انجيل ۽ رسولن جا ڪم

مواد جي جدول

متي جي انجيل 1

مرقس جي انجيل 30

لوقا جي انجيل 48

يوحنا جي انجيل 78

رسولن جا ڪم 102

ميٿيو

باب 1

1عيسيٰ مسيح جي نسل جو ڪتاب، دائود جو پٽ، ابراهيم جو پٽ.
2ابراهيم کي اسحاق پيدا ٿيو؛ ۽ اسحاق يعقوب پيدا ڪيو؛ ۽ جيڪب مان يهوداه ۽ سندس ڀائر پيدا ٿيا.
3يهوداه مان فارس ۽ زارا پيدا ٿيا تامر مان .۽ فارس کي اسروم پيدا ٿيو؛ ۽ اسروم کي ارم پيدا ٿيو؛
4ارم مان اميناداب پيدا ٿيو .۽ اميناداب ناسون پيدا ڪيو؛ ۽ ناسون کي سالمون پيدا ٿيو؛
5۽ سلمون کي راچاب مان بوز پيدا ٿيو .۽ بوز روٿ مان عوبيد پيدا ٿيو؛ ۽ عوبيد جيسي پيدا ٿيو؛
6۽ يشيءَ مان دائود بادشاهه پيدا ٿيو .۽ دائود بادشاهه مان سليمان پيدا ٿيو، جيڪا يوريا جي زال هئي.
7۽ سليمان کي رابعام پيدا ٿيو .۽ رابعم کي ابيا پيدا ٿيو؛ ۽ ابيا پيدا ٿيو آسا؛
8۽ آسا کي يوسفط پيدا ٿيو .۽ يوسفات يورام پيدا ڪيو؛ ۽ يورام کي اوزياس پيدا ٿيو؛
9۽ اوزياس کي يوٿام پيدا ٿيو .۽ يوٿم مان اچاز پيدا ٿيو .۽ اچاز Ezekiasپيدا ٿيو؛
10۽ حزقيا مان مناسس پيدا ٿيو .۽ مناسس امون پيدا ڪيو؛ ۽ امون جوسيا پيدا ٿيو؛
11يوسياس مان يڪونياس ۽ سندس ڀائر پيدا ٿيا، جڏهن اهي بابل ڏانهن ويا هئا.
12۽ انهن کي بابل ڏانهن آڻڻ کان پوء، يڪونياس کي سالٿيل پيدا ٿيو .۽ صلاحتيل کي زوروابيل پيدا ٿيو؛
13۽ زوروبابل ابيود پيدا ڪيو .۽ ابيود الياقيم پيدا ڪيو؛ ۽ الياقيم ازور پيدا ٿيو؛
14وَأَزُورَ سَدُوقَ .۽ سادوڪ مان اچيم پيدا ٿيو؛ ۽ اچيم ايليوڊ کي پيدا ڪيو؛
15وَلَيْدُ عَلَى الآزر پيدا ٿيو .۽ الائزر متان پيدا ٿيو؛ ۽ متان مان يعقوب پيدا ٿيو.
16۽ يعقوب مان مريم جو مڙس يوسف پيدا ٿيو، جنهن مان عيسيٰ پيدا ٿيو، جنهن کي مسيح سڏيو وڃي ٿو.
17تنهنڪري ابراهيم کان دائود تائين سڀيئي نسلون چوڏهن پيڙهيون آهن .۽ دائود کان وٺي بابل ۾ ڪٽي وڃڻ تائين چوڏهن پيڙهيون آهن .۽
بابل ۾ ڪٽي وڃڻ کان وٺي مسيح تائين چوڏهن نسلون آهن.
18هاڻي عيسيٰ مسيح جي پيدائش هن حڪمت تي ٿي هئي :جڏهن سندس ماءُ مريم يوسف سان شادي ڪئي هئي، تڏهن انهن جي گڏ ٿيڻ
کان اڳ، هو پاڪ روح جي ٻار سان مليو.
19پوءِ هن جي مڙس جوزف، هڪڙو عادل ماڻهو هو، ۽ هن کي عام طور تي هڪڙو مثال بڻائڻ لاءِ تيار نہ هو، تنهنڪري هن کي ڳجهي
طرح ڇڏي ڏيڻ جو ارادو ڪيو.
20جڏهن هو انهن ڳالهين تي سوچي رهيو هو، تڏهن خداوند جو ملائڪ کيس خواب ۾ نظر آيو ۽ چيائين تہ ”اي يوسف، اي پٽ دائود،
پنهنجي زال مريم کي پاڻ وٽ وٺي وڃڻ کان نہ ڊڄ، ڇالاءِ جو اهو ئي آهي جيڪو هن ۾ آهي .پاڪ روح جي.
21۽ اهو هڪڙو پٽ ڄمندو، ۽ تون سندس نالو يسوع رکين ٿو، ڇالاء جو هو پنهنجي قوم کي سندن گناهن کان بچائيندو.
22هاڻي اهو سڀ ڪجهہ انهيءَ لاءِ ٿيو تہ اهو پورو ٿئي جيڪو خداوند جي طرفان نبيءَ جي معرفت چيو ويو هو تہ
23ڏسو، هڪڙي ڪنواري کي پيٽ ٿيندو، ۽ هڪڙو پٽ ڄمندو، ۽ اهي سندس نالو ايمانوئيل سڏيندا، جنهن جي معني آهي، خدا اسان سان
گڏ.
24پوءِ يوسف ننڊ مان جيئرو ٿي ڪيو، جيئن خداوند جي ملائڪ کيس چيو هو، ۽ ساڻس گڏ پنهنجي زال کي وٺي ويو.
25۽ هن کي جيستائين ڄائي ڪين سڄاتائين، تنهنڪري هن جو نالو عيسيٰ رکيو.

باب 2

1جڏهن عيسيٰ يهوديہ جي بيت لحم شهر ۾ هيروديس بادشاهہ جي ڏينهن ۾ پيدا ٿيو، تڏهن اڀرندي کان يروشلم ڏانهن ڪي ڏاها آيا.
2چيائون تہ ”هي يهودين جو بادشاهہ ڪٿي آهي؟ ڇالاءِ جو اسان هن جو تارو اوڀر ۾ ڏٺو آهي، ۽ اسين سندس پوڄا ڪرڻ آيا آهيون.
3جڏهن هيروديس بادشاهہ اهي ڳالهيون ٻڌيون، تڏهن هو ۽ سڄو يروشلم ساڻس گڏ پريشان ٿي ويو.
4جڏهن هن ماڻهن جي سڀني سردار ڪاهنن ۽ شريعت جي عالمن کي گڏ ڪري ڪائنن پڇيو تہ مسيح ڪٿي پيدا ٿئي.
5فَقَالَ لَهُ» :إِنَّ بَيْتَ لِحمَ مِنَ الْيُوْدِيَا، لأَنَّهُ لِكُمْ مِنَ النَّبِيِّ:
6۽ تون بيت لحم، يهوداه جي سرزمين ۾، يهوداه جي اميرن ۾ گهٽ نه آهين، ڇالاء جو توهان مان هڪڙو گورنر نڪرندو، جيڪو
منهنجي قوم بني اسرائيل تي حڪومت ڪندو.
7پوءِ هيروديس، جڏهن ڏاهرن کي راز ۾ سڏي پڇيائين تہ اهو تارو ڪهڙي وقت ظاهر ٿيو.
8هن انهن کي بيت لحم ڏانهن موڪليو ۽ چيائين تہ ”وڃو ۽ چڱيءَ طرح سان ٻار جي ڳولا ڪريو .۽ جڏهن اوهين کيس ملڀا، مون کي
پهريون ڳالهايو، تہ جيئن آءٌ اچي سندس عبادت ڪريان.
9جڏهن انهن بادشاهہ کي ٻڌو، تڏهن هليا ويا .۽، ڏسو، اهو تارو، جيڪو هنن اوڀر ۾ ڏٺو، سو انهن جي اڳيان هليو ويو، تان جو اهو اچي
بيٺو، جتي اهو ننڍڙو ٻار هو.
10جڏهن انهن تارو ڏٺو، تڏهن بيحد خوش ٿيا.
11جڏهن هو گهر ۾ پهتا، تڏهن ٻار کي سندس ماءُ مريم سان گڏ ڏٺائون ۽ پير ڪري سندس پوڄا ڪيائون، ۽ جڏهن پنهنجا خزانا کوليا،
تڏهن هنن کيس تحفا ڏنا .سون، لوبان، ۽ مرر.
12۽ خدا کي خواب ۾ خبردار ڪيو ويو ته اهي هيروديس ڏانهن واپس نه وڃو، اهي پنهنجي ملڪ ڏانهن ٻيء طرح هليا ويا.

13جڏهن اهي هليا ويا، تڏهن خداوند جو ملائڪ يُوسف کي خواب ۾ ظاهر ٿيو ۽ چيائين ته ”اُٿ، جوان ٻار ۽ سندس ماءُ کي وٺي مصر ڏانهن ڀڄي وڃ ۽ اُتي رهه، جيستائين آءٌ تو کي ڳالهائي نه ڏيان .هيرود ننڍي ٻار کي ڳولهيندو ته کيس تباهه ڪري.
14جڏهن هو اٿيو، تڏهن رات جو ٻار ۽ سندس ماءُ کي وٺي مصر ڏانهن روانو ٿيو.
15۽ هيروديس جي مرڻ تائين اتي رهيو، انهيءَ لاءِ ته اهو پورو ٿئي جيڪو خداوند جي طرفان نبيءَ جي معرفت چيو ويو هو ته ”مون پنهنجي پٽ کي مصر مان سڏيو آهي.
16پوءِ هيروديس جڏهن ڏٺائين ته ڏاهپ جا ماڻهو مٿس ٺٺوليون ٿا ڪن، تڏهن ڏاڍو ڪاوڙيو ۽ ٻاهر موڪليو ۽ بيت لحم ۽ ان جي آسپاس جي سڀني علائقن ۾ جيڪي ٻن سالن کان گهٽ عمر جا هئا، تن کي مارائي ڇڏيائين .جنهن وقت هن ڏاڍائيءَ سان عالمن کان پڇيو هو.
17پوءِ اهو پورو ٿيو جيڪو يرمي نبيءَ چيو هو ته
18رام ۾ هڪڙو آواز ٻڌو ويو، ماتم، روئڻ، ۽ وڏو ماتم، راحيل پنهنجي ٻارن لاءِ روئي، ۽ تسلي نه ٿيندي، ڇاڪاڻ ته اهي نه آهن.
19پر جڏهن هيروديس مري ويو، تڏهن خداوند جو هڪڙو ملائڪ مصر ۾ يوسف کي خواب ۾ نظر اچي ٿو.
20۽ چيائين ته ”اُٿ، جوان ٻار ۽ سندس ماءُ کي وٺي وڃي بني اسرائيل جي ملڪ ۾ وڃ، ڇالاءِ جو اهي مري ويا آهن جيڪي ٻار جي جيئري جاڳندا هئا.
21هو اٿيو ۽ ٻار ۽ سندس ماءُ کي وٺي بني اسرائيل جي ملڪ ۾ آيو.
22پر جڏهن هن ٻڌو ته ارڪيلوس يهوديه ۾ پنهنجي پيءُ هيروديس جي ڪمري ۾ راڄ ڪيو آهي، تڏهن هو اُتي وڃڻ کان ڊڄي ويو، پر انهيءَ جي باوجود، خواب ۾ خدا جي طرفان خبردار ڪري، هو گليل جي علائقن ڏانهن منهن موڙي ويو.
23۽ هو آيو ۽ ناصرت نالي هڪڙي شهر ۾ رهيو، انهيءَ لاءِ ته اهو پورو ٿئي جيڪو نبين جي طرفان چيو ويو هو، ”هن کي ناصري سڏيو ويندو.

باب 3

1انهن ڏينهن ۾ يوحنا بپتسما ڏيڻ وارو آيو، جيڪو يهوديه جي رڻ پٽ ۾ تبليغ ڪندو هو.
2۽ چيو ته ”توبهه ڪريو، ڇالاءِ جو آسمان واري بادشاهت ويجهي آهي.
3ڇالاءِ جو اهو اهو آهي جنهن بابت يسعياه نبيءَ چيو هو ته ”رڻ پٽ ۾ رڙ ڪندڙ جو آواز آيو ته ”خداوند جو رستو تيار ڪريو، سندس رستا سڌو ڪريو.
4ساڳيءَ طرح يوحنا کي اُٺ جي وارن جا ڪپڙا پيل هئا ۽ چمڙيءَ جي پٽيءَ تي چادر هئي .۽ سندس گوشت ماڪڙ ۽ جهنگلي ماکي هو.
5تنهن کان پوءِ يروشلم، سمورو يهوديه ۽ اردن جي آس پاس جو سڄو علائقو هن وٽ آيو.
6۽ اردن ۾ هن کان بپتسما ورتي، پنهنجن گناهن جو اقرار ڪيو.
7پر جڏهن هن ڏٺو ته گهڻا ئي فريسي ۽ صدوقي سندس بپتسما وٺڻ لاءِ اچن ٿا، تڏهن انهن کي چيائين ته ”اي نانگ جا نسل، ڪنهن اوهان کي خبردار ڪيو آهي ته هو ايندڙ غضب کان ڀڄي وڃو؟
8تنهنڪري توبه ڪرڻ لاءِ ميوو ملن ٿا:
9۽ پنهنجي اندر ۾ ائين نه چئو ته ”اسان جو پيءُ ابراهيم آهي، ڇالاءِ جو آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو ته خدا انهن پٿرن مان ابراهيم لاءِ ٻار پيدا ڪرڻ جي قابل آهي.
10۽ هاڻي پڻ وڻن جي پاڙن تي ڪهاڙو رکيل آهي، تنهنڪري هر وڻ جيڪو سٺو ميوو نٿو ڏئي، سو ڪٽيو وڃي ٿو ۽ باهه ۾ اڇلايو وڃي ٿو.
11مان سچ پچ توبهه ڪرڻ لاءِ توهان کي پاڻيءَ سان بپتسما ڏيان ٿو، پر اهو جيڪو مون کان پوءِ ايندو اهو مون کان وڌيڪ طاقتور آهي، جنهن جي بوٽن کڻڻ جي آءٌ لائق نه آهيان، اهو اوهان کي پاڪ روح ۽ باهه سان بپتسما ڏيندو.
12جنهن جو پنو هٿ ۾ هوندو، ۽ هو پنهنجي فرش کي چڱيءَ طرح صاف ڪندو، ۽ پنهنجي ڪٽڪ گڏ ڪري ان کي گڏ ڪندو .پر هو ڀاڄيءَ کي نه وسارڻ واري باهه سان ساڙي ڇڏيندو.
13پوءِ عيسيٰ گليل کان اردن ڏانهن يوحنا وٽ آيو، انهيءَ لاءِ ته کانئس بپتسما وٺي.
14پر يوحنا هن کي منع ڪندي چيو ته ”مون کي توکان بپتسما وٺڻي آهي، ڇا تون مون وٽ ايندين؟
15تنهن تي عيسيٰ وراڻيو ته ”هاڻي هاڻي ائين ٿيڻ ڏي، ڇالاءِ جو اهڙيءَ طرح اسان کي هر طرح جي سچائي پوري ڪرڻي پوندي . پوءِ هن کيس تڪليف ڏني.
16پوءِ عيسيٰ، جڏهن بپتسما وٺي، تڏهن پاڻيءَ مان ٻاهر نڪري ويو، ۽ آسمان هن لاءِ کولي ويو، ۽ هن خدا جي روح کي ڪبوتر وانگر هيٺ لهندي ۽ مٿس روشني ڪندي ڏٺو.
17۽ آسمان مان هڪڙو آواز آيو، چيائين ته ”هي منهنجو پيارو فرزند آهي، جنهن مان آءٌ خوش آهيان.

باب 4

1پوءِ روح جي وسيلي عيسيٰ کي بيابان ۾ آندو ويو، انهيءَ لاءِ ته شيطان جي آزمائش ۾ پوي.
2جڏهن هن چاليهه ڏينهن ۽ چاليهه راتيون روزا رکيا، تڏهن هن کي بک لڳي.
3جڏهن اهو آزمائيندڙ وٽس آيو، تڏهن چيائين ته ”جيڪڏهن تون خدا جو فرزند آهين ته حڪم ڪر ته هي پٿر ماني ٿاهين.
4پر هن وراڻيو ته ”اهو لکيل آهي ته ’انسان رڳو مانيءَ سان جيئرو نه رهندو، پر هر ڳالهه سان، جيڪو خدا جي وات مان نڪرندو آهي.
5پوءِ شيطان کيس پاڪ شهر ۾ وٺي وڃي هيڪل جي هڪڙي چوٽيءَ تي ويهاري ٿو.

6فَقَالَ لَهُ” :جيڪڏهن تون خدا جو فرزند آهين ته پنهنجو پاڻ کي هيٺ ڪر، چالاءِ جو لکيل آهي ته ”هو پنهنجن ملائڪن کي تو لاءِ
حڪم ڏيندو، ۽ اهي تو کي پنهنجن هٿن ۾ کڻندا، متان ڪڏهن بہ تنهنجي پيرن کي ڌڪ لڳندو .هڪ پٿر جي خلاف.
7عيسيٰ کيس چيو ته ”هي وري لکيل آهي ته ’تون خداوند پنهنجي خدا کي نہ آزماءِ.
8وري شيطان کيس هڪ تمام مٿاهين جبل تي وٺي ٿو وڃي ۽ کيس دنيا جون سڀ بادشاهتون ۽ انهن جو شان ڏيکاري ٿو.
9وَقَالَ لَهُ” :جيڪڏهن تون ڪرين ۽ مون کي سجدو ڪندين، ته هي سڀ شيون توکي ڏيندس.
10تنهن تي عيسيٰ کيس چيو ته ”هتان هليو وڃ، شيطان، چالاءِ جو لکيل آهي ته ’تون خداوند پنهنجي خدا جي عبادت ڪر ۽ رڳو
انهيءَ جي ئي عبادت ڪر.
11پوءِ شيطان کيس ڇڏي ويو ۽ ملائڪ آيا ۽ سندس خدمت ڪرڻ لڳا.
12جڏهن عيسيٰ ٻڌو ته يحيٰ کي جيل ۾ وڌو ويو آهي، تڏهن هو گليل ڏانهن هليو ويو.
13۽ ناصرت ڇڏي، هو ڪفرناحوم ۾ اچي رهيو، جيڪو سامونڊي ڪناري تي، زبولون ۽ نفتاليم جي حدن ۾ آهي.
14انهيءَ لاءِ ته اهو پورو ٿئي جيڪو يسعياه نبيءَ جي طرفان چيو ويو هو ته
15زبولون جو ملڪ ۽ نفتاليم جو ملڪ، سمنڊ جي ڪناري تي، اردن جي پار، غير قومن جي گليل؛
16جيڪي ماڻهو اونداهين ۾ ويٺا هئا، تن وڏي روشني ڏٺي .۽ انهن لاءِ جيڪي هن علائقي ۾ ويٺا هئا ۽ موت جي ڇانو ۾ روشني وڌي وئي
آهي.
17انهيءَ وقت کان وٺي عيسيٰ منادي ڪرڻ لڳو ته ”توبهه ڪر، چالاءِ جو آسمان واري بادشاهت ويجهي آهي.
18پوءِ عيسيٰ گليل ڍنڍ جي ڪناري سان هلندي ٻن ڀائرن شمعون جنهن کي پطرس سڏين ٿو ۽ سندس ڀاءُ اندرياس کي سمنڊ ۾ ڄار
وجهندي ڏٺو، چالاءِ جو اهي مڇيون هئا.
19فَقَالَ لَهُ» :مَنْ تَعْلَمُونَ إِلَى أَنْتَ فِي الْمَوْسِينَ.
20تنهن تي اهي پنهنجا ڄار ڇڏي سندس پٺيان هلڻ لڳا.
21جڏهن اتان اڳتي هليو ته هن ٻين ٻن ڀائرن يعني زبديءَ جي پٽ يعقوب ۽ سندس ڀاءُ يوحنا کي ڏٺو، جيڪي ٻيڙيءَ ۾ پنهنجي پيءُ زبديءَ
سان گڏ ڄار نهرائي رهيا هئا .۽ هن انهن کي سڏيو.
22اهي هڪدم ٻيڙيءَ ۽ پيءُ کي ڇڏي هن جي پٺيان هلڻ لڳا.
23عيسيٰ سڄي گليل ۾ گهميو، انهن جي عبادت خانن ۾ تعليم ڏيندو، بادشاهت جي خوشخبريءَ جي منادي ڪندو رهيو ۽ ماڻهن جي هر
قسم جي بيماريءَ کان شفا ڏيندو رهيو.
24۽ سندس شهرت سڄي شام ۾ پکڙيل هئي، ۽ اهي وٽس سڀني بيمار ماڻهن کي کڻي آيا جيڪي مختلف بيمارين ۽ عذابن سان ورتل هئا، ۽
جن کي ڀوتن سان ورتل هو، ۽ جن کي چريو هو ۽ جن کي فالج هو .۽ انهن کي شفا ڏني.
25هن جي پٺيان ماڻهن جا وڏا ميڙ گليل، ديڪاپولس، يروشلم، يهوديه ۽ اردن جي درياءَ کان آيا.

باب 5

1ماڻهن کي ڏسي هو هڪڙي جبل تي چڙهي ويو ۽ جڏهن هو ويٺو ته سندس شاگرد وٽس آيا.
2هن پنهنجو وات کوليو ۽ انهن کي سيکاريندي چيائين ته
3سڀاڳا آهن اهي آهن جيڪي روح ۾ غريب آهن، چالاءِ جو آسمان واري بادشاهت انهن جي آهي.
4سڀاڳا آهن اهي جيڪي ماتم ڪن ٿا، چالاءِ جو انهن کي تسلي ملندي.
5سڀاڳا آهن حليم، چالاءِ جو اهي زمين جا وارث ٿيندا.
6سڀاڳا آهن اُهي جيڪي اُڃ ۽ اُڃا آهن جيڪي سچائيءَ جا آهن، چالاءِ جو اهي ڍاڄي پوندا.
7سڀاڳا آهن اهي مهربان آهن، چالاءِ جو انهن تي رحم ڪيو ويندو.
8سڀاڳا آهن اهي جيڪي دل جا صاف آهن، چالاءِ جو اهي خدا کي ڏسندا.
9سڀاڳا آهن اهي صلح ڪرڻ وارا، چالاءِ جو اهي خدا جا فرزند سڏبا.
10سڀاڳا آهن اهي جيڪي سچائيءَ جي ڪري ستايا ويا آهن، چالاءِ جو آسمان واري بادشاهت انهن جي آهي.
11سڀاڳا آهيو اوهين، جڏهن ماڻهو منهنجي خاطر اوهان کي گاريون ڏيندا، ستائيندا ۽ اوهان جي خلاف هر قسم جون بڇڙايون ڪندا.
12خوش ٿيو ۽ بيحد خوش ٿيو، چالاءِ جو آسمان ۾ توهان جو اجر وڏو آهي، چالاءِ جو انهن انهن نبين کي بہ ايذايو جيڪي توهان کان
اڳ هئا.
13اوهين زمين جو لوڻ آهيو، پر جيڪڏهن لوڻ پنهنجو ذائقو وڃائي ويهي ته پوءِ ان کي لوڻ ڪٿان ملندو؟ اُن کان پوءِ اُن کان سواءِ ٻيو
ڪجهه بہ نہ چڱائي آهي، پر ٻاهر ڪڍيو وڃي ۽ ماڻهن جي پيرن هيٺان لتو.
14اوهين دنيا جي روشني آهيو .اهو شهر جيڪو ٽڪريءَ تي قائم آهي، ان کي لڪائي نٿو سگهجي.
15۽ نڪي ماڻهو ڏيئا ٻاريندا ٽانءَ هيٺان، پر ڏيئا ٻاري .۽ اهو انهن سڀني کي روشني ڏئي ٿو جيڪي گهر ۾ آهن.
16تنهنجي روشني ماڻهن جي اڳيان ائين چمڪي، ته اهي اوهان جا چڱا ڪم ڏسن ۽ اوهان جي آسماني پيءُ جي واکاڻ ڪن.
17اهو نہ سمجهو ته آءٌ شريعت يا نبين کي ڊاهڻ آيو آهيان، آءٌ برباد ڪرڻ لاءِ نہ، پر پورو ڪرڻ آيو آهيان.
18چالاءِ جو آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته جيستائين آسمان ۽ زمين لنگهي، تيستائين هڪڙو ٽڪرو يا هڪڙو ٽڪرو بہ شريعت مان نہ
ٽري ويندو، تيستائين سڀئي پوريون نہ ٿينديون.
19تنهنڪري جيڪو انهن سڀني ننڍڙن حڪمن مان ڪنهن هڪڙي کي ٽوڙيندو ۽ ماڻهن کي اهو سيکاريندو، اهو آسمان جي بادشاهت ۾
سڀني کان ننڍو سڏيو ويندو، پر جيڪو انهن تي عمل ڪندو ۽ سيکاريندو، اهو ئي آسمان جي بادشاهت ۾ وڏو سڏيو ويندو.

20چالاءِ   جو آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو ته جيستائين اوهان جي سچائي شريعت جي عالمن ۽ فريسين جي سچائيءَ کان وڌيڪ نه ٿيندي، تيستائين اوهين ڪنهن به صورت ۾ آسمان واري بادشاهت ۾ داخل نه ٿيندا.
21توهان ٻڌو آهي ته اهو انهن جي طرفان پراڻي زماني ۾ چيو ويو هو، "تون قتل نه ڪر .۽ جيڪو به قتل ڪندو اهو فيصلي جي خطري ۾ هوندو:
22پر آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو ته جيڪوبه پنهنجي ڀاءُ سان بي سبب ناراض ٿئي ٿو سو عدالت جي خطري ۾ هوندو ۽ جيڪو پنهنجي ڀاءُ کي ريڪا چوندو سو ڪائونسل جي خطري ۾ هوندو، پر جيڪو چوندو ته ”تون بيوقوف آهين ، جهنم جي باهه جي خطري ۾ هوندو.
23تنهنڪري جيڪڏهن تون پنهنجو نذرانو قربان   گاهه تي آڻين ۽ اتي ياد اچي ته تنهنجي ڀاءُ جو تو تي اهڙو آهي.
24اتي قربان   گاهه جي اڳيان پنهنجو نذرانو ڇڏي، پنهنجي واٽ ڏانهن وڃو .پهرين پنهنجي ڀاءُ سان صلح ڪر ۽ پوءِ اچي پنهنجو تحفو پيش ڪر.
25پنهنجي مخالف سان جلدي راضي ٿي وڃو، جيستائين توهان ان سان گڏ آهيو .متان ڪنهن وقت مخالف توکي جج جي حوالي ڪري، ۽ جج تو کي آفيسر جي حوالي ڪري، ۽ توکي جيل ۾ وڌو وڃي.
26آءٌ تو کي سچ ٿو ٻڌايان ته تون ڪنهن به طرح اُتان ٻاهر نه ايندين، جيستائين تون پورو پورو حصو ادا نه ڪرين.
27اوهان ٻڌو آهي ته اهو انهن جي طرفان پراڻي زماني ۾ چيو ويو هو، ”زنا نه ڪر.
28پر آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو ته جيڪو به ڪنهن عورت ڏانهن نهاري ٿو، تنهن پنهنجي دل ۾ ئي انهيءَ سان زنا ڪري ڇڏيو آهي.
29۽ جيڪڏهن تنهنجي ساڄي اک تو کي گمراهه ڪري، ان کي ڪڍي ڇڏيو ۽ ان کي اڇلائي ڇڏيو، چالاء   جو اهو تنهنجي لاء فائدي وارو آهي ته توهان جي هڪڙي عضون کي برباد ٿئي، ۽ تنهنجو سڄو بدن دوزخ ۾ اڇلائي.
30۽ جيڪڏهن تنهنجو ساڄو هٿ تو کي گمراهه ڪري، ان کي وڍي ڇڏيو ۽ ان کي پاڻ وٽان اڇلائي ڇڏيو، چالاء   جو اهو تنهنجي لاء فائدي وارو آهي ته توهان جي هڪڙي عضون کي برباد ٿئي، ۽ تنهنجو سڄو بدن دوزخ ۾ اڇلائي.
31چيو ويو آهي ته ”جيڪوبه پنهنجي زال کي ڇڏي ڏئي، تنهن کي گهرجي ته کيس طلاق جو لکت ۾ ڏئي.
32پر آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو ته جيڪوبه پنهنجي زال کي زناڪاري جي سببن کان ڌار ڪري، سو ان کي زنا ڪري ٿو، ۽ جيڪو انهيءَ طلاقيل عورت سان شادي ڪري ٿو، سو زنا ڪري ٿو.
33وري، توهان ٻڌو آهي ته اهو انهن جي طرفان چيو ويو آهي پراڻي زماني ۾، تون پاڻ کي حلف نه ڪر، پر پنهنجي پالڻهار لاءِ پنهنجا قسم پورا ڪر.
34پر آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو ته قسم نه کڻو .نه ئي آسمان طرفان؛ ڇاڪاڻ ته اهو خدا جو تخت آهي:
35۽ نڪي زمين جو قسم .چالاءِ   جو اهو سندس پيرن جي صندلي آهي :نڪي يروشلم پاران .ڇاڪاڻ ته اهو عظيم بادشاهه جو شهر آهي.
36نڪي تون پنهنجي مٿي جو قسم کڻ، چالاءِ   جو تون هڪڙو وار اڇو يا ڪارا ڪري نه سگهندين.
37پر توهان جي ڳالهه ٻولهه ٿيڻ ڏيو، هائو، هائو .بلڪ، بلڪ :چالاءِ   جو جيڪي ڪجهه انهن کان وڌيڪ آهي، سو برائيءَ مان اچي ٿو.
38اوهان ٻڌو آهي ته اهو چيو ويو آهي ته ”اک جي بدلي اک ۽ ڏند جي بدلي ڏند.
39پر آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو ته برائيءَ جو مقابلو نه ڪجو، پر جيڪو تنهنجي ساڄي ڳل تي ڌڪ هڻي، انهيءَ ڏانهن ٻيو به ڦيرايو.
40۽ جيڪڏهن ڪو ماڻهو توتي قانون تي ڪيس ڪري ۽ تنهنجو ڪوٽ لاهي، انهيءَ کي پنهنجو چادر به ڏي.
41۽ جيڪو اوهان کي هڪ ميل وڃڻ لاء مجبور ڪري، ان سان گڏ ٻه هل.
42جيڪو توکان گهري تنهن کي ڏيو، ۽ جيڪو توکان قرض وٺي تنهن کان منهن موڙيو نه.
43اوهان ٻڌو آهي ته اهو چيو ويو آهي ته ’تون پنهنجي پاڙيسريءَ سان پيار ڪر ۽ پنهنجي دشمن کان نفرت ڪر.
44پر مان توهان کي ٻڌايان ٿو، پنهنجي دشمنن سان پيار ڪريو، انهن کي برڪت ڏيو جيڪي توهان کي لعنت ڪن ٿا، انهن سان سٺو ڪريو جيڪي توهان کان نفرت ڪن ٿا، ۽ انهن لاء دعا ڪريو جيڪي توهان کي استعمال ڪرڻ جي باوجود، ۽ توهان کي ايذائيندا آهن.
45انهيءَ لاءِ ته اوهين پنهنجي آسماني پيءُ جا ٻار ٿجو، چالاءِ   جو هو پنهنجو سج اڀري ٿو برائيءَ ۽ چڱائيءَ تي، ۽ مينهن موڪلي ٿو نيڪن ۽ بي   انصافن تي.
46چالاءِ   جو جيڪڏهن اوهين انهن سان پيار ڪريو ٿا جيڪي اوهان سان پيار ڪن ٿا، ته اوهان کي ڪهڙو اجر ملندو؟ ڇا عوام به ساڳيو نه آهي؟
47۽ جيڪڏهن اوهين رڳو پنهنجن ڀائرن کي سلام ڪريو، توهان ٻين کان وڌيڪ ڇا ٿا ڪريو؟ ڇا عوام کي به ائين نه آهي؟
48تنهنڪري اوهين ڪامل ٿيو، جهڙيءَ طرح اوهان جو آسمان وارو پيءُ ڪامل آهي.

باب 6

1هوشيار ٿجو ته اوهين پنهنجيون خيرات ماڻهن جي اڳيان نه ڪريو، انهيءَ لاءِ ته انهن کي ڏيکاريو وڃي، ٻي صورت ۾ اوهان کي اوهان جي آسماني پيءُ جو ڪو اجر ڪونهي.
2تنهنڪري جڏهن تون خيرات ڪرين، تڏهن پنهنجي اڳيان توتارو نه وڄائي، جهڙيءَ طرح رياڪار عبادت   خانن ۽ گهٽين ۾ ڪن ٿا، انهيءَ لاءِ ته ماڻهن جي واکاڻ ٿئي .آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان، انهن وٽ سندن اجر آهي.
3پر جڏهن تون خيرات ڪرين ته تنهنجي کاٻي هٿ کي خبر نه پوي ته تنهنجو ساڄو هٿ ڇا ٿو ڪري.
4انهيءَ لاءِ ته توهان جو خيرات ڳجهي ۾ هجي :۽ توهان جو پيءُ جيڪو پاڻ کي ڳجهو ڏسي ٿو سو توهان کي پڌرو اجر ڏيندو.
5جڏهن تون دعا گهرين تڏهن رياڪارن جهڙو نه ٿيو، چالاءِ   جو اهي عبادت   خانن ۾ ۽ گهٽين جي ڪنڊن ۾ بيهي دعا گهرن ٿا، ته جيئن اهي ماڻهن کي ڏيکارين .آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان، انهن وٽ سندن اجر آهي.

6پر تون، جڏهن تون دعا گهرين، پنهنجي ڪمري ۾ گهڙي، ۽ جڏهن پنهنجو دروازو بند ڪر، پنهنجي پيء کي دعا ڪر، جيڪو ڳجهي
آهي ۽ تنهنجو پيءُ جيڪو ڳجهي ڏسندو آهي تنهن کي پڌرو اجر ڏيندو.
7پر جڏهن اوهين دعا گهرو، تڏهن بيڪار ورجائي نه ڪريو، جيئن غير قومون ڪندا آهن، ڇالاءِ جو اهي سمجهن ٿا ته انهن جي گهڻي
ڳالهائڻ ڪري ڪين ٻڌو ويندو.
8تنهنڪري اوهين انهن جهڙا نه ٿيو، ڇالاءِ جو اوهان جو پيءُ ڄاڻي ٿو ته اوهان کي ڪهڙين شين جي ضرورت آهي، ان کان اڳ جو
توهان کانئس پڇو.
9تنهنڪري هن طريقي کان پوءِ دعا گهرو :اسان جا پيءُ، جيڪو آسمان ۾ آهي، تنهنجو نالو پاڪ هجي.
10تنهنجي بادشاهت اچي .تنهنجي مرضي زمين تي پوري ٿئي، جهڙيءَ طرح آسمان ۾ آهي.
11اڄ اسان جي روزاني ماني اسان کي ڏيو.
12۽ اسان جا قرض اسان کي معاف ڪريو، جيئن اسين پنهنجن قرضدارن کي معاف ڪندا آهيون.
13۽ اسان کي آزمائش ۾ نه آڻي، پر اسان کي برائي کان ڇوٽڪارو ڏي، ڇالاءِ جو بادشاهت، طاقت ۽ جلال تنهنجي ئي آهي .آمين.
14ڇالاءِ جو جيڪڏهن اوهين ماڻهن کي سندن ڏوهه بخشيندا، ته اوهان جو آسماني پيءُ به اوهان کي معاف ڪندو.
15پر جيڪڏهن اوهين ماڻهن کي سندن ڏوهه معاف نه ڪندا، ته اوهان جو پيءُ به اوهان جا ڏوهه معاف نه ڪندو.
16ان کان علاوه جڏهن اوهين روزو رکو ٿا، منافقن وانگر اداس نه ڪريو، ڇالاء جو اهي پنهنجا منهن خراب ڪن ٿا، انهيءَ لاءِ ته
اهي ماڻهن کي روزا رکندا نظر اچن .آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان، انهن وٽ سندن اجر آهي.
17پر تون، جڏهن تون روزو رکين، پنهنجي مٿي تي عطر ڪر ۽ پنهنجو منهن ڌوء.
18ته جيئن تون ماڻهن کي روزو رکڻ لاءِ ظاهر نه ٿئي، پر پنهنجي پيءُ ڏانهن جيڪو ڳجهو آهي، ۽ تنهنجو پيءُ، جيڪو ڳجهو ڏسندو،
تنهن کي پڌرو اجر ڏيندو.
19پنهنجي لاءِ زمين تي خزانو گڏ نه ڪريو، جتي ڪڪڙ ۽ مورچا خراب ٿين ٿا ۽ چور چوري ڪن ٿا.
20پر پنهنجن لاءِ آسمان ۾ خزانو گڏ ڪريو، جتي نڪي ڪيڏا، نڪي زنگ خراب ڪن ٿا، ۽ جتي چور نڪي چوري ڪن ٿا.
21ڇالاءِ جو جتي توهان جو خزانو هوندو، اتي تنهنجي دل به هوندي.
22بدن جي روشني اک آهي، تنهنڪري جيڪڏهن تنهنجي اک واحد آهي، تنهنجو سڄو بدن روشنيءَ سان پريل هوندو.
23پر جيڪڏهن تنهنجي اک بڇڙي آهي، تنهنجو سڄو بدن اونداهين سان پريل هوندو .تنهنڪري جيڪڏهن تو ۾ جيڪا روشني آهي، سا
اونداهي آهي، ته اها اوندهه ڪيڏي نه وڏي آهي!
24ڪوبه ماڻهو ٻن مالڪن جي خدمت ڪري نه ٿو سگهي، ڇالاءِ جو هڪ کان نفرت ڪندو ۽ ٻئي سان پيار ڪندو .ٻي صورت ۾ هو
هڪ کي پڪڙيندو، ۽ ٻئي کي ناپسند ڪندو .توهان خدا ۽ مال جي خدمت نٿا ڪري سگهو.
25تنهنڪري آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو ته پنهنجي زندگيءَ لاءِ ڪوبه خيال نه ڪريو ته ڇا کائو يا ڇا پيئنداسين .۽ نه اجا ٿائين توهان جي
جسم لاء، توهان کي ڇا پائڻ گهرجي .ڇا زندگي گوشت کان وڌيڪ نه آهي ۽ بدن ڪپڙن کان وڌيڪ؟
26هوا جي پکين کي ڏسو، ڇالاءِ جو اهي نه پوکين ٿا، نڪي لڻين ٿا ۽ نڪي گودامن ۾ گڏ ٿين ٿا .تنهن هوندي به توهان جو آسماني پيء
انهن کي کارائيندو آهي .ڇا توهان انهن کان گهڻو بهتر نه آهيو؟
27اوهان مان ڪير آهي جيڪو سوچي سمجهي پنهنجي قد ۾ هڪڙو هٿ وڌائي سگهي ٿو؟
28پوءِ چو ٿو سوچين ڪپڙن لاءِ؟ غور ڪريو ميدان جي للي، ڪيئن وڌندا آهن؛ اهي نه محنت ڪن ٿا، نه ئي ڦرن ٿا:
29پر پوءِ به آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو ته سليمان به پنهنجي پوري شان و شوڪت ۾ انهن مان هڪڙيءَ جهڙو پهريائين پهريائين.
30تنهنڪري، جيڪڏهن خدا ميدان جي گهاس کي اهو پهريائين، جيڪو اڄ آهي ۽ سڀاڻي تنور ۾ اڇلايو ويندو، ڇا اهو اوهان کي وڌيڪ
پهري نه ڏيندو، اي ٿورڙو ايمان وارو؟
31تنهنڪري ڪوبه خيال نه ڪجو، ۽ چوندا ته ”ڇا کائينداسين؟ يا، ڇا پيئنداسين؟ يا، اسان کي ڪپڙا پائڻ گهرجي؟
32ڇالاءِ جو انهن سڀني شين کان پوءِ غير قومون ڳولي رهيون آهن (ڇالاءِ جو اوهان جو آسماني پيءُ ڄاڻي ٿو ته اوهان کي انهن (
سڀني شين جي ضرورت آهي.
33پر اوهين پهريائين خدا جي بادشاهت ۽ سندس سچائيءَ جي ڳولا ڪريو .۽ اهي سڀ شيون توهان ۾ شامل ڪيون وينديون.
34تنهنڪري سڀاڻي لاءِ ڪوبه خيال نه ڪجو، ڇالاءِ جو سڀاڻي پنهنجو پاڻ لاءِ سوچيندو .ان ڏينهن جي برائي لاءِ ڪافي آهي.

باب 7

1فيصلو نه ڪريو، ته جيئن اوهان تي انصاف نه ڪيو وڃي.
2ڇالاءِ جو جنهن اندازي سان اوهين فيصلو ڪريو ٿا، تنهن تي اوهان کي به انصاف ڪيو ويندو، ۽ جنهن ماپي سان اوهين ملندا، اهو
اوهان لاءِ وري ماپيو ويندو.
3پوءِ تون چو ٿو ڏسن ته اُن ڪير جو، جيڪو تنهنجي ڀاءُ جي اک ۾ آهي، پر انهيءَ شعاع تي غور نه ٿو ڪري جيڪو تنهنجي ئي اک ۾
آهي؟
4يا تون پنهنجي ڀاءُ کي ڪهڙيءَ طرح چوندين، ”مون کي تنهنجي اک مان ٿلهو ڪيڻ ڏي .۽، ڏس، تنهنجي ئي اک ۾ شعاع آهي؟
5اي منافق، پهريائين پنهنجي اک مان شعاع ڪڍي .۽ پوءِ تون صاف ڏسندينءَ ته پنهنجي ڀاءُ جي اک مان مٿيءَ کي ٻاهر ڪيندي.
6جيڪي پاڪ آهي سو ڪتن کي نه ڏيو، نڪي پنهنجا موتي سوئر جي اڳيان اڇلايو، متان اهي انهن کي پنهنجن پيرن هيٺان لتاڙيندا، ۽
وري ڦرندا ۽ اوهان کي ڇيپاٽيندا.
7گهرو، اهو اوهان کي ڏنو ويندو .ڳوليو ۽ ڳوليندڏ .ڪڙڪايو، ۽ اهو توهان ڏانهن کوليو ويندو:
8ڇالاءِ جو هر ڪو جيڪو گهري ٿو سو ملي ٿو .۽ جيڪو ڳولي ٿو سو ڳولي ٿو .۽ جيڪو ڪڙڪائيندو ان لاءِ کوليو ويندو.

9اوهان مان ڪهڙو ماڻهو آهي، جنهن کان سندس پٽ ماني گهري ته ڪيس پٿر ڏيندو؟
10يا جيڪڏهن هو ڪا مڇي گهري ته ڪيس نانگ ڏيندو؟
11پوءِ جيڪڏهن اوهين بڇڙا ٿي پنهنجي ٻارن کي سٺيون شيون ڏيڻ ڄاڻو ٿا، ته پوءِ ڪيترو نه وڌيڪ اوهان جو آسماني پيءُ، جيڪي
کانئس گهرندا آهن تن کي سٺيون شيون ڏيندو؟
12تنهنڪري جيڪي اوهين چاهيو ٿا ته ماڻهو اوهان سان ڪن، سو انهن سان به ڪريو، ڇالاءِ جو اهو ئي آهي شريعت ۽ نبين جو.
13اوهين سوڙهيءَ دروازي مان اندر گهڙيو، ڇالاءِ جو اهو دروازو ويڪرو آهي ۽ رستو ڪشادو آهي، جيڪو تباهيءَ ڏانهن وٺي وڃي ٿو
۽ اُن مان گهڻا گهڙن ٿا.
14ڇالاءِ جو تنگ اهو دروازو آهي ۽ اهو رستو تنگ آهي، جيڪو زندگيءَ ڏانهن وٺي وڃي ٿو، ۽ ٿورا آهن جيڪي ان کي ڳولين ٿا.
15انهن ڪوڙن نبين کان هوشيار ٿجو، جيڪي اوهان وٽ رڍن جي پوشاڪ ۾ اچن ٿا، پر اندر ۾ اهي پوڙا بگهڙا آهن.
16توهان انهن کي انهن جي ميون مان سڃاڻندا. ڇا ماڻهو ڪنڊن جا انگور گڏ ڪندا آهن، يا ڪنڊن جا انجير؟
17اهڙيءَ طرح هر سٺو وڻ سٺو ميوو ڏئي ٿو. پر خراب وڻ بڇڙو ميوو ڏئي ٿو.
18سٺو وڻ بڇڙو ميوو ڏئي نه ٿو سگهي، نڪي خراب وڻ سٺو ميوو ڏئي سگهي ٿو.
19هر هڪڙو وڻ جيڪو سٺو ميوو نٿو ڏئي، سو وڍي باهه ۾ اڇلايو ويندو.
20تنهنڪري انهن جي ميوي جي ذريعي توهان انهن کي سڃاڻندا.
21هر ڪو جيڪو مون کي چوي ٿو، خداوند، خداوند، آسمان جي بادشاهت ۾ داخل نه ٿيندو. پر اهو جيڪو منهنجي پيءُ جي مرضي تي
عمل ڪري ٿو جيڪو آسمان ۾ آهي.
22انهيءَ ڏينهن گهڻا ئي مون کي چوندا ته ”اي خداوند، خداوند، ڇا اسان تنهنجي نالي تي اڳڪٿي نه ڪئي آهي؟ ۽ تنهنجي نالي تي ڀوتن
کي ڪڍي ڇڏيو آهي؟ ۽ تنهنجي نالي تي ڪيترائي عجيب ڪم ڪيا آهن؟
23۽ پوءِ آءٌ انهن آڏو اقرار ڪندس، مون توهان کي ڪڏهن به نه سڃاتو :مون کان هليو وڃ، اي بدڪاري ڪرڻ وارا.
24تنهنڪري جيڪو منهنجي اهي ڳالهيون ٻڌي ۽ انهن تي عمل ڪري، تنهن کي آءٌ انهيءَ عقلمند ماڻهوءَ سان تشبيهه ڏيندس، جنهن پنهنجو
گهر پٿر تي ٺاهيو.
25۽ مينهن لهي ويو، ۽ ٻوڏ آئي، ۽ واء وهڻ لڳا، ۽ ان گهر کي ماريو .۽ اهو نه ڪري سگهيو :ڇاڪاڻ ته اهو هڪ پٿر تي ٺهيل هو.
26۽ هر ڪو جيڪو منهنجي اهي ڳالهيون ٻڌي ٿو، ۽ انهن تي عمل نٿو ڪري، تنهن کي هڪڙي بيوقوف ماڻهوءَ سان ڀيٽيو ويندو، جنهن
پنهنجو گهر ريل تي ٺاهيو.
27۽ مينهن لهي ويو، سيلاب آيو، ۽ واء وهڻ لڳا، ۽ ان گهر کي ماريو .۽ اهو ڪري پيو :۽ ان جو زوال عظيم هو.
28جڏهن عيسيٰ هي ڳالهيون ختم ڪيون ته ماڻهو هن جي تعليم تي حيران ٿي ويا.
29ڇالاءِ جو هن انهن کي هڪڙي اختياريءَ جي حيثيت سان سيکاريو، نڪي شريعت جي عالمن وانگر.

باب 8

1جڏهن هو جبل تان هيٺ لٿو ته وڏا ميڙ سندس پٺيان هلڻ لڳا.
2پوءِ اتي هڪڙو ڪوڙهه جهڙي مريض آيو ۽ ڪيس سجدو ڪري چوڻ لڳو ته ”اي خداوند، جيڪڏهن توهان چاهيو ته مون کي پاڪ
صاف ڪري سگهو ٿا.
3تنهن تي عيسيٰ پنهنجو هٿ ڊگهو ڪري ڪيس ڇهي چيو ته ”مان ڪندس .تون صاف ڪر .۽ فوري طور تي سندس ڪوڙهه صاف ٿي
ويو.
4عيسيٰ ڪيس چيو ته ”ڏس، ڪنهن کي به نه ٻڌائجانءِ .پر وڃ، پنهنجو پاڻ کي پادريءَ کي ڏيکار، ۽ اهو نذرانو پيش ڪر جيڪو موسيٰ
حڪم ڏنو آهي، انهن لاءِ شاهدي لاءِ.
5جڏهن عيسيٰ ڪفرناحوم ۾ داخل ٿيو، تڏهن هڪڙو صوبيدار وٽس آيو ۽ منٿ ڪيائين ته
6۽ چيائين ته ”اي خداوند، منهنجو نوڪر فالج جو بيمار، سخت عذاب ۾ گهري پيو آهي.
7عيسيٰ ڪيس چيو ته ”آءٌ اچي ڪيس شفا ڏيندس.
8صوبيدار جواب ڏنو ته ”اي خداوند، آءٌ انهيءَ لائق نه آهيان جو تون منهنجي ڇت هيٺان اچين، پر رڳو ڳالهه ڪر ته منهنجو نوڪر چڱو
ڀلو ٿي ويندو.
9ڇالاءِ جو آءٌ هڪ ماڻهوءَ جي هيٺان آهيان، جنهن جي هيٺان سپاهي آهن، ۽ آءٌ هن ماڻهوءَ کي چوان ٿو ته وڃ، ته هو وڃي ٿو .۽ ٻئي
کي، اچو، ۽ هو اچي ٿو .۽ منهنجي نوڪر کي، هي ڪر، ۽ هو اهو ڪري ٿو.
10جڏهن عيسيٰ اهو ٻڌو ته عجب ۾ پئجي ويو ۽ جيڪي پٺيان آيا هئا تن کي چيائين ته ”آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته مون ايترو وڏو ايمان
بني اسرائيل ۾ نه ڏٺو آهي.
11۽ آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو ته ڪيترائي اوڀر ۽ اولهه کان ايندا، ۽ آسمان جي بادشاهت ۾ ابراهيم، اسحاق ۽ يعقوب سان گڏ ويهندا.
12پر بادشاهت جي ٻارن کي ٻاهرين اونداهين ۾ اڇلايو ويندو :اتي روئڻ ۽ ڏند ڪرٽيو ويندو.
13تنهن تي عيسيٰ صوبيدار کي چيو ته ”پنهنجو رستو وڃ .۽ جيئن تو ايمان آندو آهي، تيئن ئي تو سان ڪيو وڃي .۽ سندس نوڪر پاڻ
ئي ڪلاڪ ۾ شفا ٿي ويو.
14جڏهن عيسيٰ پطرس جي گهر آيو، تڏهن ڏٺائين ته سندس زال جي ماءُ ليٽيل هئي ۽ بخار جي ڪري بيمار هئي.
15هن هن کي هٿ لڳايو ته بخار ڇڏي ويو، سو هو اٿي بيٺي ۽ انهن جي خدمت ڪرڻ لڳي.
16جڏهن شام ٿي، تڏهن اهي گهڻن ئي ماڻهن کي وٽس وٺي آيا جن کي ڀوت ورتل هو، ۽ هن پنهنجي ڪلام سان ڀوت ڪڍي ڇڏيو ۽ سڀني
بيمارن کي ڇٽائي چڱو ڀلو ڪيائين.

17انهيءَ لاءِ ته اها ڳالهه پوري ٿئي جيڪا يسعياه نبيءَ جي فرمائش ڪئي هئي ته ”پاڻ اسان جون بيماريون کنيون ۽ اسان جون
بيماريون کنيون.
18جڏهن عيسيٰ پنهنجي چوڌاري وڏا ميڙ ڏٺا، تڏهن هن حڪم ڏنو ته ”ٻي طرف هليو وڃ.
19فَقَالَ مِنَ الْمُرْسَلَ وَقَالَ لَهُ” :اي استاد، آءٌ تنهنجي پٺيان ايندس جتي تون ويندين.
20عيسيٰ هن کي چيو ته ”لومڙين کي سوراخ آهن ۽ هوائي پکين کي آکيرا آهن .پر ابن آدم وٽ ڪونه آهي جتي پنهنجو مٿو رکي.
21هن جي شاگردن مان هڪڙي چيس ته ”اي خداوند، مون کي اجازت ڏي ته پهريائين وڃان ۽ پنهنجي پيءُ کي دفن ڪريان.
22پر عيسيٰ هن کي چيو ته ”منهنجي پٺيان هل .۽ مئلن کي سندن مئل دفن ڪرڻ ڏيو.
23جڏهن هو ٻيڙيءَ ۾ چڙهيو ته سندس شاگرد سندس پٺيان هلڻ لڳا.
24۽ ڏسو، سمنڊ ۾ هڪڙو وڏو طوفان آيو، ايتري قدر جو ٻيڙيء کي موجن سان ڍڪيو ويو، پر هو ننڊ ۾ هو.
25تنهن تي سندس شاگرد وٽس آيا ۽ کيس جاڳائي چيائين ته ”اي خداوند، اسان کي بچاءِ، اسين تباهه ٿياسين.
26فَقَالَ لَهُ » :أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا؟ پوءِ هو اٿيو ۽ هوائن ۽ سمنڊ کي چرڪايو .۽ اتي هڪ وڏو آرام هو.
27پر ماڻهو عجب ۾ پئجي ويا ۽ چوڻ لڳا ته ”هيءُ ڪهڙو ماڻهو آهي، جو هوا ۽ سمنڊ به هن جو چيو مڃين.
28جڏهن هو ٻئي پاسي گرجيسينس جي ملڪ ۾ پهتو، تڏهن کيس ٻه ڀوتن ورتل قبرن مان نڪرندا آيا، جيڪي ڏاڍا سخت هئا، انهيءَ لاءِ ته
ڪو ماڻهو انهيءَ رستي تان لنگهي نه سگهي.
29پوءِ اهي رڙ ڪري چوڻ لڳا ته ”اي عيسيٰ، اي خدا جا فرزند، اسان کي توسان ڪهڙو ڪم؟ ڇا تون اسان کي وقت کان اڳ عذاب
ڪرڻ آيو آهين؟
30۽ انهن کان هڪڙو سئو رستو هو، جيڪو ڪيترن ئي سوئرن جو ڌڻ چري رهيو هو.
31تنهنڪري ڀوتن کيس منٿ ڪري چيو ته ”جيڪڏهن تون اسان کي ڪڍين ٿو ته اسان کي سوئرن جي ڌڻ ۾ ڦاسائي ڇڏ.
32هن انهن کي چيو ته ”وڃو .۽ جڏهن اهي ٻاهر نڪتا، اهي سوئرن جي ڌڻ ۾ ويا :۽ ڏسو، سوئرن جو سمورو ڌاڙي هڪڙي وڏي جاء
تي سمنڊ ۾ پڇي ويو، ۽ پاڻيء ۾ مري ويو.
33پوءِ جيڪي انهن کي بچائيندا هئا، سي ڀڄي ويا ۽ شهر ڏانهن ويا ۽ هر ڳالهه ٻڌايو ۽ جيڪي ڀوتن کي ورتل هو، سو ٻڌايو.
34پوءِ سڄو شهر عيسيٰ سان ملڻ لاءِ ٻاهر نڪري آيو ۽ جڏهن هنن کيس ڏٺو ته منٿون ڪيائون ته ”آءٌ پنهنجي ساحل تان هليو وڃان.

باب 9

1هو ٻيڙيءَ ۾ چڙهي اتان لنگهي پنهنجي شهر ۾ آيو.
2پوءِ اهي هن وٽ هڪڙي فالج جي بيمار ماڻهوءَ کي کڻي آيا، جيڪو بستري تي پيو هو ۽ عيسيٰ انهن جو ايمان ڏسي انهيءَ اذرنگي جي
مريض کي چيو ته ”اي !پٽ، خوش رهو؛ تنهنجا گناهه توکي معاف ڪيا وڃن.
3۽ ڏسو، ڪي شريعت جي عالمن پاڻ ۾ چيو ته ”هي ماڻهو ڪفر ٿو چوي.
4عيسيٰ انهن جي خيالن کي ڄاڻيندي چيو ته ”اوهين پنهنجي دلين ۾ بڇڙو ڇو ٿا سمجهو؟
5ڇالاءِ جو اهو چوڻ سولو آهي ته تنهنجا گناهه معاف ڪيا وڃن .يا چئجي، اٿو ۽ هلندو؟
6پر انهيءَ لاءِ توهان کي خبر پوي ته ابن آدم کي زمين تي گناهه معاف ڪرڻ جي طاقت آهي،)پوءِ هو فالج جي مريض کي چوي ٿو (
اُٿ، پنهنجو بسترو کڻ ۽ پنهنجي گهر وڃ.
7پوءِ هو اٿيو ۽ پنهنجي گهر ڏانهن روانو ٿيو.
8پر جڏهن ميڙ اهو ڏٺو ته عجب ۾ پئجي ويا ۽ خدا جي واکاڻ ڪرڻ لڳا، جنهن ماڻهن کي اهڙي طاقت ڏني آهي.
9جڏهن عيسيٰ اتان لنگهيو ته متي نالي هڪڙي ماڻهوءَ کي رڪعت جي چوڪ تي ويٺل ڏٺائين، جنهن کيس چيو ته ”منهنجي پٺيان هل .۽
هو اٿيو ۽ سندس پٺيان هلڻ لڳو.
10جڏهن عيسيٰ گهر ۾ ماني کائڻ ويٺو هو، تڏهن ڪيترائي محصول وٺندڙ ۽ گنهگار اچي ساڻس ۽ سندس شاگردن سان گڏ ويٺا.
11جڏهن فريسين اهو ڏٺو تڏهن سندس شاگردن کي چيائون ته ”تنهنجو مالڪ محصول وٺندڙن ۽ گنهگارن سان ڇو ٿو کائي؟
12پر جڏهن عيسيٰ اهو ٻڌو تڏهن انهن کي چيائين ته ”صحيفه ٺيڻ وارن کي طبيب جي ضرورت نه، پر بيمارن کي.
13پر اوهين وڃو ۽ ڄاڻو ته انهيءَ جو مطلب ڇا آهي، آءٌ رحم ڪندس، قربانيءَ جو نه، ڇالاءِ جو آءٌ نيڪن کي سڏڻ نه آيو آهيان، پر
گنهگارن کي توبهه ڪرڻ لاءِ.
14پوءِ يحيٰ جا شاگرد وٽس آيا ۽ چيائونس ته ”اسان ۽ فريسي ته روزا ڇو ٿا رکون، پر تنهنجا شاگرد روزا ڇو نه ٿا رکن؟
15عيسيٰ انهن کي چيو ته ”ڇا ڪنوار جا يار ماتم ڪري سگهن ٿا، جيستائين گهوٽ وٽن آهي؟ پر اهي ڏينهن ايندا، جڏهن گهوٽ انهن
کان ورتو ويندو، ۽ پوء اهي روزو رکندا.
16ڪوبه ماڻهو نئين ڪپڙي جو ٽڪڙو پراڻي ڪپڙي تي نه ٿو رکي، ڇالاءِ جو جيڪا شيءِ پرڻ لاءِ وجهي وڃي ٿي، سا انهيءَ
ڪپڙي مان کسي وڃي ٿي ۽ ان جو ٽڪڙو وڌيڪ خراب ٿئي ٿو.
17۽ نڪي ماڻهو نئين شراب کي پراڻي بوتلن ۾ وجهندا آهن، ٻي صورت ۾ بوتلون ڦٽي ونديون آهن ۽ شراب ختم ٿي ويندا آهن ۽ بوتلون
ناس ٿي ونديون آهن، پر اهي نئون شراب نئين بوتلن ۾ وجهندا آهن، ۽ ٻئي محفوظ آهن.
18جڏهن هو انهن کي اهي ڳالهيون ٻڌائي رهيو هو، تڏهن هڪڙو حاڪم آيو، جنهن کيس سجدو ڪندي چيو ته ”منهنجي ڌيءَ هاڻي مري
ويئي آهي، پر اچو ۽ پنهنجو هٿ هن تي رک ته هوءَ جيئري ٿي پوندي.
19پوءِ عيسيٰ اٿيو ۽ سندس پٺيان هلڻ لڳو ۽ سندس شاگرد پڻ.
20۽ ڏسو، هڪڙي عورت، جيڪا ٻارهن ورهين کان رت جي بيماريءَ سان بيمار هئي، سا سندس پٺيان آئي ۽ هن جي ڪپڙي جي
چيڙي کي ڇهي.

21چالاءِ جو هن پنهنجي دل ۾ چيو ته ”جيڪڏهن آءٌ هن جي ڪپڙي کي ڇهيندس ته چڱو ڀلو ٿي ويندس.
22پر عيسيٰ کيس ڦيرايو ۽ کيس ڏسي چيائين ته ”ڌيءَ، آرام ڪر .توهان جي ايمان توهان کي مڪمل ڪيو آهي .۽ عورت انهيءَ
ڪلاڪ کان پوري ٿي ويئي.
23جڏهن عيسيٰ رئيس جي گهر ۾ آيو، تڏهن ڏنائين ته منٿون ۽ ماڻهو گوڙ پيا ڪن.
24هن انهن کي چيو ته، جاء ڏيو، چالاء جو نوڪر مئل نه آهي، پر ننڊ ۾ آهي .۽ اُهي کيس ٺٺوليون ڪرڻ لڳا.
25پر جڏهن ماڻهن کي ٻاهر ڪڍيو ويو، تڏهن هو اندر ويو ۽ سندس هٿ کان وٺي نوڪر اُٿي ويٺي.
26۽ هن جي شهرت سڄي ملڪ ۾ پکڙيل آهي.
27جڏهن عيسيٰ اتان روانو ٿيو ته ٻه انڌا سندس پٺيان آيا ۽ رڙ ڪري چيائون ته ”اي ابن دائود، اسان تي رحم ڪر.
28جڏهن هو گهر ۾ پهتو ته انڌا وٽس آيا ۽ عيسيٰ انهن کي چيو ته ”اوهين مڃيو ٿا ته آءٌ هي ڪم ڪري سگهان ٿو؟ انهن کيس چيو ته،
هائو، خداوند.
29پوءِ هن انهن جي اکين کي ڇهي چيو ته ”اوهان جي ايمان موجب ائين ئي ٿئي.
30۽ انهن جون اکيون کولي ويون .تنهن تي عيسيٰ انهن کي سخت تاڪيد ڪندي چيو ته ”ڏسو ته ڪنهن کي به خبر نه پوي.
31پر جڏهن اهي هليا ويا، تڏهن هن سڄي ملڪ ۾ سندس شهرت پکڙجي وئي.
32جڏهن اهي ٻاهر نڪري رهيا هئا، تڏهن هو وٽس هڪڙي گونگي ماڻهوءَ کي وٺي آيا، جنهن کي ڀوت هو.
33جڏهن شيطان ڪڍيو ويو، تڏهن گونگو ڳالهائڻ لڳو، ۽ ميڙ عجب ۾ پئجي ويو ۽ چوڻ لڳو ته ”اِئين ڪڏهن به نه ڏٺو ويو آهي بني
اسرائيل ۾.
34پر فريسين چيو ته ”هو ڀوتن جي سردار جي مدد سان ڀوت ٿو ڪڍي.
35پوءِ عيسيٰ سڀني شهرن ۽ ڳوٺن ۾ گهميو، پنهنجن عبادت خانن ۾ تعليم ڏيندو، بادشاهت جي خوشخبريءَ جي منادي ڪندو ۽ ماڻهن
جي هر بيماريءَ کان شفا ڏيندو هو.
36پر جڏهن هن ميڙ کي ڏٺو، تڏهن هن کي مٿن رحم اچي ويو، چالاءِ جو اهي بي هوش ٿي ويا ۽ ائين پکڙجي ويا، جيئن رڍن جو ڪو
ريڍار نه هجي.
37پوءِ هن پنهنجن شاگردن کي چيو ته ”فصل ته تمام گهڻو آهي، پر مزدور ٿورا آهن.
38تنهنڪري فصل جي ڀالٽهار کان دعا گهرو ته هو پنهنجي فصل لاءِ مزدور موڪلي.

باب 10

1جڏهن هن پنهنجن ٻارهن شاگردن کي پاڻ وٽ سڏيو، تڏهن انهن کي ناپاڪ ڀوتن جي خلاف طاقت ڏني، جيڪي انهن کي ڪڍن ۽ هر قسم
جي بيماريءَ کان شفا ڏين.
2هاڻي ٻارهن رسولن جا نالا هي آهن .پهريون، شمعون، جيڪو پطرس سڏجي ٿو ۽ سندس ڀاءُ اندرياس .زبديءَ جو پٽ يعقوب ۽ سندس
ڀاءُ يوحنا؛
3فلپس ۽ بارٿولوميو؛ ٿامس، ۽ متي جو محصول ڏيندڙ؛ جيمس پٽ Alphaeus، ۽ Lebbaeus، جنهن جو نالو Thaddaeusهو.
4شمعون ڪنعاني ۽ يهوداه اسڪريوتي، جنهن پڻ هن کي پڪڙايو.
5اهي ٻارهن عيسيٰ موڪليا ۽ کين حڪم ڏنائين ته ”غير قومن جي واٽ ۾ نه وڃو ۽ سامرين جي ڪنهن شهر ۾ نه وڃو.
6پر بني اسرائيل جي گهر جي وڃايل رڍن ڏانهن وڃو.
7جڏهن اوهين وڃو ته منادي ڪريو ته ”آسمان واري بادشاهت ويجهي آهي.
8بيمارن کي شفا ڏيو، ڪوڙهه جي مرض وارن کي صاف ڪريو، مئلن کي جياريو، ڀوتن کي ڪڍيو :اوهان کي مفت ۾ مليو آهي، مفت ۾
ڏيو.
9نڪي سون، نڪي چاندي، نڪي پيتل پنهنجي پرس ۾ ڏيو.
10۽ نڪي پنهنجي سفر لاءِ ٿلهو، نڪي ٻه ڪوٽ، نڪي بوٽ ۽ نڪي لٺ، چالاءِ جو ڪم ڪندڙ پنهنجي ماني جي لائق آهي.
11۽ جنهن شهر يا ڳوٺ ۾ داخل ٿيو، ان کان پڇو ته ان جي لائق ڪير آهي .۽ اتي رهو جيستائين توهان اتان نه وڃو.
12جڏهن اوهين ڪنهن گهر ۾ اچو ته ان کي سلام ڪريو.
13۽ جيڪڏهن گهر لائق آهي ته اوهان جو سلامتي مٿس اچي، پر جيڪڏهن اهو لائق نه آهي ته اوهان جو سلامتي اوهان ڏانهن موٽي.
14۽ جيڪو اوهان کي قبول نه ڪندو، ۽ نڪي اوهان جون ڳالهيون ٻڌي، جڏهن اوهين ان گهر يا شهر مان نڪرندا، پنهنجي پيرن جي
مٽي ڌوء.
15آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته قيامت جي ڏينهن سدوم ۽ عمورها جي ملڪ لاءِ اهو وڌيڪ برداشت جوڳو ٿيندو، انهيءَ شهر کان.
16ڏس، آءٌ اوهان کي بگهڙن جي وچ ۾ رڍن وانگر ٻاهر موڪليان ٿو، تنهنڪري اوهين نانگن وانگر عقلمند ۽ ڪبوتر وانگر بي ضرر
ٿيو.
17پر ماڻهن کان هوشيار رهجو، چالاءِ جو اهي اوهان کي ڪائونسلن جي حوالي ڪندا ۽ پنهنجن عبادت خانن ۾ اوهان کي ڇهبڪ
هڻندا.
18اوهان کي گورنرن ۽ بادشاهن جي اڳيان منهنجي خاطر پيش ڪيو ويندو، انهيءَ لاءِ ته انهن ۽ غير قومن جي خلاف شاهدي هجي.
19پر جڏهن اهي اوهان کي حوالي ڪن، تڏهن ڪوبه خيال نه ڪجو ته اوهين ڪهڙيءَ طرح يا ڇا ڳالهائيندا، چالاءِ جو اهو اوهان کي
انهيءَ ئي گهڙيءَ ۾ ڏنو ويندو جيڪي اوهين چوندا.
20چالاءِ جو ڳالهائڻ وارا اوهين نه آهيو، پر اوهان جي پيءُ جو روح آهي جيڪو اوهان ۾ ڳالهائي ٿو.
21۽ ڀاءُ ڀاءُ کي موت جي حوالي ڪندو ۽ پيءُ ٻار کي، ۽ ٻار پنهنجن ماءُ پيءُ جي خلاف اٿي کڙا ٿيندا ۽ کين مارڻ جي سزا ڏيندا.

22۽ منهنجي نالي جي ڪري توهان سڀني ماڻهن کان نفرت ڪئي ويندي، پر اهو جيڪو آخر تائين برداشت ڪندو، اهو بچايو ويندو.
23پر جڏهن اهي اوهان کي هن شهر ۾ ستاين، تڏهن ڀڄي وڃو ٻئي شهر ڏانهن، ڇالاءِ جو آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته اوهين بني اسرائيل جي شهرن تي ايستائين نه ويندا، جيستائين ابن آدم اچي.
24شاگرد نه پنهنجي مالڪ کان مٿي آهي ۽ نڪي نوڪر پنهنجي مالڪ کان.
25شاگرد لاءِ اهو ئي ڪافي آهي ته هو پنهنجي مالڪ وانگر هجي ۽ نوڪر پنهنجي مالڪ وانگر .جيڪڏهن انهن گهر جي مالڪ کي بيلزبب سڏيو آهي، اهي انهن کي پنهنجي گهر وارن مان ڪيترو وڌيڪ سڏيندا؟
26تنهنڪري انهن کان نه ڊڄو، ڇالاءِ جو اهڙي ڪابه شيءِ ڍڪيل نه آهي، جيڪا ظاهر نه ڪئي ويندي .۽ لڪايو، اهو معلوم نه ٿيندو.
27جيڪي آءٌ اوهان کي اونده ۾ ٻڌايان ٿو، سو روشنيءَ ۾ ٻڌو ٿا ۽ جيڪي ڪنن ۾ ٻڌو ٿا، سو گهر جي ڇت تي تبليغ ڪريو.
28۽ انهن کان نه ڊڄو جيڪي جسم کي مارين ٿا، پر روح کي مارڻ جي قابل نه آهن، پر انهيءَ کان ڊڄو جيڪو روح ۽ جسم ٻنهي کي دوزخ ۾ ناس ڪري سگهي ٿو.
29ڇا ٻه ڳاڙهيون هڪ سگهه ۾ وڪڻي نه ٿيون وڃن؟ ۽ انهن مان هڪڙو به توهان جي پيءُ کان سواءِ زمين تي نه ڪري سگهندو.
30پر تنهنجي مٿي جا وار سڀيئي ڳڻيل آهن.
31تنهنڪري اوهين نه ڊڄو، اوهين گهڻن ڦورن کان وڌيڪ قيمتي آهيو.
32تنهنڪري جيڪو مون کي ماڻهن جي اڳيان اقرار ڪندو، تنهن کي آءٌ به پنهنجي آسماني پيءُ جي اڳيان اقرار ڪندس.
33پر جيڪو ماڻهو ماڻهن جي اڳيان مون کي رد ڪندو، تنهن کي آءٌ به پنهنجي آسماني پيءُ جي اڳيان انڪار ڪندس.
34اهو نه سمجهو ته آءٌ زمين تي صلح موڪلڻ آيو آهيان :آءٌ صلح موڪلڻ نه آيو آهيان، پر تلوار.
35ڇالاءِ جو آءٌ انهيءَ لاءِ آيو آهيان ته هڪ ماڻهوءَ کي پنهنجي پيءُ جي خلاف، ڌيءَ کي پنهنجي ماءُ جي خلاف، ۽ نِنهن کي پنهنجي ساس جي خلاف.
36۽ ماڻهوءَ جا دشمن هوندا اهي ئي سندس گهر وارا.
37جيڪو پيءُ يا ماءُ کي مون کان وڌيڪ پيار ڪري ٿو، سو منهنجي لائق نه آهي، ۽ جيڪو مون کان وڌيڪ پٽ يا ڌيءَ کي پيار ڪري ٿو، سو منهنجي لائق نه آهي.
38۽ جيڪو پنهنجو صليب نه کڻندو ۽ منهنجي پٺيان هلندو، سو منهنجي لائق نه آهي.
39جيڪو پنهنجي جان ڳوليندو اهو ان کي وڃائيندو، ۽ جيڪو منهنجي خاطر پنهنجي جان وڃائي ٿو سو ان کي ملندو.
40جيڪو اوهان کي قبول ڪري ٿو سو مون کي قبول ڪري ٿو ۽ جيڪو مون کي قبول ڪري ٿو سو انهيءَ کي قبول ڪري ٿو جنهن مون کي موڪليو آهي.
41جيڪو ڪنهن نبيءَ کي نبيءَ جي نالي تي قبول ڪري، تنهن کي نبيءَ جو اجر ملندو .۽ جيڪو ڪنهن نيڪ ماڻهوءَ کي نيڪ ماڻهوءَ جي نالي تي قبول ڪري ٿو تنهن کي نيڪ ماڻهوءَ جو اجر ملندو.
42۽ جيڪو انهن ننڍڙن مان هڪڙي کي هڪڙو پيالو ٿڌو پاڻي صرف هڪڙي شاگرد جي نالي تي پياريندو، مان توهان کي سچ ٻڌايان ٿو، اهو ڪنهن به صورت ۾ پنهنجو اجر وڃائي نه سگهندو.

باب 11

1جڏهن عيسيٰ پنهنجن ٻارهن شاگردن کي حڪم ڏيئي پڇاڙيءَ تي پهتو، تڏهن هو اتان روانو ٿيو، ته جيئن انهن جي شهرن ۾ تعليم ڏئي ۽ تبليغ ڪري.
2جڏهن يوحنا جيل ۾ مسيح جا ڪم ٻڌا، تڏهن پنهنجن شاگردن مان ٻن کي موڪليو.
3فَقَالَ لَهُ” :جنهن کي اچڻو آهي، سو تون ئي آهين يا ڪنهن ٻئي کي ڳوليون؟
4عيسيٰ انهن کي جواب ڏنو ته ”وڃو ۽ يوحنا کي وري ڏيکاريو اهي شيون جيڪي اوهين ٻڌو ۽ ڏسو ٿا.
5انڌن کي بصارت ملي ٿي، منڊا هلن ٿا، ڪوڙهه جهڙي مرض وارا پاڪ صاف ٿين ٿا، ٻوڙا ٻڌن ٿا، مئل جيئرا ٿا ٿين ۽ غريبن کي خوشخبريءَ جي منادي ڪئي ويئي آهي.
6۽ سڀاڳو آهي اهو، جيڪو مون ۾ ناراض نه ٿيندو.
7جڏهن هو روانا ٿيا ته عيسيٰ ميڙ کي يحيٰ بابت چوڻ لڳو ته ”اوهين رڻ پٽ ۾ ڇا ڏسڻ ويا هئا؟ واءَ سان لڏندڙ هڪ ريڊ؟
8پر اوهين ڇا ڏسڻ لاءِ ويا هئا؟ هڪڙو ماڻهو نرم لباس ۾ ڪپڙا؟ ڏسو، جيڪي نرم ڪپڙا پائيندا آهن سي بادشاهن جي گهرن ۾ آهن.
9پر اوهين ڇا ڏسڻ لاءِ ويا هئا؟ هڪ نبي؟ ها، مان توهان کي ٻڌايان ٿو، ۽ هڪ نبي کان وڌيڪ.
10ڇالاءِ جو اهو اهو آهي، جنهن بابت لکيل آهي ته ”ڏس، آءٌ پنهنجو پيغمبر توکان اڳي موڪليان ٿو، جيڪو تنهنجي اڳيان رستو تيار ڪري.
11آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته جيڪي عورتن مان پيدا ٿيا آهن تن ۾ يحيٰ بپتسما ڏيڻ واري کان وڏو ڪوبه ڪونهي، پر جيڪو آسمان واري بادشاهت ۾ ننڍو آهي سو ڪانئس وڏو آهي.
12يوحنا بپتسما ڏيڻ واري جي ڏينهن کان وٺي هن وقت تائين آسمان واري بادشاهت تي تشدد ٿي رهيو آهي ۽ ظالم ان کي زوريءَ سان کسي ٿو.
13ڇالاءِ جو سڀني نبين ۽ شريعت يوحنا تائين اڳڪٿي ڪئي هئي.
14۽ جيڪڏهن اهو اوهان کي ملندو، اهو اهو الياس آهي، جيڪو اچڻ وارو هو.
15جنهن کي ڪن آهن سو ٻڌي.
16پر آءٌ هن پيڙهيءَ کي ڪنهن سان ڀيٽيان؟ اهو انهن ٻارن وانگر آهي جيڪو بازارن ۾ ويهي پنهنجي ساٿين کي سڏي،

17۽ چوڻ لڳا ته، اسان توهان کي پائپ وڄائي، ۽ توهان ناچ نه ڪيو آهي .اسان توهان تي ماتم ڪيو آهي، ۽ توهان ماتم نه ڪيو آهي.
18چالاءِ جو يحيٰ نه کائيندو ۽ نه پيتو ۽ چون ٿا ته ”هن کي شيطان آهي.
19ابن آدم کائيندو پيئندو آيو ۽ چون ٿا ته ”ڏسو هڪڙو پيٽو ۽ شرابي آهي، محصول وٺندڙن ۽ گنهگارن جو دوست آهي .پر عقل ان جي اولاد جو حق آهي.
20پوءِ هن انهن شهرن کي پاڪر پائڻ شروع ڪيو، جن ۾ سندس وڏا وڏا ڪم ڪيا ويا، چالاءِ جو انهن توبهه نه ڪيو.
21افسوس آهي تو تي اي چورازين !افسوس آهي تو تي، بيت صيدا !چالاءِ جو جيڪڏهن اهي زبردست ڪم، جيڪي اوهان ۾ ڪيا ويا آهن، سي صور ۽ صيدا ۾ ڪيا وڃن ها، ته اهي گهڻو وقت اڳي ئي تٽل ڪپهه ۽ خاڪ ۾ پشيمان ٿين ها.
22پر آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو ته قيامت جي ڏينهن صور ۽ صيدا لاءِ اهو وڌيڪ برداشت جوڳو هوندو، اوهان کان.
23وَأَنْتُمْ فِي الْأَرْضِ الْقَرْحُومَ الَّذِي فِي الْجَاهِدِ، لأَنْ تَجْعَلَ مِنَ الْعَظِيمِ سَدُومِ، يَا يَجْعَلُونَ
24پر آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو ته قيامت جي ڏينهن سدوم جي ملڪ لاءِ اهو وڌيڪ برداشت جوڳو ٿيندو، تنهن کان وڌيڪ.
25تنهن تي عيسيٰ وراڻيو ته ”اي پيءُ، آسمان ۽ زمين جا مالڪ، آءٌ تنهنجو شڪرگذار آهيان، چالاءِ جو تو انهن ڳالهين کي سياڻن ۽ سمجھدارن کان لڪايو آهي ۽ انهن کي ننڍڙن ٻارن تي ظاهر ڪيو آهي.
26ائين ئي ابا، چالاءِ جو اهو تنهنجي نظر ۾ چڱو پيو.
27سڀ شيون مون کي منهنجي پيءُ جي حوالي ڪيون ويون آهن :۽ ڪوبه ماڻهو پٽ کي نه ٿو سڃاڻي پر پيءُ .نڪي پيءُ کي ڪوبه ڄاڻي ٿو سواءِ پٽ، ۽ اهو جنهن تي پٽ کيس ظاهر ڪندو.
28اوهين سڀيئي محنتي ۽ ڳري بار ٿيل آهيو، مون وٽ اچو ۽ آءٌ اوهان کي آرام ڏيندس.
29منهنجو جوڙو پاڻ تي کڻو ۽ مون کان سکو .چالاءِ جو آءٌ نرم دل آهيان ۽ دل ۾ گهٽ آهيان :۽ توهان پنهنجي روح کي آرام ملندا.
30چالاءِ جو منهنجو جوڙو سولو آهي ۽ منهنجو بار هلڪو آهي.

باب 12

1انهيءَ مهل عيسيٰ سبت جي ڏينهن اَنَ مان لنگهيو .۽ سندس شاگردن کي بک لڳي، ۽ اَنَ جا ڪن لُڻي کائڻ لڳا.
2پر جڏهن فريسين اهو ڏٺو تڏهن چيائون ته ”ڏس، تنهنجا شاگرد اهڙا ڪم ڪن ٿا، جيڪي سبت جي ڏينهن ڪرڻ جائز نه آهن.
3پر هن انهن کي چيو ته ”ڇا اوهان اهو نه پڙهيو آهي ته دائود ڇا ڪيو هو، جڏهن هو بکايل هو ۽ جيڪي ساڻس گڏ هئا.
4هو ڪيئن خدا جي گهر ۾ داخل ٿيو ۽ نذر جي ماني کائي، جيڪا هن لاءِ جائز نه هئي ۽ نڪي انهن لاءِ جيڪي ساڻس گڏ هئا، پر رڳو ڪاهنن لاءِ؟
5يا اوهان شريعت ۾ نه پڙهيو آهي ته سبت جي ڏينهن تي هيڪل جا ڪاهن سبت جي ڏينهن کي بي عيب ٿا چون؟
6پر آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو ته هن جاءِ تي هيڪل کان به هڪڙو وڏو آهي.
7پر جيڪڏهن توهان ڄاڻو ها ته هن جو مطلب ڇا آهي، آءٌ رحم ڪريان ها ۽ قرباني نه ڪريان، توهان ڏوهارين کي ڏوهاري نه ٺهرائي ها.
8چالاءِ جو ابن آدم سبت جي ڏينهن جو خداوند آهي.
9جڏهن هو اتان روانو ٿيو، تڏهن انهن جي عبادت خاني ۾ ويو.
10۽ اتي هڪڙو ماڻهو هو جنهن جو هٿ سڪي ويو هو .انهن کانئس پڇيو ته ”ڇا سبت جي ڏينهن شفا ڏيڻ جائز آهي؟ ته جيئن مٿس الزام لڳائين.
11هن انهن کي چيو ته ”اوهان مان ڪهڙو ماڻهو هوندو، جنهن وٽ هڪڙي رڍ هجي ۽ جيڪڏهن اها سبت جي ڏينهن کڏ ۾ ڪري پوي، ته ڇا هو ان کي پڪڙي ٻاهر نه ڪيندو؟
12پوءِ هڪڙو ماڻهو رڍ کان ڪيترو بهتر آهي؟ تنهنڪري سبت جي ڏينهن تي چڱا ڪم ڪرڻ جائز آهي.
13پوءِ هن ماڻهوءَ کي چيو ته ”پنهنجو هٿ ڊگهو ڪر .۽ ان کي اڳتي وڌايو؛ ۽ اهو مڪمل طور تي بحال ڪيو ويو، ٻين وانگر.
14تنهن تي فريسي ٻاهر نڪري آيا ۽ هن جي خلاف ڪائونسل ٺاهيائين ته ڪيئن کيس برباد ڪن.
15پر جڏهن عيسيٰ کي اها خبر پئي تڏهن هو اتان هليو ويو، ۽ وڏا ميڙ هن جي پٺيان هلڻ لڳا ۽ هن انهن سڀني کي چڱو ڀلو ڪيو.
16۽ کين تاڪيد ڪيائين ته کيس ظاهر نه ڪن.
17انهيءَ لاءِ ته اها ڳالهه پوري ٿئي جيڪا يسعياه نبيءَ جي چوڻ موجب،
18ڏسو منهنجو خادم، جنهن کي مون چونڊيو آهي .منهنجو پيارو، جنهن ۾ منهنجو روح خوش آهي :مان پنهنجو روح مٿس رکندس، ۽ هو غير قومن کي فيصلو ڪندو.
19هو نه ڪوشش ڪندو، نڪي روئندو .نه ئي ڪو ماڻهو سندس آواز گهٽين ۾ ٻڌندو.
20سڙيل سرن کي ٽوڙي نه سگهندو، ۽ تماڪ ڇڪيندڙ عين کي نه ٻرندو، جيستائين اهو فيصلو فتح ڏانهن نه موڪلي.
21۽ غير قومون هن جي نالي تي ڀروسو ڪندا.
22پوءِ هن وٽ هڪڙي انڌي ۽ گونگي شيطان کي آندو ويو، جنهن کيس شفا ڏني، ايتري قدر جو انڌا ۽ گونگا ڳالهائي ۽ ڏسندا رهيا.
23سڀئي ماڻهو حيران ٿي ويا ۽ چيائون ته ”ڇا هي دائود جو پٽ نه آهي؟
24پر جڏهن فريسين اهو ٻڌو تڏهن چيائون ته ”هي ماڻهو ڀوت نه ٿو ڪڍي، پر شيطانن جي سردار بعلزبول جي مدد سان.
25عيسيٰ انهن جي سوچن کي سمجهي کين چيو ته ”جنهن بادشاهت ۾ ڦاٽل آهي، سا ويران ٿيندي .۽ هر شهر يا گهر پاڻ ۾ ورهايل نه بيٺو.
26۽ جيڪڏهن شيطان شيطان کي ڪڍي ٿو، اهو پاڻ ۾ ورهايل آهي .پوءِ سندس بادشاهي ڪيئن قائم رهندي؟

27۽ جيڪڏهن آءٌ بعلزبول جي مدد سان پوتن کي ڪيان، ته اوهان جا پار ڪنهن جي مدد سان انهن کي ڪين؟ تنهن ڪري اهي توهان جا جج هوندا.
28پر جيڪڏهن آءٌ خدا جي روح جي مدد سان پوتن کي ڪيان، ته پوءِ خدا جي بادشاهت اچي پهتي آهي.
29يا پوءِ ڪيئن ٿي سگهي ٿو ڪنهن زورآور ماڻهوءَ جي گهر ۾ گهڙي سندس مال ڦري، سواءِ انهيءَ جي جو هو پهريائين طاقتور ماڻهوءَ کي جڪڙي؟ ۽ پوءِ هو پنهنجي گهر کي خراب ڪندو.
30جيڪو مون سان نه آهي سو منهنجي خلاف آهي .۽ جيڪو مون سان گڏ نه ٿو ڪري، پاهر پکڙيل آهي.
31تنهنڪري آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو ته ماڻهن لاءِ هر قسم جو گناهه ۽ ڪفر معاف ڪيو ويندو، پر پاڪ روح جي خلاف ڪفر ماڻهن کي معاف نه ڪيو ويندو.
32۽ جيڪو ماڻهو ابن آدم جي خلاف ڪجهه ڳالهائيندو، تنهن کي معاف ڪيو ويندو، پر جيڪو پاڪ روح جي خلاف ڳالهائيندو، تنهن کي نڪي هن دنيا ۾، نڪي ايندڙ دنيا ۾ بخشيو ويندو.
33يا ته وڻ سٺو ڪر، ۽ سندس ميوو سٺو .يا ٻي صورت ۾ وڻ کي خراب ڪري، ۽ سندس ميوو خراب، چاڪاڻ ته وڻ پنهنجي ميوي سان سڃاتو وڃي ٿو.
34اي نانگ جا نسل، اوهين ڪيئن بڇڙا ٿي چڱا ڳالهائي سگهو ٿا؟ چالاءِ جو دل جي گهڻائيءَ مان وات ڳالهائي ٿو.
35سٺو ماڻهو دل جي سٺي خزاني مان سٺيون شيون ڪڍي ٿو، ۽ بڇڙو ماڻهو بڇڙي خزاني مان بڇڙا شيون ڪڍي ٿو.
36پر آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو ته هر بيڪار ڳالهه جيڪي ماڻهو چوندا، تن جو حساب ڏينهن تي هوندو.
37چالاءِ جو تنهنجي لفظن جي ڪري تون سچار ٺهرجندين، ۽ تنهنجي لفظن جي ڪري تو کي سزا ڏني ويندي.
38تڏهن ڪن شريعت جي عالمن ۽ فريسين وراڻيو ته ”اي استاد، اسان کي تو وٽان ڪا نشاني ڏسڻي پوندي.
39پر هن انهن کي جواب ڏنو ته ”هڪ بڇڙو ۽ زناڪار نسل نشان ڳولي ٿو .۽ ان کي ڪا نشاني نه ڏني ويندي، پر يونس نبي جي نشاني:
40جيئن يونس ٽي ڏينهن ۽ ٽي راتيون وهيل مڇيءَ جي پيٽ ۾ رهيو .اهڙيءَ طرح ابن آدم ٽي ڏينهن ۽ ٽي راتيون زمين جي دل ۾ رهندو.
41نينوا جا ماڻهو هن نسل سان گڏ عدالت ۾ اٿندا، ۽ ان کي سزا ڏيندا، چاڪاڻ ته انهن يونس جي تبليغ تي توبه ڪئي .۽، ڏسو، هتي يونس کان به وڏو آهي.
42ڏکڻ جي راڻي عدالت ۾ هن نسل سان گڏ اٿندي، ۽ ان جي مذمت ڪندي، چاڪاڻ ته اها زمين جي ڏاڪڻ کان سليمان جي حڪمت ٻڌڻ لاء آيو آهي .۽، ڏس، سليمان کان وڏو هتي آهي.
43جڏهن ناپاڪ روح ماڻهوءَ مان نڪري وڃي ٿو، تڏهن هو سڪل جاين ۾ گهمندو رهي ٿو، آرام ڳولهي ٿو، پر ڪنهن کي به نه ٿو ملي.
44پوءِ هن چيو ته ”آءٌ پنهنجي گهر موٽي ويندس جتان آءٌ ٻاهر آيو آهيان .۽ جڏهن هو آيو آهي، تڏهن اهو ڏسندو آهي ته ان کي خالي، ويڙهيل ۽ سجايل.
45پوءِ هو وڃي ٿو، ۽ پاڻ سان گڏ ست ٻيا پوت ڪٽي ٿو، جيڪي پاڻ کان وڌيڪ بڇڙا آهن، ۽ اهي اندر گهڙي اتي رهن ٿا، ۽ انهيءَ ماڻهوءَ جي آخري حالت پهرين کان وڌيڪ خراب آهي .ائين ئي هن بڇڙي نسل ڏانهن پڻ ٿيندو.
46جڏهن هو ماڻهن سان ڳالهائي رهيو هو، تڏهن سندس ماءُ ۽ ڀائر ٻاهر بيٺا هئا، جيڪي ساڻس ڳالهائڻ چاهين پيا.
47پوءِ هڪڙي کيس چيو ته ”ڏس، تنهنجي ماءُ ۽ تنهنجا ڀائر ٻاهر بيٺا آهن، توسان ڳالهائڻ چاهين ٿا.
48پر هن جواب ڏنو ۽ انهيءَ کي چيو جنهن ٻڌايو ته ”منهنجي ماءُ ڪير آهي؟ ۽ منهنجا ڀائر ڪير آهن؟
49هن پنهنجو هٿ پنهنجي شاگردن ڏانهن ڊگهو ڪري چيو ته ”ڏسو منهنجي ماءُ ۽ منهنجا ڀائر!
50چالاءِ جو جيڪو منهنجي پيءُ جي مرضيءَ تي عمل ڪندو، جيڪو آسمان ۾ آهي، سو ئي منهنجو ڀاءُ، ڀيڻ ۽ ماءُ آهي.

باب 13

1انهيءَ ئي ڏينهن عيسيٰ گهر مان نڪري سمنڊ جي ڪناري تي ويٺو.
2تنهن تي وڏا ميڙ اچي گڏ ٿيا، جو هو ٻيڙيءَ ۾ چڙهي ويٺو .۽ سڄو ميڙ ڪناري تي بيٺو.
3هن انهن کي ڪيترين ئي ڳالهيون مثالن ۾ ٻڌايون، ته ”ڏسو، هڪڙو ٻج پوکڻ لاءِ نڪتو.
4جڏهن هن ٻج پوکيو ته ڪي ٻج رستي جي پاسي ڪري پيا ۽ پکي اچي انهن کي کائي ويا.
5ڪي پٿرن جي هنڌن تي ڪريا، جتي انهن کي گهڻي زمين نه هئي، ۽ پوءِ اُڀريا، چاڪاڻ ته انهن کي زمين جي اونهائي نه هئي.
6۽ جڏهن سج اڀريو، اهي سڪي ويا .۽ چاڪاڻ ته انهن جي ڪا به پاڙ نه هئي، اهي سڪي ويا.
7۽ ڪي ڪنڊن ۾ ڪريا .۽ ڪنڊا اڀريا، ۽ انهن کي دٻائي ڇڏيو:
8پر ٻيا چڱيءَ زمين ۾ ڪريا ۽ ميوو ڏنائين، ڪي سؤ ڀيرا، ڪي سٺ ڀيرا، ڪي ٽيهه دفعا.
9جنهن کي ڪن آهن سو ٻڌي.
10پوءِ شاگرد وٽس آيا ۽ چيائونس ته ”تون انهن سان مثالن ۾ ڇو ٿو ڳالهائي؟
11هن انهن کي جواب ڏنو ته ”چاڪاڻ ته اهو ڏنو ويو آهي اوهان کي آسمان واري بادشاهت جي اسرار جي، پر انهن کي نه ڏني ويئي آهي.
12چالاءِ جو جنهن وٽ آهي، تنهن کي ڏنو ويندو ۽ وٽس وڌيڪ گهڻائي هوندي، پر جنهن وٽ نه آهي تنهن کان اهو کسي ورتو ويندو، جيڪو وٽس آهي.
13تنهنڪري آءٌ انهن سان مثالن ۾ ڳالهايان ٿو، چالاءِ جو اهي ڏسندي به نه ٿا ڏسن .۽ ٻڌڻ سان نه ٻڌن ٿا، نه سمجهن ٿا.
14انهن ۾ يسعياه جي پيشنگوئي پوري ٿي، جيڪا چوي ٿي ته ”اوهين ٻڌندا پر سمجهندا نه .۽ ڏسندي ڏسندين، ۽ نه ڏسندين.

15چالاڪِ جو هنن ماڻهن جي دل خراب ٿي ويئي آهي، ۽ سندن ڪن ٻڌڻ کان بيزار آهن ۽ سندن اکيون بند آهن .متان اهي ڪنهن وقت پنهنجين اکين سان ڏسن، ۽ پنهنجن ڪنن سان ٻڌن، ۽ پنهنجي دل سان سمجهن، ۽ تبديل ٿي وڃن، ۽ مان انهن کي شفا ڏيان.
16پر سڀاڳا آهيو اوهان جون اکيون، چالاڪِ جو اهي ڏسن ٿيون ۽ اوهان جا ڪن ٻڌن ٿا.
17چالاڪِ جو آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته ڪيترن ئي نبين ۽ نيڪ ماڻهن جي اها خواهش هئي ته اهي اهي شيون ڏسن، جيڪي اوهين ڏسو ٿا، پر انهن نه ڏٺو آهي .۽ اهي ڳالهيون ٻڌو جيڪي اوهين ٻڌو ٿا، پر انهن کي ٻڌو نه آهي.
18تنهنڪري اوهين ٻج پوکيندڙ جو مثال ٻڌو.
19جڏهن ڪوبه بادشاهت جو ڪلام ٻڌي ٿو ۽ سمجهي نه ٿو، تڏهن اهو بڇڙو اچي ٿو، جيڪو سندس دل ۾ پوکيل آهي سو پڪڙي ٿو .اهو اهو آهي جنهن کي رستي جي پاسي کان ٻج مليو.
20پر اهو جنهن ٻج کي پٿريلي جڳهن ۾ قبول ڪيو، اهو اهو آهي جيڪو ڪلام ٻڌي ٿو ۽ خوشيء سان قبول ڪري ٿو.
21تنهن هوندي به هن پاڻ ۾ جڙيل نه آهي، پر ٿوري وقت لاءِ آهي، چالاڪِ جو جڏهن ڪلام جي ڪري مصيبت يا ايذاءُ اچي ٿو، تڏهن هو ناراض ٿئي ٿو.
22اهو ئي آهي جنهن کي ڪنڊن ۾ ٻج ملي ٿو، اهو اهو آهي جيڪو ڪلام ٻڌي ٿو .۽ هن دنيا جي پرواهه، ۽ دولت جي فريب، لفظ کي چڪيندو آهي، ۽ هو بيڪار ٿي ويندو آهي.
23پر اهو آهي جنهن کي سٺي زمين ۾ ٻج ملي ٿو، اهو اهو آهي جيڪو ڪلام ٻڌي ٿو ۽ سمجهي ٿو .جيڪو ميوو به ڏئي ٿو، ۽ نڪرندو آهي، ڪي سئو پيرا، ڪي سٺ، ڪي ٽيهه.
24هن انهن کي هڪڙو ٻيو مثال ٻڌايو ته ”آسمان واري بادشاهت انهيءَ ماڻهوءَ سان مشابهت رکي ٿي جنهن پنهنجي ٻنيءَ ۾ سٺو ٻج پوکيو.
25پر جڏهن ماڻهو سمهي رهيا هئا، تڏهن سندس دشمن آيو ۽ ڪڻڪ جي ٻنيءَ ۾ ٻج پوکيائين ۽ هليو ويو.
26پر جڏهن ڦٽي نڪتي ۽ ميوو پيدا ٿيو، تڏهن ٻج پڻ ظاهر ٿيا.
27تنهنڪري گهر جي مالڪ جا نوڪر آيا ۽ کيس چيائونس ته ”سائين، ڇا توهان پنهنجي پوک ۾ سٺو ٻج نه پوکيو؟ پوءِ ڪٿان کان ٽٽي پيو؟
28هن انهن کي چيو ته ”هي ڪنهن دشمن ڪيو آهي .نوڪرن کيس چيو، ”ڇا تون پوءِ چاهين ته اسان وڃي انهن کي گڏ ڪريون؟
29پر هن چيو ته ”نه !ائين نه ٿئي ته جڏهن اوهين ٻاڄيون گڏ ڪندا، تڏهن انهن سان گڏ ڪڻڪ به پوکيندا.
30اچو ته ٻنهي کي فصل جي لاهڻ تائين گڏ وڌو، ۽ لڻڻ جي وقت ۾ مان لڻندڙن کي چوندس، "اوهين پهريائين گڏ ڪريو، ۽ انهن کي ساڙڻ لاء انهن کي بنڊل ۾ ڳنڍيو، پر ڪڻڪ منهنجي گودام ۾ گڏ ڪريو.
31هن انهن کي هڪڙو ٻيو مثال ٻڌايو ته ”آسمان واري بادشاهت سرنهن جي داڻي مثل آهي، جيڪو هڪڙي ماڻهوءَ کڻي پنهنجي ٻنيءَ ۾ پوکيو.
32جيڪو حقيقت ۾ سڀني ٻج کان ننڍو آهي، پر جڏهن اُڀري ٿو، تڏهن اُهو ٻوٽن ۾ سڀ کان وڏو ٿئي ٿو ۽ هڪڙو وڻ ٻڻجي وڃي ٿو، جو هوائي پکي اچي اُن جي شاخن ۾ رهن ٿا.
33هن انهن کي هڪڙو ٻيو مثال ٻڌايو .آسمان جي بادشاهت خميري جهڙي آهي، جيڪا هڪڙي عورت کڻي، ڪاڏي جي ٽن ماپن ۾ لڪائي ڇڏي، جيستائين سڄو خميري ٿي ويو.
34اهي سڀ ڳالهيون عيسيٰ ماڻهن کي مثالن ۾ ٻڌايون .۽ بغير ڪنهن مثال جي هن انهن سان نه ڳالهايو:
35انهيءَ لاءِ ته اهو پورو ٿئي جيڪو نبيءَ چيو هو ته ”آءٌ مثالن ۾ وات کوليندس .مان اهي ڳالهيون بيان ڪندس جيڪي دنيا جي بنياد کان ڳجهي رکيون ويون آهن.
36پوءِ عيسيٰ ميڙ کي موڪلائي گهر ۾ گهڙي ويو ۽ سندس شاگرد وٽس آيا ۽ چيائونس ته ”اسان کي ٻنيءَ جي ٻج جو مثال ٻڌاءِ.
37هن انهن کي جواب ڏنو ته ”جنهن سٺو ٻج پوکيو سو ابن آدم آهي.
38ميدان دنيا آهي .سٺو ٻج بادشاهت جا ٻار آهن .پر داڻا بڇڙا ٻار آهن.
39اهو دشمن جنهن انهن کي پوکيو اهو شيطان آهي .فصل دنيا جي پڇاڙي آهي؛ ۽ ڪٽڻ وارا ملائڪ آهن.
40اهڙيءَ طرح ٽاريون گڏ ڪري باهه ۾ سڙي وڃن ٿيون .ائين ئي هن دنيا جي آخر ۾ ٿيندو.
41ابن آدم پنهنجن ملائڪن کي موڪليندو، ۽ اهي سندس بادشاهت مان اهي سڀ شيون گڏ ڪندا، جيڪي ڏوهه ڪن ٿا، ۽ انهن کي جيڪي بڇڙائي ڪن ٿا.
42۽ انهن کي باهه جي باهه ۾ اڇلائي ڇڏيندو :اتي روئڻ ۽ ڏند ڪرٽيو ويندو.
43پوءِ سچار پنهنجي پيءُ جي بادشاهت ۾ سج وانگر چمڪندا .جنهن کي ٻڌڻ لاءِ ڪن آهن، سو ٻڌي.
44وري، آسمان جي بادشاهت هڪڙي خزاني وانگر آهي جيڪو ميدان ۾ لڪيل آهي .جنهن کي جڏهن ماڻهو لهي ٿو تڏهن لڪائي ٿو ۽ ان جي خوشيءَ لاءِ وڃي ٿو ۽ پنهنجو سمورو مال وڪڻي ٿو ۽ اهو ميدان خريد ڪري ٿو.
45وري، آسمان جي بادشاهت هڪڙي سوداگر وانگر آهي، جيڪي سٺا موتي ڳولي رهيا آهن.
46جڏهن هن کي هڪڙو وڏو قيمتي موتي مليو، تڏهن وڃي پنهنجو سڀ ڪجھ وڪڻي خريد ڪيائين.
47وري، آسمان جي بادشاهت هڪڙي ڄار وانگر آهي، جيڪو سمنڊ ۾ اڇلايو ويو، ۽ هر قسم جو گڏيو ويو.
48جڏهن اُهو ڀرجي ويو تڏهن هو ڪنڌيءَ تي لٽا ۽ ويهي رهيا ۽ سٺيون شيون گڏ ڪن ٿا، پر خراب کي اڇلائي ڇڏيون.
49ائين ئي ٿيندو دنيا جي پڇاڙيءَ ۾ :ملائڪ ٻاهر نڪرندا، ۽ نيڪن مان بڇڙن کي ڌار ڪندا،
50۽ انهن کي باهه جي ڀٽي ۾ اڇلائي ڇڏيندو :اتي روئڻ ۽ ڏند ڪرٽڻ هوندو.
51عيسيٰ انهن کي چيو ته ”اوهين اهي سڀ ڳالهيون سمجهي آيا آهيو ڇا؟ اهي کيس چون ٿا، هائو، خداوند.
52پوءِ هن انهن کي چيو ته ”تنهنڪري هر هڪ لکندڙ، جنهن کي آسمان واري بادشاهت جي تعليم ڏني وڃي ٿي، سو انهيءَ ماڻهوءَ وانگر آهي، جيڪو گهر جي مالڪ آهي، جيڪو پنهنجي خزاني مان نيون ۽ پراڻيون شيون ڪڍي ٿو.

53جڏهن عيسيٰ انهن مثالن کي پورو ڪري چڪو، تڏهن اتان هليو ويو.
54جڏهن هو پنهنجي ملڪ ۾ پهتو، تڏهن انهن کي انهن جي عبادت خاني ۾ ائين سيکاريائين جو اهي حيران ٿي ويا ۽ چيائونس ته ”هن ماڻهوءَ وٽ هي ڏاهپ ۽ اهي وڏا ڪم ڪٿان آيا؟
55ڇا هي ڪارخانيدار جو پٽ ناهي؟ ڇا سندس ماءُ مريم نه سڏجي؟ ۽ سندس ڀائر، جيمس ۽ يوسيس، شمعون ۽ يهوداه؟
56۽ سندس ڀينرون، ڇا اهي سڀيئي اسان سان گڏ آهن؟ پوءِ هن ماڻهوءَ وٽ اهي سڀ شيون ڪٿان آيون؟
57۽ اهي مٿس ناراض ٿيا .پر عيسيٰ انهن کي چيو ته ”پيغمبر جي عزت ڪٿان سواءِ نه آهي، سواءِ پنهنجي وطن ۽ پنهنجي گهر ۾.
58۽ انهن جي بي ايمانيءَ جي ڪري هن اتي ڪيترائي وڏا ڪم نه ڪيا.

باب 14

1انهيءَ مهل هيروديس بادشاهه عيسيٰ جي ناليءَ جي خبر پڌي،
2۽ پنهنجن نوڪرن کي چيائين ته ”هي آهي يوحنا بپتسما ڏيڻ وارو .هو مئلن مان جيئرو ٿي اٿيو آهي .۽ تنهن ڪري عظيم ڪم هن ۾ پاڻ کي ظاهر ڪن ٿا.
3ڇالاءِ جو هيروديس يحيٰ کي پڪڙي کيس قيد ڪيو هو ۽ سندس ڀاءُ فلپس جي زال هيروڊياس جي ڪري جيل ۾ وڌو هو.
4ڇالاءِ جو يوحنا هن کي چيو ته ”توکي اهو جائز نه آهي جو هيءَ هجي.
5جڏهن هن کي مارڻ گهري ته ميڙ کان ڊڄي ويو، ڇالاءِ جو هنن کيس نبي ڪري ورتو.
6پر جڏهن هيروديس جي سالگرهه جو ڏينهن هو، تڏهن هيروڊياس جي ڌيءَ انهن جي اڳيان ناچ ڪري هيروديس کي خوش ڪيو.
7جڏهن هن قسم کڻي واعدو ڪيو ته جيڪو ڪجهه گهرندو سو ڏيندو.
8پوءِ هن پنهنجي ماءُ جي هدايت کان اڳ ۾ چيو ته ”هتي مون کي يوحنا بپتسما جو مٿو چارجر ۾ ڏيو.
9پوءِ بادشاهه کي افسوس ٿيو، پر انهيءَ قسم جي خاطر ۽ جيڪي ساڻس گڏ ماني تي ويهي رهيا هئا، تن اهو حڪم ڏنو ته اهو کيس ڏنو وڃي.
10پوءِ موڪليائين ته جيل ۾ يوحنا جو مٿو پٽيائين.
11پوءِ سندس مٿو چارجر ۾ آندو ويو، ۽ ڇوڪريءَ کي ڏنو ويو، ۽ اهو پنهنجي ماءُ ڏانهن وٺي آيو.
12تنهن تي سندس شاگرد آيا ۽ لاش کڻائي دفن ڪيائون ۽ وڃي عيسيٰ کي ٻڌايو.
13جڏهن عيسيٰ اهو ٻڌو تڏهن هو اُتان ٻيڙيءَ ۾ چڙهي هڪڙي ويران جاءِ ڏانهن روانو ٿيو ۽ جڏهن ماڻهن اهو ٻڌو تڏهن هو شهرن مان سندس پٺيان پيادل هلڻ لڳا.
14پوءِ عيسيٰ ٻاهر نڪتو ۽ هڪڙو وڏو ميڙ ڏٺائين، جو ڪين انهن تي رحم اچي ويو ۽ هن انهن جي بيمارن کي شفا ڏني.
15جڏهن شام ٿي ته سندس شاگرد وٽس آيا ۽ چيائونس ته ”هيءُ ويران جاءِ آهي ۽ وقت گذري چڪو آهي .ميڙ کي موڪلايو ته هو ڳوٺن ۾ وڃن ۽ پاڻ لاءِ کاڌو خريد ڪن.
16پر عيسيٰ انهن کي چيو ته ”هنن کي وڃڻ جي ضرورت نه آهي .توهان انهن کي کائڻ ڏيو.
17انهن کيس چيو ته ”اسان وٽ هتي رڳو پنج مانيون ۽ ٻه مڇيون آهن.
18هن چيو ته ”هنن کي مون وٽ وٺي اچ.
19هن ماڻهن کي حڪم ڏنو ته هو گھاس تي ويهي رهن ۽ پنج مانيون ۽ ٻه مڇيون کڻي آسمان ڏانهن نهاري دعا گهريائين ۽ مانيون پنهنجي شاگردن کي ڏنائين ۽ شاگردن ميڙ کي ڏنائين. .
20پوءِ انهن سڀني کاڌو ۽ ڍرجي ويا ۽ انهن ٽڪرن مان جيڪي ٻارهن ٽوڪريون ڀرجي رهيا هئا تن مان ڪڍيائون.
21۽ جيڪي کاڌو کائين تن ۾ عورتن ۽ ٻارن کان سواءِ اٽڪل پنج هزار مرد هئا.
22تنهن تي عيسيٰ پنهنجن شاگردن کي جهاز ۾ چڙهڻ لاءِ جهليو ۽ انهيءَ کان اڳي ٻيءَ پر هليو، جڏهن هو ميڙ کي روانو ڪيائين.
23جڏهن هو ميڙ کي روانو ڪري، دعا گهرڻ لاءِ ڌاران هڪڙي جبل تي چڙهي ويو ۽ جڏهن شام ٿي ته هو اُتي اڪيلو هو.
24پر ٻيڙي هاڻي سمنڊ جي وچ ۾ هئي، لهرن سان ٽڪرائجي وئي، ڇاڪاڻ ته هواء جي برخلاف هئي.
25۽ رات جي چوٿين پهچاڻي تي عيسي انهن وٽ ويو، سمنڊ تي پيادل.
26جڏهن شاگردن کيس سمنڊ تي هلندي ڏٺو، تڏهن پريشان ٿي چوڻ لڳا ته ”هي ڪو ڀوت آهي .۽ اهي ڊڄي رڙ ڪئي.
27پر عيسيٰ انهن کي چيو ته ”خوش رهو .اهو مان آهيان؛ ڊڄو نه.
28تنهن تي پطرس جواب ڏنو ته ”اي خداوند، جيڪڏهن اهو تون آهين ته مون کي حڪم ڪر ته پاڻيءَ تي تو وٽ اچان.
29هن چيو ته اچو .جڏهن پطرس ٻيڙيءَ مان هيٺ لٿو ته پاڻيءَ تي هلڻ لڳو ته عيسيٰ ڏانهن.
30پر جڏهن هوا کي زور سان ڏٺائين، تڏهن ڊڄي ويو .۽ ٻڏڻ شروع ڪيو، هن رڙ ڪري چيو، "خداوند، مون کي بچايو.
31تڏهن عيسيٰ پنهنجو هٿ ڊگهو ڪري کيس پڪڙي چيو ته ”اي ٿورڙو ايمان وارو، تو کي شڪ ڇو پيو؟
32جڏهن هو ٻيڙيءَ ۾ چڙهي ويا ته واءُ بند ٿي ويو.
33پوءِ جيڪي ٻيڙيءَ ۾ هئا سي آيا ۽ سندس پوڄا ڪيائونس ته ”سچ ۾ تون خدا جو فرزند آهين.
34جڏهن هو پار ڪري گنيسرت جي ملڪ ۾ آيا.
35جڏهن انهيءَ هنڌ جي ماڻهن کي هن جي خبر پيئي، تڏهن اهي انهيءَ سڄي ملڪ ۾ موڪليائون، جيڪي بيمار هئا، تن کي وٽس وٺي آيا.
36۽ کيس عرض ڪيائون ته رڳو هن جي ڪپڙي جي ڇيڙيءَ کي ڇهون، ۽ جيترا هٿ هليا سي سهڻا ٿي ويا.

باب 15

1پوءِ عيسيٰ وٽ شريعت جا عالم ۽ فريسي آيا، جيڪي يروشلم جا هئا ۽ چيائونس.
2تنهنجا شاگرد بزرگن جي روايتن جي ڀڃڪڙي ڇو ٿا ڪن؟ ڇالاءِ جو اهي پنهنجا هٿ نه ڌوئن جڏهن ماني کائيندا آهن.
3پر هن انهن کي جواب ڏنو ته ”اوهين به پنهنجي رسم موجب خدا جي حڪم جي ڀڃڪڙي ڇو ٿا ڪريو؟
4ڇالاءِ جو خدا حڪم ڏنو آهي ته ”پنهنجي پيءُ ۽ ماءُ جي عزت ڪر، ۽ جيڪو پنهنجي پيءُ يا ماءُ کي لعنت ڪري، تنهن کي موت
جي سزا ڏي.
5پر اوهين چئو ٿا ته جيڪوبه پنهنجي پيءُ يا ماءُ کي چوندو ته اهو هڪڙو تحفو آهي، جنهن مان تو کي مون مان فائدو ٿئي.
6۽ پنهنجي پيءُ يا ماءُ جي عزت نه ڪريو، هو آزاد رهندو .اهڙيءَ طرح توهان پنهنجي روايتن سان خدا جي حڪم کي بي اثر ڪيو آهي.
7اي رياڪارو، يسعياه چڱيءَ طرح پيشنگوئي ڪئي آهي اوهان بابت،
8هي ماڻهو پنهنجي وات سان منهنجي ويجهو اچي ٿو، ۽ پنهنجن چپن سان منهنجي عزت ڪري ٿو .پر انهن جي دل مون کان پري آهي.
9پر اهي منهنجي عبادت اجائي ٿا ڪن، سيکارين ٿا ماڻهن جا حڪم.
10فَقَالَ مِنَ الْمَجْعَلَ فَقَالَ» :أَنْ تَعْلَمُوْا:
11جيڪو وات ۾ وڃي ٿو سو ماڻهوءَ کي پليت نٿو ڪري .پر جيڪو وات مان نڪرندو آهي، اهو انسان کي ناپاڪ ڪري ٿو.
12تڏهن سندس شاگرد آيا ۽ چيائونس ته ”تون ڄاڻين ٿو ڇا ته فريسين هي ڳالهيون ٻڌي ناراض ٿيا آهن؟
13پر هن وراڻيو ته ”هر ٻوٽو، جيڪو منهنجي آسماني پيءُ نه پوکيو آهي، سو پوکيو ويندو.
14انهن کي ڇڏي ڏيو :اهي انڌن جا انڌا اڳواڻ آهن .۽ جيڪڏهن انڌو انڌيءَ جي اڳواڻي ڪندو، ته ٻئي کڏ ۾ ڪري ويندا.
15تنهن تي پطرس جواب ڏنو ته ”اسان کي هي مثال ٻڌاءِ.
16تنهن تي عيسيٰ چيو ته ”اوهين اجا تائين بي سمجهه آهيو ڇا؟
17ڇا توهان اجا تائين نه ٿا سمجهو ته جيڪو وات ۾ داخل ٿئي ٿو سو پيٽ ۾ وڃي ٿو ۽ ٻاهر ڪڍيو وڃي ٿو.
18پر جيڪي شيون وات مان نڪرنديون آهن سي دل مان نڪرنديون آهن .۽ اهي ماڻهوءَ کي ناپاڪ ڪن ٿا.
19ڇالاءِ جو دل مان بڇڙا خيال، قتل، زنا، زنا، چوريون، ڪوڙي شاهدي، ڪفر، نڪرندا آهن.
20اهي شيون آهن جيڪي ماڻهوءَ کي پليت ڪن ٿيون، پر اڻڌاڻ هٿن سان کائڻ ماڻهوءَ کي پليت نه ٿو ڪري.
21پوءِ عيسيٰ اتان روانو ٿيو ۽ صور ۽ صيدا جي ڪنارن ڏانهن روانو ٿيو.
22۽ ڏسو، هڪڙي ڪنعان جي عورت انهن ئي ساحلن مان نڪرندي هئي ۽ کيس رڙ ڪري چيائين ته ”اي خداوند ابن داؤد، مون تي
رحم ڪر .منهنجي ڌيءَ هڪ شيطان سان سخت ڪاوڙيل آهي.
23پر هن کيس هڪ لفظ به نه چيو .پوءِ سندس شاگرد وٽس آيا ۽ عرض ڪيائون ته ”هن کي موڪل ڏيو .ڇو ته هوءَ اسان جي پٺيان
روئي ٿي.
24پر هن جواب ڏنو ته ”آءٌ نه موڪليو ويو آهيان پر بني اسرائيل جي گهر جي گم ٿيل رڍن ڏانهن.
25پوءِ هوءَ آئي ۽ کيس سجدو ڪندي چيائين ته ”اي خداوند، منهنجي مدد ڪريو.
26پر هن جواب ڏنو ته ”ٻارن جي ماني کڻي ڪتن ڏانهن اڇلائڻ مناسب نه آهي.
27پوءِ هن چيو ته ”سچ، خداوند، اڃا ڪتا کائيندا آهن انهن ٽڪرن مان جيڪي پنهنجن مالڪن جي ميز تان ڪرندا آهن.
28تنهن تي عيسيٰ وراڻيو ته ”اي عورت، تنهنجو ايمان وڏو آهي، جيئن تون گهرين ٿيئن تو سان ٿئي .۽ سندس ڌيءَ ان ئي ڪلاڪ کان
ٺيڪ ٿي وئي.
29عيسيٰ اتان روانو ٿي گليل ڍنڍ جي ويجهو آيو .۽ هڪ جبل تي چڙهي ويو، ۽ اتي ويٺو.
30وڏا ميڙ وٽس آيا، جيڪي پاڻ سان گڏ منڊا، انڌا، گونگا، ٽُنڊا ۽ ٻيا گهڻا ئي هئا، تن کي عيسيٰ جي پيرن تي اڇلائي ڇڏيائون .۽ هن انهن
کي شفا ڏني:
31ايتري قدر جو ميڙ عجب ۾ پئجي ويو، جڏهن انهن ڏٺو ته گونگا ڳالهائي سگهن ٿا، ٽنڊا سڄا آهن، منڊا هلندا آهن ۽ انڌا ڏسندا آهن، ۽
انهن بني اسرائيل جي خدا جي واکاڻ ڪئي.
32تنهن تي عيسيٰ پنهنجن شاگردن کي پاڻ وٽ سڏي چيو ته ”مون کي ماڻهن تي رحم اچي ٿو، ڇالاءِ جو هو مون سان گڏ هاڻي ٽن
ڏينهن کان بيٺا آهن، وٽن کائڻ لاءِ ڪجهه به ڪونهي، ۽ آءٌ انهن کي روزا رکي موڪلائي نه ڏيندس، متان اهي رستي ۾ بيهوش ٿين.
33تنهن تي سندس شاگردن پڇيس ته ”رڻ پٽ ۾ ايتري ماني ڪٿان هجي، جو ايتري وڏي ميڙ کي پرجي؟
34عيسيٰ انهن کي چيو ته ”اوهان وٽ ڪيتريون مانيون آهن؟ ۽ چيائون ته، ست، ۽ چند ننڍيون مڇيون.
35هن ماڻهن کي حڪم ڏنو ته ”زمين تي ويهي رهو.
36پوءِ هن ست مانيون ۽ مڇيون ورتيون ۽ شڪر ڪري ٽوڙي پنهنجن شاگردن کي ڏنائين ۽ شاگردن ميڙ کي ڏنائين.
37پوءِ انهن سڀيئي کاڌو ۽ ڍاپي ڍاپي ڍاپي پاتائون، پوءِ انهن ست ٽوڪريون پري ڇڏيون.
38۽ جيڪي کائين تن ۾ عورتن ۽ ٻارن کان سواءِ چار هزار مرد هئا.
39هن ميڙ کي روانو ڪيو ۽ ٻيڙيءَ تي چڙهي مگدليءَ جي ساحلن ۾ آيو.

باب 16

1فريسي به صدوقين سان گڏ آيا ۽ کيس آزمائي رهيا هئا ته هو کين آسمان مان ڪا نشاني ڏيکاري.
2هن انهن کي جواب ڏنو ته ”جڏهن شام ٿئي ٿي، تڏهن اوهين چئو ٿا ته موسم سٺي ٿيندي، ڇالاءِ جو آسمان ڳاڙهو آهي.

3۽ صبح جو، اهو ڏينهن خراب موسم هوندو :آسمان ڳاڙهو ۽ هيٺ لهي رهيو آهي .اي منافقو، توں آسمان جو منهن سمجهين ٿو .پر ڇا
اوهين زماني جي نشانين کي سمجهي نٿا سگهو؟
4هڪڙو بڇڙو ۽ زناڪار نسل هڪڙي نشاني ڳولي ٿو .۽ ان کي ڪوبه نشان نه ڏنو ويندو، پر يونس نبي جي نشاني .۽ هو انهن کي ڇڏي
هليو ويو.
5جڏهن سندس شاگرد ٻئي پاسي آيا، تڏهن ماني کڻڻ وسري ويا.
6تنهن تي عيسيٰ انهن کي چيو ته ”خبردار ٿجو ۽ فريسين ۽ صدوقين جي خميريءَ کان هوشيار ٿجو.
7اهي پاڻ ۾ بحث ڪرڻ لڳا ته ”اهو آهي جو اسان ماني نه ورتي آهي.
8جڏهن عيسيٰ سمجهيو تڏهن انهن کي چيائين ته ”اي ٿورا ايمان وارا، ڇو ٿا پاڻ ۾ ڇو ٿا بحث ڪريو، ڇالاءِ جو اوهين ماني نه کڻي آيا
آهيو؟
9ڇا توهان اڃا تائين نه ٿا سمجهو، ۽ نڪي ياد آهي پنجن مانيون پنج هزارن جي، ۽ اوهان ڪيترين ٽوڪريون ٽوڪريون ڪنيا؟
10نڪي ست مانيون چار هزارن جون، ۽ ڪيترين ٽوڪريون کڻي ويا؟
11اوهين ڪيئن نه ٿا سمجهو ته مون اوهان کي مانيءَ بابت نه چيو آهي، ته جيئن اوهين فريسين ۽ صدوقين جي خميري کان هوشيار
رهو؟
12پوءِ انهن کي سمجهه ۾ آيو ته هو کين مانيءَ جي خميريءَ کان نه، پر فريسين ۽ صدوقين جي تعليم کان خبردار رهن.
13جڏهن عيسيٰ قيصريه فلپي جي ڪنارن ۾ آيو، تڏهن پنهنجن شاگردن کان پڇيائين ته ”ماڻهو ڪير ٿا چون ته آءٌ ابن آدم آهيان؟
14انهن چيو ته ”ڪي چون ٿا ته توں يوحنا بپتسما ڏيڻ وارو آهين، ڪي چون ٿا ته الياس .۽ ٻيا، يرمياس، يا نبين مان هڪڙو.
15هن انهن کي چيو ته ”اوهين ڇئو ٿا ته آءٌ ڪير آهيان؟
16شمعون پطرس وراڻيو ته ”توں مسيح آهين، جيئري خدا جو فرزند.
17تنهن تي عيسيٰ وراڻيو ته ”سڀاڳو آهين تون، شمعون برجونا، ڇالاءِ جو اهو تو تي گوشت ۽ رت نه، پر منهنجي پيءُ جيڪو آسمان
۾ آهي، ظاهر ڪيو آهي.
18۽ آءٌ تو کي چوان ٿو ته تون ئي پطرس آهين ۽ انهيءَ پٿر تي آءٌ پنهنجو چرچ ٺاهيندس .۽ دوزخ جا دروازا ان تي غالب نه ٿيندا.
19۽ مان توکي آسمان جي بادشاهت جون ڪنجيون ڏيندس :۽ جيڪو تون زمين تي ڳنڍيندين سو آسمان ۾ بند ڪيو ويندو، ۽ جيڪو تون
زمين تي ڇڏائيندين سو آسمان ۾ کليل هوندو.
20پوءِ هن پنهنجن شاگردن کي تاڪيد ڪئي ته ”ڪنهن کي به نه ٻڌائن ته اهو عيسيٰ مسيح آهي.
21انهيءَ وقت کان وٺي عيسيٰ پنهنجن شاگردن کي ٻڌائڻ لڳو ته ڪيئن کيس يروشلم ڏانهن وڃڻو آهي ۽ اتي جي بزرگن، سردار ڪاهنن
۽ شريعت جي عالمن جون ڪيترين ئي تڪليفون سهڻو آهي ۽ کيس قتل ڪيو ويندو ۽ ٽئين ڏينهن تي وري جيئرو ڪيو ويندو.
22تڏهن پطرس هن کي پڪڙي ڇينڀڻ لڳو ته ”اي خداوند، اهو توکان پري هجي، اهو تو کي نه ٿيندو.
23پر هو منهن موڙي پطرس کي چيو ته ”منهنجي پٺيان هل، شيطان، تون مون لاءِ ڏوهاري آهين، ڇالاءِ جو تون انهن شين جو ذائقو
نه ٿو رکين جيڪي خدا جون آهن پر ماڻهن جون آهن.
24تڏهن عيسيٰ پنهنجن شاگردن کي چيو ته ”جيڪڏهن ڪو منهنجي پٺيان هلڻ گهري ته اهو پنهنجو پاڻ کي رد ڪري ۽ پنهنجو صليب
کڻي منهنجي پٺيان هلي.
25ڇالاءِ جو جيڪو پنهنجي جان بچائيندو سو اها وڃائيندو ۽ جيڪو منهنجي خاطر پنهنجي جان وڃائيندو سو اها لهندي.
26ڇالاءِ جو ماڻهوءَ کي ڪهڙو فائدو آهي، جيڪڏهن هو سڄي دنيا حاصل ڪري ۽ پنهنجو جان وڃائي ڇڏي؟ يا ماڻهو پنهنجي جان جي
بدلي ۾ ڇا ڏيندو؟
27ڇالاءِ جو ابن آدم پنهنجي پيءُ جي جلوي ۾ پنهنجن ملائڪن سان گڏ ايندو .۽ پوءِ هو هر ماڻهوءَ کي سندس ڪمن مطابق بدلو
ڏيندو.
28آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته ڪي هتي بيٺا آهن، جيڪي موت جو ذائقو نه چکندا، جيستائين اهي ابن آدم کي پنهنجي بادشاهت ۾
ايندي نه ڏسندا.

باب 17

1ڇهن ڏينهن کان پوءِ عيسيٰ پطرس، يعقوب ۽ سندس ڀاءُ يوحنا کي وٺي هڪ مٿاهين جبل تي کڻي ويو.
2۽ انهن جي اڳيان تبديل ٿي ويو، ۽ سندس منهن سج وانگر چمڪيو، ۽ سندس ڪپڙا روشني وانگر اڇا هئا.
3وَقَالَ لَهُ مُوسَى وَ اليَاسَ عَلَى النَّاسِ.
4تنهن تي پطرس جواب ڏنو ته ”اي خداوند، اسان جو هتي رهڻ چڱو آهي، جيڪڏهن توهان چاهيو ته هتي ٽي خيما ٺاهيون .هڪڙو
تنهنجي لاءِ، هڪڙو موسيٰ لاءِ، ۽ هڪڙو الياس لاءِ.
5جڏهن هو ڳالهائي رهيو هو، تڏهن هڪڙو روشن ڪڪر مٿن ڇانوَ ڪيو ۽ ڪڪر مان هڪڙو آواز آيو، جنهن چيو ته ”هي منهنجو
پيارو فرزند آهي، جنهن مان آءٌ ڏاڍو خوش آهيان .توں هن کي ٻڌ.
6جڏهن شاگردن اهو ٻڌو تڏهن منهن ڀر ڪري پيا ۽ ڏاڍا ڊڄي ويا.
7تنهن تي عيسيٰ اچي انهن کي ڇهيو ۽ چيائين ته ”اٿو ۽ ڊڄو نه.
8جڏهن انهن اکيون مٿي کنيون ته رڳو عيسيٰ کان سواءِ ٻيو ڪوبه ماڻهو نه ڏٺائون.
9جڏهن هو جبل تان هيٺ لٿا، تڏهن عيسيٰ انهن کي تاڪيد ڪندي چيو ته ”ڪنهن به انهيءَ رويا کي نه ٻڌائجو، جيستائين ابن آدم مئلن
مان جيئرو نه ٿئي.
10تنهن تي سندس شاگردن کانئس پڇيو ته ”پوءِ شريعت جا عالم ڇو ٿا چون ته پهريائين الياس جو اچڻ ضروري آهي؟

11عيسيٰ انهن کي جواب ڏنو ته ”الياس سچ پچ پهريائين ايندو ۽ سڀ شيون بحال ڪندو.
12پر آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو ته الياس اڳي ئي اچي چڪو آهي، پر انهن کيس نه سڃاتو، پر هن سان جيڪي ڪجهه ٻڌايو سو ئي ڪيو . اهڙيءَ طرح ابن آدم به انهن مان ڏک سهندو.
13پوءِ شاگردن سمجهيو ته هن کين يوحنا بپتسما ڏيڻ واري بابت چيو آهي.
14جڏهن اهي ميڙ وٽ پهتا، تڏهن هڪڙو ماڻهو وٽس آيو، جنهن کيس گوڏن ڀر ڪري چيو ته
15اي پالڻهار، منهنجي پٽ تي رحم ڪر، ڇالاءِ جو هو ڇريو آهي ۽ سخت پريشان آهي، ڇاڪاڻ ته هو ڪڏهن باهه ۾ ڪري ٿو، ۽ ڪڏهن پاڻيءَ ۾.
16آءٌ هن کي اوهان جي شاگردن وٽ وٺي آيس، پر اهي کيس شفا ڏيئي نه سگهيا.
17تنهن تي عيسيٰ وراڻيو ته ”اي بي ايمان ۽ گمراهه قوم، آءٌ ڪڏهن تائين اوهان سان گڏ رهندس؟ مان توکي ڪيترو وقت برداشت ڪندس هن کي مون وٽ آڻيو.
18عيسيٰ شيطان کي ڇڙڪايو .۽ اهو هن کان ٻاهر نڪري ويو :۽ اهو ٻار انهيءَ گهڙيءَ کان چڱو ڀلو ٿي ويو.
19پوءِ شاگرد جدا جدا عيسيٰ وٽ آيا ۽ چيائونس ته ”اسان هن کي ڇو نه ڪڍي سگهيا؟
20تنهن تي عيسيٰ انهن کي چيو ته ”اوهان جي بي ايمانيءَ جي ڪري، ڇالاءِ جو آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته جيڪڏهن اوهان ۾ سرنهن جي داڻي جيترو ايمان آهي، ته اوهين هن جبل کي چوندا ته هتان هتان هتان هليو وڃ .۽ ان کي هٽائي ڇڏيندو؛ ۽ ڪجهه به توهان لاء ناممڪن نه ٿيندو.
21تڏهن به اها قسم نڪرندي آهي پر نماز ۽ روزي سان.
22جڏهن اهي گليل ۾ رهيا هئا، تڏهن عيسيٰ انهن کي چيو ته ”ابن آدم ماڻهن جي هٿن ۾ پڪڙجي ويندو.
23اهي کيس ماري ڇڏيندا ۽ ٽئين ڏينهن تي هو وري جيئرو ٿي اٿندو .۽ اهي تمام گهڻو افسوس ڪري رهيا هئا.
24جڏهن هو ڪفرناحوم ۾ پهتا، تڏهن جن کي پاڇيون مليون سي پطرس وٽ آيا ۽ چيائونس ته ”ڇا اوهان جو مالڪ محصول نه ٿو ڏئي؟
25هن چيو ته ”ها .جڏهن هو گهر ۾ آيو ته عيسيٰ کيس روڪيندي چيو ته ”تون ڇا ٿو سمجهين، شمعون؟ زمين جا بادشاه ڪنهن کان رواج يا خراج وٺندا آهن؟ پنهنجن ٻارن جي، يا اجنبي جي؟
26پطرس کيس چيو ته، اجنبي مان .عيسيٰ کيس چيو ته ”پوءِ ٻار آزاد آهن.
27ان جي باوجود، متان انهن کي ناراض ڪريون، تون سمنڊ ڏانهن وڃ ۽ ڪڪر اڇلائي، پهريائين مڇيءَ کي وٺي اچ .۽ جڏهن تو هن جو وات کوليو آهي، تڏهن توهان کي پئسن جو هڪڙو ٽڪرو ملندو :اهو وٺو، ۽ انهن کي ڏيو ۽ منهنجي لاءِ.

باب 18

1جڏهن شاگرد عيسيٰ وٽ آيا ۽ چيائون ته ”آسمان واري بادشاهت ۾ سڀ کان وڏو ڪير آهي؟
2عيسيٰ هڪڙي ننڍڙي ٻار کي پاڻ وٽ سڏي انهن جي وچ ۾ بيهاريو.
3۽ چيو ته ”آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته جيستائين اوهين مٽائي نهندؤ ۽ ننڍڙا ٻار ٿيندا، تيستائين آسمان واري بادشاهت ۾ داخل نه ٿيندا.
4تنهنڪري جيڪوبه پاڻ کي هن ننڍڙي ٻار وانگر جهليندو، اهو ئي آسمان واري بادشاهت ۾ سڀني کان وڏو آهي.
5۽ جيڪو منهنجي نالي تي هڪڙو ننڍڙو ٻار قبول ڪري ٿو، اهو مون کي قبول ڪري ٿو.
6پر انهن ننڍڙن مان جيڪو مون تي ايمان آڻيندو، تن مان ڪنهن هڪ کي ڪير تنگ ڪندو، تنهن لاءِ اهو بهتر هو ته سندس ڳچيءَ ۾ ڄاڙهيءَ جو پاٽ هجي ۽ کيس سمنڊ جي اونهائي ۾ ٻوڙيو وڃي.
7مصيبت آهي دنيا لاءِ ڏوهن جي ڪري !ان لاءِ ضروري آهي ته ڏوهه اچن .پر افسوس آهي انهيءَ ماڻهوءَ لاءِ، جنهن جي ذريعي ڏوهه اچي ٿو!
8تنهنڪري جيڪڏهن تنهنجو هٿ يا تنهنجو پير تو کي ڏوهاري، انهن کي وڍي ڇڏيو ۽ انهن کي پاڻ وٽان اڇلائي ڇڏ، اهو بهتر آهي ته تو لاءِ هٿ يا پير هميشه جي باهه ۾ اڇلائڻ کان، هٿ يا پير هجڻ کان، هٿ ۽ پيرن جي هٿن ۾ ڦاٿل ٿي زندگيءَ ۾ داخل ٿيو.
9۽ جيڪڏهن تنهنجي اک توکي ناراض ڪري، ان کي ڪڍي ڇڏيو ۽ ان کي اڇلائي ڇڏيو، اهو بهتر آهي ته توهان هڪڙي اک سان زندگي ۾ داخل ٿيو، بجاء ٻن اکين سان دوزخ جي باهه ۾ اڇلائي.
10هوشيار ٿجو ته انهن ننڍڙن مان ڪنهن کي به حقير نه سمجهو .ڇالاءِ جو آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو ته آسمان ۾ انهن جا ملائڪ هميشه منهنجي پيءُ جو منهن ڏسندا آهن، جيڪو آسمان ۾ آهي.
11ڇالاءِ جو ابن آدم انهيءَ کي بچائڻ آيو آهي جيڪو گم ٿي ويو هو.
12توهان ڪيئن ٿا سوچيو؟ جيڪڏهن ڪنهن ماڻهوءَ وٽ سؤ رڍون هجن ۽ انهن مان هڪڙي گمراهه ٿي وڃي ته ڇا هو نوانوي رڍن کي ڇڏي جبلن ۾ وڃي گمراهه ٿيل شيءِ کي ڳوليندو؟
13۽ جيڪڏهن ائين ٿئي ٿو ته اهو اهو ڳولي ٿو، آء اوهان کي سچ ٻڌايان ٿو، هو انهن ننهن رڍن کان وڌيڪ خوش ٿئي ٿو جيڪي گمراهه نه ٿيا آهن.
14تڏهن به اوهان جي آسماني پيءُ جي مرضي نه آهي ته انهن ننڍڙن مان هڪڙو مري.
15ان کان علاوه جيڪڏهن تنهنجو ڀاءُ توهان جي خلاف ڏوهه ٿو ڪري، وڃي ۽ کيس ٻڌاءِ ته سندس ڏوهه رڳو تنهنجي ۽ هن جي وچ ۾ آهي :جيڪڏهن اهو ٻڌندو، تو کي پنهنجو ڀاءُ حاصل ڪيو آهي.
16پر جيڪڏهن هو تنهنجي نه ٻڌي، ته پوءِ پاڻ سان گڏ هڪڙو يا ٻه وڌيڪ کڻي وڃ، ته جيئن ٻن يا ٽن شاهدن جي وات ۾ هر ڳالهه ثابت ٿئي.
17۽ جيڪڏهن اهو انهن کي ٻڌڻ ۾ غفلت ڪري، اهو چرچ کي ٻڌاء، پر جيڪڏهن اهو چرچ کي ٻڌڻ ۾ غفلت ڪري، اهو توهان کي هڪڙو غير قومن ۽ محصول ڏيندڙ وانگر سمجهو.

18آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته جيڪي به اوهين زمين تي ٻڌيندا سو آسمان ۾ بند هوندو، ۽ جيڪي اوهين زمين تي بند ڪندا سو آسمان ۾ بند ڪيو ويندو.
19آءٌ اوهان کي وري ٻڌايان ٿو ته جيڪڏهن اوهان مان ٻه زمين تي ڪنهن شيءِ کي ڇهڻ لاءِ راضي ٿين، جيڪي گهرندا، اهو انهن لاءِ ڪيو ويندو، جيڪو منهنجي آسمان تي آهي.
20ڇالاءِ جو جتي ٻه يا ٽي منهنجي نالي تي گڏ ٿيا آهن، اتي آءٌ انهن جي وچ ۾ آهيان.
21پوءِ پطرس وٽس آيو ۽ چيائين ته ”اي خداوند، ڪيترو دفعا منهنجو ڀاءُ منهنجي خلاف ڏوهه ڪندو ۽ آءٌ کيس معاف ڪريان؟ ست ڀيرا تائين؟
22عيسيٰ وراڻيو ته ”آءٌ تو کي ائين نه ٿو چوان، جيستائين ست دفعا، پر ست دفعا ست دفعا.
23تنهنڪري آسمان واري بادشاهه هڪڙي خاص بادشاهه سان مشابهت رکي ٿي، جيڪو پنهنجي نوڪرن جو حساب وٺندو.
24جڏهن هن حساب ڪرڻ شروع ڪيو، تڏهن هڪڙي کي وٽس آندو ويو، جنهن تي مٿس ڏهه هزار تولا قرض هو.
25پر جيئن ته هن کي ادائگي نه ڪرڻي هئي، تنهنڪري سندس مالڪ حڪم ڏنو ته کيس، سندس زال، ٻار ۽ جيڪي ڪجھ هن وٽ آهي، سو وڪڻي ڏنو وڃي.
26تنهنڪري نوڪر ڪري پيو ۽ کيس سجدو ڪري چوڻ لڳو ته ”اي خداوند، مون سان صبر ڪر، ۽ آءٌ توکي سڀ پئسا ڏيندس.
27تڏهن انهيءَ نوڪر جي مالڪ کي رحم اچي ويو، تنهن کيس ڇڏايو ۽ قرض معاف ڪري ڇڏيو.
28پر اهو ئي نوڪر ٻاهر نڪتو ۽ پنهنجي ساٿين مان هڪڙي کي مليو، جنهن تي مٿس سؤ سؤ سڪا قرض هو، تنهن تي هٿ رکي کيس ڳلي کان وٺي چيائين ته ”جنهن جو قرض آهي سو ادا ڪر.
29تنهن تي سندس ساٿي سندس پيرن تي ڪري پيو ۽ کيس منٿ ڪري چيائين ته ”مون سان صبر ڪر، آءٌ تو کي سڀ ڪجھ ڏيندس.
30هن نه گهريو، پر ويو ۽ کيس جيل ۾ وڌو، جيستائين هو قرض ادا ڪري.
31پوءِ جڏهن هن جي ساٿين اهو حال ڏٺو، تڏهن ڏاڍا افسوس ڪيائون ۽ اچي پنهنجي مالڪ کي سڀ ڪجھ ٻڌايو.
32پوءِ سندس مالڪ، جنهن ڪان پوءِ هن کيس سڏيو، تنهن کيس چيو ته ”اي بدڪار نوڪر، مون تو کي اهو سمورو قرض معاف ڪيو، ڇاڪاڻ ته تو مون کي گهريو هو.
33ڇا تو کي پنهنجي ساٿي ٻانهن تي رحم ڪرڻ نه گهرجي، جهڙيءَ طرح مون کي تو تي رحم آيو؟
34۽ سندس مالڪ ڪاوڙجي ويو، ۽ کيس سزا ڏيڻ وارن جي حوالي ڪيو، جيستائين اهو سڀ ڪجھ ادا ڪري ڇڏين.
35اهڙيءَ طرح منهنجو آسماني پيءُ پڻ اوهان سان ڪندو، جيڪڏهن اوهين پنهنجن دلين مان هر ڪنهن پنهنجي ڀاءُ کي پنهنجا ڏوهه معاف نه ڪندا.

باب 19

1جڏهن عيسيٰ اهي ڳالهيون پوريون ڪيون، تڏهن هو گليل مان روانو ٿي اردن درياءَ جي پار يهوديه جي ڪنارن ۾ آيو.
2وڏا ميڙ هن جي پٺيان هلڻ لڳا ۽ اتي انهن کي شفا ڏني.
3فريسي به وٽس آيا ۽ کيس آزمائڻ لڳا ۽ چيائونس ته ”ڇا ڪنهن ماڻهوءَ لاءِ اهو جائز آهي جو پنهنجي زال کي هر ڪنهن سبب ڪان ڌار ڪري؟
4فَقَالَ لَهُ ” :اوهان نه پڙهيو آهي ڇا، جنهن انهن کي شروعات ۾ ٺاهيو تنهن ئي کين نر ۽ مادي ٺاهيو.
5وَقَالَ” :انهيءَ ڪري هڪڙو ماڻهو پنهنجي ماءُ ۽ پيءُ کي ڇڏي پنهنجي زال سان جڙيل رهندو، ۽ اهي ٻئي هڪ جسم ٿيندا؟
6تنهنڪري اهي وڌيڪ ٻئي نه آهن، پر هڪڙو گوشت آهن .تنهنڪري جن کي خدا پاڻ ۾ ڳنڍيو آهي، تنهن کي ماڻهو جدا نه ڪري.
7انهن وراڻيو ته ”پوءِ موسيٰ ڇو حڪم ڏنو ته ”طلاق لکت ۾ ڏئي ڇڏجي؟
8هن انهن کي چيو ته ”موسيٰ اوهان جي دلين جي سختيءَ جي ڪري اوهان کي پنهنجن زالن کان ڌار ڪرڻ تي مجبور ڪيو، پر شروع کان وٺي ائين نه هو.
9۽ آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو ته جيڪوبه پنهنجي زال کي زناڪاري جي ڪري ڇڏي ڏئي ۽ ٻيءَ سان شادي ڪري، سو زنا ڪري ٿو، ۽ جيڪو انهيءَ سان پرڻجي ٿو سو زنا ڪري ٿو.
10هن جي شاگردن کيس چيو ته ”جيڪڏهن مڙس جو معاملو پنهنجي زال سان ائين هجي ته پوءِ شادي ڪرڻ چڱو نه آهي.
11پر هن انهن کي چيو ته ”سڀ ماڻهو اها ڳالهه قبول ڪري نه سگهندا، سواءِ انهن جي جن کي اهو ڏنو ويو آهي.
12ڇالاءِ جو ڪي اهڙا آهن، جيڪي پنهنجي ماءُ جي پيٽ مان ڄڻيا هئا، ۽ ڪي اهڙا آهن، جيڪي ماڻهن جا خوسا ٺاهيا ويا هئا، ۽ ڪي اهڙا آهن، جن آسمان جي بادشاهت جي خاطر پاڻ کي خوسا ٺاهيو آهي .جيڪو ان کي حاصل ڪرڻ جي قابل آهي، ان کي حاصل ڪرڻ ڏيو.
13پوءِ ڪي ننڍڙا ٻار وٽس ڪٺي آيا ته هو انهن تي هٿ رکي دعا گهري، ته شاگردن انهن کي ڇينڀيو.
14پر عيسيٰ چيو ته ”ننڍن ٻارن کي تڪليف ڏيو ۽ کين مون وٽ اچڻ کان نه روڪيو، ڇالاءِ جو آسمان واري بادشاهت اهڙن جي آهي.
15هن پنهنجا هٿ انهن تي رکيا ۽ اتان هليو ويو.
16پوءِ هڪڙو ماڻهو آيو ۽ کيس چيائين ته ”سائين استاد، آءٌ ڪهڙو چڱو ڪم ڪريان، جو مون کي دائمي زندگي ملي؟
17فَقَالَ لَهُ ” :تون مون کي چڱو ڇو ٿو سڏين؟ اتي ٻيو ڪو به سٺو نه آهي، هڪ آهي، خدا، پر جيڪڏهن توهان زندگي ۾ داخل ٿيڻ چاهيو، حڪمن تي عمل ڪريو.
18هن کيس چيو ته ”ڪهڙو؟ عيسيٰ چيو ته ”خُون نه ڪر، زنا نه ڪر، چوري نه ڪر، ڪوڙي شاهدي نه ڏي،
19پنهنجي پيءُ ۽ ماءُ جي عزت ڪر، ۽ پنهنجي پاڙيسريءَ سان پاڻ جهڙو پيار ڪر.

20تنهن تي جوان وراڻيو تہ ”مون هي سڀ شيون پنهنجي جوانيءَ کان سنڀالي رکيون آهن، اجا مون کي ڪهڙي گهٽتائي آهي؟
21عيسيٰ هن کي چيو تہ ”جيڪڏهن تون ڪامل ٿئين تہ وڃي وڪڻي جيڪي تو وٽ آهي، سو غريبن کي ڏئي ڇڏ تہ تو کي بهشت ۾
خزانو ملندو، ۽ اچي منهنجي پٺيان هل.
22پر جڏهن جوان اهو ٻڌو تڏهن غمگين ٿي هليو ويو، ڇالاءِ جو هن وٽ وڏو مال هو.
23تنهن تي عيسيٰ پنهنجن شاگردن کي چيو تہ ”آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان تہ هڪڙو شاهوڪار ماڻهو آسمان واري بادشاهت ۾ مشڪل
سان داخل ٿيندو.
24وري آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو تہ اُٺ جو سُئيءَ جي ناڪي مان لنگهڻ آسان آهي، انهيءَ کان سواءِ تہ ڪنهن امير ماڻهوءَ جو خدا جي
بادشاهت ۾ داخل ٿيڻ.
25جڏهن سندس شاگردن اهو ٻڌو تہ ڏاڍا عجب ۾ پئجي ويا ۽ چيائون تہ ”پوءِ ڪير بچي سگهندو؟
26پر عيسيٰ انهن کي ڏسندي چيو تہ ”ماڻهن لاءِ اهو ناممڪن آهي .پر خدا سان سڀ ڪجهه ممڪن آهي.
27تڏهن پطرس جواب ڏنو تہ ”ڏس، اسان سڀ ڪجهہ ڇڏي تنهنجي پٺيان آيا آهيون .تنهن ڪري اسان کي ڇا گهرجي؟
28تنهن تي عيسيٰ انهن کي چيو تہ ”آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان تہ اوهين جيڪي منهنجي پٺيان آيا آهيو، تن جي پيدائش ۾ جڏهن ابن آدم
پنهنجي جلوي واري تخت تي ويهندو، تڏهن اوهين بہ ٻارهن تختن تي ويهندؤ، ۽ ٻارهن قبيلن جو انصاف ڪندا .اسرائيل.
29۽ هر ڪنهن ماڻهوءَ جنهن منهنجي نالي جي ڪري گهر، ڀائر، ڀينر، پيءُ، ماءُ، زال، ٻار يا زمينون ڇڏي ڏنيون آهن، تن کي سو دفعا
ملندو ۽ هميشه جي زندگيءَ جو وارث ٿيندو.
30پر گهڻا ئي آهن جيڪي پهريائين آهن، پويون آهن .۽ آخري پهريون هوندو.

باب 20

1ڇالاءِ جو آسمان واري بادشاهت انهيءَ ماڻهوءَ وانگر آهي، جيڪو گهر جي مالڪ آهي، جيڪو صبح جو سوير ٻاهر نڪتو تہ
پنهنجي انگورن جي باغ ۾ مزدور لاهي.
2جڏهن هن مزدورن سان هڪڙي ڏينهن جي هڪڙي رقم تي اتفاق ڪيو، تڏهن انهن کي پنهنجي انگورن جي باغ ۾ موڪليو.
3پوءِ هو ٽيون ڪلاڪ ٻاهر نڪتو ۽ ڏٺائين تہ ٻيا ماڻهو بازار ۾ بيڪار بيٺا آهن.
4۽ انهن کي چيو .اوهين پڻ انگورن جي باغ ۾ وڃو، ۽ جيڪو صحيح آهي سو آءٌ اوهان کي ڏيندس .۽ اهي پنهنجي رستي تي ويا.
5پوءِ هو وري ڇهين وڳي ڌاري ٻاهر نڪتو ۽ ائين ئي ڪيائين.
6اٽڪل يارهين ڪلاڪ هو ٻاهر نڪتو ۽ ڏٺائين تہ ٻيا بيڪار بيٺا آهن ۽ کين چيائين تہ ”اوهين هتي سڄو ڏينهن بيڪار ڇو بيٺا آهيو؟
7انهن کيس چيو تہ ”ڇالاءِ جو ڪنهن ماڻهوءَ اسان کي نوڪريءَ تي نہ رکيو آهي .هن انهن کي چيو تہ ”اوهين بہ انگورن جي باغ ۾
وڃو .۽ جيڪو صحيح آهي، اهو اوهان کي ملندو.
8جڏهن شام ٿي تہ انگورن جي باغ جي مالڪ پنهنجي نوڪر کي چيو تہ ”مزدورن کي سڏي کين سندن اجورو ڏيو، پوئين کان پهرين
تائين.
9جڏهن اهي آيا، جن کي يارهين ڪلاڪ ڪم ڪيو ويو هو، تڏهن انهن هر هڪ ماڻهوءَ کي هڪڙو سڪو ڏنو.
10پر جڏهن پهريون آيون، تڏهن سمجهيائون تہ کين وڌيڪ ملڻ گهرجي .۽ ساڳئي طرح هر ماڻهو کي هڪ پئسو وصول ڪيو.
11جڏهن اهي اها ملي ويا، تڏهن گهر جي مالڪ تي گاريون ڏيڻ لڳا.
12چيائون تہ ”هنن آخري گهڙيءَ کان سواءِ هڪ ڪلاڪ ڪم ڪيو آهي، ۽ تو انهن کي اسان جي برابر ڪيو آهي، جن ڏينهن جو بار ۽
گرمي برداشت ڪئي آهي.
13پر هن انهن مان هڪڙي کي جواب ڏنو تہ ”دوست، آءٌ توسان ڪوبہ غلط ڪم نہ ٿو ڪريان، ڇا تون مون سان هڪڙي پئسي لاءِ
راضي نہ هئين؟
14اهو وٺو جيڪو توهان جو آهي، ۽ پنهنجي رستي ڏانهن وڃو :مان هن آخري کي ڏيندس، جيئن توهان کي.
15ڇا اهو مون لاءِ جائز نہ آهي تہ جيڪي گهران سو پاڻ سان ڪريان؟ ڇا تنهنجي اک بڇڙي آهي، ڇالاءِ جو آءٌ چڱو آهيان؟
16تنهنڪري پويون پهريون ٿينديون ۽ پهريون پويون، ڇالاءِ جو سڏيا ويندا گهڻا، پر چونڊيل ٿورا.
17عيسيٰ يروشلم ڏانهن وڃي رهيو هو تہ انهن ٻارهن شاگردن کي رستي ۾ ڌار ڪري ورتو ۽ کين چيائين تہ
18ڏسو، اسين يروشلم ڏانهن هلي رهيا آهيون .۽ ابنِ آدم کي پڪڙايو ويندو سردار ڪاهنن ۽ شريعت جي عالمن وٽ، ۽ اهي کيس موت
جي سزا ڏيندا،
19۽ کيس غير قومن جي حوالي ڪندا تہ ٺٺوليون، چهبڪ هڻڻ ۽ صليب تي چاڙهي ڪوڪا هڻن، ۽ ٽئين ڏينهن تي هو وري جيئرو ٿي
اٿندو.
20پوءِ زبديءَ جي ٻارن جي ماءُ پنهنجن پٽن سان گڏ وٽس آئي، کيس سجدو ڪيائين ۽ کيس ڪا خاص ڳالهہ گهريائين.
21فَقَالَ لَهُ ” :تون ڇا ڪندين؟ هن کيس چيو تہ ”منهنجا هي ٻہ پٽ ويهي رهن، هڪڙو تنهنجي ساڄي پاسي ۽ ٻيو ڪاٻي پاسي، تنهنجي
بادشاهت ۾.
22پر عيسيٰ وراڻيو تہ ”اوهين نہ ٿا ڄاڻو تہ اوهين ڇا ٿا گهرو .ڇا توهان ان قابل آهيو جيڪو پيالو مان پيئندس، ۽ انهيءَ بپتسما سان
بپتسما وٺڻ جي قابل آهيو جنهن سان آءٌ بپتسما وٺان؟ انهن کيس چيو ته، اسين قابل آهيون.
23هن انهن کي چيو تہ ”اوهين منهنجي پيالي مان ضرور پيئندؤ ۽ انهيءَ بپتسما سان بپتسما وٺندؤ، جنهن سان آءٌ بپتسما وٺان ٿو، پر
منهنجي ساڄي ۽ ڪاٻي پاسي ويهڻ منهنجو ڪم نہ آهي، پر اهو هوندو .انهن کي ڏنو ويو جن لاءِ اهو منهنجي پيءُ تيار ڪيو آهي.
24جڏهن ڏهن شاگردن اهو ٻڌو تڏهن انهن ٻنهي ڀائرن تي ڪاوڙ ۾ اچي ويا.

25پر عيسيٰ انهن کي پاڻ وٽ سڏي چيو ته ”اوهان کي خبر آهي ته غير قومن جا سردار مٿن حڪومت ڪن ٿا ۽ جيڪي وڏا آهن سي
مٿن اختيار ڪن ٿا.
26پر اوهان ۾ ائين نه ٿئي، پر جيڪو اوهان مان وڏو ٿيڻ گهري، سو اوهان جو وزير ٿئي.
27۽ جيڪو اوهان مان سردار ٿيڻ گهرجي، اهو توهان جو نوڪر ٿجو.
28جهڙيءَ طرح ابن آدم انهيءَ لاءِ نه آيو آهي ته خدمت ڪري، پر انهيءَ لاءِ ته خدمت ڪري ۽ انهيءَ لاءِ آيو آهي ته پنهنجي جان
گهڻن لاءِ فديه ۾ ڏئي.
29جڏهن هو يريحو کان روانا ٿيا ته هڪڙو وڏو ميڙ هن جي پٺيان هلڻ لڳو.
30۽ ڏسو، به انڌا رستي جي ڪناري تي ويٺا هئا، جڏهن ٻڌو ته عيسيٰ اتان لنگهي رهيو آهي، تڏهن رڙ ڪري چوڻ لڳا ته ”اي خداوند
ابن دائود، اسان تي رحم ڪر.
31فَقَالَ مِنَ الْمُؤْمِنِ الْمُؤْمِنِينَ، پر انهن وڌيڪ رڙ ڪري چيو ته ”اي خداوند ابن دائود، اسان تي رحم ڪر.
32عيسيٰ بيهي رهيو ۽ انهن کي سڏي چيائين ته ”اوهين ڇا ڪندؤ جو آءٌ اوهان سان ڪندس؟
33اهي چون ٿا ته اي خداوند، اسان جون اکيون کوليون وڃن.
34تنهنڪري عيسيٰ کي انهن تي رحم آيو، سو انهن جي اکين کي ڇهيو، پوءِ هڪدم انهن جون اکيون ڏسڻ ۾ آيون ۽ اهي سندس پٺيان هلڻ
لڳا.

باب 21

1جڏهن هو يروشلم جي ويجهو آيا ۽ زيتون جي جبل تي بيتفاج ۾ آيا، تڏهن عيسيٰ کي به شاگرد موڪليائين ته
2انهن کي چيائين ته ”اوهين پنهنجي پر واري ڳوٺ ۾ وڃو، تڏهن اوهين هڪ گڏهه ٻڌل ڏسندؤ ۽ ان سان گڏ هڪ گڏهه جو ٻچو، انهن
کي ڇڏايو ۽ مون وٽ آڻيو.
3۽ جيڪڏهن ڪو ماڻهو توهان کي چوندو، توهان کي چوندا ته، خداوند کي انهن جي ضرورت آهي .۽ هو فوري طور تي انهن کي
موڪليندو.
4اهو سڀ ڪجهه انهيءَ لاءِ ڪيو ويو ته اهو پورو ٿئي جيڪو نبيءَ چيو هو ته
5تون سيون جي ڌيءَ کي ٻڌاءِ، ”ڏس، تنهنجو بادشاهه تو وٽ اچي ٿو، نِيس، ۽ گڏهه تي ويهي، ۽ گڏهه جو ٻچڙو.
6پوءِ شاگرد ويا ۽ ائين ئي ڪيائون جيئن عيسيٰ کين حڪم ڏنو هو.
7۽ گڏهه ۽ گڏهه جي ٻچي کي آيا ۽ انهن کي پنهنجا ڪپڙا پهريائين ۽ کيس مٿن چڙهيائون.
8هڪڙي وڏي ميڙ پنهنجا ڪپڙا رستي ۾ وڇايا .ٻين وڻن جون شاخون وڍي ڇڏيون، ۽ انهن کي رستي ۾ پوڙي ڇڏيو.
9فَقَالَ لَهُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الْأَرْضِ، فَقَالَ عَلَى حَسَنَا ابنِ داؤد :سڀاڳو آهي اهو جيڪو خداوند جي نالي تي اچي ٿو .حسينه اعليٰ ۾.
10جڏهن هو يروشلم ۾ پهتو، تڏهن سڄو شهر کلي ويو ۽ چوڻ لڳو ته ”هي ڪير آهي؟
11تنهن تي ميڙ چيو ته ”هي عيسيٰ گليل جي ناصرت جو نبي آهي.
12تنهن تي عيسيٰ خدا جي هيڪل ۾ ويو ۽ هيڪل ۾ جيڪي خريد و فروخت ڪندا هئا تن سڀني کي ٻاهر ڪڍي ڇڏيائون ۽ صرافن جون
ٽيبلون ۽ ڪبوتر وڪڻ وارن جون سيٽون الٽائي ڇڏيائين.
13وَقَالَ لَهُ» :لِكُلُّ الْمَنْ أَرْسَلَ عَلَى الْعَالَمِينَ .پر توهان ان کي چورن جي جاءِ بڻائي ڇڏيو آهي.
14انڌا ۽ منڊا وٽس هيڪل ۾ آيا .۽ انهن کي شفا ڏني.
15جڏهن سردار ڪاهن ۽ شريعت جي عالمن اهي عجيب ڪم ڏٺا جيڪي هن ڪيا هئا ۽ ٻار هيڪل ۾ رڙيون ڪندي ۽ چوندا هئا
ته ”دائود جي پٽ کي حسنا !اهي سخت ناراض هئا،
16فَقَالَ لَهُ” :تون ٻڌن ٿو ڇا؟ تنهن تي عيسيٰ انهن کي چيو ته ”هائو !ڇا تو ڪڏهن به نه پڙهيو آهي، ڇوڪرن ۽ ٻچن جي وات مان تو
ڪامل ساراهه ڪيو آهي؟
17پوءِ هو انهن کي ڇڏي شهر مان نڪري بيت عنياه ڏانهن هليو ويو .۽ هو اتي رهيو.
18هاڻي صبح جو جڏهن هو شهر ڏانهن موٽيو ته کيس بک لڳي.
19جڏهن هن رستي ۾ هڪڙو انجير جو وڻ ڏٺو، تڏهن انهيءَ وٽ آيو، پر رڳو پنن کان سواءِ ٻيو ڪجهه نه ڏٺائين، ۽ چيائينس ته ”هاڻي
هميشه لاءِ تو تي ڪو ميوو نه پوکي .۽ هن وقت انجير جو وڻ سڪي ويو.
20جڏهن شاگردن اهو ڏٺو ته عجب ۾ پئجي ويا ۽ چيائون ته ”انجير جو وڻ ڪيترو جلد سڪي ويو آهي!
21عيسيٰ انهن کي جواب ڏنو ته ”آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته جيڪڏهن اوهان کي ايمان آهي ۽ ڪو شڪ نه آهي، ته اوهين نه رڳو
اهو ڪندا، جيڪو انجير جي وڻ سان ڪيو ويو آهي، پر جيڪڏهن اوهين هن جبل کي چئو ته ’تون هٽي وڃ .۽ تون سمنڊ ۾ اڇليو وڃين .
اهو ڪيو ويندو.
22۽ سڀ شيون، جيڪي اوهين دعا ۾ گهرندا، ايمان سان، توهان کي ملندا.
23جڏهن هو هيڪل ۾ پهتو، تڏهن سردار ڪاهن ۽ ماڻهن جا بزرگ وٽس آيا جڏهن هو تعليم ڏيئي رهيو هو ۽ چيائونس ته ”تون ڪهڙي
اختياريءَ سان هي ڳالهيون ٿو ڪرين؟ ۽ توکي هي اختيار ڪنهن ڏنو؟
24تنهن تي عيسيٰ انهن کي جواب ڏنو ته ”آءٌ به اوهان کان هڪڙي ڳالهه پڇان ٿو، جيڪا جيڪڏهن اوهين مون کي ٻڌائيندا ته آءٌ به
اوهان کي ٻڌائيندس ته ڪهڙي اختياريءَ سان هي ڪم ڪريان ٿو.
25يوحنا جو بپتسما، ڪٿان آيو؟ آسمان مان، يا ماڻهن مان؟ ۽ اهي پاڻ ۾ بحث ڪرڻ لڳا، "جيڪڏهن اسين چئون ٿا، آسمان کان؛ هو اسان
کي چوندو ته پوءِ توهان هن تي يقين ڇو نه ڪيو؟
26پر جيڪڏهن اسين چئون ته ماڻهن مان .اسان ماڻهن کان ڊڄون ٿا؛ سڀني لاءِ يوحنا کي نبي سمجهيو.

27انهن عيسيٰ کي جواب ڏنو ته ”اسان کي خبر نہ آهي .فَقَالَ لَهُ ” :نه آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو ته ڪهڙي اختياريءَ سان هي ڪم ڪريان
ٿو.
28پر توهان ڇا ٿا سمجهو؟ هڪڙي ماڻهوءَ کي ٻه پٽ هئا .پوءِ هو پهرين وٽ آيو ۽ چيائين ته ”پٽ، اڄ منهنجي انگورن جي باغ ۾ ڪم
ڪر.
29هن جواب ڏنو ته ”آءٌ نه ڪندس، پر پوءِ هن توبهه ڪئي ۽ هليو ويو.
30پوءِ ٻئي وٽ آيو ۽ ائين ئي چيائين .۽ هن جواب ڏنو ۽ چيو ته، مان وڃان ٿو، صاحب :۽ نه ويو.
31انهن ٻنهي مان ڪنهن پنهنجي پيءُ جي مرضي پوري ڪئي؟ اهي کيس چوندا آهن، پهريون .عيسيٰ انهن کي چيو ته ”آءٌ اوهان کي
سچ ٿو ٻڌايان ته محصول وٺندڙ ۽ ڪسبياڻيون اوهان کان اڳي خدا جي بادشاهت ۾ داخل ٿين.
32ڇالاءِ جو يحيٰ اوهان وٽ سچائيءَ جي واٽ ۾ آيو، پر اوهان مٿس ايمان نه آندو، پر محصول وٺندڙن ۽ ڪسبياڻين مٿس ايمان آندو،
۽ جڏهن اوهان اهو ڏٺو، تڏهن توبهه نه ڪئي، انهيءَ لاءِ ته اوهين مٿس ايمان آڻيو.
33هڪڙو ٻيو مثال ٻڌو ته هڪڙو گهر وارو هو، جنهن انگورن جو باغ لڳايو ۽ ان جي چوڌاري گهيرو ڏاهيو، ان ۾ ماکيءَ جو حوض
کوٽيائين، ۽ هڪڙو ٽاور ڏاهي، انهيءَ کي باغبانن جي حوالي ڪري ڇڏيائين ۽ ڏور ملڪ ڏانهن ويو.
34جڏهن ميوي جو وقت ويجهو آيو، تڏهن هن پنهنجا نوڪر باغين ڏانهن موڪليا، ته جيئن اهي ان جو ميوو وٺن.
35پوءِ باغين سندس نوڪرن کي پڪڙي ورتو ۽ هڪڙي کي ماريو، ٻئي کي ماريو ۽ ٻئي کي سنگسار ڪيو.
36وري، هن ٻين نوڪرن کي پهرين کان وڌيڪ موڪليو، ۽ انهن سان پڻ ائين ڪيو.
37پر سڀ کان پهريائين هن پنهنجي پٽ ڏانهن موڪليو، چيائين ته ”اهي منهنجي پٽ جي عزت ڪندا.
38پر جڏهن باغين پٽ کي ڏٺو، تڏهن پاڻ ۾ چوڻ لڳا ته ”هي وارث آهي .اچو، اچو ته کيس ماريون، ۽ اچو ته سندس ورثي تي قبضو
ڪريون.
39تنهن تي انهن کيس پڪڙي انگورن مان ٻاهر ڪڍي ماري وڌو.
40تنهنڪري جڏهن انگورن جو مالڪ ايندو، تڏهن هو انهن باغين کي ڇا ڪندو؟
41انهن کيس چيو ته هو انهن بڇڙن ماڻهن کي ناس ڪري ڇڏيندو ۽ پنهنجي انگورن جو باغ ٻين باغبانن کي ڏيندو، جيڪي کيس سندن
موسمن ۾ ميوا ڏيندا.
42عيسيٰ انهن کي چيو ته ”ڇا اوهان صحيفن ۾ ڪڏهن به نه پڙهيو آهي ته ”جنهن پٿر کي ٺاهيندڙن رد ڪيو، سو ئي ڪنڊ جو مٿو ٿي
ويو، اهو ئي خداوند جو ڪم آهي ۽ اهو اسان جي نظر ۾ عجب آهي؟
43تنهنڪري آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو ته خدا جي بادشاهت اوهان کان کسي ويندي، ۽ هڪڙي قوم کي ڏني ويندي جيڪا ان جا ميوا پيدا
ڪندي.
44۽ جيڪو به هن پٿر تي ڪريندو، پچي پچي ويندو، پر جنهن تي اهو ڪرندو، اهو ان کي پيٺ ڪري ڇڏيندو.
45جڏهن سردار ڪاهنن ۽ فريسين هن جا مثال ٻڌا، تڏهن سمجهيائون ته هو انهن بابت ئي چئي رهيو آهي.
46پر جڏهن هنن کيس هٿ ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي، تڏهن ميڙ کان ڊڄڻ لڳا، ڇالاءِ جو هنن کيس نبي ڪري ورتو.

باب 22

1عيسيٰ جواب ڏنو ۽ انهن کي وري مثال ڏيندي چيو ته
2آسمان واري بادشاهت هڪڙي بادشاهه وانگر آهي، جنهن پنهنجي پٽ جي شادي ڪئي.
3۽ پنهنجن نوڪرن کي موڪليائين ته انهن کي سڏين جن کي شاديءَ جي دعوت ڏني ويئي هئي، پر اهي نه ايندا.
4پوءِ هن ٻيا نوڪر موڪليا، جن کي چيو ويو آهي ته ”جن کي گهرايو ويو آهي، تن کي ٻڌاءِ، مون پنهنجي رات جي ماني تيار ڪئي آهي،
منهنجا ڍڳا ۽ منهنجا ڍڳا ماريا ويا آهن، ۽ سڀ شيون تيار آهن، نڪاح تي اچو.
5پر اهي اُن کي روشن ڪري پنهنجا رستا هليا، هڪڙو سندس فارم ڏانهن، ٻيو پنهنجي واپار ڏانهن.
6۽ باقي بچيل پنهنجن نوڪرن کي پڪڙيو، ۽ انهن کي سختيء سان مارايو ۽ انهن کي قتل ڪيو.
7پر جڏهن بادشاهه اهو ٻڌو، تڏهن ڪاوڙجي پيو ۽ هن پنهنجا لشڪر موڪلي انهن قاتلن کي ناس ڪري ڇڏيو ۽ سندن شهر ساڙي ڇڏيو.
8پوءِ هن پنهنجن نوڪرن کي چيو ته ”شاديءَ جي تياري آهي، پر جن کي دعوت ڏني ويئي هئي سي ان لائق نه هئا.
9تنهنڪري اوهين رستن تي وڃو ۽ جيترا ملندؤ، سي نڪاح جي دعوت ڏيو.
10پوءِ اهي نوڪر ٻاهران رستن تي نڪري آيا ۽ جيترا ڏٺا، سي سڀ گڏ ڪيائون، يعني ٻڇڙا توڙي چڱا، ۽ شاديءَ جي مهمانن سان
سجاڳ ٿي ويو.
11جڏهن بادشاهه مهمانن کي ڏسڻ لاءِ اندر آيو، تڏهن هن هڪڙي ماڻهوءَ کي ڏٺو، جنهن کي شاديءَ جو پهراڻ ڪونهي.
12فَقَالَ لَهُ” :دوست، تون شاديءَ جي پوشاڪ کان سواءِ هتي ڪيئن آيو آهين؟ ۽ هو بي زبان هو.
13پوءِ بادشاهه نوڪرن کي چيو ته ”هن کي هٿ پير ٻڌي ٻاهر وٺي وڃو ۽ ٻاهر اونداهيءَ ۾ اڇلايو .اتي روئڻ ۽ ڏند ڪرٽڻ هوندو.
14ڇالاءِ جو سڏايل گهڻا آهن، پر چونڊيل ٿورا آهن.
15پوءِ فريسي ويا ۽ صلاح ڪيائون ته ڪهڙيءَ طرح کيس ڳالهين ۾ ڦاسائي.
16پوءِ انهن پنهنجن شاگردن کي هيروديس سان گڏ موڪليو ته ”اي استاد، اسان کي خبر آهي ته تون سچو آهين ۽ سچائيءَ سان خدا جي
واٽ سيکارين ٿو، نڪي تو کي ڪنهن ماڻهوءَ جي پرواهه آهي، ڇالاءِ جو تو کي ماڻهن جي پرواهه نه آهي.
17تنهنڪري اسان کي ٻڌايو ته توهان ڇا ٿا سمجهو؟ قيصر کي خراج ڏيڻ جائز آهي يا نه؟
18پر عيسيٰ انهن جي بڇڙائيءَ کي سمجهي چيو ته ”اوهين رياڪارو، مون کي ڇو ٿا آزمايو؟
19مون کي خراج جا پئسا ڏيکاريو .۽ اُهي وٽس هڪ پئسو کڻي آيا.

20فَقَالَ لَهُ » : هَذَا هُوَ عَمَلَهُ وَقَدْرَ؟
21انهن ڪيس چيو ته ”قيصر جو .پوءِ هن انهن کي چيو ته ”تنهنڪري جيڪي شيون سيزر جون آهن سي قيصر کي ڏيو .۽ خدا جي لاءِ
اهي شيون جيڪي خدا جون آهن.
22اهي اهي ڳالهيون ٻڌي عجب ۾ پئجي ويا ۽ ڪيس ڇڏي هليا ويا.
23انهيءَ ئي ڏينهن صدوقي وٽس آيا، جن جو چوڻ هو ته قيامت نه آهي، ۽ پڇيائونس ته
” 24اي استاد موسيٰ فرمايو آهي ته ”جيڪڏهن ڪو ماڻهو مري وڃي، جنهن کي اولاد ڪونهي، ته سندس ڀاءُ پنهنجي زال سان شادي
ڪري ۽ پنهنجي ڀاءُ لاءِ اولاد پيدا ڪري.
25هاڻي اسان سان گڏ ست ڀائر هئا، ۽ پهريون، جڏهن هن هڪڙي زال سان شادي ڪئي هئي، تڏهن مري ويو، ۽ ڪيس ڪو مسئلو نه هو،
تنهنڪري پنهنجي زال کي پنهنجي ڀاءُ ڏانهن ڇڏي ويو.
26اهڙيءَ طرح ٻيو به ۽ ٽيون به ستين تائين.
27۽ سڀ کان آخر ۾ عورت پڻ مري ويو.
28تنهنڪري قيامت ۾ انهن ستن مان ڪنهن جي زال ٿيندي؟ ڇاڪاڻ ته اهي سڀئي هن وٽ هئا.
29تنهن تي عيسيٰ انهن کي جواب ڏنو ته ”اوهين خطا ٿا ڪريو، نڪي صحيفن جي ڄاڻ آهي ۽ نڪي خدا جي قدرت کي.
30ڇالاءِ جو قيامت جي ڏينهن اهي نڪي پرڻبا آهن ۽ نڪي نڪاح ڪندا آهن، پر اهي آسمان ۾ خدا جا ملائڪ جهڙا آهن.
31پر جيئن مئلن جي جيئري ٿيڻ کي ڇهيو، ڇا توهان اهو نه پڙهيو آهي جيڪو خدا جي طرفان اوهان کي ٻڌايو ويو آهي ته،
32آءٌ ابراهيم جو خدا، اسحاق جو خدا ۽ يعقوب جو خدا آهيان؟ خدا مئلن جو خدا نه آهي، پر جيئرن جو.
33جڏهن ميڙ اهو ٻڌو تڏهن هن جي تعليم تي عجب ۾ پئجي ويا.
34پر جڏهن فريسين ٻڌو ته هن صدوقين کي ماٺ ڪري ڇڏيو آهي، تڏهن اهي اچي گڏ ٿيا.
35پوءِ انهن مان هڪڙي، جيڪو وڪيل هو، ڪانئس سوال پڇي، ڪيس لالچائي چيائين ته
36ماسٽر، شريعت ۾ وڏو حڪم ڪهڙو آهي؟
37عيسيٰ ڪيس چيو ته ”تون خداوند پنهنجي خدا کي پنهنجي سڄيءَ دل، پنهنجي سڄي جان ۽ پنهنجي سڄيءَ عقل سان پيار ڪر.
38اهو پهريون ۽ وڏو حڪم آهي.
39۽ ٻيو انهيءَ جهڙو آهي، ”تون پنهنجي پاڙيسريءَ سان پاڻ جهڙو پيار ڪر.
40انهن ٻنهي حڪمن تي سمورو شريعت ۽ نبي لٽڪيل آهن.
41جڏهن فريسي گڏ ٿيا، تڏهن عيسيٰ انهن کان پڇيو ته ”اي!
42چيس ته ”اوهين مسيح بابت ڇا ٿا سمجهو؟ هي ڪنهن جو پٽ آهي؟ انهن ڪيس چيو ته ابن دائود.
43هن انهن کي چيو ته ”پوءِ ڪيئن دائود روح ۾ ڪيس خداوند ڪري سڏي ٿو؟
44خداوند منهنجي پالڻهار کي چيو ته، تون منهنجي ساڄي پاسي ويهن، جيستائين آءُ تنهنجي دشمنن کي تنهنجي پيرن جي صوت نه
ڪريان؟
45جيڪڏهن دائود ڪيس ”خداوند “ڪري سڏيندو، تڏهن هو سندس پٽ ڪيئن ٿيندو؟
46۽ ڪوبه ماڻهو هن کي هڪڙو لفظ جواب ڏيڻ جي قابل نه هو، ۽ نڪي ڪنهن ماڻهوء کي ان ڏينهن کان وٺيڪ سوال پڇڻ جي جرئت
ڪئي.

باب 23

1پوءِ عيسيٰ ميڙ ۽ پنهنجن شاگردن کي چيو ته
2چيائون ته ”شريعت جا عالم ۽ فريسي موسيٰ جي ڪرسيءَ تي ويٺا آهن.
3تنهنڪري اهي سڀ ڪجهه جيڪي توهان کي چوندا آهن، اهي ڏسو ۽ ڪريو .پر توهان انهن جي ڪمن جي پٺيان نه ڪريو، ڇاڪاڻ
ته اهي چون ٿا، ۽ نه.
4ڇالاءِ جو اهي ڳرا بار ڪٽن ٿا ۽ ڪٽڻ لاءِ ڏکوئيندڙ آهن، ۽ انهن کي ماڻهن جي ڪلهن تي رکن ٿا .پر اهي پاڻ انهن کي پنهنجي آڱرين
مان هلائي نه سگهندا.
5پر اهي پنهنجا سڀ ڪم ماڻهن کي ڏسڻ لاءِ ڪن ٿا :اهي پنهنجن ٻوٽن کي وسيع ڪن ٿا ۽ پنهنجن پوشاڪ جون حدون وڌائين ٿا.
6۽ دعوتن جي مٿاهين ڪمرن کي پسند ڪريو ۽ عبادت خانن ۾ وڏين سيٽن کي،
7۽ بازارن ۾ سلام ڪريو ۽ ماڻهن مان ربي، ربي سڏيو وڃي.
8پر اوهين ربي نه سڏجو، ڇالاءِ جو هڪڙو ئي اوهان جو مالڪ آهي، يعني مسيح .۽ اوهين سڀ ڀائر آهيو.
9وَلَا تَعْلَمُ بِكُمْ مِنْ أَبِي الْأَرْضِ، لِأَنَّهُ أَبِي عَلَى فِي السَّمَاءِ.
10نڪي اوهان کي آقا سڏيو، ڇالاء جو هڪڙو ئي آهي اوهان جو مالڪ، يعني مسيح.
11پر جيڪو اوهان مان سڀ کان وڏو آهي سو اوهان جو خادم ٿئي.
12۽ جيڪو پنهنجو پاڻ کي مٿاهين ڪندو تنهن کي ذليل ڪيو ويندو .۽ جيڪو پاڻ کي ذليل ڪندو اهو بلند ڪيو ويندو.
13پر افسوس آهي اوهان لاءِ اي شريعت جا عالمو ۽ فريسيو !ڇالاءِ جو توهان آسمان جي بادشاهت کي ماڻهن جي خلاف بند ڪري
ڇڏيو آهي، ڇالاءِ جو اوهين نڪي پاڻ اندر وڃو، نڪي انهن کي تڪليف ڏيو جيڪي اندر گهڙين ٿا.
14افسوس آهي اوهان لاءِ اي شريعت جا عالمو ۽ فريسيو !ڇالاءِ جو اوهين رن زال جي گهرن کي کائي رهيا آهيو، ۽ ڏيکاءَ لاءِ
ڊگهيون دعائون ٿا گهرو، تنهنڪري اوهان کي وڏي سزا ملندي.

15افسوس آهي اوهان لاءِ اي شريعت جا عالمو ۽ فريسيو !ڇالاءِ جو توهان سمنڊ ۽ زمين جو گهيرو ڪريو ٿا هڪڙو پرهيزگار بڻجڻ
لاءِ، ۽ جڏهن اهو ٿاهيو وڃي ٿو، تڏهن اوهين ڪيس پاڻ کان ٻه ڀيرا وڌيڪ دوزخ جو ٻار بڻايو ٿا.
16افسوس آهي اوهان لاءِ، اي انڌا هدايت ڪندڙ، جيڪي چوون ٿا ته ”جيڪو هيڪل جو قسم کڻندو، سو ڪجهه به نه آهي .پر جيڪو به
مندر جي سون جو قسم کڻندو، سو قرضدار آهي!
17اي بيوقوف ۽ انڌا، ڇا وڏو آهي سونا، يا مندر جيڪو سون کي پاڪ ڪري ٿو؟
18۽ جيڪو به قربان گاهه جو قسم کڻندو، اهو ڪجهه به نه آهي .پر جيڪو به ان تحفي جو قسم کڻي ٿو جيڪو ان تي آهي، اهو ذوهاري
آهي.
19اي بيوقوف ۽ انڌا، ڇا اهو وڏو آهي، اهو تحفو، يا قربان گاهه جيڪا نذر کي پاڪ ڪري ٿي؟
20تنهنڪري جيڪو قسم کڻندو قربان گاهه جو، سو قسم کڻندو انهيءَ جو ۽ انهن سڀني شين جو.
21۽ جيڪو قسم کڻندو هيڪل جو، سو ان جو قسم کڻندو ۽ انهيءَ جو، جيڪو اتي رهندو.
22۽ جيڪو قسم کڻندو آسمان جو، قسم کڻندو خدا جي تخت جو ۽ ان جو جيڪو ان تي ويٺو آهي.
23افسوس آهي اوهان لاءِ اي شريعت جا عالمو ۽ فريسيو !ڇالاءِ جو توهان ڏيو ٿا ڏهون حصو مٽيءَ، سونف ۽ ڪمن جو، ۽ قانون،
انصاف، رحم ۽ ايمان جي وزني معاملن کي ڇڏي ڏنو آهي :اهي ڪم توهان کي ڪرڻ گهرجي، ۽ ٻئي کي بيڪار نه ڇڏڻ گهرجي.
24اوهين انڌا هدايت ڪندڙ آهيو، جيڪي ماڪيءَ کي دٻائي اُٺ کي ڳائيندا آهيو.
25افسوس آهي اوهان لاءِ اي شريعت جا عالمو ۽ فريسيو !ڇالاءِ جو اوهين پيالي ۽ ٿاليءَ جي ٻاهران ته صاف ٿا ڪريو، پر اندران
اُهي ڦرلٽ ۽ زيادتي سان ڀريل آهن.
26اي انڌا فريسيو، جيڪي پيالي ۽ ٿاليءَ ۾ آهي سو پهريائين صاف ڪر، ته جيئن انهن جو ٻاهرين حصو به صاف ٿئي.
27افسوس آهي اوهان لاءِ اي شريعت جا عالمو ۽ فريسيو !ڇالاءِ جو اوهين سفيد قبرن جهڙا آهيو، جيڪي درحقيقت ٻاهران
خوبصورت نظر اچن ٿا، پر اندران مئل ماڻهن جي هڏين ۽ هر قسم جي ناپاڪيءَ سان ڀريل آهن.
28اهڙيءَ طرح اوهين به ماڻهن کي ظاهري طور تي سچا ٿا لڳي، پر اندران رياڪاريءَ ۽ بدڪاريءَ سان ڀريل آهيو.
29افسوس آهي اوهان لاءِ اي شريعت جا عالمو ۽ فريسيو !ڇالاءِ جو اوهين نبين جون قبرون ٺاهيو ٿا، ۽ نيڪن جي قبرن کي سينگاريو
ٿا،
30۽ چئو ته جيڪڏهن اسين پنهنجن ابن ڏاڏن جي ڏينهن ۾ هجون ها ته انهن سان گڏ نبين جي رت ۾ شريڪ نه ٿيون ها.
31تنهنڪري اوهين پاڻ شاهد ٿيو ته اوهين انهن جو اولاد آهيو جن نبين کي ماريو.
32پوءِ پنهنجي ابن ڏاڏن جي ماپ پوري ڪريو.
33اي نانگ، اي نانگن جي نسل، تون ڪيئن بچي سگهندين دوزخ جي عذاب کان؟
34تنهنڪري، ڏسو، آءٌ اوهان ڏانهن نبين، دانشورن ۽ شريعت جا عالم موڪليان ٿو، ۽ انهن مان ڪن کي ماريندا ۽ صليب تي چاڙهيندا .۽
انهن مان ڪن کي پنهنجن عبادت خانن ۾ چهبڪ هڻندا ۽ انهن کي شهر شهر ٽائين ايذائيندا.
35انهيءَ لاءِ ته اوهان تي زمين تي وهايل سڀ سچا رت اچي، صادق هابيل جي رت کان وٺي بارڪياس جي پٽ زڪريا جي رت تائين،
جنهن کي توهان هيڪل ۽ قربان گاهه جي وچ ۾ ماريو هو.
36آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته اهي سڀ شيون هن نسل تي ايندييون.
37اي يروشلم، اي يروشلم، تون جيڪو نبين کي ماريندو آهين ۽ جيڪي تو ڏانهن موڪليا ويا آهن تن کي سنگسار ڪندو آهين، آءٌ تنهنجي
ٻارن کي ڪهڙيءَ طرح گڏ ڪريان ها، جهڙيءَ طرح ڪڪڙ پنهنجن ڪڪڙن کي پنهنجي پرن هيٺان گڏ ڪندي آهي، پر تون ائين نه
ڪندين!
38ڏس، تنهنجو گهر تو لاءِ ويران آهي.
39ڇالاءِ جو آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو ته اوهين مون کي هاڻي نه ڏسندؤ، جيستائين اوهين نه چوندا ته ”سڀاڳو آهي اهو جيڪو خداوند جي
نالي تي اچي ٿو.

باب 24

1عيسيٰ هيڪل مان نڪري ويو ۽ سندس شاگرد وٽس آيا ته کيس هيڪل جون عمارتون ڏيکارين.
2عيسيٰ انهن کي چيو ته ”اوهين اهي سڀ ڳالهيون نه ٿا ڏسو؟ آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته هتي هڪڙو پٿر ٻئي تي نه رهندو، جيڪو نه
اڇلايو ويندو.
3جڏهن هو زيتون جي ٽڪر تي ويٺو هو، تڏهن شاگرد ساڻس اڪيلائي ۾ آيا ۽ چيائونس ته ”اسان کي ٻڌايو ته اهي ڳالهيون ڪڏهن
ٿينديون؟ ۽ تنهنجي اچڻ ۽ دنيا جي پڇاڙي جي نشاني ڇا ٿيندي؟
4تنهن تي عيسيٰ انهن کي جواب ڏنو ته ”خبردار ٿجو، متان ڪو اوهان کي ٺڳي.
5ڇالاءِ جو ڪيترائي منهنجي نالي تي ايندا ۽ چوندا ته آءٌ مسيح آهيان .۽ گهڻن کي ٺڳيندو.
6۽ توهان ٻڌندا جنگين ۽ جنگين جون افواهون :ڏسو ته توهان پريشان نه ٿيو، ڇالاءِ جو اهي سڀ شيون ضرور ٿيڻيون آهن، پر پڇاڙي
اڃا ناهي.
7ڇالاءِ جو قوم قوم جي خلاف، ۽ بادشاهت بادشاهت جي خلاف اڀري ايندي، ۽ اتي ڏڪار، وبائي مرض ۽ زلزلا هوندا، مختلف جاين
تي.
8اهي سڀئي ڏک جي شروعات آهن.
9پوءِ اهي اوهان کي مصيبت ۾ آڻڻ لاءِ حوالي ڪندا، ۽ اوهان کي ماريندا، ۽ منهنجي نالي جي ڪري سڀني قومن ۾ اوهان کان نفرت
ٿيندي.

10پوءِ گھڻا ئي ناراض ٿيندا، هڪ ٻئي کي پڪڙائيندا ۽ هڪٻئي کان نفرت ڪندا.
11۽ ڪيترائي ڪوڙا نبي اپرندا، ۽ گھڻن کي ٺڳيندا.
12۽ ڇاڪاڻ تہ گناهہ تمام گھڻو ٿيندو، گھڻن جو پيار ٿڌو ٿي ويندو.
13پر جيڪو آخر تائين برداشت ڪندو، سو ئي بچي ويندو.
14۽ بادشاهت جي هن خوشخبري جي منادي ڪئي ويندي سڄي دنيا ۾ سڀني قومن جي شاهدي لاء .۽ پوء آخر ايندو.
15تنهنڪري جڏهن اوهين ويرانيءَ جي گھڻائي واري شيءِ کي ڏسندؤ، جنهن بابت دانيال نبيءَ پاران چيو ويو آهي، پاڪ جاءِ تي بيهي رهو،)جيڪو پڙهندو سو سمجهي(:
16پوءِ جيڪي يهوديہ ۾ آهن سي جبلن ڏانهن ڀڄي وڃن.
17جيڪو گھر جي ڇت تي هجي تنهن کي گھر مان ڪا شيءِ ڪڍڻ لاءِ هيٺ نہ اچڻ گھرجي.
18۽ نڪي اهو جيڪو ميدان ۾ آهي سو پنهنجا ڪپڙا ڪڍڻ لاءِ موٽي اچي.
19افسوس انهن لاءِ جيڪي پيٽ سان آهن ۽ انهن لاءِ جيڪي انهن ڏينهن ۾ کير پياريندا آهن!
20پر اوهين دعا ڪريو تہ اوهان جو پرواز سياري ۾ نہ ٿئي، نڪي سبت جي ڏينهن تي.
21ڇالاءِ جو پوءِ اهڙي وڏي مصيبت ايندي، جهڙي دنيا جي شروعات کان وٺي اڄ ڏينهن تائين نڪي هئي، نڪي ڪڏهن ٿيندي.
22۽ انهن ڏينهن کان سواءِ گھٽ ڪيو وڃي، ڪوبہ گوشت نہ بچندو، پر چونڊيل ماڻهن جي خاطر اهي ڏينهن گھٽايا ويندا.
23پوءِ جيڪڏهن ڪو ماڻهو اوهان کي چوندو تہ ’ڏسو، مسيح هتي آهي يا اُتي .يقين نہ ڪر.
24ڇالاءِ جو اتي ڪوڙا مسيح ۽ ڪوڙا نبي اپرندا ۽ وڏا معجزا ۽ معجزا ڏيکاريندا .ايتري قدر جو، جيڪڏهن اهو ممڪن هجي ها، تہ اهي بلڪل چونڊيل ماڻهن کي دوکو ڏين.
25ڏس، مون اوهان کي اڳيئي ٻڌايو آهي.
26تنهنڪري جيڪڏهن اهي اوهان کي چوندا تہ ”ڏس، هو بيابان ۾ آهي .ٻاهر نہ وڃو :ڏسو، هو ڳجهي ڪمرن ۾ آهي .يقين نہ ڪر.
27ڇالاءِ جو جيئن وڄ اوڀر مان نڪرندي آهي ۽ اولهندي تائين چمڪندي آهي .ابن آدم جو اچڻ پڻ ائين ئي ٿيندو.
28ڇالاءِ جو جتي بہ لاش هوندو، اتي عقاب گڏ ٿيندا.
29انهن ڏينهن جي مصيبت کان پوءِ فوري طور تي سج اونڌو ٿي ويندو، ۽ چنڊ پنهنجي روشني نہ ڏيندو، ۽ تارا آسمان مان ڪرندا، ۽ آسمان جون طاقتون لرزجي وينديون.
30۽ پوءِ آسمان ۾ ابن آدم جي نشاني ظاهر ٿيندي، پوءِ زمين جا سڀ قبيلا ماتم ڪندا، ۽ اهي ابن آدم کي آسمان جي ڪڪرن ۾ قدرت ۽ وڏي شان سان ايندي ڏسندا.
31هو پنهنجن ملائڪن کي توتاري جي وڏي آواز سان موڪليندو ۽ اهي آسمان جي هڪڙي ڇيڙي کان ٻئي ڇيڙي تائين سندس چونڊيل ماڻهن کي چئني طرفن کان گڏ ڪندا.
32هاڻي انجير جي وڻ جو هڪڙو مثال سکو .جڏهن هن جي شاخ اڃا نرم آهي، ۽ پنن کي ڪڍي ٿو، توهان کي خبر آهي تہ اونهاري ويجهو آهي:
33اهڙيءَ طرح اوهين جڏهن اهي سڀ شيون ڏسندا، تڏهن ڄاڻو تہ اهو ويجهو آهي، جيتوڻيڪ دروازي تي.
34آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان تہ جيستائين هي سڀ شيون پوريون نہ ٿينديون، تيستائين هيءَ پيڙهہ ختم نہ ٿيندي.
35آسمان ۽ زمين ٽري ويندا، پر منهنجون ڳالهيون ٽري نہ وينديون.
36پر انهيءَ ڏينهن ۽ ڪلاڪ جي ڪنهن کي بہ خبر نہ آهي، نہ آسمان جي ملائڪن کي، پر رڳو منهنجو پيءُ.
37پر جيئن نوح جا ڏينهن هئا، تيئن ابن آدم جو اچڻ بہ ٿيندو.
38ڇالاءِ جو جهڙيءَ طرح ٻوڏ کان اڳ جي ڏينهن ۾ هو کائيندا پيئندا هئا، نڪاح ڪندا هئا ۽ شاديون ڪندا هئا، تيستائين جڏهن نُوح ٻيڙيءَ ۾ گھڙيو هو.
39۽ خبر نہ هئي جيستائين ٻوڏ آئي، ۽ انهن سڀني کي ڪڍي ويو .ابن آدم جو اچڻ پڻ ائين ئي ٿيندو.
40پوءِ ٻہ ميدان ۾ هوندا .هڪڙو ورتو ويندو، ۽ ٻيو ڇڏي ويندو.
41ٻہ عورتون ڀني تي پيس پيس .هڪڙو ورتو ويندو، ۽ ٻيو ڇڏي ويندو.
42تنهنڪري خبردار رهو، ڇالاءِ جو اوهين نہ ٿا ڄاڻو تہ ڪهڙي وقت اوهان جو پالڻهار ايندو.
43پر اهو ڄاڻو تہ جيڪڏهن گھر جي مالڪ کي خبر هجي ها تہ چور ڪهڙيءَ مهل ايندو، تڏهن هو ڏسان ها ۽ پنهنجي گھر کي ڌاهڻ جو شڪار نہ ٿئي ها.
44تنهنڪري اوهين بہ تيار رهجو، ڇالاءِ جو اهڙي گھڙيءَ ۾ جڏهن اوهان کي گمان بہ نہ هوندو تہ ابن آدم ايندو.
45پوءِ هڪڙو ايماندار ۽ عقلمند نوڪر ڪير آهي، جنهن کي پنهنجي مالڪ پنهنجي گھر وارن تي حاڪم ڪيو آهي، انهيءَ لاءِ تہ کين مناسب وقت تي ماني ڏئي؟
46سڀاڳو آهي اهو نوڪر، جنهن کي سندس مالڪ اچي ائين ڪندي ڏسندو.
47آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان تہ هو کيس پنهنجي مڙني شين تي حاڪم بڻائيندو.
48پر جيڪڏهن اهو بڇڙو نوڪر دل ۾ چوندو تہ ’منهنجو پالڻهار هن جي اچڻ ۾ دير ڪندو.
49۽ پنهنجي ساٿي نوڪرن کي مارڻ شروع ڪندو، ۽ شرابي سان گڏ کائڻ ۽ پيئڻ شروع ڪندو.
50انهيءَ نوڪر جو مالڪ انهيءَ ڏينهن ۾ ايندو جڏهن هو کيس ڳولي نہ سگهندو، ۽ اهڙي گھڙيءَ ۾ جنهن جي کيس خبر ئي نہ هوندي.
51۽ کيس وڍي ڇڏيندو، ۽ کيس منافقن سان گڏ سندس حصو مقرر ڪندو :اتي روئڻ ۽ ڏند ڪرٽ ٿيندو.

باب 25

1پوءِ آسمان واري بادشاهت کي ڏهن ڪنوارين سان ڀيٽيو ويندو، جيڪي پنهنجا ڏياٽيون کڻي گهوٽ سان ملڻ لاءِ نڪتيون.
2انهن مان پنج سياڻا ۽ پنج بي وقوف هئا.
3جيڪي بيوقوف هئا، تن پنهنجا ڏياٽو کنيو ۽ پاڻ سان ڪو تيل به ڪونه کنيو.
4پر سياڻن پنهنجن ٿانوَن ۾ تيل کڻي ورتو.
5جڏهن گهوٽ ترسي رهيا هئا، تڏهن اهي سڀيئي ننڊ ۾ پئجي ويا ۽ سمهي پيا.
6اڌ رات جو رڙ ٿيو ته ”ڏسو، گهوٽ اچي رهيو آهي .هن سان ملڻ لاءِ ٻاهر وڃ.
7پوءِ اهي سڀ ڪنواريون اُٿيون ۽ پنهنجا ڏيئا ٻاريائين.
8۽ بيوقوف سياڻن کي چيو، "اسان کي پنهنجو تيل ڏيو .ڇالاءِ جو اسان جا ڏيئا سڙي ويا آهن.
9پر عقلمندن وراڻيو ته ”ائين نه .ائين نه ٿئي جو اسان ۽ اوهان لاءِ ڪافي نه هجي، پر انهن ڏانهن وڃو جيڪي وڪڻندا آهن ۽ پاڻ لاءِ خريد ڪندا آهن.
10جڏهن اهي خريد ڪرڻ ويا، گهوٽ آيو .۽ جيڪي تيار هئا سي ساڻس گڏ شاديءَ لاءِ اندر ويا ۽ دروازو بند ڪيو ويو.
11تنهن کان پوءِ ٻيون ڪنواريون به آيون ۽ چوڻ لڳيون ته ”اي خداوند، خداوند، اسان لاءِ کوليو.
12پر هن جواب ڏنو ته ”آءٌ تو کي سچ ٿو ٻڌايان ته آءٌ تو کي نه ٿو سڃاڻان.
13تنهنڪري جاڳندا رهو، ڇالاءِ جو اوهين نه ٿا ڄاڻو اهو ڏينهن ۽ نه انهيءَ گهڙي جنهن ۾ ابن آدم ايندو.
14ڇالاءِ جو آسمان واري بادشاهت انهيءَ ماڻهوءَ جهڙي آهي جو ڪنهن ڏور ملڪ ڏانهن سفر ڪري، جنهن پنهنجن نوڪرن کي سڏي پنهنجو مال انهن جي حوالي ڪيو.
15هڪڙي کي پنج تولا ڏنائين، ٻئي کي ٻه ۽ ٻئي کي هڪڙو .هر ماڻهوءَ کي هن جي ڪيترن ئي صلاحيتن مطابق؛ ۽ سڌو رستو اختيار ڪيو.
16پوءِ جنهن کي پنج تولا مليا هئا، سو انهن سان واپار ڪري ٻيا پنج تولا ڪمائي.
17اهڙيءَ طرح جنهن کي ٻه مليا هئا، تنهن ٻيا به حاصل ڪيا.
18پر جنهن ماڻهوءَ کي هڪڙو مليو هو، سو وڃي زمين ۾ کوٽيائين ۽ پنهنجي مالڪ جا پئسا لڪائي ڇڏيائين.
19گهڻي وقت کان پوءِ انهن نوڪرن جو مالڪ اچي انهن سان حساب ٿو ڪري.
20پوءِ جنهن کي پنج تولا مليا هئا، سو ٻيا پنج تولا کڻي آيو ۽ چيائين ته ”اي خداوند، تو مون کي پنج تولا ڏنا آهن :ڏس، مون انهن کان سواءِ پنج تولا وڌيڪ ڪمايا آهن.
21سندس مالڪ کيس چيو، شاباس، تون سٺو ۽ وفادار نوڪر، تون ٿورن شين تي ايماندار آهين، مان توکي ڪيترن ئي شين تي حاڪم ڪندس :تون پنهنجي پالڻهار جي خوشي ۾ شامل ٿي.
22اهو به جنهن کي ٻه تولا مليا هئا، سو آيو ۽ چيائين ته ”اي خداوند، تو مون کي ٻه تولا ڏنا آهن :ڏس، مون انهن کان سواءِ ٻه ٻيا ڏاڪا حاصل ڪيا آهن.
23سندس مالڪ کيس چيو ته، شاباس، سٺو ۽ ايماندار نوڪر .تون ٿورن شين تي وفادار آهين، مان توکي ڪيترن ئي شين تي حاڪم بڻائيندس :تون پنهنجي پالڻهار جي خوشين ۾ شامل ٿيو.
24پوءِ جنهن کي هڪڙو ٽانڊو مليو هو، سو آيو ۽ چيائين ته ”خداوند، مون کي خبر هئي ته تون سخت ماڻهو آهين، جتي تو نه پوکيو آهين اتي لڻي ٿو ۽ جتي تو نه پوکيو آهي اتي گڏ ڪرين ٿو.
25۽ مان ڊڄي ويس، ۽ وڃان ۽ پنهنجي ڏاتار کي زمين ۾ لڪائي ڇڏيائين :ڏس، اتي تنهنجو آهي.
26تنهنجي مالڪ کيس جواب ڏنو ته ”تون بڇڙو ۽ سست نوڪر، تو کي خبر آهي ته جتي نه پوکيو اٿم اتي لڻيندس ۽ جتي نه پوکيو اٿم اتي گڏ ڪريان.
27تنهنڪري تو کي گهرجي ها ته منهنجا پئسا مٽائيندڙن کي ڏيون، ۽ پوءِ منهنجي اچڻ تي مون کي پنهنجو پيسو سود سان ملي وڃي.
28تنهنڪري کانئس ڏهه ڏاند وٺو ۽ انهيءَ کي ڏيو جنهن وٽ ڏهه توڪا آهن.
29ڇالاءِ جو هر ڪنهن کي ڏنو ويندو جنهن وٽ آهي، ۽ وٽس گهڻو هوندو، پر جنهن وٽ ڪونهي تنهن کان اهو به کسيو ويندو جيڪو وٽس آهي.
30۽ انهيءَ بيڪار نوڪر کي ٻاهر اونداهيءَ ۾ اڇلايو :اتي روئڻ ۽ ڏند ڪرٽيا ويندا.
31جڏهن ابن آدم پنهنجي جلوي سان ايندو ۽ سڀ پاڪ ملائڪ ساڻس گڏ هوندا، تڏهن هو پنهنجي جلوي واري تخت تي ويهندو.
32۽ هن جي اڳيان سڀ قومون گڏ ڪيون وينديون، ۽ هو انهن کي هڪٻئي کان جدا ڪندو، جيئن هڪڙو ريڍار پنهنجي رڍن کي ٻڪرين کان جدا ڪري ٿو.
33هو رڍن کي پنهنجي ساڄي پاسي رکندو، پر ٻڪرين کي کاٻي پاسي.
34پوءِ بادشاهه انهن کي پنهنجي ساڄي پاسي چوندو، اچو، منهنجي پيءُ جا برڪت وارا، وارث ٿيو بادشاهت جيڪا اوهان لاءِ تيار ڪئي وئي آهي دنيا جي شروعات کان.
35ڇالاءِ جو آءٌ بکايل هوس، ۽ توهان مون کي ماني ڏني، مان اڃايل هوس، ۽ توهان مون کي پيئڻ لاءِ ڏنائين، آءٌ اجنبي هوس، ۽ توهان مون کي اندر وٺي ويا.
36ننگا، ۽ اوهان مون کي ڪپڙا پهريائين :مان بيمار هوس، ۽ اوهان مون کي عيادت ڪئي :مان جيل ۾ هوس، ۽ اوهين مون وٽ آيا.
37تڏهن سچار کيس جواب ڏيندا، چوندا ته اي خداوند، اسان تو کي ڪڏهن بکيو ڏٺو ۽ کاڌو؟ يا اڃايل، ۽ توکي پيئڻ ڏنو؟
38اسان توکي ڪڏهن اجنبي ڏٺو ۽ اندر وٺي آياسين؟ يا ننگا، ۽ توکي ڪپڙا؟
39يا ڪڏهن اسان توکي بيمار يا جيل ۾ ڏٺو ۽ تو وٽ آياسين؟

40۽ بادشاھ انھن کي جواب ڏيندو ۽ کين چوندو، "آءٌ اوھان کي سچ ٿو ٻڌايان، جيئن توھان اھو ڪيو آھي انھن مان گھٽ ۾ گھٽ ھڪڙو منھنجي ڀائرن سان، توھان اھو مون سان ڪيو آھي.

41پوءِ ھو انھن کي کاٻي ھٿ تي چوندو، ”مون کان ھليو وڃو، اوھي لعنتي، هميشه جي باھ ۾، جيڪا شيطان ۽ سندس ملائڪن لاءِ تيار ڪيل آھي.

42ڇالاءِ جو آءٌ بکايل ھوس ۽ اوھان مون کي ماني نہ ڏني، آءٌ اڃايل ھوس ۽ اوھان مون کي پيئڻ نہ ڏنو.

43آءٌ پرديسي ھوس، ۽ اوھان مون کي اندر ۾ نہ ڪنيو :ننگا، ۽ اوھان مون کي ڪپڙا نه ڏنا :بيمار ۽ جيل ۾، ۽ اوھان منھنجي عيادت نه ڪئي.

44پوءِ اھي بہ ڪيس جواب ڏين تہ 'اي خداوند، ڪڏھن تو کي بکايل، اڃايل، پرديسي، ننگا، بيمار يا جيل ۾ ڏٺوسين ۽ تنھنجي خدمت نہ ڪئي سون؟

45تڏھن ھو انھن کي جواب ڏيندو تہ ”آءٌ اوھان کي سچ ٿو ٻڌايان تہ جيئن توھان انھن مان ڪنھن ھڪ سان نہ ڪيو، تيئن مون سان نہ ڪيو.

46۽ اھي ھميشه جي سزا ڏانھن ويندا، پر سچار دائمي زندگي ۾ ويندا.

باب 26

1جڏھن عيسيٰ اھي سڀ ڳالھيون پوريون ڪيون، تڏھن پنھنجن شاگردن کي چيائين تہ

2اوھين ڄاڻو ٿا تہ ٻن ڏينھن کان پوءِ عيد فصح آھي ۽ ابن   آدم کي پڪڙيو وڃي ٿو تہ کيس صليب تي چاڙھيو وڃي.

3پوءِ ھو سردار ڪاھنن، شريعت جي عالمن ۽ ماڻھن جي بزرگن کي انھيءَ وڏي سردار ڪاھن جي محلات ۾ اچي گڏ ٿيا، جنھن جو نالو قائفا ھو.

4۽ صلاح ڪيائون تہ عيسيٰ کي پڪڙي مارائي ڇڏين.

5پر چيائون تہ ”عيد جي ڏينھن نہ، متان ماڻھن ۾ گوڙ مچي وڃي.

6جڏھن عيسيٰ بيت   عنياہ ۾ ڪوڙھہ جھڙي مرض واري شمعون جي گھر ۾ ھو.

7ھڪڙي عورت وٽس آئي، جنھن وٽ ھڪڙو قيمتي عطر جو عطر ھو، ۽ اھو سندس مٿي تي ھاريو، جيئن ھو ماني تي ويٺو ھو.

8پر جڏھن سندس شاگردن اھو ڏٺو تڏھن ڪاوڙيا ۽ چيائونس تہ ”اھو ڪھڙو ڪم؟

9ڇالاءِ   جو اھو عطر گھڻو ڪري وڪڻي غريبن کي ڏنو وڃي ھا.

10جڏھن عيسيٰ سمجھيو تڏھن انھن کي چيائين تہ ”اوھين عورت کي ڇو تنگ ڪيو؟ ڇاڪاڻ ته ھن مون تي سٺو ڪم ڪيو آھي.

11ڇالاءِ   جو غريب سدائين توھان سان گڏ آھن .پر مون کي ھميشه نه آھي.

12ڇالاءِ   جو ھن اھو عطر منھنجي بدن تي ھاريو، سو منھنجي دفن لاءِ ڪيو.

13آءٌ اوھان کي سچ ٿو ٻڌايان تہ سڄيءَ دنيا ۾ جتي بہ ھن خوشخبريءَ جي منادي ڪئي ويندي، اتي اھو بہ ٻڌايو ويندو، جيڪو ھن عورت ڪيو آھي، انھيءَ جي يادگار ٻڌجڻ لاءِ.

14پوءِ ٻارھن مان ھڪڙو، جيڪو يھوداہ اسڪريوتي سڏيندو ھو، سردار ڪاھنن وٽ ويو.

15انھن کي چيائين تہ ”اوھين مون کي ڇا ڏيندا ۽ آءٌ کيس اوھان جي حوالي ڪندس؟ ۽ انھن ساٺس گڏ چانديءَ جا ٽيھ سڪا ڏيڻ جو واعدو ڪيو.

16۽ انھيءَ وقت کان وٺي ھن کي پڪڙائڻ جو موقعو ڳولڻ لڳو.

17ٻي   خميري مانيءَ جي عيد جي پھرين ڏينھن تي شاگرد عيسيٰ وٽ آيا ۽ پڇيائونس تہ ”تون ڪٿي ٿو چاھين جو تو لاءِ عيد فصح جي تياري ڪريون؟

18فَقَالَ لَهُ ” :شھر ۾ وڃو اھڙي ماڻھوءَ وٽ ۽ چؤ ته مالڪ چوي ٿو، منھنجو وقت ويجھو آھي .مان پنھنجي شاگردن سان گڏ تنھنجي گھر ۾ عيد فصح ڪندس.

19پوءِ شاگردن ائين ڪيو جيئن عيسيٰ کين مقرر ڪيو ھو .۽ عيد فصح تيار ڪيائون.

20جڏھن شام ٿي تہ ھو ٻارھن شاگردن سان گڏ ويٺو.

21۽ جيئن اھي کائين، ھن چيو تہ ”آءٌ اوھان کي سچ ٿو ٻڌايان تہ اوھان مان ھڪڙو مون کي پڪڙائيندو.

22اھي ڏاڍا غمگين ٿيا ۽ انھن مان ھر ھڪ کيس چوڻ لڳو تہ ”اي خداوند، اھو آءٌ آھيان ڇا؟

23ھن جواب ڏنو تہ ”جيڪو پنھنجو ھٿ مون سان واٽ ۾ وجھندو، سو ئي مون کي پڪڙائيندو.

24ابن   آدم ائين ٿو وڃي جيئن ھن بابت لکيل آھي، پر افسوس آھي انھيءَ ماڻھوءَ لاءِ جنھن جي وسيلي ابن   آدم کي پڪڙجي ٿو .اھو ان ماڻھوءَ لاءِ چڱو ھجي ھا جيڪڏھن اھو پيدا نه ٿئي ھا.

25پوءِ يھوداہ، جنھن کيس پڪڙايو ھو، تنھن جواب ڏنو تہ ”اي استاد، ڇا آءٌ آھيان؟ ھن چيو ته، توھان چيو آھي.

26جڏھن اھي کائي رھيا ھئا تہ عيسيٰ ماني کڻي برڪت ڪئي ۽ ٽوڙي شاگردن کي ڏنائين ۽ چيائين تہ ”وٺو، کائو .ھي منھنجو جسم آھي.

27ھن پيالو کڻي شڪر ڪيو ۽ انھن کي ڏنائين ۽ چيائين تہ ”اوھين سڀ ان مان پيئو.

28ڇالاءِ   جو اھو منھنجو رت آھي نئين عھد نامي جو، جيڪو گھڻن جي گناھن جي معافيءَ لاءِ وھايو وڃي ٿو.

29پر آءٌ اوھان کي ٻڌايان ٿو تہ آءٌ ھن کان پوءِ انگورن جي ھن ميوي مان نہ پيئندس، جيستائين انھيءَ ڏينھن کي پنھنجي پيءُ جي بادشاھت ۾ اوھان سان گڏ نئون نہ پيئان.

30جڏھن اھي گيت ڳائي ٻاھر زيتون جي جبل ڏانھن ويا.

31تڏهن عيسيٰ انهن کي چيو ته ”اوهين سڀيئي اڄ رات منهنجي ڪري بيزار ٿيندا، چالاءِ جو لکيل آهي ته ”آءٌ ريڍار کي ماريندس ۽ رڍن جون رڍون ٽڙي پکڙي وينديون.
32پر آءٌ وري جيئرو ٿيڻ کان پوءِ توهان کان اڳي گليل ڏانهن ويندس.
33تنهن تي پطرس وراڻيو ته ”جيتوڻيڪ سڀ ماڻهو تنهنجي ڪري ناراض ٿين، پر آءٌ ڪڏهن به ناراض نه ٿيندس.
34عيسيٰ کيس چيو ته ”آءٌ تو کي سچ ٿو ٻڌايان ته اڄ رات ڪڪڙ جي ٻانگ ڏيڻ کان اڳ، تون ٽي دفعا منهنجو انڪار ڪندين.
35تنهن تي پطرس وراڻيو ته ”جيتوڻيڪ مون کي تو سان گڏ مرڻ گهرجي، تڏهن به تو کي انڪار نه ڪندس .ساڳيءَ طرح سڀني شاگردن پڻ چيو.
36پوءِ عيسيٰ انهن سان گڏ گتسمني نالي هڪڙي جاءِ تي آيو ۽ شاگردن کي چيائين ته ”اوهين هتي ويهو، جيستائين آءٌ اتي وڃي دعا گهران.
37هو پاڻ سان گڏ پطرس ۽ زبديءَ جي ٻن پٽن کي وٺي ويو ۽ ڏاڍو غمگين ۽ ڳرو ٿيڻ لڳو.
38پوءِ هن انهن کي چيو ته ”منهنجو روح ڏاڍو غمگين آهي، موت تائين، هتي ترسو ۽ مون سان گڏ جاڳندا رهو.
39پوءِ هو ٿورو اڳتي وڌيو، پنهنجي منهن تي ڪري پيو ۽ دعا گهريائين ته ”اي بابا، جيڪڏهن ٿي سگهي ته هي پيالو مون وٽان هليو وڃي، پر جيئن منهنجي مرضي، پر جيئن تون گهرين.
40پوءِ هو شاگردن وٽ آيو ۽ کين ننڊ ۾ ڏٺائين ۽ پطرس کي چيائين ته ”ڇا، اوهين مون سان هڪ ڪلاڪ به جاڳي نه سگهيا؟
41جاڳندا رهو ۽ دعا گهرو ته آزمائش ۾ نه پئو، روح ته راضي آهي، پر جسم ڪمزور آهي.
42هو ٻئي پيري وري هليو ويو ۽ دعا گهريائين ته ”اي بابا، جيڪڏهن هي پيالو مون وٽان ٽري نه وڃي، جيستائين آءٌ ان کي نه پيئان، تنهنجي مرضي پوري ٿئي.
43پوءِ هو آيو ۽ ڏٺائين ته کين وري ننڊ پئي آهي، چالاءِ جو انهن جون اکيون ڳريون هيون.
44پوءِ هو انهن کي ڇڏي وري هليو ويو ۽ ٽيون دفعو دعا گهريائين ۽ اهي ئي ڳالهيون ڪيائين.
45پوءِ هو پنهنجن شاگردن وٽ آيو ۽ کين چيائين ته ”هاڻي ننڊ ڪريو ۽ آرام ڪريو :ڏسو، وقت اچي ويجهو آهي ۽ ابن آدم گنهگارن جي حوالي ڪيو ويندو.
46اٿو، اچو ته هلون، ڏسو، اهو ويجهو آهي جيڪو مون کي دغا ڏئي ٿو.
47اڃا هو ڳالهائي رهيو هو ته ٻارهن شاگردن مان هڪڙو يهوداه آيو ۽ ساڻس گڏ هڪڙو وڏو ميڙ تلوارن ۽ لٺن سان گڏ هو، جيڪو سردار ڪاهنن ۽ ماڻهن جي بزرگن وٽان هو.
48هاڻي جنهن کيس پڪڙايو، تنهن انهن کي هڪ نشاني ڏني، جنهن چيو ته ”جنهن کي مان چميان، سو اهو ئي آهي :کيس پڪڙيو.
49تنهن تي هو عيسيٰ وٽ آيو ۽ چيائين ته ”سلام !۽ کيس چمي ڏني.
50عيسيٰ کيس چيو ته ”دوست، تون ڇو آيو آهين؟ پوءِ اهي آيا ۽ عيسيٰ تي هٿ رکي کيس پڪڙيائون.
51پوءِ انهن مان جيڪي عيسيٰ سان گڏ هئا، تن مان هڪڙي پنهنجو هٿ ڊگهو ڪري پنهنجي تلوار ڪڍي وڏي سردار ڪاهن جي نوڪر کي مارائي سندس ڪن لاهي ڇڏيو.
52تڏهن عيسيٰ کيس چيو ته ”پنهنجي تلوار هن جي جاءِ تي وري وجهه، چالاءِ جو جيڪي تلوار ڪڍندا سي تلوار سان ناس ٿيندا.
53ڇا تون سمجهين ٿو ته هاڻي آءٌ پنهنجي پيءُ کان دعا گهري نٿو سگهان، ۽ هو هن وقت مون کي ملائڪن جي ٻارهن لشڪر کان وڌيڪ ڏيندو؟
54پر پوءِ لکت ڪيئن پوري ٿيندي، جيڪا ائين ٿيڻ گهرجي؟
55انهيءَ ئي گهڙيءَ عيسيٰ ميڙ کي چيو ته ”ڇا اوهين اهڙيءَ طرح آيا آهيو جيئن ڪو چور مون کي پڪڙڻ لاءِ تلوارون ۽ لٺيون کڻي آيو آهين؟ آءٌ روزانو اوهان سان گڏ هيڪل ۾ ويهندو هوس، پر اوهان مون کي پڪڙيو.
56پر اهو سڀ ڪجهه انهيءَ لاءِ ڪيو ويو ته نبين جا لکيل لکتون پوريون ٿين .پوءِ سڀ شاگرد کيس ڇڏي ڀڄي ويا.
57جن عيسيٰ کي پڪڙيو هو، سي کيس وڏي سردار ڪاهن قائفا وٽ وٺي ويا، جتي شريعت جا عالم ۽ بزرگ اچي گڏ ٿيا هئا.
58پر پطرس سندس پٺيان پري پري وڏي سردار ڪاهن جي محلات ڏانهن ويو ۽ اندر ويو ۽ نوڪرن سان گڏ ويهي رهيو، جو آخر ڏسڻ لاءِ.
59هاڻي سردار ڪاهنن، بزرگن ۽ سڄي ڪائونسل عيسيٰ جي خلاف ڪوڙي شاهدي ڳولڻ جي ڪوشش ڪئي ته کيس مارايو.
60پر ڪوبه ڪونهي مليو، جيتوڻيڪ ڪيترائي ڪوڙا شاهد آيا، پر انهن کي ڪوبه نه مليو .آخر ۾ ٻه ڪوڙا شاهد آيا،
61۽ چيائين ته ”هن ماڻهوءَ چيو آهي ته آءٌ خدا جي هيڪل کي ڊاهڻ جي قابل آهيان ۽ ٽن ڏينهن ۾ ٺاهيندس.
62تڏهن وڏو سردار ڪاهن اٿيو ۽ چيائينس ته ”ڇا تون ڪجهه جواب نه ڏيندين؟ هي ڪهڙي شاهدي ڏين ٿا تنهنجي خلاف؟
63پر عيسيٰ خاموش رهيو .وَقَالَ لَهُ مِنَ الْمَسِيحَةِ وَقَالَ” :آءٌ تو کي جيئري خدا جو قسم ٿو ڏيان ته تون اسان کي ٻڌائين ته ڇا تون مسيح آهين، خدا جو فرزند.
64عيسيٰ وراڻيو ته ”تو چيو آهي ته، پر آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو ته هاڻي اوهين ابن آدم کي قدرت جي ساڄي پاسي ويٺل ۽ آسمان جي ڪڪرن ۾ ايندي ڏسندا.
65تڏهن وڏي سردار پنهنجا ڪپڙا ڦاڙيندي چيو ته ”هن ڪفر جي ڳالهه ڪئي آهي .اسان کي وڌيڪ شاهدن جي ڪهڙي ضرورت آهي؟ ڏس، هاڻي توهان ٻڌو آهي سندس ڪفر.
66توهان ڇا ٿا سوچيو؟ انهن جواب ڏنو ته ”هو موت جو ڏوهاري آهي.
67پوءِ انهن هن جي منهن تي ٿڪون هنيا ۽ کيس ڌڪ لڳا .۽ ٻيا کيس پنهنجن هٿن جي هٿن سان مارڻ لڳا،
68چيائون ته ”اسان لاءِ اڳڪٿي ڪر، اي مسيح، اهو ڪير آهي جنهن تو کي مارايو؟
69هاڻي پطرس محلات جي ٻاهران ويٺو هو ۽ هڪڙي ڇوڪري وٽس آئي ۽ چيائينس ته ”تون به گليل جي عيسيٰ سان گڏ هئين.
70پر هن انهن سڀني جي اڳيان انڪار ڪندي چيو ته ”مون کي خبر نه آهي ته تون ڇا ٿو چوين.

71جڏهن هو ٻاهران ٻاهران ٻاهر نڪتو ته هڪڙي ٻي نوڪرياڻيءَ هن کي ڏٺو ۽ جيڪي اتي هئا تن کي چيائين ته ”هي ماڻهو عيسيٰ ناصريءَ سان گڏ هو.
72وري هن قسم کڻي انڪار ڪيو ته ”آءٌ انهيءَ ماڻهوءَ کي نه ٿو سڃاڻان.
73ٿوري دير کان پوءِ جيڪي بيٺا هئا سي وٽس آيا ۽ پطرس کي چيائون ته ”بيشڪ تون به انهن مان آهين .ڇو ته تنهنجي ڳالهه توکي بيوقوف ٻڌائي ٿي.
74پوءِ هو گاريون ڏيڻ لڳو ۽ قسم کڻي چوڻ لڳو ته ”آءٌ انهيءَ ماڻهوءَ کي نه ٿو سڃاڻان .۽ فوري طور تي ڪڪڙ چريو.
75تنهن تي پطرس کي عيسيٰ جو اهو لفظ ياد آيو، جنهن ڪيس چيو هو ته ”ڪڪڙ جي ٻانگ ڏيڻ کان اڳي تون ٽي دفعا منهنجو انڪار ڪندين .۽ هو ٻاهر نڪري ويو ۽ روئي روئي.

باب 27

1جڏهن صبح جو سوير ٿيو ته سڀني سردار ڪاهنن ۽ ماڻهن جي بزرگن عيسيٰ کي مارڻ جون صلاحون ڏنيون.
2جڏهن هن کي ٻڌايائون، تڏهن ڪيس وٺي ويا ۽ گورنر پونطيس پلاطس جي حوالي ڪيائون.
3پوءِ يهوداه، جنهن ڪيس پڪڙايو هو، سو جڏهن ڏٺائين ته ڪيس سزا مليل آهي، تڏهن توبهه ڪئي ۽ اهي ٽيهه چانديءَ جا سڪا وري سردار ڪاهنن ۽ بزرگن وٽ کڻي آيا.
4چيائين ته ”مون اهو گناهه ڪيو آهي جو مون بي گناهه جي خون سان خيانت ڪئي آهي .۽ چيائون ته اسان کي ڇا آهي؟ ان لاءِ ڏسو.
5هن چانديءَ جا سڪا هيڪل ۾ اڇلايا ۽ هليو ويو ۽ ڀاڻ کي ڦاسي ڏني.
6سردار ڪاهن چانديءَ جا سڪا کڻي چيائونس ته ”اهو جائز نه آهي جو انهن کي خزاني ۾ وجهو، ڇالاءِ جو اهو رت جي قيمت آهي.
7پوءِ انهن صلاح ڪئي ۽ انهن سان گڏ ڪنڀر جو ميدان خريد ڪيائون ته ڌارين کي دفن ڪن.
8تنهنڪري انهيءَ ميدان کي اڄ ڏينهن تائين رت جو ميدان سڏيو ويو.
9پوءِ اهو پورو ٿيو جيڪو يرمي نبيءَ جو چيو هو ته ”هنن چانديءَ جا ٽيهه سڪا کنيا، يعني انهيءَ جي قيمت، جنهن جي بني اسرائيلن قدر ڪئي هئي.
10۽ انهن کي ڪنڀر جي ميدان لاءِ ڏنائين، جيئن خداوند مون کي مقرر ڪيو آهي.
11عيسيٰ گورنر جي اڳيان بيٺو، گورنر کانئس پڇيو ته ”ڇا تون يهودين جو بادشاهه آهين؟ تنهن تي عيسيٰ کيس چيو ته ”تون چوين ٿو.
12جڏهن مٿس سردار ڪاهنن ۽ بزرگن جا الزام لڳا، تڏهن هن ڪوبه جواب نه ڏنو.
13تڏهن پلاطس هن کي چيو ته ”ڇا تون نٿو ٻڌين ته اهي تو جي خلاف ڪيترين ڳالهين جي شاهدي ڏين ٿا؟
14هن ڪيس جواب ڏنو ته ڪڏهن به ڪڏهن به نه .ايتري قدر جو گورنر ڏاڍو حيران ٿي ويو.
15هاڻي انهيءَ عيد تي گورنر هڪ قيديءَ کي ماڻهن لاءِ آزاد ڪرڻ گهريو هو، جنهن کي هو گهرندا هئا.
16پوءِ انهن وٽ هڪڙو مشهور قيدي هو، جنهن جو نالو براٻا هو.
17تنهنڪري جڏهن اهي گڏ ٿيا، تڏهن پلاطس انهن کي چيو ته ”اوهين ڪنهن کي چڏي ڏيندا، جيڪو آءٌ اوهان جي خاطر آزاد ڪريان؟ براٻا، يا يسوع جنهن کي مسيح سڏيو ويندو آهي؟
18ڇالاءِ جو هن کي خبر هئي ته انهن ڪيس حسد جي ڪري ڇڏايو آهي.
19جڏهن هو عدالت جي ڪرسيءَ تي ويٺو هو، تڏهن هن جي زال ڪيس چيو ته ”هن سچي ماڻهوءَ سان توکي ڪوبه واسطو نه ڪر، ڇالاءِ جو مون اڄ ڏينهن خواب ۾ هن جي ڪري ڪيترين ئي تڪليفون برداشت ڪيون آهن.
20پر سردار ڪاهنن ۽ بزرگن ميڙ کي منٿون ڪيون ته براٻا کان پڇو ته عيسيٰ کي ماري ڇڏين.
21گورنر انهن کي جواب ڏنو ته ”ڇا اوهين انهن ٻنهي مان انهن کي ڇڏي ڏيندا، جيڪو آءٌ اوهان لاءِ آزاد ڪريان؟ چيائون، براٻا.
22پلاطس انهن کي چيو ته ”پوءِ عيسيٰ جنهن کي مسيح سڏيو وڃي ٿو، تنهن کي آءٌ ڇا ڪريان؟ اهي سڀئي چون ٿا ته ڪيس صليب تي چاڙهيو وڃي.
23تنهن تي گورنر چيو ته ”ڇو، هن ڪهڙو بڇڙو ڪم ڪيو آهي؟ پر انهن وڌيڪ رڙ ڪري چيو ته ”هن کي صليب تي چاڙهيو وڃي.
24جڏهن پلاطس ڏٺو ته هو ڪجهه به نه ٿي سگهيو، بلڪ گوڙ مچي رهيو آهي، تڏهن پاڻي کڻي ماڻهن جي اڳيان پنهنجا هٿ ڌوئي چيائين ته ”آءٌ هن انصاف واري ماڻهوءَ جي خون کان بيزار آهيان.
25پوءِ سڀني ماڻهن جواب ڏنو ته ”هن جو رت اسان تي ۽ اسان جي ٻارن تي هجي.
26پوءِ هن براٻا کي انهن لاءِ آزاد ڪيو ۽ عيسيٰ کي چهبڪ هڻڻ کان پوءِ ڪيس صليب تي چاڙهڻ لاءِ حوالي ڪيائين.
27پوءِ گورنر جا سپاهي عيسيٰ کي عام هال ۾ وٺي ويا ۽ سپاهين جي سڄي ٽولي کي وٽس گڏ ڪيائون.
28تنهن تي انهن ڪيس ڌوئي ڇڏيو ۽ ڪيس هڪ قرمزي چادر پهرايو.
29جڏهن انهن ڪنڊن جو تاج ٺاهي سندس مٿي تي رکيو ۽ سندس ساڄي هٿ ۾ ڪانو، هن جي اڳيان گوڏن پر ڪري مٿس ٺٺوليون ڪري چيائون ته ”سلام، يهودين جو بادشاهه!
30انهن مٿس ٿڪون هنيا ۽ لٺ کڻي هن جي مٿي تي ڌڪ هنيا.
31جڏهن انهن مٿس ٺٺوليون ڪيون، تڏهن کانئس اهو ڪپڙو لاهي مٿس پنهنجا ڪپڙا پهرايائون ۽ ڪيس صليب تي چاڙهي ڪوڪا هڻ لڳا.
32جڏهن اهي ٻاهر نڪتا ته ڪين سائمن نالي ڪريني شهر جو هڪڙو ماڻهو مليو، جنهن کي انهن صليب کڻڻ تي مجبور ڪيو.
33جڏهن هو گلگتا نالي جاءِ تي پهتا، يعني کوپري واري جاءِ.
34هنن ڪيس سرڪي پيئڻ لاءِ ڏني، جنهن ۾ پيت مليل هو ۽ جڏهن چکي چکو هو، تڏهن نه پيئندو هو.

35پوءِ انهن کيس صليب تي چاڙهي سندس ڪپڙا ورهايا، ۽ پُرايا وڌا، انهيءَ لاءِ ته اهو سچو ٿئي جيڪو نبيءَ جو چوڻ هو ته ”هنن منهنجا ڪپڙا پاڻ ۾ ورهايا، ۽ منهنجي پوشاڪ تي پُرايا لڳا.
36۽ ويٺي هن کي اتي ڏسندا رهيا.
37۽ سندس مٿي تي سندس الزام لکيل هو ته ”هي يهودين جو بادشاهه عيسيٰ آهي.
38پوءِ هن سان گڏ ٻه چور صليب تي چاڙهيل هئا، هڪڙو ساڄي ۽ ٻيو کابي پاسي.
39پوءِ جيڪي اتان لنگهندا هئا، سي کيس گاريون ڏيندا هئا، ۽ پنهنجا ڪنڌ ڌوڻيندا هئا.
40۽ چيائين ته ”تون جيڪو هيڪل ڊاهي ٿو ۽ ٽن ڏينهن ۾ ٺاهين ٿو، سو پاڻ کي بچاءِ .جيڪڏهن تون خدا جو فرزند آهين، صليب تان هيٺ لهي اچ.
41اهڙيءَ طرح سردار ڪاهنن به شريعت جي عالمن ۽ بزرگن سان گڏ مٿس ٺٺوليون ڪندي چيو ته
42هن ٻين کي بچايو .پاڻ کي بچائي نٿو سگهي .جيڪڏهن هو بني اسرائيل جو بادشاهه آهي، هاڻي هاڻي صليب تان هيٺ لهي، ۽ اسين مٿس ايمان آڻينداسين.
43هن خدا تي ڀروسو ڪيو .هاڻي کيس ڇڏائي، جيڪڏهن هو کيس گهرجي، ڇالاءِ جو هن چيو ته آءٌ خدا جو فرزند آهيان.
44انهن چورن به، جيڪي هن سان گڏ صليب تي چاڙهيا ويا هئا، تن به اهو ئي سندس ڏندن ۾ اڇلايو.
45هاڻي ڇهين ڪلاڪ کان وٺي نائين وڳي تائين سڄي ملڪ ۾ اونده هئي.
46پوءِ اٽڪل اڌ ڪلاڪ عيسيٰ وڏي آواز سان رڙ ڪري چيو ته ”ايلي، ايلي، لما سبختاني؟ يعني ”منهنجا خدا، منهنجا خدا، تو مون کي ڇو ڇڏيو؟
47انهن مان ڪي جيڪي اتي بيٺا هئا، تن اهو ٻڌي چيو ته ”هي ماڻهو الياس کي سڏي رهيو آهي.
48تنهن تي انهن مان هڪڙو ڊوڙندو ويو ۽ اسپنج کڻي سرڪي سان ڀريو ۽ ڪکڙ تي رکي کيس پيئڻ لاءِ ڏنائين.
49باقي چيائون ته ”هلو، ڏسون ته الياس کيس بچائڻ لاءِ ايندو يا نه.
50عيسيٰ جڏهن وري وڏي آواز سان رڙ ڪئي، تڏهن روح ڦٽي ويو.
51۽ ڏسو، هيڪل جو پردو مٿي کان هيٺ تائين ٻن حصن ۾ ڦاٽي پيو .۽ زمين کي ڌڪ لڳو، ۽ پٿر ڀڄي ويا.
52۽ قبرون کوليون ويون .۽ ڪيترن ئي بزرگن جا لاش جيڪي ننڊ ۾ هئا،
53۽ سندس جيئري ٿيڻ کان پوءِ قبرن مان ٻاهر نڪري مقدس شهر ۾ ويو ۽ گهڻن کي ڏيکاريائين.
54جڏهن صوبيدار ۽ جيڪي ساڻس گڏ هئا، سي عيسيٰ کي ڏسي رهيا هئا، تڏهن زلزلو ۽ اهي ڪم جيڪي ٿي رهيا هئا، سو ڏاڍا ڊڄي ويا ۽ چيائون ته ”سچ پچ هي خدا جو فرزند هو.
55اتي ڪيترين ئي عورتون پري کان ڏسنديون رهيون، جيڪي گليل کان عيسيٰ جي پٺيان اچي سندس خدمت ڪنديون هيون.
56جن ۾ مريم مگدليني، مريم يعقوب ۽ يوسيس جي ماءُ ۽ زبديءَ جي ٻارن جي ماءُ هئي.
57جڏهن شام ٿي ته ارمٿيا جو هڪڙو امير ماڻهو آيو، جنهن جو نالو يوسف هو، جيڪو پاڻ به عيسيٰ جو شاگرد هو.
58هو پلاطس وٽ ويو ۽ عيسيٰ جي لاش جي منٿ ڪيائين .پوءِ پلاطس حڪم ڏنو ته لاش پهچايو وڃي.
59جڏهن يُوسف لاش ورتو، تڏهن اُن کي صاف ڪپڙي ۾ ويڙهيائين.
60۽ ان کي پنهنجي نئين قبر ۾ رکيو، جيڪو هن پٿر ۾ ٺاهيو هو، ۽ اهو هڪڙو وڏو پٿر قبر جي دروازي ڏانهن لهي، ۽ روانو ٿيو.
61اتي مريم مگدليني ۽ ٻي مريم قبر جي پرسان ويٺي هئي.
62ٻئي ڏينهن تي، يعني تياريءَ جي ڏينهن کان پوءِ، سردار ڪاهن ۽ فريسي گڏ ٿي پلاطس وٽ آيا.
63چيائونس ته ”سائين، اسان کي ياد آهي ته انهيءَ ٺڳيءَ جڏهن اڃا جيئرو هو ته چيو هو ته ”آءٌ ٽن ڏينهن کان پوءِ وري جيئرو ٿي اٿندس.
64تنهنڪري حڪم ڏيو ته قبر کي ٽئين ڏينهن تائين پڪڙيو وڃي، متان سندس شاگرد رات جو اچي کيس چوري ڪري وٺي وڃن ۽ ماڻهن کي چون ته هو مئلن مان جيئرو ٿي اٿيو آهي، تنهنڪري آخري غلطي پهرين کان وڌيڪ خراب ٿيندي.
65تنهن تي پلاطس انهن کي چيو ته ”اوهان وٽ گهڙي آهي، وڃو، جيترو ٿي سگهي ان کي پڪڙيو.
66پوءِ اهي ويا ۽ قبر کي پڪڙي، پٿر تي مهر هنئي ۽ واچ قائم ڪيائون.

باب 28

1سبت جي ڏينهن جي پڇاڙيءَ تي جيئن ئي هفتي جي پهرين ڏينهن تي صبح ٿيڻ لڳي، تڏهن مريم مگدليني ۽ ٻي مريم قبر ڏسڻ لاءِ آيا.
2پوءِ اتي هڪڙو وڏو زلزلو آيو، ڇالاءِ جو خداوند جو ملائڪ آسمان مان هيٺ لٿو ۽ آيو ۽ انهيءَ پٿر کي دروازي تان هٽائي ان تي ويهي رهيو.
3هن جو چهرو وڄ وانگر هو، ۽ سندس پوشاڪ برف جهڙي اڇي هئي.
4وَلَهُمْ فِي الرَّحْمَةِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيْمَ وَلَا تَرَكُوا مِنَ النَّاسِ.
5تنهن تي ملائڪ انهن عورتن کي جواب ڏنو ته ”ڊڄو نه، ڇالاءِ جو مون کي خبر آهي ته اوهين عيسيٰ کي ڳولي رهيا آهيو، جنهن کي صليب تي چاڙهيو ويو هو.
6هو هتي نه آهي، ڇالاءِ جو هو جيئرو ٿي اٿيو آهي، جيئن هن چيو هو .اچو، اها جڳهه ڏسو جتي رب رکيل آهي.
7جلدي وڃو ۽ سندس شاگردن کي ٻڌايو ته هو مئلن مان جيئرو ٿي اٿيو آهي .۽، ڏس، هو توهان کان اڳي گليل ڏانهن وڃي رهيو آهي .اتي توهان هن کي ڏسندا :ڏسو، مون توهان کي ٻڌايو آهي.
8۽ اهي ڊپ ۽ وڏي خوشي سان قبر کان جلدي روانا ٿيا .۽ پنهنجي شاگردن کي لفظ آڻڻ لاء ڊوڙي ويو.

9جڏهن اهي سندس شاگردن کي ٻڌائڻ ويا تہ عيسيٰ انهن سان مليو ۽ چيائين تہ ”سڀني کي سلام .۽ اهي آيا ۽ کيس پيرن کان پڪڙي، کيس سجدو ڪيو.
10تنهن تي عيسيٰ انهن کي چيو تہ ”ڊڄو نہ، وڃو منهنجي ڀائرن کي چئو تہ اهي گليل ڏانهن هجن تہ اتي مون کي ڏسندا.
11جڏهن هو وڃي رهيا هئا، تڏهن ڪي پهريدار شهر ۾ آيا، جن سردار ڪاهنن کي اهي سڀ ڪم ڏيکاريا، جيڪي ٿيا هئا.
12جڏهن اهي بزرگن سان گڏ ٿيا ۽ صلاحون ڪيائون، تڏهن سپاهين کي وڏو پيسا ڏنائون.
13چيائون تہ ”چئو تہ رات جو سندس شاگرد آيا ۽ جڏهن اسين سمهي رهيا هئاسين تڏهن کيس چورائي ويا.
14جيڪڏهن اها ڳالهہ گورنر جي ڪنن تائين پهچي، تڏهن کيس سمجهائينداسين ۽ اوهان جي حفاظت ڪنداسين.
15تنهنڪري اهي پئسا وٺي ويا ۽ ائين ئي ڪيائون جيئن کين سيکاريو ويو، ۽ اهو چوڻ اڄ ڏينهن تائين يهودين ۾ عام آهي.
16پوءِ يارهن شاگرد گليل ڏانهن هليا ويا، جتي عيسيٰ انهن کي مقرر ڪيو هو.
17جڏهن هنن کيس ڏٺو تہ سجدو ڪيائون، پر ڪن کي شڪ هو.
18عيسيٰ آيو ۽ انهن سان ڳالهائيندي چيائين تہ ”آسمان ۽ زمين ۾ سڀ اختيار مون کي ڏنا ويا آهن.
19تنهنڪري اوهين وڃو ۽ سڀني قومن کي سيکاريو، انهن کي پيءُ، پٽ ۽ پاڪ روح جي نالي تي بپتسما ڏيو.
20انهن کي سيکاريو تہ انهن سڀني شين تي عمل ڪريو جن جو مون اوهان کي حڪم ڏنو آهي :۽ ڏسو، آءٌ هميشہ اوهان سان گڏ آهيان، دنيا جي پڇاڙيءَ تائين .آمين.

مارڪ جي انجيل

باب 1

1يسوع مسيح جي خوشخبري جي شروعات، خدا جو فرزند؛
2جيئن نبين ۾ لکيل آهي تہ ”ڏس، آءٌ پنهنجو قاصد تنهنجي اڳيان موڪليان ٿو، جيڪو تنهنجو رستو تو لاءِ تيار ڪري.
3رڻ پٽ ۾ هڪڙي رڙ ڪندڙ جو آواز، ”خداوند جو رستو تيار ڪريو، سندس رستا سڌو ڪريو.
4يوحنا بيابان ۾ بپتسما ڏني ۽ گناهن جي معافي لاءِ توبهہ جي بپتسما جي تبليغ ڪئي.
5تنهن تي يهوديہ جي سڄي ملڪ ۽ يروشلم جا ماڻهو ٻاهر نڪري آيا ۽ سڀيئي پنهنجن گناهن جو اقرار ڪري ڪيس اردن نديءَ ۾ بپتسما
ڏنائون.
6يوحنا کي اُٺن جا وار پهريل هوا ۽ سندس ڪلهن تي چمڙو ڊڪيل هو .۽ هن ماڪڙ ۽ جهنگلي ماکي کائيندا هئا.
7۽ منادي ڪيائين تہ ”مون کان پوءِ مون کان وڌيڪ طاقتور هڪڙو ايندو، جنهن جي بوٽن جو تالو آءٌ هيٺ لاهي ڇڏڻ جي لائق نہ
آهيان.
8بيشڪ مون اوهان کي پاڻيءَ سان بپتسما ڏني آهي، پر اهو اوهان کي پاڪ روح سان بپتسما ڏيندو.
9انهن ڏينهن ۾ ائين ٿيو جو عيسيٰ گليل جي ناصرت مان آيو ۽ يوحنا کان بپتسما وٺي اردن ۾ آيو.
10۽ پاڻيءَ مان ٻاهر نڪرندي ئي هن ڏٺو تہ آسمان کليل آهي ۽ پاڪ روح کي ڪبوتر وانگر هيٺ لهي ٿو.
11پوءِ آسمان مان هڪڙو آواز آيو تہ ”تون منهنجو پيارو فرزند آهين، جنهن مان آءٌ ڏاڍو خوش آهيان.
12۽ فوري طور تي روح ڪيس بيابان ۾ وٺي ويو.
13۽ هو چاليهن ڏينهن تائين بيابان ۾ رهيو، شيطان جي آزمائش ۾ رهيو .۽ جهنگلي جانورن سان گڏ هو .۽ ملائڪن سندس خدمت ڪئي.
14يوحنا جي جيل ۾ وڃڻ کان پوءِ، عيسيٰ گليل ۾ آيو ۽ خدا جي بادشاهت جي خوشخبريءَ جي منادي ڪندو رهيو.
15۽ چيو تہ ”وقت پورو ٿيو آهي ۽ خدا جي بادشاهت ويجهي آهي :توبهہ ڪريو ۽ خوشخبريءَ تي ايمان آڻيو.
16جڏهن هو گليل سمنڊ جي ڪناري سان وڃي رهيو هو تہ هن شمعون ۽ سندس ڀاءُ اندرياس کي سمنڊ ۾ ڄار وجهندي ڏٺو، ڇالاءِ جو
اهي مڇيون هئا.
17عيسيٰ انهن کي چيو تہ ”اوهين منهنجي پٺيان اچو تہ آءٌ اوهان کي ماڻهن جا مڇي مارڻ وارو بڻائيندس.
18تنهن تي اهي پنهنجا ڄار ڇڏي سندس پٺيان هلڻ لڳا.
19جڏهن هو اتان ٿورو اڳتي هليو تہ هن زبديءَ جي پٽ يعقوب ۽ سندس ڀاءُ يوحنا کي ڏٺو، جيڪي ٻيڙيءَ ۾ ڄار نهيل هئا.
20فَقَالَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَأَنْتَهُ فِي أَبَدِي إِلَى مَعَ الْمُجْرِمِينَ.
21اهي ڪفرناحوم ۾ ويا .۽ سبت جي ڏينهن تي هو سڌو عبادت خاني ۾ ويو ۽ تعليم ڏيڻ لڳو.
22اهي هن جي تعليم تي عجب ۾ پئجي ويا، ڇالاءِ جو هو انهن کي سيکاريندو هو جيئن هڪڙي اختياريءَ سان، نڪي شريعت جي
عالمن وانگر.
23انهن جي عبادت خاني ۾ هڪڙو ماڻهو هو جنهن کي ڀوت هو .۽ هن رڙ ڪئي،
24چؤ تہ، اسان کي اڪيلو ڇڏي ڏيو .اي عيسی ناصري، اسان کي تو سان ڇا ڪرڻو آهي؟ ڇا تون اسان کي تباهه ڪرڻ آيو آهين؟ مون
کي خبر آهي تہ تون ڪير آهين، خدا جو پاڪ ذات.
25تنهن تي عيسيٰ ڪيس ڇڙٻ ڏيندي چيو تہ ”ماٺ ڪر ۽ هن مان نڪري وڃ.
26جڏهن ڀوت ڪيس ڦاٽي پيو ۽ وڏي آواز سان رڙيون ڪيائين، تڏهن هو ان مان ٻاهر نڪري ويو.
27اهي سڀيئي حيران ٿي ويا، ايتري قدر جو پاڻ ۾ پڇڻ لڳا تہ ”هي ڇا آهي؟ هي ڪهڙو نئون نظريو آهي؟ ڇالاءِ جو هو اختياريءَ سان
ناپاڪ روحن کي بہ حڪم ڏئي ٿو ۽ اهي سندس فرمانبردار آهن.
28جڏهن ئي سندس مشهور گليل جي آس پاس جي سڄي علائقي ۾ پکڙجي ويو.
29جڏهن هو يهودي عبادت خاني مان نڪري يعقوب ۽ يوحنا سان گڏ شمعون ۽ اندرياس جي گهر آيا.
30پر شمعون جي زال جي ماءُ بخار جي ڪري بيمار پيئي هئي، تنهنڪري هنن ڪيس هن بابت ٻڌايو.
31تنهن تي هو آيو ۽ هن کي هٿ کان وٺي مٿي ڪنيو .۽ فوري طور تي بخار هن کي ڇڏي ڏنو، ۽ هوء انهن جي خدمت ڪئي.
32۽ شام جو جڏهن سج لهي ويو، تڏهن انهن سڀني بيمارن کي ۽ جن کي ڀوتن ورتل هو، تن کي وٽس آندو.
33۽ سڄو شهر دروازي تي گڏ ٿي ويو.
34هن ڪيترن ئي ماڻهن کي شفا ڏني، جيڪي مختلف بيمارين جا بيمار هئا، ۽ گهڻن ڀوتن کي ڪڍيائين .۽ شيطانن کي ڳالهائڻ جي اجازت
نه ڏني، ڇاڪاڻ تہ اهي هن کي سڃاڻندا هئا.
35پوءِ صبح جو سوير اٿڻ کان اڳ ۾ ئي ٻاهر نڪري هڪڙي اڪيلائي ۾ وڃي دعا گهريائين.
36شمعون ۽ جيڪي ساڻس گڏ هئا سي سندس پٺيان هلڻ لڳا.
37جڏهن هن کي لڌو، تڏهن چيائون تہ ”سڀ ماڻهو تو کي ڳولين ٿا.
38فَقَالَ لَهُ ” :اچو تہ هلون ويجهن ڳوٺن ۾، تہ آءٌ اتي بہ تبليغ ڪريان، ڇالاءِ جو آءٌ آيو آهيان.
39هن سڄي گليل ۾ انهن جي عبادت خانن ۾ تبليغ ڪئي ۽ ڀوت ڪڍيائين.
40پوءِ هڪڙو ڪوڙهہ جهڙي مريض وٽس آيو ۽ ڪيس گوڏا کوڙي چيائين تہ ”جيڪڏهن تون گهرين تہ مون کي پاڪ صاف ڪري
سگهين ٿو.
41تڏهن عيسيٰ کي رحم اچي ويو، تنهن پنهنجو هٿ ڊگهو ڪري ڪيس ڇهيو ۽ چيائينس تہ ”آءٌ چاهيان ٿو .تون صاف ڪر.

42جڏهن هن ڳالهايو، تڏهن ئي ڪوڙهه جهڙي مرض هن مان نڪري ويو ۽ هو پاڪ صاف ٿي ويو.
43پوءِ هن کيس سختيءَ سان تاڪيد ڪيو، ۽ فوري طور کيس روانو ڪيو.
44فَقَالَ لَهُ ” :ڏس، ڪنهن ماڻهوءَ کي ڪجهه نه چئج، پر پنهنجو رستو وٺج، پاڻ کي ڪاهن ڏانهن ڏيکار ۽ پنهنجي پاڪائيءَ لاءِ پيش
ڪر، جيڪي موسيٰ حڪم ڏنو آهي، انهن لاءِ شاهدي هجي.
45پر هو ٻاهر نڪري ويو ۽ ان کي گهڻو پڙرو ڪرڻ لڳو، ۽ انهيءَ ڳالهه کي تمام گهڻو وڄائڻ لڳو، ايتري قدر جو عيسيٰ وڌيڪ پڌرو
ڪري شهر ۾ داخل ٿي نه سگهيو، پر ويران هنڌن ۾ هو، ۽ اهي هر طرف کان وٽس ايندا رهيا.

باب 2

1ڪجھ ڏينهن کان پوءِ هو وري ڪفرناحوم ۾ داخل ٿيو .۽ اهو شور ڪيو ويو ته هو گهر ۾ هو.
2فَأَرْضَ مِنَ الْمَجْعَلَ مِنَ الَّذِينَ لَا يَجْعَلُ الْمَجْعَلَ لَهُ الَّذِينَ كَانَ مِنَ الظَّالِمِينَ.
3پوءِ هو وٽس آيا، هڪڙي اڌرنگي جي مريض کي، جنهن کي چئن ڄڻن جو چاول هو.
4جڏهن اهي دٻائڻ لاءِ هن جي ويجهو اچي نه سگهيا، تڏهن ڇت کي کوليائون جتي هو هو، ۽ جڏهن اُن کي ٽوڙي، اُهو پلنگ هيٺ ڪري
ڇڏيائون، جنهن ۾ فالج جو بيمار هو.
5جڏهن عيسيٰ انهن جو ايمان ڏٺو، تڏهن هن اڌرنگي جي مريض کي چيو ته ”پٽ، تنهنجا گناهه معاف ڪيا وڃن.
6پر اتي ڪي شريعت جا عالم ويٺا هئا ۽ پنهنجن دلين ۾ بحث ڪري رهيا هئا.
7هي ماڻهو اهڙيءَ طرح ڪفر جون ڳالهيون ڇو ٿو ڪري؟ خدا کان سواءِ ڪير گناهن کي معاف ڪري سگهي ٿو؟
8جڏهن عيسيٰ پنهنجي روح ۾ سمجهيو ته اهي پنهنجي اندر ۾ ائين سمجهن ٿا، تڏهن انهن کي چيائين ته ”اوهين اهي ڳالهيون پنهنجن دلين ۾
ڇو ٿا سمجهو؟
9ڇا اهو سولو آهي جيڪو فالج جي مريض کي چئجي ته ’تنهنجا گناهه بخشيا وڃن .يا چئجي، ”اٿ، ۽ پنهنجو بسترو کڻ، ۽ گهمڻ؟
10پر انهيءَ لاءِ اوهين ڄاڻو ته ابن   آدم کي زمين تي گناهه معاف ڪرڻ جي طاقت آهي،)هن اڌرنگي جي مريض کي چيو ته(
11آءٌ تو کي چوان ٿو ته اُٿ، پنهنجو بسترو کڻ، پنهنجي گهر ڏانهن هليو وڃ.
12هو هڪدم اٿي بيٺو، بسترو کنيو ۽ انهن سڀني جي اڳيان هليو ويو .ايتري قدر جو سڀيئي حيران ٿي ويا ۽ خدا جي واکاڻ ڪندي چوڻ
لڳا ته ”اسان ڪڏهن به هن انداز ۾ نه ڏٺو آهي.
13پوءِ هو وري سمنڊ جي ڪناري کان هليو ويو .۽ سڄو ميڙ وٽس آيو، ۽ هن انهن کي سيکاريو.
14جڏهن هو اتان لنگهيو، تڏهن هن الفيس جي پٽ لاويءَ کي محصول جي ڊير تي ويٺل ڏٺو ۽ چيائينس ته ”منهنجي پٺيان هل .۽ هو اٿيو ۽
سندس پٺيان لڳو.
15جڏهن عيسيٰ پنهنجي گهر ماني کائي ويٺو ته ڪيترائي محصول وٺندڙ ۽ گنهگار به عيسيٰ ۽ سندس شاگردن سان گڏ ويٺا، ڇالاءِ   جو
گهڻا ئي هئا ۽ سندس پٺيان لڳا.
16جڏهن شريعت جي عالمن ۽ فريسين هن کي محصول وٺندڙن ۽ گنهگارن سان گڏ کائيندي ڏٺو، تڏهن سندس شاگردن کي چيائون
ته ”هيءُ ڪهڙي طرح آهي جو هو محصول وٺندڙن ۽ گنهگارن سان گڏ کائي پيئي ٿو؟
17جڏهن عيسيٰ اهو ٻڌو، تڏهن انهن کي چيائين ته ”جنن تندرست آهن تن کي طبيب جي ضرورت نه آهي، پر بيمارن کي، آءٌ نيڪن کي
نه، پر گنهگارن کي توبهه ڪرڻ لاءِ سڏڻ آيو آهيان.
18يوحنا جا شاگرد ۽ فريسي روزا رکندا هئا ۽ اچي کيس چيائون ته ”يحيٰ جا شاگرد ۽ فريسي ڇو روزا رکن ٿا، پر تنهنجا شاگرد روزا
ڇو نٿا رکن؟
19عيسيٰ انهن کي چيو ته ”ڇا ڪنوار جا ٻار روزا رکي سگهن ٿا، جيستائين گهوٽ ساڻن هجي؟ جيستائين گهوٽ ساڻن گڏ آهي، تيستائين
اهي روزا نٿا رکي سگهن.
20پر اُهي ڏينهن ايندا، جڏهن گهوٽ انهن کان کسبو ۽ انهن ڏينهن ۾ اهي روزا رکندا.
21ڪوبه ماڻهو پراڻي ڪپڙي تي نئين ڪپڙي جو ٽڪڙو به نه ٿو سلي، جيڪڏهن نئين ڪپهه سان پريو پيو آهي، سو پراڻيءَ مان ڦري
ٿو وڃي ۽ ان جو ٽڪڙو وڌيڪ خراب ٿي وڃي ٿو.
22۽ ڪوبه ماڻهو نئين شراب کي پراڻين بوتلن ۾ نه ٿو وجهي، ٻي صورت ۾ نئون شراب بوتلن کي ڦاڙي ڇڏيندو، ۽ شراب ڦٽي ويندو، ۽
بوتلون خراب ٿي وينديون، پر نئين شراب کي نئين بوتلن ۾ وجهڻ گهرجي.
23پوءِ ائين ٿيو ته هو سبت جي ڏينهن اَن جي پنيءَ مان لنگهيو .۽ سندس شاگرد، جيئن وڃي رهيا هئا، اناج جي ڪنن کي ٽوڙڻ شروع
ڪيو.
24تنهن تي فريسين چيس ته ”ڏسو، اهي سبت جي ڏينهن اهو ڇو ٿا ڪن جيڪو جائز نه آهي؟
25فَقَالَ لَهُ ” :اوهان ڪڏهن نه پڙهيو آهي ڇا ته دائود ڇا ڪيو، جڏهن هن کي ضرورت هئي، ۽ هو ۽ جيڪي ساڻس گڏ هئا، تن کي بک
لڳي هئي؟
26هو ڪيئن خدا جي گهر ۾ ابي ياتار وڏي سردار ڪاهن جي ڏينهن ۾ ويو ۽ ظاهر جي ماني کائي، جيڪا کائڻ جائز نه آهي پر ڪاهنن
لاءِ ۽ جيڪي ساڻس گڏ هئا تن کي به ڏنائون؟
27فَقَالَ لَهُ ” :سبت جو ڏينهن ماڻهوءَ لاءِ ٺاهيو ويو، ۽ ماڻهو سبت جي ڏينهن لاءِ نه.
28تنهنڪري ابن   آدم سبت جي ڏينهن جو خداوند پڻ آهي.

باب 3

1هو وري عبادت خاني ۾ داخل ٿيو .۽ اتي هڪڙو ماڻهو هو جنهن جو هڪڙو سڪل هٿ هو.
2اهي ڪيس ڏسندا رهيا ته ڇا هو ڪيس سبت جي ڏينهن شفا ڏيندو .ته جيئن مٿس الزام لڳائين.
3هن انهيءَ ماڻهوءَ کي چيو جنهن جو هٿ سڪل هو، ”اُٿي بيهه.
4فَقَالَ لَهُ ” :سبت جي ڏينهن چڱائي ڪرڻ جائز آهي يا بڇڙائي؟ زندگي بچائڻ يا مارڻ؟ پر هنن امن امان قائم رکيو.
5جڏهن هن انهن ڏانهن ڪاوڙجي چوڌاري نهاريو، ۽ انهن جي دلين جي سختيءَ لاءِ غمگين ٿي، تنهن ماڻهوءَ کي چيو ته ”پنهنجو هٿ
ڊگهو ڪر .۽ هن ان کي وڌايو :۽ هن جو هٿ ٻيئي وانگر مڪمل بحال ٿيو.
6تنهن تي فريسي ٻاهر نڪري آيا ۽ هيرودين سان گڏجي هن جي خلاف صلاح ڪيائون ته ڪيئن ڪيس برباد ڪن.
7پر عيسيٰ پنهنجن شاگردن سان گڏ سمنڊ ڏانهن هليو ويو ۽ گليل ۽ يهوديه کان هڪڙو وڏو ميڙ سندس پٺيان آيو.
8۽ يروشلم کان، ادوميا کان، ۽ اردن جي پار کان؛ ۽ اهي صور ۽ صيدا جي آس پاس، هڪڙو وڏو ميڙ هو، جڏهن انهن ٻڌو هو ته هن
ڪهڙا وڏا ڪم ڪيا آهن، تڏهن وٽس آيا.
9هن پنهنجن شاگردن کي چيو ته هڪڙو ننڍڙو جهاز هن لاءِ ترسي، انهيءَ لاءِ ته ميڙ هجي، متان اهي مٿس لڙهجن.
10چالاءِ جو هن گهڻن کي شفا ڏني هئي .ايتري قدر جو انهن مٿس دٻائڻ لاءِ زور پريو، جيتريون آفتون هيون.
11پوتن جڏهن هن کي ڏٺو تڏهن سندس اڳيان ڪري پيو ۽ رڙيون ڪري چوڻ لڳو ته ”تون خدا جو فرزند آهين.
12هن انهن کي سخت تاڪيد ڪئي ته ڪيس ظاهر نه ڪن.
13پوءِ هو هڪڙي جبل تي چڙهي ويو ۽ جنهن کي گهري تنهن کي سڏيائين، ۽ اهي وٽس آيا.
14هن ٻارهن کي مقرر ڪيو ته اهي ساڻس گڏ هجن ۽ هو انهن کي تبليغ ڪرڻ لاءِ ٻاهر موڪلي.
15۽ بيمارن کي شفا ڏيڻ ۽ ڀوتن کي ڪيڍڻ جي طاقت آهي.
16۽ شمعون جنهن جو نالو پطرس هو.
17زبديءَ جو پٽ يعقوب ۽ يعقوب جو ڀاءُ يوحنا .۽ هن انهن جو نالو Boanergesرکيو، جيڪو آهي، گجگوڙ جا پٽ:
18۽ اندرياس، فلپس، بارٿولوميو، متي، توماس، يعقوب پٽ الفائيس، ٿهدائيس ۽ شمعون ڪنعاني،
19۽ يهوداه اسڪريوتي، جنهن پڻ ڪيس پڪڙايو، ۽ اهي هڪڙي گهر ۾ ويا.
20۽ ميڙ وري گڏ ٿيو، ايتري قدر جو ماني کائي نه سگهيا.
21جڏهن سندس دوستن اهو ٻڌو تڏهن ڪيس پڪڙڻ لاءِ ٻاهر نڪري آيا، چالاءِ جو انهن چيو ته ”هو پاڻ وٽ آهي.
22شريعت جا عالم جيڪي يروشلم کان آيا هئا، تن چيو ته ”هن وٽ بعل زبُوب آهي ۽ هو شيطانن جي سردار جي مدد سان ڀوتن کي
ڪيڍي ٿو.
23پوءِ هن انهن کي پاڻ ڏانهن سڏيو ۽ انهن کي مثالن ۾ چيو ته ”شيطان ڪيئن ٿو ڪيڍي سگهي شيطان کي؟
24۽ جيڪڏهن هڪڙي بادشاهت پاڻ ۾ ورهائجي وڃي ته اها بادشاهت قائم نه رهي سگهي.
25۽ جيڪڏهن ڪو گهر پاڻ ۾ ورهائجي وڃي ته اهو گهر بيهي نه سگهندو.
26۽ جيڪڏهن شيطان پنهنجي خلاف اٿي، ۽ ورهايو وڃي، هو بيهي نه سگهندو، پر ان جي پڇاڙي آهي.
27ڪوبه ماڻهو ڪنهن طاقتور ماڻهوءَ جي گهر ۾ گهڙي سندس مال ڦري نه سگهندو، جيستائين هو پهريائين طاقتور ماڻهوءَ کي
جڪڙيندو .۽ پوءِ هو پنهنجي گهر کي خراب ڪندو.
28آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته ابن آدم جا سڀ گناهه بخشيا ويندا، ۽ ڪفر، جنهن به ڪفر بڪيون، سو بخشيا ويندا.
29پر اهو جيڪو پاڪ روح جي خلاف ڪفر بڪي ٿو، تنهن کي ڪڏهن به معافي ڪونهي، بلڪ هميشه عذاب جو خطرو آهي.
30چالاءِ جو انهن چيو ته ”هن ۾ ناپاڪ روح آهي.
31پوءِ هن جا ڀائر ۽ سندس ماءُ آيا ۽ ٻاهر بيٺا، ڪيس سڏي موڪليائون.
32۽ ميڙ هن جي چوڌاري ويهي رهيو، انهن ڪيس چيو ته ”ڏس، تنهنجي ماءُ ۽ تنهنجا ڀائر تو کي ڳولي رهيا آهن.
33تنهن تي هن انهن کي جواب ڏنو ته ”ڪير آهي منهنجي ماءُ يا ڀائر؟
34پوءِ هن انهن ڏانهن نهاري جيڪي سندس چوڌاري ويٺا هئا، ۽ چيائين ته ”ڏسو منهنجي ماءُ ۽ منهنجا ڀائر!
35چالاءِ جو جيڪو خدا جي مرضيءَ تي هلندو، سو ئي منهنجو ڀاءُ، منهنجي ڀيڻ ۽ ماءُ آهي.

باب 4

1هن وري سمنڊ جي ڪناري تي تعليم ڏيڻ شروع ڪئي، ۽ اتي هڪڙو وڏو ميڙ وٽس اچي گڏ ٿيو، جو هو هڪڙي ٻيڙيءِ ۾ چڙهي ويو ۽
سمنڊ ۾ ويٺو .۽ سڄو ميڙ سمنڊ جي ڪناري تي زمين تي هو.
2هن انهن کي ڪيترين ئي ڳالهيون مثالن ذريعي سيکاريون ۽ پنهنجي تعليم ۾ کين چيو ته
3ٻڌو؛ ڏس، هڪڙو ٻج پوکڻ لاء نڪتو.
4جڏهن هو پوکي رهيو هو، تڏهن ڪي واٽ تي ڪري پيا ۽ هوا جا پکي اچي چڙهي ويا.
5۽ ڪي پٿرن واري زمين تي ڪريا، جتي اُن ۾ گهڻي زمين ڪانه هئي .۽ فوري طور تي اپري ويو، چاڪاڻ ته ان ۾ زمين جي کوٽائي نه
هئي.
6پر جڏهن سج اپريو، تڏهن سڪي ويو .۽ چاڪاڻ ته ان جي ڪا به پاڙ نه هئي، اهو سڪي ويو.
7۽ ڪي ڪنڊن ۾ ڪريا ۽ ڪانڊيرا وڌي ويا ۽ انهن کي دٻائي ڇڏيو، ۽ اهو ڪو ميوو نه ڏنو.
8۽ ٻيا چڱي زمين تي ڪريا، ۽ ميوو ڏنائين جيڪي اپريا ۽ وڌي ويا .۽ ڪي ٽيهه، ڪي سٺ، ۽ ڪي هڪ سؤ پيدا ٿيا.

9فَقَالَ لَهُ » :جَنَّةُ الْكَنْزُوا فِي أَنْتُمْ.
10جڏهن هو اڪيلو هو، تڏهن جيڪي ٻارهن ساٿين سان گڏ هئا، تن ڪانئس اهو مثال پڇيو.
11هن انهن کي چيو ته "اوهان کي خدا جي بادشاهت جي اسرار جي ڄاڻ ڏني ويئي آهي، پر انهن لاءِ جيڪي ٻاهر آهن، اهي سڀ
ڳالهيون مثالن ۾ ڪيون ويون آهن.
12انهيءَ لاءِ ته اهي ڏسن ته ڏسن ۽ نه ڏسن .۽ ٻُڌڻ سان اُهي ٻڌي سگهن ٿا، پر سمجهي نه سگهندا .متان ڪنهن به وقت اهي بدلجي وڃن،
۽ انهن جا گناهه انهن کي معاف ڪيا وڃن.
13فَقَالَ لَهُ » :أَنْ تَعْلَمُونَ أَنْ تَقُولُوا؟ ۽ پوءِ اوهين سڀ مثال ڪيئن ڄاڻندا؟
14پوکيندڙ لفظ پوکي ٿو.
15۽ اهي اهي آهن واٽ جي ڪناري تي، جتي ڪلام پوکيو ويو آهي .پر جڏهن انهن ٻڌو آهي، تڏهن شيطان اچي ٿو، ۽ اهو لفظ ڪڍي ٿو
جيڪو سندن دلين ۾ پوکيو ويو آهي.
16۽ اهي ساڳيا آهن جيڪي پٿريلي زمين تي پوکيا ويا آهن .جن، جڏهن ڪلام ٻڌو آهي، تڏهن ان کي خوشيءَ سان قبول ڪن ٿا.
17۽ اهي پاڻ ۾ جڙيل نه آهن، ۽ اهڙيءَ طرح هڪڙو وقت تائين برداشت ڪن ٿا :بعد ۾، جڏهن ڪلام جي خاطر مصيبت يا ستم پيدا ٿئي
ٿي، اهي فوري طور تي ناراض ٿي ويندا آهن.
18۽ اهي اهي آهن جيڪي ڪنڊن ۾ پوکيا ويا آهن .جيئن لفظ ٻڌي،
19۽ دنيا جي فڪر، دولت جي فريب ۽ ٻين شين جي لالچ ۾ داخل ٿيڻ، ڪلام کي ڇڪيندا آهن ۽ اهو بيڪار ٿيندو.
20۽ اهي اهي آهن جيڪي سٺي زمين تي پوکيا ويا آهن .جيئن ڪلام ٻڌن ۽ قبول ڪن ۽ ميوو ڏين، ڪي ٽيهه گنا، ڪي سٺ گنا ۽ ڪي
سؤ ڀيرا.
21فَقَالَ لَهُ » :وَمومَبَتَهُ إِلَى أَنْ يَرْسَلَ فِي الْأَرْضَ؟ ۽ شمع تي مقرر نه ڪيو وڃي؟
22ڇالاءِ جو اهڙي ڪابه شيءِ لڪل نه آهي، جيڪا ظاهر نه ٿيندي .نه ته ڪا به شيءِ ڳجهي رکي وئي هئي، پر اها ته اها پرڌيهه ۾
اچي.
23جيڪڏهن ڪنهن ماڻهوءَ کي ڪن آهن ته ٻڌي.
24فَقَالَ :فَقَالَ لَا تَعْلَمُونَ :جنهن ماپي سان ملندؤ، سو ئي ماپيو ويندو اوهان کي، ۽ جيڪي ٻڌندا تنهن کي وڌيڪ ڏنو ويندو.
25ڇالاءِ جو جنهن وٽ آهي، تنهن کي ڏنو ويندو، ۽ جنهن وٽ ڪونهي، تنهن کان اهو ورتو ويندو جيڪو وٽس آهي.
26فَقَالَ " :خدا جي بادشاهت اهڙي آهي، جهڙي ماڻهوءَ زمين ۾ ٻج اڇلائي.
27۽ سمهڻ گهرجي، ۽ رات ۽ ڏينهن جاڳڻ، ۽ ٻج بهار ۽ وڌڻ گهرجي، اهو نه ڄاڻندو آهي ڪيئن.
28ڇالاءِ جو زمين پاڻ مان ميوو ڪيندي آهي .پهريائين ٻلي، پوءِ ڪن، ان کان پوءِ ڪن ۾ پورو مکڻ.
29پر جڏهن ميوو اچي ٿو، تڏهن هو هڪدم ڏاٽو وجهي ٿو، ڇالاءِ جو فصل اچي ويو آهي.
30فَقَالَ لَهُ " :اسان خدا جي بادشاهت کي ڪهڙيءَ طرح ڀيٽايون؟ يا اسان ان کي ڪهڙي مقابلي سان ڀيٽيون؟
31اهو سرنهن جي داڻي وانگر آهي، جيڪو جڏهن زمين ۾ پوکيو وڃي ٿو، تڏهن زمين جي سڀني داڻن کان گهٽ آهي.
32پر جڏهن پوکيو وڃي ٿو، تڏهن اُڀري ٿو ۽ سڀني ٻوٽن کان وڏو ٿئي ٿو ۽ وڏيون ٽاريون ڪڍي ٿو .ته جيئن هوا جا پکي ان جي ڇانو
هيٺ رهن.
33۽ ڪيترن ئي مثالن سان هن انهن کي اهو ڪلام ٻڌايو، جيئن اهي ٻڌي سگهندا هئا.
34پر هن انهن سان هڪڙي مثال جي ڳالهه نه ڪئي ۽ جڏهن اهي اڪيلا هئا، تڏهن هن پنهنجي شاگردن کي سڀ ڳالهيون بيان ڪيون.
35انهيءَ ئي ڏينهن جڏهن شام ٿي ته هن انهن کي چيو ته "هلو، هلو، ٻئي پاسي لنگهي.
36جڏهن انهن ميڙ کي روانو ڪيو، تڏهن هن کي جهڙيءَ طرح ٻيڙيءَ ۾ به وٺي ويا .۽ هن سان گڏ ٻيا ننڍا ٻيڙيون به هيون.
37واءُ جو وڏو طوفان آيو ۽ لهرون ٻيڙيءَ ۾ ائين اٿڪي پيون، جو ٻيڙي پرجي ويئي.
38پوءِ هو ٻيڙيءَ جي پوئين حصي ۾ هڪڙي تکي تي سمهي رهيو هو ۽ هنن کيس جاڳائي چيو ته "اي استاد، ڇا توکي پرواهه نه آهي ته
اسين تباهه ٿي وڃون؟
39پوءِ هو اُٿيو ۽ واءُ کي چرڪايو ۽ سمنڊ کي چيائين ته "سلامت ٿجو .۽ واءُ بند ٿي وئي، ۽ اتي هڪ وڏو امن هو.
40فَقَالَ لَهُ " :اوهين ايترو ڊڄو ڇو آهيو؟ اهو ڪيئن آهي ته توهان کي يقين نه آهي؟
41اهي ڏاڍا ڊڄي ويا ۽ هڪٻئي کي چوڻ لڳا ته "هيءُ ڪهڙو ماڻهو آهي، جو واءُ ۽ سمنڊ به هن جو چيو مڃين؟

باب 5

1۽ اهي سمنڊ جي ٻيءَ پر گدرين جي ملڪ ۾ آيا.
2جڏهن هو ٻيڙيءَ مان لٿو، تڏهن هڪدم کيس قبرن مان هڪڙو ماڻهو مليو جنهن کي ڀوت هو.
3جنهن کي قبرن جي وچ ۾ رهيو هو .۽ ڪو به ماڻهو کيس زنجيرن سان جڪڙي نه سگهيو، نه.
4ڇالاءِ جو هن کي اڪثر زنجيرن ۽ زنجيرن سان جڪڙيل رهيو هو ۽ زنجيرن کي ٽوڙي ڦاٽي پيو هو ۽ زنجيرن کي ٽڪرا
ٽڪرا ٽڪرا ڪري ڇڏيو هو، سو ڪوبه ماڻهو کيس وجهي نه سگهيو هو.
5هو هميشه رات ڏينهن جبلن ۽ قبرن ۾ روئندو هو ۽ پاڻ کي پٿرن سان ويندو هو.
6پر جڏهن هن عيسيٰ کي پري ڏٺو، تڏهن ڊوڙي کيس سجدو ڪيائين.
7۽ وڏي واڪي رڙ ڪري چيائين ته "اي عيسيٰ، تون مٿاهين خدا جو فرزند آهين، مون کي تو سان ڇا واسطو آهي؟ مان توکي خدا جو
قسم ڏيان ٿو ته مون کي ايذائڻ نه ڏي.
8ڇالاءِ جو هن کيس چيو ته "اي ناپاڪ روح، انهيءَ ماڻهوءَ مان نڪري اچ.

9تنهن ڪانئس پڇيو ته ”تنهنجو نالو ڇا آهي؟ هن جواب ڏنو ته ”منهنجو نالو لشڪر آهي، ڇالاءِ جو اسين گهڻا آهيون.
10هن کيس ڏاڍي منٿ ڪئي ته انهن کي ملڪ کان ٻاهر نه موڪليو.
11هاڻي اتي جبلن جي ويجهو سوئرن جو هڪڙو وڏو ڌڻ چرندو هو.
12سڀني ڀوتن کيس منٿ ڪري چيو ته ”اسان کي سوئرن ۾ موڪل، ته جيئن اسين انهن ۾ داخل ٿيون.
13پوءِ عيسيٰ انهن کي موڪل ڏني ۽ ناپاڪ ڀوت نڪري ويا ۽ سوئرن ۾ گهڙي ويا ۽ اهو ڌڻ ڏاڍي زور سان سمنڊ ۾ هڪڙي اونهي
جاءِ تي ڀڄي ويا،)اهي اٽڪل ٻه هزار هئا (۽ سمنڊ ۾ ٻڏي ويا.
14۽ جيڪي سوئرن کي ڪارائيندا هئا، سي ڀڄي ويا ۽ اها خبر شهر ۽ ملڪ ۾ پڌايائون ۽ اهي ٻاهر ويا ته ڏسڻ لاءِ اهو ڇا ٿيو آهي.
15پوءِ اهي عيسيٰ وٽ آيا ۽ ڏٺائون ته جنهن کي شيطان ورتل هو ۽ لشڪر ڪنيو هو، ويٺو هو، ڪپڙا پهريل هو ۽ ساڄي دماغ ۾ هو، سو
ڊڄي ويا.
16جن اهو ڏٺو، تن انهن کي ٻڌايو ته اهو ڪيئن ٿيو جنهن کي شيطان ورتل هو ۽ سوئر بابت.
17پوءِ اهي کيس دعا ڪرڻ لڳا ته هو پنهنجي ساحل کان هليو وڃي.
18جڏهن هو ٻيڙيءَ ۾ چڙهي ويو، تڏهن جنهن کي شيطان ورتل هو تنهن کيس دعا گهري ته ”هن سان گڏ هجي.
19تڏهن ٻه عيسيٰ هن کي تڪليف نه ڏني، بلڪ کيس چيائين ته ”گهر وڃ پنهنجي دوستن وٽ ۽ کين ٻڌاءِ ته خداوند تو لاءِ ڪيڏا نه وڏا
ڪم ڪيا آهن ۽ توتي رحم ڪيو آهي.
20پوءِ هو هليو ويو ۽ ڊيڪاپولس ۾ پڌرو ڪرڻ لڳو ته عيسيٰ هن لاءِ ڪيڏا نه وڏا ڪم ڪيا آهن، سو سڀ ماڻهو عجب ۾ پئجي ويا.
21جڏهن عيسيٰ ٻيهر ٻيڙيءَ ذريعي ٻيءَ پر لنگهيو ته گهڻا ماڻهو مٿس اچي گڏ ٿيا ۽ هو سمنڊ جي ويجهو هو.
22پوءِ اتي عبادت خاني جي حاڪمن مان هڪڙو اچي ٿو، جنهن جو نالو يائرس آهي ۽ جڏهن هن کي ڏٺائين ته سندس پيرن تي ڪري
پيو،
23۽ کيس ڏاڍي منٿ ڪندي چيائين ته ”منهنجي ننڍڙي ڌيءَ موت جي ڪناري تي بيٺي آهي، اَءٌ تو کي دعا ٿو ڏيان ته اچو ۽ مٿس هٿ
رکو، ته جيئن هو چڱو ڀلو ٿئي ۽ هوءَ رهندي.
24عيسيٰ ساڻس گڏ هليو ۽ گهڻا ماڻهو هن جي پٺيان هلڻ لڳا، ۽ مٿس گڏ ٿيا.
25۽ هڪڙي عورت، جنهن کي ٻارهن سالن کان رت جو مسئلو هو.
26۽ ڪيترن ئي طبيبن جون ڪيترين ئي تڪليفون برداشت ڪيون، ۽ جيڪي ڪجهه هو سو خرچ ڪري ڇڏيو، پر ڪجھ به بهتر نه
ٿيو، بلڪ وڌيڪ خراب ٿي ويو.
27جڏهن هن عيسيٰ بابت ٻڌو، تڏهن پٺيءَ ۾ آئي ۽ سندس ڪپڙن کي هٿ ڪيائين.
28ڇالاءِ جو هن چيو ته ”جيڪڏهن اَءٌ رڳو هن جي ڪپڙن کي هٿ لڪائيندس، تڏهن چڱو ڀلو ٿي ويندس.
29۽ فوري طور تي سندس رت جو چشمو سڪي ويو ۽ هن پنهنجي جسم ۾ محسوس ڪيو ته هوءَ ان وبا مان شفاياب ٿي وئي آهي.
30تنهن تي عيسيٰ، هڪدم پاڻ کي ڄاڻي ورتو ته هن مان نيڪي نڪري وئي آهي، سو کيس پاسي ۾ ڦيرائي چيائين ته ”منهنجي ڪپڙن
کي ڪنهن هٿ لاتو؟
31تنهن تي سندس شاگردن کيس چيو ته ”تون ڏسين ٿو ته ميڙ تو وٽ اچي پيو آهي، ڇالاءِ جو تون چوين ٿو ته ڪنهن مون کي هٿ
ڪيو؟
32پوءِ چوڌاري نهاريائين ته انهيءَ عورت کي ڏسي جنهن اهو ڪم ڪيو آهي.
33پر اها عورت ڊڄندي ۽ ڏڪندي ڄاڻي ٿي، ڇالاءِ جو هن ۾ ڇا آهي، سو اچي عيسيٰ وٽ ڪري پيو ۽ کيس سڄي حقيقت ٻڌائي وئي.
34فَقَالَ لَهُ ” :ڌيءَ، تنهنجي ايمان تو کي چڱو ڀلو ڪيو آهي .سلامتي سان وڃو، ۽ پنهنجي آفت کان پوري ٿي.
35جڏهن هو ڳالهائي رهيو هو، تڏهن عبادت خاني جي حاڪم جي گهر مان ڪو ماڻهو آيو، جنهن چيو ته ”تنهنجي ڌيءَ مري وئي
آهي، پوءِ استاد کي وڌيڪ تڪليف ڇو ٿا ڏيو؟
36جيئن ئي عيسيٰ اهي ڳالهيون ٻڌيون، تڏهن عبادت خاني جي حاڪم کي چيائين ته ”ڊڄو نه، رڳو ايمان آڻيو.
37تنهنڪري هن پطرس، يعقوب ۽ يعقوب جي ڀاءُ يوحنا کان سواءِ ڪنهن کي به پنهنجي پٺيان اچڻ نه ڏنو.
38پوءِ هو عبادت خاني جي حاڪم جي گهر آيو ۽ ڏٺائين ته گوڙ، جيڪي روئي رهيا هئا ۽ ڏاڍا روئي رهيا هئا.
39جڏهن هو اندر آيو، تڏهن انهن کي چيائين ته ”اوهين ائين ڇو ٿا ڪريو ۽ روئو؟ ڇوڪري مئل ناهي، پر سمهي رهي آهي.
40۽ اهي کيس ٺٺولي ڪرڻ لاءِ کلڻ لڳا .پر جڏهن هن انهن سڀني کي ٻاهر ڪڍي ڇڏيو، تڏهن هو ڇوڪريءَ جي پيءُ ۽ ماءُ کي ۽
جيڪي ساڻس گڏ هئا، تن کي وٺي اندر داخل ٿيو جتي ڇوڪري ليٽيل هئي.
41پوءِ هن ڇوڪريءَ کي هٿ کان وٺي چيو ته ”تليٿا ڪومي .جنهن جو مطلب آهي، ڇوڪري، مان توکي چوان ٿو، اٿ.
42تنهنڪري ڇوڪري اُٿي ۽ هلڻ لڳي .ڇاڪاڻ ته هوءَ ٻارهن سالن جي هئي ۽ وڏي عجب ۾ پئجي ويا.
43هن انهن کي سخت تاڪيد ڪئي ته ڪنهن ماڻهوءَ کي خبر نه پوي ۽ حڪم ڏنو ته کيس کائڻ لاءِ ڪجهه ڏنو وڃي.

باب 6

1هو اتان نڪري پنهنجي ملڪ ۾ آيو ۽ سندس شاگرد سندس پيروي ڪندا.
2جڏهن سبت جو ڏينهن آيو تڏهن هو عبادت خاني ۾ تعليم ڏيڻ لڳو ۽ ڪيترائي ماڻهو اهو ٻڌي عجب ۾ پئجي ويا ۽ چوڻ لڳا ته ”هن
ماڻهوءَ کي هي ڳالهيون ڪٿان آيون؟ ۽ اها ڪهڙي دانائي آهي جيڪا هن کي ڏني وئي آهي، جو اهڙا عظيم ڪم سندس هٿن سان ڪيا ويا
آهن؟
3ڇا هي اهو ڪاريگر نه آهي، جيڪو مريم جو پٽ، يعقوب، يوسيس، يهوداه ۽ شمعون جو ڀاءُ آهي؟ ۽ هن جون ڀينرون هتي اسان سان گڏ
نه آهن؟ ۽ اهي مٿس ناراض ٿيا.

4پر عيسيٰ انهن کي چيو ته ”پيغمبر جي بي عزتي نه ٿيندي آهي، پر پنهنجي وطن، پنهنجي مائٽن ۽ پنهنجي گهر ۾.
5۽ هو ڪوبه وڏو ڪم ڪري نه سگهيو، سواءِ انهيءَ جي جو هن پنهنجا هٿ ڪجهه بيمار ماڻهن تي رکي کين شفا ڏني.
6هو انهن جي بي ايمانيءَ جي ڪري عجب ۾ پئجي ويو .۽ هو ڳوٺن ۾ گهمندو، درس ڏيندو رهيو.
7پوءِ هن ٻارهن شاگردن کي پاڻ وٽ سڏيو ۽ انهن کي ٻن ٻن ڪري موڪلڻ لڳو .۽ انهن کي ناپاڪ روحن تي اختيار ڏنو.
8۽ انهن کي حڪم ڏنو ته سفر لاءِ ڪجهه به نه وٺو، رڳو هڪڙي لٺ کان سواءِ .هنن جي پرس ۾ نه ماني، نه پئسا.
9پر جوتن سان ڍڪيل رهو .۽ به ڪپڙا نه پائڻ.
10فَقَالَ لَهُ » :جَهَا جَهُوَ مِنَ الْأَرْضِ فِي الْأَرْضِ إِلَى النَّاسِ.
11۽ جيڪي اوهان کي قبول نه ڪندا ۽ نڪي اوهان کي ٻڌندا، جڏهن اوهين اتان روانو ٿيو، انهن جي خلاف شاهدي لاءِ پنهنجن پيرن جي
مٽي ڌوءِ .آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته قيامت جي ڏينهن سدوم ۽ عموره لاءِ اهو وڌيڪ برداشت جوڳو هوندو، انهيءَ شهر کان.
12پوءِ اهي ٻاهر ويا ۽ منادي ڪيائون ته ماڻهن کي توبهه ڪرڻ گهرجي.
13انهن ڪيترن ئي ڀوتن کي ڪڍيو ۽ ڪيترن ئي بيمارن کي تيل مکي چڱو ڀلو ڪيائين.
14۽ بادشاهه هيروديس هن جي باري ۾ ٻڌو) .ڇاڪاڻ ته هن جو نالو سڄي دنيا ۾ پکڙجي ويو هو (:۽ هن چيو ته يوحنا بپتسما ڏيڻ وارو
مئلن مان جيئرو ٿي چڪو هو، ۽ تنهن ڪري هن ۾ عظيم ڪم پاڻ کي ظاهر ڪن ٿا.
15ٻين چيو ته ”هي الياس آهي .۽ ٻين چيو ته، اهو هڪڙو نبي آهي، يا نبين مان هڪڙو آهي.
16پر هيروديس جڏهن اهو ٻڌو تڏهن چيائين ته ”هي يحيٰ آهي، جنهن جو مٿو ڪپي ائم، هو مئلن مان جيئرو ٿي اٿيو آهي.
17ڇالاءِ جو هيروديس پاڻ ٻاهر موڪليو هو ۽ يوحنا کي پڪڙي سندس ڀاءُ فلپس جي زال هيروداس جي خاطر کيس جيل ۾ وڌو هو،
ڇالاءِ جو هن ساڻس شادي ڪئي هئي.
18ڇالاءِ جو يوحنا هيروديس کي چيو هو ته ”توکي پنهنجي ڀاءُ جي زال رکڻ جائز نه آهي.
19تنهنڪري هيروداس هن سان جهيڙو ڪري کيس ماري ڇڏي ها .پر هوءَ نه ٿي سگهي:
20ڇالاءِ جو هيروديس يوحنا کان ڊڄندو هو، ڇاڪاڻ ته اهو ڄاڻندو هو ته هو هڪڙو سچو ۽ پاڪ ماڻهو آهي، تنهنڪري هن جو
خيال رکيو .۽ جڏهن هن کي ٻڌو، تڏهن ڪيترائي ڪم ڪيا، ۽ خوشيءَ سان ٻڌو.
21جڏهن مناسب ڏينهن آيو، تڏهن هيروديس پنهنجي جنم ڏينهن تي پنهنجن سردارن، سردارن ۽ گليل جي سردارن لاءِ ماني کاڌي.
22جڏهن هيروداس جي ڌيءَ اندر آئي ۽ ناچ ڪري هيروديس ۽ ساڻس گڏ ويهندڙن کي خوش ڪيائين، تڏهن بادشاهه ڇوڪريءَ کي چيو
ته ”جيڪو گهري سو مون کان گهر، آءٌ توکي ڏيندس.
23پوءِ هن کي قسم ڏنائين ته ”جيڪو تو مون کان گهرندو، سو آءٌ تو کي ڏيندس، پنهنجي اڌ بادشاهت تائين.
24پوءِ هوءَ ٻاهر نڪري ويئي ۽ پنهنجي ماءُ کي چيو ته ”آءٌ ڇا پڇان؟ ۽ هن چيو ته، يوحنا بپتسما ڏيڻ وارو سر.
25پوءِ هوءَ تڪڙ ۾ اچي بادشاهه وٽ آئي ۽ پڇيائينس ته ”آءٌ چاهيان ٿو ته تون مون کي يوحنا بپتسما ڏيڻ واري جو مٿو چاڙهيو.
26۽ بادشاهه کي ڏاڍو افسوس ٿيو .اجان تائين هن جي قسم جي خاطر، ۽ انهن جي خاطر جيڪي هن سان گڏ ويٺا هئا، هن کي رد نه
ڪندو.
27تنهن تي بادشاهه هڪڙي جلاد کي موڪليو ۽ حڪم ڏنو ته سندس مٿو آندو وڃي، سو ويو ۽ سندس مٿو جيل ۾ وڍي ڇڏيائين.
28هن پنهنجو مٿو چارجر ۾ ڪٽي ڇوڪريءَ کي ڏنو ۽ ڇوڪريءَ اهو پنهنجي ماءُ کي ڏنو.
29جڏهن هن جي شاگردن اهو ٻڌو ته اهي آيا ۽ سندس لاش ڪٽائي قبر ۾ دفن ڪيائون.
30پوءِ رسول عيسيٰ وٽ اچي گڏ ٿيا ۽ کيس سڀ ڳالهيون ٻڌايون، جيڪي ڪجهه هنن ڪيو هو ۽ ڇا سيکاريو هو.
31فَقَالَ لَهُ » :وَأَنْتُمْ فِي الْأَرْبَانِ وَأَنْتَرُوا فِي الْأَرْضِ :لَا يَرْجِعُ الْمُسْتَقِينَ وَلَهُمْ فِي الْأَرْضِ.
32پوءِ اهي هڪڙي ويران هنڌ ڏانهن ٻيڙيءَ ۾ اڪيلائيءَ ۾ روانا ٿيا.
33پوءِ ماڻهن انهن کي هلندي ڏٺو ۽ گهڻن ئي کيس سڃاتو ۽ سڀني شهرن مان ڊوڙي ڊوڙي اتان نڪري ويا ۽ اچي ساڻس گڏ ٿيا.
34جڏهن عيسيٰ ٻاهر نڪتو ته گهڻا ماڻهو ڏٺائين ۽ کين انهن تي رحم اچي ويو، ڇالاءِ جو اهي رڍن وانگر هيون جن کي ريڍار نه هو،
سو انهن کي گهڻيون ئي ڳالهيون سيکارڻ لڳو.
35جڏهن ڏينهن گهڻو گذري ويو، تڏهن سندس شاگرد وٽس آيا ۽ چيائونس ته ”هيءَ ويران جاءِ آهي ۽ هاڻي وقت گهڻو گذري ويو آهي.
36انهن کي موڪل ڏيو ته هو آس پاس جي ڳوٺن ۽ ڳوٺن ۾ وڃي ماني خريد ڪن، ڇالاءِ جو وٽن کائڻ لاءِ ڪجهه به ڪونهي.
37هن انهن کي جواب ڏنو ته ”اوهين کين کائڻ ڏيو .انهن کيس چيو ته ”ڇا اسين وڃون ۽ ٻن سؤ سؤ پئسن جي ماني خريد ڪري کين
کائڻ لاءِ ڏيون؟
38هن انهن کي چيو ته ”اوهان وٽ ڪيتريون مانيون آهن؟ وڃو ۽ ڏسو .۽ جڏهن ڄاڻندا آهن، چوندا آهن، پنج، ۽ ٻه مڇيون.
39هن انهن کي حڪم ڏنو ته ”سڀني کي ٽوليون ڪري سائي گهاس تي ويهارو.
40۽ اهي صفن ۾ ويهي رهيا، سوين ۽ پنجاهه.
41جڏهن هن پنج مانيون ۽ ٻه مڇيون کنيون، تڏهن آسمان ڏانهن نهاري دعا گهريائين ۽ مانيون ڀڃي پنهنجن شاگردن کي ڏنائين ته انهن
جي اڳيان رکيائين .۽ ٻه مڇيون هن سڀني ۾ ورهائي ڇڏيون.
42سڀني کائين ۽ ڍاڪا ٿيا.
43پوءِ انهن ٻارهن ٽوڪريون کنيون ۽ مڇين جا ٽڪر ڀريون.
44جن ماني کائي سي اٽڪل پنج هزار ماڻهو هئا.
45هن فوري طور تي پنهنجن شاگردن کي ٻيڙيءَ ۾ چڙهڻ لاءِ مجبور ڪيو ته هو ٻيءَ ڪناري کان پهريائين بيت صيدا ڏانهن وڃو،
جڏهن هو ماڻهن کي روانو ڪري رهيو هو.
46جڏهن هن انهن کي موڪليو ته هو دعا گهرڻ لاءِ هڪڙي جبل ڏانهن روانو ٿيو.
47جڏهن شام ٿي تڏهن ٻيڙي سمنڊ جي وچ ۾ هئي ۽ هو اڪيلو زمين تي.

48هن ڏٺو تہ انهن کي قطار ۾ ٻيهي محنت ڪندي .چالاءِ جو هوا انهن جي برعڪس هئي، ۽ رات جي چوٿين وڳي هو انهن وٽ آيو، سمنڊ تي هلندو، ۽ انهن وٽان لنگهيو.
49پر جڏهن هنن ڪيس سمنڊ تي هلندي ڏٺو، تڏهن سمجهيائون تہ ڪو ڀوت آهي، ۽ رڙ ڪري چوڻ لڳا تہ
50چالاءِ جو انهن سڀني ڪيس ڏٺو ۽ پريشان ٿيا .۽ فوري طور تي هن انهن سان ڳالهايو، ۽ انهن کي چيو تہ ”خوش رهو، اهو آءٌ آهيان . ڊڄو نہ.
51پوءِ هو انهن ڏانهن ٻيڙيءَ ۾ چڙهي ويو .۽ واء بند ٿي وئي :۽ اهي پاڻ ۾ تمام گهڻو حيران ٿي ويا، ۽ حيران ٿي ويا.
52چالاءِ جو انهن مانيءَ جي معجزي تي ڌيان نہ ڏنو، چالاءِ جو سندن دل سخت ٿي ويئي هئي.
53پوءِ جڏهن اهي پار ٿيا، تڏهن گنيسرت جي ملڪ ۾ آيا ۽ ڪنڌيءَ ڏانهن ويا.
54جڏهن اهي ٻيڙيءَ مان لٿا، تڏهن ڪيس سڃاتائون.
55۽ انهيءَ سڄي علائقي ۾ چوڌاري ڊوڙڻ لڳا ۽ جيڪي بيمار هئا، تن کي بسترن تي کڻڻ لڳا، جتي ڪين خبر پئي تہ هو آهي.
56۽ هو جتي بہ ويو، ڳوٺن، شهرن يا ملڪ ۾، انهن بيمارن کي گهٽين ۾ ليٽايو، ۽ ڪيس منٿون ڪيائون تہ جيڪڏهن هيءُ هُجي تہ هُن جي ڪپڙي جي سرحد ڪانسواءِ، ۽ جيترا ڪيس هٿ لاتو سي چڱو ڀلو ٿي ويا.

باب 7

1تنهن تي فريسي ۽ ڪي شريعت جا عالم، جيڪي يروشلم کان آيا هئا، سي ساڻس گڏ ٿيا.
2جڏهن هنن ڏٺو تہ سندس شاگردن مان ڪي پليت سان ماني کائين، يعني اڻ ڌوتل هٿن سان، تڏهن انهن ۾ ڏوهہ ڏٺائون.
3چالاءِ جو فريسي ۽ سڀئي يهودي بزرگن جي روايتن تي هٿ نہ ڌوئن، سو نہ کائين.
4۽ جڏهن بازار مان نڪرندا آهن، تڏهن اهي ڌوئي نہ ٿا کائين .۽ ٻيون بہ ڪيتريون ئي شيون آهن، جيڪي ڪين رکڻ لاءِ مليون آهن، جيئن پيالن، ٿانون، پيتل جي برتنن ۽ ميزن کي ڌوئڻ.
5تنهن تي فريسين ۽ شريعت جي عالمن ڪانئس پڇيو تہ ”چو نہ تنهنجا شاگرد بزرگن جي روايتن موجب هلائين، پر هٿن ڌوتل ماني کائين؟
6هن انهن کي جواب ڏنو تہ ”عيسياہ اوهان منافقن بابت چڱيءَ طرح اڳڪٿي ڪئي آهي، جيئن لکيل آهي تہ ”هي ماڻهو پنهنجن چپن سان منهنجي عزت ڪن ٿا، پر انهن جي دل مون کان پري آهي.
7جيتوڻيڪ اهي منهنجي پوڄا اجائي ٿا ڪن، سيکارين ٿا ماڻهن جا حڪم عقيدن لاءِ.
8خدا جي حڪم کي ڇڏي ڏيڻ جي ڪري، اوهين ماڻهن جي روايت کي رکو ٿا، جيئن ٿانو ۽ پيالو ڌوئڻ، ۽ اهڙيون ٻيون ڪيتريون ئي شيون جيڪي اوهين ڪندا آهيو.
9فَقَالَ :فَقَالَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ أَنْتُمْ فِي الْأَمْرِ، لَكُمْ تَعْمَلُونَ.
10چالاءِ جو موسيٰ چيو تہ ”پنهنجي پيءُ ۽ ماءُ جي عزت ڪر .۽، جيڪو پيءُ يا ماءُ کي لعنت ڪري، ان کي موت جي سزا ڏي.
11پر اوهين چئو ٿا تہ جيڪڏهن ڪو ماڻهو پنهنجي پيءُ يا ماءُ کي چوندو تہ ”اهو ڪوربان آهي، يعني اهو تحفو، جنهن سان تو کي مون مان فائدو ٿئي .هو آزاد هوندو.
12۽ اوهين ڪيس وڌيڪ تڪليف نہ ڏيو تہ اهو پنهنجي پيءُ يا ماءُ لاءِ ڪرڻ گهرجي.
13خدا جي ڪلام کي پنهنجي روايتن جي ذريعي، جيڪو توهان پهچايو آهي، بي اثر ڪيو، ۽ اهڙيون ڪيتريون ئي شيون اوهين ڪندا آهيو.
14جڏهن هن سڀني ماڻهن کي پاڻ ڏانهن سڏيو، تڏهن انهن کي چيائين تہ ”اوهان مان هر هڪ منهنجي ڳالهہ ٻڌو ۽ سمجهو.
15ماڻهوءَ کان سواءِ اهڙي ڪابہ شيءِ نہ آهي، جيڪا ان ۾ داخل ٿيڻ ڪيس پليت ڪري، پر جيڪي شيون هن مان نڪرنديون آهن، سي ئي ماڻهوءَ کي پليت ڪن ٿيون.
16جيڪڏهن ڪنهن ماڻهوءَ کي ڪن آهن سو ٻڌي.
17جڏهن هو ماڻهن مان گهر ۾ داخل ٿيو، تڏهن سندس شاگردن ڪانئس انهيءَ مثال بابت پڇيو.
18فَقَالَ لَهُ » :أَلَمْ تَعْلَمُونَ؟ ڇا توهان نٿا سمجهو، تہ جيڪا بہ شيءِ ٻاهران انسان ۾ داخل ٿئي ٿي، سا ڪيس پليت نہ ٿي ڪري سگهي.
19چالاءِ جو اهو سندس دل ۾ نہ، پر پيٽ ۾ داخل ٿئي ٿو ۽ سڀني گوشت کي صاف ڪري خشڪيءَ ۾ وڃي ٿو؟
20هن چيو تہ ”جيڪو ماڻهوءَ مان نڪرندو آهي، سو ماڻهوءَ کي پليت ٿو ڪري.
21چالاءِ جو ماڻهن جي اندران، ماڻهن جي دل مان، بڇڙا خيال، زنا، زنا، قتل،
22چوري، لالچ، بڇڙائي، ٺڳي، لالچ، بڇڙي نظر، ڪفر، وڏائي، بيوقوفي:
23اهي سڀ بڇڙا شيون اندر مان اچن ٿيون ۽ ماڻهوءَ کي پليت ڪن ٿيون.
24پوءِ هو اتان اٿيو ۽ صور ۽ صيدا جي حدن ۾ ويو ۽ هڪڙي گهر ۾ گهڙيو، جتي ڪنهن کي خبر نہ پوي، پر هو لڪائي نہ سگهيو.
25چالاءِ جو هڪڙي عورت، جنهن جي جوان ڌيءَ کي ناپاڪ ڀوت هو، تنهن اهو ٻڌو، سو آئي ۽ سندس پيرن تي ڪري پئي.
26اها عورت يوناني هئي، قوم جي لحاظ کان سائروفينيشين هئي .۽ هن ڪيس عرض ڪيو تہ هو پنهنجي ڌيءَ مان شيطان کي ڪڍي.
27پر عيسيٰ ڪيس چيو تہ ”پهرين ٻارن کي ڍاڪر پائڻ ڏيو، چالاءِ جو ٻارن جي ماني کڻي ڪتن ڏانهن اڇلائڻ مناسب نہ آهي.
28تنهن تي هن وراڻيو تہ ”هائو، خداوند، اجا تائين ڪتن جي ميز هيٺان ٻارن جا ٽڪرا کائيندا آهن.
29فَقَالَ لَهُ، فَقَالَ لَهُ فِي الْأَرْضِ .شيطان تنهنجي ڌيءَ مان نڪري ويو آهي.
30جڏهن هوءَ پنهنجي گهر آئي، تڏهن ڏٺائين تہ شيطان نڪري ويو آهي ۽ سندس ڌيءَ بستري تي ليٽيل آهي.
31وري هو صور ۽ صيدا جي ڪنارن مان نڪري ڊيڪاپولس جي ڪنارن مان ٿيندو گليل سمنڊ ۾ آيو.
32پوءِ اهي وٽس هڪڙي کي وٺي آيا، جيڪو ٻوڙو هو، ۽ سندس ڳالهائڻ ۾ رڪاوٽ هئي .۽ اهي ڪيس عرض ڪن ٿا تہ پنهنجو هٿ مٿس رکي.

33تنهن تي هو هن کي ميڙ کان ڌار ڪري پنهنجن ڪنن ۾ آڱريون وجهي ٿو، ۽ پنهنجي زبان کي هٿ ڪيائين.
34فَقَالَ لَهُ فِي السَّمَاءِ، وَقَالَ لَهُ" :اَفَطَا، يعني "کليل.
35فَقَالَ فِي الْأَرْضِ فِي الْأَرْضِ فِي الْأَرْضِ فِي الْأَرْضِ فِي الْأَرْضِ.
36هن انهن کي تاڪيد ڪئي ته اهي ڪنهن کي به نه ٻڌائجن، پر جيتري قدر هو کين تاڪيد ڪندو رهيو، اوترو ئي انهن ان کي شايع ڪيو.
37۽ بيحد عجب ۾ پئجي ويا ۽ چوڻ لڳا ته "هن هر شيءِ چڱيءَ طرح ڪئي آهي، هو ٻوڙن کي ٻڌي ٿو ۽ گونگن کي ڳالهائي ٿو.

باب 8

1انهن ڏينهن ۾ ميڙ تمام گهڻو هو ۽ وٽن کائڻ لاءِ ڪجهه به نه هو، تنهنڪري عيسيٰ پنهنجن شاگردن کي پاڻ وٽ سڏي چيو ته
2مون کي ماڻهن تي رحم اچي ٿو، ڇاڪاڻ ته اهي مون سان گڏ ٽي ڏينهن ٿيا آهن ۽ وٽن کائڻ لاءِ ڪجهه به ڪونهي.
3جيڪڏهن آءٌ انهن کي سندن گهرن ڏانهن روزي سان موڪلائي ڇڏيان، ته اهي رستي تي بيهوش ٿي پوندا، ڇالاءِ جو انهن مان ڪيترائي پري کان آيا هئا.
4تنهن تي سندس شاگردن وراڻيو ته "هنن ماڻهن کي هتي رڻ پٽ ۾ ماني ڪٿان ماني ڏئي؟
5پوءِ انهن کان پڇيائين ته "اوهان وٽ ڪيتريون مانيون آهن؟ ۽ چيائون، ست.
6هن ماڻهن کي حڪم ڏنو ته "زمين تي ويهي رهو، پوءِ ست مانيون کڻي شڪر ڪري پڇي پنهنجن شاگردن کي ڏنائين ته انهن جي اڳيان رکيائين .۽ انهن انهن کي ماڻهن جي اڳيان مقرر ڪيو.
7انهن وٽ ٿوريون ننڍيون مڇيون هيون، ۽ هن برڪت ڏني ۽ حڪم ڏنو ته انهن کي به انهن جي اڳيان رکي.
8پوءِ انهن کاڌو ۽ ڍاڪر ڍاتو، پوءِ انهن ست ٽوڪريون رهجي ويل گوشت مان کنيو.
9جيڪي کائين سي اٽڪل چار هزار هئا، سو هن انهن کي روانو ڪيو.
10هو فوراً پنهنجن شاگردن سميت ٻيڙيءَ ۾ چڙهي دلمنوٿا جي علائقي ۾ آيو.
11تنهن تي فريسي ٻاهر نڪري آيا ۽ ڪائنس سوال ڪرڻ لڳا، انهيءَ لاءِ آسمان مان ڪا نشاني ڳوليائين ۽ کيس پرکڻ لڳا.
12پوءِ هن پنهنجي روح ۾ اوندهه رڙ ڪري چيو ته "هيءَ پيڙهيءَ کي نشان ڇو ٿو ڳولين؟ آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته هن نسل کي ڪابه نشاني نه ڏني ويندي.
13پوءِ هو انهن کي ڇڏي وري ٻيڙيءَ ۾ گهڙي ٻئي پاسي هليو ويو.
14هاڻي شاگرد ماني کڻڻ وسري ويا هئا ۽ ٻيڙيءَ ۾ انهن وٽ هڪڙي مانيءَ کان وڌيڪ ڪونهي.
15هن انهن کي تاڪيد ڪندي چيو ته "خبردار ٿجو، فريسين جي خميري ۽ هيروديس جي خمير کان هوشيار ٿجو.
16پوءِ پاڻ ۾ بحث ڪرڻ لڳا ته "هو آهي جو اسان وٽ ماني ڪونهي.
17جڏهن عيسيٰ کي اها خبر پئي تڏهن انهن کي چيائين ته "ڇو ٿا سمجهو، ڇالاءِ جو اوهان وٽ ماني نه آهي؟ اڃا نه ٿا ڄاڻو، نه سمجهو؟ ڇا توهان جي دل اڃا تائين سخت آهي؟
18اکيون هجن، ڇا تون ڏسين ٿو؟ ۽ ڪنن وارا، نه ٿا ٻڌين؟ ۽ توهان کي ياد نه آهي ڇا؟
19جڏهن مون پنجن مانيون پنج هزارن ۾ ڀڃي ڇڏيون، تڏهن اوهان ٽڪڙن سان ڀريل ڪيتريون ٽوڪريون کنيون؟ چون ٿا ته ٻارهن.
20۽ جڏهن ستن چئن هزارن مان، توهان ڪيتريون ٽوڪريون ٽڪرن سان ڀريون؟ ۽ چيائون، ست.
21تنهن تي هن انهن کي چيو ته "اوهين ڪيئن نه ٿا سمجهو؟
22۽ هو بيت صيدا ڏانهن آيو .۽ اُهي هڪ انڌي ماڻهوءَ کي وٽس وٺي آيا ۽ منٿ ڪيائون ته کيس هٿ لاهي.
23تنهن تي هو انڌيءَ کي هٿ کان وٺي شهر کان ٻاهر وٺي ويو .۽ جڏهن هن پنهنجي اکين تي ٿڪايو، ۽ پنهنجا هٿ مٿس رکيا، هن کان پڇيو ته ڇا هن کي ڏسڻ گهرجي؟
24هن مٿي نهاري چيو ته "آءٌ ماڻهن کي وڻن وانگر هلندي ڏسان ٿو.
25تنهن کان پوءِ هن پنهنجا هٿ وري هن جي اکين تي رکي کيس مٿي نهاريو ۽ هو بحال ٿيو ۽ هر هڪ ماڻهوءَ کي صاف صاف ڏٺائين.
26پوءِ هن کي سندس گهر موڪلائي چيائين ته "نهيءَ شهر ۾ وڃ، نڪي شهر ۾ ڪنهن کي ٻڌائجانءِ.
27عيسيٰ ۽ سندس شاگرد قيصريه فلپي جي شهرن ڏانهن نڪري ويا ۽ رستي ۾ پنهنجن شاگردن کان پڇيائين ته "ماڻهو ڇا ٿا چون ته آءٌ ڪير آهيان؟
28انهن وراڻيو ته "يحيٰ بپتسما ڏيڻ وارو، پر ڪي چون ٿا ته "الياس !۽ ٻيا، نبين مان هڪڙو.
29فَقَالَ لَهُ " :پر اوهين ڇئو ٿا ته آءٌ ڪير آهيان؟ تنهن تي پطرس جواب ڏنو ته "تون مسيح آهين.
30هن انهن کي تاڪيد ڪئي ته هن بابت ڪنهن کي به نه ٻڌائجو.
31پوءِ هو انهن کي سيکارڻ لڳو ته ابن آدم کي گهڻا ئي ڏک سهڻا پوندا ۽ بزرگن، سردار ڪاهنن ۽ شريعت جي عالمن کان رد ڪيو ويندو ۽ ماريو ويندو ۽ ٽن ڏينهن کان پوءِ وري جيئرو ٿيندو.
32هن اهو ڳالهيون پڌريون ڪيون .۽ پطرس کيس وٺي ويو، ۽ کيس ڇنڊڇاڻ ڪرڻ لڳو.
33پر جڏهن هو ڦري پنهنجن شاگردن ڏانهن نهاري ته پطرس کي ڇڙٻ ڏيندي چيائين ته "اي شيطان، مون کان هليو وڃ، ڇالاءِ جو تون خدا جون شيون نه پر ماڻهن جون آهن.
34جڏهن هن پنهنجي شاگردن سان گڏ ماڻهن کي به پاڻ ڏانهن سڏيو، تڏهن انهن کي چيائين ته "جيڪو به منهنجي پٺيان ايندو، سو پاڻ کي رد ڪري ۽ پنهنجو صليب کڻي منهنجي پٺيان هل.
35ڇالاءِ جو جيڪو پنهنجي جان بچائيندو سو اها وڃائيندو .پر جيڪو منهنجي ۽ انجيل جي خاطر پنهنجي جان وڃائيندو، اها ئي ان کي بچائيندو.

36چالاءِ جو ماڻهوءَ کي ڪهڙو فائدو، جيڪڏهن هو سڄي دنيا حاصل ڪري ۽ پنهنجو جان وڃائي ڇڏي؟
37يا ماڻهو پنهنجي جان جي بدلي ۾ ڇا ڏيندو؟
38تنهنڪري هن زناڪار ۽ گنهگار نسل ۾ جيڪو بہ مون کان ۽ منهنجي ڳالهين کان شرمسار ٿيندو .ابن آدم بہ انهيءَ کان شرمسار
ٿيندو، جڏهن هو پنهنجي پيءُ جي جلوي ۾ پاڪ ملائڪن سان گڏ ايندو.

باب 9

1هن انهن کي چيو تہ ”آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان تہ جيڪي هتي بيٺا آهن تن مان ڪي اهڙا آهن، جيڪي موت جو ذائقو نہ چکندا،
جيستائين خدا جي بادشاهت کي قدرت سان ايندي نہ ڏسندا.
2ڇهن ڏينهن کان پوءِ عيسيٰ پاڻ سان گڏ پطرس، يعقوب ۽ يوحنا کي هڪ مٿاهين جبل تي پاڻ وٽ وٺي ويو ۽ انهن جي اڳيان سندس روپ
بدلجي ويو.
3۽ سندس ڪپڙا چمڪندڙ ٿي ويا، برف وانگر سفيد .جيئن زمين تي ڪو بہ پورو ڪندڙ انهن کي اڇو نہ ڪري سگهي.
4فَأَلَيْسَ فِي مُوسَى وَلَيْسَ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَغْفِرُونَ.
5پطرس جواب ۾ عيسيٰ کي چيو تہ ”اي استاد، اسان جو هتي رهڻ چڱو آهي، اچو تہ ٽي خيما ٺاهيون .هڪڙو تنهنجي لاءِ، هڪڙو موسيٰ
لاءِ، ۽ هڪڙو الياس لاءِ.
6چالاءِ جو هن کي خبر نہ هئي تہ ڇا چوڻ گهرجي .ڇاڪاڻ تہ اهي سخت خوفزده هئا.
7پوءِ هڪڙو ڪڪر هو جنهن مٿن ڇانوَ ڪيو ۽ ڪڪر مان هڪڙو آواز آيو تہ ”هي منهنجو پيارو فرزند آهي، هن کي ٻڌو.
8اوچتو انهن چوڌاري نهاريو تہ عيسيٰ کان سواءِ ٻيو ڪوبہ ماڻهو نہ ڏٺائون.
9جڏهن هو جبل تان هيٺ لهي آيا، تڏهن هن کين تاڪيد ڪيو تہ جيڪي شيون ڏٺيون آهن سي ڪنهن کي بہ نہ ٻڌائجن، جيستائين ابن آدم
مئلن مان جيئرو نہ ٿئي.
10پوءِ انهن اها ڳالهہ پاڻ ۾ برقرار رکي هڪبئي کان سوال پئي ڪيو تہ مئلن مان جيئرو ٿيڻ جو مطلب ڇا آهي؟
11انهن کانئس پڇيو تہ ”شريعت جا عالم ڇو ٿا چون تہ پهريائين الياس جو اچڻ ضروري آهي؟
12هن جواب ڏنو تہ ”الياس سچ پچ پهريائين اچي ٿو ۽ سڀ شيون بحال ڪندو .۽ اهو ڪيئن ابن آدم جي باري ۾ لکيل آهي تہ کيس گهڻا
ئي ڏک سهڻا پوندا ۽ بي خبر رهندا.
13پر آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو تہ الياس سچ پچ آيو آهي، ۽ انهن هن سان ائين ڪيو، جيئن هن بابت لکيل آهي.
14جڏهن هو پنهنجن شاگردن وٽ آيو، تڏهن ڏٺائين تہ انهن جي چوڌاري هڪڙو وڏو ميڙ آهي ۽ شريعت جا عالم کانئن سوال ڪري رهيا
آهن.
15سڀني ماڻهو جڏهن هن کي ڏسندا هئا، تڏهن ڏاڍا عجب ۾ پئجي ويا ۽ ڊوڙندا کيس سلام ڪيائون.
16هن شريعت جي عالمن کان پڇيو تہ ”اوهين انهن کان ڪهڙو سوال ڪيو؟
17تنهن تي ميڙ مان هڪڙي وراڻيو تہ ”اي استاد، آءٌ پنهنجي پٽ کي تو وٽ وٺي آيو آهيان، جنهن کي گونگو روح آهي.
18۽ جتي هو هن کي وٺي ٿو، اهو کيس ڦاڙي ٿو، ۽ هو جهاگ ڪري ٿو، پنهنجن ڏندن سان ڪري ٿو، ۽ پنيس، ۽ مون اوهان جي
شاگردن کي چيو آهي تہ اهي کيس ٻاهر ڪڍن .۽ اهي نہ ڪري سگهيا.
19هن کيس جواب ڏنو تہ ”اي بي ايمان نسل، آءٌ ڪيستائين اوهان سان گڏ رهندس؟ مان توکي ڪيترو وقت برداشت ڪندس هن کي مون
وٽ آڻيو.
20۽ اهي کيس وٽس وٺي آيا، ۽ جڏهن هن کي ڏٺو، تڏهن روح کيس ڏڪيو .۽ هو زمين تي ڪري پيو، ۽ پٽ جي جهاگ ڪري پيو.
21پوءِ هن پنهنجن پيءُ کان پڇيو تہ ”ڪيترو عرصو گذريو آهي جو هن کي اهو آيو آهي؟ ۽ هن چيو تہ، هڪ ٻار جي.
22۽ ڪڏهن ڪڏهن هن کي باهہ ۾ ۽ پاڻيءَ ۾ اڇلايو آهي، کيس برباد ڪرڻ لاءِ، پر جيڪڏهن تون ڪجهہ ڪري سگهين، اسان تي رحم
ڪر ۽ اسان جي مدد ڪر.
23عيسيٰ کيس چيو تہ ”جيڪڏهن تون ايمان آڻي سگهين ٿو، تہ انهيءَ لاءِ سڀ ڪجهہ ٿي سگهي ٿو جيڪو ايمان آڻيندو.
24تنهن تي ٻار جو پيءُ رڙ ڪري ڳوڙها ڳاڙيندي چيو تہ ”اي خداوند، مون کي يقين آهي .تون منهنجي بي ايمان جي مدد ڪر.
25جڏهن عيسيٰ ڏٺو تہ ماڻهو ڊوڙندا اچن ٿا، تڏهن انهيءَ ڀوت کي ڇنائي چيو تہ ”اي گونگا ۽ ٻوڙا روح، آءٌ تو کي تاڪيد ٿو ڪريان تہ
هن مان ٻاهر نڪري وڃ ۽ وڌيڪ هن ۾ نہ گهڙيو.
26پوءِ روح رڙ ڪري کيس ڦاٽي پيو ۽ ان مان ٻاهر نڪري ويو، ۽ هو هڪڙو مئل هو .ايتري قدر جو ڪيترن ئي چيو تہ، هو مري ويو
آهي.
27پر عيسيٰ کيس هٿ کان وٺي مٿي کنيو .۽ هو اٿيو.
28جڏهن هو گهر ۾ آيو تہ سندس شاگردن اڪيلائي ۾ پڇيو تہ ”اسين هن کي ڇو نہ ڪڍي سگهياسين؟
29فَقَالَ لَهُ ” :اها قسم ڪنهن بہ شيءِ سان نہ ٿي نڪتي، پر نماز ۽ روزي سان.
30اهي اتان روانا ٿيا ۽ گليل مان لنگهي ويا .۽ هو نہ چاهيندو تہ ڪنهن بہ ماڻهو کي اهو ڄاڻڻ گهرجي.
31چالاءِ جو هن پنهنجن شاگردن کي سيکاريو ۽ چيو تہ ”ابن آدم ماڻهن جي هٿن ۾ ڪيو ويو آهي ۽ اهي کيس ماريندا .۽ ان کان پوء
هن کي قتل ڪيو ويندو، هو ٽئين ڏينهن جيئرو ٿيندو.
32پر اهي اها ڳالهہ نہ سمجهي سگهيا ۽ کانئس پڇڻ کان ڊنا.
33پوءِ هو ڪفرناحوم ۾ آيو ۽ گهر ۾ هو انهن کان پڇيائين تہ ”راهہ ۾ ڪهڙيءَ ڳالهہ تي پاڻ ۾ جهڳڙو ٿيو؟
34پر اهي خاموش رهيا، چالاءِ جو هنن پاڻ ۾ تڪرار ڪيو هو تہ سڀ کان وڏو ڪير ٿيڻ گهرجي.

35پوءِ هو ويهي رهيو ۽ ٻارهن شاگردن کي سڏي چيائين ته ”جيڪڏهن ڪو پهريون ٿيڻ گهري ته اهو ئي سڀني کان پوءِ ٿيندو ۽ سڀني
جو خادم ٿيندو.
36هن هڪڙي ٻار کي ورتو ۽ انهن جي وچ ۾ بيهاريو، ۽ جڏهن کيس پنهنجن هٿن ۾ ورتو، انهن کي چيو ته "
37جيڪوبه اهڙن ٻارن مان هڪڙي کي منهنجي نالي تي قبول ڪري، سو مون کي قبول ڪري ۽ جيڪو مون کي قبول ڪري سو مون
کي نه، پر انهيءَ کي قبول ڪري جنهن مون کي موڪليو آهي.
38يوحنا جواب ڏنو ته ”اي استاد، اسان هڪڙي کي تنهنجي نالي تي ڀوت ڪيڍندي ڏٺو آهي، پر هو اسان جي پٺيان نه ٿو هلي، پر اسان
کيس منع ڪئي، ڇاڪاڻ ته هو اسان جي پٺيان نه ٿو اچي.
39پر عيسيٰ چيو ته ”هن کي نه جهليو، ڇالاءِ جو ڪوبه ماڻهو ڪونهي جيڪو منهنجي نالي تي ڪو معجزو ڪري، جيڪو مون کي
هلڪو ڪري ٻڌڙو ڪري.
40ڇالاءِ جو جيڪو اسان جي خلاف نه آهي سو اسان جي طرف کان آهي.
41ڇالاءِ جو جيڪو اوهان کي منهنجي نالي تي پيئڻ لاءِ پاڻي جو پيالو ڏيندو، ڇالاءِ جو اوهين مسيح جا آهيو، آءٌ اوهان کي سچ ٿو
ٻڌايان ته اهو پنهنجو اجر نه وڃائيندو.
42۽ جيڪو مون تي ايمان آڻيندڙ انهن ننڍڙن مان ڪنهن هڪ کي ڏوهاري ٿو، تنهن لاءِ اهو بهتر آهي ته سندس ڳچيءَ ۾ ڇاڙهيءَ جو
پڙ هليو وڃي ۽ کيس سمنڊ ۾ اڇلايو وڃي.
43۽ جيڪڏهن تنهنجو هٿ تو کي ڏوهاري، ان کي وڍي ڇڏ، اهو بهتر آهي ته تو لاءِ معذور ٿي زندگيءَ ۾ داخل ٿيڻ کان، ٻن هٿن سان
دوزخ ۾ وڃڻ کان، انهيءَ باهه ۾، جيڪا ڪڏهن به نه ٻرندي.
44جتي سندن ڪيڙو نه مرندو ۽ نه ئي باهه وسندي آهي.
45۽ جيڪڏهن تنهنجو پير تو کي ڏوهاري، ان کي وڍي ڇڏيو، اهو بهتر آهي ته توهان جي لاءِ زندگيءَ ۾ بيهڻ ۾ گهڙڻ کان، ٻن پيرن سان
دوزخ ۾ اڇلايو وڃي، جيڪا ڪڏهن به نه ٻرندي.
46جتي سندن ڪيڙو نه مرندو ۽ نه ئي باهه وسندي آهي.
47۽ جيڪڏهن تنهنجي اک توکي ناراض ڪري، ان کي ڪڍي ڇڏيو :اهو بهتر آهي ته خدا جي بادشاهت ۾ هڪڙي اک سان داخل ٿيو، ٻن
اکين سان دوزخ جي باهه ۾ اڇلائڻ کان.
48جتي سندن ڪيڙو نه مرندو ۽ نه ئي باهه وسندي.
49ڇالاءِ جو هر هڪ کي باهه سان نم ڪيو ويندو ۽ هر قربانيءَ کي لوڻ سان نم ڪيو ويندو.
50لوڻ چڱو آهي، پر جيڪڏهن لوڻ پنهنجي لوڻ کي وڃائي ڇڏيو، ته پوءِ ان کي ڪيئن ملائيندؤ؟ پاڻ ۾ لوڻ رکو ۽ هڪ ٻئي سان صلح
رکو.

باب 10

1پوءِ هو اتان اٿيو ۽ اردن درياءَ جي پريئءَ پر يهوديه جي ساحلن ۾ آيو، ۽ ماڻهو وري هن وٽ آيا .۽، جيئن هو نه هو، هن انهن کي ٻيهر
سيکاريو.
2فريسي وٽس آيا ۽ پڇيائونس ته ”ڇا ڪنهن ماڻهوءَ لاءِ اهو جائز آهي جو پنهنجي زال کي ڇڏي ڏئي؟ هن کي لالچائڻ.
3فَقَالَ لَهُ وَقَالَ » :مُوسَى لَكُمْ؟
4وَقَالَ :مُوسَى لِكُلِّ الْقَوْمِ الْقَوْمِ وَالْخَلَقَ.
5تنهن تي عيسيٰ انهن کي جواب ڏنو ته ”اوهان جي دل جي سختيءَ جي ڪري هن اوهان لاءِ هي حڪم لکيو آهي.
6پر خلقت جي شروعات کان وٺي خدا انهن کي نر ۽ مادي بڻايو.
7انهيءَ ڪري هڪڙو ماڻهو پنهنجي پيءُ ۽ ماءُ کي ڇڏي، پنهنجي زال سان جڙيل رهندو.
8۽ اهي ٻئي هڪڙو گوشت هوندا، تنهنڪري اهي وڌيڪ به نه آهن، پر هڪڙو گوشت.
9تنهنڪري خدا جنهن کي ڳنڍيو آهي، تنهن کي ماڻهو جدا نه ڪري.
10پوءِ گهر ۾ سندس شاگردن وري به کانئس اهو ئي سوال پڇيو.
11هن انهن کي چيو ته ”جيڪوبه پنهنجي زال کي ڇڏي ٻي شادي ڪري، سو انهيءَ سان زنا ڪري.
12۽ جيڪڏهن ڪا عورت پنهنجي مڙس کي ڇڏي ٻئي سان شادي ڪري، اها زنا ڪري ٿي.
13اهي هن وٽ ننڍڙا ٻار ڪٺي آيا ته هو انهن کي هٿ رکي، پوءِ سندس شاگردن انهن کي ڇينڀ لڳا.
14پر جڏهن عيسيٰ اهو ڏٺو ته ڏاڍو ناراض ٿيو ۽ کين چيائين ته ”ننڍن ٻارن کي مون وٽ اچڻ ڏيو ۽ کين منع نه ڪجو، ڇالاءِ جو خدا
جي بادشاهت اهڙن جي آهي.
15آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته جيڪوبه خدا جي بادشاهت کي ننڍي ٻار وانگر قبول نه ڪندو، سو منجهس داخل نه ٿيندو.
16هن انهن کي ٻانهن ۾ کنيو، انهن تي هٿ رکي کين برڪت ڏني.
17جڏهن هو هليو ويو ته رستي ۾ هڪڙو ڊوڙندو آيو ۽ گوڏن ڀر ڪري کانئس پڇيائين ته ”سائين، آءٌ ڇا ڪريان ته دائمي زندگيءَ جو
وارث ٿيان؟
18عيسيٰ کيس چيو ته ”تون مون کي چڱو ڇو ٿو سڏين؟ ڪو به سٺو نه آهي پر هڪ آهي، اهو آهي، خدا.
19تون حڪمن کي ڄاڻين ٿو، زنا نه ڪر، قتل نه ڪر، چوري نه ڪر، ڪوڙي شاهدي نه ڏيو، ٺڳي نه ڪر، پنهنجي پيءُ ۽ ماء جي
عزت ڪر.
20تنهن تي هن جواب ڏنو ته ”اي استاد، اهي سڀ ڳالهيون مون پنهنجي جوانيءَ کان ڏٺيون آهن.

21تڏهن عيسيٰ هن کي ڏسي هن سان پيار ڪيو ۽ چيائينس ته ”تو وٽ هڪڙي شيءِ جي گهٽتائي آهي، وڃ، جيڪو تو وٽ آهي سو
وڪڻي غريبن کي ڏي، ته تو وٽ بهشت ۾ خزانو هوندو .منهنجي پويان اچ.
22اهو ٻڌي هو غمگين ٿي ويو ۽ غمگين ٿي هليو ويو، ڇالاءِ جو هن وٽ وڏو مال هو.
23تنهن تي عيسيٰ چوڌاري نهاري پنهنجن شاگردن کي چيو ته ”شاهوڪار ماڻهوءَ جو خدا جي بادشاهت ۾ داخل ٿيڻ ڪيترو مشڪل
آهي.
24تنهن تي شاگرد حيران ٿي ويا .پر عيسيٰ وري جواب ڏنو ته ”ٻارن، جيڪي دولت تي ڀروسو ڪن ٿا تن لاءِ خدا جي بادشاهت ۾ داخل
ٿيڻ ڪيترو مشڪل آهي!
25اُٺ جو سُئيءَ جي نڪي مان لنگهڻ سولو آهي، پر دولتمند جو خدا جي بادشاهت ۾ داخل ٿيڻ ڪان.
26اهي حيران ٿي ويا ۽ پاڻ ۾ چوڻ لڳا ته ”پوءِ ڪير بچي سگهندو؟
27عيسيٰ انهن ڏانهن نهاري چيو ته ”ماڻهن لاءِ اهو ناممڪن آهي، پر خدا ڪان نه، ڇالاءِ جو خدا سان سڀ ڪجهه ممڪن آهي.
28تڏهن پطرس چوڻ لڳو ته ”ڏسو، اسان سڀ ڪجھ ڇڏي تنهنجي پٺيان آيا آهيون.
29تنهن تي عيسيٰ وراڻيو ته ”آءٌ تو کي سچ ٿو ٻڌايان ته ڪوبه ماڻهو ڪونهي جنهن منهنجي گهر، ڀائر، ڀينر، پيءُ، ماءُ، زال، ٻار يا
زمينون منهنجي ۽ خوشخبريءَ جي خاطر ڇڏي ڏنيون آهن .
30پر هن کي هاڻي سؤ ڀيرا ملندا، گهر، ڀائر، ڀينر، مائرون، ٻار ۽ زمينون، ظلمن سان .۽ دنيا ۾ دائمي زندگي اچڻ لاءِ.
31پر گهڻا ئي آهن جيڪي پهرين آهن، پويون آهن .۽ آخري پهريون.
32اهي يروشلم ڏانهن وڃي رهيا هئا .عيسيٰ انهن جي اڳيان هليو ويو ۽ اهي حيران ٿي ويا .۽ جيئن اهي پٺيان ويا، اهي ڊڄي ويا .پوءِ هن
ٻارهن شاگردن کي وري ورتو ۽ کين ٻڌائڻ لڳو ته هن سان ڇا ٿيڻو آهي.
33چيو ته ”ڏسو، اسين يروشلم ڏانهن هلي رهيا آهيون .۽ ابن آدم کي سردار ڪاهنن ۽ شريعت جي عالمن جي حوالي ڪيو ويندو .۽ اهي
کيس موت جي سزا ڏيندا، ۽ کيس غير قومن جي حوالي ڪندا.
34اهي مٿس ٺٺوليون ڪندا، ڇهبڪ هڻندا، مٿس ٿهوڪو ڪندا، کيس ماريندا، ۽ ٽنين ڏينهن تي هو وري جيئرو ٿي اٿندو.
35زبديءَ جا پٽ يعقوب ۽ يوحنا وٽس آيا ۽ چيائونس ته ”اي استاد، اسان چاهيون ٿا ته تون اسان لاءِ جيڪو گهري سو ڪرين.
36فَقَالَ لَهُ ” :اوهين ڇا ٿا چاهيو جو مان توهان لاءِ ڪريان؟
37انهن کيس چيو ته ”اسان کي اجازت ڏي ته اسين ويهي رهون، هڪڙو تنهنجي ساڄي پاسي ۽ ٻيو تنهنجي کاٻي پاسي، تنهنجي شان ۾.
38پر عيسيٰ انهن کي چيو ته ”اوهين نه ٿا ڄاڻو ته اوهين ڇا ٿا گهرو، ڇا اوهين انهيءَ پيالي مان پيئي سگهو ٿا جيڪو آءٌ پيئندو آهيان؟ ۽
ان بپتسما سان بپتسما وٺندس جنهن سان مون کي بپتسما ڏني وئي آهي؟
39انهن کيس چيو ته ”اسان ڪري سگهون ٿا .تنهن تي عيسيٰ انهن کي چيو ته ”اوهين اهو پيالو ضرور پيئندا، جيڪو مان پيئندس .۽
جنهن بپتسما سان مان بپتسما وٺندس ان سان توهان کي بپتسما ملندي:
40پر منهنجي ساڄي ۽ کاٻي هٿ تي ويهڻ منهنجي وس ۾ نه آهي .پر اهو انهن کي ڏنو ويندو جن لاءِ اهو تيار ڪيو ويو آهي.
41جڏهن ڏهن شاگردن اهو ٻڌو ته اهي يعقوب ۽ يوحنا تي سخت ناراض ٿيا.
42پر عيسيٰ انهن کي پاڻ وٽ سڏي چيو ته ”اوهان کي خبر آهي ته جيڪي غير قومن تي حڪومت ڪن ٿا، سي مٿن غلبه ڪن ٿا .۽
انهن جا وڏا انهن تي اختيار ڪن ٿا.
43پر اهو اوهان مان نه ٿيندو، پر جيڪو اوهان مان وڏو ٿيندو، سو اوهان جو وزير ٿيندو.
44۽ اوهان مان جيڪو بهترين ٿيندو، سو سڀني جو نوڪر هوندو.
45ڇالاءِ جو ابن آدم به انهيءَ لاءِ نه آيو آهي ته خدمت ڪري، بلڪ انهيءَ لاءِ آيو آهي ته خدمت ڪري ۽ پنهنجي جان گهڻن لاءِ
فديه ۾ ڏئي.
46پوءِ اهي يريحو ۾ آيا ۽ جڏهن هو پنهنجن شاگردن ۽ ماڻهن جي وڏي تعداد سان يريحو ڪان ٻاهر نڪري رهيو هو، تڏهن انڌو بارتميس،
جيڪو تيميس جو پٽ هو، رستي جي ڪناري تي ويهي رهيو هو.
47جڏهن هن ٻڌو ته اهو عيسيٰ ناصري آهي، تڏهن رڙ ڪري چوڻ لڳو ته ”اي عيسيٰ ابن دائود، مون تي رحم ڪر.
48گهڻن ئي کيس تاڪيد ڪئي ته چپ رهه، پر هن وڌيڪ رڙ ڪئي، ”اي ابن دائود، مون تي رحم ڪر.
49تنهن تي عيسيٰ بيهي رهيو ۽ حڪم ڏنائين ته کيس سڏيو .پوءِ انهن انڌي ماڻهوءَ کي سڏي چيو ته ”چڱو آرام ڪر، اٿ .هو توکي سڏي
ٿو.
50پوءِ هو پنهنجا ڪپڙا لاهي اٿيو ۽ عيسيٰ وٽ آيو.
51تنهن تي عيسيٰ وراڻيو ته ”تون ڇا ٿو چاهين جو آءٌ تو سان ڪريان؟ انڌيءَ کيس چيو ته، ”خداوند، ته مون کي اکيون مليون.
52تنهن تي عيسيٰ کيس چيو ته ”وڃ، وڃ .توهان جي ايمان توهان کي مڪمل ڪيو آهي .۽ فوري طور تي هن جي نظر ملي، ۽ رستي ۾
عيسي جي پٺيان لڳو.

باب 11

1جڏهن هو يروشلم جي ويجهو، زيتون جي جبل تي بيتفاج ۽ بيت عنياه ڏانهن آيا، تڏهن هن پنهنجن ٻن شاگردن کي موڪليو،
2انهن کي چيائين ته ”اوهين پنهنجي پر واري ڳوٺ ۾ وڃو ۽ جيئن اوهين ان ۾ داخل ٿيندا ته هڪڙو گوڏرو ٻڌل ڏسندؤ، جنهن تي ڪڏهن
به ڪو ماڻهو نه ويٺو هو .هن کي ڇڏ، ۽ هن کي آڻيو.
3۽ جيڪڏهن ڪو ماڻهو توهان کي چوندو ته ”اوهين ائين ڇو ٿا ڪريو؟ توهان چئو ته رب کي هن جي ضرورت آهي .۽ هو کيس هتي
موڪليندو.
4پوءِ هو پنهنجن واٽن تي ويا ۽ ڏٺائون ته ڪودڙو دروازي جي ٻاهران اهڙي جاءِ تي بند ٿيل آهي جتي ٻه رستا مليا .۽ ان کي ڇڏايو.

5پوءِ جيڪي اتي بيٺا هئا تن مان ڪن انهن کي چيو تہ ”اوهين ڇا ڪري رهيا آهيو، ڪودڙي کي ڇڏائي؟
6انهن انهن کي ائين ئي چيو جيئن عيسيٰ حڪم ڏنو هو، پوءِ انهن کين ڇڏي ڏنو.
7اهي ڪودڙي کي عيسيٰ وٽ وٺي آيا ۽ مٿس پنهنجا ڪپڙا وڌائون .۽ هو مٿس ويٺو.
8۽ ڪيترن ئي پنهنجا ڪپڙا رستي ۾ وڇائي ڇڏيا، ۽ ٻين وڻن جون ٽاريون وڍي ڇڏيو ۽ انهن کي رستي ۾ پٽي ڇڏيو.
9پوءِ جيڪي اڳتي هليا ويا ۽ جيڪي پٺيان هليا سي رڙ ڪري چوڻ لڳا تہ ”حسنا !برڪت وارو آهي اهو جيڪو خداوند جي نالي تي
اچي ٿو:
10سڀاڳا هجي اسان جي پيءُ دائود جي بادشاهت، جيڪا خداوند جي نالي تي اچي ٿي :هوسنا اعليٰ ۾.
11عيسيٰ يروشلم ۾ داخل ٿي هيڪل ۾ ويو ۽ جڏهن چوڌاري سڀڪنهن شيءِ تي نظر ڪيائين ۽ هاڻي شام ٿيڻ واري هئي، تڏهن ٻارهن
شاگردن سان گڏ بيت عنياه ڏانهن هليو ويو.
12ٻئي ڏينهن تي جڏهن اهي بيت عنياه کان آيا هئا تہ کيس بک لڳي هئي.
13پوءِ هو پري پري هڪڙو انجير جو وڻ ڏسندو رهيو، جيڪو پنن سان پريل هو، جيڪڏهن هو انهيءَ تي ڪا شيءِ لهندو، پوءِ جڏهن
هو ان وٽ پهتو، تڏهن هن کي پنن کان سواءِ ٻيو ڪجهہ نہ مليو .ڇاڪاڻ تہ اجا انجير جو وقت نہ هو.
14تنهن تي عيسيٰ وراڻيو تہ ”هن ڪان پوءِ ڪوبہ ماڻهو تنهنجو ميوو نہ کائيندو .۽ سندس شاگردن اهو ٻڌو.
15پوءِ اهي يروشلم ۾ آيا، تڏهن عيسيٰ هيڪل ۾ ويو ۽ هيڪل ۾ خريد و فروخت ڪندڙن کي ٻاهر ڪڍڻ لڳو ۽ صرافن جا ٽيبل ۽ ڪبوتر
وڪڻ وارن جون سيٽون اُڇلائي ڇڏيائين.
16وَلاَ تَقُولُوا إِلَى الَّذِينَ يَجْعَلَ مِنَ الَّذِينَ.
17هن انهن کي تعليم ڏيندي چيو تہ ”ڇا اهو لکيل نہ آهي تہ منهنجو گهر سڀني قومن لاءِ دعا جو گهر سڏبو؟ پر توهان ان کي چورن جي
جاءِ بڻائي ڇڏيو آهي.
18شريعت جي عالمن ۽ سردار ڪاهنن اهو ٻڌو ۽ ڪوشش ڪرڻ لڳا تہ ڪيئن کيس برباد ڪن، ڇالاءِ جو اهي ڪانئس ڊڄن پيا،
ڇالاءِ جو سڀ ماڻهو هن جي تعليم تي حيران ٿي ويا.
19جڏهن شام ٿي تہ هو شهر مان نڪري ويو.
20صبح جو جڏهن هو اتان لنگهي رهيا هئا تہ ڏٺائون تہ انجير جو وڻ پاڙن مان سڪي ويو آهي.
21تنهن تي پطرس کيس ياد ڪرڻ لاءِ سڏي چيو تہ ”اي استاد، ڏسو، اهو انجير جو وڻ جنهن تي تو لعنت ڪئي هئي سو سڪي ويو آهي.
22عيسيٰ انهن کي جواب ڏنو تہ ”خدا تي ايمان رکو.
23ڇالاءِ جو آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان تہ جيڪو بہ هن جبل کي چوندو تہ ’تون هتجي وڃ ۽ سمنڊ ۾ اڇلائجانءِ .۽ پنهنجي دل ۾ شڪ
نہ ڪندو، پر يقين رکندو تہ اهي شيون جيڪي هو چوندو، اهي ٿيڻ وارا آهن .هن کي اهو هوندو جيڪو هو چوندو.
24تنهنڪري آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو تہ جيڪي ڪجهہ توهان گهرو ٿا، جڏهن اوهين دعا گهرو ٿا، تڏهن يقين ڪريو تہ اوهان کي اهي
مليل آهن ۽ اهي اوهان کي ملنديون.
25۽ جڏهن اوهين بيهي دعا گهرو، معاف ڪريو، جيڪڏهن اوهان کي ڪنهن جي خلاف ڪرڻ گهرجي، تہ جيئن اوهان جو پيءُ جيڪو
آسمان تي آهي، سو اوهان جون ڏوهون معاف ڪري.
26پر جيڪڏهن اوهين معاف نہ ڪندا تہ اوهان جو آسمان وارو پيءُ بہ اوهان جا ڏوهہ معاف نہ ڪندو.
27اهي وري يروشلم ۾ آيا ۽ جڏهن هو هيڪل ۾ گهمندو رهيو تہ سردار ڪاهن، شريعت جا عالم ۽ بزرگ وٽس آيا.
28فَقَالَ لَهُ” :تون ڪهڙي اختياريءَ سان هي ڪم ڪرين ٿو؟ ۽ توکي هي اختيار ڪنهن ڏنو آهي اهي ڪم ڪرڻ لاءِ؟
29تنهن تي عيسيٰ انهن کي جواب ڏنو تہ ”آءٌ بہ اوهان کان هڪڙو سوال پڇندس ۽ جواب ڏيان تہ آءٌ اوهان کي ٻڌائيندس تہ ڪهڙي
اختياريءَ سان هي ڪم ڪريان ٿو.
30يحيٰ جو بپتسما آسمان مان هو يا ماڻهن جي؟ مون کي جواب ڏي.
31انهن پاڻ ۾ بحث ڪيو تہ ”جيڪڏهن اسين چئون تہ آسمان مان .هو چوندو تہ پوءِ توهان هن کي ڇو نہ مڃيو؟
32پر جيڪڏهن اسين چئون تہ ماڻهن مان .اهي ماڻهن کان ڊڄندا هئا، ڇاڪاڻ تہ سڀني ماڻهن يوحنا کي ڳڻيو، اهو سچ پچ هڪڙو نبي
آهي.
33تنهن تي انهن عيسيٰ کي جواب ڏنو تہ ”اسان کي خبر نہ آهي .تنهن تي عيسيٰ انهن کي جواب ڏنو تہ ”آءٌ بہ نہ ٿو ٻڌايان تہ ڪهڙي
اختياريءَ سان هي ڪم ڪريان ٿو.

باب 12

1هو انهن سان مثالن سان ڳالهائڻ لڳو .هڪڙي ماڻهوءَ انگورن جو باغ ٺاهيو ۽ ان جي چوڌاري واهہ ٺاهيو ۽ هڪڙي جاءِ کوٽيائين جنهن ۾
شراب پيئي ۽ هڪڙو ٽاور ٺاهيو ويو ۽ اهو باغ باغين جي حوالي ڪري پري پري جي ملڪ ڏانهن هليو ويو.
2پوءِ انهيءَ موسم ۾ باغبان ڏانهن هڪڙو نوڪر موڪليو، تہ هو باغبانن کان انگورن جي ميوي جو فصل وٺي.
3پوءِ هنن کي پڪڙي ماري وڌائون ۽ خالي ڪري ڇڏيائون.
4وري هن انهن ڏانهن هڪڙو نوڪر موڪليو .۽ مٿس پٿر هڻي، کيس مٿي ۾ زخمي ڪري، بي شرميءَ سان ٻاهر موڪليو.
5وري هن ٻيو موڪليو .۽ هن کي قتل ڪيو، ۽ ٻيا ڪيترائي .ڪن کي مارڻ، ۽ ڪن کي مارڻ.
6تنهنڪري هن کي هڪڙو ئي پٽ هو، جيڪو سندس پيارو هو، تنهنڪري هن کي آخري دفعو انهن ڏانهن موڪليائين تہ ”اهي منهنجي
پٽ جي عزت ڪندا.
7پر انهن باغين پاڻ ۾ چيو تہ ”هي ئي وارث آهي .اچو، اچو تہ کيس ماريون، ۽ ميراث اسان جي ٿيندي.
8انهن کيس پڪڙي ماري وڌو ۽ انگورن جي باغ مان ٻاهر اڇلائي ڇڏيائون.

9تنهنڪري انگورن جي باغ جو مالڪ ڇا ڪندو؟ هو اچي باغين کي ناس ڪندو ۽ انگورن جو باغ ٻين کي ڏيندو.
10ڇا توهان هي صحيفو نه پڙهيو آهي؟ اهو پٿر جنهن کي تعمير ڪندڙن رد ڪيو آهي اهو ڪنڊ جو سر بڻجي ويو آهي:
11اهو ڪم خداوند جو هو، ۽ اهو اسان جي نظر ۾ عجيب آهي؟
12انهن کيس پڪڙڻ جي ڪوشش ڪئي، پر ماڻهن کان ڊڄي ويا، ڇالاءِ جو انهن ڄاتو پئي ته اهو مثال هن انهن جي خلاف ٻڌايو آهي،
سو هو کيس ڇڏي هليا ويا.
13پوءِ انهن ڪجهه فريسين ۽ هيروديس جي ماڻهن کي هن ڏانهن موڪليو ته هو کيس سندس ڳالهين ۾ پڪڙي.
14جڏهن اهي آيا، تڏهن چيائون ته ”اي استاد، اسان کي خبر آهي ته تون سچو آهين ۽ ڪنهن ماڻهوءَ جي پرواهه نه ٿو ڪرين، ڇالاءِ جو
تون ماڻهن جي پرواهه نه ٿو ڪرين، پر سچائيءَ سان خدا جي واٽ سيکارين ٿو، ڇالاءِ جو اهو جائز آهي ته ”ڇا توهان کي خدا جو
رستو ٻڌائڻ جائز آهي؟ قيصر کي خراج تحسين، يا نه؟
15اسين ڏيون يا نه ڏيون؟ پر هن انهن جي منافقت کي ڄاڻيندي کين چيو ته ”اوهين مون کي ڇو آزمايو؟ مون کي هڪ پئسو آڻيو ته مان
ان کي ڏسان.
16۽ اهي کڻي آيا. فَقَالَ لَهُ ” : هي تصوير ۽ اکر ڪنهن جو آهي؟ انهن کيس چيو ته ”قيصر جو.
17عيسيٰ انهن کي جواب ڏنو ته ”جيڪي قيصر جون آهن سي قيصر کي ڏيو ۽ جيڪي خدا جون آهن سو خدا کي ڏيو. ۽ اهي مٿس
حيران ٿي ويا.
18پوءِ هن وٽ صدوقي آيا، جن جو چوڻ آهي ته قيامت نه ٿيندي. ۽ انهن کانئس پڇيو ته،
19آقا، موسيٰ اسان ڏانهن لکيو آهي ته ”جيڪڏهن ڪنهن ماڻهوءَ جو ڀاءُ مري وڃي ۽ پنهنجي زال کي پنهنجي پٺيان ڇڏي ۽ ڪو ٻار نه
ڇڏي، ته سندس ڀاءُ پنهنجي زال کي وٺي، پنهنجي ڀاءُ لاءِ ٻج پيدا ڪري.
20هاڻي ست ڀائر هئا، ۽ پهرين زال ورتي، ۽ مرڻ ۾ ڪو اولاد ڪونهي.
21پوءِ ٻئي هن کي کنيو ۽ مري ويو، نڪي هن ڪو ٻج ڇڏيو، ۽ ٽئين ائين ئي ڪيو.
22۽ انهن ستن کي اهو هو، ۽ ڪو به ٻج نه ڇڏيو، سڀني کان آخري عورت پڻ مري ويو.
23تنهنڪري قيامت ۾، جڏهن اُهي جيئرا ٿيندا، تڏهن اها انهن مان ڪنهن جي زال ٿيندي؟ ڇالاءِ جو ستن هن جي زال ڪئي هئي.
24تنهن تي عيسيٰ انهن کي جواب ڏنو ته ”اوهين ائين نه ٿا چئو ڇا، جو اوهين نه پاڪ لکتون ڄاڻو ٿا ۽ نڪي خدا جي قدرت؟
25ڇالاءِ جو جڏهن هو مئلن مان جيئرو ٿي اٿندا، تڏهن نڪي نڪاح ڪندا، نڪي نڪاح ڪندا. پر اهي فرشتن وانگر آهن جيڪي
آسمان ۾ آهن.
26۽ جيئن مئلن کي ڇهي ٿو، اهي جيئرو ٿي اٿن، ڇا توهان موسيٰ جي ڪتاب ۾ نه پڙهيو آهي ته ڪيئن خدا هن کي جهنڊي ۾ چيو ته ”آءٌ
ابراهيم جو خدا، اسحاق جو خدا ۽ يعقوب جو خدا آهيان .؟
27هو مئلن جو خدا نه آهي، پر جيئرن جو خدا آهي، تنهنڪري اوهين وڏي غلطي ٿا ڪريو.
28شريعت جي عالمن مان هڪڙو آيو ۽ انهن کي پاڻ ۾ بحث ڪندي ٻڌو ۽ سمجهيائين ته هن انهن کي چڱو جواب ڏنو آهي، تنهن کانئس
پڇيو ته ”سڀني حڪمن ۾ پهريون حڪم ڪهڙو آهي؟
29تنهن تي عيسيٰ وراڻيو ته ”سڀني حڪمن مان پهريون حڪم هي آهي ته ٻڌ، اي بني اسرائيل !رب اسان جو خدا هڪ رب آهي:
30۽ تون پنهنجي پالڻهار خدا کي پنهنجي سڄي دل سان پيار ڪر، پنهنجي سڄي جان سان، پنهنجي سڄي دماغ سان ۽ پنهنجي سڄي طاقت
سان :اهو پهريون حڪم آهي.
31۽ ٻيو اهو آهي، يعني هي آهي، تون پنهنجي پاڙيسريءَ سان پاڻ جهڙو پيار ڪر .ان کان وڌيڪ ٻيو ڪو به حڪم ڪونهي.
32فَقَالَ لَهُ” :چڱو، استاد، تو سچ چيو آهي، ڇالاءِ جو هڪڙو ئي خدا آهي. ۽ هن کان سواءِ ٻيو ڪو به نه آهي:
33۽ کيس سڄيءَ دل، سمجهه، پوري روح ۽ پوري طاقت سان پيار ڪرڻ ۽ پنهنجي پاڙيسريءَ کي پاڻ جهڙو پيار ڪرڻ، سڀني سڙڻ
وارين قربانين ۽ قربانين کان وڌيڪ آهي.
34جڏهن عيسيٰ ڏٺو ته هو سمجهاڻي سان جواب ڏئي رهيو آهي، تڏهن کيس چيائين ته ”تون خدا جي بادشاهت کان پري نه آهين. ۽ ان کان
پوءِ ڪنهن به ماڻهوءَ کانئس سوال ڪرڻ جي جرئت نه ڪئي.
35عيسيٰ وراڻيو ته ”جڏهن هو هيڪل ۾ تعليم ڏيئي رهيو هو ته ”شريعت جا عالم ڪيئن ٿا چون ته مسيح ابن دائود آهي؟
36ڇالاءِ جو دائود پاڻ پاڪ روح جي وسيلي چيو ته ”خداوند منهنجي پالڻهار کي چيو ته ”تون منهنجي ساڄي پاسي ويهه، جيستائين آءٌ
تنهنجي دشمنن کي تنهنجي پيرن جي صندلي نه ڪريان.
37تنهنڪري دائود پاڻ کيس خداوند سڏيندو آهي. ۽ پوءِ هن جو پٽ ڪٿان آيو؟ ۽ عام ماڻهو کيس خوشيءَ سان ٻڌندا هئا.
38هن پنهنجي تعليم ۾ انهن کي چيو ته ”شريعت جي عالمن کان هوشيار ٿجو، جيڪي ڊگها ڪپڙا پائي گهمڻ پسند ڪن ٿا ۽ بازارن ۾
سلام ڪرڻ پسند ڪن ٿا.
39۽ عبادت خانن ۾ مکيه سيٽون، ۽ مٿين ڪمرن ۾ دعوتن تي.
40جيڪي بيواهين جي گهرن کي ڪائي ويندا آهن، ۽ ڏيکيون دعائون ڪندا آهن، انهن کي وڌيڪ سزا ملندي.
41پوءِ عيسيٰ خزاني جي مٿان ويهي رهيو ۽ ڏٺائين ته ماڻهو ڪيئن پيسا خزاني ۾ وجهي رهيا آهن، ۽ ڪيترا ئي دولتمند پيسا وجهن ٿا.
42پوءِ هڪڙي غريب بيواهه آئي ۽ ٻن ڪنگن ۾ اڇلايائين، جن مان هڪ ٿلهي برابر آهي.
43تنهن تي هن پنهنجن شاگردن کي پاڻ وٽ سڏي چيو ته ”آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته هن غريب بيواهيءَ انهن سڀني کان وڌيڪ وڌو
آهي، جن خزاني ۾ وڌو آهي.
44ڇالاءِ جو انهن سڀ ڪجهه پنهنجي گهٽائيءَ ۾ اڇلايو. پر هوءَ پنهنجي مرضيءَ موجب سڀ ڪجهه هن ۾ وجهي ڇڏيندي هئي،
جيڪا هن وٽ هئي، توڙي جو هن جي سڄي زندگي.

باب 13

1جڏهن هو هيڪل مان ٻاهر نڪتو، تڏهن سندس شاگردن مان هڪڙي چيس تہ ”اي استاد، ڏسو تہ هتي ڪهڙا پٿر ۽ ڪهڙا عمارتون
آهن.
2تنهن تي عيسيٰ وراڻيو تہ ”تون هي وڏيون عمارتون ڏسين ٿو؟ اتي هڪڙو پٿر ٻئي تي نه رهندو، جيڪو اڇلايو نه ويندو.
3جڏهن هو زيتون جي ٽڪر تي هيڪل جي سامهون ويٺو هو، تڏهن پطرس، يعقوب، يوحنا ۽ اندرياس ڪانئس اڪيلائي ۾ پڇيائون تہ
4اسان کي ٻڌايو تہ اهي شيون ڪڏهن ٿينديون؟ ۽ جڏهن اهي سڀ شيون پوريون ٿينديون ته نشاني ڇا هوندي؟
5تنهن تي عيسيٰ انهن کي جواب ڏيڻ لڳو تہ ”خبردار ٿجو، متان ڪو اوهان کي ٺڳي.
6چالاڪِ جو ڪيترائي منهنجي نالي تي ايندا ۽ چوندا تہ آءٌ مسيح آهيان .۽ گهڻن کي ٺڳيندو.
7۽ جڏهن اوهين جنگين ۽ جنگين جا افواهون ٻڌندا، تڏهن پريشان نه ٿيو، ڇو ته اهڙيون شيون ضرور ٿيڻ گهرجن .پر پڇاڙي اڃا نه ٿيندي.
8چالاڪِ جو قوم قوم جي خلاف، ۽ بادشاهت بادشاهت جي خلاف اڀري ايندي، ۽ مختلف هنڌن تي زلزلا ايندا، ۽ ڏڪار ۽ مصيبتون
هونديون :اهي ئي ڏک جي شروعات آهن.
9پر هوشيار ٿجو، چالاڪِ جو اهي اوهان کي ڪائونسلن جي حوالي ڪندا .۽ عبادت خانن ۾ توهان کي ماريو ويندو :۽ توهان کي منهنجي
خاطر حڪمرانن ۽ بادشاهن جي اڳيان پيش ڪيو ويندو، انهن جي خلاف گواهي ڏيڻ لاء.
10۽ خوشخبري پهرين سڀني قومن ۾ شايع ٿيڻ گهرجي.
11پر جڏهن اهي اوهان جي اڳواٽي ڪندا ۽ اوهان جي حوالي ڪندا، تڏهن اڳي ئي ڪوبہ خيال نہ ڪجو تہ اوهين ڇا ڳالهائيندا، نڪي
اڳڪٿي ڪريو، پر جيڪي ڪجھ اوهان کي انهيءَ گهڙيءَ ۾ ڏنو ويندو، سو اوهين ڳالهايو، چالاڪِ جو اهي ڳالهائڻ وارا اوهين نہ آهيو
پر .پاڪ روح.
12هاڻي ڀاءُ ڀاءُ کي مارڻ لاءِ پڪڙيندو ۽ پيءُ پٽ کي .۽ ٻار پنهنجي ماءُ پيءُ جي خلاف اٿي ڪڙا ٿيندا، ۽ کين موت جي سزا ڏيندا.
13۽ منهنجي نالي جي ڪري توهان سڀني ماڻهن کان نفرت ڪئي ويندي، پر جيڪو آخر تائين برداشت ڪندو، اهو ئي بچايو ويندو.
14پر جڏهن اوهين ويرانيءَ جي گهٽائي واري شيءِ کي ڏسندؤ، جنهن بابت دانيال نبيءَ چيو هو، جتي اهو بيهي بيٺو هو،)جيڪو پڙهي
سمجهي، (تڏهن جيڪي يهوديہ ۾ هجن، سي جبلن ڏانهن ڀڄي وڃن.
15۽ جيڪو گهر جي ڇت تي هجي سو گهر ۾ نہ هيٺ لهي، نڪي ان ۾ داخل ٿئي، پنهنجي گهر مان ڪا شيءِ ڪڍي وڃي.
16۽ جيڪو ٻنيءَ ۾ هجي سو وري پنهنجا ڪپڙا ڪڻڻ لاءِ نہ موٽي.
17پر افسوس انهن لاءِ، جيڪي پيٽ سان آهن ۽ انهن لاءِ جيڪي انهن ڏينهن ۾ کير پيارين ٿا!
18۽ دعا گهرو ته سياري ۾ توهان جو پرواز نه ٿئي.
19چالاڪِ جو انهن ڏينهن ۾ اهڙي مصيبت ايندي، جيڪا خدا جي خلقڻ کان وٺي هن وقت تائين نہ هئي ۽ نڪي ٿيندي.
20۽ سواءِ ان کان سواءِ جو خداوند انهن ڏينهن کي گهٽايو هو، ڪوبہ ماڻهو بچي نہ سگهيو، پر انهيءَ چونڊيل ماڻهن جي خاطر، جنهن
کي هن چونڊيو آهي، تنهن ڏينهن کي گهٽايو آهي.
21پوءِ جيڪڏهن ڪو ماڻهو اوهان کي چوندو تہ ’ڏسو، مسيح هتي آهي .يا، ڏس، هو اتي آهي .هن کي نه مڃيو:
22چالاڪِ جو ڪوڙا مسيح ۽ ڪوڙا نبي اٿندا، ۽ معجزا ۽ معجزا ڏيکاريندا، جيڪڏهن ٿي سگهي تہ چونڊيل ماڻهن کي بہ گمراهہ ڪن.
23پر اوهين خبردار رهجو، مون اوهان کي سڀڪنهن شيءِ جي اڳڪٿي ڪئي آهي.
24پر انهن ڏينهن ۾، انهيءَ مصيبت کان پوءِ، سج اونڌو ٿي ويندو ۽ چنڊ پنهنجي روشني نہ ڏيندو.
25۽ آسمان جا تارا ڪرندا، ۽ آسمان ۾ جيڪي طاقتون آهن سي لهي ويندا.
26پوءِ اهي ابن آدم کي ڪڪرن ۾ وڏي طاقت ۽ جلوي سان ايندي ڏسندا.
27پوءِ هو پنهنجن ملائڪن کي موڪليندو ۽ پنهنجي چونڊيل ماڻهن کي چئني هوائن مان گڏ ڪندو، زمين جي پڇاڙيءَ کان وٺي آسمان
جي پڇاڙيءَ تائين.
28هاڻي انجير جي وڻ جو هڪڙو مثال سکو .جڏهن هن جي شاخ اڃا نرم آهي، ۽ پنن کي ڇڪي ٿو، توهان کي خبر آهي ته اونهاري
ويجهو آهي:
29اهڙيءَ طرح اوهين جڏهن اهي ڳالهيون ٿينديون ڏسندا، تڏهن ڄاڻو تہ اهو ويجهو آهي، جيتوڻيڪ دروازي تي.
30آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان تہ جيستائين هي سڀ شيون نہ ٿينديون، تيستائين هيءَ پيڙهہ ختم نہ ٿيندي.
31آسمان ۽ زمين ٽري ويندا، پر منهنجون ڳالهيون ختم نه ٿينديون.
32پر انهيءَ ڏينهن ۽ انهيءَ گهڙي جي ڪنهن کي بہ خبر نہ آهي، نڪي آسمان ۾ ملائڪن کي، نڪي پٽ کي، پر پيءُ کي.
33خبردار، جاڳيو ۽ دعا ڪريو، چالاڪِ جو اوهين نہ ٿا ڄاڻو تہ اهو وقت ڪڏهن آهي.
34چالاڪِ جو ابن آدم هڪڙو ماڻهو آهي جيڪو پري جو سفر ڪري ٿو، جنهن پنهنجو گهر ڇڏيو ۽ پنهنجي نوڪرن ۽ هر ڪنهن
ماڻهوءَ کي پنهنجو ڪم اختيار ڪيو ۽ ٻاهرين کي حڪم ڏنو تہ هو جاڳي.
35تنهنڪري اوهين خبردار رهو، چالاڪِ جو اوهين نہ ٿا ڄاڻو تہ گهر جو مالڪ ڪڏهن ايندو، شام جو، يا اڌ رات جو، يا ڪڪڙ جي
ٻانگ تي يا صبح جو.
36متان اهو اوچتو اچي توهان کي ننڊ ۾ ڏسي.
37۽ جيڪي آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو، سو سڀني کي چوان ٿو تہ ”خبردار.

باب 14

1ٻن ڏينهن کان پوءِ عيد فصح ۽ بي خميري مانيءَ جي عيد هئي، جنهن تي سردار ڪاهنن ۽ شريعت جا عالم ڳولي رهيا هئا ته ڪيئن
ڪيس ٺڳيءَ سان پڪڙي مارين.
2پر چيائون ته ”عيد جي ڏينهن نه، متان ماڻهن ۾ گوڙ مچي وڃي.
3بيت عنياه ۾ شمعون ڪوڙهه جهڙي مرض جي گهر ۾ هو جڏهن ماني کائي ويٺو هو ته هڪڙي عورت آئي، جنهن وٽ هڪڙي قيمتي
عطر جي صندوق هئي .۽ هن دٻي کي ٽوڙي ڇڏيو، ۽ ان کي هن جي مٿي تي وجهي ڇڏيو.
4پوءِ ڪي ماڻهو دل ۾ ڪاوڙيا ۽ چيائون ته ”اهي عطر جي فضول خرچي ڇو ڪئي وئي؟
5چالاءِ جو اهو ٽي سؤ سؤ سؤ سؤ کان وڌيڪ پئسن ۾ وڪٽي غريبن کي ڏنو ويو هجي .۽ هن جي خلاف گوڙ ڪيو.
6عيسيٰ چيو ته ”هن کي ڇڏي ڏيو .توهان هن کي ڇو پريشان ڪيو؟ هن مون تي سٺو ڪم ڪيو آهي.
7چالاءِ جو توهان وٽ غريب هميشه آهن، ۽ جڏهن به توهان چاهيو انهن سان چڱائي ڪري سگهو ٿا، پر مان توهان وٽ هميشه نه
آهيان.
8هن اهو ڪيو آهي جيڪو هو ڪري سگهيو آهي :هو اڳي ئي آئي آهي ته منهنجي لاش کي دفن ڪرڻ لاءِ.
9آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته سڄيءَ دنيا ۾ جتي به هن خوشخبريءَ جي منادي ڪئي ويندي، اُتي هن جيڪا ڪئي آهي، تنهن جي باري ۾
ٻڌ سندس يادگار طور ڳالهايو ويندو.
10يهوداه اسڪريوتي، ٻارهن مان هڪڙو، سردار ڪاهنن وٽ ويو، انهيءَ لاءِ ته ڪيس انهن جي حوالي ڪري.
11جڏهن انهن اهو ٻڌو، تڏهن خوش ٿيا ۽ ڪيس پئسا ڏيڻ جو واعدو ڪيائون .۽ هو ڳولي رهيو هو ته ڪيئن هن کي آسانيءَ سان دغا ڏئي.
12بي خميري مانيءَ جي پهرين ڏينهن تي جڏهن انهن عيد فصح کي ماريو، تڏهن سندس شاگردن ڪيس چيو ته ”تون ڪٿي ٿو چاهين
جو اسين وڃي عيد فصح جي تياري ڪريون؟
13پوءِ هن پنهنجن شاگردن مان ٻن کي موڪليو ۽ کين چيو ته ”اوهين شهر ۾ وڃو، اتي اوهان کي هڪڙو ماڻهو ملندو جيڪو پاڻيءَ جو
گهڙو کڻي آيو آهي.
14جتي هو اندر وڃي گهر جي مالڪ کي چئو ته ’استاد چوي ٿو ته ’اها مهماني جاءِ ڪٿي آهي، جتي آءٌ پنهنجن شاگردن سان گڏ عيد
فصح کائيندس؟
15۽ اهو اوهان کي هڪڙو وڏو ڪمرو ڏيکاريندو جيڪو سجاڳ ۽ تيار آهي، اتي اسان لاء تيار ڪريو.
16پوءِ سندس شاگرد نڪري ويا ۽ شهر ۾ آيا ۽ ڏٺائون جيئن هن کين چيو هو، ۽ عيد فصح تيار ڪيائون.
17۽ شام جو هو ٻارهن شاگردن سان گڏ آيو.
18جڏهن اهي ويٺا ۽ کائي رهيا ته عيسيٰ چيو ته ”آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته اوهان مان هڪڙو جيڪو مون سان گڏ کائيندو، سو مون
کي پڪڙائيندو.
19پوءِ اهي غمگين ٿيڻ لڳا ۽ هڪ هڪ ڪري ڪيس چوڻ لڳا ته ”ڇا اهو آءٌ آهيان؟ ۽ ٻئي چيو، ڇا مان آهيان؟
20هن انهن کي جواب ڏنو ته ”اهو ٻارهن مان هڪڙو آهي، جيڪو مون سان گڏ ٿالهيءَ ۾ کائي ٿو.
21ابن آدم ته ضرور ٿو وڃي، جيئن هن بابت لکيل آهي، پر افسوس آهي انهيءَ ماڻهوءَ لاءِ جنهن جي وسيلي ابن آدم کي پڪڙجي ٿو .
ان لاءِ سٺو هجي ها جيڪڏهن هو ڪڏهن پيدا نه ٿئي ها.
22جڏهن اهي کائي رهيا هئا ته عيسيٰ ماني کڻي برڪت ڪئي ۽ ٽوڙي کين ڏنائين ۽ چيائين ته ”وٺو، کائو، هي منهنجو بدن آهي.
23هن پيالو ورتو ۽ شڪر ڪري انهن کي ڏنائين ۽ سڀني ان مان پيتو.
24هن انهن کي چيو ته ”هي منهنجو رت آهي نئين عهد نامي جو، جيڪو گهڻن لاءِ وهايو ويو آهي.
25آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته آءٌ انهيءَ ڏينهن تائين ڊاک جي ميوي مان وڌيڪ نه پيئندس، جيستائين خدا جي بادشاهت ۾ ان کي نئون نه
پيئان.
26جڏهن اهي گيت ڳائي ٻاهر زيتون جي جبل ڏانهن ويا.
27عيسيٰ انهن کي چيو ته ”اوهين سڀيئي اڄ رات منهنجي ڪري بيزار ٿيندا، چالاءِ جو لکيل آهي ته ”آءٌ ريڍار کي ماريندس ۽ رڍون
ٽڙي پکڙي وينديون.
28پر انهيءَ کان پوءِ آءٌ جيئرو ٿي ويندس، تنهن کان اڳي گليل ڏانهن ويندس.
29پر پطرس وراڻيو ته ”جيتوڻيڪ سڀيئي ناراض ٿيندا، پر آءٌ ائين نه ڪندس.
30تنهن تي عيسيٰ وراڻيو ته ”آءٌ تو کي سچ ٿو ٻڌايان ته اڄوڪي رات به ڪڪڙ جي ٻه دفعا ٻانگ ڏيڻ کان اڳ، تون ٽي دفعا منهنجو
انڪار ڪندين.
31پر هن وڌيڪ سختيءَ سان چيو ته ”جيڪڏهن مون کي توسان گڏ مرڻ گهرجي، ته آءٌ تو کي ڪنهن به طرح انڪار نه ڪندس .
ساڳئي طرح انهن سڀني کي پڻ چيو.
32پوءِ اهي هڪڙي جاءِ تي آيا جنهن جو نالو گتسمني هو، تڏهن هن پنهنجن شاگردن کي چيو ته ”اوهين هتي ويهو، جيستائين آءٌ دعا
ڪندس.
33پوءِ هو پاڻ سان گڏ پطرس، يعقوب ۽ يوحنا کي وٺي ويو ۽ ڏاڍو عجب لڳو ۽ ڏاڍو ڳرو ٿي پيو.
34انهن کي چيائين ته ”منهنجو روح موت تائين ڏاڍو غمگين آهي، هتي ترسو ۽ جاڳندا رهو.
35پوءِ هو ٿورو اڳتي وڌيو ۽ زمين تي ڪري پيو ۽ دعا گهريائين ته جيڪڏهن ٿي سگهي ته اها گهڙي هن کان ٽاري وڃي.
36فَقَالَ :ابا، ابا، سڀ شيون تو لاءِ ممڪن آهن .هي پيالو مون کان وٺي وڃ :تنهن هوندي به نه جيڪو مان چاهيندس، پر جيڪو توهان
چاهيو.
37پوءِ هو آيو ۽ کين سمهيل ڏٺائين ۽ پطرس کي چيائين ته ”شمعون، تون ننڊ ۾ آهين ڇا؟ ڇا تون هڪ ڪلاڪ به نه ڏسي سگهين ٿو؟

38جاڳندا رهو ۽ دعا گهرو، متان ڪنهن آزمائش ۾ پئجي وڃو .روح واقعي تيار آهي، پر جسم ڪمزور آهي.
39پوءِ هو وري هليو ويو ۽ دعا گهريائين ۽ ساڳيا لفظ چوڻ لڳو.
40جڏهن هو موٽي آيو، تڏهن انهن کي وري ننڊ ۾ ڏٺائين،)چاڪاڻ ته سندن اکيون ڳريون هيون (۽ نڪي سمجهيائين ته کيس ڪهڙو جواب ڏين.
41پوءِ هو ٽيون ڀيرو آيو ۽ کين چيائين ته ”هاڻي سمهو ۽ آرام ڪريو، ڪافي آهي، وقت اچي ويو آهي .ڏسو، ابن آدم گنهگارن جي هٿن ۾ پڪڙجي ٿو.
42اٿو اٿو، اچو ته وڃون؛ ڏس، جيڪو مون کي دغا ڏئي ٿو سو ويجهو آهي.
43جڏهن هو اجا ڳالهائي رهيو هو ته ٻارهن شاگردن مان هڪڙو يهوداه آيو ۽ ساڻس گڏ هڪڙو وڏو ميڙ تلوارن ۽ لٺن سان گڏ سردار ڪاهنن، شريعت جي عالمن ۽ بزرگن وٽان آيو.
44۽ جنهن کيس پڪڙايو، تنهن انهن کي هڪڙي نشاني ڏني هئي، "جنهن کي مان چمينديس، اهو اهو ئي آهي .هن کي وٺي وڃو، ۽ هن کي محفوظ طور تي وٺي وڃو.
45۽ جيئن ئي هو آيو، سو سڌو هن ڏانهن ويو ۽ چيائين ته ”استاد، استاد !۽ کيس چمي ڏني.
46انهن پنهنجا هٿ مٿس رکيا ۽ کيس پڪڙيائون.
47انهن مان هڪڙو جيڪو پرسان بيٺو هو، تنهن تلوار ڪڍي وڏي سردار ڪاهن جي نوڪر کي 47هن جو ڪن ڪپي ڇڏيو.
48تنهن تي عيسيٰ انهن کي جواب ڏنو ته ”ڇا اوهين ائين نڪتا آهيو جيئن ڪو چور، تلوارن ۽ لٺن سان مون کي پڪڙڻ لاءِ؟
49آءٌ روزانو اوهان سان گڏ هيڪل ۾ تعليم ڏيندو هوس، پر اوهان مون کي نه ورتو، پر لکت ضرور پوري ٿيڻ گهرجي.
50هي سڀيئي هن کي ڇڏي ڀڄي ويا.
51پوءِ هڪڙو نوجوان سندس پٺيان هليو، جنهن جي بدن تي چادر ڍڪيل هئي .۽ نوجوانن کيس پڪڙي ورتو:
52پوءِ اهو ڪپڙو ڇڏي انهن کان ننگا ڀڄي ويو.
53هي عيسيٰ کي وڏي سردار ڪاهن وٽ وٺي ويا ۽ ساڻس گڏ سڀيئي سردار ڪاهن، بزرگ ۽ شريعت جا عالم گڏ ٿيا.
54تنهن تي پطرس پري پري کان سندس پٺيان وڏي سردار ڪاهن جي محلات ۾ ويو ۽ هو نوڪرن سان گڏ ويهي باهه کي باهه تي گرم ڪرڻ لڳو.
55سردار ڪاهن ۽ سڄي ڪائونسل عيسيٰ جي خلاف شاهدي ڳولڻ جي ڪوشش ڪئي ته کيس ماراءِ وڃي .۽ ڪو به نه مليو.
56ڇالاءِ جو گهڻن ئي هن جي خلاف ڪوڙي شاهدي ڏني، پر انهن جي شاهدي هڪ ٿي نه سگهي.
57پوءِ ڪي ماڻهو اٿيا ۽ هن جي خلاف ڪوڙي شاهدي ڏيڻ لڳا.
58اسان هن کي چوندي ٻڌو آهي ته ”آءٌ هٿن جو ٺهيل هيڪل ڊاهي ڇڏيندس ۽ ٽن ڏينهن جي اندر هٿن کان سواءِ ٻيو ٺاهيندس.
59پر انهن ٻنهي جي شاهدي هڪ ٻئي سان متفق نه ٿيا.
60تڏهن وڏو سردار ڪاهن وچ ۾ اٿي بيٺو ۽ عيسيٰ کان پڇيائين ته ”ڇا تون ڪجهه جواب نه ڏيندين؟ هي ڪهڙي شاهدي ڏين ٿا تنهنجي خلاف؟
61پر هن خاموش رهيو، ۽ ڪجهه جواب نه ڏنو .وري وڏي سردار ڪاهن کانئس پڇيو ته ”ڇا تون مسيح آهين، برڪت وارو فرزند؟
62عيسيٰ چيو ته ”آءٌ آهيان ۽ اوهين ابن آدم کي قدرت جي ساڄي پاسي ويٺل ۽ آسمان جي ڪڪرن ۾ ايندي ڏسندا.
63پوءِ وڏي سردار ڪاهن پنهنجا ڪپڙا ڦاڙيندي چيو ته ”اسان کي وڌيڪ شاهدي جي ڪهڙي ضرورت آهي؟
64توهان ٻڌو آهي ڪفر جي ڳالهه :توهان ڇا ٿا سمجهو؟ ۽ انهن سڀني کيس موت جو ڏوهاري قرار ڏنو.
65۽ ڪي مٿس ٿڪڻ لڳا، سندس منهن ڍڪڻ لڳا، کيس مارڻ لڳا ۽ چوڻ لڳا ته ”نبوت ڏاءِ “۽ نوڪرن پنهنجن هٿن جي هٿن سان کيس ماريو.
66جڏهن پطرس محلات جي هيٺان بيٺو هو، تڏهن وڏي سردار ڪاهن جي نوڪرن مان هڪڙي آئي.
67جڏهن هن پطرس کي باهه کي گرم ڪندي ڏٺو، تڏهن هن ڏانهن نهاري چيو ته ”تون به عيسيٰ ناصريءَ سان گڏ هئين.
68پر هن انڪار ڪندي چيو ته ”آءٌ نه ٿو ڄاڻان، نڪي سمجهان ٿو ته تون ڇا ٿو چوين .۽ هو ٻاهر ٻاهران دريءَ ۾ ويو .۽ ڪڪڙ جو عملو.
69هڪڙي نوڪر کيس وري ڏٺو ۽ چوڻ لڳي ته ”هي انهن مان هڪڙو آهي.
70۽ هن وري انڪار ڪيو .۽ ٿوري دير کان پوءِ، جيڪي اتي بيٺا هئا، تن وري پطرس کي چيو ته ”بيشڪ تون انهن مان آهين، ڇالاءِ جو تون گليلي آهين ۽ تنهنجي ڳالهه ان سان متفق آهي.
71پر هو لعنت ڪرڻ لڳو ۽ قسم کڻي چوڻ لڳو ته ”آءٌ انهيءَ ماڻهوءَ کي نه ٿو سڃاڻان، جنهن بابت اوهين ڳالهايو ٿا.
72۽ ٻيو ڀيرو ڪڪڙ چريو .تنهن تي پطرس کي اهو لفظ ياد آيو جيڪو عيسيٰ کيس چيو هو ته ”ڪڪڙ جي ٻه دفعا ٻانگ ڏيڻ کان اڳ، تون ٽي دفعا منهنجو انڪار ڪندين .۽ جڏهن هن اهو سوچيو ته هو روئي رهيو هو.

باب 15

1صبح ٿيندي ئي سردار ڪاهنن بزرگن، شريعت جي عالمن ۽ سڄي ڪائونسل سان صلاح مشوري ڪئي ۽ عيسيٰ کي ٻڌي وٺي وڃي پلاطس جي حوالي ڪيائون.
2پلاطس کانئس پڇيو ته ”ڇا تون يهودين جو بادشاهه آهين؟ تڏهن هن کيس چيو ته ”تون چوين ٿو.
3سردار ڪاهنن مٿس گهڻا ئي الزام لڳايا، پر هن ڪوبه جواب نه ڏنو.
4تنهن تي پلاطس کانئس وري پڇيو ته ”ڇا تون ڪجهه جواب نه ڏيندين؟ ڏس ته اهي تنهنجي خلاف ڪيترين ئي شاهديون ڏين ٿا.
5پر عيسيٰ اڃا به ڪوبه جواب نه ڏنو .تنهنڪري پيلاطس حيران ٿي ويو.

6هاڻي انهيءَ عيد تي هن انهن لاءِ هڪڙي قيديءَ کي آزاد ڪيو، جنهن کي اهي گهرندا هئا.
7۽ برابا نالي هڪڙو هو، جيڪو انهن سان گڏ هو، جن ساڻس بغاوت ڪئي هئي، جن بغاوت ۾ قتل ڪيو هو.
8۽ ميڙ وڏي آواز سان روئڻ شروع ڪيو ۽ هن کي گهرڻ لڳو جيئن هن انهن سان ڪيو هو.
9پر پلاطس انهن کي جواب ڏنو ته ”چا اوهين اهو ٿا چئون ته آءٌ اوهان جي خاطر يهودين جي بادشاهه کي آزاد ڪريان؟
10چالاءِ جو هن کي خبر هئي ته سردار ڪاهنن کيس حسد جي ڪري ماريو هو.
11پر سردار ڪاهنن ماڻهن کي چيو ته هو برابا کي انهن لاءِ آزاد ڪري.
12تنهن تي پلاطس وراڻيو ته ”پوءِ اوهين چا ٿا ڪريو جنهن کي اوهين يهودين جو بادشاهه ٿا چئو، تنهن سان آءٌ چا ڪندس؟
13انهن وري رڙ ڪري چيو ته ”هن کي صليب تي چاڙهيو.
14تڏهن پلاطس انهن کي چيو ته ”چو، هن ڪهڙو بڇڙو ڪم ڪيو آهي؟ ۽ انهن وڌيڪ زور سان رڙ ڪئي، ”هن کي صليب تي
چاڙهيو.
15تنهنڪري پلاطس ماڻهن کي راضي ڪرڻ لاءِ برابا کي انهن جي حوالي ڪيو ۽ عيسيٰ کي چهبڪ هڻي صليب تي چاڙهي سندس
حوالي ڪيائين.
16۽ سپاهي کيس هال ۾ وٺي ويا، جنهن کي پريتوريم سڏيو ويندو آهي .۽ اهي سڄي ٻئنڊ کي گڏ ڪن ٿا.
17انهن کيس واڱڻائي ڪپڙا پهرايا ۽ ڪنڊن جو تاج ٺاهي مٿي تي رکيائون.
18۽ کيس سلام ڪرڻ لڳو، ”اي يهودين جا بادشاهه!
19پوءِ انهن کيس مٿي تي لٺ سان ڌڪ هنيا ۽ مٿس ٿهوڪو ڪيائون ۽ گوڏن ڀر ڪري سجدو ڪيائون.
20جڏهن هنن مٿس ٺٺوليون ڪيون، تڏهن هن کان واڱڻائي رنگ لاهي مٿس پنهنجا ڪپڙا پهرايا ۽ کيس صليب تي چاڙهڻ لاءِ ٻاهر وٺي
ويا.
21اهي شمعون ڪرينيءَ جي هڪڙي ماڻهوءَ کي مجبور ڪيائون، جيڪو اتان لنگهندو هو، يعني سڪندر ۽ روفس جي پيءُ کي، پنهنجي
صليب کڻڻ لاءِ.
22اهي کيس گلگتا جي جاءِ تي وٺي آيا، جنهن جي معنيٰ آهي، ”کوپري جي جاءِ.
23پوءِ انهن کيس شراب پيئڻ لاءِ ڏني، جيڪا مهر سان مليل هو، پر هن نه پيئي.
24جڏهن هنن کيس صليب تي چاڙهيو، تڏهن هن جا ڪپڙا ورهايائون ۽ مٿن پُرا ڏاليائين ته هر ماڻهوءَ کي چا وٺڻ گهرجي.
25۽ اهو ٽيون ڪلاڪ هو، ۽ انهن کيس صليب تي چاڙهي ڇڏيو.
26هن تي مٿس الزام لکيل هو، ”يهودين جو بادشاهه.
27۽ هن سان گڏ ٻن چورن کي صليب تي چاڙهيو .هڪڙو سندس ساڄي هٿ تي، ۽ ٻيو سندس کاٻي پاسي.
28۽ اهو صحيفو پورو ٿيو، جيڪو چوي ٿو، ۽ اهو گنهگارن سان گڏ ڪيو ويو.
29پوءِ جيڪي اتان لنگهندا هئا، سي مٿس لڪي پيا، ۽ پنهنجا مٿو هلائيندي چوڻ لڳا ته ”اي هيڪل کي ٽوڙي ٽن ڏينهن ۾ ٺاهين.
30پاڻ کي بچايو ۽ صليب تان هيٺ لهي اچ.
31اهڙيءَ طرح سردار ڪاهنن به ٺٺوليون ڪندي پاڻ ۾ شريعت جي عالمن سان گڏ چيو ته ”هن ٻين کي بچايو .پاڻ کي بچائي نٿو سگهي.
32هاڻي مسيح بني اسرائيل جي بادشاهه کي صليب تان هيٺ لهي اچو، ته جيئن اسين ڏسون ۽ ايمان آڻيون .۽ جيڪي هن سان گڏ صليب
تي چاڙهيا ويا هئا، تن کيس گاريون ڏنيون.
33جڏهن ڇهون ڪلاڪ ٿيو ته سڄي ملڪ ۾ اوندهه ڇانئجي ويئي.
34پوءِ نون مهل عيسيٰ وڏي آواز سان رڙ ڪري چيو ته ”ايلوئي، ايلئي، لما سبختاني؟ جنهن جي معنيٰ آهي، ”منهنجا خدا، منهنجا خدا،
تو مون کي چو ڇڏيو؟
35انهن مان ڪي جيڪي اتي بيٺا هئا، تن جڏهن اهو ٻڌو، تڏهن چيائون ته ”ڏسو، هو الياس کي سڏي ٿو.
36پوءِ هڪڙي ڀڄندي سرڪي سان ڀريل اسپنج ڀريو ۽ اُن کي ڪنيءَ تي وجهي کيس پيئڻ لاءِ ڏنائين ۽ چيائين ته ”هلڻ ڏيو .اچو ته
ڏسون ته چا الياس کيس هيٺ آڻڻ لاءِ ايندو.
37عيسيٰ وڏي واڪي رڙ ڪري روح کي ڇڏي ڏنو.
38۽ هيڪل جو پردو چوٽيءَ کان هيٺ تائين ٻه ٽڪر ٿي ويو.
39جڏهن صوبيدار، جيڪو مٿس بيٺو هو، تنهن ڏٺو ته هو ائين روئي رهيو آهي ۽ روح ڇڏي ڏنائين، تڏهن چيائين ته ”سچ پچ هي ماڻهو
خدا جو فرزند هو.
40اتي عورتون به پري کان ڏسي رهيون هيون، جن ۾ مريم مگدليني ۽ مريم ننڍي جيمس جي ماءُ، يوسيس ۽ سلومي هئي.
41) جڏهن هو گليل ۾ هو، تڏهن سندس پٺيان هلڻ لڳو ۽ سندس خدمت ڪيائين (.۽ ٻيون ڪيتريون ئي عورتون جيڪي ساڻس گڏ يروشلم
ڏانهن آيون هيون.
42۽ هاڻي جڏهن شام ٿي وئي، چاڪاڻ ته اهو تياري هو، يعني سبت جي ڏينهن کان اڳ.
43ارمٿيا جو يوسف، هڪڙو معزز صلاحڪار، جيڪو پڻ خدا جي بادشاهت جو انتظار ڪري رهيو هو، آيو ۽ دليريءَ سان پلاطس وٽ
ويو ۽ عيسيٰ جي لاش کي گهريائين.
44تڏهن پلاطس کي عجب لڳو ته هو اڳي ئي مري ويو آهي، سو صوبيدار کي سڏي پڇيائين ته چا هو اجا مري ويو آهي؟
45جڏهن هن کي صوبيدار جي خبر پئي ته لاش يوسف کي ڏنائين.
46پوءِ اهو سهڻو ڪپڙو خريد ڪري کيس هيٺ لهي، چادر ۾ ويڙهي قبر ۾ رکيائين، جيڪا پٿر مان تري ويئي هئي، ۽ هڪڙو پٿر قبر
جي دروازي ڏانهن وڏايائين.
47مريم مگدليني ۽ يوسيس جي ماءُ مريم ڏٺو جتي کيس دفن ڪيو ويو هو.

باب 16

1جڏهن سبت جو ڏينهن گذري ويو، تڏهن مريم مگدليني، يعقوب جي ماءُ مريم ۽ سلومي، مٿا مصالحا خريد ڪري آيا هئا، ته جيئن اچي مٿس عطر ڪن.
2۽ هفتي جي پهرين ڏينهن صبح جو سوير، سج اڀرڻ تي قبر تي آيا.
3پوءِ پاڻ ۾ چوڻ لڳا ته ”اسان کي قبر جي دروازي تان پٿر ڪير هٽائيندو؟
4جڏهن انهن نهاريو ته ڏٺائون ته پٿر لڏي ويو آهي، ڇالاءِ جو اهو تمام وڏو هو.
5انهن قبر ۾ گهڙي ڏٺو ته هڪڙو جوان ماڻهو ساڄي پاسي ويٺو آهي، جنهن کي ڊگها اڇا ڪپڙا پيل آهن .۽ اهي ڊڄي ويا.
6فَقَالَ لَهُ” :ڊڄو نه، اوهين عيسيٰ ناصريءَ کي ڳولي رهيا آهيو، جنهن کي صليب تي چاڙهيو ويو هو .هو هتي نه آهي :اهو جڳهه ڏسو جتي انهن کيس رکيو هو.
7پر اوهين وڃو ۽ پنهنجي شاگردن ۽ پطرس کي چئو ته هو اوهان کان اڳي ئي گليل ڏانهن وڃي رهيو آهي، اتي اوهين کيس ڏسندا، جيئن هن اوهان کي چيو هو.
8اهي تڪڙو تڪڙو نڪري ويا ۽ قبر مان ڀڄي ويا .ڇالاءِ جو اهي ڊڄي ويا ۽ حيران ٿي ويا :انهن ڪنهن به ماڻهوءَ کي ڪجهه نه چيو .ڇاڪاڻ ته اهي ڊڄي ويا.
9هاڻي جڏهن عيسيٰ هفتي جي پهرين ڏينهن تي جيئرو ٿي اٿيو، تڏهن هو پهريون پيرو مريم مگدليني کي ظاهر ٿيو، جنهن مان هن ست ڀوت ڪڍيا هئا.
10پوءِ هوءَ وڃي انهن کي ٻڌايو جيڪي ساڻس گڏ هئا، جڏهن اهي ماتم ۽ روئي رهيا هئا.
11جڏهن انهن ٻڌو هو ته هو جيئرو آهي ۽ کيس ڏٺو ويو آهي، تڏهن انهن ايمان نه آندو.
12انهيءَ کان پوءِ هو انهن مان ٻن کي ٻئي روپ ۾ ڏيکاريو، جيئن اهي هلندا ويا ۽ ملڪ ڏانهن ويا.
13پوءِ اهي ويا ۽ اها ڳالهه باقي رهندڙن کي ٻڌايو، نڪي انهن تي اعتبار ڪيو.
14ان کان پوءِ هو يارهن کي ظاهر ٿيو، جڏهن اهي ماني تي ويٺا هئا، ۽ سندن بي ايمانيءَ ۽ دلين جي سختيءَ سان کين تاڪيد ڪيائين، ڇالاءِ جو انهن ايمان نه آندو هو جن کيس جيئرو ٿيڻ کان پوءِ ڏٺو هو.
15هن انهن کي چيو ته ”اوهين سڄي دنيا ۾ وڃو ۽ هر جاندار کي خوشخبريءَ جي منادي ڪريو.
16جيڪو ايمان آڻيندو ۽ بپتسما وٺندو، اهو بچايو ويندو .پر جيڪو نه مڃيندو، ان تي لعنت ڪئي ويندي.
17۽ اهي نشانيون انهن جي پيروي ڪندا جيڪي ايمان آڻيندا آهن .منهنجي نالي تي اهي ڀوتن کي ڪڍندا .اهي نئين ٻولي سان ڳالهائيندا؛
18اهي نانگن کي کڻندا .۽ جيڪڏهن اهي ڪا مئل شيءِ پيئندا ته انهن کي ڪو نقصان نه پهچندو .اهي بيمارن تي هٿ رکندا، ۽ اهي صحتياب ٿي ويندا.
19پوءِ خداوند جي انهن سان ڳالهائڻ کان پوءِ، هو آسمان ڏانهن کڃي ويو ۽ خدا جي ساڄي پاسي ويٺو.
20اهي ٻاهر نڪري ويا ۽ هر هنڌ تبليغ ڪيائون، خداوند ساڻن ڪم ڪري رهيو آهي، ۽ انهيءَ ڪلام جي تصديق ڪندي نشانين سان ڪري ٿو .آمين.

لوقا جي انجيل

باب 1

1چاڪاڻ ته گھڻن ئي انھن ڳالھين جو بيان ڪرڻ لاءِ ھٿ ۾ ورتو آھي، جن تي اسان ۾ يقين آھي،
2جھڙيءَ طرح انھن انھن کي اسان جي حوالي ڪيو، جيڪي شروعات کان وٺي شاھد ۽ ڪلام جا خادم ھئا.
3مون کي بہ اھو سٺو لڳو، جو مون کي شروع کان وٺي سڀني ڳالھين جي ڪامل سمجھ ھئي، تنھنڪري تو کي ترتيب سان لکان، تمام
بھترين ٿيفيلس.
4انھيءَ لاءِ تہ تون انھن ڳالھين جي سچائيءَ کي ڄاڻين، جن بابت تو کي سيکاريو ويو آھي.
5يھوديہ جي بادشاھہ ھيروديس جي ڏينھن ۾ ابيا جي دور ۾ زڪريا نالي ھڪڙو ڪاھن ھو ۽ سندس زال ھارون جي ڌيئرن مان ھئي ۽
سندس نالو اليشبع ھو.
6۽ اھي ٻئي خدا جي آڏو سچا ھئا، ۽ خداوند جي سڀني حڪمن ۽ حڪمن تي بي عيب ھلندا ھئا.
7انھن کي ڪوبہ اولاد ڪونھي، ڇالاءِ جو اليشبع سنڍ ھئي ۽ ھو ٻئي ھاڻي ڏاڍا ست سال ٿيا ھئا.
8وَأَنَّھُمْ فِي الْأَرْضِ إِلَى اللَّهِ الْعَظِيمَ فِي الْحَقِيمِ.
9پادريءَ جي دستور موجب، جڏھن ھو خداوند جي ھيڪل ۾ ويندو ھو، تڏھن کيس بخور پرائڻو ھو.
10ماڻھن جو سڄو ميڙ ٻاڪاريءَ جي وقت کان سواءِ دعا گھري رھيو ھو.
11انھيءَ تي خداوند جو ھڪڙو ملائڪ بخور جي قربان گاھہ جي ساڄي پاسي بيٺو نظر آيو.
12جڏھن زڪريا ھن کي ڏٺو، تڏھن پريشان ٿي ويو ۽ ڊڄي ويو.
13پر ملائڪ کيس چيو تہ ”ڊڄ نه، زڪريا، ڇالاءِ جو تنھنجي دعا ٻڌي وئي آھي .۽ تنھنجي زال ايلسبيٿ توکي پٽ ڄمندي ۽ تون
سندس نالو جان رکين.
14۽ تو کي خوشي ۽ خوشي ٿيندي .۽ ڪيترائي سندس جنم تي خوش ٿيندا.
15ڇالاءِ جو ھو خداوند جي نظر ۾ وڏو ٿيندو، ۽ نڪي شراب پيئندو ۽ نڪي مضبوط شراب .۽ ھو پاڪ روح سان پرجي ويندو،
جيتوڻيڪ پنھنجي ماءُ جي پيٽ مان.
16۽ بني اسرائيلن مان گھڻا ھو پنھنجي خداوند خدا ڏانھن ڦرندا.
17۽ ھو الياس جي روح ۽ طاقت سان سندس اڳيان ھلندو، پيءُ ڏاڏن جي دلين کي اولاد ڏانھن، ۽ نافرمانن کي انصاف جي حڪمت ڏانھن
ڦيرايو .تيار ڪرڻ لاء ھڪ ماڻھو تيار ڪيو رب جي لاءِ.
18زڪريا ملائڪ کي چيو تہ ”آءٌ اھا ڪيئن ڄاڻان؟ ڇالاءِ جو مان ھڪڙو پوڙھو آھيان، ۽ منھنجي زال سالن جي ڄمار ۾ چڱيءَ
طرح متاثر ٿيل آھي.
19تنھن تي ملائڪ وراڻيو تہ ”آءٌ جبرائيل آھيان، جيڪو خدا جي حضور ۾ بيٺو آھيان .۽ مون کي موڪليو ويو آھي ته توھان سان
ڳالھائڻ لاء، ۽ توھان کي اھي خوشخبري ڏيان.
20۽ ڏس، تون گونگا رھندين ۽ ڳالھائڻ جي قابل نه رھندين، جيستائين اھي شيون پوريون ٿينديون، ڇاڪاڻ تہ تون منھنجي ڳالھين تي
ايمان نہ آڻيندين، جيڪي پنھنجي موسم ۾ پوريون ٿينديون.
21ماڻھو زڪريا جو انتظار ڪرڻ لڳا ۽ حيران ٿي ويا تہ ھو ھيڪل ۾ ايترو گھڻو رھيو.
22جڏھن ھو ٻاھر آيو تہ انھن سان ڳالھائي نہ سگھيو ۽ انھن سمجھيو تہ ھن ھيڪل ۾ ڪا رويا ڏٺي آھي، ڇالاءِ جو ھن انھن ڏانھن
اشارو ڪيو ۽ گونگو رھيو.
23۽ ائين ٿيو، جيئن جلد ئي سندس خدمت جا ڏينھن پورا ٿيا، ھو پنھنجي گھر ڏانھن روانو ٿيو.
24انھن ڏينھن کان پوءِ ھن جي زال اليشبع ڄائي ۽ پاڻ کي پنج مھينا لڪائي ڇيائين تہ
25اھڙيءَ طرح خداوند مون سان انھن ڏينھن ۾ ڪيو آھي جڏھن ھن مون ڏانھن نھاريو آھي، انھيءَ لاءِ تہ ماڻھن مان منھنجي بدنامي دور
ڪري.
26ڇھين مھيني ۾ جبرائيل ملائڪ خدا جي طرفان گليل جي ھڪڙي شھر ڏانھن موڪليو ويو، جنھن جو نالو ناصرت ھو.
27ھڪڙي ڪنواري سان ھڪڙي ماڻھوءَ سان شادي ڪئي جنھن جو نالو يوسف ھو، جيڪو دائود جي گھراڻي مان ھو .۽ ڪنواري جو
نالو مريم ھو.
28۽ ملائڪ وٽس آيو ۽ چيائين تہ ”سلام، تو تي وڏي مھربان آھي، خداوند توسان گڏ آھي، تون عورتن ۾ برڪت وارو آھين.
29جڏھن ھن کي ڏٺائين، تڏھن ھن جي ڳالھہ تي پريشان ٿي ويئي ۽ دل ۾ خيال ڪيائين تہ ھي ڪھڙو سلام ڪرڻ گھرجي.
30فَقَالَ مِنَ الْمَلَائِكَ” :ڊڄ نه، مريم، ڇالاءِ جو تو کي خدا جو فضل مليو آھي.
31۽ ڏس، تون پنھنجي پيٽ ۾ حامل ٿيندين، ۽ ھڪڙو پٽ ڄمندين، ۽ ان جو نالو يسوع رکين.
32اھو عظيم ھوندو، ۽ سڏيو ويندو فرزند اعليٰ جو، ۽ خداوند خدا کيس سندس پيءُ دائود جو تخت ڏيندو.
33۽ ھو يعقوب جي گھر تي ھميشه لاء راڄ ڪندو .۽ ھن جي بادشاھي جو ڪو به خاتمو نه ھوندو.
34پوءِ مريم ملائڪ کي چيو تہ ”اھو ڪيئن ٿيندو، ڇالاءِ جو آءٌ ڪنھن ماڻھوءَ کي نہ سڃاڻان؟
35تنھن تي ملائڪ وراڻيو تہ ”پاڪ روح تو وٽ ايندو ۽ سڀ کان مٿاھين قدرت تو تي ڇانوَ ڪندي، تنھنڪري جيڪا پاڪ شيءِ تو مان
پيدا ٿيندي، تنھن کي خدا جو فرزند سڏيو ويندو.
36۽ ڏس، تنھنجي ڪزن ايلسبيٿ، پڻ پنھنجي پوڙھائي ۾ ھڪڙو پٽ ڄاتو آھي، ۽ اھو ھن کي ڇھون مھينا آھي، جنھن کي بنجر سڏيو ويندو
ھو.

37چالاءِ   جو خدا سان ڪجھ بہ ناممڪن نہ آهي.
38مريم چيو تہ ”ڏسو، خداوند جي ٻانهي آهي .مون لاءِ تنهنجي چوڻ مطابق ٿئي .۽ ملائڪ هن کان روانو ٿيو.
39انهن ڏينهن ۾ مريم اُٿي ۽ تڪڙ ۾ ٽڪريءَ واري علائقي ۾ يهوداه جي هڪڙي شهر ڏانهن ويئي.
40۽ زڪريا جي گهر ۾ داخل ٿيو ۽ اليشبع کي سلام ڪيو.
41۽ ائين ٿيو، جڏهن اليشبٿ مريم جو سلام ٻڌو، ٻار سندس پيٽ ۾ ٽپو ڏنو .۽ ايلسبيٿ پاڪ روح سان پرجي وئي:
42۽ هن وڏي آواز سان ڳالهايو، ۽ چيو تہ "تون عورتن ۾ برڪت وارو آهين، ۽ برڪت وارو آهي تنهنجي پيٽ جو ميوو.
43۽ مون کي اها ڪٿان آئي، منهنجي پالڻهار جي ماء مون وٽ اچي؟
44چالاءِ   جو جيئن ئي تنهنجي سلام جو آواز منهنجي ڪنن ۾ پيو، تڏهن ٻار منهنجي پيٽ ۾ خوشيءَ سان ٽپو ڏئي پيو.
45۽ برڪت واري آهي اهو جنهن ايمان آندو، چالاءِ   جو انهن ڳالهين تي عمل ٿيندو، جيڪي کيس خداوند کان ٻڌايو ويو هو.
46مريم چيو تہ ”منهنجو روح خداوند جي واکاڻ ڪري ٿو.
47۽ منهنجو روح منهنجي ڇوٽڪاري ڏيندڙ خدا ۾ خوش ٿيو.
48چالاءِ   جو هن پنهنجي ٻانهين جي گهٽ ملڪيت کي سمجهيو آهي، چالاءِ   جو ڏس، هاڻي کان وٺي سڀ نسل مون کي برڪت وارو سڏيندا.
49چالاءِ   جو جيڪو طاقتور آهي تنهن مون سان وڏا ڪم ڪيا آهن .۽ هن جو نالو پاڪ آهي.
50۽ سندس رحم انهن تي آهي جيڪي نسل در نسل کانئس ڊڄن ٿا.
51هن پنهنجي هٿ سان طاقت ڏيکاريو آهي .هُن مغرور ماڻهن کي سندن دلين جي تصور ۾ ٽڙي پکڙي ڇڏيو آهي.
52هن طاقتورن کي انهن جي سيٽن تان هيٺ لاٿو ۽ انهن کي گهٽ درجو بلند ڪيو.
53هن بکايلن کي سٺين شين سان پري ڇڏيو آهي .۽ اميرن کي خالي ڪري ڇڏيو اٿس.
54هن پنهنجي ٻانهي بني اسرائيل کي پنهنجي ٻاجھ جي يادگيريءَ ۾ هلايو آهي.
55جيئن هن اسان جي ابن ڏاڏن، ابراهيم ۽ سندس نسل سان هميشہ تائين ڳالهايو.
56مريم اٽڪل ٽي مهينا ساڻس گڏ رهي ۽ پنهنجي گهر موٽي آئي.
57هاڻي ايلسبيٿ جو پورو وقت اچي ويو آهي ته هوءَ جنم وٺندي .۽ هوء هڪ پٽ پيدا ڪيو.
58۽ سندس پاڙيسرين ۽ سندس مائٽن ٻڌو ته ڪيئن خداوند مٿس وڏو رحم ڪيو .۽ اهي ساڻس گڏ خوش ٿيا.
59۽ ائين ٿيو، جو اٺين ڏينهن تي اهي ٻار جي طهر ڪرڻ لاء آيا .۽ هن کي سندس پيءُ جي نالي پٺيان زڪريا سڏيندا هئا.
60تنهن تي سندس ماءُ وراڻيو تہ ”اهو نہ .پر هن کي يوحنا سڏيو ويندو.
61فَقَالَ لَهُ” :تنهنجي مائٽن مان ڪوبہ ڪونهي جنهن کي هن نالي سان سڏيو وڃي.
62پوءِ هنن سندس پيءُ ڏانهن اشارو ڪيو تہ هو کيس ڪيئن سڏيندو.
63پوءِ هن لکڻ جي ٽيبل گهري ۽ لکيائين تہ ”هن جو نالو يوحنا آهي .۽ اهي سڀ حيران ٿي ويا.
64هن جو وات فوري طور کوليو ويو، ۽ سندس زبان کليل ٿي وئي، ۽ هو ڳالهائيندو ۽ خدا جي واکاڻ ڪرڻ لڳو.
65۽ انهن جي آس پاس رهندڙ سڀني تي خوف ڇانئجي ويو، ۽ اهي سڀ ڳالهيون يهوديہ جي سڄي جبل واري ملڪ ۾ گوڙ ٿي ويون.
66جن اهي ڳالهيون ٻڌيون تن انهن کي دل ۾ ويهاري چيو تہ ”هيءُ ڪهڙو ٻار هوندو !۽ رب جو هٿ ساڻس گڏ هو.
67هن جو پيءُ زڪريا پاڪ روح سان پرجي ويو ۽ پيشنگوئي ڪندي چيائين تہ
68برڪت وارو رب بني اسرائيل جو خدا .ڇاڪاڻ ته هن دورو ڪيو ۽ پنهنجي ماڻهن کي ڇڏايو،
69۽ پنهنجي ٻانهي دائود جي گهر ۾ اسان جي لاءِ ڇوٽڪاري جو هڪڙو سينگ وڌايو.
70جيئن هن پنهنجي پاڪ نبين جي وات مان چيو، جيڪي دنيا جي شروعات کان وٺي آهن:
71ته اسان کي اسان جي دشمنن کان بچايو وڃي، ۽ انهن سڀني جي هٿن کان جيڪي اسان کان نفرت ڪن ٿا.
72اسان جي ابن ڏاڏن سان واعدو ڪيل رحمت کي انجام ڏيڻ، ۽ سندس مقدس عهد کي ياد ڪرڻ لاء؛
73اهو قسم جنهن جو قسم هن اسان جي پيءُ ابراهيم ڏانهن کنيو هو.
74انهيءَ لاءِ تہ هو اسان کي عطا ڪري، انهيءَ لاءِ تہ اسين پنهنجي دشمنن جي هٿن مان ڇوٽڪارو حاصل ڪري سندس بي   خوفيءَ سان خدمت ڪريون،
75اسان جي زندگيءَ جا سڀ ڏينهن هن جي اڳيان پاڪائيءَ ۽ سچائيءَ ۾ رهيا.
76۽ تون، ٻار، سڏيو ويندو، سڀ کان وڏو نبي، چالاء   جو تون خداوند جي منهن جي اڳيان هلڻ لاء سندس رستا تيار ڪرڻ لاء.
77پنهنجي قوم کي انهن جي گناهن جي معافي سان نجات جي ڄاڻ ڏيڻ لاء،
78اسان جي خدا جي نرم رحم جي ذريعي؛ جنهن جي ذريعي ڏينهن جو بهار اسان جي دوري تي آيو آهي،
79انهن کي روشني ڏئي جيڪي اونداهين ۽ موت جي ڇانو ۾ ويٺا آهن، اسان جي پيرن کي امن جي واٽ ڏانهن هدايت ڪرڻ لاء.
80۽ اهو ٻار وڏو ٿيندو ويو ۽ روح ۾ مضبوط ٿي ويو، ۽ بني اسرائيل ڏانهن پنهنجي ظاهر ٿيڻ جي ڏينهن تائين بيابان ۾ رهيو.

باب 2

1انهن ڏينهن ۾ قيصر آگسٽس جو فرمان جاري ٿيو تہ سڄيءَ دنيا تي محصول لڳايو وڃي.
) 2۽ هي محصول پهريون پيرو لاڳو ڪيو ويو آهي جڏهن سائرنيس شام جو گورنر هو(.
3۽ سڀڪو محصول وٺڻ لاءِ ويو، هر هڪ پنهنجي شهر ڏانهن.
4۽ يوسف پڻ گليل کان، ناصرت جي شهر مان، يهوديہ ۾، داؤد جي شهر ڏانهن ويو، جنهن کي بيت لحم سڏيو ويندو آهي) .ڇاڪاڻ ته هو دائود جي گهر ۽ نسب مان هو(:

5مريم سان گڏ ٽيڪس ادا ڪيو وڃي، جيڪو سندس پياري زال، ٻار سان گڏ وڏو آهي.
6۽ ائين ئي ٿيو، جڏهن اهي اتي هئا، اهي ڏينهن پورا ٿي ويا جو هوءَ جنم وٺندي.
7پوءِ هن پنهنجي پهريتي پٽ کي ڄاتو ۽ کيس ڪپڙن ۾ ويڙهي آهر ۾ رکيائين .ڇاڪاڻ ته انهن لاءِ هوٽل ۾ ڪا به گنجائش نه هئي.
8انهيءَ ساڳيءَ علائقي ۾ ريڍار هئا، جيڪي ٻنيءَ ۾ رهيا هئا، جيڪي رات جو پنهنجن رڍن جي سنڀال ڪندا هئا.
9وَاللَّهُ مِنَ الرَّبِّ مِنَ الْمَلَائِكَ لَهُ فِي ذَلِكَ الرَّبُّ فِي الْأَرْضِ فِي الْأَرْضِ.
10تنهن تي ملائڪ انهن کي چيو ته ”ڊڄو نه، ڇالاءِ جو آءٌ اوهان کي وڏي خوشي جي خوشخبري ٻڌايان ٿو، جيڪا سڀني ماڻهن لاءِ
ٿيندي.
11ڇالاءِ جو اڄ اوهان لاءِ دائود جي شهر ۾ هڪڙو ڇوٽڪارو ڏيندڙ پيدا ٿيو آهي، جيڪو مسيح خداوند آهي.
12۽ اهو اوهان لاء هڪڙو نشاني آهي .توهان ڏسندؤ ته ٻارڙي ڪپڙي ۾ ويڙهيل، آکري ۾ ليٽيل آهي.
13اوچتو اوچتو اتي ملائڪ سان گڏ آسماني لشڪر جو هڪڙو ميڙ خدا جي واکاڻ ڪندي چيو ته
14خدا جي واکاڻ سڀ کان مٿاهين تي، ۽ زمين تي امن، ماڻهن لاء نيڪي.
15جڏهن ملائڪ انهن کان آسمان ڏانهن هليا ويا، تڏهن ريڍارن هڪٻئي کي چيو ته ”هلو هاڻي بيت لحم ڏانهن هلون ۽ ڏسون ته اهو ڇا
ٿيو آهي، جيڪو خداوند ٻڌايو آهي .اسان.
16اهي تڪڙ ۾ آيا ۽ ڏٺائون ته مريم، يوسف ۽ ٻار کي آهر ۾ پيل آهي.
17جڏهن انهن اهو ڏٺو، تڏهن اهي ڳالهيون ٻڌايائون، جيڪي کين هن ٻار بابت ٻڌايو ويو هو.
18۽ جن اهو ٻڌو سي سڀ حيران ٿي ويا انهن ڳالهين تي جيڪي کين رڍن ٻڌايون آهن.
19پر مريم اهي سڀ ڳالهيون سنڀالي رکي دل ۾ سوچيندي رهي.
20پوءِ ريڍار موٽي آيا، خدا جي واکاڻ ڪندا ۽ ساراهه ڪندا انهن سڀني شين لاءِ جيڪي ٻڌو ۽ ڏٺائون، جيئن کين ٻڌايو ويو هو.
21جڏهن ٻار جي طهر ڪرڻ کي اٺ ڏينهن پورا ٿيا ته سندس نالو عيسيٰ رکيو ويو، جيڪو انهيءَ ملائڪ جي پيٽ ۾ ٿيڻ کان اڳ ۾ ئي
رکيو ويو هو.
22جڏهن موسيٰ جي شريعت موجب سندس پاڪ ٿيڻ جا ڏينهن پورا ٿيا، تڏهن اهي کيس يروشلم ۾ وٺي آيا، انهيءَ لاءِ ته کيس خداوند جي
آڏو پيش ڪن.
) 23جيئن خداوند جي شريعت ۾ لکيل آهي ته هر نر جيڪو پيٽ کوليندو، سو خداوند لاءِ پاڪ سڏبو(.
24۽ انهيءَ قربانيءَ لاءِ جيڪي خداوند جي شريعت ۾ چيو ويو آهي، انهيءَ لاءِ ته هڪڙو ٻيو ڪبوتر يا ٻه ڪبوتر.
25۽ ڏسو، يروشلم ۾ هڪڙو ماڻهو رهندو هو، جنهن جو نالو شمعون هو .۽ اهو ئي ماڻهو عادل ۽ عقيدتمند هو، جيڪو بني اسرائيل جي
تسلي جو انتظار ڪري رهيو هو :۽ پاڪ روح مٿس هو.
26۽ اهو مٿس پاڪ روح جي وسيلي ظاهر ڪيو ويو، ته هو موت کي نه ڏسن، جيستائين هو خداوند جي مسيح کي نه ڏسن.
27هو پاڪ روح جي وسيلي هيڪل ۾ آيو ۽ جڏهن ماءُ پيءُ ٻار عيسيٰ کي اندر وٺي آيا ته انهيءَ لاءِ شريعت جي مطابق ڪم ڪن.
28پوءِ هن کيس ٻانهن ۾ کنيو ۽ خدا جي واکاڻ ڪري چيائين ته
29اي خداوند، هاڻي تون پنهنجي ٻانهي کي سلامتيءَ سان وڃڻ ڏي، تنهنجي چوڻ موجب:
30ڇالاءِ جو منهنجي اکين تنهنجي ڇوٽڪاري کي ڏٺو آهي،
31جيڪو تو سڀني ماڻهن جي اڳيان تيار ڪيو آهي.
32هڪڙو نور غير قومن کي روشن ڪرڻ لاء، ۽ تنهنجي قوم بني اسرائيل جو جلال.
33يوسف ۽ سندس ماءُ انهن ڳالهين تي عجب ۾ پئجي ويا، جيڪي هن بابت ڪيون ويون آهن.
34شمعون انهن کي برڪت ڏني ۽ پنهنجي ماءُ مريم کي چيو ته ”ڏسو، هي ٻار بني اسرائيل ۾ گهڻن جي زوال ۽ وري جيئرو ٿيڻ لاءِ تيار
آهي .۽ هڪ نشاني لاءِ جنهن جي خلاف ڳالهايو ويندو.
) 35هائو، هڪڙو تلوار تنهنجي پنهنجي جان ۾ پڻ سوراخ ڪندو، (انهيءَ لاءِ ته گهڻن دلين جا خيال پڌرا ٿين.
36هڪڙي انا هئي، هڪڙي نبيءَ جي، جيڪا اسير جي قبيلي مان پهانوئيل جي ڌيءَ هئي، جيڪا وڏي ڄمار جي هئي، ۽ پنهنجي
ڪنواريءَ کان ست سال هڪ مڙس سان گڏ رهي هئي.
37هيءَ اٽڪل چاليهه ورهين جي بيواهه هئي، جيڪا هيڪل مان نڪتي، پر ڏينهن رات روزن ۽ دعائن سان خدا جي عبادت ڪندي هئي.
38تنهن تي هوءَ انهيءَ ئي مهل ۾ اچي خداوند جو شڪر ادا ڪيو ۽ انهن سڀني کي سندس بابت ٻڌايو جيڪي يروشلم ۾ ڇوٽڪاري جا
منتظر هئا.
39جڏهن اهي سڀيئي ڪم خداوند جي شريعت موجب ڪري چڪا، تڏهن گليل ڏانهن موٽي پنهنجي شهر ناصرت ۾ آيا.
40پوءِ ٻار وڏو ٿيندو ويو ۽ روح ۾ مضبوط، ڏاهپ سان ڀرجي ويو، ۽ خدا جو فضل مٿس هو.
41هاڻي سندس ماءُ پيءُ هر سال عيد فصح تي يروشلم ڏانهن ويندا هئا.
42جڏهن هو ٻارهن سالن جو ٿيو ته اهي عيد جي رسم موجب يروشلم ڏانهن ويا.
43جڏهن اهي ڏينهن پورا ٿيا، جڏهن هو موٽي آيا ته ٻار عيسيٰ يروشلم ۾ رهيو .۽ يوسف ۽ سندس ماءُ کي ان جي خبر نه هئي.
44پر انهن سمجهيو ته هو انهيءَ ميڙ ۾ هو، سو هڪ ڏينهن جو سفر ڪيائون .۽ انهن کيس پنهنجن مائٽن ۽ واقفڪارن ۾ ڳولهيو.
45جڏهن هن کي نه لڌو، تڏهن کيس ڳوليندي وري يروشلم ڏانهن موٽيا.
46پوءِ ائين ٿيو جو ٽن ڏينهن کان پوءِ هنن کيس هيڪل ۾ ڏٺائون، جيڪي ڊاڪٽرن جي وچ ۾ ويٺا آهن ۽ انهن ۽ انهن کي ٻڌن ٿا ۽ کانئن سوال
پڇن ٿا.
47جن هن کي ٻڌو سي سڀ سندس سمجهه ۽ جواب تي حيران ٿي ويا.
48جڏهن هنن کيس ڏٺو ته حيران ٿي ويا،۽ سندس ماءُ کيس چيو ته ”پٽ، تو اسان سان ائين ڇو ڪيو؟ ڏس، تنهنجو پيءُ ۽ مون تو کي ڏک
۾ ڳولهيو آهي.

49هن انهن کي چيو تہ ”اوهين مون کي ڪيئن ڳولي رهيا هئا؟ ڇا توهان کي خبر نہ آهي تہ مون کي پنهنجي پيءُ جي ڪاروبار بابت
هجڻ گهرجي؟
50۽ اهي سمجهي نہ سگهيا آهن جيڪي هن انهن کي ٻڌايو.
51پوءِ هو انهن سان گڏ هيٺ لهي ناصرت ۾ آيو ۽ انهن جي تابع رهيو، پر سندس ماءُ اهي سڀ ڳالهيون دل ۾ رکيون.
52عيسيٰ ڏاهپ ۽ قدآوريءَ ۾ وڌندو ويو ۽ خدا ۽ ماڻهوءَ جي رضامنديءَ ۾.

باب 3

1هاڻي ٽائبريئس سيزر جي حڪومت جي پندرهين سال ۾، پونٽيئس پلاطس يهوديہ جو گورنر، هيروديس گليل جو گورنر، سندس ڀاءُ فلپس
اتوريا ۽ ٽراڪونائٽس جي علائقي جو گورنر ۽ ليسانياس ابيليني جو حاڪم هو.
2حنا ۽ قائفا سردار ڪاهن هئا، تڏهن خدا جو ڪلام رڻ پٽ ۾ يوحنا پٽ زڪريا ڏانهن پهتو.
3پوءِ هو اردن جي پر واري سڄي ملڪ ۾ پهتو ۽ تبليغ ڪندو رهيو تہ ”توبهہ جي بپتسما وٺڻ لاءِ گناهن جي معافي ورتي وڃي.
4جيئن يسعياہ نبيءَ جي ڪلام جي ڪتاب ۾ لکيل آهي تہ ”رڻ پٽ ۾ رڙ ڪندڙ جو آواز، ”خداوند جي واٽ تيار ڪريو، سندس رستا
سڌو ڪريو.
5هر وادي پرجي ويندي، ۽ هر جبل ۽ ٽڪريءَ کي هيٺ ڪيو ويندو .۽ ٽڙيل سڌا ڪيا ويندا، ۽ اونڌا رستا سڌا ڪيا ويندا.
6۽ سڀ ماڻهو خدا جي ڇوٽڪاري کي ڏسندا.
7پوءِ هن انهيءَ ميڙ کي چيو، جيڪي هن کان بپتسما وٺڻ لاءِ نڪتيون آهن، ”اي نانگ جا نسل، ڪنهن اوهان کي خبردار ڪيو آهي تہ
اوهان کي اچڻ واري غضب کان ڀڄي وڃو؟
8تنهنڪري توبهہ جي لائق ميوا ڪيو، ۽ پنهنجي اندر ۾ چوڻ شروع نہ ڪريو، "اسان جو پيءُ ابراهيم آهي، ڇالاءِ جو آءٌ اوهان کي
ٻڌايان ٿو تہ خدا انهن پٿرن مان ابراهيم لاءِ ٻار پيدا ڪرڻ جي قابل آهي.
9۽ هاڻي ٻڻ وڻن جي پاڙن تي ڪهاڙو رکيل آهي :تنهنڪري هر هڪڙو وڻ جيڪو سٺو ميوو نٿو ڏئي، سو ڪٽيو ويندو ۽ باهہ ۾ اڇلايو
ويندو.
10ماڻهن کانئس پڇيو تہ ”پوءِ ڇا ڪريون؟
11هن انهن کي جواب ڏنو تہ ”جنهن وٽ ٻہ ڪپڙا آهن، سو انهيءَ کي ڏئي جنهن وٽ هڪڙو بہ نہ آهي .۽ جنهن وٽ ماني آهي، سو بہ
ائين ئي ڪري.
12پوءِ محصول وٺڻ وارا بہ بپتسما وٺڻ آيا ۽ چيائون تہ ”اي استاد، اسان کي ڇا ڪرڻ گهرجي؟
13فَقَالَ لَہُ” :جنهن کي مقرر ڪيو ويو آهي، تنهن کان وڌيڪ نہ گهرو.
14تنهن تي سپاهين بہ انهيءَ کان پڇيو تہ ”ڇا ڪريون؟ فَقَالَ لَہُ” :ڪنهن تي ظلم نہ ڪجو، نکي ڪنهن تي ڪوڙو الزام لڳايو .۽
پنهنجي اجرت تي راضي رهو.
15۽ جيئن ماڻهن کي اميد هئي، ۽ سڀ ماڻهو پنهنجي دلين ۾ يوحنا بابت سوچي رهيا هئا، ڇا اهو مسيح آهي يا نہ.
16يوحنا انهن سڀني کي جواب ڏنو تہ ”آءٌ اوهان کي پاڻيءَ سان بپتسما ڏيان ٿو .پر هڪ مون کان وڌيڪ طاقتور اچي رهيو آهي، جنهن
جي بوٽن جي ڪڙي مان لاهڻ جي لائق نہ آهيان :هو توهان کي پاڪ روح ۽ باهہ سان بپتسما ڏيندو.
17جنهن جو ڇنو هن جي هٿ ۾ هوندو، ۽ هو پنهنجي فرش کي چڱيءَ طرح صاف ڪندو، ۽ ڪڻڪ گڏ ڪري پنهنجي گج ۾ آڻيندو .پر
ڀاڄيءَ کي هو باهہ سان ساڙي ڇڏيندو، جنهن کي نہ وسارڻو پوندو.
18۽ ٻيون ڪيتريون ئي ڳالهيون هن پنهنجي نصيحت ۾ ماڻهن کي ٻڌايون.
19پر هيروديس، جيڪو پنهنجي ڀاءُ فلپس جي زال هيروديٰاس جي ڪري، ۽ انهن سڀني بڇڙن ڪمن جي ڪري، جيڪي هيروديس ڪيا
هئا، تنهن کي ملامت ڪيائين.
20انهيءَ سڀ کان پهريائين هن يحيٰ کي جيل ۾ بند ڪري ڇڏيو.
21جڏهن سڀني ماڻهن بپتسما ورتي، تڏهن ائين ٿيو تہ عيسيٰ بہ بپتسما ورتي ۽ دعا گهري آسمان کولي ويو.
22۽ پاڪ روح ڪبوتر وانگر جسماني شڪل ۾ مٿس لٿو ۽ آسمان مان هڪڙو آواز آيو، جنهن چيو تہ ”تون منهنجو پيارو فرزند آهين .
مان تو ۾ خوش آهيان.
23۽ عيسيٰ پاڻ اٽڪل ٽيهہ ورهين جو ٿيو، جيڪو يوسف جو پٽ هو، جيڪو هيلي جو پٽ هو.
24متات پٽ هو لاوي جو، جيڪو ملائڪ پٽ جو، جيڪو ينا پٽ جو، جيڪو يوسف جو پٽ هو،
25جيڪو متٿياس جو پٽ هو، جيڪو عاموس جو پٽ هو، جيڪو نعم جو پٽ هو، جيڪو ايسلي پٽ جو، جيڪو ناگ جو پٽ هو.
26مَاتَ پُٽَ مَتَتِيَاسَ، مَتَتِيَاسَ جو پُٽ، سمي پُٽ يُوسف جو، جيڪو يهوداه جو پٽ هو.
27يُوانا پُٽُ يوحنا جو، جيڪو پُٽ ريسا جو، جيڪو زوروابيل پٽ جو، جيڪو سلتي ايل پٽ جو، جيڪو نيري جو،
28مَلِڪِي پٽ، جيڪو عدي پٽ جو، جيڪو قُسام پٽ جو، جيڪو ايلمودام پٽ جو، جيڪو ير جو پٽ،
29جوس پٽ يوسي جو، جيڪو اليزير پٽ جو، يوريم پٽ متات جو، جيڪو لاوي جو پٽ،
30جيڪو شمعون پٽ يهوداه جو پٽ هو، جيڪو يوسف جو پٽ هو، جيڪو يونان جو پٽ هو، جيڪو الياقيم جو پٽ هو.
31مِلا پُٽ مِلاَ جو، جو پُٽ مينان جو، جو پٽ متتا جو، جيڪو ناٿن پٽ جو، جيڪو دائود جو پٽ،
32يَسَی پُٽُ عُوبَدَ، عُوبَدَ عُوبَزَ، جو پُٽِ بوعز جو، جو پٽ سَلمون جو، جو پٽ نَسُون جو،
33جو اميناداب پٽ ارم جو، جيڪو اصروم پٽ جو، جيڪو فارس پٽ يهوداه جو، جيڪو يهوداه جو پٽ هو.
34جو يعقوب جو پٽ، اسحاق پٽ جو، جيڪو ابراهيم جو، جيڪو تارا پٽ جو، جيڪو نخور جو،
35جيڪو ساروچ پٽ رڳاؤ جو، جيڪو فلڪ پٽ جو، جيڪو حبر پٽ جو، جيڪو سالا جو،

36جيڪو قينان جو پٽ هو، جيڪو ارفڪسد پٽ جو، جيڪو سيم پٽ جو، جيڪو نوح پٽ جو، جيڪو لامڪ جو پٽ هو.
37متوسلا پٽ حنوڪ جو، جيڪو يرد پٽ يارد جو، جيڪو ملاليل پٽ قينان جو،
38جو پٽ انوس جو، جيڪو سٿ جو پٽ، جيڪو آدم جو پٽ، جيڪو خدا جو پٽ هو.

باب 4

1عيسيٰ پاڪ روح سان پرپل هو، اردن کان موٽي آيو ۽ روح جي هدايت سان کيس بيابان ۾ آندو ويو.
2چاليهن ڏينهن تائين شيطان جي آزمائش ۾ رهڻ. ۽ انهن ڏينهن ۾ هن ڪجهه به نه کاڌو :۽ جڏهن اهي ختم ٿي ويا، هن کان پوء بکيو.
3شيطان چيس ته ”جيڪڏهن تون خدا جو فرزند آهين ته هن پٿر کي حڪم ڪر ته ان کي ماني بڻايو وڃي.
4تنهن تي عيسيٰ وراڻيو ته ”لکيل آهي ته ’ماڻهو رڳو مانيءَ سان جيئرو نه رهندو، پر خدا جي هر ڳالهه سان.
5۽ شيطان کيس هڪڙي مٿاهين جبل تي وٺي ويو ۽ هڪڙي وقت ۾ دنيا جي سڀني بادشاهن کي ڏيکاريائين.
6شيطان چيس ته ”آءٌ تو کي هي سڀ اختيار ڏيندس ۽ انهن جو شان، ڇالاءِ جو اهو مون کي ڏنو ويو آهي. ۽ جنهن کي ڏيندس ان کي.
7تنهنڪري جيڪڏهن تون منهنجي عبادت ڪندين ته سڀ تنهنجو هوندو.
8عيسيٰ جواب ڏنو ته ”اي شيطان، منهنجي پٺيان هل، ڇالاءِ جو لکيل آهي ته ’تون خداوند پنهنجي خدا جي عبادت ڪر ۽ رڳو سندس
ئي عبادت ڪر.
9هو کيس يروشلم ۾ وٺي آيو ۽ هيڪل جي چوٽيءَ تي بيهاري چيائينس ته ”جيڪڏهن تون خدا جو فرزند آهين ته هتان پاڻ کي هيٺ ڪر.
10ڇالاءِ جو لکيل آهي ته ”هو پنهنجن ملائڪن کي تولاءِ سنڀاليندو،
11۽ اهي اوهان کي پنهنجن هٿن ۾ کڻندا، متان ڪنهن وقت تنهنجو پير پٿر تي ڪري.
12تنهن تي عيسيٰ وراڻيو ته ”چيو ويو آهي ته ”تون خداوند پنهنجي خدا کي نه آزمائي.
13جڏهن شيطان هر آزمائش کي ختم ڪري ڇڏيو، تڏهن هو هڪڙي وقت لاءِ ڪانئس هليو ويو.
14پوءِ عيسيٰ پاڪ روح جي طاقت سان گليل ڏانهن موٽيو ۽ چوڌاري سڄي علائقي ۾ سندس نالي پکڙجي وئي.
15۽ هو انهن جي عبادت خانن ۾ تعليم ڏيندو هو، جنهن کي سڀني جي واکاڻ هئي.
16پوءِ هو ناصرت ۾ آيو، جتي هن جي پرورش ڪئي هئي، ۽ جيئن سندس دستور هو، سو سبت جي ڏينهن عبادت خاني ۾ ويو ۽ پڙهڻ
لاءِ اٿي بيٺو.
17۽ کيس يسعياه نبيءَ جو ڪتاب ڏنو ويو. ۽ جڏهن هن ڪتاب کوليو ته هن کي اها جاءِ ملي جتي لکيل هو.
18خداوند جو روح مون تي آهي، ڇالاءِ جو هن مون کي مسح ڪيو آهي ته جيئن غريبن کي خوشخبري ٻڌايان. هن مون کي موڪليو
آهي ته ٽٽل دلين کي شفا ڏيان، قيدين کي ڇوٽڪارو ڏيان، ۽ انڌن کي بصارت جي بحاليءَ لاءِ، زخمين کي آزاد ڪرڻ لاءِ،
19خداوند جي قابل قبول سال جي تبليغ ڪرڻ لاءِ.
20هن ڪتاب بند ڪري وري وزير کي ڏنو ۽ ويهي رهيو. ۽ جيڪي يهودي عبادت خاني ۾ هئا، تن سڀني جون نظرون مٿس هيون.
21پوءِ هو انهن کي چوڻ لڳو ته ”اڄ ڏينهن اهو ڪلام اوهان جي ڪنن ۾ پورو ٿيو آهي.
22سڀيئي هن جي شاهدي ڏنائين، ۽ عجب ۾ پئجي ويا، جيڪي سندس وات مان نڪرندا آهن. فَقَالَ: هَذَا هُوَ يُوسُفُ عَلَيْهِ؟
23تنهن تي هن انهن کي چيو ته ”اوهين مون کي هي چوٽي ضرور چوندا ته ”طبيب، پاڻ کي شفا ڪر :جيڪو ڪجهه اسان ڪفرناحوم
۾ ٻڌو آهي سو هتي پنهنجي ملڪ ۾ به ڪريو.
24هن چيو ته ”آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته ڪوبه نبي پنهنجي ملڪ ۾ قبول نه ٿو ٿئي.
25پر آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته الياس جي ڏينهن ۾ اسرائيل ۾ ڪيتريون ئي رن زالون هيون، جڏهن آسمان ٽي سال ڇهن مهينا بند
رهيو، جڏهن سڄي ملڪ ۾ ڏڪار پيو.
26پر انهن مان ڪنهن ڏانهن الياس نه موڪليو ويو، سواءِ صيدا جي شهر سرپتا ڏانهن، هڪڙي عورت ڏانهن، جيڪا رن زال هئي.
27اليزيس نبيءَ جي زماني ۾ بني اسرائيل ۾ ڪيترائي ڪوڙهه جا مريض هئا. ۽ انهن مان ڪو به صاف نه ڪيو ويو، نعمان شامي کي
بچايو.
28جڏهن عبادت خاني ۾ اهي سڀيئي اهي ڳالهيون ٻڌي ڪاوڙ ۾ ڀرجي ويا.
29پوءِ اُٿيو ۽ کيس شهر مان ڪڍي اُن ٽڪريءَ جي ڪنڌيءَ ڏانهن وٺي ويو، جنهن تي سندن شهر ٺاهيو ويو هو، انهيءَ لاءِ ته هو کيس
هيٺاهون ڪري ڇڏين.
30پر هو انهن جي وچ مان لنگهي پنهنجي واٽ هليو ويو.
31پوءِ هو گليل جي شهر ڪفرناحوم ۾ آيو ۽ کين سبت جي ڏينهن تعليم ڏنائين.
32اهي هن جي تعليم تي حيران ٿي ويا، ڇالاءِ جو سندس ڪلام قدرت سان هو.
33عبادت خاني ۾ هڪڙو ماڻهو هو، جنهن کي ڀوت پوت هو ۽ وڏي آواز سان رڙ ڪري چيو هو ته
34چوڻ لڳو، اسان کي اڪيلو ڇڏي ڏيو. اي عيسى ناصري، اسان کي تو سان ڇا ڪرڻو آهي؟ ڇا تون اسان کي تباهه ڪرڻ آيو آهين؟
مان توکي سڃاڻان ٿو تون ڪير آهين. خدا جي پاڪ ذات.
35تنهن تي عيسيٰ کيس ڇڙٻ ڏيندي چيو ته ”چپ رهه، هن مان نڪري وڃ. ۽ جڏهن شيطان کيس وچ ۾ اڇلائي ڇڏيو هو، تڏهن هو ڪانئس
ٻاهر نڪري آيو، ۽ کيس ايذاء نه ڏنو.
36اهي سڀيئي حيران ٿي ويا ۽ پاڻ ۾ ڳالهائڻ لڳا ته ”هي ڪهڙي ڳالهه آهي !ڇاڪاڻ ته هو اختيار ۽ طاقت سان ناپاڪ روحن کي حڪم
ڏئي ٿو، ۽ اهي ٻاهر نڪرندا آهن.
37۽ سندس سخاوت سڄي ملڪ جي هر هنڌ ۾ پکڙجي وئي.

38پوءِ هو عبادت خاني مان اٿيو ۽ شمعون جي گهر ويو .شمعون جي زال جي ماءُ سخت بخار ۾ ورتل هئي .۽ انهن کيس هن لاءِ طلب
ڪيو.
39پوءِ هو هن جي مٿان بيٺو ۽ بخار کي ڇنڊ لڳو .۽ اهو هن کي ڇڏي ويو :۽ اهو فوري طور تي اٿيو ۽ انهن جي خدمت ڪرڻ لڳو.
40جڏهن سج لهي رهيو هو، تڏهن جيڪي مختلف بيمارين جا بيمار هئا، سي سڀ وٽس وٺي آيا .۽ هن انهن مان هر هڪ تي پنهنجا هٿ
رکيا ۽ انهن کي چڱو ڀلو ڪيائين.
41۽ ڪيترن ئي ماڻهن مان ڀوت پڻ نڪري آيا ۽ رڙيون ڪري چوڻ لڳا تہ ”تون مسيح خدا جو فرزند آهين .۽ هن انهن کي ڌڪاريو ۽
کين ڳالهائڻ کان منع ڪئي، ڇاڪاڻ تہ انهن کي خبر هئي تہ اهو مسيح آهي.
42جڏهن ڏينهن ٿيو تڏهن هو اتان روانو ٿي هڪڙي ويران هنڌ ڏانهن ويو ۽ ماڻهن کيس ڳولي لڌو ۽ وٽس آيا ۽ کيس ٽڪايو تہ متان هو
انهن کان هليو نہ وڃي.
43فَقَالَ لَهُ » :مَنَعَلَهُ فِي الْبَادَشَاعِ الْعَظِيمِ فِي الْأَرْضِ إِلَى الْأَرْضِ.
44۽ گليل جي عبادت خانن ۾ تبليغ ڪئي.

باب 5

1پوءِ ائين ٿيو تہ جيئن ماڻهو خدا جو ڪلام ٻڌائڻ لاءِ مٿس دٻجي رهيا هئا، تڏهن هو گنيسرت ڍنڍ جي ڪناري تي بيٺو،
2هن ڍنڍ جي ڪناري تي ٻہ ٻيڙيون بيٺيون ڏٺيون، پر ماڇي انهن مان نڪري پنهنجا ڄار ڌوئي رهيا هئا.
3پوءِ هو هڪڙي ٻيڙيءَ ۾ ويو، جيڪا شمعون جي هئي، ۽ کيس دعا گهريائين تہ هو زمين مان ٿورڙو اڇلائي .۽ هو ويهي رهيو، ۽
ٻيڙيءَ مان ماڻهن کي سيکارڻ لڳو.
4جڏهن هو ڳالهائڻ ڇڏي ويو، تڏهن شمعون کي چيائين تہ ”اوهين اونهين ڏانهن هليو ۽ پنهنجا ڄار وهڻ لاءِ وجهو.
5تنهن تي شمعون وراڻيو تہ ”اي استاد، اسان سڄي رات محنت ڪئي آهي، پر ڪجهہ بہ ڪونهي ورتو آهي، پر تنهنجي چوڻ تي آءٌ ڄار
وجهي ڇڏيندس.
6جڏهن هنن اهو ڪم ڪيو، تڏهن انهن مڇرن جو هڪڙو وڏو ميڙ وجهي ڇڏيو ۽ سندن ڄار ڀڃي ڇڏيائين.
7پوءِ انهن پنهنجن ساٿين کي، جيڪي ٻي ٻيڙيءَ ۾ هئا، اشارا ڏنائون تہ اچن ۽ سندن مدد ڪن .۽ اهي آيا، ۽ ٻئي ٻيڙيون ڀريون، ايتري قدر
جو اهي ٻڏڻ لڳا.
8شمعون پطرس جڏهن اهو ڏٺو تڏهن عيسيٰ جي گوڏن تي ڪري پيو ۽ چيائين تہ ”مون وٽان هليو وڃ .ڇالاءِ جو مان هڪڙو گنهگار
ماڻهو آهيان، اي خداوند.
9ڇالاءِ جو هو حيران ٿي ويو هو ۽ جيڪي ساڻس گڏ هئا، سي انهن مڇين جي ڍير تي، جن کي هنن ورتو هو.
10اهڙيءَ طرح زبديءَ جا پٽ يعقوب ۽ يوحنا بہ هئا، جيڪي شمعون جا شريڪ هئا .تڏهن عيسيٰ شمعون کي چيو تہ ”ڊڄ نہ .هاڻي
تو هان ماڻهن کي پڪڙيندؤ.
11۽ جڏهن اهي پنهنجا ٻيڙيون زمين تي لهي آيا، تڏهن اهي سڀيئي ڇڏي ويا ۽ سندس پٺيان لڳا.
12جڏهن هو ڪنهن شهر ۾ هو تہ ڏٺائين هڪڙو ڪوڙهہ جهڙي مرض جو مريض، جنهن عيسيٰ کي منهن تي ڪري پيو ۽ منٿ ڪري
چيائين تہ ”اي خداوند، جيڪڏهن تون گهرين تہ مون کي پاڪ صاف ڪري سگهين ٿو.
13تنهن تي هن پنهنجو هٿ ڊگهو ڪري کيس ڇهي چيو تہ ”آءٌ ڪندس :تون پاڪ صاف ٿيءُ .۽ هڪدم ڪوڙهہ جو مرض هن کان
هليو ويو.
14تنهن تي هن کيس تاڪيد ڪئي تہ ”ڪنهن کي بہ نہ ٻڌاءِ، پر وڃ ۽ پاڻ کي ڪاهن کي ڏيکار ۽ پنهنجي پاڪائيءَ لاءِ پيش ڪر، جيئن
موسيٰ جي حڪم موجب، انهن لاءِ شاهدي هجي.
15پر پوءِ بہ اوترو ئي هن جي سڄي دنيا ۾ مشهوري ٿيندي ويئي، ۽ وڏا ميڙ ٻڌڻ لاءِ گڏ ٿيا ۽ کيس پنهنجين بيمارين مان شفا ملي.
16پوءِ هو رڻ پٽ ۾ وڃي دعا گهريائين.
17هڪڙي ڏينهن ائين ٿيو جو هو تعليم ڏيئي رهيو هو تہ اتي فريسي ۽ شريعت جا عالم ويٺا هئا، جيڪي گليل، يهوديہ ۽ يروشلم جي هر
شهر مان آيا هئا، ۽ خداوند جي قدرت .انهن کي شفا ڏيڻ لاءِ موجود هو.
18۽ ڏسو، ماڻهو هڪڙي ماڻهوءَ کي بستري تي کڻي آيا، جنهن کي فالج سان ڪنيو ويو هو، ۽ هن کي اندر آڻڻ ۽ سندس اڳيان ويهارڻ لاءِ
وسيلا ڳولي رهيا هئا.
19جڏهن اهي لهي نہ سگهيا تہ ميڙ جي ڪري ڪهڙيءَ طرح عيسيٰ کي اندر وٺي اچن، تڏهن گهر جي ڇت تي چڙهي کيس تختيءَ تان
هيٺ لاهي ڇڏيائون ۽ عيسيٰ جي سامهون بيٺيون.
20جڏهن هن سندن ايمان ڏٺو، تڏهن هن کي چيائين تہ ”اي ماڻهو، تنهنجا گناهہ بخشيا ويا آهن.
21تنهن تي شريعت جا عالم ۽ فريسي بحث ڪرڻ لڳا تہ ”هي ڪير آهي جيڪو ڪفر ٿو چوي؟ گناهن کي ڪير معاف ڪري سگهي ٿو،
سواءِ خدا جي؟
22پر جڏهن عيسيٰ انهن جون ڳالهيون سمجهي ويو، تڏهن انهن کي چيائين تہ ”اوهان جي دلين ۾ ڪهڙو سبب آهي؟
23ڇا آسان آهي، اهو چوڻ، تنهنجا گناهہ معاف ڪيا وڃن .يا چئجي، اٿي ۽ هلڻ لاءِ؟
24پر انهيءَ لاءِ توهان کي خبر پوي تہ ابن آدم کي زمين تي گناهہ معاف ڪرڻ جي طاقت آهي،)هن فالج جي مريض کي چيو تہ (آءٌ
تو کي چوان ٿو تہ اُٿ، پنهنجو کٽولو کڻ ۽ پنهنجي گهر وڃ.
25هو هڪدم انهن جي اڳيان اُٿيو ۽ جنهن جاءِ تي ويٺو هو تنهن کي کنيو ۽ خدا جي واکاڻ ڪندي پنهنجي گهر ڏانهن روانو ٿيو.
26اهي سڀيئي حيران ٿي ويا ۽ خدا جي واکاڻ ڪرڻ لڳا ۽ خوف سان پرجي ويا ۽ چوڻ لڳا تہ ”اسان اڄ ڏينهن عجيب شيون ڏٺيون آهن.

27انهن ڳالهين کان پوءِ هو هليو ويو ۽ ڏٺائين هڪڙو محصول وٺندڙ، جنهن جو نالو لاوي آهي، جنهن کي محصول جي رسيءَ تي ويٺو
آهي، تنهن کي چيائين ته "منهنجي پٺيان هل.
28پوءِ هو سڀ ڇڏي، اٿيو ۽ سندس پٺيان هلڻ لڳو.
29۽ لاوي هن کي پنهنجي گهر ۾ هڪڙي وڏي دعوت ڏني، ۽ محصول وٺندڙن ۽ ٻين جو هڪڙو وڏو ميڙ هو، جيڪو انهن سان گڏ ويٺو
هو.
30پر سندن شريعت جا عالم ۽ فريسي سندس شاگردن تي گاريون ڏيڻ لڳا ته "اوهين محصول وٺندڙن ۽ گنهگارن سان گڏ ڇو ٿا کائو ۽
پيئو؟
31تنهن تي عيسيٰ وراڻيو ته "جيڪي تندرست آهن تن کي طبيب جي ضرورت نه آهي. پر اهي جيڪي بيمار آهن.
32آءٌ نيڪن کي نه بلڪ گنهگارن کي توبهه ڪرڻ لاءِ سڏيو آهيان.
33تنهن تي انهن وراڻيو ته "يحيٰ جا شاگرد ڇو روزا رکن ٿا ۽ دعائون ٿا گهرن ۽ ساڳيءَ طرح فريسين جا شاگرد ڇو ٿا؟ پر تنهنجو کائو
۽ پيئو؟
34فَقَالَ لَهُ " :ڇا اوهين ڪنوار جي يارن کي روزا رکي سگهو ٿا، جڏهن گهوٽ ساڻن هجي؟
35پر اُهي ڏينهن ايندا، جڏهن گهوٽ انهن کان کسبو ۽ انهن ڏينهن ۾ اهي روزا رکندا.
36هن انهن کي هڪڙو مثال به ڏنايو .ڪو به ماڻهو پراڻي ڪپڙي جو هڪ ٽڪرو نه رکندو آهي .جيڪڏهن بي صورت ۾، ته پوءِ ٻنهي
کي نئون ڪرايه ڏئي ٿو، ۽ جيڪو ٽڪرو نئين مان ڪيو ويو آهي، اهو پراڻي سان متفق نه آهي.
37۽ ڪوبه ماڻهو نئين شراب پراڻي بوتلن ۾ نه ٿو رکي .بي صورت ۾ نئين شراب جون بوتلون ڦاٽي پونديون ۽ ڦٽي وينديون ۽ بوتلون ناس
ٿي وينديون.
38پر نئين شراب کي نئين بوتلن ۾ رکڻ گهرجي .۽ ٻئي محفوظ آهن.
39ڪوبه ماڻهو پراڻو شراب پيئندو آهي جيڪو فوري طور نئين جي خواهش نه ڪندو آهي، چالاءِ جو هو چوي ٿو ته "پراڻو شراب
بهتر آهي.

باب 6

1پهرين کان پوءِ ٻئي سبت جي ڏينهن ائين ٿيو جو هو اَنَ جي ٻنيءَ مان لنگهيو .۽ سندس شاگرد اَنَ جا ڪَنَ پٽي کايا ۽ پنهنجن هٿن ۾ رڱڻ
لڳا.
2تنهن تي ڪن فريسين کين چيو ته "اوهين اهو ڇو ٿا ڪريو جيڪو سبت جي ڏينهن ڪرڻ جائز نه آهي؟
3عيسيٰ انهن کي جواب ڏنو ته "اوهان ايترو نه پڙهيو آهي ڇا، جڏهن دائود پاڻ کي بکيو هو ۽ جيڪي ساڻس گڏ هئا، تن ڇا ڪيو هو؟
4هو ڪيئن خدا جي گهر ۾ ويو، ۽ ظاهر جي ماني کڻي کائي ۽ جيڪي ساڻس گڏ هئا تن کي به ڏنائين .جنهن کي کائڻ جائز نه آهي پر رڳو
پادرين لاءِ؟
5فَقَالَ لَهُ :فَإِنَّ ابْنُ عَلَى سَبْتِ الْعَظِيمِ.
6ٻئي سبت جي ڏينهن ائين ٿيو جو هو عبادت خاني ۾ ويو ۽ تعليم ڏيڻ لڳو، اتي هڪڙو ماڻهو هو جنهن جو ساڄو هٿ سڪي ويو هو.
7شريعت جا عالم ۽ فريسي کيس ڏسندا رهيا ته ڇا هو سبت جي ڏينهن شفا ڏيندو .ته جيئن مٿس ڪو الزام پئجي سگهي.
8پر هن انهن جي سوچن کي ڄاڻي ورتو ۽ انهيءَ ماڻهوءَ کي جنهن جو سڪل هٿ هو، تنهن کي چيائين ته "اٿ ۽ وچ ۾ بيهي بيهه .۽ هو
اٿي بيٺو.
9تنهن تي عيسيٰ انهن کي چيو ته "آءٌ توهان کان هڪڙي ڳالهه پڇان .ڇا سبت جي ڏينهن تي چڱائي ڪرڻ جائز آهي يا برائي؟ زندگي
بچائڻ لاءِ، يا ان کي تباهه ڪرڻ لاءِ؟
10۽ انهن سڀني ڏانهن چوڌاري نهاري، ماڻهوءَ کي چيو ته، پنهنجو هٿ ڏيکهو ڪر .۽ هن ائين ئي ڪيو :۽ هن جو هٿ ٻئي وانگر مڪمل
بحال ٿيو.
11۽ اهي چريو سان پرجي ويا .۽ هڪ ٻئي سان ڳالهايو ته اهي يسوع سان ڇا ڪري سگهن ٿا.
12انهن ڏينهن ۾ ائين ٿيو جو هو دعا گهرڻ لاءِ ٻاهر جبل تي ويو ۽ سڄي رات خدا کان دعا گهرندو رهيو.
13جڏهن ڏينهن ٿيو، تڏهن هن پنهنجن شاگردن کي پاڻ وٽ سڏيو ۽ انهن مان ٻارهن کي چونڊيو، جن کي هن رسول ڪري به سڏيو.
14شمعون)جنهن کي هن پطرس جو نالو پڻ ڏنو (۽ سندس ڀاءُ اندرياس، جيمس ۽ يوحنا، فلپس ۽ بارٿلميو،
15متي ۽ توماس، يعقوب پٽ الفيئس ۽ شمعون جنهن کي زيلوٽس سڏيندا آهن.
16۽ يهوداه يعقوب جو ڀاءُ ۽ يهوداه اسڪريوتي، جيڪو پڻ غدار هو.
17هو انهن سان گڏ هيٺ لهي آيو ۽ ميدان ۾ بيٺو، سندس شاگردن جي ميڙ ۽ ماڻهن جو هڪڙو وڏو ميڙ سڄي يهوديه ۽ يروشلم ۽ صور ۽
صيدا جي سامونڊي ڪناري کان، جيڪي هن کي ٻڌڻ لاءِ آيا هئا .۽ انهن جي بيمارين کان شفا حاصل ڪرڻ لاءِ؛
18جن کي پوت پوتن کان ويڙهيل هئا، تن کي شفا ملي.
19سڀني ميڙ کيس هٿ لائڻ جي ڪوشش ڪئي، ڇالاءِ جو هن مان نيڪي نڪتي ۽ انهن سڀني کي چڱو ڀلو ڪيائين.
20فَقَالَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ فِي الْأَرْضِ، لِأَنَّكَ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ.
21سڀاڳا آهيو اوهين جيڪي هاڻي بکايل آهي، ڇالاءِ جو اوهين ڌاپا ٿيندا .سڀاڳا آهيو اوهين جيڪي هاڻي روئن ٿا :ڇالاءِ جو اوهين
کلندا.
22سڀاڳا آهيو اوهين، جڏهن ماڻهو اوهان کان نفرت ڪندا، ۽ جڏهن اوهان کي پنهنجي جماعت کان جدا ڪندا، اوهان کي ملامت ڪندا، ۽
اوهان جو نالو ابن آدم جي خاطر، بڇڙو ڪري ڇڏيندا.

23انهيءَ ڏينهن تي خوش ٿيو ۽ خوشيءَ ۾ ٽپو ڏيو، ڇالاءِ جو ڏس، اوهان جو اجر آسمان ۾ وڏو آهي، ڇالاءِ جو اهڙيءَ طرح سندن
ابن ڏاڏن نبين سان ڪيو هو.
24پر افسوس آهي اوهان لاءِ جيڪي دولتمند آهيو !ڇو ته توهان کي تسلي ملي آهي.
25افسوس آهي اوهان لاءِ جيڪي پريل آهيو !ڇاڪاڻ ته توهان کي بک لڳندي .افسوس آهي توهان تي جيڪي هاڻ کلندا آهن !
ڇالاءِ جو اوهين ماتم ڪندا ۽ روئندا.
26مصيبت آهي توهان لاءِ، جڏهن سڀ ماڻهو توهان جي چڱيءَ طرح ڳالهائيندا !ائين ئي سندن ابن ڏاڏن ڪوڙن نبين سان ڪيو.
27پر آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو ته پنهنجي دشمنن سان پيار ڪريو، انهن سان چڱائي ڪريو جيڪي اوهان کان نفرت ڪن ٿا.
28انهن کي برڪت ڏيو جيڪي توهان کي لعنت ڪن ٿا، ۽ انهن لاء دعا ڪريو جيڪي توهان کي استعمال ڪرڻ جي باوجود.
29۽ جيڪو تو کي هڪڙي ڳل تي ڌڪ ڏئي، تنهن کي ٻيو پڻ پيش ڪر .۽ جيڪو تنهنجي چادر کسي ٿو تنهن کي به منع ڪر تنهنجو
ڪوٽ کڻڻ کان.
30هر ڪنهن ماڻهوءَ کي ڏيو جيڪو تو کان گهري .۽ جيڪو توهان جو سامان کڻي وڃي ٿو انهن کان ٻيهر نه پڇو.
31۽ جيئن توهان چاهيو ٿا ته ماڻهو اوهان سان ڪن، تيئن اوهين به انهن سان ڪريو.
32ڇالاءِ جو جيڪڏهن اوهين انهن سان پيار ڪريو ٿا جيڪي اوهان سان پيار ڪن ٿا، ته پوءِ اوهان جو ڪهڙو شڪر آهي؟
ڇالاءِ جو گنهگار به انهن سان پيار ڪن ٿا جيڪي انهن سان پيار ڪن ٿا.
33۽ جيڪڏهن اوهين انهن سان چڱائي ڪريو ٿا جيڪي اوهان سان چڱائي ڪن ٿا، توهان جو ڪهڙو شڪر آهي؟ گنهگار به ائين ئي
ڪندا آهن.
34۽ جيڪڏهن اوهين انهن کي قرض ڏيو جن کان توهان وٽڻ جي اميد رکون ٿا، توهان جو ڪهڙو شڪر آهي؟ ڇالاءِ جو گنهگار به
گنهگارن کي قرض ڏيندا آهن، انهيءَ لاءِ ته جيئن وري گهڻو حاصل ڪن.
35پر اوهين پنهنجن دشمنن سان پيار ڪريو، ۽ چڱا ڪم ڪريو، ۽ قرض ڏيو، ٻيهر ڪنهن شيء جي اميد نه رکو .۽ توهان جو اجر وڏو
هوندو، ۽ توهان هوندؤ اعليٰ جا ٻار، ڇالاءِ جو هو ناشڪر ۽ برائيءَ لاءِ مهربان آهي.
36تنهنڪري اوهين ٻاجهارو ٿيو، جيئن اوهان جو پيءُ به مهربان آهي.
37فيصلو نه ڪريو، ۽ اوهان کي انصاف نه ڪيو ويندو :مذمت نه ڪريو، ۽ اوهان کي مجرم نه ڪيو ويندو :معاف ڪريو، ۽ توهان کي
معاف ڪيو ويندو.
38ڏيو، ۽ اهو اوهان کي ڏنو ويندو .سٺي ماپ، هيٺ دٻايو، ۽ گڏجي ڇڪيو، ۽ ٻوڙندو، ماڻهو توهان جي ڳچيء ۾ ڏيندا .ڇالاءِ جو جنهن
ماپي سان توهان ملندا آهيو، اها ئي وري اوهان کي ماپي ويندي.
39هن انهن کي هڪڙو مثال ٻڌايو ته ”ڇا انڌو انڌي کي اڳواٽي ڪري سگهي ٿو؟ ڇا اهي ٻئي ڳچيءَ ۾ نه پوندا؟
40شاگرد پنهنجي مالڪ کان مٿاهين نه آهي، پر جيڪو ڪامل آهي سو پنهنجي استاد وانگر هوندو.
41۽ تون ڇو ٿو ڏسين اهو ٿلهو جيڪو تنهنجي ڀاءُ جي اک ۾ آهي، پر انهيءَ شعاع کي نه ٿو سمجهين جيڪو تنهنجي ئي اک ۾ آهي؟
42پوءِ تون پنهنجي ڀاءُ کي ڪيئن ٿو چئي سگهين ته ”ڀاءُ، مون کي تنهنجي اک ۾ موجود ٿلهي ڪيڻ ڏي، جڏهن تون پاڻ ئي پنهنجي اک
۾ موجود شعاع کي نه ڏسندين؟ تون منافق، پهريائين پنهنجي اک مان شعاع ڪڍي، پوءِ صاف ڏسندين ته پنهنجي ڀاءُ جي اک مان ڪهڙيءَ
کي ٻاهر ڪيندين.
43ڇالاءِ جو سٺو وڻ خراب ميوو نٿو ڏئي .نه ئي خراب وڻ سٺو ميوو آڻيندو آهي.
44ڇالاءِ جو هر ڪنهن وڻ کي پنهنجي ميوي مان سڃاڻي ٿو .ڇالاءِ جو ماڻهو ڪنارن مان انجير گڏ نه ٿا ڪن ۽ نڪي ڪنن جي
ٻوٽي مان انگور گڏ ڪن ٿا.
45هڪڙو سٺو ماڻهو پنهنجي دل جي سٺي خزاني مان اهو ڪڍي ٿو جيڪو سٺو آهي .۽ هڪڙو بڇڙو ماڻهو پنهنجي دل جي بڇڙي
خزاني مان اهو ڪڍي ٿو جيڪو بڇڙو آهي، ڇاڪاڻ ته دل جي گهڻائي مان سندس وات ڳالهائي ٿو.
46۽ اوهين مون کي ڇو ٿا سڏيو، خداوند، خداوند، ۽ اهي ڳالهيون نه ٿا ڪريو جيڪي مان چوان ٿو؟
47جيڪو به مون وٽ ايندو ۽ منهنجون ڳالهيون ٻڌي انهن تي عمل ڪندو ته آءٌ اوهان کي ڏيکاريندس ته هو ڪنهن جهڙو آهي.
48اهو انهيءَ ماڻهوءَ وانگر آهي جنهن هڪڙو گهر ٺاهيو، ۽ کوهه کوٽائي، پٿر تي بنياد وڌو، ۽ جڏهن ٻوڏ آئي، ته نديءَ انهيءَ گهر کي
زور سان ڌڪو ڏنو، ۽ ان کي ڊگهي نه سگهيو، ڇالاءِ جو اهو پٿر تي ٻڌل هو. .
49پر جيڪو ٻڌي ٿو پر نٿو ڪري، سو انهيءَ ماڻهوءَ وانگر آهي جنهن بي بنياد زمين تي گهر ٺاهيو .جنهن جي خلاف وهڪرو زوردار
ڌڪ هنيو ۽ هڪدم ڪري پيو .۽ ان گهر جي تباهي وڏي هئي.

باب 7

1جڏهن هو ماڻهن جي سامهون پنهنجون سڀ ڳالهيون ختم ڪري ڪفرناحوم ۾ داخل ٿيو.
2صوبيدار جو هڪڙو نوڪر، جيڪو هن کي پيارو هو، سو بيمار ٿي مرڻ لاءِ تيار هو.
3جڏهن هن عيسيٰ بابت ٻڌو تڏهن يهودين جي بزرگن کي هن ڏانهن موڪليائين ته منٿ ڪري ته اچي پنهنجي نوڪر کي شفا ڏي.
4جڏهن اهي عيسيٰ وٽ آيا، تڏهن هڪدم ڪيس منٿ ڪيائون ته ”اهو انهيءَ لائق آهي، جنهن لاءِ هيءُ ڪم ڪرڻ گهرجي.
5ڇالاءِ جو هن کي اسان جي قوم سان پيار آهي ۽ هن اسان لاءِ عبادت خانو ٺاهيو آهي.
6پوءِ عيسيٰ انهن سان گڏ هليو .۽ جڏهن هو گهر کان گهڻو پري نه هو، تڏهن صوبيدار هن ڏانهن دوست موڪليا، جن کي چيائين ته ”اي
خداوند، پاڻ کي تڪليف نه ڏي، ڇالاءِ جو آءٌ انهيءَ لائق نه آهيان جو تون منهنجي ڇت هيٺان داخل ٿئين.
7تنهنڪري مون پاڻ کي تو وٽ اچڻ جي لائق نه سمجهيو، پر هڪ لفظ چئو ته منهنجو نوڪر چڱو ڀلو ٿي ويندو.

8چالاءِ   جو آءٌ بہ هڪڙو ماڻهو آهيان جيڪو اختياريءَ هيٺ رکيو ويو آهي، ۽ منهنجي هيٺان سپاهي آهن، ۽ مان هڪڙي کي چوان ٿو
تہ وڃ، تہ هو وڃي ٿو .۽ ٻئي کي، اچو، ۽ هو اچي ٿو .۽ منهنجي نوڪر کي، هي ڪر، ۽ هو اهو ڪري ٿو.
9جڏهن عيسيٰ اهي ڳالهيون ٻڌيون، تڏهن عجب ۾ پئجي ويو ۽ گهمندي ڦري ماڻهن کي چيائين تہ ”آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو تہ مون کي ايڏو
وڏو ايمان ڪونهي، جو بني اسرائيل ۾ ڪونهي.
10جيڪي موڪليا ويا هئا، سي گهر موٽي آيا، جن نوڪر کي چڱو ڀلو ڏٺو، جيڪو بيمار هو.
11ٻئي ڏينهن پوءِ هو نين نالي شهر ۾ ويو .۽ سندس ڪيترائي شاگرد ساڻس گڏ ويا ۽ ڪيترائي ماڻهو.
12جڏهن هو شهر جي دروازي جي ويجهو پهتو، تڏهن اتي هڪڙو مئل ماڻهوءَ کي کنيو ويو، جيڪو پنهنجي ماءُ جو اڪيلو پٽ هو ۽ هوءَ
بيواهہ هئي، ۽ شهر جا گهڻا ماڻهو ساڻس گڏ هئا.
13جڏهن خداوند هن کي ڏٺو، تڏهن کيس مٿس رحم آيو ۽ چيائين تہ ”روءُ نہ.
14پوءِ هو آيو ۽ انهيءَ ٻيئر کي ڇهيو، پوءِ جيڪي کيس پاليا هئا سي بيهي رهيا .۽ هن چيو ته نوجوان ماڻهو، مان توکي چوان ٿو، اٿ.
15پوءِ جيڪو مئل هو سو اٿي ويٺو ۽ ڳالهائڻ لڳو .۽ کيس سندس ماءُ حوالي ڪيو.
16فَقَالَ مَا فِي الْأَرْضِ، وَقَالَ إِلَى اللَّهِ تَجْعَلَ مِنَ الْعَظِيمِ .۽، ته خدا پنهنجي قوم جو دورو ڪيو آهي.
17هن جي باري ۾ اهو افواه سڄي يهوديہ ۾ پکڙجي ويو ۽ چوڌاري سڄي علائقي ۾.
18يوحنا جي شاگردن کيس انهن سڀني ڳالهين بابت ٻڌايو.
19يوحنا پنهنجي شاگردن مان ٻن کي پاڻ وٽ سڏي کين عيسيٰ ڏانهن موڪليائين تہ ”جنهن کي اچڻو آهي اهو تون ئي آهين ڇا؟ يا اسان
کي ٻيو ڳولي رهيا آهيون؟
20جڏهن اهي ماڻهو وٽس آيا، تڏهن چيائون تہ ”يوحنا بپتسما ڏيڻ واري اسان کي تو وٽ موڪليو آهي، چالاءِ   جو اهو تون ئي آهين
جيڪو اچڻ وارو آهي؟ يا اسان کي ٻيو ڳولي رهيا آهيون؟
21۽ انهيءَ ئي گهڙيءَ ۾ هن انهن جي ڪيترن ئي بيمارين، آفتن ۽ پوتن کان شفا ڏني .۽ ڪيترن ئي انڌن کي اکيون ڏنيون.
22تڏهن عيسيٰ انهن کي چيو تہ ”وڃو ۽ يوحنا کي ٻڌاءِ جيڪي تو ڏٺو ۽ ٻڌو آهي .ڪيئن انڌا ڏسن ٿا، منڊا هلن ٿا، ڪوڙهہ وارا پاڪ
صاف ٿين ٿا، ٻوڙا ٻڌن ٿا، مئل جيئرا ٿي وڃن ٿا، غريبن کي خوشخبري ٻڌائي وڃي ٿي.
23۽ سڀاڳو آهي اهو، جيڪو مون ۾ ناراض نہ ٿيندو.
24جڏهن يوحنا جا قاصد هليا ويا، تڏهن هن ماڻهن سان يحيٰ بابت چوڻ شروع ڪيو تہ ”اوهين بيابان ۾ ڇا ڏسڻ ويا هئا؟ واءَ سان لڏندڙ
هڪ ريڊ؟
25پر اوهين ڇا ڏسڻ لاءِ ويا هئا؟ هڪڙو ماڻهو نرم لباس ۾ ڪپڙا؟ ڏس، جيڪي خوبصورت پوشاڪ وارا آهن، ۽ خوشيءَ سان رهن ٿا،
سي بادشاهن جي درٻار ۾ آهن.
26پر اوهين ڇا ڏسڻ لاءِ ويا هئا؟ هڪ نبي؟ ها، مان توهان کي ٻڌايان ٿو، ۽ هڪ نبي کان وڌيڪ.
27هيءُ اهو آهي، جنهن بابت لکيل آهي تہ ”ڏس، آءٌ پنهنجو پيغمبر توکان اڳي موڪليان ٿو، جيڪو تنهنجو رستو تو لاءِ تيار ڪري.
28چالاءِ   جو آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو تہ جيڪي عورتن مان پيدا ٿيا آهن تن ۾ يحيٰ بپتسما ڏيڻ واري کان وڌيڪ ڪوبہ نبي ڪونهي، پر
جيڪو خدا جي بادشاهت ۾ سڀني کان ننڍو آهي سو ڪانئس وڏو آهي.
29سڀني ماڻهن جن هن کي ٻڌو ۽ محصول وٺندڙن يحيٰ جي بپتسما وٺي خدا کي سچار ٻڌايو.
30پر فريسين ۽ عالمن خدا جي انهيءَ صلاح کي رد ڪري ڇڏيو، جيڪو خدا جي پنهنجي خلاف هو، تنهنڪري هن کان بپتسما نہ ورتي.
31فَقَالَ الرَّبُّ :فَإِنَّ لَهُ مَعَ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ؟ ۽ اهي ڪهڙا آهن؟
32اهي انهن ٻارن وانگر آهن جيڪي بازار ۾ ويهي هڪٻئي کي سڏي چون ٿا تہ ”اسان اوهان لاءِ وڄايو آهي، پر اوهان ناچ نہ ڪيو آهي .
اسان توهان تي ماتم ڪيو آهي، ۽ توهان نہ روئي آهي.
33چالاءِ   جو يوحنا بپتسما ڏيڻ وارو نہ ماني کائي ۽ نڪي مئي پيئندو آيو .۽ اوهين چئو ٿا ته هن کي شيطان آهي.
34ابن   آدم کائيندو پيئندو آيو آهي .۽ اوهين چئو ٿا ته ڏسو هڪڙو پيٽيو ۽ شرابي آهي، محصول وٺندڙن ۽ گنهگارن جو دوست!
35پر ڏاهپ سندس سڀني ٻارن جي حق ۾ آهي.
36تنهن تي فريسين مان هڪڙي چاهيو تہ هو ساڻس گڏ کائين .پوءِ هو فريسي جي گهر ويو ۽ اچي ماني کائڻ لڳو.
37پوءِ ڏسو، شهر ۾ هڪڙي گنهگار عورت، جڏهن اها خبر پئي تہ عيسيٰ فريسي جي گهر ماني تي ويٺو آهي، تڏهن عطر جو عطر جو
صندوق کڻي آئي.
38پوءِ هن جي پيرن تي بيهي روئي روئي روئي، سندس پير ڳوڙهن سان ڌوئي، مٿي جي وارن سان اُگهيائين، سندس پير چميائين ۽ مٿن
عطر مکيائين.
39جڏهن انهيءَ فريسي جنهن کيس دعوت ڏني هئي، تنهن اهو ڏٺو، تڏهن دل ۾ چوڻ لڳو تہ ”جيڪڏهن هي ماڻهو نبي هجي ها، ها تہ خبر
پوي ها تہ هيءَ عورت ڪير ۽ ڪهڙي ريت آهي، جيڪا هن کي ڇهي ٿي، چالاءِ   جو هوءَ گنهگار آهي.
40تنهن تي عيسيٰ وراڻيو تہ ”شمعون، مون کي تو سان ڪجهہ چوڻو آهي .۽ چيائين، ”ماستر، چئو.
41اتي هڪڙو قرضدار هو، جنهن جا ٻہ قرضدار هئا :هڪڙي تي پنجاهہ سؤ سينس ۽ ٻئي تي پنجاهہ.
42جڏهن وٽن ڏيڻ لاءِ ڪجهہ نہ هو، تڏهن هن انهن ٻنهي کي صاف صاف معاف ڪري ڇڏيو .تنهن ڪري مون کي ٻڌايو ته انهن مان
ڪير هن کي تمام گهڻو پيار ڪندو؟
43شمعون وراڻيو تہ ”آءٌ سمجهان ٿو تہ اهو ئي آهي، جنهن کي هن تمام گهڻو معاف ڪيو آهي .فَقَالَ لَهُ ” :تو صحيح فيصلو ڪيو آهي.
44تنهن تي هو انهيءَ عورت ڏانهن موٽيو ۽ شمعون کي چيائين تہ ”هن عورت کي ڏسين ٿو؟ مان تنهنجي گهر ۾ داخل ٿيس، تو مون کي
پيرن لاءِ پاڻي نه ڏنو، پر هن منهنجا پير ڳوڙهن سان ڌوئي، ۽ مٿي جي وارن سان ڌوئي.
45تو مون کي ڪو چميون نه ڏنيون، پر هن عورت جڏهن کان آءٌ اندر آيو آهيان، منهنجي پيرن کي چمڻ کان باز نہ آيو آهي.
46منهنجي مٿي تي تو تيل نه لڳايو آهي، پر هن عورت منهنجي پيرن تي عطر لڳايو آهي.

47تنهنڪري آءٌ تو کي ٻڌايان ٿو تہ هن جا گناھ، جيڪي گھڻا آهن، بخشيا ويا آهن .چاڪاڻ ته هوءَ تمام گھڻو پيار ڪندي هئي :پر جنهن
کي ٿورڙي معافي ملي ٿي، سو ئي ٿورڙي پيار ڪري ٿو.
48فَقَالَ لَهُ ” :تنهنجا گناھ معاف ڪيا ويا.
49پوءِ جيڪي ساڻس گڏ ماني تي ويٺا هئا سي پاڻ ۾ چوڻ لڳا تہ ”هي ڪير آهي جيڪو گناهن کي بہ بخشي ٿو؟
50فَقَالَ لَهُ :فَقَالَ لَهُ ” :تنهنجي ايمان تو کي بچايو آهي .امن ۾ وڃ.

باب 8

1ان کان پوءِ ائين ٿيو جو هو هر شهر ۽ ڳوٺ ۾ وڃي خدا جي بادشاهت جي خوشخبري ٻڌائيندو ۽ ٻڌائيندو رهيو ۽ ٻارهن شاگرد ساڻس گڏ
هئا.
2۽ ڪي عورتون، جيڪي ڀوتن ۽ بيمارين کان ڇٽي چڪيون هيون، جن ۾ مريم مگدليني سڏيندا هئا، جن مان ست ڀوت نڪتا.
3۽ يوانا، جيڪا چوزا هيروديس جي نوڪر جي زال هئي، سوزانا ۽ ٻيا ڪيترائي، جيڪي پنهنجي مال مان سندس خدمت ڪندا هئا.
4جڏهن ڪيترائي ماڻهو اچي گڏ ٿيا ۽ هر شهر مان وٽس آيا، تڏهن هن هڪڙو مثال ڏنو تہ
5هڪڙو ٻج پوکڻ لاءِ ٻاهر نڪتو، ۽ جيئن ٻج پوکيائين تہ ڪي رستي جي ڪناري تي ڪريا .۽ ان کي لتاڙيو ويو، ۽ هوا جا پکي ان کي
کائي ويا.
6۽ ڪي پٿر تي ڪريا .۽ جيئن ئي اپريو، اهو سڪي ويو، ڇاڪاڻ ته ان ۾ نمي جي کوٽ هئي.
7۽ ڪي ڪنڊن ۾ ڪريا .۽ ان سان گڏ ڪانڊيرا اپريا، ۽ ان کي دٻائي ڇڏيو.
8۽ ٻيا چڱي زمين تي ڪريا، ۽ اپريا ۽ 100پيرا ميوو پيدا ڪيو .جڏهن هن اهي ڳالهيون ڪيون تہ رڙ ڪري چيائين تہ ”جنهن کي
ڪن آهن سو ٻڌي.
9تنهن تي سندس شاگردن کانئس پڇيو تہ ”هي مثال ڪهڙو ٿي سگهي ٿو؟
10فَقَالَ لَهُ ” :توهان کي ڏنو ويو آهي ته خدا جي بادشاهت جا اسرار، پر ٻين کي مثالن ۾؛ ته جيئن هو ڏسن ته نه ڏسن ۽ ٻڌڻ سان سمجهي
نه سگهن.
11هاڻي مثال هي آهي تہ ٻج خدا جو ڪلام آهي.
12اُهي آهن جيڪي رستي جي پاسي ۾ آهن جيڪي ٻڌن ٿا .پوءِ شيطان اچي ٿو، ۽ لفظ کي انهن جي دلين مان ڪڍي ٿو، متان اهي ايمان
آڻين ۽ بچايو وڃي.
13اهي پٿر تي اهي آهن، جيڪي ٻڌن ٿا، خوشيءِ سان ڪلام قبول ڪن ٿا .۽ انهن جو ڪو به جڙ نه آهي، جيڪي ٿوري وقت لاءِ ايمان
آڻين ٿا، ۽ آزمائش جي وقت پڇي وڃن ٿا.
14۽ جيڪي ڪنڊن جي وچ ۾ ڪرندا آهن، اهي اهي آهن، جيڪي ٻڌندا آهن، نڪرندا آهن، ۽ خيالات، دولت ۽ هن زندگي جي آسائشن
سان دٻجي ويندا آهن، ۽ ڪامل ميوو نه آڻيندا آهن.
15پر سٺي زمين تي اهي آهن، جيڪي سچائيءَ ۽ نيڪ دل سان ڪلام ٻڌي، ان تي عمل ڪن ٿا ۽ صبر سان ميوو ڏين ٿا.
16ڪوبہ ماڻهو، جڏهن هو شمع روشن ڪري، اُن کي ٿانوَ سان ڍڪي، يا پلنگ هيٺان رکي .پر اُن کي ڏياٽيءَ تي رکي ٿو، ته جيئن اندر
گهڙي روشني ڏسي.
17ڇالاءِ جو ڪابہ شيءِ ڳجهي نہ آهي، جيڪا ظاهر نہ ڪئي ويندي .نڪي ڪا شيءِ لڪائي، جيڪا معلوم نه ٿئي ۽ نڪي ٻاهر اچي.
18تنهنڪري خبردار ٿجو ڪيئن ٻڌو، ڇالاءِ جو جنهن وٽ آهي تنهن کي ڏنو ويندو .۽ جنهن وٽ نه آهي، تنهن کان اهو به کسي ويندو
جيڪو هن وٽ آهي.
19پوءِ سندس ماءُ ۽ ڀائر وٽس آيا، پر ڀريس جي ڪري وٽس اچي نہ سگهيا.
20فَقَالَ لَهُ يَقُولُ لَهُ” :تنهنجي ماءُ ۽ تنهنجا ڀائر ٻاهر بيٺا آهن، تو کي ڏسڻ چاهين ٿا.
21هن انهن کي جواب ڏنو تہ ”منهنجي ماءُ ۽ منهنجا ڀائر اهي آهن جيڪي خدا جو ڪلام ٻڌن ٿا ۽ ان تي عمل ڪن ٿا.
22هڪڙي ڏينهن ائين ٿيو جو هو پنهنجن شاگردن سان ٻيڙيءَ ۾ چڙهي ويو ۽ انهن کي چيائين تہ ”هلو تہ ڍنڍ جي ٻيءَ پر هلون .۽ اهي
اڳتي هليا ويا.
23پر جيئن اهي جهاز ڪري رهيا هئا تہ هو ننڊ ۾ پئجي ويو ۽ ڍنڍ تي هواءَ جو طوفان آيو .۽ اهي پاڻيءَ سان ڀرجي ويا، ۽ خطري ۾ هئا.
24پوءِ اهي وٽس آيا ۽ کيس جاڳائي چيائون تہ ”اي استاد، استاد، اسين تباھ آهيون .پوءِ هو اٿي بيٺو ۽ واءُ ۽ پاڻيءَ جي تيز ڌڙڪن کي
چڙڪايو :۽ اهي بند ٿي ويا، ۽ اتي سڪون هو.
25فَقَالَ لَهُ ” :اوهان جو ايمان ڪٿي آهي؟ ۽ اهي ڊڄي عجب ۾ پئجي ويا ۽ هڪٻئي کي چوڻ لڳا تہ ”هيءُ ڪهڙو ماڻهو آهي !ڇاڪاڻ ته
هو هوائن ۽ پاڻيءَ کي به حڪم ڏئي ٿو، ۽ اهي سندس فرمانبردار آهن.
26اهي گدرين جي ملڪ ۾ پهتا، جيڪو گليل جي مٿان آهي.
27جڏهن هو ٻاهر نڪتو تہ شهر کان ٻاهر هڪڙو ماڻهو مليو، جنهن کي گھڻو وقت ڀوت هوندا هئا، ۽ اهو ڪپڙا پهريندو هو، نڪي
ڪنهن گهر ۾، بلڪ قبرن ۾ رهندو هو.
28جڏهن هن عيسيٰ کي ڏٺو، تڏهن رڙ ڪري سندس اڳيان ڪري پيو ۽ وڏي واڪي چوڻ لڳو تہ ”اي عيسيٰ، اي خدا جا فرزند، مون کي
تو سان ڇا واسطو؟ مان توکي عرض ڪريان ٿو، مون کي عذاب نه ڏي.
29ڇاڪاڻ تہ هن ناپاڪ روح کي حڪم ڏنو هو تہ ماڻهوءَ مان ٻاهر نڪري، ڇالاءِ جو انهيءَ ڀوت کيس اڪثر پڪڙيو هو، ۽ کيس
زنجيرن ۽ زنجيرن ۾ جڪڙيو ويو هو، ۽ ٻندن کي ڀڃي ڀڃائي رڻ پٽ ڏانهن ڊوڙايو ويو هو(.
30تنهن تي عيسيٰ کانئس پڇيو تہ ”تنهنجو نالو ڇا آهي؟ ۽ هن چيو، لشڪر :ڇاڪاڻ ته ڪيترائي شيطان هن ۾ داخل ٿيا هئا.
31انهن کيس منٿ ڪئي تہ هو انهن کي حڪم نہ ڪري تہ اونهن ۾ ٻاهر وڃو.

32اتي جبل تي ڪيترن ئي سوئرن جو ڌڻ چري رهيو هو، تنهنڪري انهن کيس منٿ ڪئي ته هو کين انهن ۾ گهڙڻ جي اجازت ڏئي ۽ هن انهن کي برداشت ڪيو.
33پوءِ پوت ماڻهوءَ مان نڪري سوئرن ۾ گهڙي ويا ۽ اهو ڌڻ ڏاڍي زور سان ٻوڙي هيٺ لهي ڍنڍ ۾ اچي ويو ۽ ٻڏي ويو.
34جڏهن انهن کي ڪارائڻ وارن ڏٺو ته اهو ڪم ٿيو آهي، تڏهن ڀڄي ويا ۽ وڃي شهر ۽ ملڪ ۾ اها ڳالهه ڪيائون.
35پوءِ اهي ڏسڻ لاءِ ٻاهر ويا ته ڇا ٿيو آهي .۽ عيسيٰ وٽ آيو ۽ ڏٺائين ته انهيءَ ماڻهوءَ کي، جنهن مان پوت نڪري ويا هئا، سو عيسيٰ جي پيرن وٽ ويٺو آهي، ڪپڙا ڍڪيل ۽ ساڃي دماغ ۾.
36جن اهو ڏٺو، تن به ٻڌايو ته جنهن کي پوتن ورتل هو، تنهن کي ڪهڙي طرح چڱو ڀلو ڪيو ويو.
37پوءِ چوڌاري گدرين جي ملڪ جي سڄي ميڙ کيس منٿ ڪئي ته هو انهن مان هليو وڃي .ڇالاءِ جو انهن کي وڏي خوف سان ڪنيو ويو، ۽ هو ٻيڙيءَ ۾ چڙهي وري موٽي آيو.
38هاڻي جنهن ماڻهوءَ مان پوت نڪري ويا هئا، تنهن هن کي منٿ ڪئي ته هو ساڻس گڏ هجي، پر عيسيٰ هن کي اهو چئي روانو ڪيو ته
39پنهنجي گهر ڏانهن موٽي، ۽ ڏيکاريو ته خدا تو سان ڪيترا عظيم ڪم ڪيا آهن .پوءِ هو هليو ويو ۽ سڄي شهر ۾ پکڙجي ويو ته عيسيٰ هن سان ڪيڏا نه وڏا ڪم ڪيا آهن.
40جڏهن عيسيٰ موٽي آيو، تڏهن ماڻهن خوشيءَ سان سندس استقبال ڪيو، ڇالاءِ جو سڀئي هن جو انتظار ڪري رهيا هئا.
41اتي هڪڙو ماڻهو آيو، جنهن جو نالو يائرس هو، جيڪو عبادت خاني جو حاڪم هو، سو عيسيٰ جي پيرن تي ڪري پيو ۽ منٿ ڪيائين ته ”منهنجي گهر اچ.
42ڇالاءِ جو هن کي هڪڙي ئي ڌيءَ هئي، جنهن جي عمر اٽڪل ٻارهن ورهين هئي، ۽ هوءَ مرندي هئي .پر جيئن ئي هو هليو ويو ته ماڻهو مٿس اچي گڏ ٿيا.
43هڪڙي عورت کي ٻارهن ورهين کان رت جي تڪليف هئي، جنهن پنهنجي سڄي زندگي طبيبن تي خرچ ڪئي هئي، ۽ نڪي ڪا شفا ٿي سگهي هئي.
44هن جي پٺيان آئي، ۽ سندس ڪپڙي جي سرحد کي ڇهيو، ۽ فوري طور تي سندس رت جو ڳاڙهو ڳاڙهو ٿي ويو.
45عيسيٰ چيو ته ”مون کي ڪنهن هٿ لاتو؟ جڏهن سڀني انڪار ڪيو، تڏهن پطرس ۽ جيڪي ساڻس گڏ هئا سي چيائون ته ”اي استاد، ميڙ توتي گهڙندو ۽ تو کي دٻائيندو ۽ چوندو ته مون کي ڪنهن هٿ لاتو؟
46عيسيٰ چيو ته ”مون کي ڪنهن هٿ لاتو آهي، ڇالاءِ جو مون کي خبر آهي ته نيڪي مون مان نڪري وئي آهي.
47جڏهن انهيءَ عورت ڏٺو ته هوءَ لڪي ئي نه آهي، تڏهن ڏڪندي ڏڪندي آئي ۽ سندس اڳيان ڪري پيئي، هن سڀني ماڻهن جي اڳيان کيس ٻڌايو ته هن کي ڪهڙيءَ سببان هٿ ڪيو اٿائين ۽ ڪيئن هيءَ هڪدم ڇٽي وئي.
48فَقَالَ لَهُ، فَقَالَ عَلَيْهِمَا” :تنهنجي ايمان تو کي تندرست ڪيو آهي .امن ۾ وڃ.
49اڃا هو ڳالهائي رهيو هو ته عبادت گاهه جي حاڪم جي گهر مان هڪڙو آيو ۽ چيائينس ته ”تنهنجي ڌيءَ مري وئي آهي .مصيبت نه ماستر.
50پر جڏهن عيسيٰ اهو ٻڌو تڏهن کيس جواب ڏنائين ته ”ٻڇو نه، رڳو ايمان آڻيو ته هوءَ چڱي ٿي پوندي.
51جڏهن هو گهر ۾ آيو، تڏهن هن پطرس، يعقوب، يوحنا، ڇوڪريءَ جي پيءُ ۽ ماءُ کان سواءِ ڪنهن کي به اندر وڃڻ نه ڏنو.
52سڀيئي روئڻ لڳا ۽ روئڻ لڳا، پر هن چيو ته ”نه رو .هوءَ مئل ناهي، پر سمهي رهي آهي.
53اهي مٿس ٺٺوليون ڪرڻ لڳا، ڇالاءِ جو انهن ڄاتو پئي ته هوءَ مري ويئي آهي.
54تنهن تي هن انهن سڀني کي ٻاهر ڪڍي ڇڏيو ۽ هن کي هٿ کان وٺي سڏي چيائين ته ”نوڪري، اٿ.
55پوءِ هن جو روح وري آيو ۽ هوءَ سڌو اٿي، ۽ حڪم ڪيائين ته کيس ماني ڏيو.
56تنهن تي هن جا ماءُ پيءُ حيران ٿي ويا، پر هن کين تاڪيد ڪئي ته ”ڪنهن کي به نه ٻڌائجو ته اهو ٿيو آهي.

باب 9

1پوءِ هن پنهنجن ٻارهن شاگردن کي گڏ ڪري انهن کي سڀني پوتن تي قبضو ڪرڻ ۽ بيمارين کي شفا ڏيڻ جو اختيار ڏنو.
2هن انهن کي موڪليو ته خدا جي بادشاهت جي منادي ڪن ۽ بيمارن کي شفا ڏين.
3فَقَالَ لَهُ ” :پنهنجن سفر لاءِ ڪجهه به نه وٺو، نڪي لٺ، نڪي لٺ، نڪي ماني، نڪي پئسا .نه ته هر هڪ به ڪوٽ آهن.
4۽ جنهن گهر ۾ گهڙو، اتي ئي رهو ۽ اتان روانو ٿيو.
5۽ جيڪو اوهان کي قبول نه ڪري، جڏهن اوهين انهيءَ شهر مان نڪرندؤ، تڏهن انهن جي خلاف شاهدي ڏيڻ لاءِ پنهنجن پيرن جي مٽي ڌوئي ڇڏيو.
6پوءِ اهي هليا ويا ۽ شهرن مان لنگهي خوشخبري ٻڌائيندا ۽ هر هنڌ شفا ڏيندا رهيا.
7هاڻي هيروديس اهو ٻڌو جيڪو هن ڪيو هو، سو حيران ٿي ويو، ڇالاءِ جو ڪن ماڻهن چيو هو ته ”يحيٰ مئلن مان جيئرو ٿي اٿيو آهي.
8۽ ڪن مان، ته الياس ظاهر ٿيو هو .۽ ٻين مان، ته هڪڙو پراڻو نبي وري جيئرو ٿي اٿيو.
9هيروديس وراڻيو ته ”مون يوحنا جو مٿو ڪٽي ڇڏيو آهي، پر هي ڪير آهي، جنهن بابت آءٌ اهڙيون ڳالهيون ٻڌان ٿو؟ ۽ هن کي ڏسڻ جي خواهش هئي.
10جڏهن رسول موٽي آيا، تڏهن هن کي سڀ ڪجهه ٻڌايون جيڪي هنن ڪيو هو .پوءِ هو انهن کي وٺي ويو ۽ هڪڙي ويران جاءِ ڏانهن هليو ويو جيڪو بيت صيدا نالي شهر سان تعلق رکي ٿو.
11جڏهن ماڻهن کي اها خبر پيئي، تڏهن سندس پٺيان هلڻ لڳا، ۽ هن انهن کي قبول ڪيو ۽ کين خدا جي بادشاهت جي باري ۾ ٻڌايو، ۽ جن کي شفا جي ضرورت هئي، تن کي چڱو ڀلو ڪيائين.

12جڏهن ڏينهن ڇتڻ لڳو، تڏهن ٻارهن شاگرد آيا ۽ چيائونس تہ ”ماڻهن کي موڪل ڏيو، تہ هو آس پاس جي شهرن ۽ ڳوٺن ۾ وڃي رهن ۽
کاڌو کائين، ڇالاءِ جو اسين هتي اتي آهيون .ريگستاني جڳهہ.
13پر هن انهن کي چيو تہ ”اوهين کين کائڻ لاءِ ڏيو .انهن چيو تہ ”اسان وٽ پنجن مانيون ۽ ٻن مڇين کان سواءِ ٻيو ڪوبہ ڪونهي .
سواءِ ان جي تہ اسان وڃون ۽ انهن سڀني ماڻهن لاءِ گوشت خريد ڪريون.
14ڇالاءِ جو اهي اٽڪل پنج هزار ماڻهو هئا .پوءِ هن پنهنجن شاگردن کي چيو تہ ”هنن کي پنجاهہ ڪن ماڻهن جي ميڙ ۾ ويهاريو.
15پوءِ انهن ائين ئي ڪيو ۽ سڀني کي ويهاريائين.
16پوءِ هن پنج مانيون ۽ ٻہ مڇيون کڻي آسمان ڏانهن نهاري انهن کي برڪت ڏني ۽ ڀوڙي شاگردن کي ڏنائين تہ ميڙ جي اڳيان رکي.
17پوءِ انهن کاڌو ۽ سڀيئي ڍاپي ڍاپي، ۽ انهن مان ٻارهن ٽوڪريون جيڪي بچيل رهيون تن مان کڻيون ويون.
18جڏهن هو اڪيلو دعا گهري رهيو هو، تڏهن سندس شاگرد ساڻس گڏ هئا، تنهنڪري هن کانئن پڇيو تہ ”ماڻهو چا ٿا چون تہ آءٌ ڪير
آهيان؟
19انهن وراڻيو تہ ”يحيٰ بپتسما ڏيڻ وارو .پر ڪي چون ٿا، الياس؛ ۽ ٻيا چون ٿا تہ پراڻن نبين مان هڪڙو وري جيئرو ٿي اٿيو آهي.
20هن انهن کي چيو تہ ”اوهين ٿا ڇئو تہ آءٌ ڪير آهيان؟ پطرس جواب ڏنو تہ ”خدا جو مسيح.
21هن انهن کي سخت تاڪيد ڪري چيو تہ ”اها ڳالهہ ڪنهن کي بہ نہ ٻڌائجو.
22هن چيو تہ ”ابن آدم کي گهڻا ڏک سهڻا پوندا ۽ بزرگن، سردار ڪاهنن ۽ شريعت جي عالمن کان رد ڪيو ويندو، قتل ڪيو ويندو ۽
ٽئين ڏينهن تي جيئرو ٿي اٿندو.
23هن انهن سڀني کي چيو تہ ”جيڪڏهن ڪو منهنجي پٺيان هلندو، تہ اهو پنهنجو انڪار ڪري ۽ روز پنهنجو صليب کڻي منهنجي پٺيان
هلي.
24ڇالاءِ جو جيڪو پنهنجي جان بچائيندو سو اها وڃائيندو، پر جيڪو منهنجي خاطر پنهنجي جان وڃائيندو، سو ئي اها بچائيندو.
25ڇالاءِ جو ماڻهوءَ کي ڪهڙو فائدو آهي، جيڪڏهن هو سڄيءَ دنيا حاصل ڪري، ۽ پنهنجو پاڻ کي وڃائي، يا اڇلائي ڇڏي؟
26ڇالاءِ جو جيڪو مون کان ۽ منهنجي ڳالهين کان شرمسار ٿيندو، تنهن کان ابن آدم بہ شرمسار ٿيندو، جڏهن هو پنهنجي شان ۾،
پنهنجي پيءُ جي ۽ پاڪ ملائڪن جي شان ۾ ايندو.
27پر آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان تہ هتي ڪي ماڻهو بيٺا آهن، جيڪي جيستائين خدا جي بادشاهت کي ڏسندا، تيستائين موت جو ذائقو نہ
چکندا.
28انهن ڳالهين کان اٽڪل اٺ ڏينهن پوءِ هو پطرس، يوحنا ۽ يعقوب کي وٺي هڪڙي جبل تي دعا گهرڻ ويو.
29۽ جيئن هو دعا گهري رهيا هئا، تيئن سندس منهن جو رنگ بدلجي ويو، ۽ سندس ڪپڙا اڇا ۽ چمڪندڙ هئا.
30۽ ڏسو، اتي ٻہ ماڻهو ساڻس ڳالهائي رهيا هئا، جيڪي موسيٰ ۽ الياس هئا.
31جيڪو جلوي ۾ ظاهر ٿيو، ۽ پنهنجي موت جي باري ۾ ڳالهايو جيڪو هن کي يروشلم ۾ پورو ٿيڻ گهرجي.
32پر پطرس ۽ جيڪي ساڻس گڏ هئا، سي ننڊ ۾ پئجي ويا، سو جڏهن جاڳيا تہ هن جو جلوو ڏٺائون ۽ انهن ٻن ماڻهن کي، جيڪي ساڻس گڏ
بيٺا هئا.
33جڏهن هو کانئس روانا ٿي رهيا هئا تہ پطرس عيسيٰ کي چيو تہ ”اي استاد، اسان جو هتي رهڻ چڱو آهي، اچو تہ ٽي خيما ٺاهيون .
هڪ تنهنجي لاءِ، هڪ موسيٰ لاءِ، ۽ هڪ الياس لاءِ :نہ ڄاڻان تہ هن ڇا چيو.
34جڏهن هو ڳالهائي رهيو هو، تڏهن هڪڙو ڪڪر آيو، جنهن مٿن ڇانوَ ڪيو ۽ اهي ڊڄڻ لڳا جيئن ڪڪر ۾ گهڙي ويا.
35۽ ڪڪر مان هڪڙو آواز آيو، "هي منهنجو پيارو فرزند آهي، هن کي ٻڌو.
36جڏهن آواز گذريو تہ عيسيٰ اڪيلو مليو .۽ انهن ان کي ويجهو رکيو، ۽ انهن ڏينهن ۾ انهن شين مان ڪنهن کي بہ نہ ٻڌايو جيڪي هنن
ڏٺيون هيون.
37پوءِ ٻئي ڏينهن تي جڏهن هو ٽڪريءَ تان هيٺ لٿا تہ گهڻا ماڻهو ساڻس مليا.
38۽ ڏسو، هڪڙي ماڻهوءَ رڙ ڪري چيو، ”اي استاد، منهنجي پٽ ڏانهن نهار، ڇالاءِ جو اهو منهنجو اڪيلو فرزند آهي.
39۽ ڏسو، هڪڙو روح کيس وٺي ٿو، ۽ اوچتو هو رڙ ڪري ٿو .۽ اهو کيس ڦاسي ٿو تہ هو ڦيهر ڦٽي ٿو، ۽ هن کي سختي سان هن کان
پري ٿيندو.
40۽ مون اوهان جي شاگردن کي منٿ ڪئي تہ کيس ڪڍي ڇڏيو .۽ اهي نہ ڪري سگهيا.
41تنهن تي عيسيٰ وراڻيو تہ ”اي بي ايمان ۽ گمراهہ پيڙهہ، آءٌ ڪيستائين اوهان سان گڏ رهندس ۽ اوهان کي ڏکوئيندو؟ پنهنجي پٽ کي
هتي وٺي اچ.
42جڏهن هو اچا اچڻ وارو ئي هو تہ شيطان کيس هيٺ اڇلايو ۽ کيس ڇڇي ڇڏيو .پوءِ عيسيٰ ناپاڪ روح کي ڇرڪايو ۽ ٻار کي چڱو
ڀلو ڪري وري سندس پيءُ جي حوالي ڪيائين.
43اهي سڀيئي خدا جي زبردست قدرت تي حيران ٿي ويا .پر جڏهن اهي سڀيئي حيران ٿي ويا هئا تہ عيسيٰ ڇا ڪيو، تڏهن هن پنهنجن
شاگردن کي چيو تہ
44اهي ڳالهيون توهان جي ڪنن ۾ وجهو، ڇالاءِ جو ابن آدم ماڻهن جي هٿن ۾ ڪيو ويندو.
45پر انهن اها ڳالهہ نہ سمجهي، ۽ اها انهن کان لڪل رهي، جو انهن اها ڳالهہ نہ سمجهي، ۽ اهي ڊڄڻ لڳا تہ کانئس انهيءَ ڳالهہ بابت
پڇي سگهن.
46پوءِ انهن ۾ بحث ٿي پيو تہ انهن مان ڪير وڏو ٿيڻ گهرجي.
47عيسيٰ انهن جي دل جو خيال سمجهي هڪڙو ٻار کڻي پنهنجي پرسان ٻيهاريو.
48انهن کي چيائين تہ ”جيڪو بہ هن ٻار کي منهنجي نالي تي قبول ڪندو سو مون کي قبول ڪندو ۽ جيڪو مون کي قبول ڪندو سو
انهيءَ کي قبول ڪندو جنهن مون کي موڪليو آهي، ڇالاءِ جو جيڪو اوهان سڀني ۾ ننڍو آهي سو ئي وڏو ٿيندو.

49يوحنا وراڻيو تہ ”اي استاد، اسان هڪڙي ماڻهوءَ کي تنهنجي نالي تي ڀوت ڪيندي ڏٺو آهي .۽ اسان کيس منع ڪئي، ڇاڪاڻ ته هو
اسان سان گڏ نه آهي.
50عيسيٰ کيس چيو تہ ”هن کي نہ جهليو، ڇالاءِ جو جيڪو اسان جي خلاف نہ آهي سو اسان جي لاءِ آهي.
51جڏهن اهو وقت آيو جو کيس اٿڻ جو وقت آيو، تڏهن هن يروشلم ڏانهن وڃڻ لاءِ منهن موڙيو.
52هن جي اڳيان قاصد موڪليا، ۽ اهي ويا ۽ سامرين جي هڪڙي ڳوٺ ۾ گهڙي ويا، انهيءَ لاءِ تہ هن لاءِ تياري ڪن.
53انهن کيس قبول نہ ڪيو، ڇالاءِ جو هن جو منهن ائين هو ڄڻ هو يروشلم ڏانهن وڃڻ وارو هو.
54جڏهن سندس شاگردن يعقوب ۽ يوحنا اهو ڏٺو تڏهن چيائون تہ ”اي خداوند، ڇا تون حڪم ڪرين تہ آسمان مان باهہ نازل ڪري انهن
کي ساڙي، جيئن الياس ڪيو هو؟
55پر هن ڦري انهن کي ڇرڪايو ۽ چيائين تہ ”اوهين نہ ٿا ڄاڻو تہ اوهين ڪهڙي روح جا آهيو.
56ڇالاءِ جو ابن آدم ماڻهن جي زندگين کي برباد ڪرڻ لاءِ نہ، پر انهن کي بچائڻ آيو آهي .۽ ٻئي ڳوٺ هليا ويا.
57پوءِ ائين ٿيو تہ جيئن اهي رستي ۾ پيا هئا تہ هڪڙي ماڻهوءَ کيس چيو تہ ”اي خداوند!
58عيسيٰ هن کي چيو تہ ”لومڙين کي سوراخ آهن ۽ پکين کي آکيرا آهن .پر ابن آدم وٽ ڪونہ آهي جتي پنهنجو مٿو رکي.
59هن ٻئي کي چيو تہ ”منهنجي پٺيان هل .پر هن چيو ته، اي منهنجا مالڪ، پهرين مون کي تڪليف ڏي ته وڃ ۽ منهنجي پيءُ کي دفن
ڪري.
60عيسيٰ کيس چيو تہ ”مئلن کي پنهنجا مئل دفن ڪرڻ ڏيو، پر تون وڃي خدا جي بادشاهت جي تبليغ ڪر.
61۽ ٻئي پڻ چيو، "خداوند، آء توهان جي پٺيان ڪندس .پر مون کي پهريان انهن کي الوداع ڪرڻ ڏي، جيڪي منهنجي گهر ۾ آهن.
62عيسيٰ هن کي چيو تہ ”جيڪوبہ ماڻهوءَ جو هٿ هٿ ۾ رکي وري پوئتي نهاري، سو خدا جي بادشاهت جي لائق نہ آهي.

باب 10

1انهن ڳالهين کان پوءِ خداوند سٽتر ٻيا بہ مقرر ڪيا ۽ انهن کي بہ پنهنجي اڳيان هر شهر ۽ هنڌ ڏانهن موڪليو، جتي هو پاڻ ايندو.
2تنهنڪري هن انهن کي چيو تہ ”فصل تہ وڏو آهي، پر مزدور ٿورا آهن، تنهنڪري فصل جي پالڻهار کان دعا گهرو تہ هو پنهنجي
فصل لاءِ مزدور موڪلي.
3پنهنجا رستا هليو :ڏسو، آءٌ اوهان کي ٻڪرڻ جي وچ ۾ گهمن وانگر موڪليان ٿو.
4نڪي پرس، نڪي ٿلهي، نڪي بوٽ کڻي وڃو، ۽ رستي ۾ ڪنهن ماڻهوءَ کي سلام نہ ڪجو.
5۽ جنهن گهر ۾ گهڙو، پهريائين چئو تہ ’سلامت هجيءَ گهر.
6۽ جيڪڏهن صلح جو پٽ هوندو، تنهنجو سلامتي مٿس هوندو، جيڪڏهن نہ، اهو اوهان ڏانهن موٽي ايندو.
7۽ ساڳئي گهر ۾ رهو، کائو ۽ پيئو، جيڪي اهي ڏيندا آهن، ڇالاء جو مزدور پنهنجي اجرت جي لائق آهي .گهر کان گهر نه وڃو.
8۽ جنهن شهر ۾ اوهين داخل ٿيو ۽ اهي اوهان جو استقبال ڪن، سو کائو، جيڪي اوهان جي اڳيان رکيل آهن.
9۽ جيڪي بيمار آهن تن کي شفا ڏيو ۽ انهن کي چئو تہ خدا جي بادشاهت اوهان جي ويجهو آئي آهي.
10پر جنهن شهر ۾ اوهين داخل ٿيو ۽ اُهي اوهان کي قبول نہ ڪن، تڏهن اُن ئي شهر جي گهٽين ۾ وڃو ۽ چئو تہ
11جيتوڻيڪ توهان جي شهر جي مٽي، جيڪا اسان تي پکڙيل آهي، اسان توهان جي خلاف صاف ڪريون ٿا، جيتوڻيڪ توهان کي پڪ
آهي تہ خدا جي بادشاهت توهان جي ويجهو آئي آهي.
12پر آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو تہ اهو ڏينهن انهيءَ شهر کان سدوم لاءِ وڌيڪ برداشت جوڳو ٿيندو.
13افسوس آهي تو تي اي چورازين !افسوس آهي تو تي، بيت صيدا !ڇالاءِ جو جيڪڏهن اهي زبردست ڪم صور ۽ صيدا ۾ ڪيا ويا
آهن، جيڪي اوهان ۾ ڪيا ويا آهن، اهي گهڻو وقت اڳ توبہ ڪن ها، ٽٽل ڪپڙا ۽ خاڪ ۾ ويهي رهيا آهن.
14پر اهو اوهان جي پيٽ ۾ صور ۽ صيدا لاءِ عدالت ۾ وڌيڪ برداشت جوڳو هوندو.
15وَلَكَ فِي الْأَرْضِ إِلَى الَّذِينَ فِي السَّمَاءِ، 15وَأَنْتَ الْجَاهِرِ.
16جيڪو اوهان کي ٻڌي ٿو، سو منهنجي ٻڌي ٿو .۽ جيڪو توهان کي ناپسند ڪري ٿو اهو مون کي ناپسند ڪري ٿو .۽ جيڪو مون کي
بي عزتي ٿو ڪري، اهو انهيءَ کي ناپسند ڪري ٿو جنهن مون کي موڪليو آهي.
17پوءِ اهي ستر خوشيءَ سان موٽي آيا ۽ چوڻ لڳا تہ ”اي خداوند، تنهنجي نالي جي ڪري شيطان به اسان جي تابع آهن.
18هن انهن کي چيو تہ ”مون شيطان کي آسمان مان وڄ وانگر ڪِريندي ڏٺو.
19ڏس، مان توهان کي اختيار ڏيان ٿو نانگن ۽ وِڇن کي لڙهڻ جي، ۽ دشمن جي سڄي طاقت تي، ۽ ڪجھ به توهان کي نقصان نه
پهچائيندو.
20تنهن هوندي بہ خوش نہ ٿيو تہ روح اوهان جي تابع آهن .بلڪه خوش ٿيو، ڇاڪاڻ ته توهان جا نالا آسمان ۾ لکيل آهن.
21انهيءَ مهل عيسيٰ روح ۾ خوش ٿيو ۽ چيائين تہ ”اي بابا، آسمان ۽ زمين جا پالڻهار، آءٌ تنهنجو شڪرگذار آهيان، جو تو انهن ڳالهين
کي عقلمندن ۽ سمجهدارن کان لڪايو آهي، ۽ انهن کي ننڍڙن ٻارن تي ظاهر ڪيو آهي .ڇو ته اهو توهان جي نظر ۾ سٺو لڳي ٿو.
22سڀ شيون منهنجي پيءُ جي حوالي ڪيون ويون آهن، ۽ پيءُ کان سواءِ ٻيو ڪوبہ نہ ٿو ڄاڻي تہ پٽ ڪير آهي .۽ پيءُ ڪير آهي، پر
پٽ، ۽ اهو جنهن تي پٽ کيس ظاهر ڪندو.
23پوءِ هن کيس پنهنجن شاگردن ڏانهن ڦيرايو ۽ اڪيلائيءَ ۾ چيو تہ ”سڀاڳا آهن اهي اکيون جيڪي اهي شيون ڏسن ٿيون جيڪي اوهين
ڏسو ٿا.
24ڇالاءِ جو آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو تہ گهڻن نبين ۽ بادشاهن جي اها خواهش هئي تہ اهي اهي شيون ڏسن، جيڪي اوهين ڏسو ٿا، پر
انهن نہ ڏٺو آهي .۽ اهي ڳالهيون ٻڌو جيڪي اوهين ٻڌو ٿا، پر انهن کي ٻڌو نہ آهي.
25پوءِ ڏسو، هڪڙو وڪيل اٿي بيٺو ۽ کيس آزمائڻ لڳو ۽ چيائين تہ ”سائين، آءٌ ڇا ڪريان جو دائمي زندگي حاصل ڪريان؟

26هن کيس چيو تہ ”شريعت ۾ ڇا لکيل آهي؟ تو هان ڪيئن پڙهيا آهيو؟
27هن وراڻيو تہ ”تون پنهنجي پالڻهار خدا کي پنهنجي سڄيءَ دل، پنهنجي سڄي جان، ۽ پنهنجي سڄي طاقت ۽ پنهنجي سڄيءَ عقل سان
پيار ڪر .۽ توهان جو پاڙيسري پاڻ وانگر.
28فَقَالَ لَهُ ” :تو صحيح جواب ڏنو آهي :ائين ڪر، ۽ تون جيئرو رهندين.
29پر هن پاڻ کي سچار ثابت ڪرڻ لاءِ راضي ٿي عيسيٰ کي چيو تہ ”منهنجو پاڙيسري ڪير آهي؟
30تنهن تي عيسيٰ وراڻيو تہ ”هڪڙو ماڻهو يروشلم کان يريحو ڏانهن لٿو ۽ چورن ۾ ڪري پيو، جنهن سندس ڪپڙا لاهي کيس زخمي
ڪري ڇڏيو ۽ اڌ مئل ڇڏي هليو ويو.
31اتفاق سان هڪڙو ڪاهن انهيءَ رستي هيٺ لهي آيو ۽ جڏهن هن کيس ڏٺو، تڏهن هو ٻئي پاسي کان لنگهي ويو.
32اهڙيءَ طرح هڪڙو لاوي، جڏهن هو انهيءَ جاءِ تي هو، تڏهن اچي هن ڏانهن نهاري، ٻئي پاسي کان لنگهي ويو.
33پر هڪڙو سامري، جيئن هو سفر ڪري رهيو هو، اتي آيو، جنهن هن کي ڏٺو، تنهن تي کيس رحم آيو.
34پوءِ هن وٽ ويو ۽ سندس زخمن تي تيل ۽ مئي هاريو، کيس پنهنجي ئي جانور تي ويهاري هڪڙي سرائي ۾ وٺي آيو ۽ سندس سنڀال
ڪيائين.
35۽ ٻئي ڏينهن تي جڏهن هو روانو ٿيو، تڏهن ٻہ سڪا ڪڍي لشڪر کي ڏنائين ۽ چيائينس تہ ”هن جو خيال رکجو .۽ جيڪو وڌيڪ
خرچ ڪندين، جڏهن آءٌ وري ايندس، تنهن کي موٽائي ڏيندس.
36هاڻي انهن ٽنهي مان ڪهڙو آهي، جيڪو تنهجو پاڙيسري هو، جيڪو چورن ۾ ڪري پيو؟
37فَقَالَ لَهُ” :جنهن مٿس رحم ڪيو .تڏهن عيسيٰ هن کي چيو تہ ”وڃ، تون بہ ائين ڪر.
38جڏهن هو هليا ويا تہ هو هڪڙي ڳوٺ ۾ داخل ٿيو ۽ مارٿا نالي هڪڙي عورت کيس پنهنجي گهر وٺي ويئي.
39هن کي مريم نالي هڪڙي ڀيڻ هئي، جيڪا بہ عيسيٰ جي پيرن وٽ ويٺي هئي ۽ سندس ڪلام ٻڌندي هئي.
40پر مارٿا گهڻي خدمت ڪرڻ جي ڪري ڏکجي پيئي ۽ وٽس آئي ۽ چيائينس تہ ”اي خداوند، ڇا تو کي پرواهہ نہ آهي تہ منهنجي ڀيڻ
مون کي خدمت ڪرڻ لاءِ اڪيلو ڇڏيو آهي؟ تنهن ڪري هن کي چيو تہ هوءَ منهنجي مدد ڪري.
41تنهن تي عيسيٰ وراڻيو تہ ”مارٿا، مارٿا، تون گهڻين ئي ڳالهين کان هوشيار ۽ پريشان آهين.
42پر هڪڙي ڳالهہ جي ضرورت آهي :۽ مريم اهو سٺو حصو چونڊيو آهي، جيڪو کانئس نہ ورتو ويندو.

باب 11

1جڏهن هو هڪڙي جاءِ تي دعا گهري رهيو هو، تڏهن هن جي شاگردن مان هڪڙي کيس چيو تہ ”اي خداوند، اسان کي دعا گهرڻ
سيکار، جيئن يوحنا پنهنجن شاگردن کي بہ سيکاري.
2هن انهن کي چيو تہ ”جڏهن اوهين دعا گهرو تہ چئو تہ ”اي اسان جا پيءُ، جيڪو آسمان ۾ آهي، تنهجو نالو پاڪ هجي .تنهجي
بادشاهي اچي .تنهجي مرضي پوري ٿيندي، جيئن آسمان ۾، تيئن زمين تي.
3اسان جي روزاني ماني اسان کي روزانو ڏيو.
4۽ اسان جا گناهہ معاف ڪر .ڇالاءِ جو اسين بہ انهيءَ کي معاف ڪريون ٿا جيڪو اسان جو قرضدار آهي .۽ اسان کي آزمائش ۾ نہ
آڻيو .پر اسان کي برائي کان بچايو.
5فَقَالَ لَهُ ” :توهان مان ڪهڙو دوست هوندو، سو اڌ رات جو وٽس ويندو ۽ کيس چوندو تہ ”دوست، مون کي ٽي مانيون قرض ڏي.
6ڇالاءِ جو منهنجو هڪڙو دوست سفر ۾ مون وٽ آيو آهي، ۽ مون وٽ هن جي اڳيان رکڻ لاءِ ڪجهہ بہ ڪونهي؟
7۽ هو اندران جواب ڏيندو ۽ چوندو، مون کي تنگ نہ ڪر، دروازو هاڻي بند آهي، ۽ منهنجا ٻار مون سان گڏ بستري تي آهن .مان اٿي نہ
ٿو سگهان ۽ توکي ڏيان.
8آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو تہ جيتوڻيڪ هو اٿي نہ کيس ڏيندو، ڇالاءِ جو هو سندس دوست آهي، تڏهن بہ سندس بي ايمانيءَ جي ڪري
هو اٿي ڪڙو ٿيندو ۽ جيترو کيس گهرندو، سو ڏيندو.
9۽ مان توهان کي چوان ٿو، گهرو، ۽ اهو اوهان کي ڏنو ويندو .ڳوليو ۽ ڳوليندؤ .ڇڪيو، ۽ اهو اوهان لاءِ کوليو ويندو.
10ڇالاءِ جو هر ڪو جيڪو گهري ٿو سو ملي ٿو .۽ جيڪو ڳولي ٿو سو ڳولي ٿو .۽ جيڪو کڙڪائيندو ان لاءِ کوليو ويندو.
11جيڪڏهن ڪو پٽ اوهان مان ڪنهن پيءُ کان ماني گهرندو تہ ڇا اهو کيس پٿر ڏيندو؟ يا جيڪڏهن هو مڇيءَ کان پڇي تہ مڇيءَ جي
بدلي کيس نانگ ڏيندو؟
12يا جيڪڏهن هو انڊا گهرندو تہ کيس وڇون ڏيندو؟
13پوءِ جيڪڏهن اوهين، بڇڙا ٿي، ڄاڻو ٿا تہ ڪيئن پنهنجن ٻارن کي سٺيون نعمتون ڏيو، ڇالاءِ جو اوهان جو آسماني پيءُ انهن کي
پاڪ روح ڏيندو جيڪي کانئس گهرندا آهن؟
14۽ هو هڪڙو شيطان ڪڍي رهيو هو ۽ اهو گونگو هو .۽ ائين ٿيو، جڏهن شيطان ٻاهر نڪري ويو، گونگو ڳالهايو؛ ۽ ماڻهو حيران ٿي
ويا.
15پر انهن مان ڪن چيو تہ ”هو پوتن جي سردار بعلزبول جي وسيلي پوت ڪيندو آهي.
16۽ ٻين کيس آزمائيندي، آسمان مان ڪا نشاني طلب ڪئي.
17پر هن، انهن جي سوچن کي ڄاڻيندي، انهن کي چيو تہ ”جنهن بادشاهت ۾ ڦاٽل آهي، سو ويران ٿي ويندو .۽ هڪڙو گهر گهر جي
خلاف ورهايل آهي.
18جيڪڏهن شيطان پاڻ ۾ ڦاٽل هجي تہ سندس بادشاهت ڪيئن قائم رهندي؟ ڇالاءِ جو اوهين چئو ٿا تہ آءٌ بعل زيبب جي وسيلي پوتن
کي ڪڍان ٿو.

19۽ جيڪڏهن آءٌ بعلزبول جي مدد سان پوتن کي ڪيان، تہ اوهان جا پٽ ڪنهن جي مدد سان انهن کي ڪين؟ تنهن ڪري اهي توهان
جا جج هوندا.
20پر جيڪڏهن آءٌ خدا جي آڱر سان پوتن کي ڪيان، تہ پوءِ ڪو شڪ نہ آهي تہ خدا جي بادشاهت اچي پهتي آهي.
21جڏهن ڪو طاقتور ماڻهو هٿياربند پنهنجي محلات جي حفاظت ڪندو آهي، تڏهن سندس مال سلامتيءَ ۾ هوندو آهي.
22پر جڏهن هن کان وڌيڪ طاقتور مٿس اچي مٿس غالب اچي ٿو، تڏهن هو ڪانئس پنهنجو سمورو هٿيار کسي ٿو جنهن تي هو پروسو
ڪري ٿو، ۽ ڦرلٽ جو مال ورهائي ٿو.
23جيڪو مون سان گڏ نہ آهي سو منهنجي خلاف آهي ۽ جيڪو مون سان گڏ نہ ٿو سو تڙي پکڙي ٿو.
24جڏهن ناپاڪ روح ڪنهن ماڻهوءَ مان نڪري ٿو وڃي، تڏهن هو آرام جي تلاش ۾ سڪل جاين مان لنگهي ٿو .۽ ڪو بہ نہ لڌو، هن
چيو تہ مان پنهنجي گهر ڏانهن موٽندس جتان مان نڪتو آهيان.
25جڏهن هو اچي ٿو، تڏهن ان کي لهي ٿو ۽ سجايو ويو آهي.
26پوءِ هو وڃي ٿو ۽ پاڻ کان وڌيڪ بڇڙا ست بيا پوت ڪٺي وڃي ٿو .۽ اهي داخل ٿين ٿا، ۽ اتي رهن ٿا :۽ ان ماڻهوءَ جي آخري حالت
پهرين کان وڌيڪ خراب آهي.
27جڏهن هو اهي ڳالهيون ڪري رهيو هو، تڏهن هڪڙي جماعت جي هڪڙي عورت پنهنجو آواز بلند ڪري کيس چيو تہ ”سڀاڳو آهي
اُهو پيٽ، جنهن تو کي چايو آهي ۽ اُهو پيٽ جيڪو تو کير پياريو آهي.
28پر هن چيو تہ ”هائو، سڀاڳا آهن اهي جيڪي خدا جو ڪلام ٻڌن ٿا ۽ ان تي عمل ڪن ٿا.
29جڏهن ماڻهن جا ميڙ گڏ ٿيا، تڏهن چوڻ لڳو تہ ”هيءُ بڇڙو نسل آهي، اهي ڪا نشاني ڳوليندا آهن .۽ ڪو بہ نشان نہ ڏنو ويندو، پر
يونس نبي جي نشاني.
30چالاءِ جو جيئن يونس نينوياس جي ماڻهن لاءِ نشاني آهي، تيئن ابن آدم بہ هن نسل لاءِ نشاني آهي.
31ڏکڻ جي راڻي عدالت ۾ هن نسل جي ماڻهن سان گڏ اٿندي، ۽ انهن کي مذمت ڪندي، چالاء جو اهو سليمان جي ڏاهپ ٻڌڻ لاء زمين
جي سڀني حصن کان آئي آهي .۽، ڏس، سليمان کان وڏو هتي آهي.
32نينوا جا ماڻهو عدالت ۾ هن نسل سان گڏ اٿندا، ۽ ان جي مذمت ڪندا، چاڪاڻ تہ انهن يونس جي تبليغ تي توبه ڪئي .۽، ڏسو، هتي
يونس کان بہ وڏو آهي.
33ڪوبہ ماڻهو، جڏهن هو شمع روشن ڪري، تڏهن ان کي ڪنهن ڳجهي جاءِ تي رکي، نڪي ٻوڙي جي هيٺان، پر ڏياٽيءَ تي، انهيءَ
لاءِ تہ جيڪي اندر اچن سي روشني ڏسن.
34جسم جي روشني اک آهي، تنهنڪري جڏهن توهان جي اک واحد آهي، توهان جو سڄو جسم پڻ روشنيء سان پريل آهي .پر جڏهن
تنهنجي اک بڇڙي آهي، تڏهن تنهنجو بدن بہ اونداهين سان پريل آهي.
35تنهنڪري خبردار رهو تہ جيڪو روشني تو ۾ آهي سو اوندهہ نہ ٿئي.
36تنهنڪري جيڪڏهن تنهنجو سڄو بدن روشنيءَ سان پريل هجي ۽ ڪنهن بہ حصي ۾ اوندهہ نہ هجي، تہ سڄو بدن روشنيءَ سان پريل
هوندو، جهڙيءَ طرح جڏهن ڪنهن شمع جي روشنيءَ مان تو کي روشني ملي ٿي.
37جڏهن هو ڳالهائي رهيو هو تہ هڪڙي فريسي کيس منٿ ڪئي تہ ”مون سان گڏ ماني“، سو هو اندر ويو ۽ ماني کائڻ ويٺو.
38جڏهن فريسي اهو ڏٺو تہ عجب ۾ پئجي ويو تہ هن پهريائين رات جي مانيءَ کان اڳ غسل نہ ڪيو هو.
39فَقَالَ الرَّبُّ لَهُ ” :اوهين فريسي پيالو ۽ ٿاليءَ جي ٻاهران صاف ڪريو ٿا؟ پر تنهنجو اندريون بڇڙائيءَ ۽ بڇڙائيءَ سان پريل آهي.
40اي بيوقوفو، ڇا انهيءَ نہ ڪيو آهي جنهن بنايو آهي جيڪو ٻاهر آهي سو اندر ۾ آهي؟
41پر ان جي بدران خيرات ڏيو جيڪي توهان وٽ آهن .۽، ڏسو، سڀ شيون توهان لاءِ صاف آهن.
42پر مصيبت آهي اوهان لاءِ اي فريسيو !چالاءِ جو توهان ڏهون حصو ڏيو ٿا پوديءَ، روئي ۽ هر قسم جي ڀاڄين جو، ۽ انصاف ۽ خدا
جي محبت کي پاسو ڏيو :اهو اوهان کي ڪرڻ گهرجي، ۽ ٻئي کي بيڪار نہ ڇڏڻ گهرجي.
43مصيبت آهي اوهان تي اي فريسيو !چالاءِ جو توهان کي عبادت خانن ۾ مٿاهين سيٽن ۽ بازارن ۾ سلام پيش ڪرڻ پسند آهي.
44افسوس آهي اوهان لاءِ اي شريعت جا عالمو ۽ فريسيو !چالاءِ جو اوهين قبرن وانگر آهيو، جيڪي نظر نٿيون اچن، ۽ جيڪي ماڻهو
مٿن هلندا آهن تن کي انهن جي خبر ئي نہ آهي.
45تنهن تي وڪيلن مان هڪڙي وراڻيو تہ ”اي استاد، اهڙيءَ طرح تون اسان کي بدنام ٿو ڪرين.
46فَقَالَ » :مَيْكُمْ أَنْتُمْ أَيُّهَا الْقُلُوبُ !چالاءِ جو اوهين ماڻهن کي ڪڻڻ لاءِ ڏکوئيندڙ بار ڪٽندا آهيو، ۽ اوهين پاڻ انهن بارن کي پنهنجي آڱرين
مان هڪڙي نہ ڇڪيو.
47افسوس توهان تي !چالاءِ جو اوهين نبين جون قبرون ٺاهيو ٿا ۽ اوهان جي ابن ڏاڏن انهن کي قتل ڪيو آهي.
48بيشڪ اوهين شاهد آهيو تہ اوهين پنهنجن ابن ڏاڏن جي ڪمن کي قبول ڪريو ٿا، چالاءِ جو انهن واقعي انهن کي ماريو آهي ۽
اوهين سندن قبرون ٺاهيو آهي.
49تنهنڪري خدا جي حڪمت پڻ چيو آهي تہ آءٌ انهن ڏانهن نبين ۽ رسولن کي موڪليندس ۽ انهن مان ڪن کي ماريندا ۽ ستائيندا.
50انهيءَ لاءِ تہ سڀني نبين جو رت، جيڪو دنيا جي قيام کان وهايو ويو هو، سو هن نسل کي گهربو.
51هابيل جي رت کان وٺي زڪريا جي رت تائين، جيڪو قربان گاهہ ۽ هيڪل جي وچ ۾ هليو ويو :آء اوهان کي سچ ٻڌايان ٿو، اهو
هن نسل جي گهربل آهي.
52مصيبت آهي اوهان لاءِ اي وڪيل !چالاءِ جو توهان علم جي ڪنجي کڻي ويا آهيو :توهان پاڻ ۾ داخل نہ ٿيا، ۽ جيڪي گهڙي رهيا
هئا تن کي روڪيو.
53جڏهن هن انهن کي اهي ڳالهيون چيو، تڏهن شريعت جا عالم ۽ فريسي کيس سختيءَ سان تاڪيد ڪرڻ لڳا ۽ کيس ڪيترين ئي
ڳالهيون ٻڌائڻ لاءِ پڙڪائڻ لڳا.
54هن جو انتظار ڪري رهيا هئا ۽ ڳولي رهيا هئا تہ هن جي وات مان ڪا شيءِ ڪين، تہ جيئن مٿس الزام هڻن.

باب 12

1انهيءَ وچ ۾ جڏهن ماڻهن جا بيشمار ميڙ گڏ ٿيا، ايتري قدر جو اهي هڪٻئي تي هلڻ لڳا، تڏهن هو پهريائين پنهنجن شاگردن کي چوڻ
لڳو تہ ”اوهين فريسين جي خميريءَ کان بچو، جيڪو منافقت آهي.
2چالاءِ جو اهڙي ڪابہ شيءِ ڍڪيل نہ آهي، جيڪا ظاهر نہ ڪئي ويندي .نہ لڪايو، اهو معلوم نہ ٿيندو.
3تنهنڪري جيڪي اوهين اونداهين ۾ ڳالهايو آهي سو روشنيءَ ۾ ٻڌو ويندو .۽ جيڪي اوهان ڪنن ۾ ڳالهايو آهي سو گهر جي ڇت تي
اعلان ڪيو ويندو.
4۽ آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو تہ پنهنجا دوست، انهن کان نہ ڊڄو جيڪي لاش کي مارين ٿا، ۽ ان کان پوءِ انهن کان وڌيڪ ڪوبہ ڪم
ڪونهي.
5پر مان اوهان کي خبردار ڪندس جنهن کان اوهين ڊڄو :ڊڄو ان کان، جنهن کي مارڻ کان پوءِ دوزخ ۾ اڇلائڻ جي طاقت آهي .ها، مان
توهان کي چوان ٿو، هن کان ڊڄو.
6ڇا پنجن چٽنگون ہن پئسن لاءِ وڪڻي نہ ٿيون وڃن ۽ انهن مان هڪڙي بہ خدا جي آڏو نہ وسرجي؟
7پر تنهنجي مٿي جا وار بہ سڀ ڳڻي ويا آهن .تنهنڪري نه ڊڄو :توهان گهڻن جهڄن کان وڌيڪ قيمتي آهيو.
8آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو تہ جيڪو بہ مون کي ماڻهن جي اڳيان اقرار ڪندو، تنهن کي ابن آدم بہ خدا جي ملائڪن جي اڳيان اقرار
ڪندو.
9پر جيڪو مون کي ماڻهن جي اڳيان رد ڪري ٿو، تنهن کي خدا جي ملائڪن جي اڳيان رد ڪيو ويندو.
10۽ جيڪو ماڻهو ابن آدم جي خلاف ڪجهہ ڳالهائيندو، تنهن کي معاف ڪيو ويندو، پر جيڪو پاڪ روح جي خلاف ڪفر بڪ
ڪندو، تنهن کي معاف نہ ڪيو ويندو.
11جڏهن اهي اوهان کي عبادت خانن، مئجسترين ۽ اختيارين وٽ آڻين، تڏهن ڪوبہ خيال نہ ڪجو تہ ڪهڙيءَ طرح، ڪهڙو جواب
ڏيندا، يا ڇا چوندا.
12چالاءِ جو پاڪ روح اوهان کي انهيءَ ئي گهڙي سيکاريندو جيڪو اوهان کي چوڻ گهرجي.
13فَقَالَ لَهُ مِنَ الْمَجَلِينَ” :اي استاد، منهنجي ڀاءُ کي ٻڌاءِ، تہ هو مون کي ورثي ۾ ورهائي.
14فَقَالَ لَهُ « :مَنْ أَنْ يَجْعَلَ فِي الْحَجْرِ يا فِي الْحَجير؟
15فَقَالَ لَهُ ” :خبردار ٿجو ۽ لالچ کان بچو، چالاءِ جو ماڻهوءَ جي حياتيءَ جو واسطو انهيءَ شيءِ جي گهڻائيءَ ۾ نہ آهي، جيڪي وٽس
آهن.
16هن انهن کي هڪڙو مثال ٻڌايو تہ ”هڪڙي شاهوڪار جي زمين تمام گهڻي پوک ڪئي.
17هن پنهنجي دل ۾ سوچيو تہ ”آءٌ ڇا ڪريان، چالاءِ جو مون وٽ ڪا جاءِ ڪونهي، جتي ميوو ڏيان؟
18فَقَالَ” :آءٌ ائين ڪندس :آءٌ پنهنجن گودامن کي ڊاهيندس، ۽ وڏو ٺاهيندس .۽ اُتي مان پنهنجو سمورو ميوو ۽ پنهنجو سامان ڏيندس.
19۽ مان پنهنجي روح کي چوندس، روح، تو وٽ ڪيترن ئي سالن کان گهڻو سامان رکيل آهي .آرام ڪر، کائو، پيئو ۽ خوش ٿيو.
20پر خدا کيس چيو تہ ”اي بيوقوف، اڄ رات تنهنجي جان توکان گهري ويندي، پوءِ اهي شيون ڪنهن جي هونديون، جيڪي تو ڏنيون
آهن؟
21اهو ئي آهي جيڪو پنهنجي لاءِ خزانو گڏ ڪري ٿو ۽ خدا جي آڏو دولتمند نہ آهي.
22هن پنهنجن شاگردن کي چيو تہ ”تنهنڪري آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو تہ پنهنجي جان جي باري ۾ ڪوبہ خيال نہ ڪريو تہ ڇا کائو .
نڪي جسم لاءِ، جيڪو پائڻ گهرجي.
23زندگي گوشت کان وڌيڪ آهي ۽ بدن ڪپڙن کان وڌيڪ آهي.
24ڪڪڙن تي غور ڪريو، چالاءِ جو اهي نڪي پوکين ٿا ۽ نڪي لڻين ٿا .جنهن ۾ نہ ڪو گودام آهي ۽ نہ گودام .۽ خدا انهن کي
کارائي ٿو :توهان پکين کان ڪيترو بهتر آهيو؟
25۽ اوهان مان ڪير آهي جيڪو غور سان پنهنجي قد ۾ هڪڙو هٿ وڌائي سگهي ٿو؟
26جيڪڏهن اوهين اها ڪم ڪرڻ جي قابل نہ آهيو جيڪو گهٽ ۾ گهٽ آهي، توهان ڇو ٿا سوچيو؟
27لولين تي غور ڪريو تہ اهي ڪيئن وڌندا آهن :اهي نہ محنت ڪن ٿا، اهي نہ گهمائي .۽ اڃا تائين مان توهان کي ٻڌايان ٿو تہ سليمان
پنهنجي سڄي شان ۾ انهن مان هڪ جهڙو نہ هو.
28پوءِ جيڪڏهن خدا انهيءَ گاهہ کي پهريائين، جيڪو اڄ ڏينهن ميدان ۾ آهي ۽ سڀاڻي تنور ۾ اڇلايو ويندو .اي ٿورائتا ايمان وارا، اهو
اوهان کي ڪيترو وڌيڪ لباس ڏيندو؟
29وَلَا تُحِبُّ الْمُسْتَقُونَ فِي أَنْتُمُ الْأَرْضِ وَلَا تَشْكَعُونَ.
30چالاءِ جو اهي سڀ شيون دنيا جون قومون ڳولين ٿيون، ۽ اوهان جو پيءُ ڄاڻي ٿو تہ اوهان کي انهن شين جي ضرورت آهي.
31پر اوهين خدا جي بادشاهت جي ڳولا ڪريو .۽ اهي سڀ شيون توهان ۾ شامل ڪيون وينديون.
32ڊڄ نه، ننڍڙو رڍ .چالاءِ جو توهان جي پيءُ جي خوشيءَ آهي تہ توهان کي بادشاهت ڏني وڃي.
33جيڪي توهان وٽ آهي وڪڻو ۽ خيرات ڏيو .پنهنجو پاڻ کي ٿلهو مهيا ڪريو جيڪي نہ پراڻا موم آهن، آسمان ۾ هڪ خزانو آهي
جيڪو ختم نہ ٿئي، جتي نہ ڪو چور اچي سگهي ٿو ۽ نہ ئي ڪيچ خراب ٿي سگهي ٿو.
34چالاءِ جو جتي توهان جو خزانو هوندو، اتي تنهنجي دل بہ هوندي.
35پنهنجا ڪنڌ ڪپيل هجن، ۽ اوهان جون روشنيون ٻرنڌ آهن.
36۽ اوهين پاڻ انهن ماڻهن وانگر آهيو جيڪي پنهنجي مالڪ جو انتظار ڪندا آهن، جڏهن هو شاديءَ مان موٽندو .انهيءَ لاءِ تہ جڏهن
هو اچي کڙڪائي، اهي فوري طور هن لاءِ کولي سگهن.

37سياڳا آهن اهي نوڪر، جن کي مالڪ جڏهن ايندو تڏهن جاڳندو ڏسندو :آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان تہ هو پاڻ کي ڍڪيندو ۽ کين ماني
کائڻ لاءِ ويهاريندو، ۽ ٻاهر اچي انهن جي خدمت ڪندو.
38۽ جيڪڏهن هو ٻئي گهڙيءَ ۾ ايندو يا ٽئين گهڙيءَ ۾ ايندو ۽ انهن کي ائين ئي ڏسندو تہ اهي نوڪر سياڳا آهن.
39۽ اهو ڄاڻو تہ جيڪڏهن گهر جي مالڪ کي خبر هجي ها تہ چور ڪهڙي وقت ايندو، تہ هو ڏسندو رهي ها ۽ پنهنجي گهر کي ڀڃڻ نہ
ڏئي ها.
40تنهنڪري اوهين بہ تيار رهو، ڇالاءِ جو ابن آدم انهيءَ گهڙيءَ تي ايندو جڏهن اوهان کي گمان بہ نہ هوندو.
41تڏهن پطرس کيس چيو تہ ”اي خداوند، تون اهو مثال اسان کي ٻڌائين ٿو يا سڀني کي؟
42فَقَالَ الرَّبُّ، فَإِنَّهُ فِي الْمُؤْمِنِ وَالْحَقِيمِ الَّذِي خَيْرَ مِنَ السَّمَاءِ مِنَ السَّمَاءِ؟
43سياڳو آهي اهو نوڪر، جنهن کي سندس مالڪ اچي ائين ڪندي ڏسندو.
44آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان تہ هو کيس انهيءَ سڄيءَ شيءِ جو حاڪم بڻائيندو، جيڪو وٽس آهي.
45پر جيڪڏهن اهو نوڪر دل ۾ چوي تہ ’منهنجو مالڪ اچڻ ۾ دير ڪندو .۽ نوڪرن ۽ نوڪرن کي مارڻ شروع ڪندو، ۽ کائڻ پيئڻ ۽
شرابي ٿيڻ شروع ڪندو.
46انهيءَ نوڪر جو مالڪ انهيءَ ڏينهن ۾ ايندو، جڏهن هو کيس ڳولي نہ لهندو، ۽ اهڙي گهڙيءَ تي جڏهن هوءَ کي خبر ئي نہ پوندي، ۽
انهيءَ ٻانهي کي وڍي ڇڏيندو ۽ کيس ڪافرن سان گڏ سندس حصو مقرر ڪندو.
47۽ اهو نوڪر، جنهن پنهنجي مالڪ جي مرضيءَ کي ڄاتو ۽ نڪي پاڻ کي تيار ڪيو، نڪي پنهنجي مرضيءَ موجب، تنهن کي گهڻا
ئي ڏڪ لڳندا.
48پر اهو جنهن کي خبر نہ هئي، ۽ اهو ڪم ڪيو جيڪو ڏباڻ جي لائق آهي، تنهن کي ٿورن ڏڪن سان ماريو ويندو .جنهن لاءِ گهڻو
ڏنو ويو آهي، تنهن کان گهڻو گهربو، ۽ جنهن کي ماڻهن گهڻو ڏنو آهي، تنهن کان وڌيڪ گهرندا.
49مان زمين تي باهہ موڪلڻ آيو آهيان .۽ مان ڇا ڪندس، جيڪڏهن اها اڳ ۾ ئي جلجي ويو آهي؟
50پر مون وٽ ٻپتسما وٺڻي آهي .۽ مان ڪيئن تنگ آهيان جيستائين اهو پورو نہ ٿئي!
51ڇا توهان سمجهو ٿا تہ آءٌ زمين تي صلح ڪرڻ آيو آهيان؟ مان توکي ٻڌايان ٿو، نہ؛ بلڪہ تقسيم:
52ڇالاءِ جو هن وقت کان وٺي هڪڙي گهر ۾ پنج ورهائجي ويندا، ٽي ٻن جي خلاف ۽ ٻہ ٽن جي خلاف.
53پيءُ کي پٽ جي خلاف ورهايو ويندو، ۽ پٽ پيءُ جي خلاف .ماءُ ڌيءَ جي خلاف، ۽ ڌيءَ ماءُ جي خلاف؛ ساس پنهنجي نانءُ جي
خلاف، ۽ ڌيءَ پنهنجي ساس جي خلاف.
54پوءِ هن ماڻهن کي بہ چيو تہ ”جڏهن اوهين ڏسو ٿا هڪڙو ڪڪر اولهہ کان اڀرندو، تڏهن چئو تہ ”مينهن ٿو اچي .۽ ائين ئي آهي.
55۽ جڏهن توهان ڏسندا آهيو تہ ڏکڻ واءُ وهندو آهي، چوندا آهيو تہ گرمي ٿيندي .۽ اهو اچي ٿو.
56اي منافقو، اوهين ڄاڻو ٿا آسمان ۽ زمين جي منهن کي .پر اهو ڪيئن آهي جو توهان هن وقت نہ سمجهندا آهيو؟
57هائو، ۽ ڇو نہ توهان پاڻ کي فيصلو ڪيو تہ ڇا صحيح آهي؟
58جڏهن توهان پنهنجي مخالف سان مئجسٽريٽ ڏانهن وڃو، جيئن توهان رستي ۾ آهيو، ڪوشش ڪريو تہ توهان کي هن کان بچايو
وڃي .ائين نہ ٿئي جو هو تو کي جج جي حوالي ڪري، ۽ جج توکي آفيسر جي حوالي ڪري، ۽ آفيسر توکي جيل ۾ وجهي.
59مان توکي ٻڌايان ٿو، تون اتان نہ نڪرندين، جيستائين تون آخري مائٽ ادا نہ ڪرين.

باب 13

1انهيءَ موقعي تي ڪي ماڻهو موجود هئا، جن کيس گليلين بابت ٻڌايو، جن جو رت پلاطس انهن قربانين سان ملايو هو.
2تنهن تي عيسيٰ انهن کي جواب ڏنو تہ ”ڇا اوهين سمجهو ٿا تہ اهي گليلين سڀني گليلين کان وڌيڪ گنهگار هئا، ڇالاءِ جو انهن
اهڙيون تڪليفون برداشت ڪيون؟
3آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو، بلڪ، پر جيڪڏهن اوهين توبهہ نہ ڪندا، تہ اوهين سڀ ائين ئي برباد ٿي ويندا.
4يا اهي ارڙهن، جن تي سلوام ۾ ٽاور ڪري پيو، ۽ انهن کي ماريو ويو، ڇا توهان سمجهو ٿا تہ اهي يروشلم ۾ رهڻ وارن سڀني ماڻهن
کان وڌيڪ گنهگار هئا؟
5آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو، بلڪ، پر جيڪڏهن اوهين توبهہ نہ ڪندا، تہ اوهين سڀ ائين ئي برباد ٿي ويندا.
6هن اهو مثال بہ ٻڌايو .هڪڙي ماڻهوءَ پنهنجي انگورن جي باغ ۾ انجير جو وڻ لڳايو هو .۽ آيو ۽ ان تي ميوو ڳوليائين، پر ڪو بہ نہ
مليو.
7پوءِ هن پنهنجي انگورن جي باغي کي چيو تہ ”ڏس، آءٌ هن انجير جي وڻ تي ٽن سالن کان ميوو ڳولهڻ لاءِ آيو آهيان، پر ڪوبہ نہ مليو
آهي، ان کي وڍي ڇڏ .ڇو اِن کي زمين کي ڇڪيندو آهي؟
8فَقَالَ لَهُ :يَا رَبُّ، الَّذِي لَهُ الَّذِي لَهُ وَلَهُ الْأَكْرَ فِي الْأَرْضِ.
9۽ جيڪڏهن اهو ميوو ڏئي، ڇڱو :۽ جيڪڏهن نہ، پوءِ توهان ان کي ڪٽي ڇڏيو.
10هو سبت جي ڏينهن هڪڙي عبادت خاني ۾ تعليم ڏئي رهيو هو.
11۽ ڏسو، هڪڙي عورت هئي، جنهن کي ارڙهن ورهين کان ڪمزور روح هو، ۽ هڪڙي جهليل هئي، ۽ ڪنهن بہ طرح پاڻ کي مٿي
ڪٽي نٿي سگهي.
12جڏهن عيسيٰ هن کي ڏٺو، تڏهن کيس پاڻ وٽ سڏي چيائين تہ ”اي عورت، تون پنهنجي مرضيءَ کان ڇڏايل آهين.
13هن پنهنجا هٿ مٿس رکيا ۽ هوءَ هڪدم سڌي ٿي وئي ۽ خدا جي واکاڻ ڪرڻ لڳي.
14تنهنڪري عبادت خاني جي حاڪم ڪاوڙ ۾ جواب ڏنو، ڇالاءِ جو عيسيٰ سبت جي ڏينهن شفا ڏني هئي ۽ ماڻهن کي چيو تہ ”ڇهہ
ڏينهن آهن جن ۾ ماڻهن کي ڪم ڪرڻ گهرجي، تنهنڪري انهن ۾ اچو ۽ ڇڱو ڀلو ٿيو، پر انهن ۾ نہ .سبت جو ڏينهن.

15پوءِ خداوند کيس جواب ڏنو تہ ”اي منافق، ڇا توهان مان هر ڪو سبت جي ڏينهن پنهنجا ٻڪر يا گڏھ ٿلهي تان لاهي کيس پاڻي ڏيڻ
لاءِ نہ ٿو وٺي؟
16ڇا هيءَ عورت ابراهيم جي ڌيءَ آهي، جنهن کي شيطان هنن ارڙهن ورهين کان قيد ڪيو هو، تنهن کي سبت جي ڏينهن انهيءَ
غلاميءَ مان ڇڏائڻ گهرجي؟
17جڏهن هن اهي ڳالهيون ڪيون، تڏهن سندس مخالف سڀ شرمسار ٿيا ۽ سڀيئي ماڻهو خوش ٿيا انهن سڀني شاندار ڪمن جي ڪري
جيڪي هن ڪيا هئا.
18پوءِ هن چيو تہ ”خدا جي بادشاهت ڪهڙي آهي؟ ۽ مان ان سان ڪٿي ملندو؟
19اهو سرنهن جي داڻي وانگر آهي، جيڪو هڪڙي ماڻهوءَ ڪٽي پنهنجي باغ ۾ اڇلايو. ۽ اهو وڌيو، ۽ هڪڙو وڏو وڻ ٿاهيو. ۽ هوا جا
پکي ان جي شاخن ۾ رهجي ويا.
20وري هن چيو تہ ”آءٌ خدا جي بادشاهت کي ڪنهن سان پيٽيان؟
21اهو خميري جهڙو آهي، جيڪو هڪڙي عورت ڪٽي ٽن ماپن ماني ۾ لڪايو، جيستائين سڄو خميري ٿي ويو.
22هو شهرن ۽ ڳوٺن مان لنگهندو، تعليم ڏيندو ۽ يروشلم ڏانهن روانو ٿيو.
23تنهن تي هڪڙي چيو تہ ”اي خداوند، ٿورا آهن ڇا جيڪي بچيل آهن؟ ۽ هن انهن کي چيو تہ
24اندر گهڙڻ جي ڪوشش ڪريو سخت دروازي مان، ڇالاءِ   جو آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو تہ گهڻا ئي اندر گهڙڻ جي ڪوشش ڪندا، پر
ڪري نہ سگهندا.
25جڏهن گهر جو مالڪ اٿي ڪڙو ٿيو، ۽ دروازو بند ڪيو، ۽ توهان پاهر بيهي رهڻ شروع ڪيو ۽ دروازو ڪڙڪائڻ شروع ڪيو،
چوندا آهن، اي خداوند، خداوند، اسان لاء کوليو. ۽ اهو جواب ڏيندو ۽ اوهان کي چوندو، "مون کي خبر ناهي ته توهان ڪٿان آيا آهيو:
26پوءِ تون چوڻ شروع ڪندين تہ ”اسان تنهنجي حضور ۾ کاڌو پيتو ۽ تو اسان جي گهٽين ۾ سيکاريو.
27پر هو چوندو تہ ”آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو، مون کي خبر نہ آهي تہ اوهين ڪيڏانهن آهيو. مون کان پري ٿي وڃو، اي سڀ بدڪاري
ڪندڙ.
28اتي روئڻ ۽ ڏند ڪرٽيو ويندو، جڏهن اوهين ابراهيم، اسحاق، يعقوب ۽ سڀني نبين کي خدا جي بادشاهت ۾ ڏسندا، ۽ اوهين پاڻ کي پاهر
ڪيندا.
29وَلَهُمْ مِنَ الْمَشْرِقِ، وَلاَهُمْ، وَالأَرْضِ وَالْجَنْبِكَ وَأَنْتُمْ بِاللَّهِ وَلَهِ وَلَه، وَأَنْتُمْ بِاللَّهِ إِلَيْهِ.
30۽ ڏسو، اتي آهن پويون جيڪي پهريون آهن، ۽ اهي آهن پهريون جيڪي پويون آهن.
31انهيءَ ئي ڏينهن ڪي فريسي آيا ۽ چيائونس تہ ”هتان هليو وڃ، ڇالاءِ   جو هيروديس تو کي ماريندو.
32هن انهن کي چيو تہ ”اوهين وڃو ۽ انهيءَ لومڙي کي چئو تہ ”ڏس، آءٌ پوت ڪڍان ٿو ۽ اڄ ۽ سڀاڻي شفا ڏيندو آهيان ۽ ٽئين ڏينهن تي
پورو ٿي ويندس.
33تنهن هوندي بہ مون کي اڄ، سڀاڻي ۽ ٻئي ڏينهن هلڻ گهرجي، ڇالاءِ   جو اهو ٿي نہ ٿو سگهي تہ ڪو نبي يروشلم کان پاهر مري
وڃي.
34اي يروشلم، يروشلم، جيڪو نبين کي ماريندو آهي، ۽ انهن کي سنگسار ڪندو آهي جيڪي تو ڏانهن موڪليا ويا آهن. مان توهان جي
ٻارن کي ڪيترا پيرا گڏ ڪريان ها، جيئن ڪڪڙ پنهنجي بچن کي پنهنجي پرن هيٺ گڏ ڪندي آهي، پر توهان نہ ڪيو!
35ڏس، توهان جو گهر اوهان لاءِ ويران رهجي ويو آهي :۽ آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان تہ اوهين مون کي نہ ڏسندؤ، جيستائين اهو وقت
نہ ايندو، جڏهن اوهين چوندا تہ، برڪت وارو آهي اهو جيڪو خداوند جي نالي تي اچي ٿو.

باب 14

1جڏهن هو سبت جي ڏينهن ماني کائڻ لاءِ سردار فريسين مان هڪڙي جي گهر ويو تہ هنن کيس ڏٺو.
2۽ ڏسو، هن جي اڳيان هڪڙو ماڻهو بيٺو هو جنهن کي جلوڙو هو.
3تنهن تي عيسيٰ شريعت جي عالمن ۽ فريسين کي جواب ڏنو تہ ”ڇا سبت جي ڏينهن شفا ڏيڻ جائز آهي؟
4وَلَقَدْ يَسْتَقُونَ .فَقَالَ لَهُ، وَمَا يَفْعَلُهُ فِي الْأَرْضِ.
5وراٺيائين تہ ”اوهان مان ڪهڙو آهي جيڪو ڪڏ ۾ ڪري پيو ۽ سبت جي ڏينهن ان کي پاهر ڪيندو؟
6۽ اهي کيس انهن ڳالهين جو وري جواب ڏيئي نہ سگهيا.
7پوءِ هن انهن لاءِ هڪڙو مثال بيان ڪيو جن کي گهرايو ويو هو، جڏهن هن نشان لڳايو تہ ڪيئن انهن وڏن ڪمرن کي چونڊيو. انهن
کي چيو،
8جڏهن تو کي ڪنهن ماڻهوءَ جي شاديءَ جي دعوت ڏني وڃي، تڏهن مٿاهين ڪمري ۾ نہ ويهو. ائين نہ ٿئي ته توکان وڌيڪ عزت وارو
ماڻهو هن کي گهرايو وڃي.
9جنهن تو کي نصيحت ڪئي ۽ اهو اچي تو کي چيو تہ ”هن ماڻهوءَ کي جاءِ ڏي. ۽ تون شرم سان شروع ڪرين ٿو سڀ کان گهٽ ڪمري
۾.
10پر جڏهن تو کي گهرايو وڃي، تڏهن وڃي هيٺئين ڪمري ۾ ويهہ .ته جڏهن اهو اوهان کي سڏيندو اچي، اهو توکي چوندو، دوست،
مٿاهين مٿي وڃو :پوء توهان انهن جي حضور ۾ عبادت ڪريو جيڪي تو سان گڏ ماني تي ويهندا آهن.
11ڇالاءِ   جو جيڪو پنهنجو پاڻ کي مٿاهين ٿو سو گهٽ ڪيو ويندو. ۽ جيڪو پاڻ کي ذليل ڪري ٿو سو بلند ڪيو ويندو.
12پوءِ هن انهيءَ کي بہ چيو، جنهن کيس وصيت ڪئي هئي تہ ”جڏهن رات جي ماني يا ماني ٺاهين، تڏهن نہ پنهنجن دوستن کي سڏ،
نڪي پنهنجن ڀائرن، نڪي پنهنجن مائٽن ۽ نڪي پنهنجي امير پاڙيسري کي .ائين نہ ٿئي ته اهي به توکي ٻيهر سڏين ۽ توکي بدلو ڏنو
وڃي.

13پر جڏهن تون عيد ڏي، تڏهن غريبن، ٿُڏن، منڊن، انڌن کي سڏ ڪر.
14۽ تون برڪت وارو ٿيندو .ڇالاءِ جو اهي توهان کي بدلو ڏئي نہ سگهندا، ڇالاءِ جو تو کي انصاف جي قيامت ۾ بدلو ڏنو ويندو.
15جڏهن انهن مان هڪڙي جيڪي ساڻس گڏ ماني تي ويٺا هئا، سي اهي ڳالهيون ٻڌي چيائونس تہ ”سڀاڳو آهي اهو جيڪو خدا جي بادشاهت ۾ ماني کائي.
16پوءِ هن کيس چيو تہ ”ڪنهن ماڻهوءَ وڏي ماني ڪئي ۽ گهڻن کي چيو.
17۽ پنهنجي نوڪر کي رات جي مانيءَ تي موڪليو تہ جن کي چيو ويو آهي تہ ”اچو .سڀ شيون هاڻي تيار آهن.
18۽ اهي سڀ هڪڙي رضامندي سان عذر ڪرڻ لڳا .پهرين کيس چيو تہ مون زمين جو هڪ ٽڪرو خريد ڪيو آهي، ۽ مون کي ضرور وڃڻ گهرجي ۽ اهو ڏسڻ گهرجي :منهنجي دعا آهي تہ توهان مون کي معاف ڪيو.
19ٻئي چيو تہ ”مون ڍڳن جا پنج جوا خريد ڪيا آهن، ۽ آءٌ انهن کي ثابت ڪرڻ لاءِ وڃان ٿو، منهنجي دعا آهي تہ مون کي معاف ڪجو.
20ٻئي چيو تہ ”مون شادي ڪئي آهي، تنهنڪري اچي نہ سگهندس.
21تنهنڪري اهو نوڪر آيو ۽ پنهنجي مالڪ کي اهي ڳالهيون ٻڌايائين .تڏهن گهر جي مالڪ ڪاوڙجي پنهنجي نوڪر کي چيو تہ ”جلدي نڪري شهر جي گهٽين ۽ گهٽين ۾ وڃ ۽ غريبن، ٿُڏن، پوتن ۽ انڌن کي هتان اندر وٺي اچ.
22تنهن تي نوڪر چيو تہ ”اي خداوند، جيئن تو حڪم ڪيو آهي، تيئن ئي ٿيو آهي، پر اجا گنجائش آهي.
23تڏهن مالڪ نوڪر کي چيو تہ ”وڃان روڊن ۽ باغن ۾ ۽ انهن کي اندر اچڻ لاءِ مجبور ڪر، تہ جيئن منهنجو گهر ڀرجي وڃي.
24ڇالاءِ جو آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو تہ انهن ماڻهن مان ڪوبہ نہ چکندو، جن کي منٿ ڪئي وئي هئي، منهنجي ماني جو مزو چکيو.
25فَأَجَلَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، فَقَالَ لَهُ:
26جيڪڏهن ڪو ماڻهو مون وٽ اچي، پنهنجي پيءُ، ماءُ، زال، ٻارن، ڀائرن، ڀينرن ۽ پنهنجي جان ۽ پنهنجي جان ڪان نفرت نہ ڪري، تہ اهو منهنجو شاگرد ٿي نہ سگهندو.
27۽ جيڪو پنهنجو صليب کڻي منهنجي پٺيان نہ اچي، سو منهنجو شاگرد ٿي نہ سگهندو.
28ڇالاءِ جو اوهان مان ڪير آهي، جيڪو ٽاور ٺاهڻ جو ارادو ڪري، پهريائين نہ ويهي ۽ خرچ ٿو ڳڻيو، ڇا ان کي پورو ڪرڻ لاءِ ڪافي آهي؟
29متان، انهيءَ ڪان پوءِ جو هو بنياد رکي ۽ ان کي پورو ڪري نہ سگهي، سو جيڪي ڏسندا آهن سي سڀ مٿس ٺٺوليون ڪرڻ لڳندا.
30چيائون تہ ”هن ماڻهوءَ ٺاهڻ شروع ڪيو، پر پورو نہ ڪري سگهيو.
31يا اهو ڪهڙو بادشاهہ، جيڪو ڪنهن ٻئي بادشاهہ سان جنگ ڪرڻ لاءِ پهريائين ويهي نہ صلاح ڪري، ڇا هو ڏهن هزارن سان ملي سگهندو، جيڪو ويهہ هزارن سان مقابلو ڪري، تنهن سان ملي سگهي؟
32ٻي صورت ۾، جڏهن تہ ٻيو اجا تمام گهڻو پري آهي، هو هڪ سفير موڪلي ٿو، ۽ امن جون حالتون چاهي ٿو.
33اهڙيءَ طرح اوهان مان جيڪو بہ اهو آهي جيڪو پنهنجو سڀ ڪجهہ نہ ٿو ڇڏي، سو منهنجو شاگرد ٿي نہ ٿو سگهي.
34لوڻ چڱو آهي، پر جيڪڏهن لوڻ پنهنجو ذائقو وڃائي ويهي تہ پوءِ ان جو ذائقو ڪيئن ٿيندو؟
35اهو نہ زمين لاءِ موزون آهي، ۽ نڪي اجا ٿائين ٻوڙي لاءِ .پر مرد ان کي ڪيڏي ڇڏيندا آهن .جنهن کي ڪن آهن سو ٻڌي.

باب 15

1تنهن تي سڀ محصول وٺندڙ ۽ گنهگار سندس ٻڌڻ لاءِ هن جي ويجهو آيا.
2تنهن تي فريسي ۽ شريعت جا عالم رڙ ڪري چوڻ لڳا تہ ”هي ماڻهو گنهگارن کي قبول ڪري انهن سان گڏ کائي ٿو.
3هن انهن کي اهو مثال ٻڌايو تہ
4اوهان مان ڪهڙو ماڻهو آهي، جنهن وٽ سؤ رڍون هجن، جيڪڏهن انهن مان هڪڙي وڃائجي، تہ ڇا نوانوي رڍن کي رڻ ۾ پٽ ۾ ڇڏي، انهيءَ جي پٺيان هلجي، جيستائين اهو لهي؟
5۽ جڏهن اهو مليو آهي، اهو پنهنجي ڪلهن تي رکي ٿو، خوش ٿيو.
6جڏهن هو گهر پهچندو آهي، تڏهن پنهنجن دوستن ۽ پاڙيسرين کي سڏي چوندو آهي تہ ”مون سان خوش ٿيو .ڇاڪاڻ تہ مون کي منهنجي رڍ ملي آهي جيڪا گم ٿي وئي هئي.
7آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو تہ اهڙيءَ طرح هڪڙو توبهہ ڪندڙ گنهگار لاءِ بهشت ۾ خوشي ٿيندي، انهيءَ لاءِ تہ انهن نوانوي سچن ماڻهن کان وڌيڪ، جن کي توبهہ جي ضرورت نہ آهي.
8يا ورِي ڪهڙي عورت وٽ چانديءَ جا ڏهہ سڪا هجن، جيڪڏهن اُن جو هڪڙو سڪو گم ٿي وڃي، تڏهن اها ڏيئا ٻاري، گهر ۾ ڏوٻيءَ جو سُڪاءُ نہ ڪري، تيستائين اُن کي ڳوليندي، جيستائين اُهي لهي؟
9جڏهن هن کي اهو مليو، تڏهن پنهنجن دوستن ۽ پاڙيسرين کي سڏي چيائين تہ ”مون سان خوش ٿيو .ڇاڪاڻ تہ مون کي اهو ٽڪرو مليو آهي جيڪو مون وڃايو هو.
10اهڙيءَ طرح آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو تہ خدا جي ملائڪن جي حضور ۾ هڪڙي توبهہ ڪندڙ گنهگار جي لاءِ خوشي آهي.
11فَقَالَ لَهُ ” :هڪ ماڻهوءَ کي ٻہ پٽ هئا.
12انهن مان ننڍي پنهنجي پيءُ کي چيو تہ ”بابا، جيڪو مال مون وٽ پوي سو مون کي ڏي .۽ هن انهن ۾ پنهنجي زندگي ورهائي ڇڏي.
13گهڻن ئي ڏينهن کان پوءِ ننڍي پٽ سڀيئي گڏ ڪري ڏورانهن ملڪ ڏانهن روانو ٿي ويو، ۽ اُتي پنهنجي مال کي فسادي زندگيون برباد ڪرڻ لڳو.
14جڏهن هو سڀ خرچ ڪري چڪو، تڏهن انهيءَ ملڪ ۾ سخت ڏڪار پيو .۽ هو محتاج ٿيڻ لڳو.
15پوءِ هو انهيءَ ملڪ جي هڪڙي شهريءَ وٽ ويو .۽ هن کيس پنهنجي ٻنيءَ ۾ سوئر چارڻ لاءِ موڪليو.
16پوءِ هو پنهنجي پيٽ کي انهن پونڪن سان ڀريندو هو، جيڪي سوئر کائيندا هئا، ۽ ڪنهن بہ ماڻهوءَ کيس نہ ڏني هئي.

17جڏهن هو پاڻ وٽ آيو، تڏهن چيائين ته ”منهنجي پيءُ جي ڪيترين ئي نوڪرن وٽ ماني آهي، جن وٽ ماني آهي، ۽ مان بک مرندو
آهيان.
18آءٌ اُٿندس ۽ پنهنجي پيءُ وٽ ويندس ۽ کيس چوندس ته ”اي بابا، مون آسمان جي خلاف ۽ تنهنجي اڳيان گناهه ڪيو آهي.
19۽ آءٌ وڌيڪ لائق نه آهيان جو تنهنجو پٽ سڏجي، مون کي پنهنجي نوڪرن مان هڪڙو ڪر.
20پوءِ هو اٿيو ۽ پنهنجي پيءُ وٽ آيو .پر جڏهن هو اڃا گهڻو پري هو، تڏهن هن جي پيءُ کيس ڏٺو، ۽ رحم آيو، ۽ ڊوڙي، سندس ڳچيءَ
تي ڪري پيو، ۽ کيس چميائين.
21تنهن تي پٽ کيس چيو ته ”بابا، مون آسمان ۽ تنهنجي نظر ۾ گناهه ڪيو آهي، ۽ وڌيڪ آءٌ انهيءَ لائق نه آهيان جو تنهنجو پٽ سڏجي.
22پر پيءُ پنهنجن نوڪرن کي چيو ته ”سڀ کان بهترين چادر آڻي کيس پهرايو .۽ هن جي هٿ ۾ هڪ انگو، ۽ هن جي پيرن ۾ جوتا.
23۽ ٿلهي گابي کي هتي آڻيو ۽ ان کي ماريو .۽ اچو ته کائو، ۽ خوش ٿيو:
24چالاءِ جو اهو منهنجو پٽ مري ويو هو ۽ وري جيئرو ٿيو آهي .هو گم ٿي ويو، ۽ مليو آهي .۽ اهي خوش ٿيڻ لڳا.
25هاڻي سندس وڏو پٽ ميدان ۾ هو ۽ جيئن ئي هو گهر جي ويجهو پهتو، تڏهن هن موسيقي ۽ ناچ ٻڌو.
26پوءِ هڪڙي نوڪر کي سڏي پڇيائين ته انهن ڳالهين جو مطلب ڇا آهي؟
27فَقَالَ لَهُ” :تنهنجو ڀاءُ آيو آهي .۽ تنهنجي پيءُ ٿلهي گابي کي ماريو آهي، ڇاڪاڻ ته هن کيس سلامتيءَ سان مليو آهي.
28تنهنڪري هو ڪاوڙجي پيو ۽ اندر وڃڻ نه چاهيو، تنهنڪري سندس پيءُ ٻاهر آيو ۽ کيس داد ڏنائين.
29تنهن تي هن پنهنجي پيءُ کي جواب ڏنو ته ”ڏس، هي گهڻا سال مون تنهنجي خدمت ڪئي آهي، نڪي ڪنهن به وقت تنهنجي حڪم
جي ڀڃڪڙي ڪئي اٿم، پر تو مون کي ڪڏهن به ڀار نه ڏنو، انهيءَ لاءِ ته آءٌ پنهنجن دوستن سان خوشيءَ ۾ گذاريان.
30پر جيئن ئي تنهنجو هي پٽ آيو، جنهن تنهنجو جيئڻ جنجال ڪري ڇڏيو آهي، تنهن لاءِ تو ٿلهي گابي کي ماري ڇڏيو آهي.
31فَقَالَ لَهُ” :پٽ، تون سدائين مون سان گڏ آهين، ۽ جيڪو ڪجهه مون وٽ آهي سو تنهنجو آهي.
32اهو اهو آهي ته اسان کي خوشيون ملن ۽ خوش ٿيون، چالاءِ جو اهو تنهنجو ڀاءُ مري ويو هو ۽ وري جيئرو ٿيو آهي .۽ گم ٿي ويو،
۽ مليو آهي.

باب 16

1هن پنهنجن شاگردن کي به چيو ته ”هڪڙو شاهوڪار ماڻهو هو، جنهن جو نوڪر هو .۽ اهو ئي مٿس الزام هو ته هن پنهنجو مال برباد
ڪيو آهي.
2تنهن تي هن کيس سڏي چيو ته ”آءٌ تنهنجي باري ۾ هي ڪيئن ٻڌان؟ توهان جي سنڀال جو حساب ڏيو؛ چالاءِ جو توهان هاڻي وڌيڪ
سنڀاليندڙ نه رهندا.
3پوءِ نوڪر دل ۾ چيو ته ”آءٌ ڇا ڪريان؟ چالاءِ جو منهنجو پالڻهار مون کان سنڀالي ورتو آهي .ڀڇڻ لاءِ مان شرمسار آهيان.
4مون فيصلو ڪيو آهي ته ڇا ڪريان، انهيءَ لاءِ ته جڏهن مون کي نگرانيءَ مان ڪڍيو وڃي ته اهي مون کي پنهنجن گهرن ۾ وٺي اچن.
5تنهنڪري هن پنهنجي مالڪ جي قرضدارن مان هر هڪ کي پاڻ وٽ سڏيو ۽ پهرين کي چيو ته ”منهنجي مالڪ جو ڪيترو قرض
آهي؟
6فَقَالَ :سَوَنَ مِنَ تَيْلَ .فَقَالَ لَهُ” :پنهنجو بل کڻ، جلدي ويهه ۽ پنجاهه لک.
7پوءِ هن ٻئي کي چيو ته ”تنهنجو ڪيترو قرض آهي؟ ۽ هن چيو ته، هڪ سؤ ماپ ڪڻڪ .۽ کيس چيو ته، "پنهنجو بل وٺو، ۽ لک.
8۽ پالڻهار انهيءَ ظالم نوڪر جي تعريف ڪئي، چالاءِ جو هن عقلمنديءَ سان ڪم ڪيو هو، چالاءِ جو هن دنيا جا ٻار پنهنجي نسل ۾
روشنيءَ جي ٻارن کان وڌيڪ عقلمند آهن.
9۽ آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو ته پنهنجي لاءِ بي انصافيءَ جي مال کي دوست بڻايو .ته، جڏهن توهان ناڪام ٿيو، اهي توهان کي دائمي
رهائش ۾ حاصل ڪري سگهن ٿا.
10جيڪو گهٽ ۾ گهٽ ايماندار آهي سو گهڻي ۾ به بي انصاف آهي ۽ جيڪو گهٽ ۾ گهٽ بي انصاف آهي سو گهڻي ۾ به بي انصاف
آهي.
11تنهنڪري جيڪڏهن اوهين غير شرعي مال ۾ وفادار نه رهيا آهيو، ڪير اوهان جي سچي دولت تي ڀروسو ڪندو؟
12جيڪڏهن اوهين انهيءَ ۾ وفادار نه رهو، جيڪو ڪنهن ٻئي ماڻهوءَ جي آهي، ته اهو اوهان کي ڪير ڏيندو جيڪو اوهان جو آهي؟
13ڪوبه نوڪر ٻن مالڪن جي خدمت نٿو ڪري سگهي، چالاءِ جو هڪڙيءَ کان نفرت ڪندو ۽ ٻئي سان پيار ڪندو .ٻي صورت ۾
هو هڪ کي پڪڙيندو، ۽ ٻئي کي ناپسند ڪندو .توهان خدا ۽ مال جي خدمت نٿا ڪري سگهو.
14فريسين پڻ، جيڪي لالچي هئا، سي اهي سڀ ڳالهيون ٻڌي مٿس ٺٺوليون ڪيائون.
15فَقَالَ لَهُ ” :اوهين اُهي آهيو، جيڪي ماڻهن جي اڳيان پاڻ کي سچار بڻائين .پر خدا اوهان جي دلين کي ڄاڻي ٿو، چالاءِ جو جنهن
شيءِ کي ماڻهن ۾ وڏي عزت ڏني وڃي ٿي، سا خدا جي نظر ۾ گهرائيندڙ آهي.
16يوحنا تائين شريعت ۽ نبي هئا :انهيءَ وقت کان وٺي خدا جي بادشاهت جي منادي ٿي رهي آهي، ۽ هر ڪو ماڻهو ان کي دٻائي ٿو.
17۽ آسمان ۽ زمين جو لنگهڻ سولو آهي، انهيءَ کان سواءِ ته شريعت جي هڪڙي ٽڪري جي ٽٽڻ.
18جيڪوبه پنهنجي زال کي ڌار ڪري ٻيءَ سان شادي ڪري ٿو سو زنا ٿو ڪري ۽ جيڪو انهيءَ سان شادي ڪري ٿو جنهن کي
پنهنجي مڙس کان ڌار ڪيو ويو آهي سو زنا ڪري ٿو.
19اتي هڪڙو امير ماڻهو هو، جنهن کي واڱڻائي ۽ سهڻي چادر پهري ويندي هئي ۽ هر روز خوشيءَ سان ڪم ڪندو هو.
20لعزر نالي هڪڙو فقير هو، جيڪو سندس دروازي تي زخمن سان پريل هو.
21۽ اهو چاهيو ته انهن ماني کائڻ لاءِ جيڪي مالدار ماڻهوءَ جي دسترخوان تان ڪريا هئا، ان کان سواءِ ڪتا به آيا ۽ سندس زخم چاٽڻ
لڳا.

22۽ ائين ٿيو، جو اهو فقير مري ويو، ۽ ملائڪن پاران ابراهيم جي ڳچيء ۾ ورتو ويو :اهو شاهوڪار پڻ مري ويو، ۽ دفن ڪيو ويو.
23۽ دوزخ ۾ هو پنهنجيون اکيون مٿي ڪري، عذاب ۾ هو، ۽ پري کان ابراهيم کي ڏسندو آهي ۽ لعزر کي پنهنجي سيني ۾.
24هن رڙ ڪري چيو ته ”ابراهيم ابراهيم، مون تي رحم ڪر ۽ لعزر کي موڪل ڏي، ته هو پنهنجي آڱر جي چڙي پاڻيءَ ۾ ٻوڙي،
منهنجي زبان کي ٿڌو ڪري .ڇاڪاڻ ته مان هن باهه ۾ عذاب آهيان.
25پر ابراهيم چيو ته ”پٽ، ياد ڪر ته تو کي پنهنجي زندگيءَ ۾ سٺيون شيون مليون ۽ ساڳيءَ طرح لعزر کي به بڇڙايون، پر هاڻي کيس
تسلي ملي ۽ تو کي عذاب مليو.
26۽ ان کان سواء، اسان جي ۽ توهان جي وچ ۾ هڪڙو وڏو خلاء ٺهيل آهي، تنهنڪري جيڪي هتان کان توهان ڏانهن هلي سگهندا آهن .
نه ته اهي اسان ڏانهن گذري سگهن ٿا، اهو اتان ايندو.
27پوءِ هن چيو ته ”تنهنڪري آءٌ تو کي دعا ٿو ڏيان ته بابا، تون هن کي منهنجي پيءُ جي گهر موڪلين.
28ڇالاءِ جو مون کي پنج ڀائر آهن .انهيءَ لاءِ ته هو انهن کي شاهدي ڏئي، متان اهي به عذاب جي هن جاءِ ۾ اچن.
29ابراهيم وراڻيو ته ”هنن وٽ موسيٰ ۽ نبي آهن .انهن کي ٻڌڻ ڏيو.
30فَقَالَ» :نَا أَبْرَاهِيمَ إِبْرَاهِيمَ، پر جيڪڏهن ڪو انهن ڏانهن مئلن مان ويو ته اهي توبه ڪندا.
31فَقَالَ لَهُ” :جيڪڏهن اهي موسيٰ ۽ نبين جي نه ٻڌندا، تڏهن به نه مڃيندا، جيتوڻيڪ هڪڙو مئلن مان جيئرو ٿي اٿن.

باب 17

1پوءِ هن شاگردن کي چيو ته ”اهو ناممڪن آهي پر ڏوهه اچي وڃن، پر افسوس آهي انهيءَ لاءِ، جنهن جي وسيلي اهي اچن ٿا.
2انهيءَ لاءِ اهو بهتر هو ته سندس ڳچيءَ ۾ چاڙهيءَ جو پاٿ هلائي سمنڊ ۾ اڇلائي، انهيءَ کان ته هو انهن ننڍڙن مان ڪنهن هڪ کي
ايذائي.
3پنهنجو پاڻ تي هوشيار ٿجو :جيڪڏهن توهان جو ڀاءُ توهان جي خلاف ڏوهه ٿو ڪري، ته کيس ملامت ڪريو .۽ جيڪڏهن اهو توبه
ڪري، کيس معاف ڪر.
4۽ جيڪڏهن هو اوهان جي خلاف ڏينهن ۾ ست دفعا ڏوهه ٿو ڪري، ۽ ڏينهن ۾ ست دفعا تو ڏانهن موٽي ٿو، ۽ چوي ٿو، "مان توبهه ٿو
ڪريان .تون هن کي معاف ڪر.
5۽ رسولن خداوند کي چيو ته ”اسان جو ايمان وڌايو.
6وَقَالَ الرَّبُّ، فَإِنَّكُمْ عَلَى الْعَالَمِ، تُوْنَ يَقُولُوا إِلَى سَيْكَامِنَ وَجَعْلَ مِنَ الْاَرْضِ .۽ اهو توهان جي فرمانبرداري ڪرڻ گهرجي.
7پر اوهان مان ڪير آهي، جنهن کي نوڪر هلائي هلائي يا ڍور چاري رهيو آهي، جڏهن هو ميدان مان ايندو، تڏهن کيس چوندو ته ”وڃ
۽ ماني کائڻ ويهه؟
8۽ اهو اهو نه چوندو، جيڪو مان ماني تيار ڪر، ۽ پنهنجو پاڻ کي ڍڪيو ۽ منهنجي خدمت ڪر، جيستائين مان کائي ۽ پيئان .۽ ان کان
پوءِ تون کائين پيئي؟
9ڇا هو انهيءَ نوڪر جو شڪر گذار آهي، ڇالاءِ جو هن اهي ڪم ڪيا، جن جو کيس حڪم ڏنو ويو هو؟ مان نه ٿارينديس.
10اهڙيءَ طرح اوهين، جڏهن اوهين اهي سڀ ڪم پورو ڪندا، جن جو اوهان کي حڪم ڏنو ويو آهي، تڏهن چئو ته اسين بيڪار نوڪر
آهيون :اسان اهو ئي ڪيو آهي، جيڪو اسان جو فرض هو.
11جڏهن هو يروشلم ڏانهن ويو ته سامريه ۽ گليل جي وچ مان لنگهيو.
12جڏهن هو هڪڙي ڳوٺ ۾ گهڙيو ته ڏهه ماڻهو ڪيس ڪوڙهه جهڙي مرض جا مريض مليا، جيڪي پري بيٺا هئا.
13پوءِ انهن پنهنجا آواز بلند ڪيا ۽ چيائون ته ”اي عيسيٰ، استاد، اسان تي رحم ڪر.
14جڏهن هن انهن کي ڏٺو ته انهن کي چيائين ته ”وڃو پاڻ کي ڪاهنن کي ڏيکاريو .۽ ائين ٿيو، جيئن اهي ويا، اهي صاف ٿي ويا.
15انهن مان هڪڙي جڏهن ڏٺو ته چڱو ڀلو ٿيو آهي، تڏهن موٽيو ۽ وڏي آواز سان خدا جي واکاڻ ڪرڻ لڳو.
16۽ سندس پيرن تي منهن پر ڪري سندس شڪر ڪيو، ۽ هو سامري هو.
17تنهن تي عيسيٰ وراڻيو ته ”ڇا ڏهه پاڪ صاف نه ٿيا هئا؟ پر نو ڪٿي آهن؟
18هن اجنبي کان سواءِ ڪوبه ڪونهي، جيڪي خدا جي واکاڻ ڪرڻ لاءِ موٽيا آهن.
19فَقَالَ لَهُ ” :اُٿ، وڃ وڃ، تنهنجي ايمان تو کي چڱو ڀلو ڪيو آهي.
20جڏهن فريسين کانئس پڇيو ويو ته ڪڏهن خدا جي بادشاهت اچڻ گهرجي، تڏهن هن انهن کي جواب ڏنو ۽ چيو ته ”خدا جي بادشاهت
ڏسڻ سان نٿي اچي.
21نڪي اهي چوندا ته ”هتي هتي !يا، اتي !ڇاڪاڻ ته، ڏسو، خدا جي بادشاهي توهان جي اندر آهي.
22هن شاگردن کي چيو ته ”اهڙا ڏينهن ايندا، جڏهن اوهين ابن آدم جي ڏينهن مان هڪڙي ڏينهن کي ڏسڻ جي تمنا ڪندا، پر اهو نه
ڏسندا.
23اهي اوهان کي چوندا، هتي ڏسو .يا، اتي ڏسو :انهن جي پٺيان نه وڃو، ۽ نه انهن جي پيروي ڪريو.
24ڇالاءِ جو جيئن وڄ، جيڪا آسمان جي هڪڙي حصي مان روشني ڪري ٿي، آسمان جي هيٺان ٻئي حصي ڏانهن چمڪي ٿي .ائين
ئي ابن آدم پنهنجي ڏينهن ۾ هوندو.
25پر پهريائين هن کي گهڻا ڏک سهڻا پوندا ۽ هن نسل مان رد ڪيو وڃي.
26۽ جيئن نوح جي ڏينهن ۾ هو، تيئن ابن آدم جي ڏينهن ۾ به ٿيندو.
27اهي کائيندا، پيئندا، شاديون ڪيون، انهن کي شاديون ڏنيون ويون، ايستائين جو نُو ٻيڙيءَ ۾ گهڙيو ۽ ٻوڏ آئي ۽ انهن سڀني کي برباد
ڪري ڇڏيو.
28اهڙيءَ طرح جيئن لوط جي ڏينهن ۾ هو .اهي کائي، پيئي، خريد ڪيائون، وڪرو ڪيائون، پوکيائون، تعمير ڪيائون.

29پر جنهن ڏينهن لوط سدوم مان ٻاهر نڪتو، تنهن ئي ڏينهن آسمان مان باهه ۽ گندڪ جو مينهن وسايو ۽ انهن سڀني کي برباد ڪري ڇڏيو.
30اهڙيءَ طرح اهو ڏينهن ٿيندو جڏهن ابن آدم ظاهر ٿيندو.
31انهيءَ ڏينهن، جيڪو گهر جي ڇت تي هجي ۽ پنهنجو سامان گهر ۾ رکي، سو اُن کي کڻڻ لاءِ هيٺ لهي نه اچي، ۽ جيڪو ٻنيءَ ۾ هجي، سو ائين ئي نه موٽي.
32لوط جي زال کي ياد ڪريو.
33جيڪو پنهنجي جان بچائڻ جي ڪوشش ڪندو اهو وڃائيندو .۽ جيڪو به پنهنجي جان وڃائي ڇڏيندو ان کي بچائيندو.
34آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو ته انهيءَ رات ۾ ٻه ماڻهو هڪڙي بستري تي هوندا .هڪڙو ورتو ويندو، ۽ ٻيو ڇڏيو ويندو.
35ٻه عورتون گڏجي پيس پيس .هڪڙو ورتو ويندو، ۽ ٻيو ڇڏي ويندو.
36ٻه ماڻهو ميدان ۾ هوندا .هڪڙو ورتو ويندو، ۽ ٻيو ڇڏي ويندو.
37انهن جواب ڏنو ته ”ڪيڏانهن، اي خداوند؟ فَقَالَ لَهُ ” :جتي به لاش هوندو، اتي عقاب گڏ ٿيندا.

باب 18

1هن انهن کي انهيءَ مقصد لاءِ هڪڙو مثال ٻڌايو ته ماڻهن کي هميشه دعا گهرڻ گهرجي، ۽ هوش ۾ نه اچڻ گهرجي.
2چوڻ لڳو ته ”هڪڙي شهر ۾ هڪڙو جج هو، جنهن کي نه خدا جو خوف هو ۽ نڪي ماڻهوءَ جو.
3انهيءَ شهر ۾ هڪڙي رن زال هئي .۽ هوءَ وٽس آئي، چيائين ته ”منهنجي دشمن کان بدلو وٺ.
4۽ هو ڪجهه دير لاءِ نه چاهيو، پر پوءِ هن پنهنجي دل ۾ چيو، ”جيتوڻيڪ مون کي خدا جو خوف ڪونهي ۽ نڪي ماڻهوءَ جو.
5پر هيءَ رن زال مون کي پريشان ڪري ٿي، تنهنڪري آءٌ هن کان بدلو وٺندس، متان هن جي مسلسل اچڻ سان هو مون کي ٿڪائي ڇڏي.
6وَقَالَ الرَّبُّ :يَعْلَمُ الأَنْصَارِ الْحَقِيمِ.
7۽ ڇا خدا پنهنجن چونڊيل ماڻهن جو بدلو نه وٺندو، جيڪي ڏينهن رات ڪيس روئي رهيا آهن، جيتوڻيڪ هو ساڻن گهڻو صبر ڪري؟
8آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو ته هو انهن کان جلد بدلو وٺندو .تنهن هوندي به جڏهن ابن آدم ايندو، تڏهن هو زمين تي ايمان آڻيندو؟
9۽ هن اهو مثال انهن ماڻهن کي ٻڌايو جن کي پاڻ تي ڀروسو هو ته اهي سچا آهن ۽ ٻين کي حقير سمجهندا آهن.
10ٻه ماڻهو دعا گهرڻ لاءِ هيڪل ۾ ويا .هڪڙو فريسي ۽ ٻيو محصول وٺندڙ.
11انهيءَ فريسي بيٺو ۽ پنهنجي دل سان اهڙيءَ طرح دعا گهري ته ”اي خدا، آءٌ تنهنجو شڪر ٿو ڪريان، جو آءٌ ٻين ماڻهن جهڙو نه آهيان، نڪي ڦرلٽ ڪندڙ، بي انصاف، زناڪار يا هن محصول وٺندڙ جهڙو.
12آءٌ هفتي ۾ ٻه دفعا روزو رکان ٿو ۽ جيڪي ڪجهه آهي تنهن جو ڏهون حصو ڏيان ٿو.
13پوءِ محصول وٺندڙ پري بيٺو هو، ايتري قدر جو آسمان ڏانهن اکيون ڪٽي نه، پر پنهنجي سيني تي ڌڪ هڻندي چيائين ته ”اي خدا مون تي رحم ڪر، جيڪو گنهگار آهيان.
14آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو ته هي ماڻهو پنهنجي گهر ڏانهن هيٺ لهي ويو بلڪ ٻئي جي ڀيٽ ۾ سچار ٺي ويو، ڇالاءِ جو جيڪو پنهنجو پاڻ کي وڏو ڪندو تنهن کي ذليل ڪيو ويندو .۽ جيڪو پاڻ کي ذليل ڪري ٿو تو سو بلند ڪيو ويندو.
15پوءِ هو ننڍڙا ٻار به وٽس ڪٽي آيا ته هو انهن کي هٿ لائي، پر جڏهن سندس شاگردن اهو ڏٺو تڏهن کين ڇينڀڻ لڳا.
16پر عيسيٰ انهن کي پاڻ وٽ سڏي چيو ته ”ننڍن ٻارن کي مون وٽ اچڻ ڏيو ۽ کين منع نه ڪجو، ڇالاءِ جو خدا جي بادشاهت اهڙن جي آهي.
17آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته جيڪوبه خدا جي بادشاهت کي ننڍي ٻار وانگر قبول نه ڪندو سو اُن ۾ ڪڏهن به داخل نه ٿيندو.
18هڪڙي حاڪم ڪانئس پڇيو ته ”سائين استاد، دائمي زندگي حاصل ڪرڻ لاءِ مان ڇا ڪريان؟
19عيسيٰ کيس چيو ته ”تون مون کي چڱو ڇو ٿو سڏين؟ ڪو به سٺو نه آهي، هڪ کان سواءِ، اهو آهي، خدا.
20تون حڪمن کي ڄاڻين ٿو، زنا نه ڪر، قتل نه ڪر، چوري نه ڪر، ڪوڙي شاهدي نه ڏيو، پنهنجي پيءُ ۽ پنهنجي ماءُ جي عزت ڪريو.
21فَقَالَ لَهُ” :اِهي سڀ مون پنهنجي جوانيءَ کان سنڀالي رکيا آهن.
22جڏهن عيسيٰ اهي ڳالهيون ٻڌيون، تڏهن کيس چيائين ته ”تو وٽ هڪڙي شيءِ جي گهٽتائي آهي، جيڪو تو وٽ آهي سو سڀ وڪڻي غريبن ۾ ورهائي ڇڏ، ته تو وٽ آسمان ۾ خزانو هوندو، پوءِ اچ، منهنجي پٺيان هل.
23جڏهن اهو ٻڌو تڏهن ڏاڍو ڏک ٿيو، ڇالاءِ جو هو ڏاڍو امير هو.
24جڏهن عيسيٰ ڏٺو ته هو ڏاڍو غمگين آهي، تڏهن چيائين ته ”شاهوڪار ماڻهوءَ جو خدا جي بادشاهت ۾ داخل ٿيڻ ڪيترو مشڪل آهي.
25ڇالاءِ جو اُٺ جو سُئيءَ جي نڪي مان لنگهڻ سولو آهي، پر دولتمند ماڻهوءَ لاءِ خدا جي بادشاهت ۾ داخل ٿيڻ ڪان.
26جن اهو ٻڌو تن چيو ته ”پوءِ ڪير بچي سگهندو؟
27هن چيو ته ”جيڪي شيون ماڻهن لاءِ ناممڪن آهن، سي خدا وٽان ممڪن آهن.
28تنهن تي پطرس چيو ته ”ڏسو، اسان سڀ ڪجهه ڇڏي تنهنجي پٺيان آيا آهيون.
29هن انهن کي چيو ته ”آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته ڪوبه ماڻهو نه آهي جنهن خدا جي بادشاهت جي خاطر گهر، ماءُ پيءُ، ڀائر، زال يا ٻار ڇڏيو هجي.
30جيڪو هن وقت ۽ دنيا ۾ هميشه جي زندگيءَ ۾ گهڻا ڀيرا وڌيڪ نه ملندو.
31پوءِ هو ٻارهن شاگردن کي پاڻ وٽ وٺي ويو ۽ کين چيائين ته ”ڏسو، اسين يروشلم ڏانهن هلي رهيا آهيون، ۽ اهي سڀ ڳالهيون پوريون ٿينديون جيڪي نبين ابن آدم بابت لکيون آهن.

32چالاءِ   جو هو غير قومن جي حوالي ڪيو ويندو ۽ مٿس ٺٺوليون ڪيون وينديون، سختيءَ سان منٿون ڪيون وينديون ۽ مٿس ٿھوڪا
ويندا.
33اهي ڪيس چھبڪ هڻي ماري ڇڏيندا ۽ ٽئين ڏينھن تي هو وري جيئرو ٿي اٿندو.
34اهي انھن ڳالھين مان ڪنھن به ڳالھ کي نہ سمجھي سگھيا، ۽ اها ڳالھ کانئن لڪل رهي، نڪي انھن کي خبر هئي تہ جيڪي ڳالھيون
ٿيون آهن.
35جڏهن هو يريحو جي ويجھو پھتو، تڏهن هڪڙو انڌو ماڻھوءَ رستي جي ڪناري تي ويھي دعا گھري رهيو هو.
36۽ اهو ڀڏي ميڙ جي لنگھندي، هن پڇيو تہ ان جو مطلب ڇا آهي؟
37انھن کيس ٻڌايو تہ عيسيٰ ناصري اتان لنگھي رهيو آهي.
38فَقَالَ لَهُ” :اي عيسيٰ، اي ابن داؤد، مون تي رحم ڪر.
39پوءِ جيڪي اڳي هليا ويا تن هن کي چيڀيو تہ چپ رهي، پر هو وڌيڪ رڙ ڪري چوڻ لڳو تہ ”اي ابن دائود، مون تي رحم ڪر.
40تنھن تي عيسيٰ بيٺو ۽ حڪم ڏنو تہ کيس پاڻ وٽ وٺي اچو، جڏهن هو ويجھو آيو تہ هن کانئس پڇيو تہ ”اي پيغمبر!
41چيائين تہ ”تون ڇا ڪندين جو آءٌ تو سان ڪندس؟ ۽ هن چيو ته، اي منھنجا مالڪ، ته مون کي منھنجي نظر ملي.
42عيسيٰ هن کي چيو تہ ”ڏسو، تنھنجي ايمان تو کي بچايو آهي.
43فَأَرْضَ فِي الْأَرْضِ فِي الْأَبْضِ، فِي الْأَرْضِ إِلَى اللَّهِ فِي الْأَرْضِ فِي الْأَرْضِ.

باب 19

1عيسيٰ اندر داخل ٿيو ۽ يريحو وٽان لنگھيو.
2اتي زڪي نالي هڪڙو ماڻھو هو، جيڪو محصول وٺندڙن ۾ سردار هو ۽ دولتمند هو.
3هن عيسيٰ کي ڏسڻ جي ڪوشش ڪئي تہ اهو ڪير آهي .۽ پريس لاءِ نه ڪري سگھيو، ڇاڪاڻ ته هو ننڍو هو.
4هو اڳي ئي ڊوڙي ويو ۽ کيس ڏسڻ لاءِ گوبر جي وڻ تي چڙهي ويو، چالاءِ   جو هن کي انھيءَ رستي تان گذرڻو هو.
5جڏهن عيسيٰ انھيءَ جاءِ تي پھتو، تڏهن مٿي نھاري هن کي ڏٺائين ۽ چيائينس تہ ”زڪئي، جلدي ڪر ۽ هيٺ لهي اچ .اڄ ڏينھن تائين
مون کي تنھنجي گھر ۾ رهڻو پوندو.
6هو تڪڙ ڪري هيٺ لهي آيو ۽ خوشيءَ سان سندس استقبال ڪيائين.
7جڏهن انھن اهو ڏٺو تہ سڀيئي رڙيون ڪري چوڻ لڳا تہ ”هو هڪڙي گنھگار ماڻھوءَ وٽ مھمان ٿيڻ لاءِ ويو هو.
8۽ زڪي بيٺو ۽ خداوند کي چيو .ڏس، پالڻھار، مان پنھنجي مال جو اڌ غريبن کي ڏيان ٿو .۽ جيڪڏهن مون ڪنھن ماڻھوءَ کان ڪا شيءِ
ڪوڙو الزام لڳائي ورتي آهي، ته ان کي چار ڀيرا موٽائي ڏيان ٿو.
9فَقَالَ لَهُ يَسُوعُ » :هَذَا هُوَ الْخَجَارَةِ الَّذِي خَيْرَةٌ مِنْ أَبْرَاهِيمَ.
10چالاءِ   جو ابن   آدم انھيءَ لاءِ آيو آهي تہ انھيءَ کي ڳولڻ ۽ بچائڻ لاءِ، جيڪو گم ٿي ويو آهي.
11جڏهن انھن اهي ڳالھيون ٻڌيون، تڏهن هن هڪڙو مثال بيان ڪيو، چالاءِ   جو هو يروشلم جي ويجھو هو ۽ انھن سمجھيو هو تہ خدا
جي بادشاهت فوري طور ظاهر ٿيڻ گھرجي.
12تنھنڪري هن چيو تہ ”هڪڙو امير ڪنھن ڏور ملڪ ڏانھن ويو هو تہ جيئن بادشاهت حاصل ڪري موٽي.
13هن پنھنجن ڏهن نوڪرن کي سڏي ڏهہ پائونڊ ڏنا ۽ کين چيو تہ ”جيستائين آءٌ نہ اچان، تيستائين رهجو.
14پر هن جي ماڻھن کانئس نفرت ڪئي، تنھنڪري هن جي پٺيان نياپو موڪليائين تہ ”اسان وٽ هن ماڻھوءَ کي اسان تي بادشاهت ڪرڻ
لاءِ ڪونھي.
15جڏهن هو موٽي آيو، بادشاهت حاصل ڪري، تڏهن هن حڪم ڏنو تہ انھن نوڪرن کي پاڻ وٽ سڏايو، جن کي هن پئسا ڏنا هئا، تہ
جيئن معلوم ٿئي هر ماڻھو واپار ڪري ڪيترو ڪمايو آهي.
16پوءِ پھريون آيو، چيائين تہ ”اي خداوند، تنھنجي پائونڊ ڏهہ پائونڊ ڪمايو آهي.
17فَقَالَ لَهُ” :چڱو، چڱو نوڪر، چو ته تون ٿورڙيءَ ۾ وفادار رهيو آهين، تنھنڪري تو کي ڏهن شھرن تي اختيار آهي.
18۽ ٻيو آيو، چيائين تہ ”اي خداوند، تنھنجي پائونڊ پنج پائونڊ ڪمايا آهن.
19فَقَالَ لَهُ” :تون به پنجن شھرن تي هل.
20۽ ٻيو آيو، چيائين تہ ”اي خداوند، ڏسو، هي آهي تنھنجو پگھار، جيڪو مون رومال ۾ رکيو آهي.
21چالاءِ   جو آءٌ توکان ڊڄان ٿو، چالاءِ   جو تون هڪڙو سادو ماڻھو آهين، جيڪي نہ لھين سو ڪڍڻ، ۽ جيڪو نہ پوکيو سو لڻين.
22فَقَالَ لَهُ” :اي بڇڙي نوڪر، آءٌ تنھنجي ئي وات مان تو کي انصاف ڪندس .تو کي خبر هئي ته مان هڪ سادو ماڻھو آهيان، جيڪو
مون نه رکيو هو سو ڪڍندو هو ۽ جيڪو نه پوکيو هو سو لڻندو هو.
23پوءِ تو منھنجو پئسو بئنڪ ۾ ڇو نه ڏنو، ته منھنجي اچڻ تي مون کي سود سان گڏ پنھنجو مال گھرائڻ کپي؟
24فَقَالَ لَهُ الَّذِينَ فِي الَّذِينَ قَائِلُهُمْ، وَأَنْتَهُ مِنْ مَنْ مِنَ الْحَقِيمِ.
(25وَقَالَ لَهُ” :خداوند، هن وٽ ڏهه پائونڊ آهن.
26چالاءِ   جو آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو تہ هر ڪنھن کي ڏنو ويندو .۽ جنھن وٽ نه آهي، سو به کانئس کسي ورتو ويندو.
27پر اهي منھنجا دشمن، جيڪي نہ ٿا چاهين تہ آءٌ مٿن راڄ ڪريان، اُهي هتي آڻين ۽ انھن کي منھنجي اڳيان ماري ڇڏين.
28جڏهن هو هي ڳالھائي چڪو، تڏهن هو اڳي ئي يروشلم ڏانھن چڙهي ويو.
29جڏهن هو بيٿفاج ۽ بيت   عنياه جي ويجھو پھتو، جنھن کي زيتون جو جبل سڏين ٿا، تڏهن هن پنھنجن ٻن شاگردن کي موڪليو.
30چيس تہ ”اوهين پنھنجي پر واري ڳوٺ ۾ وڃو .جنھن ۾ توهان داخل ٿيڻ تي هڪ ڪودڙو بند ٿيل ڏسندا، جنھن تي اڃا تائين ڪڏهن به
ماڻھو نه ويٺو آهي :هن کي ڇڏي ڏيو ۽ هن کي هتي آڻيو.

31۽ جيڪڏهن ڪو ماڻهو توهان کان پڇي ته ”اوهين هن ڪي ڇو ٿا ڇڏيو؟ اهڙيءَ طرح اوهين هن ڪي چوندا، ڇاڪاڻ ته خداوند کي
هن جي ضرورت آهي.
32پوءِ جيڪي موڪليا ويا هئا سي هليا ويا ۽ ائين ئي ڏٺائين جيئن هن کين چيو هو.
33جڏهن اُهي کودڙي کي ڇڏائي رهيا هئا، تڏهن اُن جي مالڪن کين چيو ته ”اوهين ان کودڙي کي ڇو ٿا ڇڏيو؟
34انهن چيو ته ”خداوند کي هن جي ضرورت آهي.
35پوءِ اهي کيس عيسيٰ وٽ وٺي آيا ۽ پنهنجا ڪپڙا کودڙي جي مٿان اڇلائي عيسيٰ کي ان تي چڙهيائون.
36جڏهن هو هليو ويو، تڏهن انهن پنهنجا ڪپڙا رستي ۾ وڇايا.
37جڏهن هو زيتون جي جبل جي هيٺان ويجهو آيو، تڏهن شاگردن جو سڄو ميڙ خوش ٿيڻ لڳو ۽ وڏي آواز سان خدا جي واکاڻ ڪرڻ
لڳو، انهن سڀني وڏن ڪمن جي ڪري جيڪي هنن ڏٺا هئا.
38چيو ته ”سڀاڳو آهي اهو بادشاهه جيڪو خداوند جي نالي تي اچي ٿو :آسمان ۾ سڪون، ۽ شان ۾ اعليٰ.
39تنهن تي ميڙ مان ڪن فريسين کيس چيو ته ”اي استاد!
40تنهن تي هن انهن کي جواب ڏنو ته ”آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو ته جيڪڏهن اهي خاموش رهن، ته پٿر هڪدم رڙيون ڪندا.
41جڏهن هو ويجهو آيو، تڏهن هن شهر کي ڏٺو ۽ ان تي روئڻ لڳو.
42چوڻ لڳو، ”جيڪڏهن تو کي خبر هجي ها ته، گهٽ ۾ گهٽ هن ڏينهن ۾، جيڪي شيون تنهنجي سلامتيءَ سان واسطو رکن ٿيون !پر
هاڻي اهي تنهنجي اکين کان لڪيل آهن.
43ڇالاءِ جو اهي ڏينهن تو تي ايندا، جو تنهنجا دشمن تنهنجي چوڌاري خندق وڍيندا، تنهنجي چوڌاري گهيرو ڪندا ۽ تو کي هر طرف
کان گهيريندا،
44۽ تو کي زمين سان گڏ ڪري ڇڏيندو، ۽ تنهنجي ٻارن کي توهان جي اندر .۽ اهي اوهان ۾ هڪڙو پٿر ٻئي تي نه ڇڏيندا .ڇالاءِ جو
تو کي خبر ئي نه هئي ته توهان جي اچڻ جو وقت آهي.
45پوءِ هو هيڪل ۾ ويو ۽ انهن کي ٻاهر ڪڍڻ لڳو، جيڪي اُن ۾ وڪڻندا هئا ۽ جيڪي خريد ڪندا هئا.
46انهن انهن کي چيو ته ”لکيل آهي ته ’منهنجو گهر دعاءَ جو گهر آهي‘، پر اوهان ان کي چورن جي اُڇلائي ڇڏيو آهي.
47۽ هو روزانو هيڪل ۾ تعليم ڏيندو هو .پر سردار ڪاهنن، شريعت جي عالمن ۽ ماڻهن جي سردارن کيس مارڻ جي ڪوشش ڪئي،
48۽ انهن کي اهو معلوم نه ٿي سگهيو ته هو ڇا ڪن، ڇالاءِ جو سڀ ماڻهو ڌاڍي ڌيان سان هن کي ٻڌندا هئا.

باب 20

1انهن ڏينهن مان هڪڙي ڏينهن جڏهن هو هيڪل ۾ ماڻهن کي تعليم ڏيئي رهيو هو ۽ خوشخبري ٻڌائي رهيو هو، تڏهن سردار ڪاهن ۽
شريعت جا عالم بزرگن سان گڏ مٿس آيا.
2فَقَالَ لَهُ” :اسان کي ٻڌاءِ، تون ڪهڙي اختياريءَ سان هي ڪم ڪرين ٿو؟ يا اهو ڪير آهي جنهن توکي اهو اختيار ڏنو آهي؟
3هن انهن کي جواب ڏنو ته ”آءٌ به اوهان کان هڪڙي ڳالهه پڇان .۽ مون کي جواب:
4يوحنا جو بپتسما آسمان مان هو يا ماڻهن جي؟
5انهن پاڻ ۾ بحث ڪيو ته ”جيڪڏهن اسين چئون ته آسمان مان .هو چوندو ته پوءِ توهان ان تي يقين ڇو نه ڪيو؟
6پر جيڪڏهن اسين چئون ته ماڻهن مان .سڀ ماڻهو اسان کي سنگسار ڪندا، ڇاڪاڻ ته انهن کي يقين آهي ته يوحنا هڪڙو نبي هو.
7تنهن تي انهن وراڻيو ته ”اُهي ٻڌائي نه سگهندا ته اهو ڪٿان آيو.
8عيسيٰ انهن کي چيو ته ”آءٌ به اوهان کي ٻڌايان ٿو ته ڪهڙي اختياريءَ سان هي ڪم ڪريان ٿو.
9پوءِ هو ماڻهن کي هي مثال ٻڌائڻ لڳو .هڪڙي ماڻهوءَ انگورن جو باغ لڳايو ۽ اهو باغ باغين کي ڏنو ۽ گهڻي وقت لاءِ ڪنهن ڏور
ملڪ ڏانهن ويو.
10جڏهن هن هڪ نوڪر کي باغبانن ڏانهن موڪليو ته انگورن جي ميوي مان کيس ڏيو، پر باغين هن کي ماريو ۽ خالي ڪري
ڇڏيائون.
11پوءِ هن هڪڙو ٻيو نوڪر موڪليو ته انهن کيس به ماريو ۽ بي شرميءَ سان گاريون ڏنيون ۽ خالي ڪري ڇڏيون.
12هن وري ٽيون موڪليو ته انهن کيس به زخمي ڪري ڪڍي ڇڏيو.
13پوءِ باغ جي مالڪ چيو ته ”آءٌ ڇا ڪريان؟ مان پنهنجي پياري پٽ کي موڪليندس :ٿي سگهي ٿو ته اهي هن جي عزت ڪندا جڏهن
اهي هن کي ڏسندا.
14پر جڏهن باغين هن کي ڏٺو، تڏهن پاڻ ۾ بحث ڪرڻ لڳا ته ”هي وارث آهي، اچو ته هن کي ماريون، ته جيئن ميراث اسان جي ٿئي.
15تنهنڪري هنن کيس انگورن جي باغ مان ڪڍي ماري ڇڏيو .تنهنڪري انگورن جي باغ جو مالڪ انهن سان ڇا ڪندو؟
16هو اچي انهن باغين کي ناس ڪندو ۽ انگورن جو باغ ٻين کي ڏيندو .۽ جڏهن انهن اهو ٻڌو، چيائون ته، خدا نه ڪري.
17هن انهن ڏانهن نهاري چيو ته ”هي ڇا لکيل آهي ته ”جنهن پٿر کي ٺاهيندڙن رد ڪيو، سو ئي ڪنڊ جو مٿو ٿي پيو؟
18جيڪو به انهيءَ پٿر تي ڪرندو سو پڇجي ويندو .پر جنهن تي اهو ڪرندو، اهو ان کي پيس ڪري ڇڏيندو.
19سردار ڪاهنن ۽ شريعت جي عالمن انهيءَ ئي وقت کيس هٿ ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي .۽ اهي ماڻهن کان ڊڄندا هئا، ڇالاءِ جو
انهن سمجهيو هو ته هن اهو مثال انهن جي خلاف ٻڌايو آهي.
20۽ اهي هن کي ڏسندا رهيا، ۽ جاسوس موڪليا، جيڪي پاڻ کي سچا ماڻهو ناهندا آهن، جيئن اهي هن جي ڳالهين کي پڪڙين، انهيءَ
لاءِ ته کيس گورنر جي اختيار ۽ اختيار جي حوالي ڪن.
21پوءِ انهن کانئس پڇيو ته ”اي استاد، اسان کي خبر آهي ته تون سچ ٿو چوين ۽ سيکارين ٿو، نڪي ڪنهن جي ڳالهه کي قبول ٿو
ڪرين، پر سچائيءَ سان خدا جي واٽ سيکارين ٿو.

22چا اسان لاءِ جائز آهي ته قيصر کي خراج ڏيون يا نه؟
23پر هن انهن جي مڪاريءَ کي سمجهي کين چيو تہ ”اوهين مون کي ڇو آزمايو؟
24مون کي هڪ پئسو ڏيکار .ڪنهن جي تصوير ۽ اسڪرپشن وٽ آهي؟ انهن جواب ڏنو ته، قيصر جي.
25فَقَالَ لَهُ :فَأَجْرَهُ فِي قَيْرَ فِي الْقَيْرِ، وَجَعَلَ اللَّهُ فِي الْأَرْضِ.
26۽ اهي ماڻهن جي اڳيان هن جي لفظن کي پڪڙي نه سگهيا، ۽ اهي سندس جواب تي حيران ٿي ويا، ۽ خاموش رهيا.
27پوءِ ڪي صدوقي وٽس آيا، جيڪي ان ڳالھ کان انڪار ڪن ٿا تہ وري جيئرو ٿي اٿڻ وارو آهي .۽ انهن کانئس پڇيو،
” 28اي استاد، موسيٰ اسان ڏانهن لکيو آهي تہ ”جيڪڏهن ڪنهن ماڻهوءَ جو ڀاءُ مري وڃي، جنهن جي زال هجي ۽ هو بي اولاد مري وڃي، تہ سندس ڀاءُ پنهنجي زال کي وٺي، پنهنجي ڀاءُ لاءِ ٻج پيدا ڪري.
29تنهنڪري ست ڀائر هئا ۽ پهرين زال ورتي ۽ بي اولاد مري ويو.
30۽ ٻئي هن سان شادي ڪئي ۽ هو بي اولاد مري ويو.
31۽ ٽئين کيس ورتو .۽ ساڳيءَ طرح ست ڄڻا پڻ :۽ ڪو به اولاد نه ڇڏيائون ۽ مري ويا.
32سڀني مان آخري عورت بہ مري ويئي.
33تنهنڪري قيامت ۾ انهن مان ڪنهن جي زال هوندي؟ ستن لاء هن کي زال سان گڏ ڪيو هو.
34تنهن تي عيسيٰ انهن کي جواب ڏنو تہ ”هن دنيا جا ٻار شادي ڪن ٿا ۽ پرڻجن ٿا.
35پر اهي جيڪي انهيءَ دنيا کي حاصل ڪرڻ ۽ مئلن مان جيئرو ٿي اٿڻ جي لائق سمجهيا ويندا، سي نڪي نڪاح ڪندا، نڪي نڪاح ڪندا.
36نڪي اهي وڌيڪ مري سگهندا، ڇالاءِ جو اهي ملائڪن جي برابر آهن .۽ خدا جا ٻار آهن، قيامت جا ٻار آهن.
37هاڻي جڏهن مئل جيئرا ٿي اٿن، تڏهن موسيٰ جهاز ۾ ڏيکاريو، جڏهن هو خداوند کي ابراهيم جو خدا، اسحاق جو خدا ۽ يعقوب جو خدا سڏيندو آهي.
38ڇالاءِ جو هو مئلن جو نہ، پر جيئرن جو خدا آهي، ڇالاءِ جو سڀيئي هن جي لاءِ جيئرا آهن.
39تڏهن ڪن شريعت جي عالمن وراڻيو تہ ”سائين، تو چڱو چيو آهي.
40ان کان پوءِ انهن کانئس ڪنهن بہ سوال ڪرڻ جي جرئت نہ ڪئي.
41فَقَالَ لَهُ » :مَا أَنْتُمْ فِي الْمَسِيحَ بَنِ الدُّوْدَ؟
42۽ دائود پاڻ زبور جي ڪتاب ۾ چيو آهي تہ ”خداوند منهنجي پالڻهار کي چيو تہ ”تون منهنجي ساڄي پاسي ويھ.
43جيستائين آءٌ تنهنجي دشمنن کي تنهنجي پيرن جي صندلي نہ ڪريان.
44تنهنڪري دائود کيس ”خداوند “ڪري سڏي ٿو، پوءِ اهو ڪيئن سندس پٽ ٿيو؟
45پوءِ سڀني ماڻهن جي سامهون هن پنهنجن شاگردن کي چيو تہ
46انهن شريعت جي عالمن کان هوشيار ٿجو، جيڪي ڊگها پوشاڪ پائي گهمڻ گهرن ٿا، ۽ بازارن ۾ سلام پيش ڪن ٿا، ۽ عبادت خانن ۾ اعليٰ ترين سيٽون ۽ عيدون گهرن ٿا.
47جيڪي رنن جي گهرن کي کائي ويندا آهن ۽ ڏيکاءَ لاءِ ڊگهيون ڊگهيون دعائون ڪندا آهن، انهن کي وڌيڪ سزا ملندي.

باب 21

1هن مٿي نهاريو ۽ ڏٺو تہ امير ماڻهو پنهنجا نذرانا خزاني ۾ اڇلي رهيا آهن.
2۽ هن هڪڙي غريب بيواه کي بہ اُن ۾ بہ ٻہ ڪکر اڇلائيندي ڏٺو.
3فَقَالَ ” :آءٌ تو کي سچ ٿو ٻڌايان تہ هن غريب بيواهيءَ انهن مڙني کان وڌيڪ پيسا ڏنا آهن.
4ڇالاءِ جو اهي سڀيئي پنهنجي گهڻائيءَ مان خدا جي نذرن ۾ اڇلائي ڇڏيا آهن، پر هن پنهنجي گهٽتائيءَ مان سڀ جيئرن ۾ اڇلايا آهن جيڪي وٽس آهن.
5پوءِ جيئن ڪنهن هيڪل بابت چيو تہ اهو ڪيئن سهڻي پٿرن ۽ تحفن سان سينگاريو ويو هو.
6اهي شيون جيڪي اوهين ڏسندا آهيو، اهي ڏينهن ايندا، جن ۾ هڪڙو پٿر ٻئي تي نہ رهندو، جيڪو اڇلايو نہ ويندو.
7انهن کانئس پڇيو تہ ”اي استاد، پر اهي ڳالهيون ڪڏهن ٿينديون؟ ۽ ڪهڙي نشاني ٿيندي جڏهن اهي شيون ظاهر ٿينديون؟
8فَقَالَ ” :خبردار ٿجو متان ٺڳيو، ڇالاءِ جو گهڻا منهنجي نالي تي ايندا ۽ چوندا تہ آءٌ مسيح آهيان .۽ وقت ويجهو اچي ٿو، تنهنڪري انهن جي پٺيان نه وڃو.
9پر جڏهن اوهين جنگين ۽ فسادن بابت ٻڌو، ڊڄو نہ، ڇالاء جو اهي شيون پهريون ضرور ٿيڻيون آهن .پر ڇڄاڻي به نه آهي.
10پوءِ هن انهن کي چيو تہ ”قوم قوم جي خلاف اٿي ايندي، ۽ بادشاهت بادشاهت جي خلاف.
11۽ وڏا زلزلا مختلف هنڌن تي ايندا، ۽ ڏڪار ۽ وبائي مرض .۽ خوفناڪ نظارا ۽ عظيم نشانيون آسمان مان هونديون.
12پر انهن ڳالهين کان پهريان اهي پنهنجا هٿ اوهان تي رکندا، ستائيندا، اوهان کي يهودي عبادت خانن جي حوالي ڪندا ۽ جيلن ۾ وجهندا ۽ منهنجي نالي جي ڪري بادشاهن ۽ حاڪمن جي اڳيان پيش ڪندا.
13۽ اهو هڪڙو شاهدي لاء توهان ڏانهن موٽندو.
14تنهنڪري اهو پنهنجن دلين ۾ آباد ڪريو، ان کان اڳ غور ڪرڻ لاءِ جيڪي جواب ڏيندا.
15ڇالاءِ جو آءٌ تو کي هڪڙو وات ۽ ڏاهپ ڏيندس، جنهن کي اوهان جا سڀ مخالف نہ ڇئي سگهندا ۽ نڪي مزاحمت ڪري سگهندا.
16۽ اوهان کي ٻنهي ماء پيء، ڀائر، ۽ مائٽن ۽ دوستن طرفان خيانت ڪيو ويندو .۽ اوهان مان ڪن کي ماريندا.
17۽ منهنجي نالي جي ڪري سڀ ماڻهو اوهان کان نفرت ڪندا.
18پر تنهنجي مٿي جو هڪڙو وار بہ نہ خراب ٿيندو.

19توهان جي صبر ۾ توهان جا روح آهن.
20۽ جڏهن اوهين يروشلم کي لشڪر سان ڍڪيل ڏسندا، تڏهن ڄاڻو ته ان جي ويراني ويجهي آهي.
21پوءِ جيڪي يهوديہ ۾ آهن سي جبلن ڏانهن ڀڄي وڃن . ۽ جيڪي ان جي وچ ۾ آهن تن کي ڇڏي ڏيو . ۽ جيڪي ملڪن ۾ آهن انهن کي ان
۾ داخل ٿيڻ نه ڏيو.
22ڇالاءِ جو اهي انتقام جا ڏينهن آهن، انهيءَ لاءِ ته جيڪي ڪجهه لکيل آهي سو پورو ٿئي.
23پر افسوس انهن لاءِ، جيڪي پيٽ سان آهن ۽ انهن لاءِ جيڪي کير پيارين ٿا، انهن ڏينهن ۾ !ڇالاءِ جو هن ملڪ ۾ وڏي مصيبت ۽ هن
قوم تي غضب هوندو.
24۽ اهي تلوار جي ڪناري سان ڪرندا، ۽ سڀني قومن ۾ قيد ڪيو ويندو، ۽ يروشلم کي غير قومن جي هيٺ لهي ويندو، جيستائين غير
قومن جا وقت پورا نه ٿين.
25۽ سج، چنڊ ۽ تارن ۾ نشانيون هونديون . ۽ زمين تي قومن جي مصيبت، پريشاني سان؛ سمنڊ ۽ لهرن جون لهرون؛
26ماڻهن جون دليون انهن کي خوف کان بيزار ڪري رهيون آهن، ۽ انهن شين کي سنڀالڻ لاءِ جيڪي زمين تي اچي رهيا آهن،
ڇالاءِ جو آسمان جون طاقتون لرزجي وينديون.
27پوءِ اهي ابن آدم کي قدرت ۽ وڏي شان سان ڪڪر ۾ ايندي ڏسندا.
28جڏهن اهي ڳالهيون ٿيڻ لڳن، تڏهن مٿي نهارو ۽ پنهنجو مٿو مٿي ڪريو .ڇو ته توهان جو ڇوٽڪارو ويجهو اچي رهيو آهي.
29هن انهن کي هڪڙو مثال ٻڌايو .انجير جو وڻ ۽ سڀ وڻ ڏسو.
30جڏهن اهي هاڻي نڪرندا، توهان ڏسندا ۽ پنهنجي پاڻ کي ڄاڻو ٿا ته اونهاري هاڻي ويجهو آهي.
31اهڙيءَ طرح اوهين جڏهن اهي ڳالهيون ٿينديون ڏسندا، تڏهن ڄاڻو ته خدا جي بادشاهت ويجهي آهي.
32آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته هيءَ پيڙهه ختم نه ٿيندي، جيستائين اهي سڀ ڳالهيون پوريون نه ٿين.
33آسمان ۽ زمين ٽري ويندا، پر منهنجون ڳالهيون ختم نه ٿينديون.
34۽ پنهنجو پاڻ کي خبردار ٿجو، متان ڪنهن وقت اوهان جي دلين تي لڄالث، شرابي، ۽ هن حياتيءَ جي پرواهين تي غالب اچي، ۽ اهو
ڏينهن بيخبريءَ ۾ اوهان تي اچي.
35ڇالاءِ جو اها ڦاسي انهن سڀني تي ايندي، جيڪي سڄي زمين تي رهندا.
36تنهنڪري اوهين جاڳندا رهو ۽ هميشہ دعا ڪريو، ته جيئن اوهين انهن سڀني واقعن کان بچڻ ۽ ابن آدم جي اڳيان بيهڪ ٿيڻ جي
لائق ٿي وڃو.
37ڏينهن جو هو هيڪل ۾ تعليم ڏيندو هو . ۽ رات جو هو ٻاهر نڪتو ۽ جبل ۾ رهيو جنهن کي زيتون جو جبل سڏيو وڃي ٿو.
38۽ سڀيئي ماڻهو صبح جو سوير هيڪل ۾ وٽس آيا، انهيءَ لاءِ ته کيس ٻڌن.

باب 22

1هاڻي بي خميري مانيءَ جي عيد ويجهي آئي، جنهن کي عيد فصح سڏيو وڃي ٿو.
2سردار ڪاهنن ۽ شريعت جا عالم ڳولي رهيا هئا ته ڪيئن کيس مارين .ڇاڪاڻ ته اهي ماڻهن کان ڊڄندا هئا.
3پوءِ شيطان يهوداه ۾ داخل ٿيو، جنهن جو نالو اسڪريوتي آهي، جيڪو ٻارهن جي تعداد مان هو.
4پوءِ هو هليو ويو ۽ سردار ڪاهنن ۽ سردارن سان صلاح ڪيائين ته ڪيئن کيس انهن جي حوالي ڪري.
5اهي خوش ٿيا ۽ کيس پئسا ڏيڻ جو واعدو ڪيائون.
6هن واعدو ڪيو ۽ موقعو ڳوليائين ته ميڙ جي غير موجودگيءَ ۾ کيس انهن جي حوالي ڪري.
7پوءِ بي خميري مانيءَ جو ڏينهن آيو، جڏهن عيد فصح کي مارڻ گهربو هو.
8پوءِ هن پطرس ۽ يوحنا کي چيو ته ”وڃو ۽ اسان لاءِ عيد فصح تيار ڪريو، ته جيئن اسين کائون.
9فَقَالَ لَہُ” :تون ڪٿي ٿو چاهين جنهن لاءِ اسين تياريون ڪريون؟
10فَقَالَ لَہُ ” :ڏسو، جڏهن اوهين شهر ۾ داخل ٿيندا، تڏهن هڪڙو ماڻهو اوهان سان ملندو، جيڪو پاڻيءَ جو گهڙو کڻندو .هن جي پٺيان
گهر ۾ داخل ٿيو جتي هو داخل ٿيو.
11پوءِ توهان گهر جي مالڪ کي چوندا ته ”استاد تو کي چوندو ته ”اها مهماني ڪمرو ڪٿي آهي، جتي آءٌ پنهنجن شاگردن سان گڏ عيد
فصح کائيندس؟
12۽ اهو اوهان کي هڪڙو وڏو مٿاهين ڪمرو ڏيکاريندو :اتي تيار ڪريو.
13اهي ويا ۽ ڏٺائون جيئن هن کين چيو هو ۽ عيد فصح تيار ڪيائون.
14جڏهن اها گهڙي آئي ته هو ۽ ٻارهن رسول ساڻس گڏ ويهي رهيا.
15فَقَالَ لَہُ ” :مون دل سان چاهيو آهي ته هي عيد فصح اوهان سان گڏ کائڻ کان اڳي جو آءٌ ڏک سکيان.
16ڇالاءِ جو آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو ته آءٌ انهيءَ کان وڌيڪ نه کائيندس، جيستائين اهو خدا جي بادشاهت ۾ پورو نه ٿئي.
17هن پيالو کڻي شڪر ڪيو ۽ چيائين ته ”هي وٺو ۽ پاڻ ۾ ورهايو.
18ڇالاءِ جو آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو ته جيستائين خدا جي بادشاهت نه ايندي تيستائين آءٌ ڊاک جو ميوو نه پيئندس.
19هن ماني ورتي ۽ شڪر ادا ڪيو ۽ ٽوڙي کين ڏنائين ته ”هي منهنجو بدن آهي جيڪو اوهان لاءِ ڏنو ويو آهي، هي ڪم منهنجي
يادگيريءَ لاءِ ڪيو.
20اهڙيءَ طرح مانيءَ کان پوءِ پيالو بہ چيائين ته ”هي پيالو منهنجي رت ۾ نئون عهد آهي، جيڪو اوهان لاءِ وهايو ويو آهي.
21پر ڏس، مون کي پڪڙائڻ واري جو هٿ مون سان گڏ ميز تي آهي.
22۽ سچ پچ ابن آدم هليو ويندو، جيئن اهو طئي ڪيو ويو هو، پر افسوس آهي انهيءَ ماڻهوءَ لاءِ جنهن جي هٿان کيس پڪڙجي ٿو!

23پوءِ پاڻ ۾ پڇڻ لڳا ته انهن مان ڪنهن کي اهو ڪم ڪرڻ گهرجي؟
24۽ انهن جي وچ ۾ پڻ تڪرار پيدا ٿيو ته انهن مان ڪنهن کي سڀ کان وڏو سمجهڻ گهرجي.
25فَقَالَ لَهُ :فَقَالَ لَهُ فِي الْاَعْلَمِينَ مِنَ النَّارِ .۽ اُهي جيڪي مٿن اختيار هلائين ٿا، اُهي ”مددگار “سڏجن ٿا.
26پر اوهين ائين نه هوندؤ، پر جيڪو اوهان ۾ وڏو آهي، تنهن کي ننڍي وانگر ٿيڻ گهرجي .۽ اهو اهو آهي جيڪو سردار آهي، جيئن اهو
جيڪو خدمت ڪري ٿو.
27چالاءِ جو چا اهو وڏو آهي، جيڪو ماني تي ويهي ٿو يا اهو جيڪو خدمت ڪري ٿو؟ چا اهو نه آهي جيڪو ماني تي ويٺو آهي؟ پر
مان توهان جي وچ ۾ آهيان جيئن خدمت ڪري ٿو.
28اوهين اهي ئي آهيو، جيڪي منهنجي آزمائش ۾ مون سان گڏ رهيا آهن.
29۽ آءٌ اوهان لاءِ هڪ بادشاهت مقرر ڪريان ٿو، جيئن منهنجي پيءُ مون کي مقرر ڪيو آهي.
30انهيءَ لاءِ ته اوهين منهنجي بادشاهت ۾ منهنجي دسترخوان تي کائو ۽ پيئو ۽ تخت تي ويهي بني اسرائيل جي ٻارهن قبيلن جو انصاف
ڪريو.
31فَقَالَ الرَّبُّ :إِنَّ شَيْمُونَ، إِنَّ شَيْطَانَ إِلَى الَّذِينَ لَهُ لَهُ يَرْسَلُكَ:
32پر مون تو لاءِ دعا گهري آهي ته تنهنجو ايمان ٿڙي نه پوي، ۽ جڏهن تون بدلجي وڃين تڏهن پنهنجن ڀائرن کي مضبوط ڪر.
33فَقَالَ لَهُ” :خداوند، آءٌ توسان گڏ وڃڻ لاءِ تيار آهيان، ٻئي جيل ۾ ۽ مرڻ لاءِ.
34هن چيو ته ”آءٌ تو کي ٻڌايان ٿو، پطرس، اڄ ڪڪڙ بانگ نه ڏيندو، ان کان اڳ جو تون ٽي دفعا انڪار ڪندين ته تون مون کي
سڃاڻين.
35هن انهن کي چيو ته ”جڏهن مون اوهان کي پرس، ٻڪريءَ ۽ بوٽن کان سواءِ موڪليو هو، تڏهن اوهان کي ڪنهن شيءِ جي گهٽتائي
هئي؟ ۽ چيائون، ڪجھ به نه.
36پوءِ هن انهن کي چيو ته ”پر هاڻي جنهن وٽ ڳوٿري هجي ته اهو کڻي ۽ ساڳيءَ طرح سندس ڳوٿري وٺي ۽ جنهن وٽ تلوار نه آهي
سو پنهنجو پهراڻ وڪڻي هڪڙو خريد ڪري.
37چالاءِ جو آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو ته اهو جيڪو لکيل آهي سو اجا تائين مون ۾ پورو ٿيڻ گهرجي، ۽ اهو گنهگارن ۾ ڳڻيو ويو،
چالاءِ جو منهنجي باري ۾ ڳالهيون ختم ٿي چڪيون آهن.
38وَقَالَ” :اي خداوند، ڏسو، هتي ٻه تلوارون آهن .۽ هن انهن کي چيو ته، اهو ڪافي آهي.
39پوءِ هو ٻاهر نڪري ويو، جيئن هن جي مرضي هئي، زيتون جي جبل ڏانهن .۽ سندس شاگرد پڻ سندس پٺيان لڳا.
40جڏهن هو انهيءَ جاءِ تي هو، تڏهن انهن کي چيائين ته ”دعا گهرو ته اوهين آزمائش ۾ نه پئو.
41پوءِ هو انهن کان هٽي ويو ۽ پٿر جي ٿڙ تي گوڏا کوڙي دعا گهريائين ته
42چيائين ته ”ابا، جيڪڏهن توهان چاهيو ته هي پيالو مون کان هٽائي ڇڏ، پر منهنجي نه، پر تنهنجي مرضي پوري ٿئي.
43۽ آسمان مان هڪڙو ملائڪ مٿس ظاهر ٿيو، جنهن کيس مضبوط ڪيو.
44۽ سخت تڪليف ۾ هو وڌيڪ دل سان دعا گهريائين، ۽ سندس پگهر ائين پيو ڇڻ رت جا وڏا ڦڙا زمين تي ڪري رهيا هئا.
45جڏهن هو دعا مان اٿيو ۽ پنهنجن شاگردن وٽ آيو، تڏهن ڏٺائين ته اهي غم ۾ سمايل آهن.
46انهن کي چيو ته ”چو ٿا سمهو؟ اٿو ۽ دعا ڪريو، متان توهان آزمائش ۾ داخل ٿيو.
47جڏهن هو ڳالهائي رهيو هو، تڏهن هڪڙو ميڙ ڏٺائين، جنهن کي يهوداه سڏيو ويندو هو، جيڪو ٻارهن مان هڪڙو هو، سو انهن جي
اڳيان هليو ويو ۽ عيسيٰ جي ويجهو اچي کيس چميائين.
48پر عيسيٰ کيس چيو ته ”يهوداه، چا تون ابن آدم کي چمي ڏيئي پڪڙائيندين؟
49جڏهن هن جي آس پاس ويٺلن ڏٺو ته اڳتي چا ٿيڻو آهي، تڏهن چيائون ته ”اي خداوند، چا اسين تلوار سان مارينداسين؟
50انهن مان هڪڙي وڏي سردار ڪاهن جي نوڪر کي ڌڪ هنيو ۽ سندس ساڄو ڪن وڍي ڇڏيو.
51تنهن تي عيسيٰ وراڻيو ته ”اجا صبر ڪريو .۽ هن جي ڪن کي هٿ ڪيو، ۽ هن کي شفا ڏني.
52تڏهن عيسيٰ سردار ڪاهنن، هيڪل جي سردارن ۽ بزرگن کي، جيڪي وٽس آيا هئا، تن کي چيو ته ”چا اوهين ائين نڪرندا آهيو
جيئن ڪو چور، تلوارن ۽ لٺن سان؟
53جڏهن آءٌ روزانو اوهان سان گڏ هيڪل ۾ هوس، تڏهن اوهان مون تي هٿ نه ٻڌهيو، پر هي آهي اوهان جو وقت ۽ اونداهين جي طاقت.
54پوءِ هن کي پڪڙي وٺي ويا ۽ وڏي سردار ڪاهن جي گهر وٺي آيا .۽ پطرس پري پري کان پٺيان لڳو.
55جڏهن هنن هال جي وچ ۾ باهه ٻاري ۽ گڏ ٿي ويٺا، تڏهن پطرس انهن جي وچ ۾ اچي ويٺو.
56پر هڪڙي نوڪريءَ هن کي ڏٺو ته هو باهه وٽ ويٺو آهي، ۽ غور سان هن ڏانهن نهاري چيائين ته ”هي ماڻهو به ساڻس گڏ هو.
57تنهن تي هن انڪار ڪندي چيو ته ”اي عورت، آءٌ هن کي نه ٿو سڃاڻان.
58ٿوريءَ دير کان پوءِ ٻئي هن کي ڏسي چيو ته ”تون به انهن مان آهين .۽ پطرس چيو ته، انسان، مان نه آهيان.
59۽ اٽڪل هڪ ڪلاڪ جي وقفي کان پوءِ ٻئي وڏي اعتماد سان چوڻ لڳا ته ”حقيقت ۾ هي ماڻهو به ساڻس گڏ هو، چالاءِ جو هو
گليلي آهي.
60پطرس چيو ته ”اي ماڻهو، مون کي خبر نه آهي ته تون چا ٿو چوين .۽ فوري طور تي، جڏهن هو اجا ڳالهائي رهيو هو، ڪڪڙ
چريو.
61تڏهن خداوند ڦري پطرس ڏانهن نهاريو .۽ پطرس کي خداوند جو ڪلام ياد آيو، جيڪو هن کيس چيو هو، ”ڪڪڙ جي بانگ ڏيڻ کان
اڳ، تون ٽي دفعا منهنجو انڪار ڪندين.
62تنهن تي پطرس ٻاهر نڪري ويو ۽ روئڻ لڳو.
63جن ماڻهن عيسيٰ کي پڪڙيو هو، تن مٿس ٺٺوليون ڪيون ۽ کيس ڌڪ هڻايا.
64جڏهن هنن اکيون بند ڪيون، تڏهن سندس منهن تي ڌڪ هنيا ۽ پڇيائونس ته ”نبوت ٻڌاءِ، ڪنهن تو کي مارايو آهي؟

65۽ ٻيون ڪيتريون ئي ڪفر جون ڳالهيون هن جي خلاف هيون.
66جيئن ئي ڏينهن ٿيو، تڏهن ماڻهن جا بزرگ، سردار ڪاهن ۽ شريعت جا عالم اچي گڏ ٿيا ۽ عيسيٰ کي پنهنجي ڪائونسل ۾ وٺي ويا ۽ چيائونس.
67ڇا تون مسيح آهين؟ اسان کي ٻڌايو .۽ هن کين چيو تہ ”جيڪڏهن آءٌ اوهان کي ٻڌايان تہ اوهين ايمان نہ آڻيندؤ.
68۽ جيڪڏهن آءٌ اوهان کان پڇان تہ اوهين مون کي جواب نہ ڏيندؤ ۽ نڪي مون کي وڃڻ ڏيو.
69هن کان پوءِ ابن آدم خدا جي قدرت جي ساڄي پاسي ويهندو.
70تڏهن انهن سڀني چيو تہ ”ڇا تون خدا جو فرزند آهين؟ ۽ هن انهن کي چيو تہ ”اوهين چئو ٿا تہ آءٌ آهيان.
71انهن چيو تہ ”اسان کي وڌيڪ شاهدي جي ڪهڙي ضرورت آهي؟ ڇالاءِ جو اسان پاڻ هن جي وات بابت ٻڌو آهي.

باب 23

1انهن جو سڄو ميڙ اٿي بيٺو ۽ کيس پلاطس وٽ وٺي آيا.
2پوءِ انهن مٿس تهمت هڻڻ شروع ڪئي تہ ”اسان ڏٺو آهي تہ هي ماڻهو قوم کي بگاڙيندو ۽ قيصر کي خراج ڏيڻ کان منع ڪندو هو ۽ چوندو هو تہ هو پاڻ مسيح بادشاهہ آهي.
3پلاطس کانئس پڇيو تہ ”ڇا تون يهودين جو بادشاهہ آهين؟ ۽ هن کيس جواب ڏنو ۽ چيو تہ، تون ئي چوين ٿو.
4تڏهن پلاطس سردار ڪاهنن ۽ ماڻهن کي چيو تہ ”مون کي هن ماڻهوءَ ۾ ڪوبہ ڏوهہ نظر نٿو اچي.
5پوءِ اهي سڀ کان وڌيڪ سخت ٿي چوڻ لڳا تہ ”هي گليل کان وٺي هن هنڌ تائين سڄي يهودين ۾ تعليم ڏئي ماڻهن کي پڙڪائي ٿو.
6جڏهن پلاطس گليل جي باري ۾ ٻڌو، تڏهن پڇيائين تہ ڇا اهو ماڻهو گليلي آهي؟
7جڏهن هن کي خبر پئي تہ هو هيروديس جي علائقي جو آهي، تڏهن هن کيس هيروديس ڏانهن موڪليو، جيڪو پاڻ بہ انهيءَ وقت يروشلم ۾ هو.
8جڏهن هيروديس عيسيٰ کي ڏٺو تہ ڏاڍو خوش ٿيو، ڇالاءِ جو هن کي گهڻي عرصي کان ڏسڻ جي تمنا هئي، ڇالاءِ جو هن هن بابت ڪيتريون ئي ڳالهيون ٻڌيون هيون .۽ هن کي اميد هئي ته هن طرفان ڪو معجزو ڪيو ويندو.
9پوءِ هن کانئس گهڻين ڳالهين ۾ پڇيو .پر هن کيس ڪجھ بہ جواب نہ ڏنو.
10سردار ڪاهنن ۽ شريعت جا عالم بيٺا هئا ۽ سختيءَ سان مٿس الزام هڻڻ لڳا.
11پوءِ هيروديس پنهنجن جنگي ماڻهن سان گڏ هن کي بيزار ڪيو ۽ ٺٺوليون ڪيائين ۽ کيس خوبصورت پوشاڪ پهرائي پلاطس وٽ موڪليائين.
12انهيءَ ئي ڏينهن پلاطس ۽ هيروديس پاڻ ۾ دوست ٿي ويا، ڇالاءِ جو اڳي هو پاڻ ۾ دشمني ڪندا هئا.
13جڏهن پلاطس سردار ڪاهنن، حاڪمن ۽ ماڻهن کي گڏ ڪيو.
14انهن کي چيائين تہ ”اوهين هن ماڻهوءَ کي مون وٽ وٺي آيا آهيو، جيئن ماڻهن کي گمراهہ ڪري ٿو، ۽ ڏس، مون هن کي اوهان جي اڳيان جاچي ڏٺو آهي، تہ هن ماڻهوءَ ۾ انهن ڳالهين کي ڇهڻ ۾ ڪوبہ ڏوهہ نہ مليو آهي، جن جا اوهين مٿس الزام هڻندا آهيو.
15نہ، نہ هيروديس، ڇالاءِ جو مون تو کي هن ڏانهن موڪليو آهي .۽، ڏس، موت جي لائق ڪجھ بہ نہ ڪيو ويو آهي.
16تنهنڪري آءٌ کيس سزا ڏيندس ۽ کيس آزاد ڪندس.
17)ضروري آهي ته هو انهن لاءِ هڪڙي کي عيد تي آزاد ڪري).
18اهي سڀ هڪدم رڙ ڪري چيائون تہ ”هن ماڻهوءَ کي ڇڏي ڏيو ۽ اسان لاءِ برابا کي آزاد ڪريو.
19)جنهن کي شهر ۾ بغاوت ڪرڻ ۽ قتل ڪرڻ لاءِ جيل ۾ وڌو ويو).
20تنهنڪري پلاطس عيسيٰ کي آزاد ڪرڻ لاءِ راضي ٿي انهن سان وري ڳالهايو.
21پر انهن رڙيون ڪري چيو تہ ”صليب تي چاڙهيو، صليب تي چاڙهيو.
22پوءِ هن انهن کي ٽيون ڀيرو چيو تہ ”ڇو، هن ڪهڙو بڇڙو ڪم ڪيو آهي؟ مون کي هن ۾ موت جو ڪو سبب نہ مليو آهي :تنهن ڪري مان هن کي سزا ڏيندس، ۽ هن کي ڇڏي ڏي.
23۽ اهي فوري طور تي وڏي آوازن سان گڏ ٿيا، ۽ اهو مطالبو ڪيو ويو تہ کيس صليب تي چاڙهيو وڃي .۽ انهن ۽ سردار ڪاهنن جا آواز غالب ٿيا.
24تنهن تي پلاطس حڪم ڏنو تہ جيئن انهن جي گهرج تي ائين ٿئي.
25۽ هن انهن لاءِ هن کي آزاد ڪيو، جيڪو فتنو ۽ قتل جي ڪري جيل ۾ وڌو ويو هو، جنهن کي هنن گهريو هو .پر هن يسوع کي انهن جي مرضي تي ڇڏيو.
26جڏهن هو کيس وٺي ويا، تڏهن انهن شمعون نالي هڪڙي ڪرينيائي کي پڪڙي، جيڪو ملڪ مان نڪرندو هو ۽ مٿس صليب رکيل هو، انهيءَ لاءِ تہ هو عيسيٰ جي پٺيان اهو کڻندو.
27ماڻهن ۽ عورتن جو هڪڙو وڏو ميڙ هن جي پٺيان هليو، جن بہ هن تي ماتم ڪيو ۽ ماتم ڪيو.
28پر عيسيٰ انهن ڏانهن ڦري چيو تہ ”يروشلم جون ڌيئرون، منهنجي لاءِ نہ روو، پر پنهنجي لاءِ ۽ پنهنجن ٻارن لاءِ روو.
29ڇالاءِ جو ڏس، اهي ڏينهن اچي رهيا آهن، جن ۾ اهي چوندا تہ ”سڀاڳا آهن اُهي بانجهہ، ۽ اُهي پيٽ جيڪي ڪڏهن ڄاوا ئي نہ آهن، ۽ اُهي ٿڃا آهن جن ڪڏهن بہ پيٽ نہ ڏنو.
30پوءِ اهي جبلن کي چوڻ لڳندا تہ ”اسان تي ڪر .۽ جبلن ڏانهن، اسان کي ڍڪيو.
31ڇالاءِ جو جيڪڏهن اهي اهي ڪم ڪنهن سائي وڻ ۾ ڪندا تہ سڪي ۾ ڇا ڪندا؟
32۽ بہ ٻيا بہ هئا، جيڪي ڏوهاري هئا، جن کي هن سان گڏ ماريو ويو.

33جڏهن هو انهيءَ جاءِ تي پهتا، جنهن کي کلوري سڏيندا آهن، تڏهن انهن کيس صليب تي چاڙهي کوکا هڻايا ۽ انهن بدڪارن کي،
هڪڙي کي ساڄي ۽ ٻئي کي کاٻي پاسي.
34تڏهن عيسيٰ چيو تہ ”اي بابا، انهن کي معاف ڪر .چاڪاڻ ته اهي نٿا ڄاڻن ته اهي ڇا ڪندا آهن .۽ هن جا ڪپڙا ورهايا، ۽ پُراو وڌا.
35۽ ماڻهو بيهي رهيا .۽ انهن سان گڏ حڪمرانن به مٿس ٺٺوليون ڪندي چيو تہ ”هن ٻين کي بچايو .هن کي پاڻ کي بچائڻ ڏيو، جيڪڏهن
هو مسيح آهي، خدا جو چونڊيو.
36پوءِ سپاهي بہ مٿس ٺٺوليون ڪري وٽس آيا ۽ کيس سرڪي پيش ڪيائون.
37۽ چيائين تہ ”جيڪڏهن تون يهودين جو بادشاهہ آهين تہ پاڻ کي بچاءِ.
38هن تي يوناني، لاطيني ۽ عبراني اکرن ۾ لکيل هو تہ ”هي يهودين جو بادشاهہ آهي.
39جن ڏوهارين کي ٽنگيو ويو هو تن مان هڪڙي مٿس طنز ڪندي چيو تہ ”جيڪڏهن تون مسيح آهين تہ پاڻ کي ۽ اسان کي بچاءِ.
40پر ٻئي جواب ڏنو تہ ”ڇا تون خدا کان نٿو ڊڄين، ڇالاءِ جو تون انهيءَ ئي سزا ۾ آهين؟
41۽ بيشڪ اسان انصاف ڪيو .چاڪاڻ ته اسان کي اسان جي عملن جو پورو بدلو مليو ٿو، پر هن شخص ڪجھ به غلط نہ ڪيو آهي.
42هن عيسيٰ کي چيو تہ ”اي خداوند، جڏهن تون پنهنجي بادشاهت ۾ ايندين مون کي ياد ڪر.
43عيسيٰ کيس چيو تہ ”آءٌ تو کي سچ ٿو ٻڌايان تہ اڄ تون مون سان گڏ بهشت ۾ هوندين.
44اهو اٽڪل ڇهون ڪلاڪ هو، ۽ سڄي زمين تي اونده‍ ڇانيل هئي، جيستائين نائين وڳي تائين.
45۽ سج اونڌو ٿي ويو، ۽ هيڪل جو پردو وچ ۾ ڦاٽي ويو.
46جڏهن عيسيٰ وڏي آواز سان رڙ ڪري چيو تہ ”اي بابا، آءٌ پنهنجو روح تنهنجي هٿن ۾ سونپيان ٿو، ۽ ائين چوڻ کان پوءِ هن روح کي
ڇڏي ڏنو.
47جڏهن صوبيدار اهو حال ڏٺو، تڏهن خدا جي واکاڻ ڪندي چيائين تہ ”بيشڪ هي سچو ماڻهو هو.
48۽ سڀيئي ماڻهو جيڪي انهيءَ ڏسڻ وٽان گڏ ٿيا هئا، سي اهو حال ڏسي پنهنجا سينو ٿهڪ ڏيئي موٽي ويا.
49سڀيئي سندس واقفيت ۽ عورتون جيڪي گليل کان سندس پٺيان آيون هيون، پري بيٺي هيون هيون.
50۽ ڏسو، اتي هڪڙو ماڻهو هو، جنهن جو نالو يوسف هو، هڪڙو صلاحڪار هو .۽ هو هڪ سٺو ماڻهو هو، ۽ هڪ عادل هو:
) 51اهو هنن جي صلاح ۽ عمل کي قبول نہ ڪيو هو؛ (هو يهودين جي هڪڙي شهر ارميٿيا جو رهيو، جيڪو پاڻ به خدا جي بادشاهت
جو انتظار ڪري رهيو هو.
52اهو ماڻهو پلاطس وٽ ويو ۽ عيسيٰ جي لاش جي منٿ ڪيائين.
53پوءِ هن ان کي هيٺ لاٿو ۽ ان کي چادر ۾ ويڙهي هڪڙي قبر ۾ رکيائين، جيڪا پٿر ۾ ڪٽيل هئي، جنهن ۾ اڳي ڪنهن ماڻهوءَ کي
دفنايو ويو هو.
54۽ اهو ڏينهن تياري جو هو، ۽ سبت جو ڏينهن اچي ويو.
55اهي عورتون بہ جيڪي ساڻس گڏ گليل کان آيون هيون، تن سندس پٺيان هلندي قبر ڏٺي ۽ ڪيئن سندس لاش رکيو ويو.
56اهي موٽي آيا ۽ مصالحا ۽ عطر تيار ڪيائون .۽ سبت جي ڏينهن کي حڪم موجب آرام ڪيو.

باب 24

1هفتي جي پهرين ڏينهن صبح جو سوير هو قبر تي آيا ۽ جيڪي مصالحا تيار ڪيا هئا سي ۽ ڪي ٻيا بہ پاڻ سان گڏ کڻي آيا.
2پوءِ ڏٺائون ته پٿر قبر تان لهي ويو.
3اهي اندر گهڙي ويا، پر خداوند عيسيٰ جو لاش نہ لڌو.
4۽ ائين ٿيو، جيئن اهي ان بابت تمام گهڻو حيران ٿي ويا، ڏسو، ٻه ماڻهو چمڪندڙ ڪپڙن ۾ انهن جي پرسان بيٺا هئا.
5۽ جيئن اهي ڊڄي ويا ۽ پنهنجا منهن زمين ڏانهن جهڪي، انهن کي چيو تہ "اوهين مئلن ۾ جيئرو ڇو ٿا ڳوليو؟
6هو هتي ڪونهي، پر جيئرو ٿي اٿيو آهي، ياد رکو تہ جڏهن هو اڃا گليل ۾ هو، تڏهن هن اوهان سان ڪيئن ڳالهايو هو.
7هن چيو تہ ”ابن آدم کي ضرور گنهگار ماڻهن جي حوالي ڪيو وڃي ۽ صليب تي چاڙهيو وڃي ۽ ٽئين ڏينهن تي وري جيئرو ٿي اٿيو.
8۽ انهن کي سندس لفظ ياد آيا،
9قبر مان موٽي آيو ۽ اهي سڀ ڳالهيون يارهن کي ۽ ٻين سڀني کي ٻڌايائين.
10مريم مگدليني، يوانا، يعقوب جي ماءُ مريم ۽ ٻيون عورتون جيڪي انهن سان گڏ هيون، تن اهي ڳالهيون رسولن کي ٻڌايون.
11۽ انهن جون ڳالهيون انهن کي بيڪار آڪاٽيون لڳيون ۽ انهن تي اعتبار نہ ڪيائون.
12پوءِ پطرس اٿيو ۽ قبر ڏانهن ڊوڙيو .۽ هيٺ لهي، هن پاڻ وٽ رکيل ڪپڙا ڏٺا، ۽ پاڻ ۾ حيران ٿي ويو، اهو ڇا ٿيو آهي.
13انهن مان بہ انهيءَ ئي ڏينهن ايماوس نالي ڳوٺ ڏانهن ويا، جيڪو يروشلم کان اٽڪل ٽيه‍ فرلانگ هو.
14اهي پاڻ ۾ انهن سڀني واقعن جي باري ۾ ڳالهيون ڪندا رهيا، جيڪي ٿي چڪيون آهن.
15جڏهن هو پاڻ ۾ ڳالهيون ۽ بحث ڪري رهيا هئا، تڏهن عيسيٰ پاڻ ويجهو اچي ساڻن گڏ هليو.
16پر انهن جون اکيون بند هيون تہ متان کيس سڃاڻن.
17فَقَالَ لَهُ ” :هي ڪهڙي قسم جون ڳالهيون آهن جيڪي اوهين هڪٻئي سان ٿا هلندا، گهمندا ۽ اداس آهيو؟
18انهن مان هڪڙي، جنهن جو نالو ڪليوپاس هو، تنهن کيس وراڻيو تہ ”ڇا تون رڳو يروشلم ۾ پرديسي آهين ۽ نہ ڄاڻين ٿو تہ هاڻي اتي
ڇا ٿو ٿئي؟
19فَقَالَ لَهُ ” :ڪهڙي شيءِ؟ فَقَالَ لَهُ” :عيسيٰ ناصري جي باري ۾، جيڪو ڪم ۽ ڪلام ۾ خدا ۽ سڀني ماڻهن جي آڏو زبردست نبي هو.
20۽ ڪيئن سردار ڪاهنن ۽ اسان جي حڪمرانن کيس موت جي سزا ڏيڻ لاءِ موڪليو ۽ کيس صليب تي چاڙهي کوڪا هڻايا.

21پر اسان کي يقين آهي تہ اهو ئي هو جنهن بني اسرائيل کي ڇوٽڪارو ڏيارڻو هو، ۽ ان کان سواءِ اڄ ٽيون ڏينهن ٿيو آهي جڏهن اهي
کم ٿيا آهن.
22هائو، ۽ اسان جي جماعت مان ڪي عورتون پڻ اسان کي حيران ڪري ڇڏيون آهن، جيڪي قبر تي صبح جو هيون.
23جڏهن هن جو لاش نہ لڌو، تڏهن اچي چيائون تہ انهن ملائڪن جي رويا بہ ڏٺي آهي، جن چيو تہ هو جيئرو آهي.
24پوءِ انهن مان ڪي جيڪي اسان سان گڏ هئا، تن قبر ڏانهن ويا ۽ ائين ئي ڏٺائون جيئن عورتن چيو هو، پر هن کيس نہ ڏٺو.
25پوءِ هن انهن کي چيو تہ ”اي بي وقوفو، جيڪي نبين جون ڳالهيون آهن تن کي مڃڻ ۾ سست دل آهيو.
26ڇا مسيح کي اهي ڏک سهڻ ۽ پنهنجي جلال ۾ داخل ٿيڻ گهرجي؟
27۽ موسيٰ ۽ سڀني نبين کان شروع ڪري، انهن کي سڀني صحيفن ۾ بيان ڪيو، جيڪي پنهنجي بابت آهن.
28۽ اهي ڳوٺ جي ويجهو ويا، جتان هو ويا هئا، ۽ هن ائين ڪيو ڄڻ هو اڳتي هليو وڃي.
29پر انهن کيس چيو تہ ”اسان سان گڏ رهہ، ڇالاءِ جو شام ٿيڻ واري آهي ۽ ڏينهن گهٽو گذري ويو آهي .۽ هو انهن سان گڏ رهڻ لاءِ
اندر ويو.
30۽ ائين ٿيو، جيئن هو انهن سان گڏ ماني تي ويٺي رهيو، ماني ورتي، ان کي برڪت ڏني، ۽ ٽوڙيو ۽ انهن کي ڏنو.
31انهن جون اکيون کوليون ويون، ۽ انهن کيس سڃاتو .۽ اهو انهن جي نظر کان غائب ٿي ويو.
32انهن هڪٻئي کي چيو تہ ”جڏهن هو رستي ۾ اسان سان ڳالهائي رهيو هو ۽ پاڪ لکتون کولي رهيو هو، تڏهن اسان جي دل اسان جي
اندر ۾ جلندي ئي نہ هئي ڇا؟
33انهيءَ ئي گهڙي اهي اٿيا ۽ يروشلم ڏانهن موٽي آيا ۽ ڏٺائون تہ يارهن ڄڻا گڏ ٿيا آهن ۽ جيڪي انهن سان گڏ هئا.
34چيو تہ ”خداوند سچ پچ جيئرو ٿي اٿيو آهي ۽ شمعون کي ظاهر ٿيو آهي.
35پوءِ انهن ٻڌايو تہ رستي ۾ ڪهڙا ڪم ڪيا ويا ۽ ڪيئن ماني ٽوڙڻ ۾ انهن جي سڃاڻپ ٿي.
36جڏهن اهي ڳالهيون ڪري رهيا هئا تہ عيسيٰ پاڻ انهن جي وچ ۾ بيٺو ۽ کين چيائين تہ ”سلامت هجي.
37پر اهي ڊڄي ويا ۽ ڊڄي ويا ۽ سمجهيائون تہ انهن ڪو روح ڏٺو آهي.
38فَقَالَ لَهُ ” :اوهين پريشان ڇو آهيو؟ ۽ دل ۾ خيال ڇو ٿا اچن؟
39منهنجا هٿ ۽ منهنجا پير ڏسو تہ آءٌ پاڻ آهيان :مون کي هٿ ڪريو ۽ ڏسو .ڇاڪاڻ ته روح ۾ گوشت ۽ هڏا نہ آهن، جيئن توهان مون
کي ڏٺو آهي.
40پوءِ هن ائين چئي کين پنهنجا هٿ ۽ پير ڏيکاريا.
41پوءِ جڏهن هنن اڃا خوشيءَ جي ڪري ايمان نہ آندو ۽ عجب ۾ پئجي رهيا هئا، تڏهن هن کين چيو تہ ”ڇا توهان وٽ ماني آهي؟
42هنن کيس ڪُراڙيل مڇيءَ جو هڪڙو ٽڪرو ۽ ماکيءَ جي ڇت جو ٽڪرو ڏنو.
43هن اهو ورتو ۽ انهن جي اڳيان کاڌو.
44هن انهن کي چيو تہ ”هي اهي ڳالهيون آهن جيڪي مون اوهان کي ٻڌايون آهن، جڏهن آءٌ اڃا اوهان سان گڏ هوس، تہ اهي سڀ شيون
ضرور پوريون ٿين، جيڪي موسيٰ جي شريعت، نبين ۽ زبور ۾ لکيل آهن .منهنجي باري ۾.
45پوءِ هن انهن جي سمجهہ کولي، تہ جيئن اهي لکت کي سمجهن.
46انهن کي چيائين تہ ”اهي طرح لکيل آهي تہ مسيح جو ڏک سهڻ ۽ ٽئين ڏينهن تي مئلن مان جيئرو ٿي اٿيو.
47۽ اهو آهي تہ توبہ ۽ گناهن جي معافي جي تبليغ سڀني قومن ۾ سندس نالي سان ڪئي وڃي، يروشلم کان شروع ٿي.
48۽ اوهين انهن ڳالهين جا شاهد آهيو.
49۽ ڏسو، آءٌ پنهنجي پيءُ جو واعدو اوهان ڏانهن موڪليان ٿو، پر اوهين يروشلم جي شهر ۾ رهو، جيستائين اوهان کي مٿاهينءَ طاقت
سان نہ ملي.
50پوءِ هو انهن کي ٻاهر وٺي بيت عنياه ڏانهن وٺي ويو ۽ پنهنجا هٿ مٿي کڻي کين دعا ڪيائين.
51۽ ائين ٿيو، جڏهن هو انهن کي برڪت ڏيندو، هو انهن کان جدا ٿي آسمان ڏانهن کڄي ويو.
52فَأَرْسَلُمْ فِي عَلَى الْمُسْتَقِيمِ.
53۽ هيڪل ۾ هميشه خدا جي واکاڻ ۽ واکاڻ ڪندا رهيا .آمين.

جان

باب 1

1شروعات ۾ ڪلام هو ۽ ڪلام خدا سان گڏ هو ۽ ڪلام خدا هو.
2اهو ئي شروعات ۾ خدا سان گڏ هو.
3سڀ شيون هن جي ناهيل آهن .۽ هن کان سواءِ ڪا به شيءِ نه ناهي وئي جيڪا ٺهيل هئي.
4هن ۾ زندگي هئي .۽ زندگي انسانن جي روشني هئي.
5۽ روشني اونداهين ۾ چمڪي ٿو .۽ اونداهي ان کي نه سمجهي.
6اتي هڪڙو ماڻهو موڪليو ويو، جنهن جو نالو يوحنا هو.
7اهو ئي شاهدي لاءِ آيو، انهيءَ لاءِ ته روشنيءَ جي شاهدي ڏئي، ته جيئن سڀ ماڻهو مٿس ايمان آڻين.
8هو اهو نور نه هو، پر انهيءَ روشنيءَ جي شاهدي ڏيڻ لاءِ موڪليو ويو هو.
9اها ئي سچي روشني هئي، جيڪا دنيا ۾ ايندڙ هر ماڻهوءَ کي روشن ڪري ٿي.
10هو دنيا ۾ هو ۽ دنيا هن جي وسيلي ٺهيل هئي، پر دنيا کيس نه سڃاتو.
11هو پنهنجن وٽ آيو، پر پنهنجن ئي کيس قبول نه ڪيو.
12پر جيترن کيس قبول ڪيو، انهن کي خدا جو فرزند ٿيڻ جي طاقت ڏني، جيتوڻيڪ انهن کي جيڪي سندس نالي تي ايمان آڻيندا آهن.
13جيڪي نه رت مان پيدا ٿيا آهن، نڪي جسم جي مرضيءَ سان، نڪي ماڻهوءَ جي مرضيءَ سان، پر خدا جي مرضيءَ سان.
14۽ اهو ڪلام جسماني بڻايو ويو ۽ اسان جي وچ ۾ رهيو،)۽ اسان سندس جلال ڏٺو، جيئن پيءُ جي اڪيلي چاول جي شان، (فضل ۽
سچائي سان پرپور.
15يوحنا هن جي شاهدي ڏني ۽ رڙ ڪري چيو ته ”هي اهو ئي آهي جنهن بابت مون چيو آهي ته جيڪو مون کان پوءِ اچي ٿو سو مون
کان پهريائين آهي، چالاءِ جو هو مون کان اڳي هو.
16۽ هن جي پوريءَ طرح اسان کي سڀ ڪجھ مليو آهي، ۽ فضل جي بدلي فضل.
17چالاءِ جو شريعت موسيٰ جي وسيلي ڏني ويئي، پر فضل ۽ سچائي عيسيٰ مسيح جي معرفت آئي.
18ڪنهن به ماڻهوءَ خدا کي ڪڏهن به نه ڏٺو آهي .اڪيلي چاول پٽ، جيڪو پيءُ جي ڳچيءَ ۾ آهي، هن کيس ظاهر ڪيو آهي.
19هيءَ يحيٰ جو لکيل آهي، جڏهن يهودين يروشلم مان ڪاهنن ۽ لاوين کي موڪليو هو ته ڪانئس پڇن ته ”تون ڪير آهين؟
20۽ اقرار ڪيو، ۽ انڪار نه ڪيو .پر اقرار ڪيو، مان مسيح نه آهيان.
21انهن ڪانئس پڇيو ته ”پوءِ ڇا؟ ڇا تون الياس آهين؟ ۽ هن چيو ته، مان نه آهيان .ڇا تون اهو نبي آهين؟ ۽ هن جواب ڏنو، نه.
22پوءِ انهن کيس چيو ته ”تون ڪير آهين؟ ته جيئن اسان انهن کي جواب ڏيون جن اسان کي موڪليو آهي .تون پنهنجي باري ۾ ڇا ٿو
چوين؟
23هن چيو ته ”آءٌ انهيءَ جو آواز آهيان جيڪو رڻ پٽ ۾ رڙ ڪري رهيو آهيان، جيئن يسعياه نبيءَ چيو آهي ته ”خداوند جو رستو سڌو
ڪريو.
24۽ جيڪي موڪليا ويا سي فريسين مان هئا.
25تنهن تي انهن ڪانئس پڇيو ته ”پوءِ جيڪڏهن تون اهو نه مسيح آهين، نڪي الياس، نڪي اهو نبي آهين، تنهنڪري تون بپتسما ڇو ٿو
ڏئين؟
26يوحنا وراڻيو ته ”آءٌ پاڻيءَ سان بپتسما ڏيان ٿو، پر اوهان مان هڪڙو بيٺو آهي، جنهن کي اوهين نه ٿا سڃاڻو.
27هو اهو آهي، جيڪو مون کان پوءِ اچڻ وارو آهي مون کان پهريائين، جنهن جي جوتن جي چادر لاهڻ جي لائق نه آهيان.
28اهي ڳالهيون اردن جي پار بيت بارا ۾ ٿيون، جتي يوحنا بپتسما ڏئي رهيو هو.
29ٻئي ڏينهن تي يوحنا عيسيٰ کي پاڻ وٽ ايندي ڏٺو ۽ چيائين ته ”ڏسو خدا جو گهيٽو، جيڪو دنيا جا گناهه ڪٽي وڃي ٿو.
30هي اهو آهي جنهن جي باري ۾ مون چيو آهي ته ”مون کان پوءِ هڪڙو ماڻهو اچي ٿو جيڪو مون کان پهريائين آهي، چالاءِ جو هو
مون کان اڳي هو.
31وَمَا أَنْ تَعْلَمُهُ إِلَى إِسْرَائِيلَ إِلَى أَنْتُمْ بِيَغْسَمٍ.
32يوحنا لکي ٿو ته ”مون پاڪ روح کي ڪبوتر وانگر آسمان مان لهندي ڏٺو آهي ۽ اهو مٿس رهيو آهي.
33۽ مون هن کي نه سڃاتو، پر جنهن مون کي پاڻيءَ سان بپتسما ڏيڻ لاءِ موڪليو آهي، تنهن ئي مون کي چيو ته ”جنهن تي تون روح کي
لهندي ۽ مٿس رهندي ڏسندين، سو اهو ئي آهي جيڪو پاڪ روح سان بپتسما ڏئي ٿو.
34پوءِ مون ڏٺو ۽ بيان ڪيم ته هي خدا جو فرزند آهي.
35ٻئي ڏينهن کان پوءِ يوحنا ۽ سندس به شاگرد وري بيٺا.
36عيسيٰ کي هلندي ڏسندي چيائين ته ”ڏسو خدا جو گهيٽو!
37انهن ٻنهي شاگردن هن کي ڳالهائيندي ٻڌو ۽ عيسيٰ جي پٺيان هلڻ لڳا.
38پوءِ عيسيٰ ڦريو ۽ انهن کي پٺيان پئي ڏٺائين ۽ چيائين ته ”اوهين ڇا ٿا ڳوليو؟ انهن کيس چيو ته، ربي،)جنهن جو مطلب آهي، ماسٽر، (
تون ڪٿي رهندو آهين؟
39هن انهن کي چيو ته ”اچو ۽ ڏسو .اهي آيا ۽ ڏٺائون جتي هو رهيو هو، ۽ انهيءَ ڏينهن ساڻس گڏ رهيا، چالاءِ جو اهو اٽڪل ڏهين
ڪلاڪ هو.
40جن ٻنهي يحيٰ جي ڳالهه ٻڌي سندس پٺيان هلڻ لڳا، تن مان هڪڙو شمعون پطرس جو ڀاءُ اندرياس هو.

41هو پهريائين پنهنجي ڀاءُ شمعون کي ڳولي لڌو ۽ چيائينس ته ”اسان کي مسيح مليو آهي، جنهن جي معنيٰ آهي مسيح.
42هو کيس عيسيٰ وٽ وٺي آيو .جڏهن عيسيٰ هن کي ڏٺو، تڏهن چيائين ته ”تون شمعون پٽ يونا آهين، تو کي کيفا سڏيو ويندو، جنهن جي معنيٰ آهي پٿر.
43جنهن ڏينهن عيسيٰ گليل ڏانهن وڃڻ وارو هو، اتي فلپس کي ڳولي چيائين ته ”مون پٺيان.
44هاڻي فلپس اندرياس ۽ پطرس جي شهر بيت صيدا ۾ رهيو.
45فلپس نٿانيل کي ڳولي لڌو ۽ چيائينس ته ”اسان کي اهو مليو آهي، جنهن بابت موسيٰ شريعت ۽ نبين ۾ لکيو آهي ته ”عيسيٰ ناصري، يوسف جو پٽ.
46فَقَالَ نَثَنَائِيلَ لَهُ” :چا ڪابه سٺي شيءِ ناصرت مان نڪرندي؟ فلپس کيس چيو ته اچو ۽ ڏسو.
47عيسيٰ نٿن ايل کي پاڻ ڏانهن ايندي ڏٺو ۽ چيائين ته ”ڏسو، سچ پچ هڪڙو بني اسرائيل آهي، جنهن ۾ ڪوبه فريب ڪونهي.
48نٿنيل وراڻيو ته ”تون مون کي ڪٿان سڃاڻين؟ عيسيٰ وراڻيو ته ”ان کان اڳ جو فلپس تو کي سڏي، جڏهن تون انجير جي وڻ هيٺ هئين، مون توکي ڏٺو هو.
49نٿنيل وراڻيو ته ”ربي، تون خدا جو فرزند آهين .تون اسرائيل جو بادشاهه آهين.
50عيسيٰ وراڻيو ته ”ڇاڪاڻ ته مون تو کي چيو هو ته مون تو کي انجير جي وڻ هيٺ ڏٺو، ڇا تون يقين ڪرين ٿو؟ تون انهن کان وڌيڪ شيون ڏسندين.
51فَقَالَ لَهُ” :آءٌ تو کي سچ ٿو ٻڌايان ته پوءِ اوهين آسمان کُليل ڏسندا ۽ خدا جا ملائڪ ابن آدم تي چڙهندا ۽ لهندا ڏسندا.

باب 2

1ٽئين ڏينهن تي گليل جي قانا ۾ هڪڙي شادي هئي .۽ يسوع جي ماء اتي هئي:
2عيسيٰ ۽ سندس شاگردن کي شاديءَ لاءِ سڏيو ويو.
3جڏهن انهن شراب گهريو ته عيسيٰ جي ماءُ کيس چيو ته ”هنن وٽ مئي نه آهي.
4عيسيٰ کيس چيو ته ”اي عورت، مون کي تو سان ڇا واسطو آهي؟ منهنجو ڪلاڪ اڃا نه آيو آهي.
5هن جي ماءُ نوڪرن کي چيو ته ”جيڪو هو اوهان کي چوي، سو ڪريو.
6اتي يهودين جي پاڪائيءَ جي طريقي موجب پٿر جا ڇهه پيالا رکيا هئا، جن ۾ هر هڪ ۾ ٻه يا ٽي فرڪون هئا.
7عيسيٰ انهن کي چيو ته ”پاڻيءَ سان پاڻي پريو .۽ اُنهن کي ڪنڌيءَ تائين پريو.
8فَقَالَ لَهُ ” :هاڻي ٻاهر ڪيو ۽ عيد جي گورنر وٽ کڻو .۽ اهي ان کي کڻندا آهن.
9جڏهن عيد جي حاڪم انهيءَ پاڻيءَ جو مزو چکيو هو، جيڪو شراب ٺاهيو ويو هو، ۽ اهو نه ڄاڻندو هو ته اهو ڪٿان آهي) :پر نوڪر جيڪي پاڻي ڪيندا هئا، تن کي خبر هئي؛ (عيد جي گورنر گهوٽ کي سڏيو،
10فَقَالَ لَهُ :يَقُولُ لَهُ مِنَ الْمَنِ مَا سَقِيمَ .۽ جڏهن ماڻهو چڱيءَ طرح پيئندا آهن ته پوءِ اهو وڌيڪ خراب ٿيندو آهي :پر تو هن وقت تائين سٺي شراب رکي آهي.
11هي معجزن جي شروعات عيسيٰ گليل جي قانا ۾ ڪئي ۽ پنهنجو جلوو ظاهر ڪيو .۽ سندس شاگردن مٿس ايمان آندو.
12هن کان پوءِ هو، سندس ماءُ، ڀينرون ۽ سندس شاگرد ساڻ ڪري ڪفرناحوم ڏانهن هليو ويو، پر هو گهڻو ڏينهن اتي رهيا.
13يهودين جي عيد فصح ويجهي هئي ۽ عيسيٰ يروشلم ڏانهن هليو ويو.
14۽ هيڪل ۾ ڏٺائين جيڪي ڏڳا، رڍون ۽ ڪبوتر وڪڻي رهيا آهن ۽ پئسا مٽائڻ وارا ويٺا آهن.
15جڏهن هو نندڙن ڏيگن جا ڪوڙ ناهي انهن سڀني کي هيڪل مان ٻاهر ڪڍي ڇڏيو، رڍن ۽ ڍڳن کي .۽ بدلجندڙن جا پئسا وڃهي ڇڏيا، ۽ ٽيبلون اُڇلائي ڇڏيائون.
16۽ انهن کي چيو جيڪي ڪبوتر وڪڻندا آهن، هتان هي شيون وٺو .منهنجي پيءُ جي گهر کي واپار جو گهر نه ٺاهيو.
17هن جي شاگردن کي ياد آيو ته لکيل هو ته ”تنهنجي گهر جي جوش مون کي کائي ڇڏيو آهي.
18تڏهن يهودين کيس جواب ڏنو ته ”تون اسان کي ڪهڙي نشاني ڏيکارين ٿو، ڇالاءِ جو تون هي ڪم ڪري رهيو آهين؟
19عيسيٰ انهن کي جواب ڏنو ته ”هن هيڪل کي ڊاهو، پوءِ ٽن ڏينهن ۾ آءٌ ان کي اٿاريندس.
20پوءِ يهودين چيو ته ”هيءَ هيڪل ڇهتاليهه سال ٺهي رهي هئي، ڇا تون ان کي ٽن ڏينهن ۾ ٺهرائيندين؟
21پر هن پنهنجي بدن جي هيڪل جي ڳالهه ڪئي.
22تنهنڪري جڏهن هو مئلن مان جيئرو ٿي اٿيو، تڏهن سندس شاگردن کي ياد آيو ته هن انهن کي اهو چيو هو .۽ انهن صحيفن تي ايمان آندو ۽ اهو ڪلام جيڪو عيسيٰ چيو هو.
23جڏهن هو يروشلم ۾ عيد فصح جي موقعي تي هو، تڏهن ڪيترن ئي هن جي نالي تي ايمان آندو، جڏهن انهن معجزا ڏٺا، جيڪي هن ڪيا هئا.
24پر عيسيٰ پاڻ کي انهن جي حوالي نه ڪيو، ڇالاءِ جو هو سڀني ماڻهن کي سڃاڻندو هو.
25۽ اهو ضروري نه هو ته ڪنهن ماڻهوء جي شاهدي ڏئي، ڇالاء جو اهو ڄاڻندو هو ته ماڻهوء ۾ ڇا آهي.

باب 3

1نڪوديمس نالي هڪڙو فريسي ماڻهو هو، جيڪو يهودين جو حاڪم هو.
2اهو ئي رات جو عيسيٰ وٽ آيو ۽ چيائينس ته ”رائبي، اسان کي خبر آهي ته تون خدا وٽان هڪڙو استاد آهين، ڇالاءِ جو ڪوبه ماڻهو نه ٿو ڪري سگهي، جيڪي تون ڪرين ٿو، سواءِ خدا جي.

3عيسيٰ کيس جواب ڏنو تہ ”آءٌ تو کي سچ ٿو ٻڌايان تہ جيستائين ڪو ماڻهو نئين سر پيدا نہ ٿئي، تيستائين هو خدا جي بادشاهت کي ڏسي
نہ سگهندو.
4نيڪديمس وراڻيو تہ ”جڏهن ڪو ماڻهو پوڙهو ٿئي ٿو تہ ڪيئن ٿو پيدا ٿئي؟ ڇا هو ٻي دفعي پنهنجي ماءُ جي پيٽ ۾ داخل ٿي سگهي ٿو
۽ پيدا ٿي سگهي ٿو؟
5عيسيٰ وراڻيو تہ ”آءٌ تو کي سچ ٿو ٻڌايان تہ جيستائين ڪو ماڻهو پاڻيءَ ۽ پاڪ روح مان پيدا نہ ٿئي، تيستائين اهو خدا جي بادشاهت ۾
داخل ٿي نہ سگهندو.
6جيڪو جسم مان پيدا ٿئي ٿو سو گوشت آهي .۽ جيڪو روح مان پيدا ٿيو آهي اهو روح آهي.
7عجب نہ ڪر جو مون تو کي چيو تہ ”توکي نئين سر پيدا ٿيڻ گهرجي.
8واءُ اُتي ئي وهي ٿو جتان اُن جو آواز اٿئي ۽ تون اُن جو آواز ٻڌين ٿو، پر ٻڌائي نٿو سگهين تہ ڪٿان اچي ۽ ڪيڏانهن وجي ٿي، ائين ئي
آهي هر ڪو جيڪو روح مان پيدا ٿئي ٿو.
9نيڪديمس وراڻيو تہ ”اهي ڳالهيون ڪيئن ٿي سگهن ٿيون؟
10عيسيٰ وراڻيو تہ ”ڇا تون بني اسرائيل جو مالڪ آهين ۽ اهي ڳالهيون نہ ٿو ڄاڻين ڇا؟
11آءٌ تو کي سچ ٿو ٻڌايان تہ اسين جيڪي ڄا چئون، سو ئي ڄا ڄاڻون ۽ جيڪي اسان ڏٺو آهي تنهن جي شاهدي ڏيون ٿا .۽ اوهان کي اسان
جي شاهدي قبول نه ڪندا آهن.
12جيڪڏهن مون اوهان کي دنياوي ڳالهيون ٻڌايون آهن، پر اوهين نہ ٿا مڃيو، جيڪڏهن آءٌ اوهان کي آسماني ڳالهيون ٻڌايان تہ اوهين
ڪيئن ايمان آڻيندؤ؟
13وَلَا يَتَعَلُوا فِي السَّمَاءِ، إِلَّا الَّذِينَ لَا فِي السَّمَاءِ، حتي ابن آدم جيڪو آسمان ۾ آهي.
14۽ جيئن موسيٰ رڻ   پٽ ۾ نانگ کي مٿي ڪنيو، تيئن ابن   آدم کي بہ مٿي ڪنيو وجي.
15انهيءَ لاءِ تہ جيڪوبہ مٿس ايمان آڻي سو برباد نہ ٿئي، پر کيس دائمي زندگي ملي.
16ڇالاءِ   جو خدا دنيا سان ايترو پيار ڪيو جو هن پنهنجو هڪڙو ئي فرزند ڏنو، تہ جيئن جيڪوبہ مٿس ايمان آڻي سو برباد نہ ٿئي، پر
هميشہ جي زندگي ماڻي.
17ڇالاءِ   جو خدا پنهنجي فرزند کي دنيا ۾ انهيءَ لاءِ نہ موڪليو آهي تہ دنيا کي سزا ڏئي .پر ان جي ذريعي دنيا کي بچايو وجي.
18جيڪو مٿس ايمان آڻي ٿو، تنهن کي سزا نہ ملي، پر جيڪو ايمان نہ ٿو آڻي تنهن کي اڳي ئي سزا مليل آهي، ڇالاءِ   جو هن خدا جي
اڪيلي فرزند جي نالي تي ايمان نہ آندو آهي.
19۽ سزا هيءَ آهي تہ روشني دنيا ۾ آئي ۽ ماڻهن اونداهين کي روشنيءَ کان وڌيڪ پيار ڪيو، ڇالاءِ   جو انهن جا ڪم بڇڙا هئا.
20ڇالاءِ   جو هر ڪو جيڪو بڇڙو ڪم ڪري ٿو سو روشنيءَ کان نفرت ڪري ٿو، نڪي روشنيءَ ڏانهن اچي ٿو، متان سندس ڪمن
جي ملامت ٿئي.
21پر جيڪو سچ ٿو ڪري سو روشنيءَ ۾ اچي ٿو، انهيءَ لاءِ تہ سندس ڪم ظاهر ٿين، جيڪي خدا ۾ ڪيا ويا آهن.
22انهن ڳالهين کان پوءِ عيسيٰ ۽ سندس شاگرد يهوديہ جي ملڪ ۾ آيا .اتي هو انهن سان گڏ رهيو ۽ بپتسما ڏنائين.
23يوحنا پڻ سليم جي ويجهو عينون ۾ بپتسما ڏئي رهيو هو، ڇالاءِ   جو اتي گهڻو پاڻي هو، سو اهي آيا ۽ بپتسما ورتائون.
24ڇالاءِ   جو يوحنا اڃا جيل ۾ نہ وڌو ويو هو.
25پوءِ يحيٰ جي ڪن شاگردن ۽ يهودين جي وچ ۾ پاڪ ٿيڻ بابت تڪرار ٿيو.
26اهي يوحنا وٽ آيا ۽ کيس چيائون تہ ”رَبّي، جيڪو تو سان اردن پار هو، جنهن جي تو شاهدي ڏني آهي، اهو ئي بپتسما ڏئي ٿو ۽ سڀ
ماڻهو وٽس اچن ٿا.
27يوحنا وراڻيو تہ ”انسان ڪجهہ بہ حاصل ڪري نہ ٿو سگهي، جيستائين انهيءَ کي آسمان مان ڏنو وڃي.
28اوهين پاڻ منهنجي شاهدي ڏيو ٿا تہ مون چيو آهي تہ ”آءٌ مسيح نہ آهيان، پر هن کان اڳ موڪليو ويو آهيان.
29جنهن کي ڪنوار آهي اهو گهوٽ آهي، پر گهوٽ جو دوست، جيڪو بيهي کيس ٻڌي ٿو، سو گهوٽ جي آواز جي ڪري ڏاڍي خوش
ٿئي ٿو، تنهنڪري منهنجي اها خوشي پوري ٿي.
30هو ضرور وڌندو، پر مون کي گهٽائڻ گهرجي.
31اهو جيڪو مٿي کان اچي ٿو سڀني کان مٿاهين آهي :جيڪو زمين مان آهي سو زميني آهي، ۽ زمين جي ڳالهائي ٿو، جيڪو آسمان مان
ٿو اچي سو سڀني کان مٿي آهي.
32۽ جيڪي ڪجھ هن ڏٺو ۽ ٻڌو آهي، سو شاهدي ڏئي ٿو .۽ ڪو به ماڻهو سندس شاهدي قبول نه ڪندو آهي.
33جنهن کي سندس شاهدي ملي آهي تنهن پنهنجي مُهر لڳائي ڇڏي آهي تہ خدا سچو آهي.
34ڇالاءِ   جو جنهن کي خدا موڪليو آهي سو خدا جون ڳالهيون ٻڌائي ٿو، ڇالاءِ   جو خدا کيس پاڪ روح نہ تو ڏئي.
35پيءُ پٽ سان پيار ڪري ٿو، ۽ سڀ شيون سندس هٿ ۾ ڏنيون آهن.
36اهو جيڪو فرزند تي ايمان آڻيندو آهي ان کي دائمي زندگي آهي، ۽ جيڪو فرزند تي ايمان نہ آڻيندو، اهو زندگي نہ ڏسندو .پر خدا جو
غضب مٿس قائم رهندو.

باب 4

1جڏهن خداوند کي خبر پئي تہ ڪيئن فريسين ٻڌو آهي تہ عيسيٰ يوحنا کان وڌيڪ شاگرد ٺاهيو ۽ بپتسما ڏني.
) 2جيتوڻيڪ عيسيٰ پاڻ بپتسما نہ ڏني پر سندس شاگردن(
3هو يهوديہ ڇڏي وري گليل ڏانهن هليو ويو.
4۽ کيس سامريہ مان گذرڻو پوندو.

5پوءِ هو سامريہ جي هڪڙي شهر ۾ آيو، جنهن کي سوخار سڏيو ويندو آهي، انهيءَ زمين جي پر ۾ آهي جيڪا يعقوب پنهنجي پٽ يوسف کي ڏني هئي.
6هاڻي اتي يعقوب جو کوه هو .تنهنڪري عيسيٰ پنهنجي سفر ۾ ٿڪجي پيو، اهڙيءَ طرح کوه تي ويٺو، اٽڪل ڇهون ڪلاڪ هو.
7سامريہ جي هڪڙي عورت پاڻي ڀرڻ آئي، عيسيٰ کيس چيو تہ "مون کي پيئڻ ڏي.
) 8چاڪاڻ ته سندس شاگرد ماني خريد ڪرڻ لاءِ شهر ڏانهن ويا هئا(.
9تنهن تي سامريہ جي عورت کيس چيو تہ "تون يهودي ٿي مون کان ڪيئن ٿو پيئڻ لاءِ گهرين، جيڪا سامريہ جي عورت آهيان؟ ڇالاءِ جو يهودين جو سامرين سان ڪوبہ واسطو ڪونهي.
10عيسيٰ وراڻيو تہ "جيڪڏهن تو کي خبر هجي ها تہ خدا جي بخشش ڪهڙي آهي ۽ اهو ڪير آهي جيڪو تو کي چوي تہ "مون کي پيئڻ ڏي .تون هن کان گهرين ها، ۽ هو توکي زنده پاڻي ڏئي ها.
11تنهن تي عورت وراڻيو تہ "سائين، تو وٽ ڪيڏڻ لاءِ ڪجهہ بہ ڪونهي ۽ کوه اونهو آهي، پوءِ تو وٽ اهو جيئرو پاڻي ڪٿان آيو؟
12ڇا تون اسان جي پيءُ يعقوب کان وڏو آهين، جنهن اسان کي کوهہ ڏنو ۽ ان مان پاڻ، پنهنجن ٻارن ۽ چوپاين کي پيتو؟
13عيسيٰ وراڻيو تہ "جيڪو بہ اهو پاڻي پيئندو، سو وري اڃ لڳندو.
14پر جيڪو اهو پاڻي پيئندو جيڪو آءٌ ڏيندس، تنهن کي ڪڏهن بہ اڃ نہ لڳندي .پر اهو پاڻي جيڪو آءٌ کيس ڏيندس اهو هن ۾ پاڻيءَ جو هڪڙو چشمو هوندو جيڪو هميشہ جي زندگيءَ ڏانهن اپرندو.
15انهيءَ عورت کيس چيو تہ "سائين، مون کي اهو پاڻي ڏيو، جو مون کي اڃ نہ لڳي ۽ نڪي هتي پاڻي ڀرڻ لاءِ اچان.
16عيسيٰ کيس چيو تہ "وڃ، پنهنجي مڙس کي سڏ ۽ هتي اچ.
17عورت وراڻيو تہ "منهنجو مڙس ڪونهي .عيسيٰ کيس چيو تہ "تون سچ چيو اٿئي، مون کي مڙس ڪونهي.
18ڇالاءِ جو توکي پنج مڙس هئا .۽ جيڪو توهان وٽ آهي اهو توهان جو مڙس نہ آهي :اهو توهان سچ چيو آهي.
19انهيءَ عورت کيس چيو تہ "سائين، مون کي خبر آهي تہ تون نبي آهين.
20اسان جا ابا ڏاڏا هن جبل ۾ پوڄا ڪندا هئا .۽ توهان چئو ٿا ته يروشلم ۾ اها جڳهه آهي جتي ماڻهن کي عبادت ڪرڻ گهرجي.
21عيسيٰ کيس چيو تہ "اي عورت، مون تي يقين ڪر، اهو وقت اچي رهيو آهي، جڏهن اوهين نہ هن جبل تي، نڪي يروشلم ۾، پيءُ جي عبادت ڪندا.
22اوهين پوڄيندا آهيو، نہ ڄاڻندا آهيو ڇا، اسين ڄاڻون ٿا جنهن جي پوڄا ڪريون ٿا، ڇالاءِ جو ڇوٽڪارو يهودين جي آهي.
23پر اهو وقت اچي رهيو آهي، ۽ هاڻي آهي، جڏهن سچا پوڄا ڪندڙ پيءُ جي عبادت روح ۽ سچائيءَ سان ڪندا، ڇالاءِ جو پيءُ اهڙا ئي ڳوليندا آهن جيڪي سندس عبادت ڪن.
24خدا هڪڙو روح آهي، ۽ جيڪي سندس عبادت ڪن ٿا، سي روح ۽ سچائيءَ سان سندس عبادت ڪن.
25انهيءَ عورت وراڻيو تہ "مون کي خبر آهي تہ مسيح ايندو، جنهن کي مسيح سڏيو ويندو آهي، جڏهن هو ايندو، تڏهن هو اسان کي سڀ ڳالهيون ٻڌائيندو.
26عيسيٰ وراڻيو تہ "جيڪو تو سان ڳالهائي رهيو آهيان اهو ئي آهيان.
27تنهن تي سندس شاگرد آيا ۽ عجب ۾ پئجي ويا تہ هو انهيءَ عورت سان ڳالهائي رهيو آهي، پر ڪنهن بہ نہ چيو تہ "تون ڇا ٿو ڳولين؟ يا، تون هن سان ڇو ڳالهائين ٿو؟
28پوءِ عورت پنهنجو ٿالهہ ڇڏي شهر ۾ گهڙي ويئي ۽ ماڻهن کي چيائين تہ
29اچو، هڪڙي ماڻهوءَ کي ڏسو، جنهن مون کي اهي سڀ ڳالهيون ٻڌايون آهن جيڪي مون ڪيو آهي، ڇا اهو مسيح نہ آهي؟
30پوءِ اهي شهر مان نڪري وٽس آيا.
31ايتري ۾ سندس شاگردن کيس عرض ڪيو تہ "اي استاد!
32پر هن انهن کي چيو تہ "مون وٽ کائڻ لاءِ اهو گوشت آهي جنهن جي اوهين نہ ڄاڻو.
33تنهنڪري شاگردن هڪٻئي کي چيو تہ "ڇا هن لاءِ ڪو ماڻهو کٽي آيو آهي جيڪو کائڻ لاءِ؟
34عيسيٰ انهن کي چيو تہ "منهنجو ماني اهو آهي تہ انهيءَ جي مرضي پوري ڪريان جنهن مون کي موڪليو آهي ۽ سندس ڪم پورو ڪريان.
35اوهين ائين نہ چئو تہ اڃا چار مهينا آهن، پوءِ فصل لهندو؟ ڏسو، آءٌ اوهان کي چوان ٿو، پنهنجون اکيون مٿي ڪريو ۽ ٻنيءَ ڏانهن نهارو .ڇاڪاڻ ته اهي اڳ ۾ ئي اڃا آهن.
36۽ جيڪو لڻي ٿو سو اجورو حاصل ڪري ٿو ۽ دائمي زندگيءَ لاءِ ميوو گڏ ڪري ٿو، ته جيئن پوکيندڙ ۽ لڻندڙ ٻئي گڏجي خوش ٿين.
37۽ هتي اهو چوڻ سچو آهي تہ هڪڙو پوکيو ۽ ٻيو لڻيو.
38مون توهان کي موڪليو آهي اهو لڻ لاءِ جنهن تي توهان محنت نہ ڪئي آهي :ٻيا ماڻهو محنت ڪن ٿا، ۽ توهان انهن جي محنت ۾ داخل ٿيا آهيو.
39انهيءَ شهر جي ڪيترن سامرين مٿس ايمان آندو، ڇاڪاڻ تہ انهيءَ عورت جي چوڻ تي، جنهن شاهدي ڏني هئي تہ "جيڪو ڪجهہ مون ڪيو آهي سو سڀ هن مون کي ٻڌايو.
40تنهنڪري جڏهن سامري وٽس آيا، تڏهن کيس منٿ ڪيائون تہ هو ساڻن ترس، پوءِ هو اتي ٻہ ڏينهن رهيو.
41۽ ٻين ڪيترن ئي ايمان آندو، ڇاڪاڻ تہ پنهنجي ڪلام جي ڪري.
42هن عورت کي چيو تہ "هاڻي اسان ايمان آندو آهي، تنهنجي چوڻ تي نہ، ڇالاءِ جو اسان پاڻ هن کي ٻڌو آهي ۽ ڄاڻون ٿا تہ اهو ئي مسيح آهي، جيڪو دنيا جو ڇوٽڪارو ڏيندڙ آهي.
43ٻن ڏينهن کان پوءِ هو اتان روانو ٿي گليل ڏانهن ويو.
44ڇالاءِ جو عيسيٰ پاڻ شاهدي ڏني هئي تہ نبيءَ جي پنهنجي ملڪ ۾ ڪا عزت نہ آهي.

45پوءِ جڏهن هو گليل ۾ پهتو، تڏهن گليلين سندس استقبال ڪيو، ڇالاءِ جو اهي سڀ شيون ڏٺائين جيڪي هن يروشلم ۾ عيد جي موقعي تي ڪيو هو، ڇالاءِ جو اهي بہ عيد تي ويا هئا.
46تنهنڪري عيسيٰ وري گليل جي شهر قانا ۾ آيو، جتي هن پاڻيءَ کي مئي بڻايو ۽ اتي هڪڙو امير هو، جنهن جو پٽ ڪفرناحوم ۾ بيمار هو.
47جڏهن هن ٻڌو تہ عيسيٰ يهوديہ مان نڪري گليل ۾ آيو آهي، تڏهن هن وٽ ويو ۽ منٿ ڪيائين تہ هيٺ لهي اچي پنهنجي پٽ کي شفا ڏي، ڇالاءِ جو هو موت جي ڪناري تي هو.
48تنهن تي عيسيٰ کيس چيو تہ ”جيستائين اوهين معجزا ۽ معجزا نہ ڏسندا، تيستائين ايمان نہ آڻيندا.
49رئيس کيس چيو تہ ”سائين، منهنجو ٻار مرڻ کان اڳ هيٺ لهي اچ.
50عيسيٰ کيس چيو تہ ”وڃ وڃ .تنهنجو پٽ جيئرو آهي .پوءِ انهيءَ ماڻهوءَ انهيءَ ڳالهہ تي ايمان آندو، جيڪو عيسيٰ کيس ٻڌايو هو ۽ هو هليو ويو.
51جڏهن هو هيٺ وڃي رهيو هو تہ سندس نوڪر ساڻس مليا ۽ چيائونس تہ ”تنهنجو پٽ جيئرو آهي.
52پوءِ هن انهن کان پڇا ڪئي تہ ڪهڙي وقت هن سڌارڻ شروع ڪيو .فَقَالَ لَهُ” :ڪالهہ ستين ڪلاڪ بخار هن کي ڇڏي ڏنو.
53تنهنڪري پيءُ ڄاتو تہ اهو اهو ئي وقت هو، جڏهن عيسيٰ کيس چيو تہ ”تنهنجو پٽ جيئرو آهي، ۽ پاڻ ۽ سندس سڄي گهر ايمان آندو.
54هو وري ٻيو معجزو آهي جيڪو عيسيٰ ڪيو، جڏهن هو يهوديہ مان نڪري گليل ۾ آيو.

باب 5

1هن کان پوءِ يهودين جي عيد هئي .۽ عيسيٰ يروشلم ڏانهن ويو.
2هاڻي يروشلم ۾ رڍن جي منڊي جي پرسان هڪڙو تلاءُ آهي، جنهن کي عبراني ٻوليءَ ۾ بيٿسدا سڏيندا آهن، جنهن کي پنج ڇنڊا آهن.
3انهن ۾ بيڪار ماڻهن جو هڪڙو وڏو ميڙ ٻيٺو هو، جيڪي انڌا، سُڪي، سڙيل، پاڻيءَ جي هلڻ جا منتظر هئا.
4ڇالاءِ جو هڪڙي ملائڪ هڪڙي خاص وقت تي تلاءَ ۾ هيٺ لهي ويو ۽ پاڻيءَ کي پريشان ڪيو، جيڪو پهريائين پاڻيءَ جي تڪليف کان پوءِ اندر گهڙيو، تنهن کي جيڪا بہ بيماري هئي سا پورو ٿي ويئي.
5اتي هڪڙو ماڻهو هو، جنهن کي اٺن سالن جي بيماري هئي.
6جڏهن عيسيٰ هن کي ڪوڙو ڏٺو ۽ ڄاتو تہ کيس انهيءَ حالت ۾ گهڻو عرصو گذري چڪو آهي، تڏهن کيس چيائين تہ ”ڇا تون چڱو ڀلو ٿيندين؟
7انهيءَ ڪمزور ماڻهوءَ وراڻيو تہ ”سائين، مون وٽ ڪوبہ ماڻهو ڪونهي، جڏهن پاڻيءَ جي تڪليف ٿئي تہ مون کي تلاءَ ۾ وجهي، پر جڏهن آءٌ اچي رهيو آهيان، تڏهن ڪو ٻيو ماڻهو مون کان اڳي هيٺ لهي ٿو.
8عيسيٰ هن کي چيو تہ ”اٿ، پنهنجو کٽولو کڻ ۽ گهم.
9پوءِ اهو ماڻهو هڪدم چڱو ڀلو ٿي ويو ۽ پنهنجو بسترو کڻي هلڻ لڳو ۽ انهيءَ ئي ڏينهن سبت جو ڏينهن هو.
10تنهنڪري يهودين انهيءَ کي چيو جيڪو چڱو ڀلو ٿيو هو، ”اڄ سبت جو ڏينهن آهي، تنهن لاءِ اهو جائز نہ آهي جو پنهنجو بسترو کڻان.
11هن انهن کي جواب ڏنو تہ ”جنهن مون کي چڱو ڀلو ڪيو، تنهن ئي مون کي چيو تہ ”پنهنجو بسترو کڻ ۽ گهمڻ ڦر.
12پوءِ انهن کانئس پڇيو تہ ”اهو ڪهڙو ماڻهو آهي جنهن تو کي چيو تہ ’پنهنجو بسترو کڻ ۽ گهمڻ ڦر؟
13جنهن کي شفا ملي هئي تنهن کي خبر نہ هئي تہ اهو ڪير آهي، ڇالاءِ جو عيسيٰ پاڻ کي هليو ويو هو، انهيءَ جاءِ تي هڪڙو ميڙ هو.
14تنهن کان پوءِ عيسيٰ هن کي هيڪل ۾ ڏٺائين ۽ چيائينس تہ ”ڏس، تون چڱو ڀلو ٿي ويو آهين، وڌيڪ گناهہ نہ ڪر، متان تو کان وڌيڪ خراب ڳالهہ اچي.
15اهو ماڻهو هليو ويو ۽ يهودين کي ٻڌايو تہ اهو عيسيٰ آهي، جنهن کيس چڱو ڀلو ڪيو آهي.
16تنهنڪري يهودين عيسيٰ کي ايذايو ۽ کيس مارڻ جي ڪوشش ڪئي، ڇالاءِ جو هن اهي ڪم سبت جي ڏينهن ڪيو هو.
17پر عيسيٰ انهن کي جواب ڏنو تہ ”منهنجو پيءُ هن وقت تائين ڪم ڪندو رهيو آهي ۽ آءٌ بہ ڪم ڪريان ٿو.
18تنهنڪري يهودين کيس مارڻ جي ڪوشش ڪئي، ڇالاءِ جو هن نہ رڳو سبت جي ڏينهن کي ٽوڙيو هو، پر اهو بہ چيو هو تہ خدا سندس پيءُ آهي ۽ پاڻ کي خدا جي برابر ڪري ٿو.
19تنهن تي عيسيٰ وراڻيو تہ ”آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان تہ پٽ پنهنجو ڪجهہ نہ ٿو ڪري سگهي، پر اهو ئي ڪري ٿو جيڪو پيءُ کي ڪندو ڏسي ٿو، ڇالاءِ جو جيڪي ڪجهہ هو ڪري ٿو سو ئي فرزند بہ ڪري ٿو.
20ڇالاءِ جو پيءُ پٽ سان پيار ڪري ٿو ۽ کيس اهي سڀ شيون ڏيکاري ٿو جيڪي پاڻ ڪري ٿو، ۽ هو کيس انهن کان بهتر ڪم ڏيکاريندو، تہ جيئن اوهين عجب ۾ پئجي وڃو.
21ڇالاءِ جو جيئن پيءُ مئلن کي جياري ٿو ۽ جيئرو ڪري ٿو .ائين ئي پٽ جنهن کي گهري جيئرو ڪري ٿو.
22ڇالاءِ جو پيءُ ڪنهن بہ ماڻهوءَ جو فيصلو نہ ٿو ڪري، پر اهو سمورو فيصلو پٽ جي حوالي ڪيو آهي.
23تہ جيئن سڀ ماڻهو پٽ جي عزت ڪن، جهڙيءَ طرح پيءُ جي عزت ڪن ٿا .جيڪو پٽ جي عزت نٿو ڪري، سو پيءُ جي عزت نٿو ڪري، جنهن کيس موڪليو آهي.
24آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان تہ جيڪو منهنجو ڪلام ٻڌي ٿو ۽ انهيءَ تي ايمان آڻي ٿو جنهن مون کي موڪليو آهي، تنهن وٽ هميشہ جي زندگي آهي ۽ اهو سزا ۾ نہ ايندو .پر موت کان زندگي ڏانهن منتقل ڪيو ويو آهي.

25آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان تہ اهو وقت اچي رهيو آهي ۽ هاڻي آهي، جڏهن مئل خدا جي فرزند جو آواز ٻڌندا، ۽ جيڪي ٻڌندا سي
جيئرا ٿيندا.
26چالاءِ جو جيئن پيءُ پاڻ ۾ زندگي رکي ٿو .تنهنڪري هن پٽ کي ڏنو آهي ته پاڻ ۾ زندگي.
27۽ کيس انصاف ڪرڻ جو اختيار پڻ ڏنو آهي، چالاءِ جو هو ابن آدم آهي.
28هن تي عجب نہ ڪر، چالاءِ جو اهو وقت اچي رهيو آهي، جنهن ۾ سڀيئي جيڪي قبرن ۾ آهن سي سندس آواز ٻڌندا.
29نڪرندو .جن چڱا ڪم ڪيا آهن، زندگيءَ جي قيامت تائين؛ ۽ جن بڇڙا ڪم ڪيا آهن تن کي عذاب جي قيامت تائين.
30مان پنهنجي طرفان ڪجھ بہ نہ ٿو ڪري سگهان، جيئن مون ٻڌو آهي، مان فيصلو ڪريان ٿو، ۽ منهنجو فيصلو انصاف آهي .
چالاءِ جو آءٌ پنهنجي مرضي نہ، پر انهيءَ پيءُ جي مرضي ٿو گهران جنهن مون کي موڪليو آهي.
31جيڪڏهن آءٌ پنهنجي شاهدي ڏيان تہ منهنجي شاهدي سچي نہ آهي.
32هڪڙو ٻيو آهي جيڪو منهنجي شاهدي ڏئي ٿو .۽ مان ڄاڻان ٿو ته جيڪو شاهد هو مون بابت شاهدي ڏئي ٿو سو سچو آهي.
33اوهان يحيٰ ڏانهن موڪليو ۽ هو سچ جي شاهدي ڏني.
34پر مون کي ماڻهوءَ کان شاهدي نہ ملي، پر اهي ڳالهيون آءٌ انهيءَ لاءِ چوان ٿو تہ اوهين بچي وڃو.
35اهو هڪڙو ٻرندڙ ۽ چمڪندڙ روشني هو، ۽ توهان هن جي روشني ۾ خوش ٿيڻ لاء هڪڙي وقت لاء تيار هئا.
36پر مون وٽ يوحنا کان وڌيڪ شاهدي آهي، چالاءِ جو جيڪي ڪم پيءُ مون کي پوري ڪرڻ لاءِ ڏنا آهن، اهي ئي ڪم جيڪي آءٌ
ڪريان ٿو، سي ئي منهنجي شاهدي ڏين تہ پيءُ مون کي موڪليو آهي.
37۽ پيءُ پاڻ، جنهن مون کي موڪليو آهي، مون بابت شاهدي ڏني آهي .توهان ڪڏهن بہ هن جو آواز نہ ٻڌو آهي، نہ هن جي شڪل ڏٺو
آهي.
38وَلاَ تَقُولُوا لِمَنْ يَقُولُ لِمَنْ يَقُولُونَ لَهُ أَنْ يُؤْمِنُونَ.
39صحيفن جي ڳولا ڪريو؛ چالاءِ جو توهان سمجهو ٿا تہ انهن ۾ توهان کي دائمي زندگي ملي آهي، ۽ اهي اهي آهن جيڪي منهنجي
شاهدي ڏين ٿا.
40۽ اوهين مون وٽ نہ ايندا، انهيءَ لاءِ تہ اوهان کي زندگي ملي.
41مون کي ماڻهن کان عزت ڪونهي.
42پر آءٌ اوهان کي ڄاڻان ٿو تہ اوهان ۾ خدا جو پيار نہ آهي.
43آءٌ پنهنجي پيءُ جي نالي تي آيو آهيان، ۽ اوهين مون کي قبول نہ ٿا ڪريو، جيڪڏهن ڪو ٻيو پنهنجي نالي تي ايندو، تہ اوهين کيس
قبول ڪندا.
44اوهين ڪيئن ايمان آڻيندا، جيڪي هڪٻئي جي عزت ڪن ٿا ۽ انهيءَ عزت جي طلب نہ ٿا ڪن، جيڪا رڳو خدا وٽان ملي ٿي؟
45اهو نہ سمجهو تہ آءٌ اوهان کي پيءُ تي الزام ڏيندس، هڪڙو ئي آهي جيڪو اوهان تي الزام ٿو لڳائي، يعني موسيٰ، جنهن تي اوهان
کي پروسو آهي.
46چالاءِ جو جيڪڏهن اوهين موسيٰ تي ايمان آڻين ها تہ اوهين مون تي ايمان آڻي ها، چالاءِ جو هن مون بابت لکيو آهي.
47پر جيڪڏهن اوهين هن جي لکڻين کي نہ ٿا مڃيو، تہ پوءِ منهنجي لفظن تي ڪيئن ايمان آڻيندؤ؟

باب 6

1انهن ڳالهين کان پوءِ عيسيٰ گليل ڍنڍ جي هُن پر هليو ويو، جيڪا تبرياس جهڙي آهي.
2هڪڙو وڏو ميڙ هن جي پٺيان هليو، چالاءِ جو انهن سندس معجزا ڏٺا هئا، جيڪي هن بيمارن تي ڪيا هئا.
3عيسيٰ هڪڙي جبل تي چڙهي ويو ۽ اتي پنهنجن شاگردن سان گڏ ويهي رهيو.
4فصح جي عيد، يهودين جي عيد، ويجهي هئي.
5جڏهن عيسيٰ پنهنجون اکيون مٿي کنيون تہ هڪڙي وڏي ميڙ کي پاڻ وٽ ايندي ڏٺائين، تڏهن فلپس کي چيائين تہ "اسين ماني ڪٿان
آڻيون، تہ اهي کائين؟
6۽ اهو هن کي ثابت ڪرڻ لاء چيو آهي، چالاء جو هو پاڻ کي خبر هو ته هو ڇا ڪرڻ وارو.
7فلپس کيس جواب ڏنو تہ "اهن لاءِ بہ سؤ سؤ سڪا مليا، جو انهن مان هر ڪو ٿورڙو وٺي.
8هن جي شاگردن مان هڪڙي، شمعون پطرس جي ڀاءُ اندرياس، هن کي چيو تہ
9هتي هڪڙو ڇوڪرو آهي، جنهن وٽ جَوَن جون پنج مانيون ۽ ٻہ ننڍيون مڇيون آهن، پر انهن مان گهڻا آهن ڇا؟
10عيسيٰ چيو تہ "ماڻهن کي ويهاريو .هاڻي ان جاءِ تي تمام گهڻو گاهه هو .تنهنڪري ماڻهو ويهي رهيا، جن جو تعداد اٽڪل پنج هزار
هو.
11عيسيٰ مانيون کنيون .۽ جڏهن شڪر ادا ڪيائين، تڏهن شاگردن ۾ ورهايائين، ۽ شاگرد انهن ۾ جيڪي مقرر ٿيل هئا .۽ ساڳيءَ طرح
مڇين جو بہ جيترو هوندو.
12جڏهن اهي پرجي ويا، تڏهن هن پنهنجن شاگردن کي چيو تہ "جيڪي بچيل ٽڪرا گڏ ڪريو تہ جيئن ڪجھ بہ نہ وڃائجي.
13تنهنڪري انهن انهن کي گڏ ڪيو ۽ ٻارهن ٽوڪريون ڀريون پيون جَوَن جي پنجن مانين جي ٽڪرن سان، جيڪي کائيندڙن لاءِ مٿي ۽
مٿي رهجي ويون.
14پوءِ انهن ماڻهن جڏهن اهو معجزو ڏٺو، جيڪو عيسيٰ ڪيو هو، تڏهن چيائون تہ "هي سچو نبي آهي جيڪو دنيا ۾ اچڻو آهي.
15جڏهن عيسيٰ سمجهيو تہ اُهي اچي کيس زوريءَ وٺي اچي کيس بادشاهہ بڻائيندا، تڏهن هو اڪيلائي ۾ وري جبل ڏانهن روانو ٿيو.
16جڏهن شام ٿي تہ سندس شاگرد سمنڊ ڏانهن ويا.
17پوءِ ٻيڙيءَ ۾ چڙهي سمنڊ پار ڪفرناحوم ڏانهن هليو ويو .۽ هاڻي اونده ٿي چڪي هئي، ۽ عيسيٰ انهن وٽ نہ آيو هو.

18۽ هڪڙي وڏي واءَ جي ڪري سمنڊ اٿيو.
19پوءِ جڏهن اهي پنجويهه يا ٽيهه فرلانگ لنگهيا ته عيسيٰ کي سمنڊ تي هلندي ۽ ٻيڙيءَ جي ويجهو ايندي ڏٺائون، سو ڊڄي ويا.
20پر هن انهن کي چيو ته ”اهو آءٌ آهيان .ڊڄو نه.
21پوءِ هنن خوشيءَ سان کيس ٻيڙيءَ ۾ چاڙهيو ۽ جهاز انهيءَ ملڪ تي پهتو جتي هو ويا هئا.
22ٻئي ڏينهن تي جڏهن ماڻهو سمنڊ جي ٻيءَ پر بيٺا هئا، تڏهن ڏٺو ته اُتي ٻي ڪا ٻي ٻيڙي ڪونهي، رڳو انهيءَ ٻيڙيءَ ۾ جنهن ۾ سندس شاگرد چڙهي ويا هئا ۽ عيسيٰ پنهنجن شاگردن سان گڏ ٻيڙيءَ ۾ نه ويو، پر انهيءَ ٻيڙيءَ ۾ چڙهي ويو .شاگرد اڪيلو هليا ويا.
) 23جيتوڻيڪ ٻيون ٻيڙيون تبرياس کان انهيءَ جاءِ جي ويجهو آيون، جتي انهن ماني کائي، ان کان پوءِ خداوند جو شڪرگذار ٿيو(.
24جڏهن ماڻهن ڏٺو ته اتي نه عيسيٰ آهي ۽ نڪي سندس شاگرد، تڏهن اهي ٻه جهاز ڪٽي ڪفرناحوم ڏانهن آيا ۽ عيسيٰ کي ڳوليندا رهيا.
25جڏهن هنن کيس سمنڊ جي ٻيءَ ڪناري تي لڌو، تڏهن چيائون ته ”ربي، تون هتي ڪڏهن آيو آهين؟
26عيسيٰ انهن کي جواب ڏنو ته ”آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته اوهين مون کي انهيءَ لاءِ نه ٿا ڳوليو جو اوهان معجزا ڏٺا، پر انهيءَ ڪري ٿا چاهيو جو اوهان مانيون کائي ڍاپجيون ٿيون.
27انهيءَ گوشت لاءِ محنت نه ڪريو جيڪو ناس ٿئي، پر انهيءَ گوشت لاءِ جيڪو هميشه جي زندگيءَ تائين قائم رهي، جيڪو ابن آدم اوهان کي ڏيندو، انهيءَ لاءِ خدا پيءُ مُهر رکي آهي.
28پوءِ انهن کيس چيو ته ”چا ڪريون ته خدا جا ڪم ڪريون؟
29عيسيٰ انهن کي جواب ڏنو ته ”هي خدا جو ڪم آهي ته اوهين انهيءَ تي ايمان آڻيو، جنهن کي هن موڪليو آهي.
30تنهنڪري انهن کيس چيو ته ”پوءِ تون ڪهڙي نشاني ڏيکارين ٿو، جو اسين ڏسي سگهون ۽ توتي ايمان آڻيون؟ تون ڇا ڪم ڪندين؟
31اسان جا ابا ڏاڏا ٿر ۾ مَن کائيندا هئا .جيئن لکيل آهي ته ”هن کين کائڻ لاءِ آسمان مان ماني ڏني.
32تڏهن عيسيٰ انهن کي چيو ته ”آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته اها ماني موسيٰ آسمان مان نه ڏني هئي .پر منهنجو پيءُ اوهان کي سچي ماني آسمان مان ڏئي ٿو.
33ڇالاءِ جو خدا جي ماني اها آهي جيڪا آسمان مان هيٺ لهي ٿي ۽ دنيا کي زندگي ڏئي ٿي.
34پوءِ انهن کيس چيو ته ”اي خداوند، هيءَ ماني هميشه اسان کي ڏي.
35عيسيٰ انهن کي چيو ته ”آءٌ زندگيءَ جي ماني آهيان، جيڪو مون وٽ ايندو اهو ڪڏهن بهِ بک نه لڳندو .۽ جيڪو مون تي ايمان آڻيندو، سو ڪڏهن به اڃ نه لڳندو.
36پر مون توهان کي چيو ته ”اوهان مون کي ڏٺو آهي، پر ايمان نه آڻيو.
37جيڪي پيءُ مون کي ڏيندو، سي سڀ مون وٽ ايندا .۽ جيڪو مون وٽ ايندو ان کي مان ڪنهن به صورت ۾ ٻاهر نه ڪيندس.
38ڇالاءِ جو آءٌ آسمان مان هيٺ لهي آيو آهيان، انهيءَ لاءِ ته پنهنجي مرضيءَ موجب نه، پر انهيءَ جي مرضيءَ موجب، جنهن مون کي موڪليو آهي.
39۽ هيءَ پيءُ جي مرضي آهي جنهن مون کي موڪليو آهي، انهيءَ لاءِ ته جيڪي ڪجھ هن مون کي ڏنو آهي، تنهن مان مون کي ڪجھ نه وڃائڻ گهرجي، پر ان کي آخري ڏينهن تي وري جيئرو ڪرڻ گهرجي.
40۽ اهو انهيءَ جي مرضي آهي جنهن مون کي موڪليو آهي، انهيءَ لاءِ ته جيڪو به فرزند کي ڏسي ۽ مٿس ايمان آڻي، تنهن کي دائمي زندگي ملي، ۽ آءٌ کيس آخري ڏينهن تي جيئرو ڪري اٿاريندس.
41تڏهن يهودي مٿس ڪاوڙڻ لڳا، ڇالاءِ جو هن چيو ته ”آءٌ اها ماني آهيان، جيڪا آسمان مان نازل ٿي آهي.
42انهن چيو ته ”ڇا هي نه آهي عيسيٰ جو پٽ يوسف جو، جنهن جي ماءُ پيءُ کي اسين ڄاڻون ٿا؟ پوءِ اهو ڪيئن ٿو چوي ته ”آءٌ آسمان مان هيٺ لهي آيو آهيان؟
43تنهنڪري عيسيٰ انهن کي جواب ڏنو ته ”اوهين پاڻ ۾ ڪُر نه ڪريو.
44ڪوبه ماڻهو مون وٽ اچي نه سگهندو، سواءِ پيءُ جي جنهن مون کي موڪليو آهي، سو کيس ڇڪيندو، ۽ مان کيس آخري ڏينهن تي جيئرو ڪري اٿاريندس.
45اهو نبين ۾ لکيل آهي، ۽ اهي سڀيئي خدا کان سيکاريا ويندا .تنهنڪري هر ماڻهوءَ جنهن ٻڌو آهي ۽ پيءُ کان سکيو آهي، سو مون وٽ اچي ٿو.
46ائين نه آهي ته ڪنهن ماڻهوءَ پيءُ کي ڏٺو آهي، سواءِ انهيءَ جي جيڪو خدا جو آهي، تنهن پيءُ کي ڏٺو آهي.
47آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته جيڪو مون تي ايمان آڻي ٿو تنهن وٽ دائمي زندگي آهي.
48مان زندگيءَ جي ماني آهيان.
49اوهان جا ابا ڏاڏا رڻ پٽ ۾ مَن کائيندا هئا ۽ مري ويا آهن.
50هيءَ اها ماني آهي جيڪا آسمان مان هيٺ لهي ٿي، انهيءَ لاءِ ته ماڻهو ان مان کائي ۽ مري نه.
51مان جيئري ماني آهيان، جيڪا آسمان مان نازل ٿي آهي، جيڪڏهن ڪو ماڻهو انهيءَ مانيءَ مان کائيندو ته هو هميشه جيئرو رهندو، ۽ جيڪا ماني آءٌ ڏيندس سو منهنجو گوشت آهي، جيڪا آءٌ دنيا جي حياتيءَ لاءِ ڏيندس.
52تنهنڪري يهودي پاڻ ۾ هلڻ لڳا ته ”هي ماڻهو پنهنجو گوشت اسان کي ڪيئن ٿو کائي؟
53تنهن تي عيسيٰ انهن کي چيو ته ”آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته جيستائين اوهين ابن آدم جو گوشت نه کائو ۽ سندس رت نه پيئندا، تيستائين اوهان ۾ ڪابه زندگي نه آهي.
54جيڪو منهنجو گوشت کائي ٿو ۽ منهنجو رت پيئي ٿو، ان کي دائمي زندگي آهي .۽ مان کيس آخري ڏينهن تي جيئرو ڪندس.
55ڇالاءِ جو منهنجو گوشت سچ پچ گوشت آهي ۽ منهنجو رت سچ پچ پيئڻ آهي.
56جيڪو منهنجو گوشت کائي ٿو ۽ منهنجو رت پيئي ٿو، سو مون ۾ رهي ٿو ۽ آءٌ انهيءَ ۾.
57جيئن جيئرو پيءُ مون کي موڪليو آهي ۽ آءٌ پيءُ جي ڪري جيئرو آهيان، تيئن جيڪو مون کي کائي سو مون سان جيئرو رهندو.

58هيءَ اها ماني آهي جيڪا آسمان مان لهي آئي آهي، جهڙيءَ طرح اوهان جا ابا ڏاڏا مَن کائيندا هئا، پر مري ويا آهن، پر جيڪو هن ماني کائيندو سو هميشه جيئرو رهندو.
59اهي ڳالهيون هن يهودي عبادت خاني ۾ ورتا، جڏهن هو ڪفرناحوم ۾ تعليم ڏيئي رهيو هو.
60تنهنڪري سندس شاگردن مان گهڻن اهو ٻڌي چيو ته ”هي ڳالهه ڏاڍي ڏکي آهي .ڪير اهو ٻڌي سگهي ٿو؟
61جڏهن عيسيٰ کي پاڻ ۾ خبر پئي ته سندس شاگرد انهيءَ تي ڪُرندا آهن، تڏهن انهن کي چيائين ته ”چا اهو اوهان کي ناراض ٿو ڪري؟
62چا ۽ جيڪڏهن اوهين ابن آدم کي مٿي چڙهندي ڏسندا جتي هو اڳي هو؟
63اهو روح آهي جيڪو جلدي ڪري ٿو .گوشت ڪجهه به فائدو نه ڏيندو آهي :اهي لفظ جيڪي مان توهان کي ٻڌايان ٿو، اهي روح آهن، ۽ اهي زندگي آهن.
64پر اوهان مان ڪي اهڙا آهن جيڪي ايمان نٿا آڻين .چالاءِ جو عيسيٰ کي شروعات کان ئي خبر هئي ته اهي ڪير آهن جن ايمان نه آندو ۽ ڪير کيس دغا ڏيڻ گهرجي.
65فَقَالَ :فَأَنْتُمُ الْمُؤْمِنُونَ، إِنَّ الَّذِي لَا يَعْلَمُونَ إِلَّا الَّذِينَ يَعْلَمُ مَنْ أَبِي.
66انهيءَ وقت کان وٺي سندس ڪيترائي شاگرد موٽي ويا ۽ ساڻس گڏ هلڻ به نه ويا.
67تڏهن عيسيٰ ٻارهن شاگردن کي چيو ته ”اوهين به هليا ويندا چا؟
68تڏهن شمعون پطرس وراڻيو ته ”اي خداوند، اسين ڪنهن ڏانهن وڃون؟ توهان وٽ دائمي زندگي جا لفظ آهن.
69۽ اسان کي يقين آهي ۽ يقين رکون ٿا ته تون اهو مسيح آهين، جيئري خدا جو فرزند.
70عيسيٰ وراڻيو ته ”چا مون اوهان ٻارهن کي نه چونڊيو آهي ۽ اوهان مان هڪڙو شيطان آهي؟
71هن شمعون جي پٽ يهوداه اسڪريوتي بابت چيو، چالاءِ جو اهو ئي هو جنهن کيس پڪڙائڻو هو، ٻارهن مان هڪڙو هو.

باب 7

1انهن ڳالهين کان پوءِ عيسيٰ گليل ۾ گهمندو رهيو، چالاءِ جو هو يهودين ۾ گهمڻ نه چاهيو، چالاءِ جو يهودي کيس مارڻ جي ڪوشش ڪري رهيا هئا.
2هاڻي يهودين جي عيد خيمي جي ويجهي هئي.
3تنهنڪري هن جي ڀائرن کيس چيو ته ”هتان هليو وڃ ۽ يهوديه ڏانهن هليو وڃ، ته جيئن تنهنجا شاگرد به ڏسن جيڪي تون ڪرين ٿو.
4چالاءِ جو ڪوبه ماڻهو ڪونهي، جيڪو ڳجهيءَ طرح ڪجهه ڪم ڪري، ۽ هو پاڻ کي ظاهر ڪرڻ گهري ٿو .جيڪڏهن تون اهي ڪم ڪندين، پاڻ کي دنيا ڏانهن ڏيکاري.
5چالاءِ جو نڪي سندس ڀائرن مٿس ايمان آندو.
6تڏهن عيسيٰ انهن کي چيو ته ”منهنجو وقت اڃا ڪونه آيو آهي، پر اوهان جو وقت هميشه تيار آهي.
7دنيا توسان نفرت نٿي ڪري سگهي .پر اهو مون کان نفرت ڪري ٿو، چالاءِ جو آءٌ ان جي شاهدي ٿو ڏيان ته هن جا ڪم بڇڙا آهن.
8اوهين هن عيد ڏانهن وڃو :مان اڃا هن عيد ڏانهن نه ويو آهيان .چاڪاڻ ته منهنجو وقت اڃا پورو نه ٿيو آهي.
9جڏهن هن انهن کي اهي ڳالهيون چيو، تڏهن هو اڃا گليل ۾ رهيو.
10پر جڏهن هن جا ڀائر ويا، تڏهن هو به انهيءَ عيد ڏانهن ويو، جيئن ظاهر نه، پر ڳجهيءَ طرح هو.
11تڏهن يهودين کيس عيد جي موقعي تي ڳولهيو ۽ چيائون ته ”هو ڪٿي آهي؟
12ماڻهن ۾ هن جي باري ۾ تمام گهڻو گوڙ مچي ويو، چاڪاڻ ته ڪن چيو ته ”هي چڱو ماڻهو آهي، ٻين چيو ته ”نه .پر هو ماڻهن کي ٺڳي ٿو.
13پر يهودين جي ڊپ سبب ڪنهن به ماڻهوءَ هن جي باري ۾ پڌرائي نه ڪئي.
14عيد جي وچ ڌاري عيسيٰ هيڪل ۾ ويو ۽ تعليم ڏيڻ لڳو.
15تنهن تي يهودي عجب ۾ پئجي ويا ۽ چيائون ته ”هن ماڻهوءَ کي ڪهڙيءَ طرح خبر پوي ٿي، جو اِهو خط ڪڏهن به نه سکيو آهي؟
16عيسيٰ انهن کي جواب ڏنو ته ”منهنجو عقيدو منهنجو نه، پر انهيءَ جو آهي جنهن مون کي موڪليو آهي.
17جيڪڏهن ڪو ماڻهو پنهنجي مرضيءَ تي پورو لهندو، ته کيس انهيءَ تعليم جي خبر پئجي ويندي، چالاءِ جو اهو خدا جي آهي يا آءٌ پنهنجي طرفان ڳالهايان ٿو.
18جيڪو پنهنجي باري ۾ ڳالهائي ٿو سو پنهنجي شان جي ڳولا ۾ آهي، پر جيڪو انهيءَ جلال جي ڳولا ۾ آهي جنهن کيس موڪليو آهي، سو ئي سچو آهي ۽ انهيءَ ۾ ڪابه بڇڙائي نه آهي.
19چا موسيٰ اوهان کي شريعت نه ڏني آهي، پر پوءِ به اوهان مان ڪو به شريعت تي عمل نه ٿو ڪري؟ مون کي مارڻ لاءِ چو پيا وڃو؟
20تنهن تي ماڻهن وراڻيو ته ”توکي ڪو شيطان آهي، ڪير آهي جو توکي مارڻ لاءِ؟
21عيسيٰ انهن کي جواب ڏنو ته ”مون هڪڙو ڪم ڪيو آهي ۽ اوهين سڀ عجب ۾ پئجي ويا آهيو.
22تنهنڪري موسيٰ اوهان کي طهر ڏنو) .ان لاءِ نه ته اهو موسيٰ جو آهي، پر ابن ڏاڏن جو؛ (۽ توهان سبت جي ڏينهن هڪ مرد جو طهر ڪريو ٿا.
23جيڪڏهن ڪو ماڻهو سبت جي ڏينهن طهر ڪرائيندو ته موسيٰ جي شريعت جي ڀڃڪڙي نه ڪئي وڃي .چا تون مون تي ڪاوڙيل آهين، چالاءِ جو مون هڪڙي ماڻهوءَ کي سبت جي ڏينهن تي پورو پورو ڪيو آهي؟
24ظاهر جي حساب سان فيصلو نه ڪريو، پر صحيح فيصلو ڪريو.
25پوءِ انهن مان ڪن يروشلم مان چيو ته ”چا هي اهو نه آهي، جنهن کي مارڻ چاهيو ٿا؟
26پر اُهي بيحد دليريءَ سان ڳالهائي رهيا آهن ۽ اهي کيس ڪجهه به نه ٿا چون .چا حڪمرانن کي خبر آهي ته اهو ئي مسيح آهي؟

27جيتوڻيڪ اسين ڄاڻون ٿا تہ هي ماڻهو ڪٿان جو آهي، پر جڏهن مسيح ايندو، تڏهن ڪنهن کي بہ خبر نہ پوندي تہ هو ڪٿان جو آهي.
28پوءِ عيسيٰ هيڪل ۾ تعليم ڏيندي رڙ ڪري چيو تہ ”اوهين ڀلي مون کي سڃاڻو ٿا ۽ اوهين ڄاڻو ٿا تہ آءٌ ڪٿان آيو آهيان، ۽ آءٌ پنهنجي طرفان نہ آيو آهيان، پر جنهن مون کي موڪليو آهي سو سچو آهي، جنهن کي اوهين نہ ٿا ڄاڻو.
29پر آءٌ کيس سڃاڻان ٿو، ڇالاءِ جو آءٌ انهيءَ مان آهيان ۽ هن مون کي موڪليو آهي.
30پوءِ انهن کيس پڪڙڻ جي ڪوشش ڪئي، پر ڪنهن بہ مٿس هٿ نہ کنيو، ڇالاءِ جو هن جو وقت اڃا ڪونہ آيو هو.
31گهڻن ماڻهن مٿس ايمان آندو ۽ چوڻ لڳا تہ ”جڏهن مسيح ايندو، تڏهن هو انهن کان وڌيڪ معجزا ڪندو، جيڪي هن ماڻهوءَ ڪيو آهي؟
32فريسين ٻڌو تہ ماڻهو هن بابت اهڙيون ڳالهيون ڪن پيا .فريسين ۽ سردار ڪاهنن کيس پڪڙڻ لاءِ آفيسر موڪليا.
33تنهن تي عيسيٰ انهن کي چيو تہ ”اڃا ٿوريءَ دير لاءِ آءٌ اوهان سان گڏ آهيان ۽ پوءِ انهيءَ ڏانهن وڃان ٿو جنهن مون کي موڪليو آهي.
34اوهين مون کي ڳوليندا، پر لهي نہ سگهندا، ۽ جتي آءٌ آهيان، اتي اوهين اچي نہ سگهندا.
35پوءِ يهودي پاڻ ۾ چوڻ لڳا تہ ”هو ڪيڏانهن ويندو جو اسين کيس لهنداسين؟ ڇا هو غير قومن ۾ منتشر ٿيل ماڻهن وٽ ويندو ۽ غير قومن کي سيکاريندو؟
36اهو ڪهڙو چوڻ آهي جو هن چيو تہ ”اوهين مون کي ڳوليندا پر لهي نہ سگهندا، ۽ جتي آءٌ آهيان اتي اوهين اچي نہ سگهندا؟
37انهيءَ عيد جي آخري ڏينهن تي، عيسيٰ بيٺو ۽ رڙ ڪري چيائين تہ ”جيڪڏهن ڪو اڃايل آهي، سو مون وٽ اچي پيئي.
38جيڪو مون تي ايمان آڻيندو، جيئن لکيل آهي تہ، سندس پيٽ مان زنده پاڻيءَ جا نديون وهنديون.
)39پر اهو هن پاڪ روح جي باري ۾ چيو، جيڪو مٿس ايمان آڻيندڙن کي ملڻ گهرجي، ڇالاءِ جو اڃا پاڪ روح نہ ڏنو ويو هو، ڇالاءِ جو اڃا عيسيٰ جو جلوو نہ مليو هو(.
40تنهنڪري ماڻهن مان ڪيترن ئي اهو ٻڌو ۽ چيائون تہ ”حقيقت ۾ هي نبي آهي.
41ٻين چيو تہ ”هي مسيح آهي .پر ڪن چيو تہ ”ڇا مسيح گليل مان نڪرندو؟
42ڇا اهو لکيل نہ آهي تہ ”مسيح دائود جي نسل مان ايندو ۽ بيت لحم جي شهر مان، جتي دائود هو؟
43تنهنڪري هن جي ڪري ماڻهن ۾ ڦاٽل پئجي ويو.
44۽ انهن مان ڪي کيس وٺي ها .پر ڪنهن به مٿس هٿ نه کنيو.
45پوءِ آفيسر سردار ڪاهنن ۽ فريسين وٽ آيا .۽ چيائون تہ ”اوهين هن کي ڇو نہ وٺي آيا آهيو؟
46آفيسرن وراڻيو تہ ”هن ماڻهوءَ وانگر ڪڏهن بہ نہ ڳالهايو.
47تنهن تي فريسين وراڻيو تہ ”اوهين بہ ٺڳيو آهيو ڇا؟
48ڇا ڪنهن حاڪمن يا فريسين مان ڪنهن مٿس ايمان آندو آهي؟
49پر هي ماڻهو جيڪي شريعت کي نہ ٿا ڄاڻن، سي لعنتي آهن.
50نيڪديمس انهن کي چيو تہ ”جيڪو رات جو عيسيٰ وٽ آيو، سو انهن مان هڪڙو هو.
51ڇا اسان جي شريعت ڪنهن ماڻهوءَ جو انصاف ڪري ٿي، انهيءَ کان اڳ جو اهو ٻڌي ۽ سمجهي تہ اهو ڇا ٿو ڪري؟
52تنهن تي انهن وراڻيو تہ ”ڇا تون بہ گليل جو آهين؟ ڳولهيو ۽ ڏسو :ڇالاءِ جو گليل مان ڪوبہ نبي پيدا نہ ٿيو آهي.
53۽ هر هڪ ماڻهو پنهنجي گهر ڏانهن ويو.

باب 8

1عيسيٰ زيتون جي ٽڪر ڏانهن ويو.
2صبح جو هو وري هيڪل ۾ آيو ۽ سڀيئي ماڻهو وٽس آيا .۽ هو ويهي رهيو، ۽ انهن کي سيکاريو.
3شريعت جا عالم ۽ فريسي وٽس هڪڙي عورت ڪٺي آيا، جنهن کي زنا ۾ گرفتار ڪيو ويو هو .۽ جڏهن انهن کيس وچ ۾ مقرر ڪيو،
4انهن کيس چيو تہ ”اي استاد، هيءَ عورت زنا جي حالت ۾ پڪڙي ويئي هئي.
5هاڻي موسيٰ شريعت ۾ اسان کي حڪم ڏنو آهي تہ اهڙن کي سنگسار ڪيو وڃي، پر تون ڇا ٿو چوين؟
6اهو انهن کيس آزمائيندي چيو تہ جيئن مٿس الزام هڻي .پر عيسيٰ هيٺ لهي ويو ۽ پنهنجي آڱر سان زمين تي ائين لکيائين ڄڻ هن انهن کي ٻڌو ئي نه هو.
7پوءِ جڏهن اهي کانئس پڇندا رهيا، تڏهن هن پاڻ کي مٿي کنيو ۽ کين چيائين تہ ”جيڪو اوهان مان بي گناهہ آهي، سو پهريائين هن تي پٿر هڻي.
8هو وري هيٺ لهي ويو ۽ زمين تي لکڻ لڳو.
9جن اهو ٻڌو، سي پنهنجن ضمير جي سزا تي هڪ هڪ ٿي ٻاهر نڪتا، وڏي کان وٺي آخر تائين، عيسيٰ اڪيلو رهجي ويو ۽ اها عورت وچ ۾ بيٺي.
10جڏهن عيسيٰ پاڻ کي مٿي کنيو، تڏهن انهيءَ عورت کان سواءِ ڪنهن کي بہ نہ ڏٺائين، تڏهن کيس چيائين تہ ”اي عورت، تنهنجا الزام هڻڻ وارا ڪٿي آهن؟ ڇا ڪنهن ماڻهوءَ توهان جي مذمت نه ڪئي آهي؟
11هن چيو تہ ”نہ ماڻهو، اي خداوند .۽ يسوع هن کي چيو، "نه ئي مان توهان کي سزا ڏيان ٿو :وڃ، ۽ وڌيڪ گناهه نه ڪر.
12پوءِ عيسيٰ انهن سان وري ڳالهايو تہ ”آءٌ دنيا جي روشني آهيان، جيڪو منهنجي پٺيان هلندو سو اونده ۾ نہ هلندو، پر انهيءَ کي زندگيءَ جي روشني ملندي.
13تنهنڪري فريسين کيس چيو تہ ”تون پنهنجو پاڻ کي ظاهر ٿو ڪرين .تنهنجو رڪارڊ سچو ناهي.

14تنهن تي عيسيٰ وراڻيو تہ ”جيتوڻيڪ آءٌ پنهنجو پاڻ ڪي لڪان ٿو، تڏهن بہ منهنجو رڪارڊ سچو آهي، ڇالاءِ جو مون کي خبر آهي تہ ڪٿان آيو آهيان ۽ ڪيڏانهن وڃان ٿو .پر توهان نٿا ڀڏائي سگهو ته مان ڪٿان آيو آهيان ۽ ڪيڏانهن وڃان ٿو.

15اوهين جسم جي مطابق فيصلو ڪريو .مان ڪنهن به ماڻهو جو فيصلو نه ڪندس.

16پر جيڪڏهن آءٌ فيصلو ڪريان تہ منهنجو فيصلو سچو آهي، ڇالاءِ جو آءٌ اڪيلو نہ آهيان، پر آءٌ ۽ پيءُ آهيان جنهن مون کي موڪليو آهي.

17تنهنجي شريعت ۾ بہ لکيل آهي تہ ٻن ماڻهن جي شاهدي سچي آهي.

18آءٌ اهو آهيان جيڪو پنهنجي شاهدي ڏيان ٿو ۽ پيءُ جنهن مون کي موڪليو آهي سو منهنجي شاهدي ٿو ڏئي.

19پوءِ انهن کيس چيو تہ ”تنهنجو پيءُ ڪٿي آهي؟ عيسيٰ وراڻيو تہ ”اوهين نہ مون کي سڃاڻو ٿا، نڪي منهنجي پيءُ کي، جيڪڏهن اوهين مون کي سڃاڻو ها تہ اوهين منهنجي پيءُ کي بہ سڃاڻو ها.

20اهي ڳالهيون عيسيٰ انهيءَ خزاني ۾ ورتا، جڏهن هو هيڪل ۾ تعليم ڏيئي رهيو هو، پر ڪنهن بہ مٿس هٿ نہ وڌو .ڇاڪاڻ ته سندس ڪلاڪ اڃا نه آيو هو.

21عيسيٰ وري انهن کي چيو تہ ”آءٌ وڃي رهيو آهيان ۽ اوهين مون کي ڳوليندا ۽ پنهنجن گناهن ۾ مرندا، جتي آءٌ وڃان ٿو، اوهين اچي نہ سگهندا.

22پوءِ يهودين چيو تہ ”ڇا هو پاڻ کي ماريندو؟ ڇالاءِ جو هن چيو تہ ”جتي آءٌ وڃان ٿو، اوهين اچي نہ سگهندا.

23تنهن تي هن انهن کي چيو تہ ”اوهين هيٺيان آهيو .مان مٿي مان آهيان :توهان هن دنيا جا آهيو .مان هن دنيا جو نه آهيان.

24تنهنڪري مون اوهان کي چيو تہ اوهين پنهنجن گناهن ۾ مرندؤ، ڇالاءِ جو جيڪڏهن اوهين نہ مڃيندؤ تہ آءٌ اهو آهيان، تہ اوهين پنهنجن گناهن ۾ مرندا.

25پوءِ انهن کيس چيو تہ ”تون ڪير آهين؟ فَقَالَ لَهُ يَسُوعُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ” :جيئن مون اوهان کي شروع کان چيو آهي.

26مون کي اوهان بابت چوڻ ۽ فيصلو ڪرڻ لاءِ ڪيتريون ئي ڳالهيون آهن، پر جنهن مون کي موڪليو آهي سو سچو آهي .۽ مان دنيا سان اهي ڳالهيون ٻڌايان ٿو جيڪي مون هن جي باري ۾ ٻڌيون آهن.

27اهي سمجهي نہ سگهيا تہ هو ساڻن پيءُ بابت ڳالهائي رهيو آهي.

28تڏهن عيسيٰ انهن کي چيو تہ ”جڏهن اوهين ابن آدم کي مٿي ڪٽندا، تڏهن اوهان کي خبر پوندي تہ آءٌ اهو آهيان ۽ آءٌ پنهنجي طرفان ڪجهہ نہ ٿو ڪريان .پر جيئن منهنجي پيءُ مون کي سيکاريو آهي، تيئن آءٌ اهي ڳالهيون چوان ٿو.

29۽ جنهن مون کي موڪليو آهي سو مون سان گڏ آهي :پيءُ مون کي اڪيلو نہ ڇڏيو آهي .ڇاڪاڻ ته مان هميشه اهي شيون ڪندو آهيان جيڪي هن کي خوش ڪندا آهن.

30جڏهن هن اهي ڳالهيون ڪيون تہ گهڻن ئي مٿس ايمان آندو.

31تڏهن عيسيٰ انهن يهودين کي چيو، جن مٿس ايمان آندو هو، ”جيڪڏهن اوهين منهنجي ڪلام تي قائم رهندؤ تہ پوءِ سچ پچ منهنجا شاگرد آهيو.

32۽ اوهان کي سچ معلوم ٿيندو، ۽ سچ اوهان کي آزاد ڪندو.

33تنهن تي انهن وراڻيو تہ ”اسين ابراهيم جو اولاد آهيون ۽ ڪڏهن بہ ڪنهن جي غلاميءَ ۾ نہ رهيا آهيون، تون ڪيئن ٿو چوين تہ آزاد ٿي ويندؤ؟

34عيسيٰ انهن کي جواب ڏنو تہ ”آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان تہ جيڪوبہ گناهہ ڪري ٿو سو گناهہ جو غلام آهي.

35۽ نوڪر هميشه گهر ۾ نه رهندو، پر فرزند هميشه رهندو.

36تنهنڪري جيڪڏهن فرزند اوهان کي آزاد ڪندو، تہ اوهين واقعي آزاد هوندؤ.

37مون کي خبر آهي تہ اوهين ابراهيم جو اولاد آهيو .پر اوهين مون کي مارڻ چاهيو ٿا، ڇالاءِ جو منهنجي ڪلام جي اوهان ۾ ڪابہ جاءِ نہ آهي.

38آءٌ اهو ڳالهايان ٿو جيڪو مون پنهنجي پيءُ سان ڏٺو آهي :۽ اوهين اهو ڪريو ٿا جيڪو توهان پنهنجي پيءُ سان ڏٺو آهي.

39تنهن تي انهن وراڻيو تہ ”ابراهيم اسان جو پيءُ آهي .عيسيٰ انهن کي چيو تہ ”جيڪڏهن اوهين ابراهيم جا ٻار هجو ها تہ اوهين ابراهيم جا ڪم ڪريو ها.

40پر هاڻي اوهين مون کي مارڻ چاهيو ٿا، هڪڙو ماڻهو جنهن اوهان کي سچ چيو آهي، جيڪو مون خدا بابت ٻڌو آهي، اهو ابراهيم نه ڪيو.

41اوهين پنهنجي پيءُ جا ڪم ڪريو ٿا .پوءِ انهن کيس چيو تہ ”اسين زنا مان پيدا نہ ٿيا آهيون .اسان جو هڪڙو پيء آهي، جيتوڻيڪ خدا.

42عيسيٰ انهن کي چيو تہ ”جيڪڏهن خدا اوهان جو پيءُ هجي ها تہ اوهين مون سان پيار ڪريو ها، ڇالاءِ جو آءٌ خدا کان ٻاهر نڪري آيو آهيان .نڪي آءٌ پاڻ وٽان آيو آهيان، پر هن مون کي موڪليو آهي.

43اوهين منهنجي ڳالهہ ڇو نہ ٿا سمجهو؟ ان ڪري جو اوهين منهنجو ڪلام ٻڌي نٿا سگهو.

44اوهين پنهنجي پيءُ شيطان جا آهيو ۽ پنهنجي پيءُ جون خواهشون پوريون ڪندا .هو شروع کان ئي قاتل هو ۽ سچائيءَ ۾ نہ رهيو، ڇالاءِ جو هن ۾ سچائي نہ آهي .جڏهن هو ڪوڙ ڳالهائيندو آهي، هو پنهنجي طرفان ڳالهائيندو آهي، ڇاڪاڻ ته هو ڪوڙو آهي، ۽ ان جو پيء آهي.

45۽ ڇاڪاڻ تہ آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان، تنهنڪري اوهين مون تي يقين نہ ٿا ڪريو.

46اوهان مان ڪير مون کي گناهہ جو قائل ڪري؟ ۽ جيڪڏهن آءٌ سچ ٿو چوان تہ اوهين مون کي ڇو نہ مڃيو؟

47جيڪو خدا جو آهي سو خدا جون ڳالهيون ٻڌي ٿو، تنهنڪري اوهين انهن کي نہ ٻڌو، ڇالاءِ جو اوهين خدا جا نہ آهيو.

48تڏهن يهودين وراڻيو تہ ”اسان چئون ٿا تہ چڱو نہ تہ تون سامري آهين ۽ شيطان آهين؟

49عيسيٰ وراڻيو تہ ”مون کي شيطان ڪونهي .پر آءٌ پنهنجي پيءُ جي عزت ڪريان ٿو، ۽ اوهين منهنجي بي عزتي ڪريو ٿا.

50۽ مون کي پنهنجي شان جي طلب نه آهي، هڪڙو آهي جيڪو ڳولي ٿو ۽ فيصلو ڪري ٿو.
51آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته جيڪڏهن ڪو ماڻهو منهنجي چوڻ تي عمل ڪندو ته هو موت کي ڪڏهن به نه ڏسندو.
52تنهن تي يهودين کيس چيو ته ”هاڻي اسان کي خبر آهي ته تو ۾ شيطان آهي .ابراهيم مري ويو آهي، ۽ نبين؛ ۽ تون چوين ٿو، جيڪڏهن ڪو ماڻهو منهنجي چوڻ تي عمل ڪندو، اهو ڪڏهن به موت جو ذائقو نه چکندو.
53ڇا تون اسان جي پيءُ ابراهيم کان وڏو آهين، جيڪو مري ويو آهي؟ ۽ نبي مري ويا آهن :تون پاڻ کي ڪير ٿو ٻڌائين؟
54عيسيٰ وراڻيو ته ”جيڪڏهن آءٌ پنهنجي عزت ڪريان ته منهنجي عزت ڪجهه به نه آهي، اهو منهنجو پيءُ آهي جيڪو منهنجي عزت ڪري ٿو .جنهن بابت توهان چئو ٿا ته هو توهان جو خدا آهي.
55اڃا تائين اوهان کيس نه سڃاتو آهي .پر مان کيس سڃاڻان ٿو، ۽ جيڪڏهن آءٌ چوان ته آءٌ کيس نه ٿو سڃاڻان، ته آءٌ اوهان جهڙو ڪوڙو ٿيندس، پر آءٌ کيس سڃاڻان ٿو ۽ سندس چوڻ تي قائم رهندس.
56تنهنجو پيءُ ابراهيم منهنجو ڏينهن ڏسي خوش ٿيو، ۽ اهو ڏسي ڏاڍو خوش ٿيو.
57تنهن تي يهودين کيس چيو ته ”تون اڃا پنجاه سالن جو نه ٿيو آهين، ڇا تو ابراهيم کي ڏٺو آهي؟
58عيسيٰ انهن کي چيو ته ”آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته ابراهيم کان اڳي آءٌ آهيان.
59پوءِ هنن پٿر کنيا ته مٿس اڇلڻ لاءِ، پر عيسيٰ پاڻ کي لڪايو ۽ هيڪل مان نڪري انهن جي وچ مان لنگهي ويو.

باب 9

1جڏهن عيسيٰ اتان لنگهيو ته هن هڪڙي ماڻهوءَ کي ڏٺو، جيڪو ڄائي ڄم کان انڌو هو.
2پوءِ سندس شاگردن کانئس پڇيو ته ”اي استاد، ڪنهن گناه ڪيو آهي، هن ماڻهوءَ جو يا هن جي ماءُ پيءُ جو، اهو انڌو ڄائي ڄم کان؟
3عيسيٰ وراڻيو ته ”نهيءَ ماڻهوءَ گناهه ڪيو آهي، نڪي هن جي ماءُ پيءُ، پر انهيءَ لاءِ ته خدا جا ڪم هن ۾ ظاهر ٿين.
4مون کي انهيءَ جا ڪم ڪرڻا آهن جنهن مون کي موڪليو آهي، جيستائين اهو ڏينهن آهي :رات ايندي آهي، جڏهن ڪوبه ماڻهو ڪم ڪري نه سگهندو.
5جيستائين آءٌ دنيا ۾ آهيان، آءٌ دنيا جي روشني آهيان.
6جڏهن هن ائين ڳالهايو، تڏهن هن زمين تي ٿهوڪو ڪيو، ٿهڙيءَ مان مٽي ڪيائين ۽ انهيءَ انڌي جي اکين تي مٽيءَ جو مکڻ ڪيائين.
7فَقَالَ لَهُ» :وَهُوَ حَالَ إِلَى سَيْلَامَ،)جنهن جي تعبير آهي موڪليل آهي (.پوءِ هو هليو ويو، ڌوئي پوءِ ڏسڻ ۾ آيو.
8تنهنڪري پاڙيسريءَ ۽ جن کيس اڳي ڏٺو هو ته هو انڌو آهي، سي چيائون ته ”ڇا هي اهو نه آهي جيڪو ويٺو منٿ ڪندو هو؟
9ڪنهن چيو ته ”هي اهو آهي، ٻين چيو ته اهو هن جهڙو آهي، پر هن چيو ته آءٌ اهو آهيان.
10تنهنڪري انهن کيس چيو ته ”تنهنجون اکيون ڪيئن کليل آهن؟
11هن وراڻيو ته ”هڪڙي ماڻهوءَ جنهن کي عيسيٰ سڏيو وڃي ٿو، تنهن مٽيءَ ٺاهي، منهنجي اکين تي مَٿائي، مون کي چيو ته ”شيلوآم جي تلاءَ ۾ وڃي ڌوءِ، پوءِ آءٌ وڃي ڌوئي ڏسان.
12پوءِ انهن کيس چيو ته ”هو ڪٿي آهي؟ هن چيو ته مون کي خبر ناهي.
13اهي انهيءَ کي فريسين وٽ وٺي آيا، جيڪو اڳي انڌو هو.
14اهو سبت جو ڏينهن هو جڏهن عيسيٰ مٽيءَ کي ٺاهيو ۽ اکيون کوليون.
15پوءِ فريسين وري به کانئس پڇيو ته هو ڪيئن ڏسڻ ۾ آيو؟ هن انهن کي چيو ته ”هن منهنجي اکين تي مٽي وجهي، ۽ مون ڌوئي پوءِ ڏٺو.
16تنهنڪري ڪن فريسين چيو ته ”هي ماڻهو خدا جو نه آهي، ڇالاءِ جو هو سبت جي ڏينهن کي نه ٿو مڃي .ٻين چيو، ”جيڪو گنهگار آهي سو اهڙو معجزو ڪيئن ٿو ڪري سگهي؟ ۽ انهن جي وچ ۾ هڪ تقسيم ٿي ويو.
17اهي وري ان انڌي کي چيائون ته ”تون هن بابت ڇا ٿو چوين ته هن تنهنجون اکيون کولي ڇڏيون آهن؟ هن چيو ته هو نبي آهي.
18پر يهودين مٿس ايمان نه آندو، ڇاڪاڻ ته هو انڌو ٿي چڪو هو ۽ کيس اکيون مليون، تيستائين هن جي ماءُ پيءُ کي سڏيائون، جن کيس ڏٺو هو.
19پوءِ انهن کانئن پڇيو ته ”ڇا هي آهي اوهان جو پٽ، جنهن کي اوهين چئو ٿا ته انڌو ڄاول هو؟ پوءِ هو هاڻي ڪيئن ٿو ڏسي؟
20هن جي ماءُ پيءُ کين جواب ڏنو ته ”اسان کي خبر آهي ته هي اسان جو پٽ آهي ۽ ڄائي ڄم کان انڌو هو.
21پر هو هاڻي ڪهڙيءَ طرح ڏسي ٿو، اسان کي خبر نه آهي .يا ڪير اکيون کولي ڇڏيون آهن، اسان کي خبر ناهي :هو عمر وارو آهي . هن کان پڇو :هو پنهنجي لاءِ ڳالهائيندو.
22اهي ڳالهيون هن جي ماءُ پيءُ ٻڌايو، ڇاڪاڻ ته اهي يهودين کان ڊڄندا هئا، ڇالاءِ جو يهودي اڳي ئي اقرار ڪري چڪا هئا ته جيڪڏهن ڪو ماڻهو اقرار ڪري ته ”آءٌ مسيح آهيان، ته انهيءَ کي عبادت خاني مان ڪڍيو وڃي.
23تنهنڪري هن جي ماءُ پيءُ چيو ته ”هو عمر جو آهي .هن کان پڇو.
24پوءِ انهن وري انهيءَ ماڻهوءَ کي سڏيو جيڪو انڌو هو ۽ چيائونس ته ”خدا جي واکاڻ ڪر، اسان کي خبر آهي ته هي ماڻهو گنهگار آهي.
25هن وراڻيو ته ”هو گنهگار آهي يا نه، مون کي خبر نه آهي، هڪڙي ڳالهه آءٌ ڄاڻان ٿو، ته آءٌ انڌو هوس، سو هاڻي ڏسان ٿو.
26پوءِ انهن کيس وري چيو ته ”هن تو کي ڇا ڪيو؟ هن تنهنجيون اکيون ڪيئن کوليون؟
27هن انهن کي جواب ڏنو ته ”مون اوهان کي اڳي ئي ٻڌايو آهي، پر اوهان ٻڌو ئي ڪونهي، پوءِ وري ڇو ٻڌندا؟ ڇا اوهين به سندس شاگرد ٿيندا؟
28پوءِ انهن کيس گاريون ڏنيون ۽ چيائون ته ”تون سندس شاگرد آهين .پر اسين موسيٰ جا شاگرد آهيون.
29اسان کي خبر آهي ته خدا موسيٰ سان ڳالهايو هو، اسان کي خبر نه آهي ته هو ڪٿان جو آهي.

30تنهن تي انهيءَ ماڻهوءَ کين جواب ڏنو ته ”هيءَ عجيب ڳالهه چو آهي، جو اوهين نه ٿا ڄاڻو ته هو ڪٿان آيو آهي، پر پوءِ به هن
منهنجيون اکيون کولي ڇڏيون آهن.
31هاڻي اسين ڄاڻون ٿا ته خدا گنهگارن جي نه ٻڌندو آهي، پر جيڪڏهن ڪو ماڻهو خدا جي عبادت ڪندڙ آهي ۽ سندس مرضي پوري
ڪري ٿو، ته هو انهيءَ جي ٻڌي ٿو.
32جڏهن کان دنيا جي شروعات ٿي آهي، اهو نه ٻڌو ويو آهي ته ڪنهن ماڻهوءَ انڌيءَ جون اکيون کوليون آهن.
33جيڪڏهن هي ماڻهو خدا جي طرفان نه هجي ها ته هو ڪجهه به نه ڪري سگهي ها.
34تنهن تي انهن وراڻيو ته ”تون سڄو ئي گناهن ۾ پيدا ٿيو آهين ۽ ڇا تون اسان کي سيکارين ٿو؟ ۽ انهن کيس ڪڍي ڇڏيو.
35عيسيٰ ٻڌو ته هنن کيس ڪڍي ڇڏيو آهي .۽ جڏهن کيس مليو، تڏهن کيس چيائين ته ”ڇا تون خدا جي فرزند تي ايمان آڻين ٿو؟
36هن جواب ڏنو ته ”اي خداوند، اهو ڪير آهي جو آءٌ مٿس ايمان آڻيان؟
37عيسيٰ کيس چيو ته ”تو هن کي ڏٺو آهي ۽ اهو ئي آهي جيڪو تو سان ڳالهائي ٿو.
38فَقَالَ :أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا .۽ هن جي پوڄا ڪئي.
39عيسيٰ چيو ته ”آءٌ هن دنيا ۾ انصاف لاءِ آيو آهيان، انهيءَ لاءِ ته جيڪي نه ڏسن سي ڏسن .۽ جيڪي ڏسن ٿا سي انڌا ٿي وڃن.
40ڪي فريسين جيڪي ساڻس گڏ هئا، تن مان ڪي هي ڳالهيون ٻڌي چيائونس ته ”ڇا اسين به انڌا آهيون؟
41عيسيٰ انهن کي چيو ته ”جيڪڏهن اوهين انڌا هجو ها ته اوهان ۾ ڪوبه گناهه نه ٿيڻ گهرجي، پر هاڻي اوهين چئو ٿا ته ”اسين ڏسون
ٿا .تنهنڪري توهان جو گناهه رهندو.

باب 10

1آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته جيڪو دروازي کان رڍن جي واڙي ۾ نه ٿو گهڙي، پر ٻئي ڪنهن رستي تي چڙهي ٿو، سو چور ۽ ڌاڙيل
آهي.
2پر جيڪو دروازي مان اندر ٿو اچي سو رڍن جو ريڍار آهي.
3هن ڌانهن پاهر کولي ٿو .۽ رڍون سندس آواز ٻڌن ٿيون :۽ هو پنهنجين رڍن کي نالو وٺي سڏي ٿو ۽ انهن کي پاهر وٺي ٿو.
4جڏهن هو پنهنجين رڍن کي پاهر ڪيندو آهي، تڏهن انهن جي اڳيان هلندو آهي ۽ رڍون هن جي پٺيان هلنديون آهن، ڇالاءِ جو اهي
سندس آواز ڄاڻن ٿيون.
5۽ اهي هڪڙي اجنبي جي پٺيان نه وينديون، پر کانئس ڀڄي وينديون، ڇالاء جو اهي ڌارين جو آواز نه ڄاڻنديون آهن.
6اهو مثال عيسيٰ انهن کي ٻڌايو، پر اهي سمجهي نه سگهيا ته اهي ڪهڙيون ڳالهيون آهن جيڪي هن کين ٻڌايون آهن.
7عيسيٰ انهن کي وري چيو ته ”آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته آءٌ رڍن جو دروازو آهيان.
8جيڪي مون کان اڳ ۾ آيا سي سڀ چور ۽ ڌاڙيل آهن، پر رڍن انهن جي نه ٻڌي.
9مان دروازو آهيان، جيڪڏهن ڪو ماڻهو مون سان اندر گهڙيندو، اهو بچايو ويندو، ۽ اندر ۽ پاهر ويندو ۽ چراگاهه ڳوليندو.
10چور نه ٿو اچي، پر چوري ڪرڻ، مارڻ ۽ برباد ڪرڻ لاءِ :آءٌ آيو آهيان انهيءَ لاءِ ته انهن کي زندگي ملي، ۽ انهيءَ لاءِ آيو آهي ته
انهن کي زندگي ملي، ۽ انهيءَ لاءِ ته انهن کي وڌيڪ گهڻي ملي.
11آءٌ چڱو ريڍار آهيان :سٺو ريڍار رڍن لاءِ پنهنجي جان ڏئي ٿو.
12پر اهو جيڪو مزدور آهي، پر ريڍار نه آهي، جنهن جون رڍون ئي نه آهن، سو بگهڙ کي ايندي ڏسي رڍن کي ڇڏي ڀڄي وڃي ٿو، ۽
بگهڙ انهن کي پڪڙي رڍن کي ڇڇي ٿو.
13مزدور ڀڄي وڃي ٿو، ڇالاءِ جو هو مزدور آهي ۽ رڍن جي پرواهه نه ٿو ڪري.
14آءٌ چڱو ريڍار آهيان، ۽ آءٌ پنهنجين رڍن کي سڃاڻان ٿو، ۽ آءٌ پنهنجين رڍن کي سڃاڻان ٿو.
15جيئن پيءُ مون کي ڄاڻي ٿو، تيئن آءٌ پيءُ کي سڃاڻان ٿو، ۽ مان پنهنجي جان رڍن لاءِ قربان ڪريان ٿو.
16۽ مون وٽ ٻيون رڍون آهن، جيڪي هن واڙي جون نه آهن، اهي به ضرور آڻيندس، ۽ اهي منهنجو آواز ٻڌنديون .۽ اتي هڪڙو ڌڻ
هوندو، ۽ هڪڙو ريڍار.
17تنهنڪري منهنجو پيءُ مون سان پيار ڪري ٿو، ڇالاءِ جو آءٌ پنهنجي جان قربان ڪريان ٿو، انهيءَ لاءِ ته آءٌ اها وري وٺان.
18ڪوبه ماڻهو مون کان اهو نٿو کسي، پر آءٌ پاڻ کان اها رکي ٿو ڇڏيان .مون کي ان کي رکڻ جي طاقت آهي، ۽ مون کي ان کي پيهر
وٺڻ جي طاقت آهي .اهو حڪم مون کي پنهنجي پيءُ کان مليو آهي.
19تنهنڪري انهن ڳالهين جي ڪري يهودين ۾ وري اختلاف پئجي ويا.
20انهن مان گهڻن چيو ته ”هن کي شيطان آهي ۽ چريو آهي .توهان هن کي ڇو ٿا ٻڌو؟
21ٻين چيو ته ”هي انهيءَ جون ڳالهيون نه آهن جنهن کي شيطان آهي .ڇا شيطان انڌن جون اکيون کولي سگهي ٿو؟
22۽ اهو يروشلم ۾ عيد عيد هئي، ۽ سياري جي موسم هئي.
23عيسيٰ هيڪل ۾ سليمان جي پورچ ۾ گهمندو رهيو.
24پوءِ يهودي سندس چوڌاري آيا ۽ چيائونس ته ”ڪيستائين تون اسان کي شڪ ۾ مبتلا ڪندين؟ جيڪڏهن تون مسيح آهين، اسان کي
صاف صاف ٻڌاء.
25عيسيٰ وراڻيو ته ”مون اوهان کي ٻڌايو هو، پر اوهان ايمان نه آندو، جيڪي ڪم آءٌ پنهنجي پيءُ جي نالي تي ڪريان ٿو، سي منهنجي
شاهدي ڏين ٿا.
26پر اوهين ايمان نه ٿا آڻيو، ڇاڪاڻ ته اوهين منهنجي رڍن مان نه آهيو، جيئن مون اوهان کي چيو آهي.
27منهنجون رڍون منهنجو آواز ٻڌن ٿيون، ۽ آءٌ انهن کي سڃاڻان ٿو ۽ اهي منهنجي پٺيان اچن ٿيون.
28۽ مان انهن کي دائمي زندگي ڏيان ٿو .۽ اهي ڪڏهن به ناس نه ٿينديون، نڪي ڪو ماڻهو انهن کي منهنجي هٿ مان ڪيندو.

29منهنجو پيءُ، جنهن مون کي ڏنو آهي، سو سڀني کان وڏو آهي ۽ ڪو به ماڻهو انهن کي منهنجي پيء جي هٿ مان ڪڍڻ جي قابل نه آهي.
30آءٌ ۽ منهنجو پيءُ هڪڙو آهيون.
31پوءِ يهودين ڪيس پٿر هڻڻ لاءِ وري پٿر کنيا.
32عيسيٰ وراڻيو تہ ”مون اوهان کي پنهنجي پيءُ وٽان ڪيترائي چڱا ڪم ڏيکاريا آهن .انهن مان ڪهڙي ڪم لاءِ تون مون کي سنگسار ڪندين؟
33تنهن تي يهودين وراڻيو تہ ”اسين تو کي ڪنهن چڱي ڪم لاءِ سنگسار نہ ٿا ڪريون .پر توهين رسالت لاءِ؛ ۽ چاڪاڻ ته تون، هڪ انسان ٿي، پاڻ کي خدا بڻائي ٿو.
34عيسيٰ وراڻيو تہ ”ڇا اوهان جي شريعت ۾ اهو لکيل نہ آهي، مون چيو تہ ”اوهين ديوتا آهيو؟
35جيڪڏهن هو انهن کي ديوتا سڏين ٿا، جن وٽ خدا جو ڪلام آيو آهي، ۽ لکت کي ٽوڙي نٿو سگهجي.
36اوهين انهيءَ بابت چئو، جنهن کي پيءُ پاڪ ڪري دنيا ۾ موڪليو آهي، ”تون ڪفر ٿو ڪرين .ڇالاءِ جو مون چيو آهي تہ آءٌ خدا جو فرزند آهيان؟
37جيڪڏهن آءٌ پنهنجي پيءُ جا ڪم نہ ٿو ڪريان تہ مون کي نہ مڃيو.
38پر جيڪڏهن آءٌ ڪريان ٿو، جيتوڻيڪ اوهين مون کي نہ مڃيو، پر انهن ڪمن تي يقين ڪريو، انهيءَ لاءِ تہ اوهين ڄاڻو ۽ ايمان آڻيو تہ پيءُ مون ۾ آهي ۽ آءٌ هن ۾ آهيان.
39تنهنڪري هنن ڪيس پڪڙڻ لاءِ وري ڪوشش ڪئي، پر هو انهن جي هٿ مان ڇڄي ويو.
40پوءِ وري اردن درياءَ پار انهيءَ جاءِ ڏانهن هليو ويو، جتي يوحنا پهريون بپتسما ڏني هئي ۽ اتي رهيو.
41گهڻن ئي وٽس اچي چيائون تہ ”يحيٰ ڪو معجزو نہ ڪيو آهي، پر يحيٰ جون جيڪي ڳالهيون هن ماڻهوءَ بابت ڪيون سي سڀ سچيون هيون.
42اتي ڪيترن ئي مٽس ايمان آندو.

باب 11

1لعزر نالي هڪڙو ماڻهو بيمار هو، جيڪو بيت عنياه ۾ رهندو هو، جيڪو مريم ۽ سندس ڀيڻ مارٿا جي شهر ۾ رهندو هو.
2اها اها ئي مريم هئي جنهن خداوند تي عطر مکيو ۽ پنهنجن وارن سان سندس پير اُگهيا، جنهن جو ڀاءُ لعزر بيمار هو.)
3تنهنڪري سندس ڀينرون هن ڏانهن موڪليائين تہ ”اي خداوند، ڏس، جنهن کي تون پيار ڪرين ٿو سو بيمار آهي.
4جڏهن عيسيٰ اهو ٻڌو تڏهن چيائين تہ ”هي بيماري موت جي نہ آهي، پر خدا جي جلوي لاءِ آهي، انهيءَ لاءِ تہ خدا جي فرزند جو جلوو انهيءَ سان ٿئي.
5هاڻي عيسيٰ مارٿا، سندس ڀيڻ ۽ لعزر سان پيار ڪيو.
6جڏهن هن ٻڌو تہ هو بيمار آهي، تڏهن هو ٻن ڏينهن تائين ساڳيءَ جاءِ تي رهيو، جتي هو رهيو هو.
7تنهن کان پوءِ هن پنهنجن شاگردن کي چيو تہ ”هلو، وري يهوديہ ڏانهن هلون.
8هن جي شاگردن کيس چيو تہ ”اي استاد !۽ تون وري اتي وڃين ٿو؟
9عيسيٰ وراڻيو تہ ”ڇا ڏينهن ۾ ٻارهن ڪلاڪ نہ آهن؟ جيڪڏهن ڪو ماڻهو ڏينهن ۾ گهمندو آهي، ته هو ٺڪجي نہ ٿو، ڇالاءِ جو هو هن دنيا جي روشنيءَ کي ڏسي ٿو.
10پر جيڪڏهن ڪو ماڻهو رات جو گهمندو آهي، تڏهن گمراهہ ٿو ڪري، ڇالاءِ جو مٽس روشنيءَ جو ڪوبہ ڪونهي.
11اهي ڳالهيون هن چيو تہ پوءِ انهن کي چيائين تہ ”اسان جو دوست لعزر ننڊ ۾ آهي .پر مان وڃان ٿو، ته مان کيس ننڊ مان جاڳائيان.
12پوءِ هن جي شاگردن چيو تہ ”خداوند، جيڪڏهن هو سمهندو تہ چڱو ڀلو ڪندو.
13تڏهن بہ عيسيٰ پنهنجي موت بابت ڳالهايو هو، پر انهن سمجهيو تہ هن ننڊ ۾ آرام ڪرڻ بابت چيو هو.
14تڏهن عيسيٰ انهن کي صاف صاف چيو تہ ”لعزر مري ويو آهي.
15۽ آءٌ اوهان جي خاطر خوش آهيان جو آءٌ اتي نہ هوس، انهيءَ مقصد لاءِ تہ اوهين ايمان آڻيو .تنهن هوندي بہ اسان کي هن ڏانهن وڃڻ ڏيو.
16پوءِ ٿامس، جنهن کي ديدمس سڏين ٿا، پنهنجن ساٿي شاگردن کي چيو تہ ”هلو، اسين بہ هلون، تہ جيئن هن سان گڏ مرون.
17پوءِ جڏهن عيسيٰ آيو، تڏهن ڏٺائين تہ کيس چار ڏينهن اڳ ئي قبر ۾ پيل آهي.
18هاڻي بيت عنياه يروشلم جي ويجهو، اٽڪل پندرهن فرلانگ پري هو.
19ڪيترائي يهودي مارٿا ۽ مريم وٽ آيا، جيڪي کين سندن ڀاءُ بابت تسلي ڏين.
20مارٿا جڏهن ٻڌو تہ عيسيٰ اچي رهيو آهي، تڏهن وڃي ساڻس ملي، پر مريم اجا گهر ۾ ئي ويٺي.
21پوءِ مارٿا عيسيٰ کي چيو تہ ”اي خداوند، جيڪڏهن تون هتي هجي ها تہ منهنجو ڀاءُ نہ مري ها.
22پر مون کي خبر آهي تہ هاڻي بہ جيڪو ڪجهه تون خدا کان گهرندين، سو خدا توکي ڏيندو.
23عيسيٰ کيس چيو تہ ”تنهنجو ڀاءُ وري جيئرو ٿيندو.
24مارٿا وراڻيو تہ ”مون کي خبر آهي تہ هو قيامت جي ڏينهن وري جيئرو ٿي اٿندو.
25عيسيٰ هن کي چيو تہ ”آءٌ جيئرو ٿي اٿڻ ۽ زندگي آهيان، جيڪو مون تي ايمان آڻي ٿو، جيتوڻيڪ هو مئل هوندو، تڏهن بہ جيئرو هوندو.
26۽ جيڪو بہ جيئرو آهي ۽ مون تي ايمان آڻيندو، سو ڪڏهن بہ نہ مرندو .ڇا توهان ان ڳالهه تي يقين رکو ٿا؟
27هن چيو تہ ”هائو، خداوند :مون کي يقين آهي تہ تون مسيح آهين، خدا جو فرزند، جيڪو دنيا ۾ اچڻو آهي.

28جڏهن هن ائين چيو، تڏهن هليو ويو ۽ پنهنجي ڀيڻ مريم کي ڳجهيءَ طرح سڏي چيائين ته ”سائين اچي تو کي سڏي رهيو آهي.
29هو ٻڌندي ئي هوءَ جلدي اُٿي ۽ وٽس آئي.
30اڃا عيسيٰ شهر ۾ نه آيو هو، پر انهيءَ جاءِ تي هو جتي مارٿا ساڻس ملي هئي.
31پوءِ يهودي جيڪي هن سان گڏ گهر ۾ هئا ۽ کيس تسلي ڏني، جڏهن مريم کي ڏٺائون ته هو تڪڙ ۾ اُٿي ۽ ٻاهر نڪتي، تڏهن سندس پٺيان آيا ۽ چيائون ته ”هيءَ قبر تي وڃي اتي روئڻ لڳي.
32پوءِ جڏهن مريم پهتي جتي عيسيٰ هو ۽ کيس ڏٺائين ته سندس پيرن تي ڪري پيس ۽ چيائينس ته ”اي خداوند، جيڪڏهن تون هتي هجي ها ته منهنجو ڀاءُ نه مري ها.
33جڏهن عيسيٰ هن کي روئندي ڏٺو ۽ يهودي به روئي رهيا هئا، جيڪي ساڻس گڏ آيا هئا، تڏهن هو دل ۾ ڪڙڪيو ۽ پريشان ٿي ويو.
34۽ چيائين ته ”اوهان کيس ڪٿي رکيو آهي؟ انهن کيس چيو ته، اي خداوند، اچو ۽ ڏسو.
35عيسيٰ روئڻ لڳو.
36پوءِ يهودين چيو ته ”ڏسو، هن سان ڪهڙو پيار هو!
37انهن مان ڪن چيو ته ”ڇا اهو ماڻهو، جنهن انڌن جون اکيون کوليون آهن، سو ائين نه ٿي سگهيو آهي جو هيءُ ماڻهو به نه مري وڃي؟
38تنهنڪري عيسيٰ وري پنهنجي دل ۾ رڙ ڪري قبر ڏانهن آيو .اهو هڪ غار هو، ۽ ان تي هڪ پٿر رکيل هو.
39عيسيٰ چيو ته ”هي پٿر هٽايو .مارٿا، جيڪو مري ويو، تنهن جي ڀيڻ کيس چيو ته ”اي خداوند، هن وقت تائين هو بدبودار آهي، ڇالاءِ جو هن کي مرندي چار ڏينهن ٿيا آهن.
40عيسيٰ وراڻيو ته ”مون تو کي نه چيو هو ته جيڪڏهن تون ايمان آڻيندين ته خدا جو جلوو ڏسندين؟
41پوءِ انهن پٿر کي انهيءَ جاءِ تان هٽايو جتي مئل رکيو ويو هو .تڏهن عيسيٰ پنهنجون اکيون مٿي ڪري چيو ته ”بابا، آءٌ تنهنجو شڪر گذار آهيان جو تو مون کي ٻڌو آهي.
42مون کي خبر هئي ته تون منهنجي ٻڌين ٿو هميشه، پر انهن ماڻهن جي ڪري، جيڪي مون وٽ بيٺا آهن، انهيءَ لاءِ ته اهي ايمان آڻين ته مون کي تو موڪليو آهي.
43جڏهن هن ائين چيو تڏهن وڏي آواز سان رڙ ڪيائين ته ”لعزر، ٻاهر اچ.
44۽ اهو جيڪو مئل هو سو ٻاهر نڪتو، هٿ ۽ پير قبرن سان جڙيل هو ۽ سندس منهن رومال سان ڍڪيل هو .عيسيٰ انهن کي چيو ته ” هن کي ڇڏ، ۽ ڇڏ.
45پوءِ جيڪي يهودي مريم وٽ آيا، تن مان گهڻا ئي جيڪي عيسيٰ ڪري رهيا هئا، تن مٿس ايمان آندو.
46پر انهن مان ڪي فريسين ڏانهن ويا ۽ کين ٻڌايو ته عيسيٰ ڇا ڪيو هو.
47پوءِ سردار ڪاهنن ۽ فريسين ڪائونسل کي گڏ ڪري چيائونس ته ”اسان ڇا ڪريون؟ ڇالاءِ جو هن ماڻهوءَ ڪيترائي معجزا ڪري ٿو.
48جيڪڏهن اسين هن کي ائين اڪيلو ڇڏي ڏيون، ته سڀ ماڻهو مٿس ايمان آڻيندا، ۽ رومي ايندا ۽ اسان جي جاءِ ۽ قوم ٻئي کسي ويندا.
49انهن مان هڪڙي، جنهن جو نالو قائفا آهي، جيڪو انهيءَ سال وڏو سردار ڪاهن هو، تنهن کين چيو ته ”اوهين ڪجهه به نه ٿا ڄاڻو.
50۽ نڪي اهو سمجهو ته اسان لاء اهو بهتر آهي ته هڪڙو ماڻهو ماڻهن لاء مري ۽ سڄي قوم برباد نه ٿئي.
51۽ اها ڳالهه هن پنهنجي ٻاري ۾ نه ڪئي، پر انهيءَ سال سردار ڪاهن هوندي، اڳڪٿي ڪيائين ته عيسيٰ انهيءَ قوم لاءِ مرندو.
52۽ رڳو انهيءَ قوم لاءِ نه، پر انهيءَ لاءِ ته هو خدا جي ٻارن کي گڏ ڪري، جيڪي پکڙيل هئا.
53پوءِ انهيءَ ڏينهن کان وٺي هنن گڏجي صلاح ڪرڻ لڳا ته کيس مارڻ لاءِ.
54تنهنڪري عيسيٰ يهودين جي وچ ۾ وڌيڪ کليل نموني گهمندو نه رهيو .پر اُتان رڻ جي ويجهو هڪڙي ملڪ ڏانهن ويو، جنهن کي افرائيم سڏيو ويندو آهي، ۽ اتي پنهنجي شاگردن سان گڏ رهيو.
55يهودين جي عيد فصح ويجهي هئي ۽ ڪيترائي ماڻهو عيد فصح کان اڳ ملڪ مان نڪري يروشلم ڏانهن ويا، انهيءَ لاءِ ته پاڻ کي پاڪ ڪن.
56پوءِ انهن عيسيٰ کي ڳوليو ۽ هيڪل ۾ بيٺو هو پاڻ ۾ ڳالهائڻ لڳا ته ”اوهان جو ڇا خيال آهي ته هو عيد تي نه ايندو؟
57هاڻي سردار ڪاهنن ۽ فريسين ٻنهي حڪم ڏنو هو ته ”جيڪڏهن ڪنهن کي خبر هجي ته هو ڪٿي آهي، ته کيس ڏيکاري، ته جيئن هو کيس وٺي وڃن.

باب 12

1پوءِ عيسيٰ عيد فصح کان ڇهه ڏينهن اڳ بيت عنياه ۾ آيو، جتي لعزر هو، جنهن کي مئلن مان جياريائين.
2اتي هنن کيس رات جي ماني ڏني .۽ مارٿا خدمت ڪئي، پر لعزر انهن مان هڪڙو هو جيڪو ساڻس گڏ ميز تي وينو هو.
3پوءِ مريم هڪڙو سڪو سهڻو قيمتي عطر ڪٺي عيسيٰ جي پيرن تي لڳايو ۽ پنهنجن وارن سان سندس پير اُگهيائين، ته گهر عطر جي خوشبوءَ سان پرجي ويو.
4تنهن تي سندس شاگردن مان هڪڙي چيو ته ”يهوداه اسڪريوتي، شمعون جو پٽ، جيڪو کيس پڪڙائڻ وارو هو.
5اهو عطر ٽن سؤ سؤ سؤ سڪن ۾ وڪڻي غريبن کي چو نه ڏنو ويو؟
6هن چيو ته اهو نه آهي ته هن کي غريبن جي پرواهه هئي .پر ڇاڪاڻ ته هو هڪ چور هو، ۽ هن وٽ ٿلهو هو، ۽ جيڪو ان ۾ رکيل هو سو کولي ڇڏيو هو.
7تڏهن عيسيٰ چيو ته ”هن کي ڇڏي ڏي، منهنجي دفن جي ڏينهن جي خلاف هن اهو رکيو آهي.
8ڇالاءِ جو غريب سدائين توهان سان گڏ آهن .پر مون کي هميشه نه آهي.

9تنهنڪري يهودين جي گهڻن ماڻهن کي خبر پئي ته هو اتي آهي ۽ اهي رڳو عيسيٰ جي خاطر نه آيا، پر انهيءَ لاءِ آيا ته لعزر کي به ڏسن، جنهن کي هن مئلن مان جياريو هو.
10پر سردار ڪاهنن صلاح پئي ڪئي ته لعزر کي به مارين.
11ڇالاءِ جو هن جي ڪري ڪيترائي يهودي پڇي ويا ۽ عيسيٰ تي ايمان آندو.
12ٻئي ڏينهن تي ڪيترائي ماڻهو جيڪي عيد تي آيا هئا، تن جڏهن ٻڌو ته عيسيٰ يروشلم ڏانهن اچي رهيو آهي.
13کجيءَ جي وڻ جون ٽاريون کڻي ساڻس ملڻ لاءِ ٻاهر نڪتي ۽ رڙ ڪري چيائين، ”سبحت آهي بني اسرائيل جو بادشاهه، جيڪو خداوند جي نالي تي اچي ٿو.
14پوءِ عيسيٰ، جڏهن کيس هڪڙو جوان گڏڙو مليو، تڏهن ان تي ويهي رهيو .جيئن لکيل آهي،
15ڊپ نه ڪر، صيون جي ڌيءَ، ڏس، تنهنجو بادشاهه اچي رهيو آهي، جيڪو گڏيءَ جي کودڙي تي ويهي.
16اهي ڳالهيون پهريائين سندس شاگردن کي سمجهه ۾ نه آيو، پر جڏهن عيسيٰ جو جلوو ظاهر ٿيو، تڏهن انهن کي ياد آيو ته اهي ڳالهيون هن جي باري ۾ لکيل آهن ۽ هنن اهي ڪم هن لاءِ ڪيا هئا.
17تنهنڪري جيڪي ماڻهو ساڻس گڏ هئا، جڏهن هن لعزر کي قبر مان سڏي کيس مئلن مان جيئرو ڪيو، انهن جو بيان چٽو آهي.
18انهيءَ ڪري ماڻهو به ساڻس مليا، انهيءَ لاءِ ته ٻڌائون ته هن اهو معجزو ڪيو آهي.
19تنهنڪري فريسي پاڻ ۾ چوڻ لڳا ته ”اوهين سمجهو ٿا ته ڪيئن نه ٿا غالب؟ ڏس، دنيا هن جي پٺيان هلي وئي آهي.
20انهن مان ڪي يوناني به هئا، جيڪي عيد تي پوڄا ڪرڻ لاءِ آيا هئا.
21تنهنڪري اهو ئي فلپس وٽ آيو، جيڪو گليل جي بيت صيدا ۾ رهندو هو ۽ کيس عرض ڪيائينس ته ”سائين، اسين عيسيٰ کي ڏسنداسين.
22فلپس اچي اندرياس کي ٻڌايو ته وري اندرياس ۽ فلپس عيسيٰ کي ٻڌايو.
23عيسيٰ انهن کي جواب ڏنو ته ”اهو وقت اچي پهتو آهي جو ابن آدم جو جلوو ظاهر ٿئي.
24آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته جيستائين ڪڻڪ جو اناج زمين ۾ ڪري مري وڃي، تيستائين اهو اڪيلو رهندو، پر جيڪڏهن اهو مري وڃي ته گهڻو ميوو آڻيندو.
25جيڪو پنهنجي جان سان پيار ڪري ٿو اهو وڃائيندو .۽ جيڪو هن دنيا ۾ پنهنجي جان کان نفرت ڪري ٿو، اهو ان کي دائمي زندگي تائين رکندو.
26جيڪڏهن ڪو منهنجي خدمت ڪري، سو منهنجي پٺيان هلي .۽ جتي مان آهيان، اتي منهنجو نوڪر به هوندو :جيڪڏهن ڪو ماڻهو منهنجي خدمت ڪندو، ته منهنجو پيء ان جي عزت ڪندو.
27هاڻي منهنجو روح پريشان آهي .۽ مان ڇا چوان؟ ابا، مون کي هن ڪلاڪ کان بچاء :پر هن سبب لاء آئون هن ڪلاڪ تائين آيو آهيان.
28ابا، پنهنجي نالي جي واکاڻ ڪر .پوءِ اتي آسمان مان هڪڙو آواز آيو، جنهن چيو ته ”مون انهيءَ کي پاڪ ڪيو آهي، ۽ وري به تسبيح ڪندس.
29تنهنڪري جيڪي ماڻهو اتي بيٺا هئا، تن ٻڌو ته اهو گجگوڙ ٿيو، ٻين چيو ته ”هن سان ملائڪ ڳالهايو آهي.
30عيسيٰ وراڻيو ته ”هي آواز منهنجي ڪري نه، پر اوهان جي خاطر آيو آهي.
31هاڻي هن دنيا جو فيصلو آهي :هاڻي هن دنيا جي امير کي ڪڍيو ويندو.
32۽ مان، جيڪڏهن مون کي زمين مان مٿي کنيو ويندو، سڀني ماڻهن کي مون ڏانهن ڇڪيندس.
33اهو هن چيو، اهو اشارو ڪري ٿو ته کيس ڪهڙي موت مرڻو آهي.
34ماڻهن وراڻيو ته ”اسان شريعت مان ٻڌو آهي ته مسيح هميشه رهندو، پوءِ تون ڪيئن ٿو چوين ته ابن آدم کي ضرور مٿي ڪيو ويندو؟ هي ابن آدم ڪير آهي؟
35تنهن تي عيسيٰ انهن کي چيو ته ”اجا ٿوري دير اوهان وٽ روشني آهي .هلندا رهو جيستائين اوهان وٽ روشني آهي، متان اونداهي اوهان تي اچي، ڇالاءِ جو جيڪو اونداهيءَ ۾ هلندو آهي تنهن کي خبر ناهي ته هو ڪيڏانهن ويندو.
36جيستائين اوهان وٽ روشني آهي، روشني تي ايمان آڻيو، انهيءَ لاءِ ته اوهين روشنيءَ جا ٻار ٿيو .اهي ڳالهيون يسوع چيو ۽ هليو ويو ۽ پاڻ کي انهن کان لڪايو.
37پر جيتوڻيڪ هن انهن جي اڳيان ڪيترائي معجزا ڪيا هئا، پر انهن مٿس ايمان نه آندو.
38انهيءَ لاءِ ته يسعياه نبيءَ جو اهو قول پورو ٿئي، جيڪو هن چيو هو ته ”اي خداوند، ڪنهن اسان جي خبر کي مڃيو؟ ۽ رب جو هٿ ڪنهن تي نازل ٿيو آهي؟
39تنهنڪري اهي ايمان نه آڻي سگهيا، ڇاڪاڻ ته يسعياه وري چيو ته
40هن انهن جون اکيون انڌيون ڪري ڇڏيون آهن، ۽ سندن دل سخت ڪري ڇڏي آهي .ته اهي پنهنجين اکين سان نه ڏسن، ۽ نڪي پنهنجي دل سان سمجهن، ۽ تبديل ٿي وڃن، ۽ مان انهن کي شفا ڏيان.
41اهي ڳالهيون يسعياه چيو، جڏهن هن سندس جلوو ڏٺو ۽ سندس بابت ڳالهايو.
42پر سردارن مان گهڻن ماڻهن مٿس ايمان آندو .پر فريسين جي ڪري هن کي اقرار نه ڪيو، متان هو عبادت خاني مان ڪڍي ڇڏين.
43ڇالاءِ جو انهن کي خدا جي واکاڻ کان وڌيڪ ماڻهن جي ساراهه پسند هئي.
44عيسيٰ رڙ ڪري چيو ته ”جيڪو مون تي ايمان آڻي ٿو سو مون تي نه، پر انهيءَ تي ايمان آڻي ٿو جنهن مون کي موڪليو آهي.
45۽ جيڪو مون کي ڏسي ٿو سو انهيءَ کي ڏسي ٿو جنهن مون کي موڪليو آهي.
46آءٌ دنيا ۾ روشنيءَ لاءِ آيو آهيان، انهيءَ لاءِ ته جيڪو به مون تي ايمان آڻي سو اونده ۾ نه رهي.
47۽ جيڪڏهن ڪو ماڻهو منهنجون ڳالهيون ٻڌي ۽ ايمان نه آڻي، تنهن کي آءٌ سزا نه ڏيندس، ڇالاءِ جو آءٌ دنيا کي انصاف ڪرڻ لاءِ نه، پر دنيا کي بچائڻ آيو آهيان.

48جيڪو مون کي رد ڪري ٿو ۽ منهنجون ڳالهيون قبول نہ ٿو ڪري، تنهن وٽ هڪڙو آهي جيڪو مٿس فيصلو ڪري ٿو :جيڪو لفظ مون چيو آهي، اهو ئي آخري ڏينهن ۾ سندس انصاف ڪندو.
49ڇالاءِ جو مون پنهنجي باري ۾ نہ چيو آهي .پر پيءُ جنهن مون کي موڪليو آهي، تنهن مون کي حڪم ڏنو آهي تہ مون کي ڇا چوڻ گهرجي ۽ ڇا چوڻ گهرجي.
50۽ مون کي خبر آهي تہ سندس حڪم هميشہ جي زندگي آهي :تنهنڪري جيڪي ڪجهہ آءٌ چوان ٿو، جهڙيءَ طرح پيءُ مون کي چيو آهي، تيئن آءٌ چوان ٿو.

باب 13

1هاڻي عيد فصح کان پهريائين، جڏهن عيسيٰ ڄاتو تہ سندس اهو وقت اچي ويو آهي جو هو هن دنيا مان نڪري پيءُ ڏانهن هليو، ۽ پنهنجن ماڻهن سان جيڪي دنيا ۾ آهن، تن سان آخري دم تائين پيار ڪندو رهيو.
2۽ رات جي ماني ختم ٿيڻ تي، شيطان هاڻي شمعون جي پٽ يهوداہ اسڪريوتي جي دل ۾ داخل ڪيو آهي، ڪيس دغا ڏيڻ لاءِ.
3عيسيٰ کي خبر پئي تہ پيءُ سڀ شيون هن جي هٿ ۾ ڏنيون آهن ۽ هو خدا وٽان آيو آهي ۽ خدا ڏانهن ويو آهي.
4هو رات جي مانيءَ مان اٿيو ۽ پنهنجا ڪپڙا لاهي ڇڏيائين .۽ هڪ توليہ ورتو، ۽ پنهنجو پاڻ کي ڍڪي ڇڏيو.
5ان کان پوءِ هو پاڻيءَ کي ٿانءَ ۾ وجهي شاگردن جا پير ڌوئڻ لڳو ۽ انهيءَ توليہ سان انهن کي اُگهڻ لڳو، جنهن سان پاڻ کي ڍڪيو ويو هو.
6پوءِ هو شمعون پطرس وٽ آيو ۽ پطرس کيس چيو تہ ”اي خداوند، تون منهنجا پير ڌوئي ٿو ڇا؟
7عيسيٰ وراڻيو تہ ”آءٌ ڇا ٿو ڪريان، تنهن کي هاڻي خبر نہ آهي .پر توکي پوءِ خبر پوندي.
8پطرس وراڻيو تہ ”تون ڪڏهن منهنجا پير نہ ڌوءِ .عيسيٰ وراڻيو تہ ”جيڪڏهن آءٌ تو کي نہ ڌويان، تہ مون سان تنهنجو ڪو بہ حصو نہ آهي.
9شمعون پطرس وراڻيو تہ ”اي خداوند!
10عيسيٰ وراڻيو تہ ”جنهن کي ڌوئي ٿو تنهن کي رڳو پير ڌوئڻ جي ضرورت نہ آهي، پر سڀ ڪجهہ صاف آهي ۽ اوهين صاف آهيو پر سڀ نہ.
11ڇالاءِ جو هن کي خبر هئي تہ ڪير کيس دغا ڏئي .تنهنڪري هن چيو تہ ”اوهين سڀ صاف نہ آهيو.
12تنهن کان پوءِ جڏهن هو انهن جا پير ڌوئي ۽ پنهنجا ڪپڙا لاهي وري ويهي ويو، تڏهن هن انهن کي چيو تہ ”اوهان کي خبر آهي تہ مون اوهان سان ڇا ڪيو آهي؟
13اوهين مون کي آقا ۽ پالڻهار سڏيندا آهيو، ۽ اوهين چئو ٿا .ڇو تہ مان آهيان.
14پوءِ جيڪڏهن مون، تنهنجو پالڻهار ۽ پالڻهار، تنهنجا پير ڌوئي ڇڏيا آهن .توهان کي پڻ هڪ ٻئي جا پير ڌوئڻ گهرجن.
15ڇالاءِ جو مون اوهان لاءِ هڪڙو مثال ڏنو آهي، تہ جيئن مون اوهان سان ڪيو، تيئن اوهين بہ ڪريو.
16آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان تہ نوڪر پنهنجي مالڪ کان وڏو نہ آهي .نڪي اهو جيڪو موڪليو ويو آهي انهيءَ کان وڏو آهي جنهن کيس موڪليو آهي.
17جيڪڏهن اوهين اهي ڳالهيون ڄاڻو ٿا، جيڪڏهن اوهين انهن تي عمل ڪريو ٿا، توهان خوش آهيو.
18آءٌ اوهان سڀني جي باري ۾ نہ ٿو ڳالهايان :آءٌ ڄاڻان ٿو جنهن کي مون چونڊيو آهي، پر انهيءَ لاءِ تہ لکيل آهي تہ ”جيڪو مون سان ماني کائي ٿو، تنهن مون تي پنهنجا پير مٿي ڪنيا آهن.
19هاڻي آءٌ اوهان کي انهيءَ جي اچڻ کان اڳي ٻڌايان ٿو تہ جڏهن اهو ٿئي، تڏهن اوهين ايمان آڻيو تہ اهو آءٌ آهيان.
20آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان تہ جنهن کي آءٌ موڪليان ٿو، سو مون کي قبول ٿو ڪري .۽ جيڪو مون کي قبول ڪري ٿو سو انهيءَ کي قبول ڪري ٿو جنهن مون کي موڪليو آهي.
21جڏهن عيسيٰ ائين چيو تڏهن هو دل ۾ پريشان ٿي ويو ۽ شاهدي ڏيندي چيائين تہ ”آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان تہ اوهان مان هڪڙو مون کي پڪڙائيندو.
22پوءِ شاگرد هڪٻئي ڏانهن نهارڻ لڳا ۽ شڪ ڪرڻ لڳا تہ هو ڪنهن بابت ڳالهائي رهيو آهي.
23هاڻي سندس شاگردن مان هڪڙو عيسيٰ جي سيني تي ٽيڪ ڏئي رهيو هو، جنهن سان عيسيٰ جو پيار هو.
24تنهنڪري شمعون پطرس هن ڏانهن اشارو ڪري پڇي تہ اهو ڪير آهي جنهن بابت هن ڳالهايو آهي.
25پوءِ هن عيسيٰ جي سيني تي ليٽي کيس چيو تہ ”اي خداوند، اهو ڪير آهي؟
26 “عيسيٰ وراڻيو تہ ”اهو اهو آهي، جنهن کي ڀاڄي ٻوڙي ڇڏيندس .۽ جڏهن اهو ٻوٽو ٻوڙي ڇڏيو، تڏهن شمعون جي پٽ يهوداہ اسڪريوتي کي ڏنو.
27پوءِ شيطان هن ۾ گهڙيو .تڏهن عيسيٰ کيس چيو تہ ”جيڪو تون ڪرين ٿو سو جلدي ڪر.
28هاڻي دسترخوان تي ويٺل ڪنهن بہ ماڻهوءَ کي خبر نہ هئي تہ هن ڪهڙي ارادي سان هن سان ڳالهايو آهي.
29انهن مان ڪن جو خيال هو، ڇاڪاڻ تہ يهوداہ وٽ اهو ٿلهو آهي، جو عيسيٰ کيس چيو هو تہ ”جيڪي شيون اسان کي عيد لاءِ گهرجن، سي خريد ڪريو .يا، هو غريبن کي ڪجهہ ڏئي.
30پوءِ هو ڀاڄي کڻي هڪدم ٻاهر نڪري ويو ۽ رات ٿي چڪي هئي.
31تنهنڪري جڏهن هو ٻاهر نڪتو تہ عيسيٰ چيو تہ ”هاڻي ابن آدم جو جلوو ظاهر ٿيو آهي ۽ خدا جو جلوو مٿس آهي.
32جيڪڏهن خدا جو جلوو مٿس آهي، تہ خدا بہ کيس پاڻ ۾ جلوو ڏيندو ۽ سندس جلوي ظاهر ڪندو.
33ننڍڙا ٻار، اجا ٿوري دير آءٌ اوهان سان گڏ آهيان .اوهين مون کي ڳوليندا، ۽ جيئن مون يهودين کي چيو هو، جتي آءٌ وڃان ٿو، اوهين اچي نہ سگهندا .تنهنڪري هاڻي مان توهان کي چوان ٿو.

34آءٌ اوهان کي هڪڙو نئون حڪم ڏيان ٿو، تہ اوهين هڪٻئي سان پيار ڪريو .جيئن مون اوهان سان پيار ڪيو آهي، تيئن اوهين بہ هڪ ٻئي سان پيار ڪريو.
35انهيءَ سان سڀ ماڻهو ڄاڻندا تہ اوهين منهنجا شاگرد آهيو، جيڪڏهن اوهان ۾ هڪٻئي سان پيار آهي.
36شمعون پطرس وراڻيو تہ ”اي خداوند، تون ڪيڏانهن وڃي رهيو آهين؟ عيسيٰ وراڻيو تہ ”جتي آءٌ وڃان ٿو، تون هاڻي منهنجي پٺيان نہ ايندين .پر پوءِ بہ تون منهنجي پٺيان هلندين.
37پطرس وراڻيو تہ ”اي خداوند، هاڻي آءٌ تنهنجي پٺيان ڇو نہ ٿو اچي سگهان؟ مان تنهنجي خاطر پنهنجي جان قربان ڪندس.
38عيسيٰ ڪيس وراڻيو تہ ”ڇا تون منهنجي خاطر پنهنجي جان ڏيندين؟ سچ پچ، مان توکي چوان ٿو، ڪڪڙ بانگ نہ ڏيندو، جيستائين تون مون کي ٽي ڀيرا انڪار نہ ڪرين.

باب 14

1پنهنجي دل کي پريشان نہ ڪريو، اوهين خدا تي ايمان آڻيو، مون تي پڻ ايمان آڻيو.
2منهنجي پيءُ جي گهر ۾ ڪيترين ئي ماڙيون آهن، جيڪڏهن ائين نہ هجي ها تہ آءٌ اوهان کي ٻڌايان ها .مان تنهنجي لاءِ جاءِ تيار ڪرڻ وڃان ٿو.
3۽ جيڪڏهن آءٌ وڃان ۽ توهان لاءِ جڳهه تيار ڪندس، آءٌ وري ايندس ۽ اوهان کي پاڻ وٽ قبول ڪندس .ته جيئن جتي مان آهيان، اتي توهان پڻ هوندا.
4۽ جتي آءٌ وڃان ٿو، اوهين ڄاڻو ٿا، ۽ ڪيئن ٿا ڄاڻو.
5توما چيو تہ ”اي خداوند، اسان کي خبر نہ آهي تہ تون ڪيڏانهن وڃي رهيو آهين .۽ اسان ڪيئن ڄاڻون ٿا رستو؟
6عيسيٰ وراڻيو تہ ”رستو، سچائي ۽ زندگي آءٌ آهيان، مون کان سواءِ ڪوبہ پيءُ وٽ نہ ٿو اچي.
7جيڪڏهن توهان مون کي سڃاڻو ها، توهان کي منهنجي پيءُ کي بہ سڃاڻڻ گهرجي ها، ۽ هاڻي کان وٺي توهان هن کي سڃاڻو ۽ ڏٺو آهي.
8فلپس چيو تہ ”اي خداوند، اسان کي پيءُ ڏيکار ۽ اهو ئي اسان لاءِ ڪافي آهي.
9عيسيٰ وراڻيو تہ ”اي فلپس، آءٌ توسان گهڻو وقت رهيو آهيان، پر پوءِ بہ تو مون کي نہ سڃاتو آهي ڇا؟ جنهن مون کي ڏٺو آهي تنهن پيءُ کي ڏٺو آهي .پوءِ تون ڪيئن ٿو چوين ته اسان کي پيءُ ڏيکار؟
10ڇا تو کي يقين ڪونهي تہ آءٌ پيءُ ۾ آهيان ۽ پيءُ مون ۾؟ اهي ڳالهيون جيڪي آءٌ اوهان سان ٻڌايان ٿو، اهي آءٌ پنهنجي طرفان نہ ٿو ٻڌايان، پر اهو پيءُ جيڪو مون ۾ رهي ٿو، اهو ئي ڪم ڪري ٿو.
11مون تي ايمان آڻيو تہ آءٌ پيءُ ۾ آهيان ۽ پيءُ مون ۾، يا وري ڪمن جي ڪري مون تي ايمان آڻيو.
12آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان تہ جيڪو مون تي ايمان آڻيندو، سو بہ اهي ڪم ڪندو، جيڪي آءٌ ڪريان ٿو .۽ اهو انهن کان وڏو ڪم ڪندو .ڇاڪاڻ ته مان پنهنجي پيءُ وٽ وڃان ٿو.
13۽ جيڪي ڪجهہ اوهين منهنجي نالي تي گهرندا، سو آءٌ ڪندس، انهيءَ لاءِ تہ پيءُ جو جلوو فرزند ۾ ٿئي.
14جيڪڏهن اوهين منهنجي نالي تي ڪجهہ گهرندؤ تہ آءٌ اهو ڪندس.
15جيڪڏهن اوهين مون سان پيار ڪريو ٿا، منهنجي حڪمن تي عمل ڪريو.
16۽ آءٌ پيءُ کي دعا ڪندس، ۽ هو اوهان کي هڪڙو ٻيو مددگار ڏيندو، تہ جيئن هو اوهان سان هميشہ رهي.
17حتي سچ جو روح .جنهن کي دنيا قبول نٿي ڪري سگهي، ڇالاءِ جو اهو نہ ڪيس ڏسي ٿو، نہ کي ڪيس سڃاڻي ٿو، پر اوهين ڪيس ڄاڻو ٿا .ڇالاءِ جو هو اوهان سان گڏ رهندو، ۽ اوهان ۾ هوندو.
18آءٌ توکي بي آرام نه ڇڏيندس :آءٌ تو وٽ ايندس.
19اڃا ٿوري دير، ۽ دنيا مون کي وڌيڪ نه ڏسندي .پر اوهين مون کي ڏسو ٿا، ڇاڪاڻ تہ آءٌ جيئرو آهيان، اوهين بہ جيئرا رهندؤ.
20انهيءَ ڏينهن اوهان کي خبر پوندي تہ آءٌ پنهنجي پيءُ ۾ آهيان ۽ اوهين مون ۾ آهيو ۽ آءٌ اوهان ۾ آهيان.
21جنهن وٽ منهنجا حڪم آهن، ۽ انهن تي عمل ڪري ٿو، اهو اهو آهي جيڪو مون سان پيار ڪري ٿو، ۽ جيڪو مون سان پيار ڪري ٿو، اهو منهنجي پيءِ سان پيار ڪيو ويندو، ۽ مان ان سان پيار ڪندس ۽ پاڻ کي مٿس ظاهر ڪندس.
22يهوداه وراڻيو تہ ”اسڪريوتي نہ، اي خداوند، تون ڪيئن ٿو ظاهر ڪرين اسان ڏانهن، پر دنيا ڏانهن نہ؟
23عيسيٰ وراڻيو تہ ”جيڪڏهن ڪو ماڻهو مون سان پيار ڪندو، سو منهنجي ڳالهين تي عمل ڪندو، ۽ منهنجو پيءُ ان سان پيار ڪندو ۽ اسين وٽس اينداسين ۽ ساڻس گڏ رهنداسين.
24جيڪو مون سان پيار نہ ٿو ڪري، سو منهنجي ڳالهہ تي نہ ٿو رهي ۽ جيڪو ڪلام اوهين ٻڌو سو منهنجو نہ، پر پيءُ جو آهي جنهن مون کي موڪليو آهي.
25اهي ڳالهيون مون اوهان کي ٻڌايون آهن، اڃا تائين اوهان وٽ موجود آهي.
26پر اهو تسلي ڏيڻ وارو، جيڪو پاڪ روح آهي، جنهن کي پيءُ منهنجي نالي تي موڪليندو، سو اوهان کي سڀ شيون سيکاريندو ۽ جيڪي مون اوهان کي چيو آهي، سو سڀ شيون اوهان کي ياد ڏياريندو.
27مان توهان سان گڏ ڇڏيان ٿو، پنهنجو امن آء توهان کي ڏيان ٿو :نه جيئن دنيا ڏئي ٿي، مان توهان کي ڏيان ٿو .تنهنجي دل کي پريشان نه ٿيڻ ڏيو، نه ئي ڊڄڻ ڏيو.
28اوهان ٻڌو آهي تہ ڪيئن مون توهان کي چيو آهي تہ آءٌ هليو وڃان ٿو ۽ وري اوهان وٽ اچان ٿو .جيڪڏهن توهان مون سان پيار ڪريو ها، توهان خوش ٿيندا، ڇاڪاڻ تہ مون چيو آهي، مان پيء ڏانهن وڃان ٿو، ڇالاء جو منهنجو پيء مون کان وڏو آهي.
29۽ هاڻي مون اوهان کي اهو ٻڌايو آهي ته اهو ٿيڻ کان اڳ، جڏهن اهو ٿئي، توهان ايمان آڻيو.
30آءٌ هن کان پوءِ توسان گهڻو ڳالهائي نہ سگهندس، ڇالاءِ جو هن دنيا جو امير اچي رهيو آهي ۽ مون ۾ ڪجهہ بہ نہ آهي.

31پر انهيءَ لاءِ ته دنيا کي خبر پوي ته آءٌ پيءُ سان پيار ڪريان ٿو ۽ جيئن پيءُ مون کي حڪم ڏنو، تيئن آءٌ ڪريان ٿو .اٿو، اچو ته هتان هلون.

باب 15

1آءٌ ڊاک جي سچي ول آهيان ۽ منهنجو پيءُ باغبان آهي.
2مون ۾ هر شاخ جيڪا ميوو نٿي ڏئي، تنهن کي هو ڪٽي ٿو ڇڏي ۽ هر شاخ جيڪا ميوو ڏئي ٿي، تنهن کي صاف ڪري ٿو، انهيءَ لاءِ ته وڌيڪ ميوو ڏئي.
3هاڻي اوهين انهيءَ ڳالهه جي وسيلي پاڪ آهيو، جيڪو مون اوهان کي ٻڌايو آهي.
4مون ۾ رهو ۽ آءٌ اوهان ۾ .جيئن شاخ پاڻ کي ميوو نه ڏئي سگهي، سواء ان جي انگورن ۾ رهي .وڌيڪ نه ٿا ڪري سگهو، سواءِ توهان جي مون ۾ رهي.
5آءٌ ڊاک آهيان، اوهين ٽاريون آهيو :جيڪو مون ۾ رهي ٿو ۽ آءٌ انهيءَ ۾ آهيان، اهو ئي گهڻو ميوو ڏئي ٿو، ڇالاءِ جو مون کان سواءِ اوهين ڪجهه به نه ٿا ڪري سگهو.
6جيڪڏهن ڪو ماڻهو مون ۾ نه رهندو، ته هو ٽاري وانگر اڇلايو ويندو ۽ سڪي ويندو .۽ ماڻهو انهن کي گڏ ڪن ٿا، ۽ انهن کي باهه ۾ اڇلائي، ۽ اهي سڙي ويا.
7جيڪڏهن اوهين مون ۾ رهندا ۽ منهنجا لفظ اوهان ۾ رهندا، تڏهن اوهين جيڪي گهرندا سو گهرندا، ۽ اهو اوهان سان ڪيو ويندو.
8هن ۾ منهنجي پيءُ جي واکاڻ آهي، انهيءَ لاءِ ته اوهين گهڻو ميوو ڏيو .تنهنڪري اوهين منهنجا شاگرد ٿيندؤ.
9جيئن پيءُ مون سان پيار ڪيو آهي، تيئن مون اوهان سان پيار ڪيو آهي :منهنجي پيار ۾ جاري رهو.
10جيڪڏهن اوهين منهنجي حڪمن تي عمل ڪندا، توهان منهنجي پيار ۾ رهندا .جيئن مون پنهنجي پيءُ جي حڪمن تي عمل ڪيو آهي ۽ سندس پيار ۾ رهيو آهيان.
11اهي ڳالهيون مون اوهان کي ٻڌايون آهن، انهيءَ لاءِ ته منهنجي خوشي اوهان ۾ قائم رهي ۽ اوهان جي خوشي پوري ٿئي.
12اهو منهنجو حڪم آهي ته اوهين هڪٻئي سان پيار ڪريو، جيئن مون اوهان سان پيار ڪيو آهي.
13انهيءَ کان وڌي محبت ڪنهن ماڻهوءَ کي ناهي، جو ماڻهو پنهنجي جان پنهنجي دوستن لاءِ قربان ڪري.
14اوهين منهنجا دوست آهيو، جيڪڏهن اوهين ڪندا آهيو جيڪي آءٌ اوهان کي حڪم ڏيان ٿو.
15تنهنڪري آءٌ اوهان کي نوڪر نه سڏيان .ڇاڪاڻ ته نوڪر کي خبر ناهي ته سندس مالڪ ڇا ڪري ٿو، پر مون توهان کي دوست سڏيو آهي .جيڪي ڪجهه مون پنهنجي پيءُ کان ٻڌو آهي تنهن لاءِ مون اوهان کي ٻڌايو آهي.
16اوهان مون کي نه چونڊيو آهي، پر مون اوهان کي چونڊيو آهي ۽ اوهان کي حڪم ڏنو آهي ته اوهين وڃو ۽ ميوو آڻيو ۽ اوهان جو ميوو باقي رهي، ته جيئن اوهين منهنجي نالي تي پيءُ کان جيڪي گهرندا سو اهو اوهان کي ڏيندو. .
17انهن ڳالهين جو آءٌ اوهان کي حڪم ٿو ڏيان ته هڪٻئي سان پيار ڪريو.
18جيڪڏهن دنيا اوهان کان نفرت ڪري ٿي، ته اوهين ڄاڻو ٿا ته هن مون کان نفرت ڪئي هئي ان کان اڳ جو هن اوهان کان نفرت ڪئي.
19جيڪڏهن اوهين دنيا جا هجو ته دنيا پنهنجو پاڻ سان پيار ڪري ها، پر ڇاڪاڻ ته اوهين دنيا جا نه آهيو، پر مون اوهان کي دنيا مان چونڊيو آهي، تنهنڪري دنيا اوهان کان نفرت ڪري ٿي.
20اهو لفظ ياد رکو جيڪو مون اوهان کي چيو آهي، نوڪر پنهنجي مالڪ کان وڏو نه آهي .جيڪڏهن انهن مون کي ستايو آهي، ته اهي اوهان کي به ستائيندا .جيڪڏهن انهن منهنجي ڳالهه تي عمل ڪيو آهي ته اهي توهان جي ڳالهه به ڪندا.
21پر اهي سڀ شيون منهنجي نالي جي ڪري اوهان سان ڪندا، ڇاڪاڻ ته اهي انهيءَ کي نه ٿا سڃاڻن جنهن مون کي موڪليو آهي.
22جيڪڏهن آءٌ نه اچيس ۽ انهن سان ڳالهايان ها، ته انهن کي گناهه نه ٿئي ها، پر هاڻي انهن وٽ پنهنجن گناهن لاءِ ڪوبه ڍڪ ڪونهي.
23جيڪو مون کان نفرت ڪري ٿو سو منهنجي پيءُ کان به نفرت ڪري ٿو.
24جيڪڏهن آءٌ انهن مان اهي ڪم نه ڪريان ها، جيڪي ڪنهن ٻئي ماڻهوءَ نه ڪيا آهن، ته انهن کي گناهه نه ٿئي ها، پر هاڻي انهن ٻنهي ڏٺو آهي ۽ مون کان ۽ منهنجي پيءُ کان نفرت ڪئي آهي.
25پر اهو انهيءَ لاءِ ٿيو ته اهو ڪلام پورو ٿئي، جيڪو سندن شريعت ۾ لکيل آهي، ”هنن مون کان بي سبب نفرت ڪئي.
26پر جڏهن اهو مددگار ايندو، جنهن کي آءٌ اوهان ڏانهن پيءُ وٽان موڪليندس، يعني سچ جو روح، جيڪو پيءُ وٽان ٿو اچي، سو هو منهنجي شاهدي ڏيندو.
27۽ اوهين به شاهدي ڏيندا، ڇالاءِ جو اوهين شروع کان وٺي مون سان گڏ آهيو.

باب 16

1اهي ڳالهيون مون اوهان کي ٻڌايون آهن، انهيءَ لاءِ ته اوهين ناراض نه ٿيو.
2اهي اوهان کي عبادت خانن مان ڪڍي ڇڏيندا، هاڻي اهو وقت اچي ٿو، جو جيڪو اوهان کي ماريندو سو سمجهندو ته هو خدا جي خدمت ڪري رهيو آهي.
3۽ اهي اهي شيون اوهان سان ڪندا، ڇاڪاڻ ته انهن نه پيء کي سڃاتو آهي ۽ نڪي مون کي.
4پر اهي ڳالهيون مون اوهان کي ٻڌايون آهن، انهيءَ لاءِ ته جڏهن اهو وقت اچي، تڏهن اوهان کي ياد پوي ته انهن بابت مون اوهان کي ٻڌايو هو .۽ اهي ڳالهيون مون اوهان کي شروع ۾ نه چيو، ڇاڪاڻ ته آءٌ اوهان سان گڏ هوس.
5پر هاڻي آءٌ انهيءَ ڏانهن وڃان ٿو جنهن مون کي موڪليو آهي .۽ توهان مان ڪو به مون کان نه پڇي، تون ڪيڏانهن وڃي رهيو آهين؟

6پر ڇاڪاڻ   ته مون اهي ڳالهيون اوهان کي ٻڌايون آهن، تنهنڪري توهان جي دل ڏک ڀريو آهي.
7پر آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان .اهو اوهان لاءِ ڀلو آهي جو مان هليو وڃان، ڇاڪاڻ   ته جيڪڏهن آءٌ نه وڃان، ته ڪوبه مددگار اوهان
وٽ نه ايندو .پر جيڪڏهن آءٌ هليو وڃان ته ڪيس اوهان ڏانهن موڪليندس.
8۽ جڏهن هو ايندو، تڏهن هو دنيا کي گناهه، سچائي ۽ انصاف جي ملامت ڪندو:
9گناهه جي ڪري، ڇاڪاڻ   ته اهي مون تي ايمان نه ٿا آڻين.
10سچائيءَ جو، ڇالاءِ   جو آءٌ پنهنجي پيءُ ڏانهن وڃان ٿو ۽ اوهين مون کي وڌيڪ نه ڏسندا.
11فيصلي جي باري ۾، ڇالاء   جو هن دنيا جي شهزادي کي انصاف ڪيو ويندو آهي.
12مون کي اڃا اوهان کي ڪيترين ئي ڳالهيون چوڻيون آهن، پر هاڻي اوهين برداشت ڪري نه سگهندا.
13پر جڏهن هو، سچ جو روح، ايندو، تڏهن هو توهان کي سچي سچائيءَ ڏانهن هدايت ڪندو، ڇالاءِ   جو هو پنهنجي باري ۾ نه
ڳالهائيندو .پر هو جيڪو ڪجهه ٻڌندو، سو ئي ڳالهائيندو :۽ هو توهان کي ايندڙ شيون ڏيکاريندو.
14هو منهنجي واکاڻ ڪندو، ڇالاءِ   جو هو مون مان حاصل ڪندو، ۽ اهو اوهان کي ڏيکاريندو.
15سڀ شيون جيڪي پيءُ وٽ آهن، منهنجو آهي، تنهنڪري مون چيو آهي، ته هو مون مان وٺندو ۽ اوهان کي ڏيکاريندو.
16ٿوري دير کان پوءِ اوهين مون کي نه ڏسندا، ۽ وري ٿوري دير کان پوءِ اوهين مون کي ڏسندا، ڇالاءِ   جو آءٌ پيءُ ڏانهن وڃان ٿو.
17پوءِ هن جي شاگردن مان ڪي پاڻ ۾ چوڻ لڳا ته ”هي ڇا آهي جو هو اسان کي چوي ٿو ته ”ٿوريءَ دير کان پوءِ اوهين مون کي نه
ڏسندا، ۽ وري ٿوري دير کان پوءِ اوهين مون کي ڏسندا، ۽ انهيءَ ڪري جو آءٌ هليو ويندس پيءُ؟
18تنهنڪري چيائون ته ”هيءُ ڇا آهي جيڪو هو چوي ٿو، ٿوري دير؟ اسان نٿا ٻڌائي سگهون ته هو ڇا ٿو چوي.
19هاڻي عيسيٰ ڄاتو ته اهي ڪانئس پڇڻ گهرن ٿا، تنهنڪري کين چيائين ته ”ڇا اوهين پاڻ ۾ پڇا ٿا ڪريو ته مون چيو ته ”ٿوري دير پوءِ
اوهين مون کي نه ڏسندا، پوءِ وري ٿوري دير کان پوءِ اوهين مون کي ڏسندا؟ ؟
20آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته اوهين روئندا ۽ ماتم ڪندا، پر دنيا خوش ٿيندي، ۽ اوهين غمگين هوندؤ، پر اوهان جو غم خوشيءَ ۾
بدلجي ويندو.
21هڪڙي عورت جڏهن دردناڪ حالت ۾ هوندي آهي، ڇاڪاڻ   ته هن جو وقت اچي پهتو آهي، پر جيئن ئي ٻار ڄڻيو ويندو آهي، ان
کي وڌيڪ ڏک ياد نه ڪندو آهي، انهيءَ خوشي لاءِ ته هڪڙو ماڻهو دنيا ۾ پيدا ٿيو آهي.
22تنهنڪري توهان کي هاڻي غم آهي، پر مان توهان کي وري ملندس، ۽ توهان جي دل خوش ٿيندي، ۽ توهان جي خوشي ڪوبه توهان
کان کسي نه سگهندو.
23۽ انهيءَ ڏينهن اوهين مون کان ڪجھ نه پڇندا .سچ پچ، مان توهان کي ٻڌايان ٿو، جيڪو ڪجهه توهان منهنجي نالي تي پيء کان
گهرندا، هو توهان کي ڏيندو.
24توهان هن وقت تائين منهنجي نالي تي ڪجهه نه گهريو آهي، گهرو ته توهان کي ملندو، ته جيئن توهان جي خوشي پوري ٿئي.
25اهي ڳالهيون مون توهان کي محاورن ۾ ٻڌايون آهن، پر اهو وقت اچي ٿو، جڏهن مان توهان سان وڌيڪ محاورن ۾ نه ڳالهائيندس، پر
آء اوهان کي پيء جي باري ۾ واضح طور تي ڏيکاريندس.
26انهيءَ ڏينهن اوهين منهنجي نالي تي پڇندا، ۽ آءٌ اوهان کي نه ٿو چوان، ته آءٌ اوهان لاءِ پيءُ کان دعا گهرندس.
27ڇالاءِ   جو پيءُ پاڻ اوهان سان پيار ڪري ٿو، ڇالاءِ   جو اوهان مون سان پيار ڪيو آهي ۽ ايمان آندو آهي ته آءٌ خدا وٽان آيو
آهيان.
28آءٌ پيءُ وٽان نڪري آيو آهيان ۽ دنيا ۾ آيو آهيان، وري دنيا کي ڇڏي پيءُ ڏانهن وڃان ٿو.
29تنهن تي سندس شاگردن چيس ته ”ڏسو، هاڻي تون صاف صاف ڳالهائي رهيو آهين ۽ ڪابه چوڻي نه ٿو چوي.
30هاڻي اسان کي پڪ آهي ته تون سڀڪنهن شيءِ کي ڄاڻين ٿو، ۽ ضروري نه آهي ته ڪو ماڻهو توکان پڇي، انهيءَ ڪري اسان کي
يقين آهي ته تون خدا وٽان آيو آهين.
31عيسيٰ کين وراڻيو ته ”ڇا اوهين هاڻي ايمان ٿا آڻيو؟
32ڏس، اهو وقت اچي رهيو آهي، هاڻي اچي پهتو آهي، جڏهن اوهين ڇڙوڇڙ ٿي ويندا، هر هڪ ماڻهو پنهنجيءَ جاءِ تي، ۽ مون کي
اڪيلو ڇڏي ويندو، پر پوءِ به آءٌ اڪيلو نه آهيان، ڇالاءِ   جو پيءُ مون سان گڏ آهي.
33اهي ڳالهيون مون اوهان کي ٻڌايون آهن، انهيءَ لاءِ ته مون ۾ اوهان کي سڪون ملي .دنيا ۾ توهان کي مصيبت هوندي :پر خوش ٿيو .
مون دنيا کي فتح ڪيو آهي.

باب 17

1اهي ڳالهيون عيسيٰ چيو ۽ پنهنجون اکيون آسمان ڏانهن کڻي چيائين ته ”اي بابا، وقت اچي ويو آهي .پنهنجي فرزند جي واکاڻ ڪر، ته
جيئن تنهنجو فرزند به تو کي جلال ڏئي.
2جيئن تو ڪيس سڄي جسم تي اختيار ڏنو آهي، انهيءَ لاءِ ته هو انهن کي دائمي زندگي ڏئي، جيترو تو ڪيس ڏنو آهي.
3۽ هيءَ آهي دائمي زندگي، انهيءَ لاءِ ته اهي تو کي سڃاڻن جيڪو سچو خدا آهي ۽ عيسيٰ مسيح، جنهن کي تو موڪليو آهي.
4مون توهان کي زمين تي جلال ڏنو آهي :مون اهو ڪم پورو ڪيو آهي جيڪو تو مون کي ڪرڻ لاءِ ڏنو آهي.
5۽ هاڻي اي پيءُ، تون مون کي پنهنجي ذات سان گڏ انهيءَ شان سان جلال ڏي، جيڪا دنيا جي پيدا ٿيڻ کان اڳ مون وٽ هئي.
6مون تنهنجو نالو انهن ماڻهن تي ظاهر ڪيو آهي جيڪي تو مون کي دنيا مان ڏنائين :اهي تنهنجا هئا، ۽ تو انهن کي ڏنو .۽ انهن تنهنجي
ڳالھ تي عمل ڪيو آهي.
7هاڻي انهن کي خبر آهي ته جيڪي ڪجهه تو مون کي ڏنو آهي، سي سڀ تنهنجو آهي.

8چالاءِ جو مون انهن کي اهي ڳالهيون ڏنيون آهن جيڪي تو مون کي ڏنيون آهن ۽ انهن انهن کي قبول ڪيو آهي، ۽ پڪ چاڻندا آهن
ته مان تو وٽان نڪتو آهيان، ۽ انهن ايمان آندو آهي ته تو مون کي موڪليو آهي.
9مان انهن لاءِ دعا گهران ٿو :آءٌ دنيا لاءِ نہ، پر انهن لاءِ دعا ٿو گهران جيڪي تو مون کي ڏنيون آهن .چاڪاڻ ته اهي توهان جا آهن.
10ءِ سڀ منهنجا آهن تنهنجا، ۽ تنهنجو آهي منهنجو .۽ مان انهن ۾ ساراهيو آهيان.
11ءِ هاڻي آءٌ هاڻي دنيا ۾ ڪونهي، پر اهي دنيا ۾ آهن ۽ آءٌ تو وٽ اچي رهيو آهيان .پاڪ پيءُ، تون پنهنجي نالي جي وسيلي انهن کي
سنڀال، جن کي تو مون کي ڏنو آهي، ته جيئن اهي هڪ ٿين، جيئن اسين آهيون.
12جڏهن آءٌ انهن سان گڏ هوس دنيا ۾، مون انهن کي تنهنجي نالي تي رکيو آهي :جيڪي تو مون کي ڏنو آهي، تن کي مون سنڀالي رکيو
آهي، ۽ انهن مان ڪو به نه وڃايو ويو آهي، سواءِ تباهي جو پٽ .ته جيئن ڪلام پورو ٿئي.
13ءِ هاڻي آءٌ تو وٽ آيو آهيان .۽ اهي ڳالهيون آءٌ دنيا ۾ ٻڌايان ٿو، انهيءَ لاءِ تہ اهي منهنجي خوشي پاڻ ۾ پوري ڪن.
14مون انهن کي تنهنجو ڪلام ڏنو آهي .۽ دنيا انهن کان نفرت ڪئي آهي، چالاءِ جو اهي دنيا جا نہ آهن، جيئن آءٌ دنيا جو نہ آهيان.
15آءٌ اهو نہ ٿو گهران تہ تون انهن کي دنيا مان ڪڍي ڇڏ، پر انهيءَ لاءِ تہ انهن کي برائيءَ کان بچائين.
16اهي دنيا جا نہ آهن، جيئن آءٌ دنيا جو نہ آهيان.
17انهن کي پنهنجي سچائيءَ سان پاڪ ڪر، تنهنجو ڪلام سچ آهي.
18جهڙيءَ طرح تو مون کي دنيا ۾ موڪليو آهي، تيئن مون بہ انهن کي دنيا ۾ موڪليو آهي.
19ءِ انهن جي خاطر آءٌ پاڻ کي پاڪ ٿو ڪريان، تہ جيئن اهي بہ سچائيءَ جي وسيلي پاڪ ٿين.
20ءِ نڪي آءٌ رڳو انهن لاءِ دعا ٿو گهران، پر انهن لاءِ، جيڪي انهن جي ڪلام جي وسيلي مون تي ايمان آڻيندا.
21انهيءَ لاءِ تہ اهي سڀ هڪ ٿين .جيئن تون، بابا، مون ۾ آهين ۽ مان تو ۾، ته جيئن اهي به اسان ۾ هڪ ٿين :ته جيئن دنيا ايمان آڻي ته
تو مون کي موڪليو آهي.
22ءِ اهو شان جيڪو تو مون کي ڏنو آهي، مون انهن کي ڏنو آهي .ته جيئن اهي هڪ هجن، جيئن اسين هڪ آهيون:
23آءٌ انهن ۾ آهيان ۽ تون مون ۾، انهيءَ لاءِ تہ اهي هڪ ٿي پوريءَ طرح ٿين .۽ دنيا کي خبر پوي ته تو مون کي موڪليو آهي، ۽ انهن
سان پيار ڪيو آهي، جيئن تو مون سان پيار ڪيو آهي.
24ابا، آءٌ چاهيان ٿو تہ اهي بہ، جن کي تو مون کي ڏنو آهي، سي مون سان گڏ هجن جتي آءٌ آهيان .انهيءَ لاءِ تہ اهي منهنجو جلال ڏسي
سگهن، جيڪو تو مون کي ڏنو آهي، چالاءِ جو تو مون کي دنيا جي قيام کان اڳ پيار ڪيو آهي.
25اي سڌريل پيءُ، دنيا تو کي نه سڃاتو آهي، پر مون تو کي سڃاتو آهي، ۽ انهن ڄاتو آهي ته تو مون کي موڪليو آهي.
26ءِ مون انهن کي تنهنجي نالي جو اعلان ڪيو آهي، ۽ اهو اعلان ڪندس :اهو پيار جنهن سان تو مون سان پيار ڪيو آهي، انهن ۾ هجي
۽ آء انهن ۾.

باب 18

1جڏهن عيسيٰ اهي ڳالهيون ڪري چڪو، تڏهن هو پنهنجن شاگردن سان گڏ صدرون نديءَ جي مٿان هليو ويو، جتي هڪڙو باغ هو،
جنهن ۾ هو ۽ سندس شاگرد داخل ٿيا هئا.
2ءِ يهوداه پڻ، جنهن کيس پڪڙايو هو، تنهن کي انهيءَ جاءِ جي خبر هئي، چالاءِ جو عيسيٰ اڪثر پنهنجي شاگردن سان گڏ اتي ويندو
هو.
3پوءِ يهوداه، سردار ڪاهنن ۽ فريسين وٽان ماڻهن ۽ آفيسرن جو ميڙ وٺي، شمعون، مشعلون ۽ هٿيار کڻي اتي آيو.
4تنهنڪري عيسيٰ، اهو ڄاڻي ٿي جيڪي مٿس اچڻ وارا آهن، سو ٻاهر نڪري ويو ۽ چيائين تہ ”اوهين ڪنهن کي ڳولي رهيا آهيو؟
5انهن وراڻيو تہ ”عيسيٰ ناصري .عيسيٰ انهن کي چيو تہ ”آءٌ اهو آهيان .۽ يهوداه پڻ، جنهن کيس پڪڙايو، سو انهن سان گڏ بيٺو.
6پوءِ جيئن ئي هن انهن کي چيو تہ ”آءٌ اهو آهيان، تڏهن اهي پوئتي هليا ويا ۽ زمين تي ڪري پيا.
7پوءِ هن انهن کان وري پڇيو تہ ”اوهين ڪنهن کي ڳولي رهيا آهيو؟ وَقَالَ :يسوع ناصري.
8عيسيٰ وراڻيو تہ ”مون اوهان کي ٻڌايو آهي تہ آءٌ اهو آهيان، تنهنڪري جيڪڏهن اوهين مون کي ڳوليندا آهيو تہ انهن کي هلڻ ڏيو.
9انهيءَ لاءِ تہ اهو ڪلام پورو ٿئي، جيڪو هن چيو هو تہ ”جيڪي تو مون کي ڏنا آهن تن مان مون ڪوبہ نہ وڃايو آهي.
10پوءِ شمعون پطرس وٽ تلوار هئي، تنهن اها ڪڍي وڏي سردار ڪاهن جي نوڪر کي مارائي سندس ساڄو ڪن ڪپي ڇڏيو .ان
نوڪر جو نالو مالڪس هو.
11تڏهن عيسيٰ پطرس کي چيو تہ ”پنهنجي تلوار ميان ۾ وجهہ، اهو پيالو جيڪو منهنجي پيءُ مون کي ڏنو آهي، سو چا آءٌ نہ پيئان؟
12پوءِ يهودين جي لشڪر ۽ ڪپتان ۽ سپاهين عيسيٰ کي پڪڙيو.
13ءِ کيس پهريائين حناس ڏانهن وٺي ويو .چالاءِ جو هو قائفا جو سسر هو، جيڪو انهيءَ سال وڏو سردار ڪاهن هو.
14هاڻي قائفا اهو ئي هو، جنهن يهودين کي صلاح ڏني هئي تہ ماڻهن لاءِ هڪڙو ماڻهو مرڻ بهتر آهي.
15شمعون پطرس عيسيٰ جي پٺيان هليو ۽ هڪڙو ٻيو شاگرد پڻ، اهو شاگرد وڏي سردار ڪاهن کي سڃاڻي ٿو ۽ عيسيٰ سان گڏ وڏي
ڪاهن جي محلات ۾ ويو.
16پر پطرس دروازي تي بيٺو هو .پوءِ اهو ٻيو شاگرد، جيڪو وڏي سردار ڪاهن سان سڃاتو ويندو هو، ٻاهر ويو ۽ انهيءَ دروازي جي
سنڀاليندڙ سان ڳالهايائين ۽ پطرس کي اندر وٺي آيو.
17تڏهن انهيءَ چوڪريءَ پطرس کي چيو تہ ”چا تون بہ هن ماڻهوءَ جي شاگردن مان نہ آهين؟ هن چيو ته مان نه آهيان.
18ءِ نوڪر ۽ آفيسر اتي بيٺا هئا، جن ڪوئلي جي باهہ ٻاري هئي .چالاءِ جو ٿڌ هئي، سو پاڻ کي گرم ڪيائون، ۽ پطرس انهن سان گڏ
بيٺو ۽ پاڻ کي گرم ڪيائين.
19پوءِ وڏي سردار ڪاهن عيسيٰ کان سندس شاگردن ۽ سندس تعليم بابت پڇيو.

20عيسيٰ کيس جواب ڏنو تہ ”مون دنيا سان کليل طرح ڳالهايو آهي .مون ڪڏهن عبادت خاني ۾ ۽ هيڪل ۾، جتي يهودي هميشہ رهندا آهن، سيکاريو هو .۽ ڳجهي ۾ مون ڪجهه به نه چيو آهي.

21تون مون کان ڇو ٿو پڇين؟ انهن کان پڇو جن مون کي ٻڌو آهي، مون انهن کي ڇا چيو آهي :ڏسو، اهي ڄاڻن ٿا جيڪي مون چيو آهي.

22جڏهن هو هي ڳالهائي چڪو، تڏهن انهن آفيسرن مان هڪڙو جيڪو پرسان بيٺو هو، تنهن عيسيٰ کي هٿ جي هٿ سان مارائي چيو تہ ”ڇا تون سردار ڪاهن کي ائين جواب ڏيندين؟

23تنهن تي عيسيٰ وراڻيو تہ ”جيڪڏهن مون بڇڙائي ڪئي آهي تہ بڇڙائيءَ جي شاهدي ڏي، پر جيڪڏهن سچي آهين تہ مون کي ڇو ٿا مارن؟

24هاڻي حناس کيس قيد ڪري وڏي سردار ڪاهن قائفا ڏانهن موڪليو هو.

25شمعون پطرس اٿي بيٺو ۽ پاڻ کي گرم ڪيو .تنهنڪري انهن کيس چيو تہ ”ڇا تون بہ سندس شاگردن مان نہ آهين؟ هن انڪار ڪيو، ۽ چيو تہ، مان نہ آهيان.

26وڏي سردار ڪاهن جي نوڪرن مان هڪڙو، جيڪو سندس مائٽ هو، جنهن جو ڪن پطرس ڪٽيو هو، تنهن چيو تہ ”مون تو کي هن سان گڏ باغ ۾ نہ ڏٺو؟

27تنهن تي پطرس وري انڪار ڪيو ۽ هڪدم ڪڪڙ ٻچڙ لڳو.

28پوءِ اهي عيسيٰ کي قائفا وٽان عدالت جي دانهن ڏانهن وٺي ويا، ۽ اهو صبح جو هو .۽ اهي پاڻ عدالتي هال ۾ نہ ويا، متان اهي ناپاڪ ٿي وڃن .پر اهي عيد فصح کائين.

29تڏهن پلاطس ٻاهر انهن وٽ ويو ۽ چيائين تہ ”اوهين هن ماڻهوءَ تي ڪهڙو الزام ٿا لڳايو؟

30تنهن تي انهن وراڻيو تہ ”جيڪڏهن هو ڏوهاري نہ هجي ها تہ ڪيس تو جي حوالي نہ ڪريون ها.

31تڏهن پلاطس انهن کي چيو تہ ”هن کي وٺي وڃو ۽ پنهنجي شريعت موجب انصاف ڪريو .تنهنڪري يهودين هن کي چيو تہ ”اسان لاءِ جائز نہ آهي تہ ڪنهن ماڻهوءَ کي مارون.

32انهيءَ لاءِ تہ عيسيٰ جي اها ڳالهہ پوري ٿئي، جيڪا هن ٻڌائي هئي تہ ڪيس ڪهڙي موت مرڻو آهي.

33تڏهن پلاطس وري عدالت ۾ داخل ٿيو ۽ عيسيٰ کي سڏي چيائين تہ ”ڇا تون يهودين جو بادشاهہ آهين؟

34تنهن تي عيسيٰ وراڻيو تہ ”اهو ڳالهہ تون پاڻ چوين ٿو يا ٻين توکي منهنجي باري ۾ ٻڌايو آهي؟

35پلاطس وراڻيو تہ ”ڇا آءٌ يهودي آهيان؟ تنهنجي پنهنجي قوم ۽ سردار ڪاهنن توکي منهنجي حوالي ڪيو آهي :تو ڇا ڪيو آهي؟

36عيسيٰ وراڻيو تہ ”منهنجي بادشاهت هن دنيا جي نہ آهي، جيڪڏهن منهنجي بادشاهت هن دنيا جي هجي ها، تہ منهنجا نوڪر وڙهن ها، تہ جيئن آءٌ يهودين جي حوالي نہ ڪريان، پر هاڻي منهنجي بادشاهت هتان جي نہ آهي.

37تنهنڪري پلاطس کيس چيو تہ ”پوءِ تون بادشاهہ آهين ڇا؟ عيسيٰ وراڻيو تہ ”تون چوين ٿو تہ آءٌ بادشاهہ آهيان .انهيءَ مقصد لاءِ مان پيدا ٿيو آهيان، ۽ انهيءَ لاءِ آءٌ دنيا ۾ آيو آهيان، انهيءَ لاءِ تہ مان سچ جي شاهدي ڏيان .هر هڪ جيڪو سچ جو آهي منهنجو آواز ٻڌي ٿو.

38پلاطس کيس چيو تہ ”سچ ڇا آهي؟ جڏهن اهو چئي چڪو تہ هو وري ٻاهر نڪري يهودين ڏانهن ويو ۽ کين چيائين تہ ”مون کي هن ۾ ڪوبہ ڏوهہ نہ ٿو ملي.

39پر اوهان جو رواج آهي تہ عيد فصح تي آءٌ اوهان لاءِ هڪڙي کي آزاد ڪريان، تنهنڪري اوهين اهو ٿا چاهيو ڇا آءٌ اوهان لاءِ يهودين جي بادشاهہ کي آزاد ڪريان؟

40انهن سيني وري رڙ ڪري چيو تہ ”هن ماڻهوءَ کي نہ، پر برابا .هاڻي برابا هڪ چور هو.

باب 19

1تنهنڪري پلاطس عيسيٰ کي پڪڙي کيس چهبڪ هڻايا.

2پوءِ سپاهين ڪنڊن جو تاج ٺاهي هن جي مٿي تي رکيا ۽ کيس واڱڻائي چادر پهريائون.

3وَقَالَ :سلام، يهودين جا بادشاهہ !۽ انهن کيس پنهنجن هٿن سان ماريو.

4تنهنڪري پلاطس وري ٻاهر نڪري ويو ۽ کين چيائين تہ ”ڏسو، آءٌ هن کي اوهان ڏانهن وٺي ٿو اچان، انهيءَ لاءِ تہ اوهان کي خبر پوي تہ مون ۾ هن ۾ ڪوبہ ڏوهہ نہ آهي.

5پوءِ عيسيٰ ٻاهر آيو، جنهن کي ڪنڊن جو تاج ۽ واڱڻائي چادر پهريائين .تڏهن پلاطس انهن کي چيو تہ ”ڏسو!

6جڏهن سردار ڪاهنن ۽ آفيسرن کيس ڏٺو، تڏهن رڙيون ڪري چوڻ لڳا تہ ”هن کي صليب تي چاڙهيو، صليب تي چاڙهيو .پلاطس انهن کي چيو تہ ”هن کي وٺي وڃو ۽ صليب تي چاڙهيو، ڇالاءِ جو مون کي هن ۾ ڪوبہ ڏوهہ نہ ٿو ملي.

7يهودين وراڻيو تہ ”اسان وٽ شريعت آهي ۽ اسان جي شريعت موجب هن کي مرڻو آهي، ڇالاءِ جو هن پاڻ کي خدا جو فرزند ٻڌايو آهي.

8جڏهن پلاطس اهو ٻڌو تہ هو وڌيڪ ڊڄي ويو.

9وَقَالَ إِلَى الأَرْضِ وَقَالَ لَهُ يَسُوعُ” :تون ڪٿان آيو آهين؟ پر عيسيٰ کيس ڪو جواب نہ ڏنو.

10تڏهن پلاطس کيس چيو تہ ”تون مون سان نہ ٿو ڳالهائين ڇا؟ ڇا تون نه ٿو ڄاڻين ته مون کي اختيار آهي ته تو کي صليب تي چاڙهڻ جي، ۽ توکي آزاد ڪرڻ جي بہ طاقت آهي؟

11تنهن تي عيسيٰ وراڻيو تہ ”تون مون تي ڪڏهن بہ ڪوبہ اختيار ڪري نہ سگهندين، جيستائين اهو تو کي مٿي کان نہ ڏنو وڃي، تنهنڪري جنهن مون کي تنهنجي حوالي ڪيو تنهن کان وڏو گناهہ آهي.

12پوءِ پلاطس هن کي آزاد ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي، پر يهودين رڙ ڪري چيو تہ ”جيڪڏهن هن ماڻهوءَ کي ڇڏي ڏيو تہ تون قيصر جو دوست نہ آهين، جيڪو پاڻ کي بادشاهہ ٻڌائي ٿو سو قيصر جي خلاف ڳالهائي ٿو.

13جڏھن پلاطس اھو ٻڌو تڏھن عيسيٰ کي ٻاھر وٺي آيو ۽ انھيءَ جاءِ تي عدالت جي ڪرسيءَ تي ويٺو، جنھن کي عبرانيءَ
۾ ”گٻاٿا “چوندا آھن.
14اھو عيد فصح جي تياريءَ جو وقت ھو ۽ اٽڪل ڇھون ڪلاڪ ھو، تنھن تي ھن يھودين کي چيو تہ ”ڏسو، اوھان جو بادشاھہ!
15پر انھن رڙ ڪري چيو تہ ”ھن کي ھٽايو، ھن کي صليب تي چاڙھيو .پلاطس کين چيو تہ ”ڇا آءٌ اوھان جي بادشاھہ کي صليب تي
چاڙھيندس؟ سردار ڪاھنن وراڻيو تہ ”اسان جو ڪوبہ بادشاھہ نہ آھي پر قيصر آھي.
16تنھنڪري ھن کيس انھن جي حوالي ڪيو تہ جيئن صليب تي چاڙھي .۽ اھي يسوع کي وٺي ويا ۽ کيس وٺي ويا.
17پوءِ ھو پنھنجو صليب کڻي ھڪڙي جاءِ ڏانھن روانو ٿيو، جنھن کي کوپڙيءَ جي جاءِ سڏيو ويندو آھي، جنھن کي عبراني ۾ گلگوٿا
چوندا آھن.
18جتي ھنن کيس صليب تي چاڙھي ڪوڪا ھڻايا ۽ ساڻس گڏ ٻہ ٻيا بہ ھئا، جن جي ٻنھي پاسي ھڪڙو ھو ۽ عيسيٰ وچ ۾.
19۽ پلاطس ھڪڙو لقب لکي صليب تي رکي ڇڏيو .۽ لکت ھئي، يسوع ناصري يھودين جو بادشاھہ.
20اھو عنوان پوءِ ڪيترن ئي يھودين پڙھيو، ڇالاءِ   جو جنھن جاءِ تي عيسيٰ کي صليب تي چاڙھيو ويو اھو شھر جي ويجھو ھو ۽ اھو
عبراني، يوناني ۽ لاطيني زبانن ۾ لکيل ھو.
21تڏھن يھودين جي سردار ڪاھنن پلاطس کي چيو تہ ”ھي نہ لک، ”يھودين جو بادشاھہ !پر ھن چيو ته مان يھودين جو بادشاھه آھيان.
22پلاطس وراڻيو تہ ”جيڪو مون لکيو آھي سو مون لکيو آھي.
23پوءِ سپاھين جڏھن عيسيٰ کي صليب تي چاڙھيو، تڏھن سندس ڪپڙا لاھي چار حصا ڪري ھر ھڪ سپاھي کي ھڪڙو حصو ۏٽايو .۽
ھن جو ڪوٽ پڻ :ھاڻي اھو ڪوٽ سبون کان سواءِ ھو، سڄي چوٽيءَ کان اونڌو ٺيل ھو.
24تنھنڪري انھن پاڻ ۾ چيو تہ ”اچو تہ ان کي ڦاڙيون نہ، پر انھيءَ لاءِ پُراپا ڏالون، جنھن لاءِ اھو ھوندو، انھيءَ لاءِ تہ اھو لکت پوري
ٿئي، جنھن ۾ لکيل آھي تہ ”ھنن منھنجا ڪپڙا پاڻ ۾ ورھايا، ۽ منھنجي پوشاڪ لاءِ ھنن پُراپا وڌا .اھي شيون ان ڪري سپاھين ڪيون.
25ھاڻي عيسيٰ جي صليب وٽ سندس ماءُ ۽ سندس ماءُ جي ڀيڻ مريم، ڪليوفا جي زال مريم ۽ مريم مگدليني بيٺيون ھيون.
26جڏھن عيسيٰ پنھنجي ماءُ ۽ انھيءَ شاگرد کي پرسان بيٺل ڏٺو، جنھن سان ھو پيار ڪندو ھو، تڏھن پنھنجي ماءُ کي چيائين تہ ”اي
عورت، ڏس تنھنجو پٽ!
27پوءِ ھن شاگرد کي چيو تہ ”ڏس تنھنجي ماءُ !۽ انھيءَ ڪلاڪ کان اھو شاگرد ھن کي پنھنجي گھر وٺي ويو.
28انھيءَ کان پوءِ عيسيٰ ڄاتو پئي تہ سڀ شيون ھاڻي پوريون ٿي چڪيون آھن، انھيءَ لاءِ تہ لکيل آھي تہ ”مونکي اڃ لڳي آھي.
29ھاڻي اتي ھڪڙي ٿانو رکيل ھئي جيڪا سرڪي سان پريل ھئي، پوءِ انھن ھڪ اسپنج کي سرڪي سان پريو ۽ اُن کي ٽوپي تي رکي
سندس وات ۾ وڌو.
30جڏھن عيسيٰ کي سرڪو مليو، تڏھن چيائين تہ ”پورو ٿي ويو آھي، تنھن تي ھن پنھنجو مٿو جھڪايو ۽ جان ڇڏيائين.
31تنھنڪري يھودين انھيءَ لاءِ تياري ڪئي ھئي تہ سبت جي ڏينھن تي لاش صليب تي نہ رھن،)ڇاڪاڻ ته اھو سبت جو ڏينھن ھڪڙو
وڏو ڏينھن ھو(، تنھنڪري پلاطس کي عرض ڪيائون تہ انھن جون ٽنگون ڀڃيون وڃن .ڪٽي ويو.
32پوءِ سپاھي آيا ۽ پھرين ۽ ٻئي جون ٽنگون ڀڃي، جنھن کي ساڻس گڏ صليب تي چاڙھيو ويو ھو.
33پر جڏھن اھي عيسيٰ وٽ آيا ۽ ڏٺائون تہ ھو اڳي ئي مري چڪو آھي، تڏھن ھنن سندس ٽنگون نہ ڀڃي.
34پر انھن سپاھين مان ھڪڙي کي ڀڄائي وجھي سندس پاسو ڇھيو تہ رت ۽ پاڻي ٻاھر نڪري آيو.
35۽ جنھن اھو ڏٺو، سو رڪارڊ ڪيو، ۽ سندس رڪارڊ سچو آھي، ۽ ھو ڄاڻي ٿو تہ ھو سچ ٿو چوي، تہ جيئن اوھين ايمان آڻيو.
36اھي ڳالھيون انھيءَ لاءِ ڪيون ويون آھن تہ پاڪ لکت پوري ٿئي تہ ”ھن جي ھڏي نہ ڀڃي ويندي.
37وري ٻيو لکت ۾ لکيل آھي تہ ”جنھن کي ڇُريو ھو تنھن ڏانھن اھي نھارندا.
38ھن کان پوءِ ارميٿيا جي يوسف، جيڪو عيسيٰ جو شاگرد ھو، پر يھودين جي ڊپ کان ڳجھي طرح پلاطس کي منٿ ڪيائين تہ عيسيٰ
جو لاش کڻي وڃي، پر پلاطس کيس موڪل ڏني .تنھنڪري ھو آيو ۽ عيسيٰ جو لاش کڻي ويو.
39۽ نيڪديمس پڻ آيو، جيڪو پھريائين رات جو عيسيٰ وٽ آيو ۽ اٽڪل ھڪ سؤ پائونڊ وزني مُر ۽ ڳُوءَ جو مرڪب کڻي آيو.
40پوءِ ھنن عيسيٰ جو لاش کنيو ۽ انھيءَ کي يھودين جي دفن ڪرڻ جي رسم موجب ڪتن جي ڪپڙن ۾ مصالحن سان ڍڪايائون.
41جتي کيس صليب تي چاڙھيو ويو ھو، اتي ھڪڙو باغ ھو .۽ باغ ۾ ھڪ نئون مقبرو، جنھن ۾ اڃا تائين انسان کي نہ رکيو ويو ھو.
42تنھنڪري انھن يھودين جي تياريءَ واري ڏينھن جي ڪري عيسيٰ کي اتي رکيو .ڇاڪاڻ ته قبر ويجھو ھئي.

باب 20

1ھفتي جي پھرين ڏينھن صبح جو سوير مريم مگدليني قبر ڏانھن آئي، جڏھن اڃا اونداھہ ئي ھئي تہ قبر تان پٿر ھٽي ڏٺو.
2پوءِ ھوءَ ڊوڙندي شمعون پطرس ۽ انھيءَ ٻئي شاگرد وٽ آئي، جنھن سان عيسيٰ پيار ڪيو ھو ۽ کين چيائين تہ ”ھنن خداوند کي قبر مان
ڪڍي ڇڏيو آھي ۽ اسان کي خبر نہ آھي تہ کيس ڪٿي رکيو اٿن.
3تنھنڪري پطرس ۽ اھو ٻيو شاگرد ٻاھر نڪري قبر تي آيو.
4پوءِ اھي ٻئي گڏ ڊوڙڻ لڳا ۽ اھو ٻيو شاگرد پطرس کان اڳتي نڪري قبر تي پھريائين آيو.
5پوءِ ھيٺ لھي، اندر نھاري ڏٺائين تہ ڪتي جا ڪپڙا پيل آھن .تڏھن بہ ھو اندر نہ ويو.
6پوءِ شمعون پطرس سندس پٺيان آيو ۽ قبر ۾ ويو ۽ ڏٺائين تہ ڪفن جا ڪپڙا پيل آھن.
7۽ اھو رومال، جيڪو سندس مٿي تي ھو، سو ڪپڙي سان ڍڪيل نہ، پر پاڻ ۾ ھڪڙي جاءِ تي ويڙھيل ھو.
8پوءِ اھو ٻيو شاگرد بہ اندر گھڙيو، جيڪو پھريائين قبر تي آيو، سو ھن ڏٺو ۽ ايمان آندو.
9ڇالاءِ   جو اڃا تائين انھن کي پاڪ لکت جي خبر نہ ھئي تہ ھو مئلن مان وري جيئرو ٿي اٿيو.
10پوءِ شاگرد وري پنھنجي گھر ڏانھن ھليا ويا.

11پر مريم قبر جي ٻاهران بيهي روئي رهي هئي ۽ روئندي ئي هيٺ لهي قبر ڏانهن نهاريائين.
12هن ٻن ملائڪن کي سفيد پوشاڪ ۾ ويٺل ڏٺو، هڪڙو مٿي تي ۽ ٻيو پيرن وٽ، جتي عيسيٰ جو لاش پيو هو.
13انهن کيس چيو ته ”اي عورت، تون ڇو روئين؟ هن کين چيو ته ”ڇالاءِ جو اهي منهنجي پالڻهار کي کڻي ويا آهن، ۽ مون کي خبر نه
آهي ته هن کيس ڪٿي رکيو آهي.
14جڏهن هن ائين چيو، تڏهن پوئتي موٽيو ۽ عيسيٰ کي بيٺل ڏٺائين، پر کيس خبر نه هئي ته اهو عيسيٰ آهي.
15عيسيٰ کيس چيو ته ”اي عورت، تون ڇو ٿو روئين؟ توهان ڪنهن کي ڳولي رهيا آهيو؟ هوءَ، هن کي باغبان سمجهي، کيس چيو
ته، ”سائين، جيڪڏهن تو هن کي هتان پيدا ڪيو آهي، ته مون کي ٻڌاءِ ته هن کي ڪٿي رکيو آهي، ته مان هن کي وٺي ويندس.
16عيسيٰ کيس چيو ته ”مريم .هوءَ پاڻ ڦري، کيس چيو ته، ربوني؛ جنهن جو چوڻ آهي، ماسٽر.
17عيسيٰ هن کي چيو ته ”مون کي هٿ نه هليو .ڇالاءِ جو مان اڃا پنهنجي پيءُ ڏانهن مٿي چڙهيو نه آهيان، پر منهنجي ڀائرن وٽ
وڃو ۽ کين چئو ته آءٌ پنهنجي پيءُ ۽ اوهان جي پيءُ ڏانهن چڙهيو آهيان .۽ منهنجي خدا، ۽ توهان جي خدا ڪي.
18مريم مگدليني آئي ۽ شاگردن کي ٻڌايو ته هن خداوند کي ڏٺو آهي ۽ هن کيس اهي ڳالهيون ٻڌايون آهن.
19انهيءَ ئي ڏينهن شام جو، هفتي جو پهريون ڏينهن هو، جڏهن دروازا بند ڪيا ويا هئا، جتي شاگرد يهودين جي ڊپ کان اچي گڏ ٿيا هئا،
تڏهن عيسيٰ آيو ۽ وچ ۾ بيٺو ۽ کين چيائين ته ”سلامت هجي.
20پوءِ جڏهن هن ائين چيو، تڏهن هن کين پنهنجا هٿ ۽ پاسا ڏيکاريا .پوءِ شاگرد خوش ٿيا، جڏهن انهن خداوند کي ڏٺو.
21عيسيٰ انهن کي وري چيو ته ”سلامت هجي اوهان کي، جيئن منهنجي پيءُ مون کي موڪليو آهي، تيئن آءٌ به اوهان کي موڪليان ٿو.
22جڏهن هن ائين چيو، تڏهن هن انهن تي ڦوڪيو ۽ چيو ته ”اوهين پاڪ روح حاصل ڪريو.
23جن جا گناهه اوهين معاف ڪريو، اهي انهن ڏانهن موٽايا ويندا .۽ جن جا گناهه توهان رکو ٿا، اهي برقرار آهن.
24پر ٻارهن مان توما، جنهن کي ديدمس سڏيندا هئا، سو انهن سان گڏ نه هو، جڏهن عيسيٰ آيو.
25تنهنڪري ٻين شاگردن کيس چيو ته ”اسان خداوند کي ڏٺو آهي .پر هن انهن کي چيو ته ”جيستائين آءٌ هن جي هٿن ۾ ناخن جا نشان نه
ڏسان، ۽ پنهنجي آڱر کين جي ڇانءَ ۾ وجهان، ۽ پنهنجو هٿ هن جي پاسي ۾ نه وڌان، تيستائين آءٌ يقين نه ڪندس.
26اٺن ڏينهن کان پوءِ وري سندس شاگرد اندر آيا ۽ ٿامس انهن سان گڏ، پوءِ عيسيٰ آيو، دروازا بند ڪري وچ ۾ بيٺو ۽ چيائين ته ”
سلامت هجي.
27تڏهن هن ٿامس کي چيو ته ”پنهنجي آڱر هتي ڪر ۽ منهنجا هٿ ڏس .۽ اُتي پنهنجو هٿ پهچاءِ ۽ اُن کي منهنجي پاسي ۾ وڌاءِ :۽ بي
وفا نه ٿيو، پر ايمان آڻيو.
28توما جواب ڏنو ته ”منهنجا پالڻهار ۽ منهنجا خدا.
29عيسيٰ کيس چيو ته ”توما، ڇاڪاڻ ته تو مون کي ڏٺو آهي، تنهنڪري تو ايمان آندو آهي.
30۽ ٻيا ڪيترائي معجزا سچ پچ عيسيٰ پنهنجن شاگردن جي حضور ۾ ڪيا، جيڪي هن ڪتاب ۾ نه لکيل آهن:
31پر هي انهيءَ لاءِ لکيل آهن ته اوهين ايمان آڻيو ته عيسيٰ ئي مسيح، خدا جو فرزند آهي .۽ اهو ايمان آڻيو توهان کي زندگي ملي سگهي
ٿي هن جي نالي سان.

باب 21

1انهن ڳالهين کان پوءِ عيسيٰ وري پاڻ کي تبرياس سمنڊ جي ڪناري تي شاگردن کي ڏيکاريو .۽ هن حڪمت تي هن پاڻ کي ظاهر ڪيو.
2اتي شمعون پطرس، توما جنهن کي ديدمس سڏيندا هئا، گليل جي قانا جو نٿن ايل، زبديءَ جا پٽ ۽ سندس ٻيا به شاگرد گڏ هئا.
3شمعون پطرس انهن کي چيو ته ”آءٌ مڇي مارڻ وڃان ٿو .هنن کيس چيو ته اسين به توسان گڏ هلون ٿا .اهي هليا ويا ۽ هڪدم ٻيڙيءَ ۾
چڙهي ويا .۽ ان رات هنن ڪجهه به نه پڪڙيو.
4پر جڏهن صبح ٿيو ته عيسيٰ ڪناري تي بيٺو، پر شاگردن کي خبر نه هئي ته اهو عيسيٰ آهي.
5پوءِ عيسيٰ انهن کي چيو ته ”ٻارن، اوهان وٽ ماني آهي ڇا؟ انهن کيس جواب ڏنو ته نه.
6فَقَالَ لَهُ » :نَالُوا إِلَى النَّارِ فِي الْأَرْضِ فِي لَهُنَ «.تنهنڪري انهن اڇلايو، ۽ هاڻي اهي مڇين جي ميڙ جي ڪري ان کي ڪڍڻ جي قابل نه
هئا.
7تنهنڪري انهيءَ شاگرد جنهن سان عيسيٰ جو پيار هو، تنهن پطرس کي چيو ته ”هي خداوند آهي .هاڻي جڏهن شمعون پطرس ٻڌو ته
اهو خداوند آهي، تڏهن هن پنهنجو مڇيءَ جو ڪوٽ پهريائين،)ڇاڪاڻ ته هو ننگا هو (۽ پاڻ کي سمنڊ ۾ اڇلائي ڇڏيائين.
8۽ ٻيا شاگرد هڪڙي ننڍڙي ٻيڙيءَ ۾ آيا) .ڇاڪاڻ ته اهي زمين کان پري نه هئا، پر ٻه سؤ هٿ هئا، (مڇين سان جال ڇڪي رهيا هئا.
9جڏهن هو زمين تي آيا ته اتي ڪوئلن جي باهه، مٿس مڇيون ۽ ماني پيل ڏٺائون.
10عيسيٰ انهن کي چيو ته ”اها مڇي ڪٺي اچو، جيڪا اوهان پڪڙي آهي.
11شمعون پطرس مٿي چڙهي ويو، ۽ هڪڙي سؤ ٽيهه ٽيهه وڏين مڇين سان ڀريل زمين ڏانهن جار ڇڪيائين، ڇاڪاڻ ته تمام گهڻا
هئا، تڏهن به جال نه ڦاٽو.
12عيسيٰ انهن کي چيو ته ”اچو ۽ ماني کائو .۽ شاگردن مان ڪنهن به هن کان پڇڻ جي جرئت نه ڪئي ته ”تون ڪير آهين؟ ڇاڪاڻ ته ڄاڻي ٿو
ته اهو رب هو.
13پوءِ عيسيٰ آيو ۽ ماني کڻي کين ڏنائين ۽ ساڳيءَ طرح مڇي پڻ.
14هي ٽيون ڀيرو آهي جو عيسيٰ پنهنجي شاگردن کي پاڻ ڏيکاريو، جنهن کان پوءِ هو مئلن مان جيئرو ٿي اٿيو.
15جڏهن انهن ماني کاڌي ته عيسيٰ شمعون پطرس کي چيو ته ”اي شمعون، يونس جا پٽ، تون مون کي انهن کان وڌيڪ پيار ٿو ڪرين
ڇا؟ هن چيو ته ”هائو، خداوند !تون ڄاڻين ٿو ته مان توسان پيار ڪريان ٿو .هن کيس چيو ته ”منهنجي ٻڪرين کي کاراءِ.

16هن وري کيس چيو تہ ”شمعون پٽ يونس، ڇا تون مون سان پيار ڪرين ٿو؟ هن چيو تہ ”هائو، خداوند !تون ڄاڻين ٿو ته مان توسان پيار ڪريان ٿو .هن کيس چيو ته، منهنجي رڍن کي ڪارايو.
17هن ٽيون دفعو کيس چيو تہ ”اي شمعون پٽ يونس، ڇا تون مون سان پيار ڪرين ٿو؟ پطرس ان ڪري غمگين ٿيو جو ٽيون ڀيرو کيس چيائين تہ ”ڇا تون مون سان پيار ڪرين ٿو؟ فَقَالَ لَهُ” :خداوند، تون سڀني شين کي ڄاڻين ٿو .تون ڄاڻين ٿو ته مان توسان پيار ڪريان ٿو .عيسيٰ کيس چيو تہ ”منهنجن رڍن کي ڪارايو.
18آءٌ تو کي سچ ٿو ٻڌايان تہ جڏهن تون جوان هئينءَ، تڏهن پنهنجا ڪنڌ ڪپيندي ۽ اُتي هلندي هئين جِتي تون گهرندو هئين، پر جڏهن تون پوڙهو ٿيندين، تڏهن تون پنهنجا هٿ ڊگهائيندين، ۽ ٻيو تو کي ڳچيءَ ۾ وجهندو ۽ اُتي ڪٽي ويندينءَ جتي تون هئين نہ ڪندو.
19هن اهو ڳالهايو، انهيءَ لاءِ اشارو ڪيو تہ ڪهڙي موت سان خدا جي واکاڻ ڪرڻ گهرجي .۽ جڏهن اهو چئي چڪو هو، هن کي چيو تہ "منهنجي پٺيان.
20پوءِ پطرس منهن موڙي انهيءَ شاگرد کي ڏٺو، جنهن کي عيسيٰ پيار ڪندو هو .جيڪو پڻ رات جي مانيءَ تي سندس سيني تي ٽيڪ ڏئي چيائين، ”اي خداوند، اهو ڪير آهي جيڪو تو کي دغا ڏئي؟
21پطرس هن کي ڏسي عيسيٰ کي چيو تہ ”اي خداوند، اهو ماڻهو ڇا ڪندو؟
22تنهن تي عيسيٰ وراڻيو تہ ”جيڪڏهن آءٌ گهران تہ هو منهنجي اچڻ تائين ترسي، تہ پوءِ تو کي ڇا ٿيو؟ تون منهنجي تابعداري ڪر.
23پوءِ اها ڳالهہ ڀاءرن پائرن جي وچ ۾ پکڙجي ويئي تہ انهيءَ شاگرد کي مرڻ نہ گهرجي، پر عيسيٰ هن کي نہ چيو تہ ”هو نہ مرندو . پر، جيڪڏهن آءٌ گهران ته هو ترسندو رهي جيستائين آءٌ نہ اچان، تنهن کي ڇا آهي؟
24اهو اهو شاگرد آهي جيڪو انهن ڳالهين جي شاهدي ڏئي ٿو ۽ اهي شيون لکيون آهن ۽ اسان کي خبر آهي تہ سندس شاهدي سچي آهي.
25۽ ٻيون بہ ڪيتريون ئي شيون آهن جيڪي عيسيٰ ڪيون آهن، جيڪي جيڪڏهن انهن مان هر هڪ کي لکيون وڃن، تڏهن مان سمجهان ٿو تہ دنيا ۾ بہ اهي ڪتاب شامل نہ ٿي سگهندا جيڪي لکڻ گهرجن .آمين.

رسولن جا ڪم

باب 1

1اي ٿيفيلس، مون اهو پهريون ڪتاب ناهيو آهي، جيڪي عيسيٰ ڪرڻ ۽ سيکارڻ شروع ڪيا هئا.

2تيستائين جنهن ڏينهن کيس کنيو ويو، ان کان پوءِ هن پاڪ روح جي وسيلي انهن رسولن کي حڪم ڏنو جن کي هن چونڊيو هو:

3جنهن لاءِ پڻ هن پاڻ کي جيئرو ظاهر ڪيو هو پنهنجي جذبي کان پوءِ ڪيترن ئي بي مثال دليلن سان، انهن کي چاليهن ڏينهن تائين ڏٺو پيو وڃي، ۽ اهي ڳالهيون ٻڌائيندو رهيو، جيڪي خدا جي بادشاهت سان تعلق رکن ٿيون.

4۽ انهن سان گڏ ڪٺ ٿي، انهن کي حڪم ڏنو تہ يروشلم مان نہ وڃو، پر پيءُ جي واعدي جو انتظار ڪريو، جيڪو هو چوي ٿو، توهان مون بابت ٻڌو آهي.

5چالاءِ جو جان واقعي پاڻيءَ سان بپتسما ڏني هئي .پر اوهان کي پاڪ روح سان بپتسما وٺڻي پوندي وڌيڪ ڏينهن نه.

6جڏهن اهي گڏ ٿيا، تڏهن ڪانئس پڇيو تہ ”اي خداوند، ڇا تون هن وقت بني اسرائيل کي بادشاهت بحال ڪندين؟

7فَقَالَ لَهُ ” :اِهو اوهان جي وس ۾ نه آهي ته ڪهڙي وقت ۽ موسمن کي ڄاڻون، جيڪي پيءُ پنهنجي اختيار ۾ رکيا آهن.

8پر اوهان کي طاقت ملندي، انهيءَ کان پوءِ جو پاڪ روح اوهان تي نازل ٿيندو :۽ اوهين منهنجي لاءِ يروشلم، سڄي يهوديہ، سامريہ ۽ زمين جي پڇاڙيءَ تائين شاهد هوندؤ.

9جڏهن هو اهي ڳالهيون ڪري چڪو هو، جڏهن اهي ڏسندا هئا، تڏهن هو مٿي کنيو ويو .۽ هڪ ڪڪر هن کي انهن جي نظر کان ٻاهر ڪڍي ڇڏيو.

10جڏهن هو مٿي چڙهي رهيو هو، تڏهن اهي آسمان ڏانهن نهاري رهيا هئا، تڏهن اڇي پوشاڪ ۾ ٻه ماڻهو ساڻن بيٺا هئا.

11جنهن اهو بہ چيو تہ ”اي گليل جا ماڻهو، آسمان ڏانهن نهاري ڇو بيٺا آهيو؟ اهو ساڳيو عيسيٰ، جيڪو اوهان مان آسمان ڏانهن کنيو ويو آهي، اهڙيءَ طرح ايندو جيئن اوهان کيس آسمان ۾ ويندي ڏٺو آهي.

12پوءِ اهي زيتون نالي جبل تان يروشلم ڏانهن موٽي آيا، جيڪو يروشلم کان سبت جي ڏينهن جو سفر آهي.

13جڏهن اهي اندر آيا تہ مٿئين ڪمري ۾ ويا، جتي پطرس، يعقوب، يوحنا، اندرياس، فلپس، ٿامس، بارٿلميو، متي، يعقوب پٽ الفيئس ۽ شمعون زيلوٽس رهيا .۽ جيمس جو پاءُ يهوداه.

14اهي سڀ هڪڙي دل سان دعا ۽ منٿ ڪندا رهيا، عورتن سان، مريم عيسيٰ جي ماءُ ۽ سندس ڀائرن سان.

15انهن ڏينهن ۾ پطرس شاگردن جي وچ ۾ اٿي بيٺو ۽ چيائين تہ ”گڏهن نالن جو تعداد اٽڪل هڪ سؤ ويهہ هو.

16اي ڀائرو ۽ ڀائرو، هن لکت جي ضرورت ضرور پوري ڪئي وئي آهي، جيڪا پاڪ روح دائود جي وات مان يهوداه جي باري ۾ اڳيئي ڳالهائي هئي، جيڪو انهن لاءِ هدايت ڪندڙ هو، جيڪي عيسيٰ کي وٺي ويا.

17چالاءِ جو هو اسان سان ڳڻيو ويو هو ۽ هن وزارت جو حصو حاصل ڪيو هو.

18هاڻي هن ماڻهوءَ بڇڙائيءَ جي انعام سان هڪڙو ميدان خريد ڪيو .۽ ڪنڌ مٿي ڪري ڪري، هو وچ ۾ ڦاٽي پيو، ۽ سندس سڀ آنڊا ٻاهر نڪري ويا.

19۽ يروشلم جي سڀني رهاڪن کي اها خبر هئي .جيئن ته ان ميدان کي سندن مناسب زبان ۾ سڏيو ويندو آهي، Aceldama، يعني رت جو ميدان.

20چالاءِ جو زبور جي ڪتاب ۾ لکيل آهي تہ ”هن جي رهائش ويران ٿي وڃي ۽ اُن ۾ ڪوبہ ماڻهو رهڻ نہ ڏي، ۽ سندس بشپ ٻئي کي وٺڻ ڏيو.

21تنهنڪري انهن ماڻهن مان جيڪي اسان سان گڏ رهيا آهن هر وقت جڏهن خداوند عيسيٰ اسان جي وچ ۾ اندر ۽ ٻاهر ويو.

22يوحنا جي بپتسما کان شروع ٿي، انهيءَ ڏينهن تائين، جنهن ڏينهن هو اسان کان جيئرو ٿي ويو، انهيءَ لاءِ ضروري آهي تہ هو اسان سان گڏ سندس جيئري ٿيڻ جو شاهد ٿئي.

23پوءِ انهن ٻنهي کي مقرر ڪيو، هڪڙو يوسف، جنهن کي بارسباس سڏيندا هئا، جن کي يوسٽس سڏيندا هئا ۽ متياس.

24پوءِ انهن دعا ڪئي ۽ چيائون تہ ”اي خداوند، جيڪو سڀني ماڻهن جي دلين کي ڄاڻي ٿو، ڏيکارين تہ ڇا تو انهن ٻنهي مان ڪنهن کي چونڊيو آهي؟

25انهيءَ لاءِ تہ هو انهيءَ وزارت ۽ رسوليءَ جو حصو وٺي، جتان يهوداه نافرمانيءَ جي ڪري ڪري پيو، تہ جيئن هو پنهنجي جاءِ تي وڃي.

26پوءِ انهن پنهنجا پرچا ڏنا .۽ ميٿياس تي لوٽ ڪري پيو .۽ اهو يارهن رسولن سان گڏ ڳڻيو ويو.

باب 2

1جڏهن پينتيڪوست جو ڏينهن پورو ٿيو، تڏهن اهي سڀئي هڪ هنڌ گڏ ٿيا.

2اوچتو ئي آسمان مان هڪڙو آواز آيو جيئن تيز واءُ جو، ۽ اهو سڄو گهر ڀرجي ويو جتي اهي ويٺا هئا.

3انهن کي ٻاهہ جهڙيون ٽنگيل زبانون ظاهر ٿيون، ۽ اهي انهن مان هر هڪ تي ويهي رهيون.

4پوءِ اهي سڀئي پاڪ روح سان ڀرجي ويا ۽ ٻيون ٻوليون ڳالهائڻ لڳا، جيئن پاڪ روح کين ڏنو هو.

5۽ يروشلم ۾ يهودي رهيا هئا، جيڪي عقيدتمند ماڻهو آهن، آسمان هيٺان هر هڪ قوم مان.

6جڏهن اهو گوڙ سڄي ملڪ ۾ ٿيو، تڏهن ميڙ اچي گڏ ٿيو ۽ حيران ٿي ويو، چالاءِ جو هر ڪنهن ماڻهوءَ انهن کي پنهنجي ٻوليءَ ۾ ڳالهائيندي ٻڌو.

7اهي سڀيئي عجب ۾ پئجي ويا ۽ هڪٻئي کي چوڻ لڳا تہ ”ڏسو، اهي سڀيئي گليلي نہ آهن ڇا؟
8۽ اسين هر ماڻهو پنهنجي پنهنجي ٻوليءَ ۾ ڪيئن ٿا ٻڌون، جنهن ۾ اسين پيدا ٿيا آهيون؟
9پارٿين، ميديس، ايلاميٽس ۽ ميسوپوٽيميا ۾ رهندڙ، يهوديہ، ڪپادوسيا، پونٽس ۽ ايشيا ۾ رهندڙ،
10فريگيا ۽ پمفيليا، مصر ۾ ۽ لبيا جي ڪن علائقن ۾ سائرين جي آس پاس، ۽ روم جا اجنبي، يهودي ۽ مسلمان،
11ڪريٽس ۽ عربن، اسان انهن کي پنهنجين زبانن ۾ خدا جي عجيب ڪمن بابت ٻڌندا آهيون.
12اهي سڀيئي حيران ٿي ويا ۽ شڪ ۾ پئجي ويا ۽ هڪٻئي کي چوڻ لڳا تہ ”هن جو مطلب ڇا آهي؟
13ٻيا ٺٺوليون ڪندي چوڻ لڳا تہ ”هي ماڻهو نئين مئي سان ڀريل آهن.
14پر پطرس، يارهين شاگردن سان گڏ بيٺو، پنهنجو آواز بلند ڪيو ۽ کين چيو تہ ”اي يهوديہ جا ماڻهو، ۽ اوهين جيڪي يروشلم ۾ رهو
ٿا، اها ڳالهہ اوهان کي معلوم ٿئي ۽ منهنجي ڳالهہ تي غور ڪريو.
15ڇالاءِ   جو اهي شرابي نہ آهن، جيئن اوهين سمجهو ٿا، اهو رڳو ڏينهن جو ٽيون ڪلاڪ آهي.
16پر اهو اهو آهي جيڪو نبي يوايل چيو هو.
17۽ اهو آخري ڏينهن ۾ ٿيندو، خدا فرمائي ٿو، مان پنهنجي روح مان سڀني جسمن تي هارائيندس، ۽ اوهان جا پٽ ۽ اوهان جون ڌيئرون
پيشنگوئي ڪندا، ۽ اوهان جا جوان خواب ڏسندا، ۽ اوهان جا پوڙهڙا خواب ڏسندا: .
18۽ پنهنجي ٻانهن تي ۽ پنهنجن ٻانهين تي انهن ڏينهن ۾ پنهنجو روح هارائيندس .۽ اهي اڳڪٿي ڪندا:
19۽ آءٌ مٿي آسمان ۾ عجب ڏيکاريندس، ۽ هيٺ زمين تي معجزا ڏيکاريندس .رت، ۽ باهہ، ۽ دونهون جي بخارات:
20سج اونداهين ۾ بدلجي ويندو ۽ چنڊ رت ۾ بدلجي ويندو، ان کان اڳ جو خداوند جو اهو عظيم ۽ قابل ذڪر ڏينهن اچي.
21۽ اهو ٿيندو، جيڪو بہ خداوند جي نالي تي سڏيندو سو بچايو ويندو.
22اي بني اسرائيل جا ماڻهو، هي ڳالهيون ٻڌو .عيسيٰ ناصري، اهو هڪڙو ماڻهو آهي جيڪو خدا جي طرفان اوهان ۾ معجزن، عجائبات
۽ نشانين جي وسيلي مقبول ٿيو، جيڪي خدا هن جي وسيلي اوهان جي وچ ۾ ڪيا، جيئن اوهين پاڻ ڄاڻو ٿا:
23هن کي، خدا جي پڪي صلاح ۽ اڳڪٿي جي ذريعي، اوهان ورتو آهي، ۽ بڇڙن هٿن سان صليب تي چاڙهيو ۽ ماريو آهي:
24جنهن کي خدا جيئرو ڪيو آهي، موت جي تڪليفن کي گهٽائي ڇڏيو آهي، ڇالاءِ   جو اهو ممڪن نہ هو تہ هو ان کي کنيو وڃي.
25ڇالاءِ   جو دائود هن بابت چوي ٿو تہ ”مون خداوند کي هميشہ پنهنجي منهن جي اڳيان ڏٺو، ڇالاءِ   جو هو منهنجي ساڄي پاسي
آهي، انهيءَ لاءِ تہ آءٌ هليو نہ وڃان.
26تنهنڪري منهنجي دل خوش ٿي، ۽ منهنجي زبان خوش ٿي .ان کان سواء، منهنجو جسم اميد ۾ آرام ڪندو:
27ڇالاءِ   جو تون منهنجي روح کي دوزخ ۾ نہ ڇڏيندين ۽ نڪي پنهنجي پاڪ ذات کي فساد ڏسڻ ۾ ايندين.
28تو مون کي زندگيءَ جا رستا ٻڌرا ڪيا آهن .تون مون کي پنهنجي منهن سان خوشين سان ڀرپور ڪندين.
29اي ڀائرو ۽ ڀائرو، آءٌ اوهان کي دل جي گهراين سان ٻڌايان ٿو، جيڪو پيءُ دائود آهي، هو مئل ۽ دفن ٿيل آهي، ۽ سندس قبر اڄ ڏينهن
تائين اسان وٽ آهي.
30تنهنڪري اهو هڪڙو نبي آهي، ۽ اهو ڄاڻندو آهي تہ خدا هن لاءِ قسم کنيو هو، تہ سندس لڱن جي ميوي جي گوشت جي مطابق، هو
مسيح کي پنهنجي تخت تي ويهڻ لاءِ اٿاريندو.
31هن اهو ڏسي اڳي ئي مسيح جي جيئري ٿيڻ جي ڳالهہ ڪئي، تہ سندس روح دوزخ ۾ نہ رهيو ۽ نڪي سندس جسم بگڙيو.
32هن عيسيٰ کي خدا جيئرو ڪيو آهي، جنهن جا اسين سڀ شاهد آهيون.
33تنهنڪري خدا جي ساڄي هٿ سان سر بلند ڪيو، ۽ پيءُ کان پاڪ روح جو واعدو حاصل ڪري، هن اهو بيان ڪيو آهي، جيڪو
هاڻي اوهين ڏسو ۽ ٻڌو ٿا.
34ڇالاءِ   جو دائود آسمان ۾ نہ ويو آهي، پر هو پاڻ چوي ٿو تہ ”خداوند منهنجي خداوند کي چيو تہ ”تون منهنجي ساڄي پاسي ويهي
رهہ،
35جيستائين آءٌ تنهنجي دشمنن کي تنهنجي پيرن جي صندلي نہ ڪريان.
36تنهنڪري بني اسرائيل جي گهراڻي کي پڪ ڄاڻو تہ خدا انهيءَ ئي عيسيٰ کي بڻايو آهي، جنهن کي اوهان صليب تي چاڙهيو آهي، ٻئي
خداوند ۽ مسيح.
37جڏهن هنن اهو ٻڌو تڏهن سندن دل ئي دل ۾ پرجي ويئي ۽ پطرس ۽ ٻين رسولن کي چيائون تہ ”اي ڀائرو ۽ ڀائرو، اسين ڇا ڪريون؟
38تڏهن پطرس انهن کي چيو تہ ”توبهہ ڪريو ۽ اوهان مان هر ڪو عيسيٰ مسيح جي نالي تي بپتسما وٺن، انهيءَ لاءِ تہ اوهان کي گناهن
جي معافي ملي ۽ اوهان کي پاڪ روح جو تحفو ملندو.
39ڇالاءِ   جو اهو واعدو اوهان لاءِ آهي، اوهان جي ٻارن سان، ۽ انهن سڀني لاءِ جيڪي پري آهن، جيتري قدر خداوند اسان جو خدا
سڏيندو.
40۽ ٻين ڪيترن ئي لفظن سان شاهدي ڏني ۽ نصيحت ڪئي، "پنهنجي پاڻ کي هن بيڪار نسل کان بچايو.
41پوءِ جن خوشيءَ سان سندس ڪلام قبول ڪيو، تن بپتسما ورتي ۽ ساڳئي ڏينهن انهن ۾ اٽڪل ٽي هزار ماڻهو شامل ٿي ويا.
42۽ اهي ثابت قدمي سان رسولن جي تعليم ۽ رفاقت ۾، ماني ٽوڙڻ ۽ دعائن ۾ لڳا.
43۽ هر ڪنهن شخص تي خوف اچي ويو، ۽ رسولن پاران ڪيترائي عجب ۽ معجزا ڪيا ويا.
44۽ جيڪي ايمان آڻيندا هئا، سي سڀ گڏ هئا، ۽ سڀ شيون مشترڪ هيون.
45۽ پنهنجا مال ۽ مال وڪڻي سڀني ماڻهن کي ورهائي ڇڏيائين، جيئن هر ماڻهوءَ کي ضرورت هئي.
46۽ اهي روزانو هيڪل ۾ هڪٻئي سان گڏ رهندا هئا ۽ گهر گهر ماني ٽوڙي پنهنجا ماني خوشيءَ ۽ دل جي اڪيلائيءَ سان کائيندا هئا.
47خدا جي واکاڻ ڪريو ۽ سڀني ماڻهن تي احسان ڪريو .۽ رب روزانو چرچ ۾ شامل ڪيو جيئن بچايو وڃي.

باب 3

1پوءِ پطرس ۽ يوحنا گڏجي هيڪل ۾ ويا، جڏهن دعا گهري ٿي، يعني نائين ڪلاڪ.
2۽ هڪڙو منڊو پنهنجي ماءُ جي پيٽ مان ڪنيو ويو، جنهن کي اهي روزانو هيڪل جي دروازي تي رکيا ويندا هئا، جنهن کي خوبصورت
سڏيو ويندو آهي، انهيءَ لاءِ ته انهن کان خيرات گهرن جيڪي هيڪل ۾ داخل ٿيندا هئا.
3جنهن پطرس ۽ يوحنا کي هيڪل ۾ ويندي ڏسي خيرات گهري.
4تنهن تي پطرس اکيون ہوٽي يوحنا ڏانهن نهاري چيو ته ”اسان ڏانهن نهار.
5۽ هن انهن ڏانهن ڌيان ڏنو، انهن مان ڪجهه حاصل ڪرڻ جي اميد.
6تڏهن پطرس وراڻيو ته ”مون وٽ چانديءَ ۽ سون جو ڪوبہ ڪونهي .پر جيئن مون توکي ڏنو آهي :عيسيٰ مسيح جي ناصرت جي نالي
تي اٿ ۽ هل.
7هن کيس ساڄي هٿ کان وٺي مٿي کنيو ۽ هڪدم هن جي پيرن ۽ ڳچيءَ جي هڏين کي طاقت ملي ويئي.
8پوءِ هو ٽپ ڏيئي اٿي بيٺو، گهمندو ۽ انهن سان گڏ هيڪل ۾ گهڙي، گهمندو، ٽپو ڏيئي خدا جي واکاڻ ڪندو رهيو.
9سڀني ماڻهن کيس گهمندي ۽ خدا جي واکاڻ ڪندي ڏٺو.
10انهن کي خبر پئي ته اهو اهو ئي آهي جيڪو هيڪل جي خوبصورت دروازي تي خيرات لاءِ ويٺو هو، ۽ جيڪي هن سان ٿيو تنهن تي
اهي عجب ۽ عجب ۾ پئجي ويا.
11جڏهن انهيءَ منڊو ماڻهوءَ، جنهن کي چڱو ڀلو ڪيو ويو هو، پطرس ۽ يوحنا کي جهليو هو، سو سڀيئي ماڻهو ڏاڍا عجب ۾ پئجي انهن
ڏانهن انهيءَ دربار ۾ اچي گڏ ٿيا، جنهن کي سليمان سڏيو وڃي ٿو.
12جڏهن پطرس اهو ڏٺو تڏهن ماڻهن کي جواب ڏنائين ته ”اي بني اسرائيل جا ماڻهو، انهيءَ تي عجب ڇو ٿا ڪريو؟ يا اوهين اسان تي
ايڏي سنجيدگيءَ سان ڇو ٿا ڏسو، ڄڻ ته اسان پنهنجي طاقت يا تقدس سان هن ماڻهوءَ کي هلڻ لاءِ تيار ڪيو آهي؟
13ابراهيم، اسحاق ۽ يعقوب جي خدا، اسان جي ابن ڏاڏن جي خدا، پنهنجي فرزند عيسي کي جلال ڏنو آهي .جنهن کي اوهان جي حوالي
ڪيو ۽ پلاطس جي حضور ۾ انڪار ڪيو، جڏهن هن کيس ڇڏڻ جو ارادو ڪيو هو.
14پر توهان پاڪ ۽ عادل کي ڪوڙو چاتو، ۽ چاهيو ته هڪڙو قاتل توهان جي حوالي ڪيو وڃي.
15۽ زندگي جي امير کي ماري ڇڏيو، جنهن کي خدا مئلن مان جيئرو ڪيو .جنهن جا اسين شاهد آهيون.
16۽ هن جي نالي تي ايمان آڻڻ جي ڪري هن ماڻهوءَ کي مضبوط ڪيو آهي، جنهن کي اوهين ڏسندا ۽ ڄاڻو ٿا :هائو، جيڪو ايمان هن
جي وسيلي آهي، تنهن کيس اوهان سڀني جي حضور ۾ مڪمل صحت ڏني آهي.
17۽ هاڻي، ڀائرو، مون کي خبر آهي ته توهان اڻڄاڻائيءَ جي ڪري ائين ڪيو، جيئن توهان جي حڪمرانن پڻ ڪيو.
18پر اهي ڳالهيون، جيڪي خدا اڳي ئي پنهنجن سڀني نبين جي وات مان ظاهر ڪيون هيون، ته مسيح کي ڏک سهڻو، سو هن پورو ڪيو.
19تنهنڪري توبهہ ڪريو، ۽ تبديل ٿي وڃو، انهيءَ لاءِ ته اوهان جا گناهہ ميٽجي وڃن، جڏهن خداوند جي حضور ۾ تازگي جا وقت ايندا.
20۽ هو عيسيٰ مسيح کي موڪليندو، جنهن جي اڳيئي اوهان کي تبليغ ڪئي ويئي هئي.
21جنهن کي آسمان کي انهيءَ وقت تائين حاصل ٿيڻو آهي، جيستائين انهن سڀني شين جي بحاليءَ واري وقت تائين، جيڪا خدا دنيا جي
شروعات کان وٺي پنهنجي سڀني پاڪ نبين جي وات مان ٻڌائيندو آيو آهي.
22ڇالاءِ جو موسيٰ ابن ڏاڏن کي سچ چيو هو ته ”خداوند اوهان جو خدا اوهان لاءِ اوهان جي ڀائرن مان مون جهڙو هڪڙو نبي
اٿاريندو .هن کي توهان سڀني شين ۾ ٻڌو جيڪو هو توهان کي چوندو.
23وَأَنَّهُ فِي الْأَرْضِ وَمَنْ يَغْفِرُهُ فِي النَّبِيِّ، فَإِنَّ الْمَوْمِنَ مِنَ الْخَلَامِ.
24هائو، ۽ سموئيل کان وٺي سڀني نبين ۽ انهن جي پٺيان ايندڙن، جيتري قدر ڳالهايو آهي، انهن ڏينهن جي اڳڪٿي ڪئي آهي.
25اوهين نبين جا ٻار آهيو، ۽ انهيءَ عهد جا آهيو، جيڪو خدا اسان جي ابن ڏاڏن سان ڪيو هو، ۽ ابراهيم کي چيو هو، ”۽ تنهنجي اولاد
۾ زمين جي سڀني قسمن کي برڪت ملندي.
26پهريائين اوهان ڏانهن خدا، پنهنجي فرزند عيسيٰ کي جيئرو ڪري موڪليو، انهيءَ لاءِ ته اوهان مان هر هڪ کي سندس بڇڙائيءَ
کان پاسو ڪري، اوهان کي برڪت ڏي.

باب 4

1جڏهن اهي ماڻهن سان ڳالهائي رهيا هئا، تڏهن ڪاهن، هيڪل جو ڪپتان ۽ صدوقي مٿن آيا،
2اهي غمگين ٿي ماڻهن کي سيکاري رهيا هئا ۽ عيسيٰ جي وسيلي مئلن مان جيئرو ٿي اٿڻ جي منادي ڪندا هئا.
3انهن انهن تي هٿ رکيا ۽ ٻئي ڏينهن تائين قيد ۾ رکيائون، ڇالاءِ جو هاڻي شام ٿي چڪي هئي.
4پر انهن مان گهڻن جن اهو ڪلام ٻڌو، ايمان آندو .۽ ماڻهن جو تعداد اٽڪل پنج هزار هو.
5سڀاڻي ائين ٿيو جو سندن حاڪمن، بزرگن ۽ شريعت جا عالم،
6وَأَنَّا سَرِيعَ الْعَالَمِ، قائفا، يوحنا، اليگزينڊر ۽ ٻيا جيڪي به وڏي سردار ڪاهن جي خاندان مان هئا سي يروشلم ۾ گڏ ٿيا.
7جڏهن انهن انهن کي وچ ۾ ويهاريو، تڏهن پڇيائون ته ”تو هي ڪهڙي طاقت يا ڪهڙي نالي سان ڪيو آهي؟
8تڏهن پطرس پاڪ روح سان ڀرجي انهن کي چيو ته ”اي ماڻهن جا سردارو ۽ بني اسرائيل جا بزرگو!
9جيڪڏهن اڄ اسان کي جانچيو وڃي ته انهيءَ چڱائيءَ لاءِ جيڪو بيڪار ماڻهو ڪيو ويو آهي، سو ڪهڙيءَ طرح چڱو ڀلو ٿيو آهي.
10اوهان سڀني کي ۽ بني اسرائيل جي سڀني ماڻهن کي اها خبر پوي ته عيسيٰ مسيح ناصري جي نالي سان، جنهن کي اوهان صليب تي
چاڙهيو، جنهن کي خدا مئلن مان جياريو، تنهن جي وسيلي هي ماڻهو هتي اوهان جي اڳيان تندرست بيٺو آهي.
11هيءُ اهو پٿر آهي جيڪو اوهان ٺاهيندڙن جي وس ۾ نہ رهيو هو، جيڪو ڪنڊ جو مٿو بڻجي ويو آهي.

12نڪي ڪنهن ٻئي ۾ ڇوٽڪارو آهي، ڇالاءِ جو آسمان هيٺان ڪو ٻيو نالو ماڻهن ۾ نه ڏنو ويو آهي، جنهن سان اسان کي ڇوٽڪارو
ملي.
13جڏهن انهن پطرس ۽ يوحنا جي دليريءَ کي ڏٺو ۽ سمجهيائون ته اهي اڻ پڙهيل ۽ جاهل ماڻهو آهن، تڏهن عجب ۾ پئجي ويا .۽ انهن کي
خبر پئي ته اهي عيسيٰ سان گڏ هئا.
14پوءِ انهيءَ ماڻهوءَ کي جيڪو چڱو ڀلو ٿيو هو، سا ساڻن بيٺو هو، تنهن جي خلاف ڪجهه به نه چئي سگهيا.
15پر جڏهن انهن کين حڪم ڏنو ته ڪائونسل مان نڪري وڃو، تڏهن پاڻ ۾ صلاح ڪيائون.
16چيو ته ”هنن ماڻهن کي ڇا ڪريون؟ ڇالاءِ جو هنن جو هڪڙو وڏو معجزو آهي جيڪو يروشلم ۾ رهندڙ سڀني ماڻهن تي ظاهر
آهي .۽ اسان ان کان انڪار نٿا ڪري سگهون.
17پر اهو وڌيڪ ماڻهن ۾ پکڙجي نه وڃي، اچو ته انهن کي سختي سان ڌمڪيون ڏيون ته اهي هن نالي سان ڪنهن سان به نه ڳالهائيندا.
18انهن انهن کي سڏي چيو ته ”ڪنهن به نه ڳالهايو ۽ نڪي عيسيٰ جي نالي تي تعليم ڏيو.
19پر پطرس ۽ يوحنا انهن کي جواب ڏنو ته ”ڇا اهو خدا جي نظر ۾ مناسب آهي ته خدا کان وڌيڪ اوهان جي ٻڌي، انصاف ڪريو.
20ڇالاءِ جو جيڪي ڳالهيون اسان ڏٺيون ۽ ٻڌيون آهن، تن کان سواءِ اسين ڳالهائي سگهون ٿا.
21تنهنڪري جڏهن انهن کي وڌيڪ ڌمڪيون ڏنيون ويون، تڏهن انهن کي ڇڏي ڏنو، انهن کي ڪجهه به نه مليو ته ماڻهن جي ڪري
انهن کي ڪهڙيءَ طرح سزا ڏين، ڇالاءِ جو سڀني ماڻهن خدا جي واکاڻ ڪئي انهيءَ لاءِ جيڪو ٿيو هو.
22ڇالاءِ جو انهيءَ ماڻهوءَ جي عمر چاليهن ورهين کان مٿي هئي، جنهن تي شفا ڏيڻ جو اهو معجزو ظاهر ٿيو هو.
23پوءِ اهي ڇڏي ويا ۽ پنهنجي پنهنجي ٽوليءَ ڏانهن ويا ۽ جيڪي سردار ڪاهنن ۽ بزرگن کين چيو هو سو سڀ ٻڌايو.
24جڏهن انهن اهو ٻڌو تڏهن انهن پنهنجو آواز بلند ڪري خدا ڏانهن هڪ آواز ٿي چيو ته ”خداوند تون ئي خدا آهين، جنهن آسمان، زمين
۽ سمنڊ ۽ جيڪي ڪجھ انهن ۾ آهي سو بڻايو آهي.
25تنهنجي ٻانهي دائود جي وات مان ڪنهن چيو آهي ته ”غير قومن ڇو ڪاوڙيا ۽ ماڻهو اجايو گمان ڇو ٿا ڪن؟
26زمين جا بادشاهه اٿي بيٺا، ۽ حڪمران گڏ ٿيا، خداوند ۽ سندس مسيح جي خلاف.
27ڇالاءِ جو تنهنجي پاڪ فرزند عيسيٰ جي خلاف، جنهن کي تو مسح ڪيو آهي، سو هيروديس ۽ پونٽيئس پلاطس، غير قومن ۽ بني
اسرائيلن سان گڏ گڏ ٿيا هئا.
28ڇالاءِ جو جيڪي ڪجھ تنهنجي هٿن ۽ تنهنجي صلاح اڳي ئي طئي ڪيو هو، سو پورو ڪيو وڃي.
29۽ هاڻي اي پالڻهار، انهن جي ڌمڪيون ڏسو :۽ پنهنجي ٻانهن کي عطا ڪر، ته اهي پوريءَ طرح سان تنهنجو ڪلام ٻڌن،
30شفا ڏيڻ لاءِ پنهنجو هٿ ڊگهو ڪندي؛ ۽ اهي نشانيون ۽ معجزا توهان جي پاڪ فرزند عيسيٰ جي نالي سان ٿي سگهن ٿا.
31جڏهن انهن دعا گهري ته اها جاءِ ڌڳهي ويئي، جتي اهي گڏ ٿيا هئا .۽ اهي سڀيئي پاڪ روح سان ڀرجي ويا، ۽ اهي خدا جو ڪلام
دليريءَ سان ٻڌندا رهيا.
32۽ انهن جو ميڙ جن ايمان آندو اهي هڪڙي دل ۽ هڪڙي جان جا هئا، ۽ نڪي انهن مان ڪنهن به اهو نه چيو ته جيڪي شيون هن
وٽ آهن تن مان اهو پنهنجو آهي .پر انهن وٽ سڀ شيون عام هيون.
33۽ وڏي طاقت سان رسولن کي خداوند عيسي جي جيئري ٿيڻ جي شاهدي ڏني، ۽ انهن سڀني تي وڏو فضل هو.
34۽ نڪي انهن مان ڪنهن کي به گهٽتائي هئي، ڇالاءِ جو جيترين زمينون يا گهرن جا مالڪ هئا، تن کي وڪڻي انهن شين جا اگهه
ڪٽي آيا، جيڪي وڪامي ويا.
35پوءِ انهن کي رسولن جي پيرن وٽ رکيائين، ۽ هر ماڻهوءَ کي ضرورت موجب ورهايو ويو.
36۽ يوسيس، جنهن کي رسولن جي ڪري برنباس سڏيو ويندو هو،)جنهن جي معني آهي تسلي جو پٽ، (هڪڙو لاوي ۽ قبرص جي
ملڪ ۾.
37زمين هئي، سو وڪڻي پيسا ڪٽي رسولن جي پيرن تي رکيائين.

باب 5

1پر حنانياس نالي هڪڙي ماڻهوءَ پنهنجي زال صفيرا سان گڏجي هڪ ملڪيت وڪڻي ڇڏي.
2۽ انهيءَ قيمت جو ڪجھ حصو واپس رکيائين، ۽ سندس زال به انهيءَ جي رازداري پئي ڪئي ۽ ڪجهه حصو وٺي اچي رسولن جي
پيرن تي رکيائين.
3پر پطرس وراڻيو ته ”حنانياه، شيطان تنهنجي دل ۾ پاڪ روح سان ڪوڙ ڇو ٿو پرائي ۽ زمين جي قيمت جو ڪجھ حصو پاڻ وٽ
رکي؟
4جيستائين اهو رهيو، ڇا اهو تنهنجو نه هو؟ ۽ ان کي وڪڻڻ کان پوءِ، ڇا اهو توهان جي پنهنجي اختيار ۾ نه هو؟ تو اها ڳالهه پنهنجي دل
۾ ڇو رکي؟ تو ماڻهن سان ڪوڙ نه ڳالهايو آهي، پر خدا ڏانهن.
5حنانيه اهي ڳالهيون ٻڌي ڪري هيٺ لهي ويو ۽ روح کي ڇڏي ڏنو ۽ جن اهي ڳالهيون ٻڌيون تن سڀني کي ڏاڍو ڊپ ٿيو.
6پوءِ جوان اُٿي، هن کي زخمي ڪري، ٻاهر وٺي ويا ۽ دفن ڪيائون.
7پوءِ اٽڪل ٽن ڪلاڪن کان پوءِ سندس زال اندر آئي، جنهن کي خبر نه هئي ته ڇا ٿيو آهي.
8تنهن تي پطرس وراڻيو ته ”مون کي ٻڌاءِ ڇا تو زمين ايتري قيمت ۾ وڪڻي؟ ۽ هن چيو، ها، تمام گهڻو لاء.
9تنهن تي پطرس وراڻيو ته ”اوهين ڪهڙيءَ طرح راضي ٿيا آهيو ته خداوند جي روح کي آزمائي؟ ڏس، جن تنهنجي مڙس کي دفن ڪيو
آهي تن جا پير دروازي تي آهن، ۽ توکي ٻاهر ڪڍندا.
10پوءِ هوءَ سڌيءَ طرح سندس پيرن تي ڪري پيئي، ۽ پوت مٿي ڪنيو، ۽ جوان اندر آيا، ۽ هن کي مئل ڏٺائون، ۽ هن کي ٻاهر ڪڍي هن
جي مڙس وٽان دفن ڪيائون.

11تنهن تي سڄي ڪليسيا ۽ جن اها ڳالهه ٻڌي تن تي وڏو خوف ڇانئجي ويو.
12۽ رسولن جي هٿن سان ماڻهن ۾ ڪيترائي معجزا ۽ معجزا پيدا ٿيا) .۽ اهي سڀ هڪ اتفاق سان سليمان جي پورچ ۾ هئا.
13۽ باقي ڪنهن ماڻهوءَ کي ساڻن گڏ ٿيڻ جي جرئت نه هئي، پر ماڻهن انهن کي ساراهيو.
14۽ ايمان وارا خداوند سان وڌيڪ شامل ٿيا، مردن ۽ عورتن جي ميڙ(.
15ايتري قدر جو هنن بيمارن کي ٻاهر ڪڍي گهٽين ۾ پلنگن ۽ پلنگن تي ويهاريو، انهيءَ لاءِ ته گهٽ ۾ گهٽ پطرس جو پاڇو انهن مان
ڪن تي ڇانئجي.
16يروشلم جي چوڌاري شهرن مان هڪڙو ميڙ پڻ آيو، جيڪي بيمار ماڻهن کي ۽ انهن کي آڻيندا هئا جن کي پوتن سان ويڙهيل هو، ۽
انهن سڀني کي شفا ڏني.
17تڏهن وڏو سردار ڪاهن اٿي بيٺو ۽ جيڪي ساڻس گڏ هئا)جيڪو صدوقين جو فرقو آهي (سو ڪاوڙ ۾ ڀرجي ويو.
18۽ پنهنجا هٿ رسولن تي رکيا ۽ کين عام جيل ۾ وڌائون.
19پر رات جو خداوند جي ملائڪ جيل جا دروازا کولي، انهن کي ٻاهر ڪڍيائين ۽ چيائين ته
20وڃو، هيڪل ۾ اٿو ۽ ماڻهن کي هن زندگيءَ جون سڀ ڳالهيون ٻڌاءِ.
21جڏهن انهن اهو ٻڌو تڏهن صبح جو سوير هيڪل ۾ گهڙي تعليم ڏيڻ لڳا .پر وڏو سردار ڪاهن آيو ۽ جيڪي ساڻس گڏ هئا، تن ۽
ڪائونسل ۽ بني اسرائيل جي سڀني سينيٽرن کي گڏ ڪري جيل ڏانهن موڪليائين ته کين وٺي اچي.
22پر جڏهن آفيسر آيا ۽ کين جيل ۾ نه ڏٺائون، تڏهن موٽي آيا ۽ ٻڌايائون ته
23چيائون ته ”جيل واقعي اسان کي پوري حفاظت سان بند ڏٺو آهي ۽ دروازي جي اڳيان پهريدار بيٺا هئا، پر جڏهن کوليوسين ته
اندر ڪو به ماڻهو نه مليو.
24جڏهن وڏي سردار ڪاهن، هيڪل جي ڪپتان ۽ سردار ڪاهن اهي ڳالهيون ٻڌيون، تڏهن کين شڪ پيو ته اها ڳالهه ڪٿان وڌندي.
25پوءِ هڪڙي اچي کين ٻڌايو ته ”ڏسو، جن ماڻهن کي اوهان جيل ۾ وڌو آهي سي هيڪل ۾ بيٺا آهن ۽ ماڻهن کي تعليم ڏئي رهيا آهن.
26پوءِ ڪپتان آفيسرن سان گڏ ويو ۽ انهن کي بغير تشدد جي وٺي آيو، ڇاڪاڻ ته انهن کي ماڻهن کان ڊپ هو، متان کين سنگسار ڪيو
وڃي.
27پوءِ جڏهن انهن کي وٺي آيا، تڏهن انهن کي ڪائونسل جي اڳيان بيهاريائون ۽ وڏي سردار ڪاهن کانئن پڇيو ته ”
28۽ چيائين ته ”ڇا اسان اوهان کي سخت حڪم نه ڏنو هو ته اوهين هن نالي سان تعليم نه ڏيو؟ ۽، ڏس، توهان يروشلم کي پنهنجي عقيدي
سان ڀريو آهي، ۽ هن ماڻهوءَ جو رت اسان تي آڻڻ جو ارادو ڪيو آهي.
29تڏهن پطرس ۽ ٻين رسولن جواب ڏنو ته ”اسان کي ماڻهن جي بجاءِ خدا جي فرمانبرداري ڪرڻ گهرجي.
30اسان جي ابن ڏاڏن جي خدا عيسيٰ کي جيئرو ڪيو، جنهن کي اوهان ماري وڌو ۽ وڻ تي ٽنگيو.
31هن کي خدا پنهنجي ساڄي هٿ سان هڪڙو شهزادو ۽ ڇوٽڪارو ڏيندڙ بڻايو آهي، انهيءَ لاءِ ته جيئن بني اسرائيل کي توبهه ڪري ۽
گناهن جي معافي ڏئي.
32۽ اسين سندس انهن ڳالهين جا شاهد آهيون .۽ ائين ئي پاڪ روح آهي، جيڪو خدا انهن کي ڏنو آهي جيڪي سندس فرمانبردار آهن.
33جڏهن هنن اهو ٻڌو، تڏهن انهن جي دل ڀرجي ويئي ۽ انهن کي مارڻ جو ارادو ڪيائون.
34پوءِ ڪائونسل ۾ هڪڙو فريسي اٿي بيٺو، جنهن جو نالو گملي ايل هو، جيڪو شريعت جو ڊاڪٽر هو، جيڪو سڀني ماڻهن ۾ مشهور
هو، تنهن حڪم ڏنو ته ”رسولن کي ٿوري جاءِ تي ويهارو.
35فَقَالَ لَهُ»: يَا أَيُّهَا إِسْرَائِيلَ وَأَنْتُمْ فِي الْأَرْضِ وَأَنْتُمْ لَهُمْ.
36ڇالاءِ جو انهن ڏينهن کان ٿيڏاس اٿيو، پاڻ کي ڪو ماڻهو سمجهي فخر ڪرڻ لڳو .جن سان لڳ ڀڳ چار سؤ ماڻهو
شريڪ ٿيا، جن کي قتل ڪيو ويو .۽ سڀ، جيترا به سندس فرمانبردار هئا، ٽڙي پکڙي ويا ۽ برباد ٿي ويا.
37هن کان پوءِ يهوداه گليل جي ماڻهن کي محصول ڏيڻ جي ڏينهن ۾ اٿاريو، ۽ گهڻن ماڻهن کي پنهنجي پٺيان هلايو :هو پڻ مري ويو .۽
سڀ، ايستائين جو ڪيترا سندس فرمانبردار هئا، منتشر ٿي ويا.
38۽ هاڻي آءٌ اوهان کي ٻڌايان ٿو ته انهن ماڻهن کان پاسو ڪريو ۽ انهن کي اڪيلو ڇڏي ڏيو، ڇالاءِ جو جيڪڏهن اهو مشورو يا اهو
ڪم ماڻهن جو هوندو ته بيڪار ٿيندو.
39پر جيڪڏهن اهو خدا جي طرفان آهي، توهان ان کي ختم ڪري نه سگهندا .ائين نه ٿئي جو توهان کي خدا سان وڙهڻ لاءِ به ملي
وڃي.
40تنهن تي اهي راضي ٿيا ۽ جڏهن رسولن کي سڏي کين مارايائون، تڏهن حڪم ڪيائين ته ”عيسيٰ جي نالي تي نه ڳالهايو، پوءِ کين
وڃڻ ڏيو.
41پوءِ اهي ڪائونسل جي اڳيان هليا ويا ۽ خوش ٿي ويا ته اهي انهيءَ لائق سمجهيا ويا آهن جو هن جي نالي جي ڪري شرمسار ٿئي.
42۽ روزانو هيڪل ۾ ۽ هر گهر ۾ عيسيٰ مسيح جي تعليم ڏيڻ ۽ تبليغ ڪرڻ کان رهيا.

باب 6

1انهن ڏينهن ۾ جڏهن شاگردن جو تعداد وڌندو ويو، تڏهن يوناني ماڻهن ۾ عبرانيءَ جي خلاف گوڙ مچي ويو، ڇالاءِ جو سندن بيواهيون
روزاني خدمت ۾ نظرانداز ڪيون وينديون هيون.
2پوءِ ٻارهن شاگردن جي ميڙ کي پاڻ وٽ سڏي چيو ته ”اهو سبب نه آهي جو اسين خدا جي ڪلام کي ڇڏي دسترخوان جي خدمت
ڪريون.
3تنهنڪري اي ڀائرو، پنهنجي وچ ۾ 7ايماندار ماڻهو ڳوليو، جيڪي پاڪ روح ۽ ڏاهپ سان ڀرپور آهن، جن کي اسين هن ڪم تي مقرر
ڪري سگهون ٿا.

4پر اسين پنهنجو پاڻ کي مسلسل دعا ۽ ڪلام جي خدمت لاءِ وقف ڪندا رهنداسين.
5انهيءَ ڳالهه سڄي ميڙ کي پسند ڪيو، پوءِ انهن استيفن کي چونڊيو، جيڪو ايمان ۽ پاڪ روح سان پرپور هو، فلپس، پروخورس،
نڪانور، ٽيمون، پارميناس ۽ نڪولس کي انتاڪيا جو هڪ مسلمان چونڊيو ويو.
6جن کي انهن رسولن جي اڳيان پيش ڪيو ۽ جڏهن دعا گهري تڏهن پنهنجا هٿ انهن تي رکيائون.
7۽ خدا جو ڪلام وڌندو ويو .۽ يروشلم ۾ شاگردن جو تعداد تمام گهڻو وڌي ويو .۽ پادرين جي هڪڙي وڏي جماعت ايمان جي
فرمانبرداري ڪئي.
8۽ استيفنس، ايمان ۽ طاقت سان پرپور، ماڻهن ۾ وڏا عجب ۽ معجزا ڪيا.
9پوءِ ڪي يهودي عبادت گاهه جا ماڻهو اٿيا، جن کي لبرٽين، ڪرينين، اليگزينڊرين، ڪليسيا ۽ ايشيا جي يهودين جي عبادت گاهه
سڏيندا آهن، جن استيفن سان تڪرار ڪيو.
10۽ اهي دانائي ۽ روح جو مقابلو ڪري نه سگهيا، جنهن سان هو ڳالهائي رهيو هو.
11پوءِ انهن ماڻهن کي ماتحت ڪيو، جن چيو ته ”اسان هن کي موسيٰ ۽ خدا جي خلاف ڪفر جون ڳالهيون ڪندي ٻڌو آهي.
12پوءِ انهن ماڻهن، بزرگن ۽ شريعت جي عالمن کي ڀڙڪايو ۽ اچي مٿس اچي پڪڙيائون ۽ ڪائونسل ۾ وٺي آيا.
13۽ ڪوڙا شاهد نهرايا، جن چيو ته ”هي ماڻهو هن مقدس جاءِ ۽ شريعت جي خلاف ڪفر جون ڳالهيون ڪرڻ کان باز نه ٿو اچي.
14ڇالاءِ جو اسان هن کي اهو چوندي ٻڌو آهي ته ”هي ناصرت جو عيسيٰ هن جاءِ کي ڊاهيندو ۽ انهن رسمن کي بدلائي ڇڏيندو،
جيڪي موسيٰ اسان کي ڏنيون آهن.
15جڏهن ڪائونسل ۾ ويٺل سڀيئي هن ڏانهن نهاريندا رهيا، تڏهن هن جو منهن ملائڪ جو منهن جهڙو هو.

باب 7

1پوءِ وڏي سردار ڪاهن چيو ته ”ڇا اهي ڳالهيون ائين آهن؟
2فَقَالَ” :ماڻهو، ڀائرو ۽ ابن ڏاڏو، ٻڌو .جلال وارو خدا اسان جي پيءُ ابراهيم تي ظاهر ٿيو، جڏهن هو ميسوپوٽيميا ۾ هو، انهيءَ کان اڳ
جو هو حِران ۾ رهيو،
3وَقَالَ لَهُ” :پنهنجي ملڪ مان ۽ پنهنجي مائٽن مان نڪري وڃ ۽ انهيءَ ملڪ ۾ اچ، جيڪو توکي ڏيکاريندس.
4پوءِ هو ڪلدين جي ملڪ مان نڪري حِران ۾ رهڻ لڳو ۽ اتان جڏهن سندس پيءُ مري ويو، تڏهن هن کيس هن ملڪ ۾ لاٿو، جتي هاڻي
اوهين رهو ٿا.
5۽ هن کيس ان ۾ ڪا به ميراث نه ڏني، نه، ايتري قدر جو پنهنجي پيرن تي رکي، پر هن واعدو ڪيو ته اهو اهو کيس هڪڙي ملڪيت ۾
ڏيندو، ۽ سندس اولاد کي، جڏهن اڃا تائين هن کي اولاد ڪونهي. .
6۽ خدا هن حڪمت تي ڳالهايو، ته سندس ٻج هڪڙي اجنبي ملڪ ۾ رهڻ گهرجي .۽ اهي انهن کي غلاميءِ ۾ آڻين، ۽ انهن کي چار سؤ
سال بڇڙايون ڏين.
7۽ جنهن قوم جي غلاميءَ ۾ هوندا، تن جو آءٌ فيصلو ڪندس، خدا چيو، ۽ انهيءَ کان پوءِ اهي نڪرندا، ۽ هن جاءِ تي منهنجي خدمت
ڪندا.
8۽ هن کيس طهر ڪرڻ جو واعدو ڏنو، ۽ اهڙيءِ طرح ابراهيم اسحاق کي پيدا ڪيو، ۽ اٺين ڏينهن سندس طهر ڪيو .۽ اسحاق يعقوب
پيدا ڪيو؛ ۽ جيڪب کي ٻارهن بزرگ پيدا ٿيا.
9وَقَالَ لَهُ الْحَدِيْنَ، يُوسفَ فِي مِصْرِ، پر خدا ساڻس گڏ هو.
10۽ کيس سندس سڀني مصيبتن مان ڇڏايو، ۽ کيس مصر جي بادشاهه فرعون جي نظر ۾ فضل ۽ حڪمت ڏني .۽ کيس مصر ۽ سندس
سڄي گهر جو گورنر بڻايو.
11هاڻي مصر ۽ ڪنعان جي سڄي ملڪ ۾ ڏڪار اچي ويو، ۽ وڏي مصيبت، ۽ اسان جي ابن ڏاڏن کي ڪو به رزق نه مليو.
12پر جڏهن يعقوب ٻڌو ته مصر ۾ اناج آهي، تڏهن هن پهريائين اسان جي ابن ڏاڏن کي موڪليو.
13۽ ٻئي دفعي يوسف پنهنجي ڀائرن کي ٻڌايو ويو .۽ يوسف جو خاندان فرعون کي ٻڌايو ويو.
14پوءِ يوسف کي موڪليو ۽ پنهنجي پيءُ يعقوب کي ۽ سندس سڀني مائٽن، سٺ پندرهن ماڻهن کي پاڻ وٽ سڏيائين.
15تنهنڪري يعقوب مصر ۾ ويو ۽ مري ويو، هو ۽ اسان جا ابا ڏاڏا.
16۽ انهن کي سيڪيم ۾ آندو ويو ۽ قبر ۾ دفن ڪيو ويو جيڪو ابراهيم شميم جي پيءِ ايمور جي پٽن جي پئسن سان خريد ڪيو.
17پر جڏهن انهيءَ واعدي جو وقت ويجهو آيو، جنهن جو خدا ابراهيم سان قسم کنيو هو، تڏهن مصر ۾ ماڻهن جو تعداد وڌندو ويو.
18تان جو هڪڙو ٻيو بادشاهه اٿيو، جيڪو يوسف کي نه سڃاڻندو هو.
19اهو ساڳيو سلوڪ اسان جي مائٽن سان ڪيو ۽ اسان جي ابن ڏاڏن سان بڇڙائي ڪئي، انهيءَ لاءِ ته انهن پنهنجن ننڍڙن ٻارن کي ٻاهر
ڪڍي ڇڏيو، ته جيئن اهي جيئرا نه رهن.
20جنهن وقت موسيٰ پيدا ٿيو، ۽ تمام خوبصورت هو، ۽ پنهنجي پيءُ جي گهر ۾ ٽن مهينا پرورش ڪيائين.
21جڏهن هن کي ٻاهر ڪڍيو ويو، تڏهن فرعون جي ڌيءَ کيس مٿي کنيو ۽ کيس پنهنجو پٽ ڪري پاليائين.
22وَكَانَ مُوسَى فِي الْحَكْمَةِ مِصرِ الْعَلِيمِ وَقَالَ وَقَالَم.
23جڏهن هو چاليهن ورهين جو پورو ٿيو، تڏهن هن جي دل ۾ اهو خيال آيو ته پنهنجي ڀائرن بني اسرائيلن سان ملاقات ڪري.
24انهن مان هڪڙي کي ظلم ٿيندي ڏسي، هن ان جو بچاءُ ڪيو ۽ انهيءَ مظلوم کان بدلو ورتو ۽ مصريءَ کي ماريو.
25ڇالاءِ جو هن سمجهيو هو ته سندس ڀائر سمجهن ها ته خدا ڪيئن انهن کي پنهنجي هٿ سان ڇوٽڪارو ڏيندو، پر اهي نه سمجهيا.
26۽ ٻئي ڏينهن تي هن پاڻ کي انهن ڏانهن ڏيکاريو جيئن اهي ڪوشش ڪري رهيا هئا، ۽ انهن کي وري هڪبئي سان نهرايو ويندو، ۽
چوڻ لڳو ته ”سائين، اوهين ڀائر آهيو .توهان هڪ ٻئي تي ظلم ڇو ٿا ڪريو؟

27پر جنهن پنهنجي پاڙيسريءَ سان ظلم ڪيو، تنهن کيس ڌڪاري ڇڏيو ۽ چيائين ته ”ڪنهن توکي اسان تي حاڪم ۽ منصف بڻايو آهي؟
28ڇا تون مون کي ماريندين، جهڙيءَ طرح تو ڪالهه مصريءَ کي ماريو؟
29اهو چئي موسيٰ ڀڄي ويو ۽ مدين جي ملڪ ۾ پرديسي رهيو، جتي کيس به پٽ ٿيا.
30جڏهن چاليهه سال پورا ٿيا، تڏهن کيس سينا جبل جي بيابان ۾ هڪڙي ٻرندڙ ٻاهه ۾ خداوند جو هڪڙو ملائڪ نظر آيو.
31جڏهن موسيٰ اهو ڏٺو ته عجب ۾ پئجي ويو ۽ جيئن هو ان کي ڏسڻ لاءِ ويجهو آيو ته خداوند جو آواز آيو ته
” 32آءٌ تنهنجي ابن ڏاڏن جو خدا، ابراهيم جو خدا، اسحاق جو خدا ۽ يعقوب جو خدا آهيان .پوءِ موسيٰ ڏڪڻ لڳو، ۽ ڏسڻ جي جرئت نه
ٿي.
33تڏهن خداوند هن کي چيو ته ”پنهنجن پيرن مان جوتا لاهي، ڇالاءِ جو جنهن جاءِ تي تون بيٺو آهين اها پاڪ زمين آهي.
34مون ڏٺو آهي، مون پنهنجي قوم جي مصيبت کي ڏٺو آهي، جيڪو مصر ۾ آهي، ۽ مون انهن جي رڙ ٻڌي آهي، ۽ انهن کي بچائڻ لاء
هيٺ آيو آهيان .۽ هاڻي اچ، مان توکي مصر ڏانهن موڪليندس.
35اهو موسيٰ جنهن کي هنن انڪار ڪيو ۽ چيو ته ”ڪنهن توکي حاڪم ۽ منصف بڻايو؟ اهو ئي خدا انهيءَ ملائڪ جي هٿ سان
جيڪو کيس ٻڪريءَ ۾ ظاهر ٿيو هو، هڪڙو حاڪم ۽ ڇوٽڪارو ڏيندڙ ڪري موڪليو.
36هن انهن کي ٻاهر ڪيو، جنهن کان پوءِ هن مصر جي ملڪ، ڳاڙهي سمنڊ ۽ بيابان ۾ چاليهن سالن تائين عجب ۽ معجزا ڏيکاريا.
37هي اهو آهي اهو موسيٰ، جنهن بني اسرائيلن کي چيو ته ”خداوند اوهان جو خدا اوهان لاءِ اوهان جي ڀائرن مان مون جهڙو هڪڙو
نبي پيدا ڪندو .هن کي توهان ٻڌندا.
38هي اهو آهي، جيڪو بيابان ۾ چرچ ۾ انهيءَ ملائڪ سان گڏ هو، جنهن کيس سينا جبل ۾ ڳالهايو هو ۽ اسان جي ابن ڏاڏن سان، جنهن
کي اسان کي ڏيڻ لاءِ سهڻيون ڪلام مليل هو.
39جنهن کي اسان جي ابن ڏاڏن چيو نه مڃيو، پر هن کي انهن مان ڪڍي ڇڏيو، ۽ انهن جي دلين ۾ مصر ڏانهن موٽي ويا،
40هن هارون کي چيو ته ”اسان لاءِ ديوتا ٺاهيو جيڪي اسان جي اڳيان هلن، ڇالاءِ جو اهو موسيٰ، جيڪو اسان کي مصر جي ملڪ
مان ڪڍيو، اسان کي خبر نه آهي ته هن جو ڇا ٿيو.
41۽ انهن ڏينهن ۾ هڪڙو گابي ٺاهيو، ۽ بت جي اڳيان قرباني ڏني، ۽ پنهنجي هٿن جي ڪم ۾ خوش ٿيا.
42پوءِ خدا منهن موڙيو، ۽ انهن کي آسمان جي لشڪر جي عبادت ڪرڻ لاءِ ڇڏي ڏنو .جيئن نبين جي ڪتاب ۾ لکيل آهي ته ”اي بني
اسرائيل جا گهرو، ڇا توهان مون لاءِ رڻ پٽ ۾ چاليهن سالن تائين قتل ٿيل جانور ۽ قربانيون ڏنيون آهن؟
43هائو، توهان مولچ جو خيمو ۽ پنهنجي ديوتا رمفن جي تاري کي کنيو، جيڪي توهان انهن جي پوڄا لاءِ ٺاهيا آهن، ۽ مان توهان کي
بابل کان ٻاهر وٺي ويندس.
44اسان جي ابن ڏاڏن وٽ بيابان ۾ شاهدي جو خيمو هو، جيئن هن مقرر ڪيو هو، موسيٰ سان ڳالهايو هو، انهيءَ لاءِ ته اهو انهيءَ انداز
سان ٺاهيو جيئن هن ڏٺو هو.
45جن کي اسان جا ابا ڏاڏا پڻ عيسيٰ سان گڏ غير قومن جي قبضي ۾ وٺي آيا، جن کي خدا اسان جي ابن ڏاڏن جي اڳيان، دائود جي ڏينهن
تائين ڪڍي ڇڏيو.
46جن کي خدا جي نظر ۾ فضل مليو، ۽ يعقوب جي خدا لاء هڪڙو خيمو ڳولڻ چاهيو.
47پر سليمان هن لاءِ هڪڙو گهر ٺاهيو.
48تڏهن به سڀ کان مٿاهين هٿن سان ٺهيل مندرن ۾ نه رهندو آهي .جيئن نبي فرمايو آهي،
49آسمان منهنجو تخت آهي، ۽ زمين منهنجي پيرن جي صندلي آهي، تون مون کي ڪهڙو گهر ٺاهيندين؟ رب فرمائي ٿو :يا منهنجي آرام
جي جاء ڇا آهي؟
50ڇا اهي سڀ شيون منهنجي هٿ نه ٺاهيون؟
51اوهين دل ۽ ڪنن ۾ سخت ۽ اڻ طهريل آهيو، توهان هميشه پاڪ روح جي مخالفت ڪندا آهيو :جيئن توهان جي ابن ڏاڏن ڪيو،
تيئن اوهين ڪريو.
52اوهان جي ابن ڏاڏن ڪهڙي نبين کي نه ستايو آهي؟ ۽ انهن انهن کي قتل ڪيو آهي جيڪي هڪڙي عادل جي اچڻ کان اڳ ڏيکاريا
هئا .جن جا توهان هاڻي خيانت ڪندڙ ۽ قاتل آهيو:
53جن کي ملائڪن جي اختيار سان شريعت ملي آهي، پر انهن ان تي عمل نه ڪيو آهي.
54جڏهن انهن اهي ڳالهيون ٻڌيون، تڏهن انهن جي دل پرچي ويئي ۽ پنهنجا ڏند ڪرٽيا.
55پر هن پاڪ روح سان پرچي ويهي آسمان ڏانهن نهاريو ۽ خدا جو جلوو ڏٺو ۽ عيسيٰ کي خدا جي ساڄي پاسي بيٺل ڏٺو.
56وَقَالَ» :إِنَّ أَنْ يَعْلَمَ فِي السَّمَاءِ وَأَنْ أَبْنَ الْعَظِيمِ إِلَى اللَّهِ إِلَيْهِ!
57پوءِ انهن وڏي واڪي رڙ ڪئي، ۽ پنهنجا ڪن بند ڪري هڪبئي سان مٿس ڀڄي ويا.
58هن کي شهر مان ٻاهر ڪڍي سنگسار ڪيو ۽ شاهد پنهنجا ڪپڙا هڪڙي نوجوان جي پيرن وٽ رکيا، جنهن جو نالو شائول هو.
59انهن استيفن کي سنگسار ڪري خدا کي سڏي چيو ته ”اي خداوند عيسيٰ، منهنجي روح کي قبول ڪر.
60پوءِ هو گوڏن ڀر ڪري وڏي واڪي چوڻ لڳو ته ”اي خداوند، هن گناهه جو الزام انهن تي نه ڪر .۽ جڏهن اهو چئي چڪو هو ته هو
ننڊ ۾ پئجي ويو.

باب 8

1۽ شائول پنهنجي موت تي راضي ٿي ويو .۽ انهيءَ وقت يروشلم جي چرچ جي خلاف وڏو ظلم ٿي رهيو هو .۽ اهي سڀيئي يهوديه ۽
سامريه جي علائقن ۾ پکڙيل هئا، سواءِ رسولن جي.
2فَقَالَ سَتَفَسَنَ إِلَى مَسْتَقَنَ فِي الْأَرْضِ وَلَا تَفْعَلُونَ.

3جيستائين شائول جو تعلق آهي، هن ڪليسيا کي تباهه ڪيو، هر گهر ۾ گهڙي، مردن ۽ عورتن کي مارائي جيل ۾ وڌو.
4تنهنڪري جيڪي ٽڙي پکڙيل هئا، سي هر هنڌ پهتا ويا ۽ ڪلام جي تبليغ ڪندا رهيا.
5پوءِ فلپس سامريه جي شهر ڏانهن ويو ۽ انهن کي مسيح جي منادي ڪرڻ لڳو.
6فِلِپُس جيڪي معجزا ڪري ڏيکاريا، سي ٻڌي ۽ ڏسي، انهن ڳالهين تي ماڻهن هڪدم ڌيان ڏنو.
7ڇالاءِ جو گهڻن ئي ڀوتن مان ڀوت وڏي آواز سان رڙيون ڪري نڪرندا هئا، جيڪي انهن ۾ ورتل هئا ۽ گهڻا ئي اڌرنگي ۽ منڊا چڱل
هوندا هئا.
8انهيءَ شهر ۾ ڏاڍي خوشي ٿي.
9پر اتي هڪڙو ماڻهو هو، جنهن جو نالو شمعون هو، جيڪو اڳي ئي انهيءَ شهر ۾ جادو ڪندو هو ۽ سامريه جي ماڻهن کي جادو ڪندو
هو، ۽ پاڻ کي ڪو وڏو ماڻهو سمجهائيندو هو.
10جنهن ڏانهن ننڍي کان وڏي تائين سڀني ڌيان ڏنو ۽ چيو ته ”هي ماڻهو خدا جي وڏي قدرت آهي.
11۽ انهن کي انهيءَ لاءِ ڌيان ڏنو ويو، ڇاڪاڻ ته هن گهڻو وقت کان انهن کي جادوگريءَ سان ڏنگيو هو.
12پر جڏهن انهن ايمان آندو ته فلپس خدا جي بادشاهت ۽ عيسيٰ مسيح جي نالي جي تبليغ ڪري ٿو، تڏهن انهن مردن توڙي عورتن کي
بپتسما ڏني.
13پوءِ شمعون پاڻ به ايمان آندو ۽ جڏهن بپتسما ورتي، تڏهن هو فلپس سان گڏ رهيو ۽ عجب ۾ پئجي ويو، ته اهي معجزا ۽ معجزا ٿي
رهيا هئا.
14جڏهن يروشلم ۾ رسولن ٻڌو ته سامريه وارن خدا جو ڪلام قبول ڪيو آهي، تڏهن انهن پطرس ۽ يوحنا ڏانهن موڪليائين ته:
15جڏهن اهي هيٺ لهي ويا، تڏهن انهن لاءِ دعا گهريائين ته جيئن کين پاڪ روح ملي.
) 16ڇالاءِ جو هو اجا تائين انهن مان ڪنهن تي به نه ٿيو هو، رڳو انهن کي خداوند عيسيٰ جي نالي تي بپتسما ڏني ويئي هئي(.
17پوءِ انهن پنهنجا هٿ انهن تي رکيا ۽ کين پاڪ روح مليو.
18جڏهن شمعون ڏٺو ته رسولن تي هٿ رکڻ سان پاڪ روح ملي ٿو، تڏهن هن کين پئسا ڏنا.
19انهن چيو ته ”مون کي به اها طاقت ڏي، ته جيئن جنهن تي هٿ رکان، تنهن کي پاڪ روح ملي.
20پر پطرس هن کي چيو ته ”تنهنجو پئسو تو وٽ هلندو، ڇالاءِ جو تو سمجهيو آهي ته خدا جي بخشش پئسن سان خريد ڪري سگهجي
ٿي.
21تنهنجو هن معاملي ۾ نڪو حصو آهي ۽ نڪو گهڻو، ڇالاءِ جو تنهنجي دل خدا جي نظر ۾ درست نه آهي.
22تنهنڪري پنهنجي انهيءَ بڇڙائيءَ کان توبهه ڪر ۽ خدا کان دعا گهرو، جيڪڏهن تنهنجي دل جو خيال تو کي بخشي وڃي.
23ڇالاءِ جو آءٌ سمجهان ٿو ته تون ڪڙ جي پيٽ ۾ آهين ۽ بڇڙائيءَ جي قيد ۾ آهين.
24تنهن تي شمعون وراڻيو ته ”اوهين منهنجي لاءِ خداوند کان دعا گهرو ته انهن ڳالهين مان ڪابه ڳالهه مون تي نه اچي.
25جڏهن اهي شاهدي ڏيئي خداوند جي ڪلام جي تبليغ ڪيائون، تڏهن يروشلم ڏانهن موٽي آيا ۽ سامرين جي ڪيترن ئي ڳوٺن ۾
خوشخبريءَ جي منادي ڪيائون.
26وَقَالَ الرَّبُّ مِنَ الْمَلَائِكَ فِلِپسَ” :اُٿ، ڏکڻ طرف انهيءَ رستي ڏانهن وڃ، جيڪو يروشلم کان غزا ڏانهن وڃي ٿو، جيڪو بيابان آهي.
27پوءِ هو اٿيو ۽ هليو ويو، ۽ ڏسو، ايٿوپيا جو هڪڙو ماڻهو، جيڪو ايٿوپيا جي راڻي ڪينداس جي ماتحت هڪڙو وڏو اختياريءَ وارو
هيو، جنهن کي پنهنجي سڄي خزاني جي سنڀال هئي ۽ يروشلم ۾ عبادت ڪرڻ لاءِ آيو هو.
28هو موٽي رهيو هو ۽ پنهنجي رٿ ۾ ويهي يسعياه نبيءَ جو ڪلام پڙهندو هو.
29پوءِ پاڪ روح فلپس کي چيو ته ”ويجهو وڃ ۽ پاڻ کي هن رٿ سان ملايو.
30فَلَيْسَ فِلَسَ فِي الْأَرْضِ وَأَنْتُمْ فِي الْأَيْسَيَاءَ فِي الْأَرْضِ” :ڇا تون سمجهين ٿو ڇا تون پڙهين ٿو؟
31هن چيو ته ”آءٌ ڪيئن ڪري سگهان ٿو، سواءِ ڪو ماڻهو منهنجي هدايت ڪري؟ ۽ هن فلپس کي چاهيو ته هو مٿي اچي ۽ ساڻس گڏ
ويهي.
32انهيءَ صحيفن جي جاءِ جيڪا هن پڙهي هئي، سا هي هئي، ”هن کي رڍ وانگر ذبح ڪرڻ لاءِ وٺي ويو .۽ جهڙيءَ طرح ٻڪريءَ جو
گونگو هو پنهنجي ڪترائڻ واري اڳيان، تنهنڪري هن پنهنجو وات نه کوليو.
33هن جي خواري ۾ هن جو فيصلو کسي ويو، ۽ ڪير ٻڌائيندو سندس نسل؟ ڇاڪاڻ ته هن جي زندگي زمين مان ورتي وئي آهي.
34فَقَالَ هَذَا فِلِپَسَ” :آءٌ دعا ٿو ڪريان ته هي نبي ڪنهن بابت ٿو چوي؟ پنهنجو، يا ڪنهن ٻئي انسان جو؟
35پوءِ فلپس پنهنجو وات کوليو ۽ انهيءَ ئي صحيفي تي شروع ڪري کيس عيسيٰ جي منادي ڪرڻ لڳو.
36پوءِ جيئن اهي رستي ۾ پيا هئا، تڏهن هو هڪڙي پاڻيءَ وٽ آيا، جنهن چيو ته ”ڏسو، هي پاڻي آهي .ڇا مون کي بپتسما وٺڻ کان
روڪيو؟
37فلپس چيو ته ”جيڪڏهن تون پوريءَ دل سان ايمان آڻين، ته پوءِ ٿي سگهين ٿو .تڏهن هن جواب ڏنو ته ”آءٌ يقين ٿو ڪريان ته عيسيٰ
مسيح خدا جو فرزند آهي.
38هن رٿ کي بيهي بيهڻ جو حڪم ڏنو، پوءِ هو ٻئي پاڻيءَ ۾ هيٺ لهي ويا، فلپس ۽ عيوض .۽ کيس بپتسما ڏني.
39جڏهن هو پاڻيءَ مان ٻاهر آيا، تڏهن خداوند جو روح فلپس کي جهليو، جو انهيءَ عيوض هن کي وڌيڪ 39ڏٺو ئي ڪونهي، ۽ هو
خوش ٿيندو پنهنجي رستي ڏانهن هليو ويو.
40پر فلپس ازوطس ۾ مليو ۽ اتان لنگهندو سڀني شهرن ۾ تبليغ ڪندو رهيو، جيستائين هو قيصريه ۾ پهتو.

باب 9

1۽ شائول، اجا تائين ڌمڪيون ڏيئي ٿو ۽ خداوند جي شاگردن کي قتل ڪرڻ لاءِ، وڏي ڪاهن وٽ ويو.

2۽ هن کان دمشق ۾ يهودي عبادت خانن ڏانهن خط لکي گهريائين ته جيڪڏهن هن کي هن رستي مان ڪوبه ملي، پوءِ اهي مرد هجن يا عورتون، ته انهن کي قيد ڪري يروشلم ڏانهن وٺي اچي.
3جڏهن هو سفر ڪندو دمشق جي ويجهو آيو، تڏهن اوچتو سندس چوڌاري آسمان مان هڪ روشني چمڪي ويئي.
4هو زمين تي ڪري پيو ۽ هڪڙو آواز ٻڌو جنهن کيس چيو ته ”شائول، شائول، تون مون کي ڇو ٿو ستاين؟
5هن چيو ته ”تون ڪير آهين اي خداوند؟ ۽ خداوند چيو، "آءٌ عيسيٰ آهيان، جنهن کي تون ستاين ٿو، اها تو لاءِ مشڪل آهي ته لٺ مارڻ.
6هو ڏڪندي ۽ حيران ٿي چوڻ لڳو ته ”اي خداوند، تو کي مون کي ڇا ڪرڻو آهي؟ ۽ خداوند هن کي چيو ته ”اُٿ، شهر ۾ وڃ، پوءِ تو کي ٻڌايو ويندو ته تو کي ڇا ڪرڻ گهرجي.
7۽ جيڪي ماڻهو ساڻس گڏ هئا، سي بيهي بيٺا رهيا، آواز ٻڌي رهيا هئا، پر ڪنهن ماڻهوءَ کي نه ڏٺائون.
8۽ شائول زمين مان اٿيو .۽ جڏهن هن جون اکيون کوليون ويون ته هن ڪنهن به ماڻهوءَ کي نه ڏٺو، پر اهي کيس هٿ کان وٺي دمشق ۾ وٺي آيا.
9۽ هو ٽي ڏينهن بي انصاف رهيو ۽ نڪي کاڌو ۽ نه پيتو.
10دمشق ۾ حنانياس نالي هڪڙو شاگرد هو .۽ کيس خداوند رويا ۾ چيو، حنانياس .۽ هن چيو ته، ڏسو، مان هتي آهيان، رب.
11فَقَالَ الرَّبُّ، فَقَالَ لَهُ فِي الْأَرْضِ مِنَ الْسَاطِلِ، وَقَالَ لَا يُهُودَهُ إِلَى شَائُلَ الْعَالَمِ، 11چالاءِ جو هو دعا گهري ٿو.
12هن رويا ۾ حنانياه نالي هڪڙي ماڻهوءَ کي اندر ايندي ڏٺو آهي ۽ پنهنجو هٿ مٿس رکندي آهي، انهيءَ لاءِ ته هو ڏسڻ ۾ اچي.
13تڏهن حنانيه وراڻيو ته ”اي خداوند، مون هن ماڻهوءَ جي ڪيترن ئي ماڻهن کان ٻڌو آهي ته هن يروشلم ۾ تنهنجي ايمان وارن سان ڪيڏو نه بڇڙو ڪم ڪيو آهي.
14۽ هتي هن کي سردار ڪاهنن کان اختيار حاصل آهي ته انهن سڀني کي پابند ڪري جيڪي تنهنجو نالو وٺن.
15پر خداوند هن کي چيو ته ”پنهنجو رستو وڃ، چالاءِ جو هو مون لاءِ چونڊيو ويو آهي، انهيءَ لاءِ ته منهنجو نالو غير قومن، بادشاهن ۽ بني اسرائيلن جي اڳيان پيش ڪري.
16چالاءِ جو آءٌ کيس ڏيکاريندس ته منهنجي نالي جي خاطر هن کي ڪيڏا ڏک سهڻا آهن.
17فَأَنْيَاهُ فِي الْأَرْضِ وَرَدَهُ الأَرْضِ .۽ پنهنجا هٿ مٿس رکي چيائين ته ”ڀاءُ شائول، خداوند عيسيٰ، جيڪو تو کي رستي ۾ ظاهر ٿيو هو جيئن تون آيو هئين، تنهن مون کي موڪليو آهي، انهيءَ لاءِ ته تون ڏسن ۽ پاڪ روح سان پرجي وڃ.
18۽ فوري طور تي سندس اکين مان ڪري پيو، جيئن اهو ترازو هو، ۽ هو فوري طور تي نظر آيو، ۽ اٿي بيٺو ۽ بپتسما وٺڻ لڳو.
19جڏهن هن کي ماني ملي، تڏهن هو مضبوط ٿيو .ان کان پوءِ شائول ڪي ڏينهن انهن شاگردن سان گڏ رهيو، جيڪي دمشق ۾ هئا.
20هن فوري طور تي عبادت خانن ۾ مسيح جي تبليغ ڪئي ته ”آءٌ خدا جو فرزند آهي.
21پر جن اهو ٻڌو سي سڀ حيران ٿي ويا ۽ چيائونس .ڇا اهو اهو نه آهي جنهن انهن کي برباد ڪيو، جيڪي يروشلم ۾ هن نالي سان سڏيندا آهن، ۽ هتي انهيءَ ارادي سان آيا هئا، ته هو انهن کي سردار ڪاهنن وٽ قيد ڪري آڻي؟
22پر شائول وڌيڪ زور وٺو ۽ دمشق ۾ رهڻ وارن يهودين کي حيران ڪري ڏيکاريائين ته اهو ئي مسيح آهي.
23پوءِ گهڻا ڏينهن پورا ٿيڻ کان پوءِ يهودين کيس مارڻ جو مشورو ڏنو.
24پر انهن جي انتظار ۾ شائول جي ڄاڻ هئي .۽ اهي ڏينهن رات دروازن کي ڏسندا رهيا ته کيس مارڻ لاءِ.
25پوءِ رات جو شاگردن کيس پڪڙي ٽوڪريءَ ۾ ڀت تان لاهي ڇڏيو.
26جڏهن شائول يروشلم ۾ پهتو، تڏهن هن پاڻ کي شاگردن سان ملائڻ لاءِ چيو، پر اهي سڀ کانئس ڊڄي ويا ۽ نه مڃيائين ته هو شاگرد آهي.
27پر برنباس کيس وٺي رسولن وٽ وٺي آيو ۽ کين ٻڌائيندو رهيو ته ڪيئن هن خداوند کي رستي ۾ ڏٺو هو ۽ ساڻس ڳالهايو هو ۽ ڪيئن هن دمشق ۾ عيسيٰ جي نالي جي دليريءَ سان تبليغ ڪئي هئي.
28هو انهن سان گڏ يروشلم ۾ اندر ايندو ۽ ٻاهر وڃي رهيو هو.
29هن دليريءَ سان خداوند عيسيٰ جي نالي تي ڳالهايو ۽ يونانين سان تڪرار ڪيو، پر اهي کيس مارڻ لڳا.
30جڏهن ڀائرن کي خبر پئي تڏهن کيس قيصريه ڏانهن وٺي آيا ۽ ترسس ڏانهن موڪليائون.
31پوءِ سڄي يهوديه، گليل ۽ سامريه ۾ ڪليسيا آرام ڪري ويا ۽ سڌارا ويا .۽ خداوند جي خوف ۾ گهمڻ، ۽ پاڪ روح جي آرام ۾، وڌندا ويا.
32جڏهن پطرس هر طرف کان لنگهيو ته هو لدا ۾ رهندڙ ايمان وارن وٽ به هيٺ لٿو.
33اتي هن کي اينياس نالي هڪڙو ماڻهو مليو، جيڪو اٺن سالن کان بستري تي پيو هو ۽ فالج جو بيمار هو.
34تنهن تي پطرس کيس چيو ته ”اينياس، عيسيٰ مسيح تو کي چڱو ڀلو ڪندو، اُٿ، پنهنجو بسترو ڪر .۽ هو فوري طور اٿيو.
35لدا ۽ سارون ۾ رهندڙ سڀني هن کي ڏٺو ۽ خداوند ڏانهن موٽيا.
36هاڻي يافا ۾ تبيٿا نالي هڪڙي شاگرد هئي، جنهن جي معنيٰ ۾ ڊورڪاس سڏجي ٿو :اها عورت چڱن ڪمن ۽ نيڪ ڪمن سان ڀرپور هئي.
37انهن ڏينهن ۾ ائين ٿيو جو هوءَ بيمار ٿي مري ويئي، ۽ جڏهن هنن کيس غسل ڏنو، تڏهن هن کي مٿئين ڪمري ۾ رکيائون.
38جڏهن لدا يافا جي ويجهو هو ۽ شاگردن ٻڌو هو ته پطرس اتي آهي، تڏهن هن ڏانهن ٻه ماڻهو موڪليائون ته منٿون ڪن ته هو وٽن اچڻ ۾ دير نه ڪري.
39پوءِ پطرس اٿيو ۽ انهن سان گڏ هليو .جڏهن هو آيو، تڏهن کيس مٿئين ڪمري ۾ وٺي آيا، ۽ سڀيئي بيواهيون هن جي ڀرسان بيهي روئي رهيون هيون، جيڪي ڊورڪاس ٺاهيون، سي ڏيکاريندي رهيون، جڏهن هو ساڻن گڏ هئي.
40پر پطرس انهن سڀني کي ٻاهر ڪڍيو ۽ گوڏا کوڙي دعا گهريائين .۽ کيس لاش ڏانهن ڦيرائي چيو، ”تبيتا، اٿ .تڏهن هن اکيون کوليون ۽ پطرس کي ڏسي اٿي ويٺي.
41تنهن تي هن پنهنجو هٿ ڏئي کيس مٿي کنيو، ۽ جڏهن ايمان وارن ۽ بيواهين کي سڏيائين، تڏهن هن کي جيئرو پيش ڪيائين.

42۽ اهو سڄي يافا ۾ مشهور ٿيو .۽ ڪيترن ئي خداوند تي ايمان آندو.

43پوءِ ائين ٿيو جو هو يافا ۾ گهڻا ڏينهن رهيو، هڪڙو شمعون چنيسر سان.

باب 10

1قيصريہ ۾ ڪرنيليس نالي هڪڙو ماڻهو هو، جيڪو اطالوي ٽوليءَ جو صوبيدار هو.

2اهو هڪڙو ديندار ماڻهو هو، جيڪو پنهنجي سڄي گهر سان گڏ خدا کان ڊڄندو هو، جنهن ماڻهن کي گهڻو خيرات ڏيندو هو ۽ هميشہ خدا کان دعا گهرندو هو.

3هن رويا ۾ ظاهر طور ڏٺائين تہ ڏينهن جي نائين وڳي ڌاري هڪڙو خدا جو ملائڪ وٽس ايندو ۽ چيائين تہ ”ڪرنيليس.

4جڏهن هن ڌيان ڏيئي نهاريو تہ ڊڄي ويو ۽ چيائين تہ ”اي خداوند، اهو ڇا آهي؟ فَقَالَ لَهُ“ :توهان جون دعائون ۽ خيرات خدا جي آڏو هڪ يادگار لاءِ آهن.

5هاڻي يافا ڏانهن ماڻهن کي موڪليو ۽ هڪڙي شمعون کي سڏيو، جنهن جو نالو پطرس آهي.

6هو هڪڙي شمعون وٽ هڪڙي چمڪدار وٽ رهيو آهي، جنهن جو گهر سمنڊ جي ڪناري تي آهي، هو توکي ٻڌائيندو تہ توکي ڇا ڪرڻ گهرجي.

7جڏهن اهو ملائڪ جيڪو ڪرنيليس سان ڳالهائي رهيو هو، اتان روانو ٿي ويو، تڏهن هن پنهنجي گهر جي ٻن نوڪرن ۽ انهن مان هڪ ديندار سپاهي کي سڏيو، جيڪي هميشه هن جو انتظار ڪندا هئا.

8جڏهن هن انهن کي اهي سڀ ڳالهيون بيان ڪيون، تڏهن هن کين يافا ڏانهن موڪليو.

9ٻئي ڏينهن تي، جيئن اهي سفر تي نڪتا ۽ شهر جي ويجهو آيا، تڏهن پطرس ڇهين وڳي ڌاري دعا گهرڻ لاءِ گهر جي ڇت تي ويو.

10پوءِ هن کي ڏاڍي بک لڳي، سو کائي وڃي، پر جڏهن اهي تيار ٿيا، تڏهن هو اونده ۾ پئجي ويو.

11پوءِ ڏٺائين تہ آسمان کليل آهي ۽ هڪڙو جهاز هيٺ لهندو آهي، جيئن چئني ڪندن تي ٻڌل هڪڙي وڏي چادر هئي ۽ زمين ڏانهن هيٺ لهي ٿي.

12جنهن ۾ زمين جا چار پيرن وارا جانور، جهنگلي جانور، رينگڻ وارا جانور ۽ هوا جا پکي هئا.

13تنهن تي هڪڙو آواز آيو تہ ”اٿ، پطرس !مارڻ، کائڻ.

14پر پطرس چيو تہ ”اي خداوند، ائين نہ آهي .ڇالاءِ جو مون ڪڏهن بہ ڪابہ عام يا ناپاڪ شيءِ نہ کاڌي آهي.

15فَقَالَ لَهُ فِي الْأَرْضِ فِي الَّذِي يَصْفِرَ اللَّهُ فَلَا تَعْلَمُونَ.

16اهو ٽي دفعا ڪيو ويو ۽ اهو برتن وري آسمان ڏانهن کڄي ويو.

17جڏهن پطرس پاڻ ۾ شڪ پيو تہ هن جيڪا رويا ڏٺي تنهن جو مطلب ڇا هوندو، پر ڪرنيليس کان جيڪي ماڻهو موڪليا ويا هئا سي شمعون جي گهر جي پڇا ڳاڇا ڪري دروازي جي اڳيان بيٺا هئا.

18پوءِ کيس سڏي پڇيائونس تہ شمعون، جنهن جو نالو پطرس آهي، سو اتي رهيو آهي ڇا؟

19جڏهن پطرس انهيءَ رويا تي سوچي رهيو آهي، تڏهن پاڪ روح کيس چيو تہ ”ڏس، ٽي ماڻهو تو کي ڳولي رهيا آهن.

20تنهنڪري اُٿ، هيٺ لهي وڃ ۽ ساڻ وڃ، ڪنهن بہ شڪ جي، ڇالاءِ جو مون انهن کي موڪليو آهي.

21پوءِ پطرس هيٺ لهي انهن ماڻهن وٽ ويو، جيڪي هن ڏانهن ڪرنيليس کان موڪليا ويا هئا .۽ چيائين، ”ڏس، آءٌ اهو آهيان جنهن کي اوهين ڳولي رهيا آهيو :ڪهڙو سبب آهي جو اوهين آيا آهيو؟

22انهن چيو تہ ”صوبيدار ڪرنيليس، هڪڙو سچو ماڻهو ۽ خدا کان ڊڄڻ وارو ۽ يهودين جي سڄي قوم ۾ چڱيءَ ريت خبر رکندڙ هو، تنهن کي خدا جي طرفان هڪ پاڪ ملائڪ خبردار ڪيو هو تہ تو کي پنهنجي گهر وٺي اچي ۽ ٻڌي .تنهنجا لفظ.

23پوءِ هن انهن کي اندر گهرايو ۽ رهايائين .۽ ٻئي ڏينهن تي پطرس انهن سان گڏ هليو ويو ۽ يافا جا ڪي ڀائر ساڻس گڏ هئا.

24۽ ٻئي ڏينهن کان پوءِ اهي قيصريہ ۾ داخل ٿيا .۽ ڪرنيليس انهن جو انتظار ڪيو، ۽ پنهنجي مائٽن ۽ ويجهن دوستن کي گڏ ڪيو.

25جڏهن پطرس اندر اچي رهيو هو تہ ڪرنيليس ساڻس مليو ۽ سندس پيرن تي ڪري سجدو ڪيائين.

26پر پطرس کيس مٿي کنيو ۽ چيائين تہ ”اٿ !مان پاڻ به مرد آهيان.

27جڏهن هو ساڻس ڳالهائي رهيو هو، تڏهن هو اندر ويو ۽ ڏٺائين تہ گهڻا ماڻهو اچي گڏ ٿيا آهن.

28هن انهن کي چيو تہ ”اوهان کي خبر آهي تہ يهودي ماڻهوءَ لاءِ صحبت رکڻ، يا ڪنهن ٻئي قوم سان گڏ اچڻ حرام آهي .پر خدا مون کي ظاهر ڪيو آهي تہ آءٌ ڪنهن بہ ماڻهوءَ کي ناپاڪ يا ناپاڪ نہ چوان.

29تنهنڪري آءٌ اوهان وٽ آيو آهيان بغير ڪنهن ڳالهہ جي، جيئن ئي مون کي گهرايو ويو هو، تنهنڪري آءٌ پڇان ٿو تہ توهان مون کي ڪهڙي نيت سان موڪليو آهي؟

30ڪرنيليس چيو تہ ”چار ڏينهن اڳ آءٌ هن گهڙيءَ تائين روزو هيس .۽ نائين ڪلاڪ تي مون پنهنجي گهر ۾ دعا گهري، ۽ ڏسو، هڪڙو ماڻهو منهنجي اڳيان بيٺو آهي روشن ڪپڙن ۾،

31فَقَالَ :ڪرنيليس، تنهنجي دعا ٻڌي ويئي، ۽ تنهنجو خيرات خدا جي نظر ۾ ياد اچي ويو.

32تنهنڪري يافا ڏانهن موڪل ۽ شمعون کي سڏي، جنهن جو نالو پطرس آهي .هو سمنڊ جي ڪناري تي هڪڙي شمعون جي گهر ۾ رهيو آهي، جيڪو جڏهن ايندو، توهان سان ڳالهائيندو.

33تنهنڪري مون فوري طور تي تو ڏانهن موڪليو .۽ تو چڱو ڪيو آهي تہ تون آيو آهين .تنهنڪري هاڻي اسين سڀ هتي خدا جي آڏو حاضر آهيون، اهي سڀ ڳالهيون ٻڌڻ لاءِ جيڪي تو کي خدا جو حڪم آهي.

34تڏهن پطرس وات کوليندي چيو تہ ”آءٌ سچ ٿو سمجهان تہ خدا ماڻهن جو ڪوبہ احترام نہ ٿو ڪري.

35پر هر هڪ قوم ۾ جيڪو ڪانئس ڊڄي ٿو ۽ سچائيءَ جا ڪم ڪري ٿو، سو هن وٽ قبول ڪيو ويندو.

36اهو ڪلام جيڪو خدا بني اسرائيل ڏانهن موڪليو، جيڪو عيسي مسيح جي وسيلي امن جي تبليغ ڪري ٿو) :هو سڀني جو خداوند
آهي(:
37اهو لفظ، مان چوان ٿو، توهان کي خبر آهي، جيڪو سڄي يهوديه ۾ شايع ٿيو ۽ گليل کان شروع ٿيو، جيڪو يوحنا جي بپتسما کان پوءِ.
38خدا ڪيئن ناصرت جي عيسيٰ کي پاڪ روح ۽ طاقت سان مسح ڪيو :جيڪو چڱا ڪم ڪندو رهيو ۽ انهن سڀني کي شفا ڏيندو
جيڪي شيطان کان مظلوم هئا .ڇاڪاڻ ته خدا هن سان گڏ هو.
39۽ اسين انهن سڀني ڪمن جا شاهد آهيون جيڪي هن يهودين جي ملڪ ۽ يروشلم ۾ ڪيا .جن کي قتل ڪري هڪ وڻ تي لٽڪائي
ڇڏيائون:
40خدا کيس ٽئين ڏينهن تي جيئرو ڪيو، ۽ کيس ظاهر ڪيو.
41سڀني ماڻهن لاءِ نه، پر انهن شاهدن ڏانهن جيڪي خدا کان اڳ چونڊيل هئا، يعني اسان کي، جن هن جي مئلن مان جيئرو ٿيڻ کان پوءِ
ساڻس گڏ کاڌو پيتو.
42۽ هن اسان کي حڪم ڏنو ته ماڻهن ۾ تبليغ ڪريون ۽ شاهدي ڏيون ته اهو اهو ئي آهي جنهن کي خدا مقرر ڪيو ويو آهي ته هو جلد ۽
مئلن جو جج ٿئي.
43سڀني نبين کي هن جي شاهدي ڏيو ته جيڪو به مٿس ايمان آڻيندو تنهن کي سندس نالي جي وسيلي گناهن جي معافي ملندي.
44جڏهن پطرس اڃا اهي ڳالهيون ڪري رهيو هو، تڏهن انهن سڀني تي پاڪ روح نازل ٿيو جن اهو ڪلام ٻڌو.
45جن طهريلن مان ايمان آندو هو، سي حيران ٿي ويا، جيڪي پطرس سان گڏ آيا هئا، ڇالاءِ جو غير قومن تي به پاڪ روح نازل
ڪيو ويو هو.
46ڇالاءِ جو انهن ٻڌو آهي ته انهن کي زبانون ڳالهائيندي ۽ خدا جي واکاڻ ڪندي .تڏهن پطرس جواب ڏنو ته
47ڇا ڪو ماڻهو پاڻيءَ کان منع ڪري سگهي ٿو ته اهي بپتسما نه وٺن، جن کي اسان وانگر پاڪ روح مليو آهي؟
48هن انهن کي حڪم ڏنو ته ”خداوند جي نالي تي بپتسما وٺو .پوءِ دعا ڪيائين ته کيس ڪجهه ڏينهن ترسي.

باب 11

1رسولن ۽ ڀائرن جيڪي يهوديه ۾ هئا، تن ٻڌو ته غير قومن به خدا جو ڪلام قبول ڪيو آهي.
2جڏهن پطرس يروشلم ۾ آيو، تڏهن جيڪي طهريل هئا، سي ساڻس بحث ڪرڻ لڳا.
3چيو ته ”تون اڻ طهريل ماڻهن وٽ ويو ۽ انهن سان گڏ کاڌو کائين.
4پر پطرس انهيءَ ڳالهه کي شروعات کان وٺي ٻڌندو رهيو ۽ انهن کي حڪم سان سمجهائي چيائين ته
5آءٌ يافا شهر ۾ دعا گهري رهيو هوس، تڏهن مون رويا ڏٺا، ”هڪڙو جهاز هيٺ لهي ٿو، ڄڻ ته وڏي چادر هئي، آسمان مان چئن ڪنڊن
کان هيٺ لهي .۽ اهو مون وٽ آيو:
6جڏهن مون پنهنجيون اکيون بند ڪيون، تڏهن مون غور ڪيو ۽ زمين جا چار پيرن وارا جانور، جهنگلي جانور، رينگڻ وارا جانور ۽
هوا جا پکي ڏٺم.
7۽ مون هڪڙو آواز ٻڌو جيڪو مون کي چوندو هو، ”اٿ، پطرس .مارڻ ۽ کائڻ.
8پر مون چيو ته ”اي خداوند، ائين نه آهي، ڇالاءِ جو ڪڏهن به منهنجي وات ۾ ڪابه عام يا ناپاڪ شيءِ داخل نه ٿي آهي.
9پر آسمان مان آواز وري مون کي جواب ڏنو ته ”جنهن کي خدا پاڪ صاف ڪيو آهي، تنهن کي تون عام نه سڏ.
10۽ اهو ٽي دفعا ڪيو ويو :۽ سڀئي وري آسمان ڏانهن ڪڍي ويا.
11۽ ڏسو، ٽي ماڻهو اڳي ئي انهيءَ گهر ڏانهن آيا، جتي آءٌ هوس، جن کي قيصريه کان مون ڏانهن موڪليو ويو هو.
12پوءِ پاڪ روح مون کي انهن سان گڏ هلڻ لاءِ چيو، ڪنهن به شڪ جي .ان کان علاوه اهي ڇهه ڀائر مون سان گڏ هئا، ۽ اسان ان
شخص جي گهر ۾ داخل ٿيو:
13هن اسان کي ڏيکاريو ته ڪيئن هن پنهنجي گهر ۾ هڪڙو ملائڪ ڏٺو آهي، جنهن بيٺو کيس چيو ته ”ماڻهن کي يافا ڏانهن موڪليو ۽
شمعون کي سڏي، جنهن جو نالو پطرس آهي.
14ڪير توکي ٻڌائيندو، جنهن سان تون ۽ تنهنجو سڄو گهر بچي سگهندين.
15جڏهن مون ڳالهائڻ شروع ڪيو ته انهن تي پاڪ روح نازل ٿيو، جهڙيءَ طرح اسان تي شروع ۾.
16تڏهن مون کي خداوند جو ڪلام ياد آيو، جيڪو هن چيو هو ته ”يحيٰ واقعي پاڻيءَ سان بپتسما ڏني هئي .پر توهان کي پاڪ روح
سان بپتسما ڏني ويندي.
17انهيءَ لاءِ ته جيئن خدا انهن کي اهو ئي تحفو ڏنو جهڙو هن اسان کي ڏنو، جن خداوند عيسيٰ مسيح تي ايمان آندو .مان ڇا هو، جو مان
خدا کي برداشت ڪري سگهان ها؟
18جڏهن اهي اهي ڳالهيون ٻڌي خاموش رهيا ۽ خدا جي واکاڻ ڪندي چيائون ته ”پوءِ خدا غير قومن کي به توبهه جي توفيق عطا ڪئي
آهي ته زندگي بخشي.
19هاڻي جيڪي ستفن جي باري ۾ ايذاءَ جي ڪري پرديس ۾ پکڙيل هئا، سي فنيڪس، قبرص ۽ انتاخيا تائين پهتا، رڳو يهودين کان سواءِ
ٻئي ڪنهن کي ڪلام جي تبليغ ڪندا هئا.
20انهن مان ڪي قبرص ۽ ڪريني جا ماڻهو هئا، جيڪي جڏهن انتاخيا ۾ آيا، تڏهن يونانين سان ڳالهائيندي خداوند عيسيٰ جي منادي
ڪرڻ لڳا.
21۽ خداوند جو هٿ انهن سان گڏ هو، ۽ هڪڙو وڏو تعداد ايمان آندو ۽ خداوند ڏانهن موٽيو.
22پوءِ انهن ڳالهين جي خبر يروشلم جي ڪليسيا جي ڪنن تائين پهتي ۽ انهن برنباس کي موڪليو ته هو انتاخيا ڏانهن هليو وڃي.
23جڏهن هو آيو ۽ خدا جو فضل ڏٺائين، تڏهن خوش ٿيو ۽ سڀني کي نصيحت ڪيائين ته اهي دل جي ارادي سان خداوند سان ڳنڍجن.

24چالاءِ جو هو هڪڙو نيڪ ماڻهو هو، ۽ پاڪ روح ۽ ايمان سان ڀرپور هو، ۽ گهڻا ماڻهو خداوند ۾ شامل ڪيا ويا.
25پوءِ برنباس شائول کي ڳولڻ لاءِ ترسس ڏانهن روانو ٿيو.
26جڏهن هن کي مليو تہ کيس انتاخيا ڏانهن وٺي آيو .۽ ائين ٿيو، جو سڄو سال اهي ڀاڻ کي چرچ سان گڏ گڏ ٿيا، ۽ ڪيترن ئي ماڻهن کي
سيکاريو .۽ شاگرد پهرين انتاخيا ۾ عيسائي سڏيا ويا.
27انهن ڏينهن ۾ نبي يروشلم کان انتاخيا ڏانهن آيا.
28پوءِ انهن مان هڪڙو اٿي بيٺو، جنهن جو نالو اگابس هو، ۽ پاڪ روح جي معرفت بيان ڪيو ويو تہ سڄي دنيا ۾ وڏي ڪوٽ آهي،
جيڪا ڪلاڊيئس سيزر جي ڏينهن ۾ ٿي.
29پوءِ شاگردن، هر ڪنهن ماڻهوءَ پنهنجي قابليت موجب، يهوديہ ۾ رهڻ وارن ڀائرن کي امداد موڪلڻ جو ارادو ڪيو.
30اهو انهن بہ ڪيو ۽ اهو برنباس ۽ شائول جي هٿن بزرگن ڏانهن موڪليو.

باب 12

1انهيءَ وقت هيروديس بادشاهہ پنهنجا هٿ ڊگها ڪري ڪليسيا جي ڪن ماڻهن کي ناراض ڪيو.
2هن يوحنا جي ڀاءُ يعقوب کي تلوار سان ماري وڌو.
3جڏهن هن ڏٺو تہ يهودين کي ڏاڍو وڻيو، تنهنڪري هو پطرس کي بہ وٺي وڃڻ لاءِ اڳتي وڌيو) .پوءِ بيخميري مانيءَ جا ڏينهن هئا(.
4جڏهن هن کي پڪڙيو، تڏهن هن کي جيل ۾ وڌايائين ۽ کيس سنڀالڻ لاءِ چئن سپاهين جي حوالي ڪيائين .ايسٽر کان پوءِ ارادو ڪيو تہ
کيس ماڻهن آڏو پيش ڪجي.
5تنهنڪري پطرس کي جيل ۾ رکيو ويو، پر ڪليسيا کان سواءِ سندس لاءِ خدا کان دعا گهري وئي.
6جڏهن هيروديس کيس ٻاهر وٺي آيو، انهيءَ رات پطرس ٻن سپاهين جي وچ ۾، ٻن زنجيرن سان جڪڙيل هو، ۽ دروازي جي اڳيان
پگهارون قيد ۾ رکيل هو.
7۽ ڏسو، خداوند جو ملائڪ مٿس آيو، ۽ جيل ۾ هڪڙو روشني چمڪيو، ۽ پطرس کي پاسي تي ڌڪيو ۽ کيس اٿاريو ۽ چيائين تہ ”جلدي
اٿ .۽ سندس هٿن مان زنجير لهي ويا.
8تنهن تي ملائڪ هن کي چيو تہ ”پنهنجو ڪپڙو ڍڪ ۽ پنهنجا جوتا پاٽ .۽ ائين هن ڪيو .فَقَالَ لَهُ” :پنهنجا ڪپڙا لاهي منهنجي پنيان
هل.
9۽ هو ٻاهر نڪتو ۽ سندس پنيان لڳو .۽ نہ ڄاڻو تہ اهو سچ هو جيڪو فرشتي طرفان ڪيو ويو هو .پر سوچيو تہ هن هڪ خواب ڏٺو.
10جڏهن اهي پهرين ۽ ٻئي وارڊ مان گذريا، تڏهن هو انهيءَ لوهيءَ جي دروازي وٽ آيا، جيڪو شهر ڏانهن وڃي ٿو .جيڪو انهن لاءِ
پنهنجي مرضيءَ سان کوليو ويو :۽ اهي نڪري ويا ۽ هڪڙي گهٽي مان لنگهي ويا .۽ فوري طور تي فرشتو کانئس روانو ٿيو.
11جڏهن پطرس ڀاڻ وٽ آيو، تڏهن چيائين تہ ”هاڻي مون کي پڪ آهي تہ خداوند پنهنجو ملائڪ موڪليو آهي ۽ مون کي هيروديس جي
هٿ کان ۽ يهودين جي سڀني اميدن کان ڇڏايو آهي.
12جڏهن هن ڳالهہ تي غور ڪيو، تڏهن هو يوحنا جي ماءُ مريم جي گهر آيو، جنهن جو نالو مرقس هو .جتي ڪيترائي ماڻهو گڏ ٿي نماز
پڙهي رهيا هئا.
13جڏهن پطرس دروازي کي کڙڪايو، تڏهن رودا نالي هڪڙي ڇوڪريءَ جو آواز ٻڌڻ ۾ آيو.
14جڏهن هن پطرس جو آواز ڄاتو تڏهن هن خوشيءَ سان دروازو نہ کوليو، پر ڊوڙندي اندر آئي ۽ ٻڌايو تہ ڪيئن پطرس دروازي جي
اڳيان بيٺو آهي.
15انهن کيس چيو تہ ”تون چريو آهين .پر هوء مسلسل تصديق ڪئي تہ اهو اجا تائين هو .پوءِ چيائون تہ اهو سندس ملائڪ آهي.
16پر پطرس در کڙڪائيندو رهيو، جڏهن انهن دروازو کوليو ۽ کيس ڏٺائون تہ حيران ٿي ويا.
17پر هن انهن ڏانهن هٿ سان اشارو ڪندي چيو تہ ”سڻن رهڻ لاءِ، انهن کي ٻڌايو تہ ڪيئن خداوند کيس جيل مان ڪڍيو آهي .فَقَالَ
لَهُ” :وَاذَا يَعْمَلُهُمْ وَأَنْتَهُمْ .۽ هو هليو ويو، ۽ ٻي جاء تي ويو.
18جڏهن ڏينهن ٿيو تڏهن سپاهين ۾ ڪا گهٽتائي نہ رهي تہ پطرس کي ڇا ٿيو هو.
19جڏهن هيروديس هن کي ڳولهيو، پر اهو نہ لڌو، تڏهن هن پگهارن کي جانچيو ۽ حڪم ڏنو تہ کين ماراڻو وڃي .۽ هو يهوديہ کان
قيصريہ ڏانهن ويو ۽ اتي رهيو.
20۽ هيروديس انهن کان سخت ناراض ٿيو صور ۽ صيدا، پر اهي هڪڙي اتفاق سان ساڻس گڏ آيا، ۽ بلاستس کي بادشاهہ جي چيمبرلين
کي پنهنجو دوست بڻائي، صلح جي خواهش ڪئي .ڇاڪاڻ تہ سندن ملڪ بادشاهہ جي ملڪ مان پاليو هو.
21۽ هڪڙي مقرر ڏينهن تي هيروديس، شاهي لباس ۾، پنهنجي تخت تي ويهي رهيو، ۽ انهن جي اڳيان تقرير ڪيائين.
22پوءِ ماڻهن واڪا ڪري چيو تہ ”اهو ڪنهن ديوتا جو آواز آهي، نہ ڪنهن ماڻهوءَ جو.
23تنهنڪري خداوند جي ملائڪ کيس ڌڪ هنيو، ڇالاءِ جو هن خدا کي جلال نہ ڏنو هو، سو کيس ڪيڙا کائي ويا ۽ روح ڇڏي
ڏنائين.
24پر خدا جو ڪلام وڌندو ۽ وڌندو ويو.
25برنباس ۽ شائول پنهنجي خدمت پوري ڪري يروشلم مان موٽي آيا ۽ يوحنا، جنهن جو نالو مرقس هو، کي ڀاڻ سان وٺي آيا.

باب 13

1انتاخيا جي ڪليسيا ۾ ڪي نبي ۽ استاد هئا .جيئن برنباس، شمعون، جنهن کي نائجر سڏيو ويندو هو، لوسيس سائريني، ۽ منان، جيڪو
هيروديس بادشاهہ ۽ شائول سان پاليو ويو هو.

2جڏهن انهن خداوند جي خدمت ڪئي ۽ روزو رکيو، تڏهن پاڪ روح چيو تہ ”مون کي انهيءَ ڪم لاءِ برنباس ۽ شائول کي الڳ ڪريو، جنهن لاءِ مون کين سڏيو آهي.
3جڏهن انهن روزو رکيو ۽ دعا گهري ۽ پنهنجا هٿ مٿن رکي کين روانو ڪيو.
4تنهنڪري اهي پاڪ روح جي طرفان موڪليا ويا، سيليڪيا ڏانهن روانا ٿيا .۽ اتان کان قبرص ڏانهن روانا ٿيا.
5جڏهن اهي سلميس ۾ هئا، تڏهن يهودين جي عبادت خانن ۾ خدا جي ڪلام جي تبليغ ڪندا هئا ۽ انهن وٽ يوحنا بہ سندن وزير هو.
6جڏهن هو ٻيلي مان پاروفس ڏانهن ويا، تڏهن کين هڪڙو جادوگر مليو، جيڪو ڪوڙو نبي ۽ يهودي هو، جنهن جو نالو برجيسس هو.
7جيڪو ملڪ جي نائب سرجيس پولس سان گڏ هو، جيڪو هڪڙو هوشيار ماڻهو هو .جنهن برنباس ۽ شائول کي سڏيو ۽ خدا جو ڪلام ٻڌڻ جي خواهش ڪئي.
8پر ايليماس جادوگر)ڇاڪاڻ ته سندس نالو ائين ئي آهي (انهن جي مخالفت ڪري نائب کي ايمان کان ڦيرائڻ جي ڪوشش ڪئي.
9تڏهن شائول)جنهن کي پولس پڻ سڏيو ويندو آهي (پاڪ روح سان ڀرجي هن ڏانهن نهاريو.
10وَقَالَ :يَا أَيُّهَا الْعَلَمِ وَالْفَرْحَانَ، اي شيطان جا ٻار، تون سڄي سچائيءَ جو دشمن، ڇا تون خداوند جي صحيح طريقن کي بگاڙيندي نه رهندين؟
11۽ هاڻي ڏس، خداوند جو هٿ تو تي آهي، ۽ تون انڌو ٿيندؤ، هڪڙو وقت تائين سج کي نه ڏسندين .۽ فوري طور تي مٿس هڪ ڪوهيڙو ۽ اوندهه ڪري پيو .۽ هو ڪنهن کي ڳوليندو رهيو تہ ڪيس هٿ وٺي وٺي.
12پوءِ نائب، جڏهن اهو ڪم ڏٺو، تڏهن ايمان آندو ۽ خداوند جي تعليم تي عجب ۾ پئجي ويو.
13جڏهن پولس ۽ سندس ساٿين پافوس مان هليا، تڏهن پمفوليا جي پرگا ۾ آيا ۽ يوحنا انهن کان روانو ٿي يروشلم ڏانهن موٽيو.
14پر جڏهن هو پرگا مان روانا ٿيا، تڏهن پسديا جي انتاخيا ۾ آيا ۽ سبت جي ڏينهن يهودي عبادت خاني ۾ وڃي ويٺا.
15شريعت ۽ نبين جي پڙهڻ کان پوءِ يهودي عبادت خاني جي اڳواڻن انهن ڏانهن موڪليو تہ ”اي ڀائرو ۽ ڀائرو، جيڪڏهن اوهان وٽ ماڻهن لاءِ ڪو نصيحت جو ڪلام آهي، تہ ٻڌاءِ.
16پوءِ پولس اٿي بيٺو ۽ هٿ سان اشارو ڪندي چيائين تہ ”اي بني اسرائيلو ۽ اي خدا کان ڊڄو، ٻڌو.
17هن قوم بني اسرائيل جي خدا اسان جي ابن ڏاڏن کي چونڊيو، ۽ انهن ماڻهن کي بلند ڪيو جڏهن اهي مصر جي ملڪ ۾ ڌارين وانگر رهيا، ۽ انهن کي وڏي هٿ سان انهن مان ڪڍيائين.
18۽ اٽڪل چاليهن سالن جي عرصي ۾ هن رڻ پٽ ۾ سندن عادتون برداشت ڪيون.
19جڏهن هن ڪنعان جي ملڪ ۾ ست قومن کي ناس ڪيو، تڏهن هن انهن کي انهن ۾ ورهائي انهن جي زمين کي لوٽ ڪري ڇڏيو.
20ان کان پوءِ هن انهن کي ساڍا چار سؤ سالن جي مدي ۾ ججن جي حوالي ڪيو، تان جو سموئيل نبيءَ تائين.
21ان کان پوءِ انهن هڪ بادشاهہ جي خواهش ڪئي، ۽ خدا انهن کي شائول پٽ سيس، بنيامين جي قبيلي جو هڪڙو ماڻهو، چاليهن سالن جي عرصي ۾ ڏنو.
22۽ جڏهن هن کي هٽائي ڇڏيو، هن انهن ڏانهن دائود کي انهن جو بادشاهہ ڪيو .جنهن لاءِ پڻ هن شاهدي ڏني ۽ چيو تہ ”مون دائود پٽ يسيٰ کي مليو آهي، هڪڙو ماڻهو پنهنجي دل جي مطابق، جيڪو منهنجي سموري مرضي پوري ڪندو.
23هن ماڻهوءَ جي ٻج مان خدا پنهنجي واعدي موجب هڪڙو ڇوٽڪارو ڏيندڙ، عيسيٰ بني اسرائيل کي اٿاريو آهي.
24جڏهن يحيٰ پنهنجي اچڻ کان پهريائين ٻپتسما ڏني هئي تہ ”توبهہ جو ٻپتسما وٺو بني اسرائيل جي سڀني ماڻهن کي.
25جڏهن يوحنا پنهنجو ڪم پورو ڪيو، تڏهن هن چيو تہ ”اوهين سمجهو ٿا تہ آءٌ ڪير آهيان؟ مان هو نه آهيان .پر، ڏس، مون کان پوءِ هڪڙو اچي رهيو آهي، جنهن جي پيرن جا جوتا مان لاهڻ جي لائق نہ آهيان.
26اي ڀائرو ۽ ڀائرو، ابراهيم جي نسل جا اولاد، ۽ اوهان مان جيڪو بہ خدا کان ڊڄي، تنهن ڏانهن هي ڇوٽڪاري جو ڪلام موڪليو ويو آهي.
27ڇالاءِ جو جيڪي يروشلم ۾ رهندا آهن ۽ انهن جي حڪمرانن، ڇالاءِ جو انهن کيس نہ سڃاتو هو ۽ نڪي نبين جا آواز، جيڪي هر سبت جي ڏينهن پڙهيا ويندا آهن، تنهنڪري هنن کيس سزا ڏيڻ ۾ پوريءَ طرح پوري ڪئي آهي.
28جيتوڻيڪ هنن کي هن ۾ موت جو ڪوبہ سبب ڪونهي، تڏهن بہ پلاطس کان گهريائون تہ کيس قتل ڪيو وڃي.
29جڏهن اهي سڀ ڪجهہ پورا ڪيائون جيڪي هن جي باري ۾ لکيل هيون، تڏهن هن کي وڻ تان لاهي قبر ۾ دفن ڪيائون.
30پر خدا کيس مئلن مان جيئرو ڪيو.
31۽ هو انهن مان گهڻن ڏينهن تائين ڏنو ويو، جيڪي ساڻس گڏ گليل کان يروشلم تائين آيا هئا، جيڪي ماڻهن لاءِ سندس شاهد آهن.
32۽ اسين اوهان کي خوشخبري ٻڌائي سگهون ٿا ته ڪيئن اهو واعدو جيڪو ابن ڏاڏن سان ڪيو ويو هو.
33خدا اسان لاءِ انهن جي ٻارن لاءِ اهو ئي پورو ڪيو آهي، انهيءَ ۾ تہ هن عيسيٰ کي وري جيئرو ڪيو .جيئن ٻئي زبور ۾ پڻ لکيل آهي تہ ”تون منهنجو فرزند آهين، اڄ مون تو کي جنم ڏنو آهي.
34۽ جيئن هن کيس مئلن مان جيئرو ڪيو، هاڻي وڌيڪ فساد ڏانهن موٽڻ جي لاءِ، هن چيو تہ ”آءٌ تو کي دائود جون ضرور ٻاجهون ڏيندس.
35تنهنڪري هو ٻئي زبور ۾ پڻ چوي ٿو، ”تون پنهنجي پاڪ ذات کي فساد ڏسڻ ۾ نہ ايندي.
36ڇالاءِ جو دائود، خدا جي مرضيءَ سان پنهنجي نسل جي خدمت ڪرڻ کان پوءِ، ننڊ ۾ پئجي ويو، ۽ پنهنجي ابن ڏاڏن وٽ دفن ڪيو ويو، ۽ ڏٺائين فساد:
37پر جنهن کي خدا وري جيئرو ڪري اٿاريو، تنهن ۾ ڪا خرابي نه ڏٺي.
38تنهنڪري اي ماڻهون ۽ ڀائرو توهان کي خبر پوي تہ هن ماڻهوءَ جي وسيلي توهان کي گناهن جي بخشش جي تبليغ ڪئي وئي آهي.
39۽ انهيءَ جي وسيلي سڀ ايمان وارا انهن سڀني شين کان سچا ثابت ٿيا، جن کان اوهين موسيٰ جي شريعت موجب سچار ثابت ٿي نہ سگهيا آهيو.
40تنهنڪري خبردار ٿجو، متان اهو اوهان تي اچي، جنهن بابت نبين ۾ چيو ويو آهي.

41ڏس، اوهين حقير، عجب ۾ برباد ٿي وڃو، ڇالاءِ جو آءٌ اوهان جي ڏينهن ۾ هڪڙو ڪم ڪريان ٿو، اهو ڪم جنهن تي اوهين ايمان نہ آڻيندؤ، جيتوڻيڪ ڪو ماڻهو اوهان کي بيان ڪري.
42جڏهن يهودي عبادت خاني مان نڪري ويا، تڏهن غير قومن منٿ ڪئي تہ اهي ڳالهيون کين ايندڙ سبت جي ڏينهن ٻڌائجن.
43جڏهن جماعت ٽٽي وئي، تڏهن ڪيترائي يهودي ۽ دين جي پيروي ڪندڙ پولس ۽ برناباس جي پٺيان هلڻ لڳا، جن انهن سان ڳالهائي کين خدا جي فضل سان جاري رکڻ لاءِ قائل ڪيو.
44۽ ٻئي سبت جي ڏينهن تي تقريبا سڄو شهر خدا جو ڪلام ٻڌڻ لاء گڏ ٿيو.
45پر جڏهن يهودين ميڙ ڏٺو، تڏهن حسد ۾ پرجي ويا ۽ انهن ڳالهين جي خلاف ڪيائون، جيڪي پولس چئي رهيون هيون، خلاف ورزي ۽ ڪفر جون ڳالهيون ڪيائون.
46پوءِ پولس ۽ برناباس دلير ٿي چيو تہ ”اهو ضروري هو تہ خدا جو ڪلام پهريائين اوهان کي ٻڌايو وڃي، پر جڏهن اوهين اُن کي پاڻ کان پري ڪري پاڻ کي هميشه جي زندگيءَ جي لائق نہ ٿا سمجهو، تڏهن اسين غير قومن ڏانهن موٽون ٿا .
47ڇالاءِ جو خداوند اسان کي اهو حڪم ڏنو آهي تہ ”مون تو کي غير قومن جي روشنيءَ لاءِ مقرر ڪيو آهي، انهيءَ لاءِ تہ تون ڇوٽڪارو حاصل ڪرين، انهيءَ لاءِ ته زمين جي پڇاڙيءَ تائين.
48جڏهن غير قومن اهو ٻڌو، تڏهن خوش ٿيا ۽ خداوند جي ڪلام جي واکاڻ ڪيائون، ۽ جيترا ماڻهو دائمي زندگيءَ لاءِ مقرر ٿيل هئا تن ايمان آندو.
49۽ خداوند جو ڪلام سڄي علائقي ۾ پکڙجي ويو.
50پر يهودين عقيدتمندن ۽ معزز عورتن ۽ شهر جي سردارن کي پڙڪايو ۽ پولس ۽ برناباس تي ايذاءُ وڌو ۽ کين پنهنجن ساحلن مان ڪڍي ڇڏيو.
51پر انهن پنهنجن پيرن جي مٽيءَ کي جهليو ۽ اِڪونيم ڏانهن آيا.
52شاگرد خوشيءَ ۽ پاڪ روح سان پرجي ويا.

باب 14

1پوءِ اِڪونيم ۾ ائين ٿيو جو هو ٻئي گڏجي يهودين جي عبادت خاني ۾ ويا ۽ اهڙيون ڳالهيون ڪيائون جو يهودين ۽ يونانين جي هڪڙي وڏي ميڙ ايمان آندو.
2پر ڪافر يهودين غير قومن کي پڙڪايو ۽ انهن جي دماغن کي ڀائرن جي خلاف بڇڙو ڪيو.
3تنهنڪري اهي گهڻي وقت تائين رهندا رهيا جيڪي خداوند ۾ دليريءَ سان ڳالهائيندا رهيا، جنهن سندس فضل جي ڪلام جي شاهدي ڏني ۽ پنهنجي هٿن سان معجزا ۽ معجزا ڏنا.
4پر شهر جو ميڙ ورهائجي ويو :ڪجهہ يهودين سان گڏ ۽ ڪجهہ رسولن سان گڏ.
5جڏهن غير قومن ۽ يهودين ۽ يهودين پنهنجن حاڪمن سان گڏجي حملو ڪيو، تڏهن انهن کي سختيءَ سان استعمال ڪرڻ ۽ سنگسار ڪرڻ لاءِ،
6اهي اها خبر پئجي ويا ۽ لِڪائونيا جي شهرن لسترا ۽ دربيءَ ڏانهن ڀڄي ويا ۽ انهيءَ علائقي ڏانهن، جيڪي چوڌاري پکڙيل آهن.
7۽ اتي انهن خوشخبري جي منادي ڪئي.
8لسترا ۾ هڪڙو ماڻهو ويٺو هو، جيڪو پنهنجي پيرن ۾ ڪمزور هو، جيڪو پنهنجي ماءُ جي پيٽ کان ئي معذور هو، جيڪو هلندو ئي نہ هو.
9انهيءَ ئي پولس کي ڳالهائيندي ٻڌو، جنهن کيس پڪي ڏٺو ۽ سمجهي ويو تہ هن کي ايمان آهي ته کيس شفا ملي.
10وڏي آواز سان چيو تہ ”پنهنجن پيرن تي سڌو بيهہ .۽ هو ٽپو ڏئي هليو ويو.
11جڏهن ماڻهن ڏٺو تہ پولس ڇا ڪيو آهي، تڏهن پنهنجا آواز بلند ڪيائون ۽ لوڪونيا جي ڳالهائڻ ۾ چيائون تہ ”ديوتا اسان وٽ ماڻهن وانگر هيٺ لهي آيا آهن.
12۽ انهن برناباس کي سڏيو، جپاني .۽ پال، مرڪيوريس، ڇاڪاڻ ته هو چيف اسپيڪر هو.
13پوءِ جپان جو پادريءَ، جيڪو سندن شهر جي اڳيان هو، سو ٻڪريون ۽ هارون ڪٺي اچي دروازن تي پهتا ۽ ماڻهن سان گڏ قربانيون ڪندا هئا.
14جڏهن رسولن، برناباس ۽ پولس کي ٻڌو تہ پنهنجا ڪپڙا ڦاڙي ماڻهن ۾ گهڙي ويا ۽ رڙيون ڪري چوڻ لڳا تہ
15۽ چيائين تہ ”سائين، اوهين اهي ڳالهيون ڇو ٿا ڪريو؟ اسان پڻ توهان سان گڏ جذباتي ماڻهو آهيون، ۽ توهان کي تبليغ ڪريون ٿا ته توهان انهن باطلن کان بچڻ جي خدا ڏانهن موٽڻ گهرجي، جنهن آسمان، زمين، سمنڊ ۽ انهن سڀني شين کي ٺاهيو جيڪو ان ۾ آهي:
16جنهن ماضيءَ ۾ سڀني قومن کي پنهنجن واٽن تي هلڻ جي تڪليف ڏني.
17تنهن هوندي بہ هن پاڻ کي شاهدي کان سواءِ نہ ڇڏيو، ڇالاءِ جو هن چڱا ڪم ڪيا ۽ اسان کي آسمان مان مينهن ۽ مينهن جون موسمون ڏنيون، جن اسان جي دلين کي کاڌي ۽ خوشي سان ڀريو.
18۽ انهن ڳالهين سان انهن ماڻهن کي تنگ ڪري ڇڏيو، جيڪي انهن لاء قرباني نہ ڪئي هئي.
19پوءِ اتي انتاخيا ۽ اِڪونيم کان ڪي يهودي آيا، جن ماڻهن کي سمجهايو ۽ پولس کي سنگسار ڪري شهر مان ٻاهر ڪڍيائون، ڇڻ تہ هو مري ويو هو.
20پر جيئن ئي شاگرد سندس چوڌاري بيٺا هئا، تڏهن هو اٿيو ۽ شهر ۾ آيو ۽ ٻئي ڏينهن تي هو برناباس سان گڏ دربي ڏانهن روانو ٿيو.
21جڏهن انهن انهيءَ شهر ۾ خوشخبريءَ جي منادي ڪئي ۽ گهڻن کي سيکاريائون، تڏهن وري لسترا، اِڪونيم ۽ انتاخيا ڏانهن موٽي آيا.
22شاگردن جي روحن کي پڪڙيو ۽ انهن کي نصيحت ڪريان تہ ايمان تي قائم رهو، ۽ انهيءَ لاءِ تہ اسان کي تمام گهڻي مصيبت مان خدا جي بادشاهت ۾ داخل ٿيڻو آهي.

23۽ جڏهن انهن انهن کي هر ڪليسيا ۾ بزرگ مقرر ڪيو ۽ روزو رکڻ سان دعا گهري، انهن کي خداوند جي حوالي ڪيو، جنهن تي انهن ايمان آندو.
24پوءِ اهي سڄي پسيديا مان لنگهي پمفوليا ۾ آيا.
25جڏهن هنن پرگا ۾ ڪلام جي تبليغ ڪئي، تڏهن اتيليا ڏانهن ويا.
26پوءِ اتان جهاز ۾ چڙهي انتاکيا ڏانهن روانا ٿيا، جتان انهن کي خدا جي فضل سان انهيءَ ڪم لاءِ صلاح ڏني ويئي هئي، جيڪا هنن پوري ڪئي.
27پوءِ جڏهن اهي آيا ۽ ڪليسيا کي گڏ ڪيائون، تڏهن اهي سڀ ڪجهه ٻڌايائون جيڪي خدا انهن سان ڪيو هو ۽ ڪيئن هن غير قومن لاءِ ايمان جو دروازو کولي ڇڏيو هو.
28پوءِ هو اتي شاگردن سان گهڻو وقت رهيا.

باب 15

1۽ ڪي ماڻهو جيڪي يهوديه کان آيا هئا، سي ڀائرن کي سيکارڻ لڳا ۽ چيائونس ته ”جيستائين اوهين موسيٰ جي طريقي موجب طهر نه ڪندا، تيستائين ڇوٽڪارو حاصل ڪري نه سگهندا.
2جڏهن پولس ۽ برنباس جو پاڻ ۾ ڪوبه جهيڙو ۽ تڪرار ڪونهي، تڏهن هنن فيصلو ڪيو ته پولس ۽ برنباس ۽ انهن مان ڪي ٻيا، يروشلم ڏانهن انهيءَ سوال تي رسولن ۽ بزرگن وٽ وڃن.
3۽ ڪليسيا جي رستي تي وٺي آيا، اهي فينيس ۽ سامريه مان لنگهي ويا، ۽ غير قومن جي تبديل ٿيڻ جو اعلان ڪيو، ۽ انهن سڀني ڀائرن کي ڏاڍي خوشي ڏني.
4جڏهن هو يروشلم ۾ پهتا، تڏهن ڪليسيا، رسولن ۽ بزرگن سندن آجيان ڪئي ۽ اهي سڀ ڳالهيون بيان ڪيائون جيڪي خدا انهن سان ڪيو هو.
5پر فريسين جي هڪڙي فرقي مان جن ايمان آندو هو، تن مان ڪي اٿي بيٺا ۽ چوڻ لڳا ته ”اهو ضروري آهي ته انهن جو طهر ڪرڻ ۽ کين حڪم ڏنو وڃي ته موسيٰ جي شريعت تي عمل ڪن.
6پوءِ رسول ۽ بزرگ اچي گڏ ٿيا ته انهيءَ ڳالهه تي غور ڪن.
7جڏهن گهڻو تڪرار ٿيو ته پطرس اٿي بيٺو ۽ انهن کي چيائين ته ”اي ڀائرو ۽ ڀائرو، اوهين ڄاڻو ٿا ته ڪيترو وقت اڳ خدا اسان مان چونڊيو هو ته غير قومون منهنجي وات مان خوشخبريءَ جو ڪلام ٻڌن ۽ ايمان آڻيو.
8۽ خدا، جيڪو دلين کي ڄاڻي ٿو، انهن کي شاهدي ڏني، انهن کي پاڪ روح ڏنو، جيئن هن اسان کي ڏنو.
9۽ اسان ۾ ۽ انهن ۾ ڪوبه فرق نه رکجو، انهن جي دلين کي ايمان جي وسيلي پاڪ ڪري.
10تنهنڪري هاڻي اوهين خدا کي ڇو آزمايو ٿا ته شاگردن جي ڳچيءَ تي هڪڙو جوڙو وجهي، جيڪو نه اسان جا ابا ڏاڏا کڻن ۽ نه اسين کڻي سگهندا هئاسين؟
11پر اسان کي يقين آهي ته خداوند عيسيٰ مسيح جي فضل سان اسان کي ڇوٽڪارو ملندو، جهڙيءَ طرح انهن کي.
12تڏهن سڀيئي ميڙ ماٺ ڪري رهيا ۽ برنباس ۽ پولس کي ٻڌايائون ته خدا انهن جي معرفت غير قومن ۾ ڪهڙا معجزا ۽ عجيب ڪم ڪيا آهن.
13پوءِ انهن جي صلح ٿي ويئي، يعقوب جواب ڏنو ته ”اي ڀائرو ۽ ڀائرو، منهنجي ڳالهه ٻڌو.
14شمعون بيان ڪيو آهي ته ڪيئن خدا پهريون ڀيرو غير قومن کي ڏٺو، انهيءَ لاءِ ته انهن مان پنهنجي نالي جي هڪڙي قوم ڪڍي.
15۽ انهيءَ سان نبين جا لفظ متفق آهن .جيئن لکيل آهي،
16هن کان پوءِ آءٌ موٽي ايندس ۽ دائود جو خيمو ڍاهيندس، جيڪو ڪري پيو .۾ مان ان کي ٻيهر تعمير ڪندس، ۽ مان ان کي قائم ڪندس.
17انهيءَ لاءِ ته ماڻهن جا باقي رهڻ وارا خداوند کي ڳولين ۽ سڀني غير قومن کي، جن تي منهنجو نالو سڏيو وڃي ٿو، خداوند فرمائي ٿو، جيڪو اهي سڀ شيون ڪري ٿو.
18خدا کي دنيا جي شروعات کان وٺي سندس سڀ ڪم معلوم آهن.
19تنهنڪري منهنجو فقرو اهو آهي ته انهن کي تڪليف نه ڏيون، جيڪي غير قومن مان خدا ڏانهن موٽيا آهن.
20پر اهو اهو آهي ته اسين انهن ڏانهن لکون ته اهي بتن جي گندگي، زناڪاري، گلا ڪيل شين ۽ رت کان پري رهن.
21ڇالاءِ جو پراڻي زماني کان وٺي هر شهر ۾ موسيٰ جي منادي ڪرڻ وارا آهن، جيڪي هر سبت جي ڏينهن عبادت خانن ۾ پڙهيا ويندا آهن.
22پوءِ رسولن ۽ بزرگن سڄي ڪليسيا کي راضي ڪيو ته پنهنجن خاص ماڻهن کي پولس ۽ برنباس سان گڏ انتاکيا ڏانهن موڪليو .يعني، يهوداه جو نالو بارساباس، ۽ سيلاس، ڀائرن جي وچ ۾ سردار ماڻهو:
23۽ هن طرح انهن کي خط لکيا .رسولن، بزرگن ۽ ڀينرن کي سلام ٿو موڪليان، جيڪي غير قومن مان آهن، انتاکيا، شام ۽ ڪليسيا ۾:
24جيئن اسان ٻڌو آهي، جيڪي اسان مان نڪرندا آهن تن اوهان کي لفظن سان پريشان ڪيو آهي، ۽ اوهان جي روح کي خراب ڪيو آهي، ۽ چوندا آهن ته اوهان کي طهر ڪرڻ گهرجي ۽ شريعت تي عمل ڪريو، جنهن کي اسان ڪوبه حڪم نه ڏنو آهي.
25اسان لاءِ اهو چڱو پيو جو اسين گڏجي هڪ ٿيڻ ڪري پنهنجي پياري برنباس ۽ پولس سان گڏ چونڊيل ماڻهن کي اوهان ڏانهن موڪليون.
26اهي ماڻهو جن پنهنجي جان کي اسان جي خداوند عيسيٰ مسيح جي نالي لاءِ خطري ۾ وڌو آهي.
27تنهنڪري اسان يهوداه ۽ سيلاس کي موڪليو آهي، جيڪي به اوهان کي اهي ڳالهيون وات مان ٻڌائيندا.
28ڇالاءِ جو اهو پاڪ روح ۽ اسان لاءِ چڱو ٿيو ته اوهان تي انهن ضروري شين کان وڌيڪ ڪوبه بار نه رکان.

29انهيءَ لاءِ تہ اوهين بتن تي چاڙهيل گوشت، رت، گلا ڪيل شين ۽ زناڪاري کان پاسو ڪريو، جنهن کان جيڪڏهن پاڻ کي بچائيندا، تہ چڱو ڀلو ڪندا .چڱو ڀلو.
30جڏهن انهن کي برطرف ڪيو ويو، تڏهن اهي انتاخيا ۾ آيا ۽ جڏهن ماڻهن کي گڏ ڪيائون، تڏهن اهو خط ورايائين.
31جڏهن اهي پڙهي ويا، تڏهن خوش ٿيا تہ تسلي ٿي.
32يهوداه ۽ سيلاس پاڻ بہ نبي هئا، انهن ڀائرن کي گهڻين ئي ڳالهين سان نصيحت ڪئي ۽ انهن جي تصديق ڪئي.
33پوءِ اُتي رهڻ کان پوءِ انهن کي صلح سان ڀائرن وٽان رسولن ڏانهن روانو ڪيو ويو.
34پر پوءِ به سيلاس اتي ئي رهڻ پسند ڪيو.
35پولس ۽ برنباس پڻ انتاخيا ۾ رهيا، سيکاريندا رهيا ۽ خداوند جي ڪلام جي تبليغ ڪندا رهيا ۽ ٻين ڪيترن سان گڏ.
36ڪن ڏينهن کان پوءِ پولس برنباس کي چيو تہ ”اچو تہ وري هلون ۽ هر شهر ۾ جتي اسان خداوند جي ڪلام جي تبليغ ڪئي آهي، اتي پنهنجن ڀائرن سان ملاقات ڪريون ۽ ڏسون تہ اهي ڪيئن ٿا ڪن.
37برنباس پاڻ سان گڏ يوحنا، جنهن جو نالو مرقس هو، وٺڻ جو ارادو ڪيو.
38پر پولس اهو چڱو نہ سمجهيو تہ هن کي پاڻ سان وٺي وڃي، جيڪو پمفوليا کان ساڻن روانو ٿيو هو ۽ ساڻن گڏ ڪم تي نہ ويو هو.
39انهن جي وچ ۾ تڪرار ايترو تيز ٿي ويو جو اهي هڪٻئي کان جدا ٿي ويا، سو برنباس مرقس کي وٺي قبرص ڏانهن هليو ويو.
40پولس سيلاس کي چونڊيو ۽ ڀائرن جي طرفان خدا جي فضل جي سفارش ڪري روانو ٿيو.
41هو شام ۽ ڪليسيا مان لنگهي، ڪليسيائن جي تصديق ڪندو هو.

باب 16

1پوءِ هو دربي ۽ لسترا ڏانهن آيو، جتي اتي هڪڙو شاگرد رهيو، جنهن جو نالو تيمٿيس هو، جيڪو هڪڙي يهودي عورت جو پٽ هو ۽ ايمان آندو هو .پر سندس پيءُ يوناني هو:
2جنهن جي چڱيءَ طرح انهن ڀائرن کي خبر پئي، جيڪي لسترا ۽ اِڪونيم ۾ رهيا هئا.
3پولس کي ساڻس گڏ وڃڻو پوندو .۽ انهن يهودين جي ڪري ڪيس وٺي ويا ۽ طهر ڪرايو، چاڪاڻ تہ انهن کي خبر هئي تہ هن جو پيءُ يوناني هو.
4جڏهن هو شهرن مان لنگهندا ويا، تڏهن انهن کي اهي حڪم ڏنائون، جن جي تعميل ڪرڻ لاءِ، جيڪي يروشلم ۾ رهندڙ رسولن ۽ بزرگن جا حڪم هئا.
5اهڙيءَ طرح ڪليسيا ايمان ۾ قائم ٿينديون ويون ۽ روزانو تعداد ۾ وڌنديون ويون.
6هاڻي جڏهن اهي فريگيا ۽ گلتيہ جي علائقي ۾ گهميا ويا ۽ پاڪ روح کين ايشيا ۾ ڪلام ٻڌائڻ کان منع ڪئي.
7جڏهن اهي ميسيا ۾ آيا، تڏهن انهن بٿنيا ڏانهن وڃڻ جو ارادو ڪيو، پر روح انهن کي برداشت نہ ڪيو.
8۽ اهي ميسيا مان لنگهي ترواس ۾ آيا.
9رات جو پولس کي رويا ڏٺي .اتي مڪدونيا جو هڪڙو ماڻهو بيٺو ۽ دعا گهريائين تہ ”مقدونيہ ۾ اچو ۽ اسان جي مدد ڪريو.
10جڏهن هن رويا ڏٺي، تڏهن اسان فوري طور تي مڪدونيا ڏانهن وڃڻ جي ڪوشش ڪئي، ۽ يقين سان گڏ ٿياسون تہ خداوند اسان کي انهن کي خوشخبري ٻڌائڻ لاءِ سڏيو آهي.
11تنهنڪري ترواس کان هليو، سڌو ساموتراڪيا ڏانهن آياسين ۽ ٻئي ڏينهن تي نيپولس ڏانهن.
12اتان کان فلپي ڏانهن، جيڪو مڪدونيا جي انهيءَ حصي جو مکيه شهر ۽ هڪڙي ڪالوني آهي، ۽ اسين انهيءَ شهر ۾ ڪي ڏينهن رهيا هئاسين.
13۽ سبت جي ڏينهن تي اسين شهر کان ٻاهر درياءَ جي ڪناري تي وياسين، جتي دعا گهري ويندي هئي .۽ اسان ويهي رهياسون، ۽ انهن عورتن سان ڳالهايو جيڪي اتي رهيون هيون.
14لديا نالي هڪڙي عورت، جيڪا ڳاڙهي رنگ جي وڪڻندي هئي، جيڪا ٿائيتيرا شهر جي رهي ٿي، جيڪا خدا جي عبادت ڪندي هئي، سو اسان جي ٻڌي، جنهن جي دل خداوند دل کولي، انهيءَ لاءِ تہ هن پولس جون ڳالهيون پوريون ڪيون.
15جڏهن هن ۽ سندس گهر وارن کي بپتسما ڏني، تڏهن هن اسان کي منٿ ڪئي تہ ”جيڪڏهن اوهين مون کي خداوند جو وفادار سمجهو ٿا، تہ منهنجي گهر اچو ۽ اتي رهو .۽ هوء اسان کي روڪيو.
16پوءِ ائين ٿيو، جيئن اسين نماز پڙهڻ لاءِ وياسين، تڏهن هڪ ڇوڪريءَ اسان سان ملي، جنهن ۾ جادوءَ جو جذبو هو، جنهن پنهنجي مالڪن کي اهو چوڻ ڪري گهڻو فائدو ڏنو:
17اهو ئي پولس ۽ اسان جي پٺيان هلڻ لڳو ۽ رڙ ڪري چيائين تہ ”هي ماڻهو خدا تعاليٰ جا خادم آهن، جيڪي اسان کي ڇوٽڪاري جو رستو ڏيکارين ٿا.
18۽ هن ڪيترن ئي ڏينهن تائين ائين ڪيو .پر پولس غمگين ٿي موٽيو ۽ روح کي چيائين تہ ”آءٌ تو کي عيسيٰ مسيح جي نالي تي حڪم ٿو ڏيان تہ هن مان نڪري وڃ .۽ هو ساڳئي ڪلاڪ ٻاهر آيو.
19جڏهن هن جي مالڪن ڏٺو تہ سندن ڪمائيءَ جي اُميد ختم ٿي ويئي آهي، تڏهن پولس ۽ سيلاس کي پڪڙي بازار ۾ وٺي حاڪمن وٽ وٺي آيا.
20۽ انهن کي مئجسٽريٽ وٽ وٺي آيا ۽ چيائونس تہ ”هي ماڻهو، يهودي هوندي، اسان جي شهر کي ڏاڍي تڪليف ڏيندا آهن.
21۽ اهڙيون رسمون سيکاريون، جيڪي اسان لاءِ جائز نہ آهن ۽ نڪي انهن تي هلڻ، اسين رومي آهيون.
22۽ ميڙ مٿن گڏ ٿي اٿيو، ۽ مئجسٽريٽ پنهنجا ڪپڙا ڦاڙي ڇڏيا ۽ انهن کي مارڻ جو حڪم ڏنو.
23جڏهن انهن مٿن گهڻا دارا وهايا، تڏهن انهن کي جيل ۾ وجهي، جيلر کي تاڪيد ڪيائون تہ کين محفوظ رکي.
24جن کي اهو الزام ملڻ تي، انهن کي اندر جي جيل ۾ وڌو ويو ۽ پنهنجن پيرن کي سڪل ۾ وڌو.

25اڌ رات جو پولس ۽ سيلاس دعا گهري خدا جي واکاڻ ڪئي ۽ قيدين اهي ٻڌيون.
26اوچتو اوچتو هڪڙو وڏو زلزلو آيو، جو جيل جا بنياد ٿڌي ويا، ۽ فوري طور تي سڀ دروازا کوليا ويا ۽ هر هڪ جا بند کلي ويا.
27جيل جو داروغہ ننڊ مان جاڳي پيو ۽ جيل جا دروازا کُليل ڏسي پنهنجي تلوار ڪڍي پاڻ کي ماري ڇڏيائين، ڇاڪاڻ تہ قيدي ڀڄي ويا آهن.
28پر پولس وڏي واڪي رڙ ڪري چيو تہ ”پنهنجي پاڻ کي ڪوبہ نقصان نہ ڪر، ڇالاءِ جو اسين سڀ هتي آهيون.
29پوءِ هن روشني گهرائي اندر گهڙيو ۽ ڏڪندو آيو ۽ پولس ۽ سيلاس جي اڳيان ڪري پيو.
30۽ انهن کي ٻاهر ڪڍيائين ۽ چيائين تہ ”سائين، مون کي ڇا ڪرڻ گهرجي جوتہ ڇوٽڪارو حاصل ڪجي؟
31انهن چيو تہ ”خداوند عيسيٰ مسيح تي ايمان آڻيو تہ تون ۽ تنهنجي گهر کي ڇوٽڪارو ملندو.
32انهن کيس خداوند جو ڪلام ٻڌايو ۽ انهن سڀني کي جيڪي سندس گهر ۾ هئا.
33۽ هو انهن کي رات جي هڪڙي ڪلاڪ وٺي ويو، ۽ سندن پٽي ڌوئي .۽ بپتسما ڏني وئي، هو ۽ سندس سڀ، سڌو سنئون.
34جڏهن هو انهن کي پنهنجي گهر وٺي آيو، تڏهن انهن جي اڳيان ماني رکيائين ۽ پنهنجي سڄي گهر سان گڏ خدا تي ايمان آڻي خوش ٿيو.
35جڏهن ڏينهن ٿيو، تڏهن ميجسٽريٽ آفيسرن کي موڪليائين تہ ”هنن ماڻهن کي وڃڻ ڏيو.
36تنهنڪري جيل جي داروغہ پولس کي هي چيو تہ ”مجسٽريٽن تو کي موڪل ڏيڻ لاءِ موڪليو آهي، سو هاڻي هليو وڃ ۽ سلامتيءَ سان
هليو وڃ.
37پر پولس انهن کي چيو تہ ”هنن اسان کي رومي هجڻ ڪري بي ڏوهاري ماريو ۽ جيل ۾ وڌو .۽ هاڻي ڇا اهي اسان کي رازداري سان
ٻاهر ڪڍي ڇڏيندا آهن؟ نه واقعي؛ پر انهن کي پاڻ اچڻ ڏيو ۽ اسان کي ٻاهر ڪڍڻ ڏيو.
38۽ اهي ڳالهيون مئجسٽريٽ کي ٻڌايون، ۽ اهي ڊڄي ويا، جڏهن انهن ٻڌو تہ اهي رومي آهن.
39پوءِ اهي آيا ۽ کين منٿ ڪيائون ۽ کين ٻاهر وٺي آيا ۽ گهريائون تہ شهر مان هليو وڃن.
40پوءِ هو جيل مان نڪري لديا جي گهر ۾ گهڙي ويا ۽ جڏهن انهن ڀائرن کي ڏٺو، تڏهن کين تسلي ڏني ۽ روانا ٿيا.

باب 17

1جڏهن هو امفيپولس ۽ اپولونيا مان لنگهي ٿسلونيڪا ۾ آيا، جتي يهودين جي عبادت خاني هئي.
2پوءِ پولس جيئن هو انهن وٽ ويو ۽ ٽن سبت جي ڏينهن انهن سان صحيفن مان بحث ڪيائين.
3کليل ۽ الزام، ته مسيح ضرور ڏک برداشت ڪيو، ۽ مئلن مان جيئرو ٿي اٿيو .۽ اهو عيسيٰ، جنهن جي آءٌ اوهان کي تبليغ ڪريان ٿو،
اهو ئي مسيح آهي.
4انهن مان ڪن ايمان آندو ۽ پولس ۽ سيلاس سان گڏ رهيا .۽ عقيدتمند يونانين جو هڪ وڏو ميڙ، ۽ وڏين عورتن مان ٿورڙا نه.
5پر جن يهودين ايمان نہ آندو، سي حسد ۾ اچي ڪي بي شرم ماڻهن کي پاڻ ڏانهن وٺي ويا ۽ هڪ ٽوليءَ کي گڏ ڪري سڄي شهر ۾
گوڙ مچائي ڇڏيائون، ۽ ياسون جي گهر تي حملو ڪري کين ٻاهر ڪڍڻ جي ڪوشش ڪيائون .ماڻهن ڏانهن.
6جڏهن انهن کي نہ لڌو، تڏهن جيسن ۽ ڪن ڀائرن کي شهر جي حاڪمن ڏانهن وٺي ويا ۽ رڙيون ڪري چوڻ لڳا تہ ”جن دنيا کي الٽي
ڪري ڇڏيو آهي، اهي هتي بہ آيا آهن.
7جن کي جيسن مليو آهي، ۽ اهي سڀيئي قيصر جي حڪم جي خلاف آهن، چون ٿا تہ هڪڙو ٻيو بادشاهہ آهي، هڪڙو عيسي.
8اهي اهي ڳالهيون ٻڌي ماڻهن ۽ شهر جي حاڪمن کي ڏاڍو پريشان ڪيو.
9جڏهن هنن ياسون ۽ ٻئي جي حفاظت ورتي، تڏهن کين ڇڏي ڏنائين.
10تنهنڪري ڀائرن پولس ۽ سيلاس کي رات جو بيريا ڏانهن روانو ڪيو، جيڪي اتي اچي يهودين جي عبادت خاني ۾ ويا.
11اهي ٿسلونيڪا جي ماڻهن کان وڌيڪ معزز هئا، ڇالاءِ جو انهن ڪلام کي پوريءَ تياريءَ سان قبول ڪيو ۽ روزانو صحيفن ۾
ڳوليندا رهيا، تہ ڇا اهي ائين آهن.
12تنهنڪري انهن مان گهڻن ايمان آندو .پڻ معزز عورتن مان جيڪي يوناني هيون، ۽ مردن مان، ڪجهه نه.
13پر جڏهن ٿسلونيڪا جي يهودين کي خبر پيئي تہ پولس بيريا ۾ خدا جي ڪلام جي تبليغ ڪئي آهي، تڏهن اهي اتي بہ آيا ۽ ماڻهن کي
ڀڙڪايو.
14تڏهن ڀائرن پولس کي موڪليو تہ جيئن سمنڊ ڏانهن هليو وڃي، پر سيلاس ۽ تيمٿيس اتي ئي رهيا.
15جنهن ماڻهو پولس کي هلائي رهيا هئا، سي کيس اٿينس ۾ وٺي آيا، ۽ سيلاس ۽ تيمٿيس کي حڪم مليو تہ هو تمام تيزيءَ سان هن وٽ
اچن، سو اتان روانا ٿي ويا.
16جڏهن پولس اٿينس ۾ انهن جو انتظار ڪري رهيو هو، تڏهن هن شهر کي مڪمل طور تي بت پرستي جي ور چڙهي ڏٺو، سندس روح
مٿس پرجي ويو.
17تنهنڪري هو عبادت خاني ۾ يهودين سان، ديندار ماڻهن سان ۽ روز بازار ۾ انهن سان بحث ڪندو هو، جيڪي ساڻس ملندا هئا.
18پوءِ ايپيڪيورين ۽ اسٽوڪس جا ڪي فلاسافر ساڻس مليا .۽ ڪن چيو، ”هي بڪواس ڇا چوندو؟ ٻين کي، هو عجيب ديوتا جو هڪ
مقرر ٿيڻ لڳي ٿو، ڇاڪاڻ ته هن انهن کي عيسى ۽ جيئري جيئري جي تبليغ ڪئي.
19اهي کيس پڪڙي اريوپگس وٽ وٺي آيا ۽ چيائونس تہ ”ڇا اسان کي خبر پوي تہ هيءَ نئين تعليم ڪهڙي آهي، جنهن بابت تون چوين
ٿو؟
20ڇالاءِ جو تون ڪي عجيب ڳالهيون اسان جي ڪنن تي آڻين ٿو، تنهنڪري اسان کي خبر پوندي تہ انهن ڳالهين جو مطلب ڇا آهي.
) 21سڀني ايٿينين ۽ ڌارين لاءِ جيڪي اتي رهيا هئا، تن پنهنجو وقت ڪنهن ٻئي ڪم ۾ نه گذاريو، بلڪ ڪا نئين ڳالھ ٻڌائڻ يا ٻڌڻ ۾(.
22پوءِ پولس مريخ جي ٽڪريءَ جي وچ ۾ بيٺو ۽ چيو تہ ”اي ايٿينس جا ماڻهو، مون کي خبر آهي تہ اوهين هر ڪنهن ڳالهہ ۾ ڏاڍا وفا
وارا آهيو.

23چالاءِ جو جڏهن آءٌ اتان لنگهي رهيو هوس ۽ اوهان جون عقيدتون ڏٺم، تڏهن مون کي هڪڙي قربان گاهہ نظر آئي، جنهن تي اهو
لکيل آهي، ”اُهو اڻڄاتل خدا ڏانهن .تنهنڪري جنهن جي اوهين ناداني‌ءَ سان پوڄا ٿا ڪريو، تنهن جو آءٌ اوهان کي بيان ٿو ڪريان.
24خدا جنهن دنيا ۽ ان ۾ موجود سڀ شيون ٺاهيو، اهو ڏسي ٿو ته هو آسمان ۽ زمين جو پالڻهار آهي، هٿن سان ٺهيل مندرن ۾ نہ رهندو.
25نه ئي ماڻهن جي هٿن سان عبادت ڪئي ويندي آهي، ڇڪ ڪيس ڪنهن شيءِ جي ضرورت هئي، ڇاڪاڻ تہ هو سڄي زندگي،
سانس ۽ سڀ شيون ڏئي ٿو.
26۽ هڪڙي رت مان ماڻهن جي سڀني قومن کي زمين جي مٿاڇري تي رهڻ لاء ٺاهيو آهي، ۽ مقرر ڪيل وقت کان اڳ مقرر ڪيو
آهي، ۽ انهن جي رهائش جون حدون.
27انهيءَ لاءِ تہ اهي خداوند کي ڳولين، انهيءَ لاءِ تہ اهي ڪيس محسوس ڪن ۽ ڪيس ڳولين، جيتوڻيڪ هو اسان مان هر ڪنهن کان پري
نہ آهي.
28چالاءِ جو هن ۾ اسين رهون ٿا، هلون ٿا، ۽ اسان جو وجود آهي .جيئن ته توهان جي ڪجهه شاعرن پڻ چيو آهي ته، اسان پڻ سندس
اولاد آهيون.
29پوءِ جيئن اسين خدا جا اولاد آهيون، تنهنڪري اسان کي اهو نہ سمجهڻ گهرجي تہ خدا سون، چانديءَ يا پٿر جهڙو آهي، جيڪو انسان
جي فن ۽ اوزار سان ٺهيل آهي.
30۽ هن جاهليءَ جي زماني ۾ خدا اکيون بوٽي ڇڏيون .پر هاڻي حڪم ڪري ٿو سڀني ماڻهن کي جتي ڪٿي توبه ڪن:
31چالاءِ جو هن هڪڙو ڏينهن مقرر ڪيو آهي، جنهن ۾ هو انهيءَ ماڻهوءَ جي وسيلي دنيا جو انصاف ڪندو، جنهن کي هن مقرر
ڪيو آهي .جنهن جي هن سڀني ماڻهن کي يقين ڏياريو آهي، جنهن ۾ هن ڪيس مئلن مان جيئرو ڪيو آهي.
32جڏهن انهن مئلن جي جيئري ٿيڻ بابت ٻڌو، تڏهن ڪن ٺٺوليون ڪيون ۽ ڪن چيو تہ ”اسين تو کي هن معاملي تي وري ٻڌنداسين.
33پوءِ پولس انهن مان هليو ويو.
34تڏهن بہ ڪي ماڻهو مٿس ڪلڻ لڳا ۽ ايمان ڪيائون، جن ۾ ڊيونيسيئس اريوپگيٽ هو، ڊماريس نالي هڪڙي عورت ۽ ٻيا ساڻن گڏ هئا.

باب 18

1انهن ڳالهين کان پوءِ پولس اٿينس مان روانو ٿي ڪرنٿس ۾ آيو.
2۽ اڪولا نالي هڪڙو يهودي ڏٺائين، جيڪو پونٽس ۾ ڄائو هو، ۽ تازو ئي اٽليءَ مان پنهنجي زال پرسڪلا سان آيو هو) .ڇاڪاڻ ته
ڪلاڊيئس سڀني يهودين کي روم مان وڃڻ جو حڪم ڏنو هو (:۽ وٽن آيو.
3۽ ڇاڪاڻ تہ هو هڪڙو ئي هنر وارو هو، هو انهن سان گڏ رهيو، ۽ ڪاهيو ويو، ڇاڪاڻ تہ اهي خيما ٺاهيندڙ هئا.
4هو هر سبت جي ڏينهن عبادت خاني ۾ بحث ڪندو هو ۽ يهودين ۽ يونانين کي سمجهائيندو هو.
5جڏهن سيلاس ۽ تيمٿيس مڪدونيا مان آيا، تڏهن پولس روح ۾ دٻجي ويو ۽ يهودين کي شاهدي ڏني تہ عيسيٰ مسيح آهي.
6جڏهن انهن پاڻ ۾ مخالفت ڪئي ۽ گاريون ڏنيون، تڏهن هن پنهنجا ڪپڙا لاهي ڪين چيو تہ ”اوهان جو رت اوهان جي ئي مٿي تي هجي .
آءٌ پاڪ آهيان :هاڻي کان وٺي آءٌ غير قومن ڏانهن ويندس.
7پوءِ هو اتان روانو ٿي هڪڙي ماڻهوءَ جي گهر ويو، جنهن جو نالو يوسٽس هو، جيڪو خدا جي عبادت ڪندو هو، جنهن جو گهر
عبادت خاني سان ملندو هو.
8۽ ڪرسپس، عبادت گاهہ جي سردار، پنهنجي سڄي گهر سان گڏ خداوند تي ايمان آندو .۽ ڪرنٿين جي ڪيترن ئي ٻڌي ايمان آندو، ۽
بپتسما ورتي.
9پوءِ خداوند پولس کي رات جو رويا ۾ چيو تہ ”ڊڄ نه، پر ڳالهايو ۽ چپ نه ڪر.
10چالاءِ جو آءٌ تو سان گڏ آهيان، ۽ ڪوبہ ماڻهو تو کي ايذاءُ رسائڻ لاءِ تيار نہ ٿيندو، چالاءِ جو هن شهر ۾ مون وٽ گهڻا ماڻهو آهن.
11هو اتي هڪ سال ڇهہ مهينا رهي، انهن جي وچ ۾ خدا جو ڪلام ٻڌائيندو رهيو.
12جڏهن گليو اخيا جو نائب هو، تڏهن يهودين پولس جي خلاف هڪپئي سان بغاوت ڪئي ۽ ڪيس ڪورٽ ۾ وٺي آيا.
13هن چيو تہ ”هي ماڻهو ماڻهن کي خدا جي عبادت ڪرڻ لاءِ قائل ڪري ٿو، جيڪو شريعت جي خلاف آهي.
14جڏهن پولس پنهنجو وات کولي رهيو هو، تڏهن گيليو يهودين کي چيو تہ ”جيڪڏهن اها ڳالهہ غلط هجي ها تہ اي يهوديو، آءٌ اوهان کي
برداشت ڪرڻ گهران ها.
15پر جيڪڏهن اهو سوال لفظن ۽ نالن جو آهي ۽ توهان جي شريعت جو، توهان ان کي ڏسو .ڇو ته مان اهڙن معاملن جو ڪو به جج نه
ٿيندس.
16۽ هن انهن کي عدالت جي تخت تان لاهي ڇڏيو.
17تڏهن سڀيئي يوناني عبادت خاني جي سردار سوسٿنيس کي پڪڙي عدالت جي ڪرسيءَ اڳيان ماريا .۽ گليلو انهن شين مان ڪنهن
جي به پرواهه نه ڪئي.
18انهيءَ کان پوءِ پولس اتي ڪجهہ وقت رهيو ۽ پوءِ ڀائرن کان موڪل وٺي شام ڏانهن هليو ويو ۽ ساڻس گڏ پرسڪلا ۽ اڪيليا .ڪنچريا
۾ پنهنجو مٿو ڪٽيو، ڇاڪاڻ ته هن هڪ واعدو ڪيو هو.
19پوءِ هو اِفسس ۾ آيو ۽ انهن کي اتي ئي ڇڏي ويو، پر هو پاڻ عبادت خاني ۾ ويو ۽ يهودين سان بحث ڪرڻ لڳو.
20جڏهن هنن چاهيو تہ هو ساڻن گهڻو وقت تري، تڏهن هن راضي نہ ڪيو.
21پر انهن کي الوداع چوڻ لڳا تہ ”مون کي هر طرح سان هيءَ عيد ملهائڻ گهرجي جيڪا يروشلم ۾ اچي ٿي، پر جيڪڏهن خدا گهريو تہ
آءٌ اوهان ڏانهن موٽي ايندس .۽ هو اِفسس کان جهاز روانو ٿيو.
22جڏهن هو قيصريہ ۾ پهتو ۽ مٿي چڙهي ڪليسيا کي سلام ڪري هيٺ انتاخيا ڏانهن ويو.
23اتي ڪجهہ وقت گذارڻ کان پوءِ هو هليو ويو ۽ گلتيہ ۽ فروگيا جي سڄي ملڪ ۾ ڦهريائين ۽ سڀني شاگردن کي مضبوط ڪندو ويو.

24اپلوس نالي هڪڙو يهودي، جيڪو اليگزينڊرريا ۾ ڄائو هو، جيڪو فصاحت وارو ۽ صحيفن ۾ زبردست هو، اِفسس ۾ آيو.
25هن ماڻهوءَ کي خداوند جي واٽ ۾ سيکاريو ويو هو .۽ روح ۾ پرجوش ٿي، ڳالهائيندو هو ۽ دل سان خداوند جون شيون سيکاريندو هو،
صرف يوحنا جي بپتسما جي ڄاڻ هئي.
26پوءِ هو عبادت خاني ۾ دليريءَ سان ڳالهائڻ لڳو، جنهن جي ڳالهه اڪولا ۽ پرسڪلا ٻڌا، تڏهن کيس پاڻ وٽ وٺي ويا ۽ کيس خدا
جي واٽ وڌيڪ چڱيءَ طرح بيان ڪيائون.
27جڏهن هن کي اخيا ڏانهن وڃڻ لاءِ روانو ڪيو ويو، تڏهن ڀائرن شاگردن کي نصيحت ڪندي لکيو ته ”جڏهن هو آيو، تڏهن انهن جي
گهڻي مدد ڪئي جن ايمان آندو هو.
28ڇالاءِ جو هن يهودين کي ڏاڍيءَ زور سان قائل ڪيو، ۽ انهيءَ ڪري پڌريءَ لکت ۾ ڏيکاريائين ته عيسيٰ مسيح آهي.

باب 19

1جڏهن اپلوس ڪرنٿس ۾ هو، تڏهن پولس مٿاهين علائقن مان لنگهي اِفسس ۾ آيو ۽ اتي ڪي شاگرد ڏٺائين.
2هن انهن کي چيو ته ”ڇا اوهان کي پاڪ روح مليو آهي جڏهن ڪان اوهان ايمان آندو آهي؟ فَقَالَ لَهُ” :اسان ايترو نه ٻڌو آهي جو ڪو
پاڪ روح آهي يا نه.
3فَقَالَ لَهُ” :پوءِ اوهان ڪهڙيءَ تي بپتسما ڏني هئي؟ ۽ چيائون، يوحنا جي بپتسما ڏانهن.
4پوءِ پولس چيو ته ”يحيٰ سچ پچ توبهه جي بپتسما ڏني هئي، انهيءَ لاءِ ته ماڻهن کي چيو ته ’انهن کي انهيءَ تي ايمان آڻڻ گهرجي
جيڪو سندس پٺيان اچڻ وارو آهي، يعني عيسيٰ مسيح تي.
5جڏهن انهن اهو ٻڌو تڏهن انهن خداوند عيسيٰ جي نالي تي بپتسما ورتي.
6جڏهن پولس پنهنجا هٿ مٿن رکيا ته مٿن پاڪ روح نازل ٿيو .۽ اهي ٻوليون ڳالهائي رهيا هئا ۽ اڳڪٿي ڪندا هئا.
7۽ سڀ ماڻهو اٽڪل ٻارهن هئا.
8پوءِ هو عبادت خاني ۾ ويو ۽ ٽن مهينن تائين دليريءَ سان ڳالهائيندو رهيو ۽ خدا جي بادشاهت بابت ڳالهيون ڪندو رهيو.
9پر جڏهن مختلف ماڻهن سختيءَ سان ايمان نه آندو ۽ ماڻهن جي اڳيان انهيءَ ڳالهه کي ٻڇڙو چوڻ لڳو، تڏهن هو انهن کان روانو ٿي ويو
۽ شاگردن کي جدا ڪندو رهيو، روزانو هڪڙي ٽائرنس جي مدرسي ۾ بحث ڪندو رهيو.
10۽ اهو سلسلو ٻن سالن تائين جاري رهيو .انهيءَ ڪري جيڪي ايشيا ۾ رهندا هئا تن سڀني يهودين توڙي يونانين خداوند عيسيٰ جو
ڪلام ٻڌو.
11۽ خدا پولس جي هٿن سان خاص معجزا ڏيکاريا.
12تنهنڪري هن جي بدن مان بيمار رومال يا تهبند ڏانهن لاٿو ويو ته انهن مان بيماريون دور ٿي ويون ۽ انهن مان ڀوت نڪري ويا.
13تڏهن ڪجهه ڀوتن يهودين، جن کي ڀوت ڀوت هو، وٺي آيا، جن کي ڀوت هئا، تن کي خداوند عيسيٰ جي نالي سان سڏي چيائين ته ”اسين
اوهان کي انهيءَ عيسيٰ جو قسم ٿا ڏيون، جنهن جي پولس تبليغ ڪئي آهي.
14هڪڙي سڪيوا جا ست پٽ هئا، هڪڙو يهودي ۽ سردار ڪاهنن جو، جن ائين ڪيو.
15تنهن تي ڀوت وراڻيو ته ”آءٌ عيسيٰ کي سڃاڻان ٿو ۽ پولس کي به ڄاڻان ٿو .پر تون ڪير آهين؟
16جنهن ماڻهوءَ ۾ ڀوت مٿن ٽپو ڏئي مٿن غالب اچي ويو، سو اُهي انهيءَ گهر مان ننگا ۽ زخمي حالت ۾ ڀڄي ويا.
17اها ڳالهه اِفسس ۾ رهندڙ سڀني يهودين ۽ يونانين کي به خبر هئي .۽ انهن سڀني تي خوف اچي ويو، ۽ خداوند عيسيٰ جي نالي جي واکاڻ
ڪئي وئي.
18۽ ڪيترائي ايمان آڻيندڙ آيا، اقرار ڪيو ۽ پنهنجا ڪم ڏيکاريا.
19انهن مان گهڻا جيڪي عجيب هنر استعمال ڪندا هئا، تن پنهنجا ڪتاب گڏ ڪيا ۽ سڀني ماڻهن جي اڳيان ساڙي ڇڏيائون، ۽ انهن جي
قيمت ڳڻائي، پنجاهه هزار چانديءَ جا سڪا ڏٺائون.
20اهڙيءَ طرح خدا جو ڪلام زور سان وڌيو ۽ غالب ٿيو.
21اهي ڳالهيون ختم ٿيڻ کان پوءِ پولس روح ۾ ارادو ڪيو ته جڏهن هو مڪدونيا ۽ اخيا مان لنگهي يروشلم ڏانهن هليو ته ”مون کي اتي
وڃڻ کان پوءِ روم به ضرور ڏسڻو آهي.
22تنهنڪري هن انهن مان ٻن کي مڪدونيا موڪليو، جيڪي سندس خدمت ڪندا هئا، تموٿيس ۽ ارسٽس .پر هو پاڻ ايشيا ۾ هڪ موسم
تائين رهيو.
23۽ ساڳئي وقت انهيءَ رستي ۾ ڪابه گهٽتائي پيدا نه ٿي.
24ڇالاءِ جو ديميٽريس نالي هڪڙو چانديءَ جو ڪم ڪندڙ، جنهن ڊيانا لاءِ چانديءَ جا نڪر ٺاهيو هو، سو ڪاريگرن کي ڪوبه
فائدو ڪونهي.
25جنهن کي هن جهڙي ڪم جي پورهيتن سان گڏ سڏي چيو ته ”سائين، توهان کي خبر آهي ته انهيءَ ڌنڌي سان اسان جو مال آهي.
26انهيءَ ڪان سواءِ اوهين ڏسو ۽ ٻڌو ٿا ته اڪيلي اِفسس ۾ ئي نه پر سڄي ايشيا ۾ هن پولس ڪيترن ئي ماڻهن کي سمجهايو ۽ ڦري ڇڏيو
آهي، ۽ چوندا آهن ته اهي خدا نه آهن، جيڪي هٿن سان ٺاهيا ويا آهن.
27انهيءَ ڪري نه رڳو اهو پر اسان جي هٽ کي به خطري ۾ پئجي ويو .پر اهو به ته عظيم ديوي ڊيانا جي مندر کي حقير قرار ڏنو
وڃي، ۽ هن جي عظمت کي تباهه ڪيو وڃي، جنهن کي سڄي ايشيا ۽ دنيا پوڄي ٿي.
28جڏهن انهن اهي ڳالهيون ٻڌيون، تڏهن ڪاوڙ ۾ پرجي ويا ۽ رڙ ڪري چيائونس ته ”وڏي آهي ڊانا آفسيس جي.
29سڄو شهر گوڙ ۾ پئجي ويو ۽ مڪدونيا جي ماڻهن گائيس ۽ ارسٽارخس کي پڪڙي، جيڪي سفر ۾ پولس جا ساٿي هئا، سي هڪدم ٿيٽر
ڏانهن ويا.
30جڏهن پولس ماڻهن ۾ داخل ٿيڻ گهريو، تڏهن شاگردن کيس تڪليف نه ڏني.

31۽ ايشيا جي سردارن مان ڪي ماڻهو، جيڪي سندس دوست هئا، سي هن ڏانهن موڪليا، ۽ عرض ڪيائون تہ هو ڊراما ۾ وڃڻ جي جرئت نہ ڪري.
32تنهنڪري ڪن هڪ ڳالهہ ڪئي ۽ ڪنهن ٻي ڳالهہ، ڇالاءِ جو مجمع اجايو ويو هو .۽ وڌيڪ حصو نہ ڄاڻندا هئا ڇو تہ اهي گڏ ٿيا آهن.
33پوءِ انهن سڪندر کي ميڙ مان ڪڍي، يهودين کيس اڳيان ڪيو .۽ اليگزينڊر هٿ سان اشارو ڪيو، ۽ ماڻهن کي پنهنجو دفاع ڪيو ها.
34پر جڏهن انهن کي خبر پئي تہ هو هڪڙو يهودي آهي، تڏهن ٻن ڪلاڪن جي مفاصلي تي سڀني هڪ آواز ٿي رڙ ڪري چيو تہ ”افسيس جي ديانا عظيم آهي.
35جڏهن شهر جي مالڪ ماڻهن کي تسلي ڏني، تڏهن چيائين تہ ”اي اِفسس جا ماڻهو، اهو ڪهڙو ماڻهو آهي جنهن کي خبر نہ هجي تہ اِفسس جو شهر وڏي ديوي ديانا جي پوڄا ڪندڙ آهي ۽ انهيءَ بت جي پوڄا ڪندڙ آهي، جيڪا جپسين کان هيٺ ڪري پئي .؟
36پوءِ جڏهن اهي ڳالهيون خلاف ڳالهائي نہ ٿيون سگهجن، تڏهن اوهان کي چُپ رهڻ گهرجي ۽ جلدبازيءَ سان ڪجهہ نہ ڪرڻ گهرجي.
37ڇالاءِ جو اوهين انهن ماڻهن کي هتي وٺي آيا آهيو، جيڪي نڪي ڪليسيا جا ڌاڙيل آهن ۽ نڪي اوهان جي ديويءَ جي ڪفر بڪندڙ آهن.
38تنهنڪري جيڪڏهن ديميتريس ۽ هن سان گڏ ڪاريگرن کي ڪنهن ماڻهوءَ جي خلاف ڪو معاملو آهي، تہ شريعت ڪليل آهي ۽ نمائندا آهن، تہ اهي هڪٻئي کي ظاهر ڪن.
39پر جيڪڏهن توهان ڪنهن ٻئي معاملي بابت پڇو، اهو هڪڙي قانوني مجلس ۾ طئي ڪيو ويندو.
40ڇالاءِ جو اسان کي خطرو آهي تہ هن ڏينهن جي هڙتال جي ڪري اسان کي سوال ڪيو وڃي، ان ڪري ڪوبہ سبب ڪونهي جو اسين هن گڏجاڻيءَ جو حساب ڏيئي سگهون.
41پوءِ جڏهن هن ائين چيو، تڏهن مجلس کي برطرف ڪري ڇڏيائين.

باب 20

1جڏهن هڙتال ختم ٿي تہ پولس شاگردن کي پاڻ وٽ گهرايو ۽ کين پاڪر پائي مڪدونيا ڏانهن هليو ويو.
2جڏهن هو انهن حصن تي پهتو ۽ کين ڏاڍي نصيحت ڪيائين، تڏهن هو يونان ۾ آيو.
3۽ اتي ٽي مهينا رهيو .۽ جڏهن يهودي سندس انتظار ۾ ويٺا هئا، جيئن هو شام ڏانهن ٻيڙيءَ ۾ چڙهي رهيو هو، تڏهن هن مڪدونيا مان موٽڻ جو ارادو ڪيو.
4۽ ساٿس گڏ ايشيا سوپٽر بيريا ۾ ويو .۽ Thessalonians، Aristarchus۽ Secundus؛ ۽ گيئس آف ڊربي، ۽ تموٿيس؛ ۽ ايشيا، ٽائڪڪس ۽ ٽروفيمس.
5اهي اڳي ئي اسان لاءِ ترواس ۾ رهيا هئا.
6۽ اسان فلپي کان ٻي خميري مانيءَ جي ڏينهن کان پوءِ روانا ٿياسين ۽ پنجن ڏينهن ۾ ترواس ۾ انهن وٽ پهتاسين .جتي ست ڏينهن رهياسين.
7هفتي جي پهرين ڏينهن تي جڏهن شاگرد ماني ٽوڙڻ لاءِ گڏ ٿيا، تڏهن پولس انهن کي منادي ڪئي تہ سڀاڻي وڃڻ لاءِ تيار آهي .۽ پنهنجي تقرير اڌ رات تائين جاري رکي.
8۽ مٿئين ڪمري ۾ ڪيترين ئي روشنيون هيون، جتي اهي گڏ ٿيا هئا.
9اُتي هڪڙي دريءَ ۾ ويهي رهيو هڪڙو نوجوان، جنهن جو نالو يوتيخس هو، سو اونهي ننڊ ۾ پئجي ويو ۽ پولس جيئن ئي گهڻو وقت تبليغ ڪري رهيو هو، تڏهن هو ننڊ ۾ پئجي ويو ۽ ٽئين ماڙ تان هيٺ ڪري پيو ۽ مئل مٿي کنيو ويو.
10تنهن تي پولس هيٺ لهي ويو ۽ کيس پاڪر پائي چيائين تہ ”پنهنجي تڪليف نہ ڪريو .ڇاڪاڻ تہ هن جي زندگي هن ۾ آهي.
11پوءِ جڏهن هو وري اٿي آيو ۽ ماني ٽوڙي، کاڌو کائي، گهڻي دير تائين ڳالهائيندو رهيو، ايتري تائين جو ڏينهن جي پڇاڙيءَ تائين هو هليو ويو.
12پوءِ انهن جوان کي جيئرو آندو، پر ٿوري بہ تسلي نہ ڪيائون.
13پوءِ اسان اڳي ئي ٻيڙيءَ ۾ چڙهي آسوس ڏانهن روانا ٿياسين، اتي پولس کي وٺي وڃڻ جو ارادو ڪيو هو، ڇالاءِ جو هن پاڻ کي هلڻ لاءِ تيار ڪيو هو.
14جڏهن هو اسان سان اسوس ۾ مليو، تڏهن اسان کيس اندر وٺي آياسين ۽ متيليني ۾ آياسين.
15پوءِ اسان اُتان جهاز پهتاسين ۽ ٻئي ڏينهن تي چيوس وٽ پهتاسين .۽ ٻئي ڏينهن اسان ساموس ۾ پهتاسين ۽ ٽروگيليم ۾ ترسياسين .۽ ٻئي ڏينهن تي اسان مليتس پهتاسين.
16ڇالاءِ جو پولس پڪو ارادو ڪيو هو تہ اِفسس وٽان جهاز ڪري، ڇالاءِ جو هو ايشيا ۾ وقت نہ گذاريندو، ڇالاءِ جو جيڪڏهن ممڪن هجي تہ پينتيڪوست جي ڏينهن يروشلم پهچڻ لاءِ جلدبازي ڪئي.
17۽ مليتس مان اِفسس ڏانهن موڪليائين ۽ ڪليسيا جي بزرگن کي سڏيائين.
18جڏهن اهي وٽس آيا، تڏهن هن کين چيو تہ ”اوهان کي خبر آهي تہ پهرين ڏينهن کان جڏهن آءٌ ايشيا ۾ آيو آهيان، تنهن کان پوءِ ڪهڙيءَ طرح هر موسم ۾ اوهان سان گڏ رهيو آهيان.
19يهودين جي انتظار ۾ رهڻ جي ڪري مون کي تمام گهڻا ڳوڙها، ۽ آزمائشون، جيڪي مون کي ڏکيا آهن، تمام عاجزي سان خداوند جي خدمت ڪريو.
20۽ مون ڪهڙيءَ طرح ڪجهہ پوئتي نہ رکيو جيڪو توهان جي فائدي واري هو، پر توهان کي ڏيکاريو اٿم، ۽ توهان کي عام طور تي ۽ گهر گهر سيکاريو.
21يهودين ۽ يونانين کي بہ گواهي ڏيو تہ خدا ڏانهن توبهہ ڪريو ۽ پنهنجي خداوند عيسيٰ مسيح تي ايمان آڻيو.

22۽ هاڻي، ڏسو، مان يروشلم ڏانهن روح ۾ پابند آهيان، اهو نه ڄاڻان ٿو ته اتي مون سان ڇا ٿيندو.
23پر پاڪ روح هر شهر ۾ شاهدي ڏئي ٿو ته مون کي بندن ۽ مصيبتن سان گڏ رهڻ ٿا.
24پر انهن مان ڪابه ڳالهه مون کي هلائي نه ٿي، ۽ نڪي مون کي پنهنجي جان پنهنجي لاءِ پياري سمجهي، انهيءَ لاءِ ته آءٌ پنهنجي ڪم
کي خوشيءَ سان پورو ڪريان، ۽ انهيءَ خدمت کي، جيڪا مون کي خداوند عيسيٰ جي طرفان ملي آهي، انهيءَ لاءِ ته خدا جي فضل جي
خوشخبريءَ جي شاهدي ڏيان. .
25۽ هاڻي، مون کي خبر آهي ته اوهين سڀ جن مان آءٌ خدا جي بادشاهت جي منادي ڪندو رهيو آهيان، سو منهنجو منهن وري نه
ڏسندو.
26تنهنڪري آءٌ اوهان کي اڄ ڏينهن تائين ٻڌايان ٿو ته آءٌ سڀني ماڻهن جي رت کان پاڪ آهيان.
27ڇالاءِ جو مون اوهان کي خدا جي سڀني صلاحن جي بيان ڪرڻ کان انڪار ڪيو آهي.
28تنهنڪري پنهنجو پاڻ ڏانهن ۽ انهيءَ سڄي ڌڻ ڏانهن، جنهن تي پاڪ روح اوهان کي نگران مقرر ڪيو آهي، خدا جي ڪليسيا کي
کارائڻ لاءِ، جنهن کي هن پنهنجي رت سان خريد ڪيو آهي، خبردار رهجو.
29ڇالاءِ جو مون کي اها خبر آهي ته منهنجي وڃڻ کان پوءِ ڏکوئيندڙ بگهڙ اوهان ۾ داخل ٿيندا، جيڪي رڍن کي نه بخشيندا.
30تنهنڪري اوهان مان ماڻهو اٿندا، جيڪي غلط ڳالهيون ڪندا، شاگردن کي انهن جي پٺيان ڇڪيندا.
31تنهنڪري خبردار رهجو ۽ ياد رکو ته ٽن سالن جي عرصي ۾ مون هر هڪ کي رات ۽ ڏينهن ڳوڙها ڳاڙيندي ديڇارڻ بند نه ڪيو.
32هاڻي، ڀائرو، آءٌ اوهان کي خدا جي حوالي ڪريان ٿو ۽ سندس فضل جي ڪلام ڏانهن، جيڪو اوهان کي ٺاهڻ جي قابل آهي، ۽ اوهان
کي انهن سڀني جي وچ ۾ ميراث ڏئي، جيڪي پاڪ ڪيا ويا آهن.
33مون ڪنهن ماڻهوءَ جي چانديءَ، سون يا ڪپڙن جو لالچ نه ڪيو آهي.
34هائو، توهان پاڻ کي ڄاڻو ٿا، ته انهن هٿن منهنجي ضرورتن جي خدمت ڪئي آهي، ۽ انهن لاء جيڪي مون سان گڏ هئا.
35مون اوهان کي اهو سڀ ڪجهه ڏيکاريو آهي ته ڪهڙيءَ طرح محنت ڪري ڪمزورن جي مدد ڪرڻ گهرجي ۽ خداوند عيسيٰ جا
اهي لفظ ياد رکو، جيڪي هن چيو هو ته ”لهڻ کان ڏيڻ وڌيڪ سڀاڳو آهي.
36جڏهن هن اهي ڳالهيون ڪيون، تڏهن گوڏن ڀر ڪري انهن سڀني سان گڏ دعا گهريائين.
37اهي سڀ روئي روئي، پولس جي ڳچيءَ تي ڪري کيس چميائون.
38سڀ کان وڌيڪ ڏک ٿيو انهن ڳالهين لاءِ، جيڪي هن چيو، ته اهي سندس منهن وري نه ڏسن .۽ اهي ساڻس گڏ ٻيڙيء ڏانهن ويا.

باب 21

1۽ ائين ٿيو، جو اسان کان پوء حاصل ڪيو ويو، ۽ اسان کي شروع ڪيو ويو، اسين سڌو رستو وٺي ڪوس ڏانهن آياسين، ۽ ٻئي ڏينهن
روڊس ڏانهن، ۽ اتان کان پٽارا ڏانهن.
2فنيڪيا ڏانهن هڪڙي ٻيڙيءَ کي لهندي، اسين انهيءَ ٻيڙيءَ ۾ چڙهي روانا ٿياسين.
3جڏهن اسان قبرص کي ڳولي لڌوسين، تڏهن ان کي کاٻي پاسي ڇڏي شام ڏانهن روانا ٿياسين ۽ صور ۾ پهتاسين، ڇالاءِ جو اتي ٻيڙيءَ
کي پنهنجو بار ڪٽڻو هو.
4پوءِ اسان اتي ست ڏينهن ترسياسين، جن پولس کي پاڪ روح جي وسيلي چيو ته ”هن کي يروشلم ڏانهن نه وڃڻ گهرجي.
5جڏهن اهي ڏينهن پورا ٿيا، تڏهن اتان روانا ٿياسين .۽ اهي سڀئي اسان کي پنهنجي رستي تي وٺي آيا، زالن ۽ ٻارن سميت، تان جو اسين
شهر کان ٻاهر نڪتاسين، ۽ ڪناري تي گوڏن ڀر ڪري دعا گهرياسين.
6جڏهن اسان هڪ ٻئي کان موڪلائي ورتي، تڏهن اسان ٻيڙيءَ تي چڙهياسين .۽ اهي وري گهر موٽي آيا.
7جڏهن اسين صور کان پهتاسين، تڏهن پٽلميس ۾ آياسين ۽ ڀائرن کي سلام ڪري هڪڙي ڏينهن انهن سان گڏ رهياسين.
8ٻئي ڏينهن تي اسين جيڪي پولس جي ٽولي مان هئاسين، سي روانا ٿي قيصريه ۾ آياسين ۽ فلپس مبشر جي گهر پهتاسين، جيڪو انهن
ستن مان هڪڙو هو .۽ هن سان گڏ رهڻ.
9انهيءَ ئي ماڻهوءَ کي چار ڌيئرون، ڪنواريون هيون، جيڪي اڳڪٿيون ڪنديون هيون.
10جڏهن اسين اتي گهڻا ڏينهن ترسياسين، تڏهن يهوديه مان اگابس نالي هڪڙو نبي آيو.
11جڏهن هو اسان وٽ آيو، تڏهن هن پولس جو پٽڪو کنيو ۽ پنهنجا هٿ ۽ پير ٻڌي چيائين ته ”روح القدس فرمائي ٿو ته جيئن يروشلم جا
يهودي انهيءَ ماڻهوءَ کي جڪڙيندا، جنهن جي هيءَ ڪمربند آهي .غير قومن جا هٿ.
12جڏهن اسان اهي ڳالهيون ٻڌيون، تڏهن اسان ۽ انهن هنڌ جي ماڻهن کيس منٿ ڪئي ته هو يروشلم ڏانهن نه وڃو.
13پوءِ پولس وراڻيو ته ”اوهان جو روئڻ ۽ منهنجي دل ٽوڙڻ جو ڇا مطلب آهي؟ ڇالاءِ جو آءٌ تيار آهيان نه رڳو پابند رهڻ، پر يروشلم
۾ خداوند عيسيٰ جي نالي تي مرڻ لاءِ پڻ.
14جڏهن هو قائل نه ٿيو، تڏهن اسان چيو ته ”خداوند جي مرضي پوري ٿئي.
15انهن ڏينهن کان پوءِ اسين پنهنجون گاڏيون ڪٽي يروشلم ڏانهن روانا ٿياسين.
16اتي قيصريه جا ڪي شاگرد به اسان سان گڏ ويا ۽ پاڻ سان قبرص جي هڪڙي مناسون نالي هڪڙي پراڻي شاگرد کي وٺي آيا، جنهن
وٽ اسان کي رهڻ گهرجي.
17جڏهن اسين يروشلم ۾ پهتاسين، تڏهن ڀائرن اسان جو خوشيءَ سان استقبال ڪيو.
18ٻئي ڏينهن پولس اسان سان گڏ جيمس وٽ ويو .۽ سڀ بزرگ موجود هئا.
19جڏهن هن انهن کي سلام ڪيو، تڏهن بيان ڪيائين ته خدا غير قومن ۾ پنهنجي خدمت جي وسيلي ڪهڙا ڪم ڪيا آهن.
20جڏهن انهن اهو ٻڌو تڏهن خداوند جي واکاڻ ڪيائون ۽ چيائون ته ”اي ڀاءُ، تون ڏسين ٿو ته هزارين يهودي آهن جيڪي ايمان آڻين ٿا .۽
اهي سڀئي قانون جا پرجوش آهن:

21۽ انهن کي توهان جي باري ۾ ٻڌايو ويو آهي ته تون سڀني يهودين کي سيکارين ٿو جيڪي غير قومن ۾ آهن موسيٰ کي ڇڏي ڏيو ۽ چون ٿا ته انهن کي پنهنجن ٻارن جو طهر نه ڪرڻ گهرجي ۽ نڪي ريتن رسمن تي هلڻ گهرجي.
22پوءِ اهو ڇا آهي؟ ميڙ کي گڏ ٿيڻ جي ضرورت آهي :ڇاڪاڻ ته اهي ٻڌندا ته تون آيو آهين.
23تنهنڪري اهو ڪر، جيڪو اسين تو کي چئون ٿا :اسان وٽ چار ماڻهو آهن جن وٽ واعدو آهي.
24انهن کي وٺي وڃو ۽ پاڻ کي انهن سان گڏ پاڪ ڪريو، ۽ انهن تي الزام هجو، ته اهي پنهنجا مٿا ڳاڙهو ڪن، ۽ سڀني کي معلوم ٿئي ٿو ته اهي شيون، جن جي باري ۾ انهن کي ٻڌايو ويو آهي، ڪجهه نه آهي .پر اهو ته تون پاڻ به منظم طريقي سان هلڻ ۽ قانون تي عمل ڪرين.
25جيئن غير قومن کي ڇهڻ لاءِ جيڪي ايمان آڻيندا آهن، اسان لکيو آهي ۽ انهيءَ نتيجي تي پهتا آهيون ته اهي اهڙي ڪابه شيءِ نه ٿا رکن، رڳو انهيءَ لاءِ ته اهي پاڻ کي بتن جي اڳيان پيش ڪيل شين کان، رت، گلا گهوٽي ۽ زناڪاري کان بچائين.
26پوءِ پولس انهن ماڻهن کي وٺي ويو ۽ ٻئي ڏينهن تي پاڻ کي انهن سان گڏ پاڪائي هيڪل ۾ ويو، انهيءَ لاءِ ته پاڪائيءَ جي ڏينهن جي پڄاڻيءَ جو اشارو ڏئي، تان جو انهن مان هر هڪ لاءِ نذرانو پيش ڪيو وڃي.
27جڏهن ست ڏينهن پورا ٿيا، تڏهن ايشيا کان آيل يهودين جڏهن هن کي هيڪل ۾ ڏٺو، تڏهن سڀني ماڻهن کي مشتعل ڪيائون ۽ مٿس هٿ رکيائون.
28رڙ ڪري، اي بني اسرائيلو، مدد ڪريو :هي اهو ماڻهو آهي، جيڪو سڀني ماڻهن کي سيکاريندو آهي هر هنڌ ماڻهن، قانون ۽ هن جڳهه جي خلاف :۽ اڳتي هلي يونانين کي پڻ هيڪل ۾ آندو ۽ هن مقدس جڳهه کي ناپاڪ ڪيو.
29ڇالاءِ جو هنن اڳي ئي تروفيمس نالي هڪڙي اِفسيٰ کي شهر ۾ ساڻس گڏ ڏٺو هو، جنهن کي سندن خيال هو ته پولس هيڪل ۾ وٺي آيو آهي.
30تنهن تي سڄو شهر لڏي ويو ۽ ماڻهو گڏ ڊوڙيا ۽ پولس کي هيڪل مان ٻاهر ڪڍيائون ۽ هڪدم دروازا بند ڪيا ويا.
31جڏهن اهي کيس مارڻ لڳا، تڏهن ٽولي جي سردار کي خبر پيئي ته سڄي يروشلم ۾ گوڙ مچي ويو آهي.
32اهي هڪدم سپاهين ۽ صوبيدارن کي وٺي هيٺ لهي ويا ۽ جڏهن سردار ڪپتان ۽ سپاهين کي ڏٺائون ته پولس کي مارڻ ڇڏي ڏنائون.
33پوءِ ڪپتان ويجهو آيو ۽ کيس پڪڙي حڪم ڏنائين ته کيس ٻن زنجيرن سان جڪڙيو .۽ پڇيو ته هو ڪير هو، ۽ هن ڇا ڪيو هو.
34۽ ماڻهن مان ڪن هڪڙي ڳالهه ڪئي، ڪنهن ٻي ڳالهه، ميڙ ۾، ۽ جڏهن هو انهيءَ گڙٻڙ جي سچائيءَ کان واقف نه ٿي سگهيو، تڏهن هن کي قلعي ۾ وٺي وڃڻ جو حڪم ڏنائين.
35جڏهن هو ڏاڪڻين تي پهتو، تڏهن هو ماڻهن جي تشدد جي ڪري سپاهين مان پيدا ٿيو.
36ڇالاءِ جو ماڻهن جو ميڙ سندس پٺيان پيو، ۽ رڙ ڪري، ”ماڻهو هليو وڃ.“
37جڏهن پولس کي قلعي ۾ وٺي وڃڻو هو، تڏهن هن سردار ڪپتان کي چيو ته ”ڇا آءٌ توسان ڳالهائي سگهان ٿو؟ ڪنهن چيو، ڇا تون يوناني ڳالهائي سگهين ٿو؟
38ڇا تون اهو مصري نه آهين، جنهن هنن ڏينهن کان اڳ ۾ فساد مچايو ۽ چار هزار ماڻهن کي ريگستان ڏانهن وٺي ويو، جيڪي قاتل هئا؟
39پر پولس وراڻيو ته ”آءٌ يهودي آهيان ترسس جو يهودي آهيان ڪليسيا جي هڪ شهر ۽ ٻي عيب شهر جو رهاڪو آهيان، ۽ عرض ٿو ڪريان ته مون کي ماڻهن سان ڳالهائڻ جي اجازت ڏي.
40جڏهن هن کيس اجازت ڏني ته پولس ڏاڪڻ تي بيٺو ۽ هٿ سان ماڻهن ڏانهن اشارو ڪيائين .پوءِ جڏهن ڏاڍي ماٺ ٿي ويئي، تڏهن هن انهن سان عبراني زبان ۾ ڳالهائيندي چيو ته

باب 22

1اي ڀائرو ۽ ابن ڏاڏن، اوهين ٻڌو منهنجو دفاع جيڪو آءٌ هاڻي اوهان جي آڏو پيش ڪريان ٿو.
) 2جڏهن انهن ٻڌو ته هو انهن سان عبراني زبان ۾ ڳالهائي رهيو آهي، تڏهن اهي وڌيڪ ماٺ رهيا، ۽ چيائين ته(
3آءٌ سچ پچ هڪڙو يهودي ماڻهو آهيان، جيڪو سليسيا جي شهر ترسس ۾ پيدا ٿيو آهيان، پر هن شهر ۾ گملي ايل جي پيرن وٽ وڏو ٿيو آهيان ۽ ابن ڏاڏن جي شريعت جي پوريءَ ريت تعليم ڏني اٿم ۽ انهيءَ لاءِ جوش آهيان .خدا، جيئن توهان سڀ هن ڏينهن آهيو.
4۽ مون اهڙي طرح موت تائين ايذايو، مردن ۽ عورتن کي قيد ڪري جيلن ۾ وڌو.
5جهڙيءَ طرح وڏو سردار ڪاهن مون کي شاهدي ڏئي ٿو ۽ بزرگن جي مڙني جائداد، جن مان پڻ ڀائرن ڏانهن خط مليا، ۽ دمشق ڏانهن ويا، جيڪي اتي قيد ٿيل هئا، تن کي سزا ڏيڻ لاءِ يروشلم ڏانهن وٺي ويس.
6۽ ائين ٿيو، جو جيئن مون پنهنجو سفر ڪيو، ۽ دمشق جي ويجهو پهتو هوس ته منجهند جو، اوچتو آسمان مان هڪڙو وڏو روشني منهنجي چوڌاري چمڪيو.
7پوءِ آءٌ زمين تي ڪري پيو ۽ هڪڙو آواز ٻڌو جو مون کي چوندو هو ته ”شائول، شائول، تون مون کي ڇو ٿو ستاين؟
8مون جواب ڏنو ته ”تون ڪير آهين اي خداوند؟ ۽ هن مون کي چيو ته ”آءٌ عيسيٰ ناصري آهيان، جنهن کي تون ستائيندو آهين.
9۽ جيڪي مون سان گڏ هئا تن واقعي روشني ڏٺي ۽ ڊڄي ويا .پر انهن اهو آواز نه ٻڌو جنهن مون سان ڳالهايو هو.
10وَقَالَ :أَيُّهَا الَّذِينَ يَا رَبِّ؟ ۽ خداوند مون کي چيو، ”اٿ ۽ دمشق ۾ وڃ .۽ اُتي توکي انهن سڀني شين جي باري ۾ ٻڌايو ويندو جيڪي تو لاءِ مقرر ڪيا ويا آهن.
11جڏهن آءٌ انهيءَ روشنيءَ جي جلوي کي ڏسي نه سگهيس، تڏهن انهن جي هٿ جي اڳواٽيءَ ۾، جيڪي مون سان گڏ هئا، آءٌ دمشق ۾ آيس.
12۽ هڪڙو حنانيه، جيڪو شريعت جي مطابق هڪڙو ديندار ماڻهو هو، جنهن کي اتي رهندڙ سڀني يهودين جي چڱيءَ طرح خبر هئي.
13مون وٽ آيو، بيٺو، ۽ مون کي چيو ته، ڀاءُ شائول، پنهنجي نظر حاصل ڪريو .۽ ساڳئي ڪلاڪ مون هن ڏانهن ڏٺو.

14هن چيو ته ”اسان جي ابن ڏاڏن جي خدا تو کي انھيءَ لاءِ چونڊيو آھي ته تون سندس مرضيءَ کي ڄاڻين ۽ انھيءَ عادل کي ڏسين ۽ سندس وات جو آواز ٻڌين.
15چالاءِ جو تون انھن سڀني ماڻھن لاءِ سندس شاھد ٿيندين جيڪي تو ڏٺو ۽ ٻڌو آھي.
16۽ ھاڻي ڇو ترسي رھيو آھين؟ اٿو، ۽ بپتسما وٺو، ۽ پنھنجن گناھن کي ڌوء، خداوند جي نالي تي سڏيندو.
17پوءِ ائين ٿيو، جو جڏھن آءٌ وري يروشلم ۾ آيس، تڏھن ھيڪل ۾ دعا گھري رھيو ھوس.
18۽ ڏٺائين ته ھن مون کي چيو ته ”جلدي ڪر ۽ جلدي يروشلم مان نڪري اچ، چالاءِ جو اھي منھنجي باري ۾ تنھنجي شاھدي قبول نه ڪندا.
19مون چيو ته ”اي خداوند، اھي ڄاڻن ٿا ته مون انھن کي قيد ڪيو ۽ ھر عبادت خاني ۾ ماريو، جن تو تي ايمان آندو.
20۽ جڏھن تنھنجي شھيد استيفن جو رت وھايو ويو، تڏھن مان به بيٺو ھوس، ۽ سندس موت تي راضي رھيس، ۽ انھن جا ڪپڙا سنڀالي رھيس، جن کيس ماريو ھو.
21فَقَالَ هُوَ لَهُ، لأَنَّكَ لَكُمْ إِلَى الَّذِينَ يَجْعَلُونَ.
22انھن ھن کي اھو ڪلام ٻڌائڻ لاءِ ٻڌايائين ۽ پوءِ پنھنجا آواز بلند ڪيائون ۽ چيائون ته ”اھڙي ماڻھوءَ کي زمين تان پري ڪريو، چالاءِ جو اھو جيئرو رھڻ جي لائق نه آھي.
23پوءِ جيئن انھن رڙيون ڪري پنھنجا ڪپڙا لاھي ڇڏيا ۽ مٽيءَ کي ھوا ۾ اڇلايائون.
24چيف ڪپتان حڪم ڏنو ته کيس قلعي ۾ آندو وڃي، ۽ تاڪيد ڪيائين ته کيس چھبڪ ھڻي جاچيو وڃي .ته جيئن ھن کي خبر پوي ته اھي ھن جي خلاف ايترو روئي رھيا آھن.
25جڏھن ھنن کيس ٽانوَن سان ڳنڍيو، تڏھن پولس صوبيدار کي جيڪو بيٺو ھو، چيو ته ”ڇا تو لاءِ جائز آھي ته انھيءَ ماڻھوءَ کي چھبڪ ھڻ، جيڪو رومي آھي ۽ بي ڏوھ آھي؟
26جڏھن صوبيدار اھو ٻڌو، تڏھن ھو ويو ۽ ڪپتان کي چيائين ته ”خبردار ڪر ڇا ٿو ڪرين، چالاءِ جو ھي ماڻھو رومي آھي.
27پوءِ ڪپتان آيو ۽ کيس چيائين ته ”ٻڌاءِ، ڇا تون رومي آھين؟ ھن چيو ته ھا.
28تنھن تي ڪپتان جواب ڏنو ته ”مون کي وڏي پئماني تي اھا آزادي ملي آھي .۽ پولس چيو، "پر مون کي آزاد ڄائو ھو.
29پوءِ اھي فوراً ڪانئس ھليا ويا، جنھن کيس جاچڻ گھربو ھو، ۽ چيف ڪپتان پڻ ڊڄي ويو، جڏھن ھن کي خبر پئي ته ھو رومي آھي، ۽ انھيءَ ڪري ھن کيس جڪڙيو ھو.
30سڀاڻي، ڄاڻڻ ته ھن کي خبر پوندي ھئي ته مٿس يھودين جا الزام ھجن، تنھنڪري ھن کيس پنھنجن ٽولن مان ڇڏايو ۽ سردار ڪاھنن ۽ سندن سڄي ڪائونسل کي حڪم ڏنائين ته حاضر ٿين، ۽ پولس کي ھيٺ لاھي انھن جي اڳيان بيھاريائين.

باب 23

1پولس ڪائونسل کي غور سان ڏسندي چيو ته ”اي ڀائرو ۽ ڀائرو، آءٌ اڄ ڏينھن تائين خدا جي آڏو چڱيءَ طرح جيئرو رھيو آھيان.
2۽ وڏي سردار ڪاھن حنانياه انھن کي حڪم ڏنو ته جيڪي سندس پرسان بيٺا ھئا، تن کي ھن جي وات تي ڌڪ ھڻو.
3پوءِ پولس ھن کي چيو ته ”اي اڇي ڀت، خدا تو کي ماريندو، چالاءِ جو تون بيٺو آھين ته مون کي شريعت موجب انصاف ڪري، ۽ ڇا حڪم ٿو ڏئين ته مون کي شريعت جي خلاف ماريو وڃي؟
4پوءِ جيڪي اتي بيٺا ھئا سي چيائونس ته ”ڇا تون خدا جي وڏي سردار ڪاھن کي گاريون ٿو ڏئين؟
5پوءِ پولس وراڻيو ته ”اي ڀائرو، مون کي خبر نه آھي ته ھو سردار ڪاھن ھو، چالاءِ جو لکيل آھي ته ’تون پنھنجي قوم جي حاڪم کي بڇڙائيءَ ۾ نه ڳالھاءِ.
6پر جڏھن پولس سمجھيو ته ھڪڙو صدوقي ۽ ٻيو فريسي آھن، تڏھن ڪائونسل ۾ رڙ ڪري چوڻ لڳو ته ”اي ڀائرو ۽ ڀائرو، آءٌ فريسي آھيان، فريسي جو پٽ آھيان، مون کي مئلن جي اُميد ۽ وري جيئرو ٿيڻ جي ڪري سڏيو ويو آھي .سوال ۾.
7جڏھن ھن ائين چيو، تڏھن فريسين ۽ صدوقين جي وچ ۾ تڪرار پيدا ٿي ويو ۽ ميڙ ورھائجي ويو.
8چالاءِ جو صدوقي چون ٿا ته نه وري جيئرو ٿي اٿڻ آھي، نڪي ملائڪ، نڪي روح، پر فريسي انھن ٻنھي جو اقرار ڪن ٿا.
9پوءِ ھڪڙو وڏو گوڙ ٿيو ۽ شريعت جا عالم جيڪي فريسين جا ھئا، اُٿي بيٺا ۽ چوڻ لڳا ته ”اسان کي ھن ماڻھوءَ ۾ ڪابه بڇڙائي نظر نٿي اچي، پر جيڪڏھن ڪنھن روح يا ملائڪ ھن سان ڳالھايو آھي ته اچو ته ان سان وڙھو .خدا.
10جڏھن وڏو جھيڙو ٿي پيو، تڏھن ڪپتان، انھيءَ خوف کان ڊڄي ته متان پولس انھن جا ٽڪرا ٽڪرا ٿي نه وڃي، تنھنڪري سپاھين کي حڪم ڏنائين ته ھيٺ لھي وڃو ۽ کيس زوريءَ انھن مان ڪڍي قلعي ۾ وٺي اچو.
11جڏھن رات خداوند سندس پرسان بيٺو ۽ چيو ته ”خوش رھ، پال، چالاءِ جو تو جيئن يروشلم ۾ منھنجي شاھدي ڏني آھي، تيئن روم ۾ به تو کي شاھدي ڏيڻ گھرجي.
12جڏھن ڏينھن ٿيو تڏھن ڪي يھودي گڏ ٿيا ۽ پاڻ کي لعنت ملامت ڪري چوڻ لڳا ته ”جيستائين پولس کي نه ماريندا، تيستائين نه کائيندا ۽ نه پيئندا.
13۽ اھي چاليھن کان وڌيڪ ھئا جن اھا سازش ڪئي ھئي.
14پوءِ اھي سردار ڪاھنن ۽ بزرگن وٽ آيا ۽ چيائونس ته ”اسان پاڻ تي وڏي لعنت ڪئي آھي ته جيستائين پولس کي نه ماريون، تيستائين ڪجھه به نه کائيندا.
15تنھنڪري ھاڻي توھان ڪائونسل سان گڏ چيف ڪپتان کي اشارو ڪيو ته ھو کيس سڀاڻي اوھان وٽ آڻيندو، ڄڻڪ توھان ڪانئس وڌيڪ چڱيءَ طرح پڇا ڳاڇا ڪندا، ۽ اسين، يا جڏھن ھو ويجھو ايندو، ته کيس مارڻ لاءِ تيار آھيون.
16جڏھن پولس جي ڀيڻ جي پٽ ٻڌو ته ھنن جا انتظار ۾ بيٺا آھن، تڏھن قلعي ۾ گھڙي پولس کي ٻڌايو.

17پوءِ پولس صوبيدارن مان هڪڙي کي پاڻ وٽ سڏي چيو ته ”هن جوان کي ڪپتان وٽ وٺي اچو، ڇالاءِ جو هن کي ڪجهه ٻڌائڻو
آهي.
18پوءِ هو انهيءَ کي وٺي سردار ڪپتان وٽ وٺي آيو ۽ چيائينس ته ”قيديءَ پولس مون کي پاڻ وٽ گهرايو ۽ عرض ڪيو ته هن نوجوان
کي تو وٽ وٺي اچان، جنهن کي توسان ڪجھ چوڻو آهي.
19پوءِ ڪپتان هن کي هٿ کان وٺي اڪيلائيءَ ۾ هڪ طرف وٺي ويو ۽ کانئس پڇيائين ته ”تون مون کي ڇا ٻڌائڻ گهرين؟
20فَقَالَ :يَوْدِيُّهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ إِنَّهُ لَهُ الْقَوْلِ الْمُسْلِمِينَ، جَعَلَ مِنْ كُنْتَ فِي الأَرْضِ.
21پر تون انهن جي حوالي نه ڪر، ڇالاءِ جو هن جي انتظار ۾ انهن مان چاليهن کان وڌيڪ ماڻهو بيٺا آهن، جن پاڻ کي قسم کنيو آهي
ته جيستائين کيس ماريندا، تيستائين نڪي کائيندا ۽ پيئندا، ۽ هاڻي اهي تيار آهن .توکان واعدو ڳولي رهيو آهيان.
22پوءِ ڪپتان انهيءَ جوان کي وڃڻ ڏنو ۽ کيس تاڪيد ڪيائين ته ”ڏس، ڪنهن کي به نه ٻڌاءِ ته هي ڳالهيون تو مون کي ٻڌايون آهن.
23تنهن تي هن ٻن صوبيدارن کي سڏي چيو ته ”قيصريه ڏانهن وڃڻ لاءِ ٻه سؤ سپاهي تيار ڪر، ۽ ڏهه گهوڙسوار ۽ ٻه سؤ پاڻ
رات جي ٽئين ڪلاڪ تي.
24۽ انهن کي جانور ڏيو، ته جيئن اهي پولس کي سوار ڪن ۽ کيس بچائي گورنر فيليڪس وٽ آڻين.
25پوءِ هن هن طرح خط لکيو:
26ڪلاڊيئس ليسياس بهترين گورنر فيلڪس ڏانهن سلام ٿو موڪلي.
27اهو ماڻهو يهودين مان ورتو ويو هو، ۽ انهن کي مارڻ گهرجي، پوءِ مون هڪڙي لشڪر سان آيو، ۽ هن کي بچايوسون، ڇاڪاڻ ته
اهو سمجهيو ويو هو ته هو رومي آهي.
28۽ جڏهن مون کي خبر پوندي ته هنن مٿس الزام هڻڻ جو سبب ڇا آهي، تڏهن آءٌ کيس پنهنجي ڪائونسل ۾ وٺي آيس.
29جنهن کي مون ڏٺو ته انهن جي شريعت جي سوالن جو الزام آهي، پر مٿس ڪابه سزا ڪانهي جيڪا موت يا قيد جي لائق آهي.
30جڏهن مون کي ٻڌايو ويو ته ڪيئن يهودي ماڻهوءَ جو انتظار ڪري رهيا آهن، تڏهن مون فوري طور تي تو ڏانهن موڪليو ۽ سندس
الزام هڻندڙن کي به حڪم ڏنائين ته جيڪي ڪجهه مٿس آهن سو توکان اڳ ٻڌاءِ .الوداعي.
31پوءِ سپاهي، جيئن کين حڪم ڏنو ويو هو، سو پولس کي رات جو انٽيپطرس ڏانهن وٺي آيا.
32اهي سپاٽي تي گهوڙي سوارن کي هن سان گڏ وڃڻ لاءِ ڇڏي ويا ۽ قلعي ڏانهن موٽي آيا.
33جڏهن اهي قيصريه ۾ آيا ۽ گورنر کي خط پهچايا، تڏهن پولس کي به سندس اڳيان پيش ڪيائون.
34جڏهن گورنر اهو خط پڙهيو، تڏهن پڇيائين ته هو ڪهڙي صوبي جو آهين؟ ۽ جڏهن سمجهيائين ته هو ڪليسيا جو آهي.
35مان توهان کي ٻڌايان ٿو، هن چيو، جڏهن توهان تي الزام لڳائڻ وارا پڻ ايندا .۽ حڪم ڏنو ته کيس هيروديس جي عدالت جي هال ۾
رکيو وڃي.

باب 24

1پنجن ڏينهن کان پوءِ حنانيه وڏو سردار ڪاهن بزرگن ۽ طرطلس نالي هڪڙي مقرر سان گڏ آيو، جنهن گورنر کي پولس جي خلاف
خبر ڏني.
2جڏهن هن کي گهرايو ويو، تڏهن ترتولس مٿس الزام هڻڻ لڳو ته ”توهان جي ڪري اسان کي ڏاڍي خاموشي ملي ٿي، ۽ تنهنجي مدد سان
هن قوم لاءِ تمام سٺا ڪم ڪيا آهن.
3اسين ان کي هميشه قبول ڪريون ٿا، ۽ هر هنڌ، سڀ کان وڌيڪ معزز فيلڪس، پوري شڪرگذاريءَ سان.
4ان جي باوجود، مون کي توهان لاءِ وڌيڪ ڏکيائي نه ٿئي، مان تو کي دعا ٿو ڏيان ته تون اسان کي پنهنجي رحمدليءَ بابت ڪجهه
ڳالهيون ٻڌاءِ.
5ڇالاءِ جو اسان هن ماڻهوءَ کي سڄيءَ دنيا جي سڀني يهودين جي وچ ۾ وبائي مرض ۽ فتنه پيدا ڪندڙ ۽ ناصري فرقي جو هڪڙو
اڳواڻ مليو آهي.
6جيڪو هيڪل جي بي حرمتي ڪرڻ لاءِ پڻ ويو هو، جنهن کي اسان پڪڙي ورتو هو ۽ اسان جي شريعت موجب انصاف ڪيو هو.
7پر ڪپتان ليسياس اسان تي اچي بيٺو ۽ وڏي تشدد ڪري کيس اسان جي هٿن مان کسي ويو.
8پنهنجن الزامن کي تو وٽ اچڻ جو حڪم ڏئي رهيو آهي :ڪنهن کي جاچڻ سان انهن سڀني شين جي ڄاڻ حاصل ڪري سگهون ٿا، جن
بابت اسين مٿس الزام هڻندا آهيون.
9تنهن تي يهودين به اقرار ڪيو ۽ چيو ته اهي ڳالهيون ائين ئي آهن.
10پوءِ پولس، جنهن کان پوءِ گورنر کيس ڳالهائڻ لاءِ اشارو ڪيو، تنهن جواب ڏنو ته ”جيئن ته مون کي خبر آهي ته تون ڪيترن سالن
کان هن قوم جو جج آهين، تنهنڪري آءٌ پنهنجي لاءِ وڌيڪ خوشيءَ سان جواب ٿو ڏيان.
11انهيءَ لاءِ ته تون سمجهين ته مون کي عبادت ڪرڻ لاءِ يروشلم وڃڻ ۾ اجا ٻارهن ڏينهن ٿيا آهن.
12۽ انهن مون کي نه هيڪل ۾ ڪنهن ماڻهوءَ سان تڪرار ڪندي ڏٺو، نڪي ماڻهن کي اٿاريندي، نڪي عبادت خانن ۾ ۽ نڪي شهر
۾.
13نڪي اهي اهي ڳالهيون ثابت ڪري سگهندا آهن جن بابت هاڻي اهي مون تي الزام لڳائي رهيا آهن.
14پر آءٌ تنهنجي اڳيان اهو اقرار ٿو ڪريان ته انهيءَ رستي کان پوءِ جنهن کي هو بدعت سڏين ٿا، تنهنڪري آءٌ پنهنجي ابن ڏاڏن جي خدا
جي عبادت ڪريان، انهن سڀني ڳالهين تي ايمان آڻيندي جيڪي شريعت ۽ نبين ۾ لکيل آهن.
15۽ خدا ڏانهن اُميد رکو، جنهن جي اُهي پاڻ اجازت ڏين ٿا، ته مئلن جو وري جيئرو ٿي اٿندو، سچار ۽ بي انصاف.
16۽ هتي آءٌ پاڻ کي مشق ڪريان ٿو، انهيءَ لاءِ ته هميشه پنهنجي ضمير کي خدا ۽ ماڻهن جي اڳيان ڏوهه کان پاڪ ڪريان.
17هاڻي گهڻن سالن کان پوءِ آءٌ پنهنجي قوم لاءِ خيرات ۽ نذرانو آڻڻ آيو آهيان.

18جڏهن ايشيا مان ڪن يهودين مون کي هيڪل ۾ پاڪ صاف ڪيو، نڪي ميڙ سان ۽ نڪي گوڙ سان.
19جن کي هتي توکان اڳي هجي ها ۽ اعتراض ڪرڻ گهرجي ها، جيڪڏهن انهن کي منهنجي خلاف ڪرڻ گهرجي ها.
20جيڪڏهن آءٌ ڪائونسل جي اڳيان بيٺو هوس، تڏهن انهن مون ۾ ڪا بڇڙائي ڏٺي آهي، يا اهي هتي به چون.
21سواءِ انهيءَ هڪڙي آواز جي، جو مون انهن جي وچ ۾ بيهي رڙ ڪئي هئي، ”مئل جي جيئري ٿيڻ کي ڇهڻ لاءِ مون کي اڄ اوهان جي طرفان سڏيو ويو آهي.
22جڏهن فيلڪس اهي ڳالهيون ٻڌيون، جن کي انهيءَ ڳالهه جي وڌيڪ پوري ڄاڻ هئي، تڏهن هن انهن کي ٽاري ڇڏيو ۽ چيو ته ”جڏهن لوسياس سردار ڪپتان لهندو، تڏهن آءٌ تنهنجي ڳالهه جي پڇاڙي ڪندس.
23پوءِ هن صوبيدار کي حڪم ڏنو ته پولس کي پاڻ وٽ رکي ۽ کيس آزاد ڪري ۽ پنهنجي ڪنهن به واقفڪار کي خدمت ڪرڻ يا وٽس اچڻ کان منع ڪري.
24ڪن ڏينهن کان پوءِ جڏهن فيلڪس پنهنجي زال دروسيلا سان گڏ آيو، جيڪا يهودي هئي، تڏهن پولس کي گهرائي کيس مسيح تي ايمان بابت ٻڌايائين.
25جڏهن هو سچائيءَ، حوصلي ۽ فيصلي جي باري ۾ سوچي رهيو هو، تڏهن فيلڪس ڏڪندي وراڻيو ته ”هن دفعي هليو وڃ .جڏهن مون وٽ مناسب موسم آهي، مان توهان کي سڏيندس.
26هن کي اها به اميد هئي ته پئسو کيس پولس جي طرفان ڏنو وڃي، ته جيئن هو کيس ڇڏائي، تنهنڪري هو کيس اڪثر گهرائي موڪليندو هو ۽ ساڻس ڳالهائيندو هو.
27پر ٻن سالن کان پوءِ پورڪيس فيستس فيلڪس جي ڪمري ۾ آيو ۽ فيلڪس يهودين کي خوش ڪرڻ لاءِ پولس کي قيد ڪري ڇڏيائين.

باب 25

1جڏهن فيستس صوبي ۾ آيو، تڏهن ٽن ڏينهن کان پوءِ هو قيصريه کان يروشلم ڏانهن چڙهي ويو.
2پوءِ وڏي سردار ڪاهن ۽ يهودين جي سردار کيس پولس جي خلاف خبر ڏني ۽ منٿ ڪئي ته
3۽ مٿس احسان گهريو ته کيس مارڻ لاءِ يروشلم ڏانهن موڪلائي، رستي ۾ انتظار ڪري.
4پر فيستس وراڻيو ته ”پولس کي قيصريه ۾ رکيو وڃي ۽ هو پاڻ اُتان ئي هليو وڃي.
5تنهنڪري هنن کي چيو ته اوهان مان جيڪو ٿي سگهي ٿو سو مون سان گڏ هليو ۽ جيڪڏهن هن ماڻهوءَ ۾ ڪا بڇڙائي آهي ته الزام هڻي.
6جڏهن هو انهن ۾ ڏهن ڏينهن کان وڌيڪ رهيو، تڏهن هو قيصريه ڏانهن هليو ويو .۽ ٻئي ڏينهن عدالت جي ڪرسيءَ تي ويهي پولس کي حڪم ڏنائين ته کيس وٺي اچو.
7جڏهن هو آيو، تڏهن يهودي جيڪي يروشلم مان آيا هئا، سي چوڌاري بيٺا ۽ پولس جي خلاف ڪيترين ئي ڏکوئيندڙ شڪايتون ڪيائون، جيڪي ثابت ڪري نه سگهيا.
8جڏهن هن پاڻ کي جواب ڏنو ته ”مون نه يهودين جي شريعت جي خلاف، نڪي هيڪل جي خلاف ۽ نڪي قيصر جي خلاف، مون ڪڏهن به ڪوبه ڏڪي نه ڪئي آهي.
9پر فيستس يهودين کي خوش ڪرڻ لاءِ تيار ٿي پولس کي چيو ته ”ڇا تون يروشلم ڏانهن هلندين ۽ اتي منهنجي اڳيان انهن ڳالهين جو فيصلو ٿيندو؟
10پوءِ پولس وراڻيو ته ”آءٌ قيصر جي ڪورٽ ۾ بيٺو آهيان، جتي منهنجي سزا ٿيڻ گهرجي، مون يهودين سان ڪوبه ڏوهه نه ڪيو آهي، جيئن تون چڱيءَ طرح ڄاڻين ٿو.
11ڇالاءِ جو جيڪڏهن آءٌ ڏوهاري هجان يا موت جي لائق ڪو ڪم ڪيو اٿم، ته آءٌ مرڻ کان انڪار ڪريان ٿو، پر جيڪڏهن انهن شين مان ڪابه اهڙي نه هجي، جن جا اهي مون تي الزام هڄن، ته ڪوبه ماڻهو مون کي انهن جي حوالي ڪري نه سگهندو .مان قيصر کي اپيل ڪريان ٿو.
12تڏهن فيستس ڪائونسل سان ڳالهائيندي جواب ڏنو ته ”ڇا تو قيصر ڏانهن اپيل ڪئي آهي؟ تون قيصر ڏانهن وڃ.
13ڪجھ ڏينهن کان پوءِ اگرپا بادشاهه ۽ برنيڪي قيصريه ڏانهن فيستس کي سلام ڪرڻ آيا.
14جڏهن هو اتي رهيا ته گهڻا ڏينهن ٿيا ته فيستس بادشاهه کي پولس جو دليل ٻڌائيندي چيو ته ”فيلڪس هڪ ماڻهوءَ کي قيد ۾ ڇڏيو آهي.
15جڏهن آءٌ يروشلم ۾ هوس، تڏهن سردار ڪاهنن ۽ يهودين جي بزرگن مون کي خبر ڏني ته هن جي خلاف فيصلو ٿئي.
16جنهن تي مون جواب ڏنو ته ”روميءَ جو اهو طريقو ڪونهي جو ڪنهن ماڻهوءَ کي موت جي سزا ڏئي، انهيءَ کان اڳ جنهن تي الزام هجي، تن کي منهن ڏيڻ وارا سامهون هجن، ۽ وٽس اهو جواز آهي ته هو مٿس ڪيل ڏوهه بابت پاڻ کي جواب ڏئي.
17تنهنڪري جڏهن اهي هتي پهتا، تڏهن بنا ڪنهن دير جي سڀاڻي آءٌ عدالت جي ڪرسيءَ تي ويهي رهيس ۽ انهيءَ ماڻهوءَ کي اڳيان آڻڻ جو حڪم ڏنائين.
18جڏهن الزام هڻڻ وارا اٿي بيٺا، تڏهن انهن ڪوبه الزام نه هاريو، جيئن مون سمجهيو هو.
19پر انهن مٿس ڪجهه سوال اٿاريا، جن بابت پنهنجن توهمي ۽ هڪڙي عيسيٰ بابت، جيڪو مري چڪو هو، جنهن کي پولس جيئرو ٿيڻ جي تصديق ڪئي هئي.
20۽ ڇاڪاڻ ته مون کي انهن سوالن جي باري ۾ شڪ هو، مون ڪائنس پڇيو ته ڇا هو يروشلم ڏانهن ويندو ۽ اتي انهن معاملن جو فيصلو ڪيو ويندو.
21پر جڏهن پولس اپيل ڪئي ته آگسٽس جي ٻڌڻ لاءِ محفوظ ڪيو وڃي، تڏهن مون حڪم ڏنو ته کيس رکيو وڃي جيستائين آءٌ کيس قيصر وٽ نه موڪليان.
22پوءِ اگرپا فيستس کي چيو ته ”آءٌ به انهيءَ ماڻهوءَ کي پاڻ ٻڌندس .سڀاڻي، هن چيو ته، تون هن کي ٻڌندين.

23ٻئي ڏينهن تي جڏهن آگرپا ۽ برنيس وڏي شان سان پهتا ۽ انهيءَ جاءِ تي پهتا، جن کي سردارن ۽ شهر جي وڏن ماڻهن سان گڏ فيستس جي حڪم تي پولس ٻاهر آندو ويو.
24فيستس چيو ته ”بادشاه اگرپا ۽ سڀ ماڻهو جيڪي هتي هتي اسان سان گڏ آهن، اوهين هن ماڻهوءَ کي ڏسو، جنهن جي باري ۾ يهودين جي مڙني ميڙ مون سان يروشلم توڙي هتي به يروشلم ۽ هتي رڙ ڪئي آهي، ۽ اهو روئي رهيو آهي ته هن کي ائين نه ڪرڻ گهرجي . وڌيڪ رهو.
25پر جڏهن ڏٺم ته هن موت جي لائق ڪوبه ڪم نه ڪيو آهي ۽ هن پاڻ آگستس کي اپيل ڪئي آهي، تڏهن مون کيس موڪلڻ جو ارادو ڪيو آهي.
26جنهن بابت مون کي پنهنجي پالڻهار ڏانهن لکڻ لاءِ ڪا خاص ڳالهه ڪونهي .تنهنڪري مون هن کي توهان جي اڳيان پيش ڪيو آهي، ۽ خاص ڪري توهان جي اڳيان، اي راجا اگرپا، ته، امتحان ڪان پوءِ، مون کي ڪجهه لکڻ لاءِ.
27چالاءِ جو اهو مون لاءِ غير معقول ٿو لڳي ته ڪنهن قيديءَ کي موڪلڻ، ۽ انهيءَ جي خلاف ڪيل ڏوهن جي نشاندهي ڪرڻ سان گڏ.

باب 26

1تڏهن اگرپا پولس کي چيو ته ”توکي اجازت آهي ته تون پنهنجي لاءِ ڳالهائي .پوءِ پولس هٿ ڊگهو ڪري پاڻ لاءِ جواب ڏنو:
2آءٌ پنهنجو پاڻ کي خوش ٿو سمجهان، ايگريپا بادشاهه، چالاءِ جو آءٌ اڄ ڏينهن توڪان اڳ انهن سڀني ڳالهين جو جواب ڏيندس، جن جا مون تي يهودين تي الزام آهن.
3خاص ڪري انهيءَ ڪري جو آءٌ تو کي ڄاڻان ٿو ته تون يهودين جي سڀني رسمن ۽ سوالن ۾ ماهر آهين، تنهنڪري آءٌ تو کي منٿ ٿو ڪريان ته صبر سان منهنجي ڳالهه ٻڌ.
4منهنجي زندگيءَ جو انداز منهنجي جوانيءَ کان، جيڪو يروشلم ۾ منهنجي قوم ۾ هو، سو سڀيئي يهودي ڄاڻندا آهن.
5جيڪي مون کي شروعات کان سڃاڻندا هئا، جيڪڏهن اهي شاهدي ڏين ته آءٌ پنهنجي مذهب جي سڀ کان سخت فرقي کان پوءِ هڪڙو فريسي رهيس.
6۽ هاڻي آءٌ بيٺو آهيان ۽ انصاف ڪيو پيو وڃي انهيءَ اميد جي اميد جي لاءِ جيڪو خدا اسان جي ابن ڏاڏن سان ڪيو هو.
7جنهن واعدو ڪرڻ لاءِ اسان جا ٻارهن قبيلا، ڏينهن رات خدا جي خدمت ڪندا رهيا، تنهن جي اچڻ جي اميد آهي .جنهن جي اميد جي خاطر، بادشاهه اگرپا، مون تي يهودين جو الزام آهي.
8اوهان جي نظر ۾ اها ڳالهه ناقابل اعتبار ڇو آهي ته خدا مئلن کي جياريو؟
9مون پنهنجي دل ۾ اهو خيال ڪيو ته مون کي ڪيترين ئي ڳالهين ڪرڻ گهرجي جيڪي عيسيٰ ناصريءَ جي نالي جي خلاف آهن.
10اهو ڪم مون يروشلم ۾ پڻ ڪيو :۽ سردار ڪاهنن کان اختيار حاصل ڪري مون ڪيترن ئي ايمان وارن کي جيل ۾ بند ڪيو .۽ جڏهن انهن کي ماريو ويو، مون انهن جي خلاف آواز ڏنو.
11۽ مون انهن کي هر هڪڙي عبادت خاني ۾ سزا ڏني ۽ انهن کي ڪفر بڪ ڪرڻ تي مجبور ڪيو .۽ انهن جي خلاف تمام گهڻو چريو ٿي، مون انهن کي ايذايو، جيتوڻيڪ عجيب شهرن تائين.
12جڏهن آءٌ سردار ڪاهنن جي اختياريءَ سان دمشق ڏانهن ويس.
13منجهند جو، اي بادشاهه، مون رستي ۾ آسمان مان هڪڙو روشني ڏٺو، جيڪو سج جي روشني کان مٿي آهي، منهنجي چوڌاري چمڪي رهيو آهي ۽ انهن جي چوڌاري چمڪيو جيڪي مون سان گڏ سفر ڪري رهيا هئا.
14جڏهن اسين سڀيئي زمين تي ڪري پيا هئاسين، تڏهن مون هڪڙو آواز ٻڌو جيڪو مون سان ڳالهائي رهيو هو ۽ اهو عبراني زبان ۾ چوندو هو ته ”ساؤل، شائول، تون مون کي ڇو ٿو ستاين؟ اهو توهان لاءِ مشڪل آهي ته انهن کي مارڻ.
15مون چيو ته ”تون ڪير آهين اي خداوند؟ ۽ چيائين ته ”آءٌ عيسيٰ آهيان، جنهن کي تون ستاين ٿو.
16پر اُٿ، ۽ پنهنجي پيرن تي بيهي رهه، چالاءِ جو مون تو کي انهيءَ مقصد لاءِ ظاهر ڪيو آهي، انهيءَ لاءِ ته تو کي وزير ۽ شاهد بڻائيان انهن ٻنهي شين جو جيڪي تو ڏٺيون آهن، ۽ انهن شين جو جن ۾ آءٌ تو کي ظاهر ڪندس.
17تو کي ماڻهن ۽ غير قومن کان ڇوٽڪارو ڏيان، جن ڏانهن هاڻي تو کي موڪليان ٿو.
18انهن جون اکيون کوليون ۽ انهن کي اونداهين مان روشنيءَ ڏانهن ۽ شيطان جي قدرت کان خدا ڏانهن موٽائي، انهيءَ لاءِ ته اهي گناهن جي بخشش حاصل ڪن ۽ انهن مان ميراث حاصل ڪن، جيڪي مون تي ايمان جي وسيلي پاڪ ڪيا ويا آهن.
19تڏهن، اي راجا اگرپا، مون آسماني رويا جي نافرماني نه ڪئي.
20پر انهن پهريائين دمشق، يروشلم ۽ يهوديه جي سڀني ساحلن تي ۽ پوءِ غير قومن کي ڏيکاريو ته اهي توبهه ڪن ۽ خدا ڏانهن ڦرن ۽ اهي ڪم ڪن جيڪي توبهه جا آهن.
21انهن سببن ڪري يهودين مون کي هيڪل ۾ پڪڙيو ۽ مارڻ لاءِ ويا.
22تنهنڪري خدا جي مدد حاصل ڪرڻ کان پوءِ، مون اڄ ڏينهن تائين جاري رکي ٿو، ننڍن ۽ وڏن کي شاهدي ڏني آهي، ۽ ٻيو ڪجهه ڪجهه چوڻ کان سواءِ ٻيو ڪو به نه چوندا آهن جيڪي نبين ۽ موسيٰ چيو هو.
23انهيءَ لاءِ ته مسيح ڏک سهي، ۽ اهو پهريون آهي جيڪو مئلن مان جيئرو ٿيڻو آهي، ۽ ماڻهن ۽ غير قومن کي روشني ڏيکاري.
24جڏهن هو پنهنجي لاءِ ڳالهائي رهيو هو ته فيستس وڏي آواز سان چيو ته ”پولس، تون پاڻ وٽ آهين .گهڻي سکيا توکي چريو بڻائي ٿي.
25پر هن چيو ته ”آءٌ چريو نه آهيان !پر سچائي ۽ سنجيدگيءَ جا لفظ ٻڌاءِ.
26چالاءِ جو بادشاهه کي انهن ڳالهين جي خبر آهي، جنهن جي اڳيان آءٌ به آزاديءَ سان ڳالهايان ٿو، چالاءِ جو مون کي يقين آهي ته انهن مان ڪابه ڳالهه ڪانئس ڳجهي نه آهي .ڇاڪاڻ ته اهو ڪم ڪنهن ڪنڊ ۾ نه ڪيو ويو هو.
27اي اگرپا بادشاهه، ڇا تون نبين کي مڃين ٿو؟ مون کي خبر آهي ته تون مڃين ٿو.

28پوءِ اگرپا پولس کي چيو تہ ”تون لڳ ڀڳ مون کي مسيحي ٿيڻ لاءِ راضي ڪرين ٿو.
29پولس چيو تہ ”آءٌ خدا کان گهران ٿو تہ انهن بندهن کان سواءِ، رڳو تون ئي نہ پر جيڪي اڄ مون کي ٻڌن ٿا، تن جي لڳ ڀڳ ۽ مجموعي طور تي آءٌ جهڙو آهيان.
30جڏهن هن هي ڳالهايو تڏهن بادشاهہ، گورنر، برنيس ۽ جيڪي ساڻن ويٺا هئا، سي اٿي بيٺا.
31جڏهن هو هليا ويا، تڏهن پاڻ ۾ ڳالهيون ڪرڻ لڳا تہ ”هي ماڻهو ڪجهہ بہ نہ ٿو ڪري جيڪو موت جي لائق آهي ۽ نڪي قيد جي.
32پوءِ اگرپا فيستس کي چيو تہ ”جيڪڏهن هو قيصر وٽ اپيل نہ ڪري ها تہ هن ماڻهوءَ کي آزاد ڪيو وڃي ها.

باب 27

1جڏهن اهو طئي ٿيو تہ اسان کي سامونڊي جهاز ۾ اِٽليءَ ڏانهن وڃڻو آهي، تڏهن هنن پولس ۽ ٻين ڪن قيدين کي جوليس نالي هڪڙي جي حوالي ڪيو، جيڪو آگسٽس جي ٽولي جو صوبيدار هو.
2۽ ائدراميٽيم جي هڪڙي ٻيڙيءَ ۾ داخل ٿي، اسان روانا ٿياسين، يعني ايشيا جي سامونڊي ڪنارن تي هلڻ .هڪڙو ارسٽارخس، جيڪو ٿسلونيڪا جو مقدوني آهي، اسان سان گڏ آهي.
3۽ ٻئي ڏينهن تي اسين صيدا ۾ پهتاسين .۽ جوليس خوشيءَ سان پولس کي گذارش ڪئي، ۽ کيس آزاديءَ ڏني ته هو پنهنجي دوستن وٽ وڃي پاڻ کي تازو ڪري.
4جڏهن اسان اتان روانا ٿياسين، تڏهن قبرص جي هيٺان جهاز روانا ٿياسين، ڇالاءِ جو هوائون جهليون هيون.
5جڏهن اسين ڪليسيا ۽ پمفوليا جي سمنڊ جي مٿان چڙهي لڪيا جي شهر مورا ۾ پهتاسين.
6اتي صوبيدار کي اليگزينڊرريا جو هڪڙو جهاز مليو، جيڪو اٽلي ڏانهن وڃي رهيو هو .۽ هن اسان کي ان ۾ رکيو.
7جڏهن اسين گهڻا ئي ڏينهن هلندا رهيا هئاسين ۽ ڪنيدس جي سامهون بيهي رهيا هئا، تڏهن واءُ اسان کي برداشت نہ ڪيو، تنهنڪري اسان ڪريٽ جي هيٺان سامونڊي جهاز ڏانهن روانا ٿياسين.
8۽، مشڪل سان ان مان لنگهندي، هڪڙي جاء تي پهتي، جنهن کي صاف پناهہ سڏيو ويندو آهي .جنهن جي ويجهو لاسيا جو شهر هو.
9هاڻي جڏهن گهڻو وقت گذري ويو هو ۽ جهاز هلڻ خطرناڪ ٿي ويو هو، ڇالاءِ جو روزو هاڻي گذري چڪو هو، تڏهن پولس کين نصيحت ڪئي تہ
10انهن کي چيائين تہ ”سائين، مون کي خبر آهي تہ هن سفر ۾ نہ رڳو لڏڻ ۽ ٻيڙيءَ جو، پر اسان جي جانن کي بہ تمام گهڻو نقصان ٿيندو.
11تنهن هوندي بہ صوبيدار انهيءَ ٻيڙيءَ جي مالڪ ۽ مالڪ تي، انهن ڳالهين کان وڌيڪ ايمان آندو، جيڪي پولس ٻڌائين ٿيون.
12۽ ڇاڪاڻ ته پناهہ گاهہ سياري ۾ مناسب نہ هئي، ان جي وڌيڪ حصي کي پڻ اتان وڃڻ جي صلاح ڏني وئي، جيڪڏهن اهي ڪنهن به طريقي سان فينس تائين پهچي سگهن، ۽ اتي سياري ۾ .جيڪو ڪريٽ جو هڪ پناهہ آهي، ۽ ڏکڻ اولهہ ۽ اتر اولهہ طرف آهي.
13پوءِ جڏهن ڏکڻ جي هواءَ هلڪي هلڪي هئي، تڏهن سمجهيائين تہ هنن پنهنجو مقصد حاصل ڪري ورتو آهي، اتان هليا ويا، هو ڪريٽ جي ويجهو جهاز هلڻ لڳا.
14پر ٿوري ئي دير کان پوءِ اُن تي هڪڙو تيز هواءُ آيو، جنهن کي يوروڪليڊون سڏيندا هئا.
15جڏهن ٻيڙي پڪڙجي ويئي ۽ هوا ۾ جهلي سگهيو، تڏهن اسان هن کي هلائڻ ڏنو.
16۽ هڪڙي خاص ٻيٽ جي هيٺان ڊوڙندا هئاسين، جنهن کي ڪلودا سڏيو ويندو آهي، اسان کي ٻيڙيء تي پهچڻ لاء گهڻو ڪم ڪرڻو پيو.
17جڏهن هنن مٿي کنيو، تڏهن ٻيڙيءَ جي هيٺان مدد ورتائين .۽، ڊڄي ويا ته متان اهي ٻڪرين ۾ ڪري نہ وڃن، ٻيڙيء کي ڇڪيو، ۽ ائين ئي هلايو ويو.
18۽ اسان کي ڏاڍي طوفان سان اُڇليو پيو وڃي، ٻئي ڏينهن انهن ٻيڙيء کي روشن ڪيو.
19۽ ٽئين ڏينهن تي اسان پنهنجن هٿن سان ٻيڙيءَ جي چنڊ ڇاڻ ڪئي.
20۽ جڏهن گهڻن ڏينهن ۾ نڪو سج ۽ نڪو تارو نظر آيو ۽ ڪوبہ طوفان اسان تي نہ لٿو، تڏهن اسان جي بچاءَ جي هر اميد ختم ٿي ويئي.
21پر ڊگهي بيهوشيءَ کان پوءِ پولس انهن جي وچ ۾ بيٺو ۽ چيو تہ ”سائين، اوهان کي منهنجي ڳالهہ ٻڌڻ گهرجي ها، ۽ ڪريٽ کان هليو نه وڃان ها ۽ اهو نقصان ۽ نقصان برداشت ڪرڻ گهرجي.
22۽ هاڻي آءٌ اوهان کي نصيحت ٿو ڪريان تہ خوش رهو، ڇالاءِ جو اوهان مان ڪنهن بہ ماڻهوءَ جي جان نه ٿيندي، پر ٻيڙيءَ جي.
23ڇالاءِ جو اڄ رات منهنجي پرسان خدا جو ملائڪ بيٺو آهي، جنهن جي آءٌ آهيان ۽ جنهن جي خدمت ڪريان ٿو.
24چيائون تہ ”ڊڄ نہ، پولس .تو کي قيصر جي اڳيان پيش ڪيو وڃي :۽، ڏسو، خدا توهان سڀني کي ڏنو آهي جيڪي توهان سان گڏ هلن ٿا.
25تنهنڪري، سائين، خوش رهو، ڇالاءِ جو مون کي خدا تي يقين آهي تہ ائين ئي ٿيندو جيئن مون کي ٻڌايو ويو آهي.
26پر اسان کي هڪڙي ٻيٽ تي اڇلائڻ گهرجي.
27پر جڏهن چوڏهين رات آئي، تڏهن اسان کي ائڊريا ۾ اونڌو ڪيو ويو، اڌ رات جو جهاز وارن سمجهيو تہ هو ڪنهن ملڪ جي ويجهو اچي ويا آهن.
28پوءِ آواز ڏنائين تہ ويهہ فهم ڏنائون، پوءِ جڏهن هو ٿورو اڳتي ويا تہ وري آواز ڏنائون تہ پندرهن فهم ڏنائون.
29پوءِ انهيءَ ڊپ کان متان پٿر تي ڪريون، انهيءَ ڀير مان چار لنگر اڇلايا ۽ ڏينهن جي تمنا ڪيائون.
30جڏهن ٻيڙيءَ وارا ٻيڙيءَ مان ڀڄڻ وارا هئا، تڏهن انهن ٻيڙيءَ کي سمنڊ ۾ لاهي ڇڏيو هو، 30جڻ تہ انهن اڳيان لنگر اڇلايو هو.
31پولس صوبيدار ۽ سپاهين کي چيو تہ ”جيستائين اهي ٻيڙيءَ ۾ نہ رهندا، تيستائين اوهين بچي نہ سگهندا.
32پوءِ سپاهين ٻيڙيءَ جا رسا ڪٽي ڇڏيا ۽ هن کي ڪري پيو.

33جڏهن ڏينهن ٿيڻ لڳو تہ پولس انهن سڀني کي ماني کائڻ لاءِ منٿ ڪئي ۽ چيائين تہ ”اڄ چوڏهن ڏينهن ٿي آهي جڏهن اوهين ترسي رهيا آهيو ۽ روزا رکيا آهيو ۽ ڪجهہ بہ نہ ورتو آهي.
34تنهنڪري آءٌ اوهان کي عرض ٿو ڪريان تہ ماني کائو، ڇالاءِ جو اهو اوهان جي صحت لاءِ آهي، ڇالاءِ جو اوهان مان ڪنهن جي بہ مٿي جو هڪڙو وار بہ نہ جهلبندو.
35جڏهن هن ائين چيو، تڏهن ماني ورتي ۽ انهن سڀني جي اڳيان خدا جو شڪر ادا ڪيائين، ۽ جڏهن اهو ڀڃي کائي کائڻ لڳو.
36پوءِ اهي سڀيئي خوش ٿيا ۽ ڪجهہ ماني بہ کٽي ويا.
37اسان سڀيئي ٻيڙيءَ ۾ ٻہ سؤ سٺ جڻا هئاسين.
38پوءِ جڏهن انهن ڪافي کاڌو، تڏهن ٻيڙيءَ کي هلڪو ڪيائين ۽ ڪڻڪ سمنڊ ۾ اڇلايائون.
39 جڏهن ڏينهن ٿيو، تڏهن انهن کي زمين جي خبر نہ هئي، پر انهن هڪڙي هڪڙي درياھ کي هڪڙي ڪناري سان ڳولي لڌو، جنهن ۾ انهن جو خيال هو، جيڪڏهن ممڪن هو، ٻيڙيءِ کي ڇڪڻ لاءِ.
40جڏهن انهن لنگر کنيو، تڏهن پاڻ کي سمنڊ ڏانهن وجهي ڇڏيائون ۽ ڪنڌيءَ جي بندن کي کولي ڇڏيائون ۽ ڪنڌيءَ ڏانهن واءُ ڏانهن ڪنڌ جهڪائي ڪيائون.
41۽ انهيءَ جاءِ تي ڪري پيا، جتي ٻن دريائن جو ميلاپ ٿيو، اهي ٻيڙيءَ کي چوڌاري ڦري ويا .۽ اڳيون حصو تيزيءَ سان ٻيٺو، ۽ اڪيلائيءَ ۾ نہ رهيو، پر موج جي تشدد سان پٺي وارو حصو ڀڃي ويو.
42پوءِ سپاهين جي صلاح هئي تہ قيدين کي ماري ڇڏجي، متان انهن مان ڪو ٻاهر نڪري ڀڄي وڃي.
43پر صوبيدار پولس کي بچائڻ لاءِ تيار ٿي ڪين سندن مقصد کان روڪيو .۽ حڪم ڏنو تہ جيڪي ترڻ ڪري سگهن ٿا، اهي پاڻ کي پهرين سمنڊ ۾ اڇلائي، ۽ زمين تي وڃو:
44۽ باقي، ڪي بوردن تي ۽ ڪي ٻيڙيءَ جي ٽڪر ٽڪرن تي .۽ ائين ئي ٿيو، تہ اهي سڀئي محفوظ زمين تي پهچي ويا.

باب 28

1جڏهن اهي پهچي ويا، تڏهن خبر پئي تہ انهيءَ ٻيٽ جو نالو مليتا آهي.
2۽ وحشي ماڻهن اسان تي ڪوبہ احسان نہ ڪيو، ڇالاءِ جو هنن باهہ ٻاري، هاڻي مينهن ۽ سردي جي ڪري اسان سڀني جو استقبال ڪيو.
3جڏهن پولس لٺن جو ٻج گڏ ڪري باهہ تي رکيو، تڏهن تپش مان هڪڙو نانگ آيو ۽ سندس هٿ تي چڙهي ويو.
4جڏهن وحشين انهيءَ زهريلي جانور کي پنهنجي هٿ تي لٽڪيل ڏٺو، تڏهن پاڻ ۾ چوڻ لڳا تہ ”بيشڪ هي ماڻهو قاتل آهي، جيڪو جيتوڻيڪ سمنڊ مان بچي ويو آهي، پر انتقام جي ڪري جيئرو ئي ڪونهي.
5هن انهيءَ حيوان کي جهلي باهہ ۾ وڌو ۽ کيس ڪوبہ نقصان نہ پهتو.
6پر هنن ڏٺو تہ ڪڏهن هو سوڄهيو يا اوچتو مري ويو، پر پوءِ گهڻي دير ڏسڻ کان پوءِ هن کي ڪوبہ نقصان نہ رسيو، تڏهن انهن پنهنجو خيال بدلايو ۽ چيائون تہ هو هڪڙو ديوتا آهي.
7انهيءَ ئي ڪونيءَ ۾ ٻيٽ جي هڪ وڏي ماڻهوءَ جي ملڪيت هئي، جنهن جو نالو پبليس هو .جنهن اسان جو استقبال ڪيو ۽ اسان کي ٽن ڏينهن تائين آرام سان رکيو.
8پوءِ ائين ٿيو جو پبليس جو پيءُ بخار ۽ رت جي ڦڦڙن جي ڪري بيمار پيو هو، تنهن وٽ پولس داخل ٿي دعا گهري مٿس هٿ رکي چڱو ڀلو ڪيائين.
9جڏهن اهو ٿيو تہ ٻيا بہ جن کي ٻيٽ ۾ بيماريون هيون، سي آيا ۽ چڱا ٿيا.
10جنهن اسان کي ڪيتريون ئي عزتون ڏنيون .۽ جڏهن اسان روانا ٿياسين، تڏهن انهن اسان کي اهڙيون شيون ڏنيون جيڪي ضروري هيون.
11ٽن مهينن کان پوءِ اسين اليگزينڊرريا جي هڪڙي ٻيڙيءَ ۾ چڙهي روانا ٿياسين، جنهن ٻيٽ ۾ سيارو هو، جنهن جي نشاني ڪيسٽر ۽ پولڪس هئا.
12۽ سيراڪيوس ۾ پهتاسين، اتي ٽي ڏينهن ترسياسين.
13پوءِ اتان ئي اسان هڪ قطب نما وٺي ريگيم ۾ آياسين، ۽ هڪڙي ڏينهن کان پوءِ ڏکڻ جو هواءُ هليو ۽ ٻئي ڏينهن تي پوٽولي ۾ پهتاسين.
14جتي اسان کي ڀائر مليا ۽ اسان کي انهن سان گڏ ست ڏينهن رهڻ جي تمنا هئي، سو اسين روم ڏانهن روانا ٿياسين.
15جڏهن ڀائر اسان جي خبر ٻڌي، تڏهن اُهي اسان سان اَپيءَ جي مٿاڇري ۽ ٽي خانقاه تائين آيا، جن کي پولس جڏهن ڏٺو، تڏهن خدا جو شڪر ادا ڪيائين ۽ همت ڪيائين.
16جڏهن اسين روم ۾ پهتاسين، تڏهن صوبيدار قيدين کي نگهبان جي ڪپتان جي حوالي ڪيو، پر پولس کي هڪ سپاهي سان گڏ رهڻ لاءِ مجبور ڪيو ويو، جيڪو کيس سنڀالي رهيو هو.
17پوءِ ائين ٿيو تہ ٽن ڏينهن کان پوءِ پولس يهودين جي سردار کي سڏايو ۽ جڏهن اهي گڏ ٿيا تڏهن هن کين چيو تہ ”اي ڀائرو ۽ ڀائرو، جيتوڻيڪ مون ماڻهن يا پنهنجن ابن ڏاڏن جي ريتن رسمن جي خلاف ڪجهہ بہ نہ ڪيو آهي .تڏهن بہ مون کي يروشلم مان قيد ڪري رومين جي هٿن ۾ پهچايو ويو.
18جڏهن انهن مون کي جاچيو هو، تڏهن مون کي ڇڏي ڏنائين، ڇالاءِ جو مون ۾ موت جو ڪوبہ سبب ڪونهي.
19پر جڏهن يهودين ان جي خلاف ڳالهايو، تڏهن مون کي قيصر ڏانهن اپيل ڪرڻ تي مجبور ڪيو ويو .نہ تہ مون کي پنهنجي قوم تي الزام لڳائڻ گهرجي ها.
20تنهنڪري مون توهان کي سڏيو آهي، توهان کي ڏسڻ لاءِ ۽ توهان سان ڳالهائڻ لاءِ، ڇاڪاڻ تہ آءٌ بني اسرائيل جي اميد لاءِ هن زنجير سان جڪڙيل آهيان.

21انهن کيس چيو تہ ”اسان کي يهوديہ مان تنهنجي باري ۾ ڪو خط نہ مليو آهي، نڪي انهن ڀائرن مان جيڪي آيا آهن تن مان ڪنهن بہ
تو بابت ڪوبہ ڪوبہ ڏوهہ ڏيکاريو آهي.
22پر اسين توهان جي باري ۾ ٻڌائڻ گهرون ٿا ته توهان ڇا ٿا سمجهو، ڇالاءِ جو هن فرقي جي باري ۾ اسين ڄاڻون ٿا تہ هر هنڌ ان جي
خلاف ڳالهايو وڃي ٿو.
23جڏهن هنن هن لاءِ هڪڙو ڏينهن مقرر ڪيو، تڏهن گهڻا ئي وٽس سندس رهائش ۾ آيا .جن کي هن خدا جي بادشاهت جي وضاحت ۽
شاهدي ڏني، انهن کي عيسيٰ بابت، موسيٰ جي شريعت ۽ نبين جي وسيلي، صبح کان شام تائين قائل ڪندو رهيو.
24ڪن ڳالهين تي ايمان آندو ۽ ڪن نہ مڃيو.
25جڏهن اهي پاڻ ۾ متفق نہ ٿيا، تڏهن پولس هڪڙو لفظ چوڻ کان پوءِ هليا ويا تہ ”اسان جي ابن ڏاڏن کي يسعياه نبيءَ جي معرفت پاڪ
روح چڱو چيو آهي.
26چيو تہ ”هن ماڻهن ڏانهن وڃو ۽ چئو تہ اوهين ٻڌندا پر سمجهندا نہ .۽ ڏسندي ڏسندؤ ۽ نه ڏسندا.
27ڇالاءِ جو هن قوم جي دل بي ديني آهي، ۽ سندن ڪن ٻڌڻ کان بيزار آهن، ۽ سندن اکيون بند آهن .متان اهي پنهنجين اکين سان
ڏسن، ۽ پنهنجن ڪنن سان ٻڌن، ۽ پنهنجي دل سان سمجهن، ۽ تبديل ٿي وڃن، ۽ مان انهن کي شفا ڏيان.
28تنهنڪري اوهان کي اها خبر پوي تہ خدا جو ڇوٽڪارو غير قومن ڏانهن موڪليو ويو آهي ۽ اهي ٻڌندا.
29جڏهن هن اهي ڳالهيون ڪيون، تڏهن يهودي هليا ويا ۽ پاڻ ۾ وڏو بحث ڪرڻ لڳا.
30پوءِ پولس پورا ٻہ سال پنهنجي اجير جي گهر ۾ رهيو، ۽ جيڪي ڪجهہ وٽس آيو سو سڀ حاصل ڪيائين.
31خدا جي بادشاهت جي منادي ڪريان ۽ اهي ڳالهيون سيکاري، جيڪي خداوند عيسيٰ مسيح سان واسطو رکندڙ آهن، پوري يقين سان،
ڪنهن بہ ماڻهوءَ کيس منع نہ ڪئي.